

Uradni list

Evropske unije

C 117 E

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

6. maj 2010

Obvestilo št.	Vsebina	Stran
	I <i>Resolucije, priporočila in mnenja</i>	
	RESOLUCIJE	
	Evropski parlament	
	ZASEDANJE 2008—2009	
	Seje: 24.—26. marca 2009	
	Zapisnik seje je bil objavljen v Uradnem listu C 236 E, 1.10.2009.	
	SPREJETA BESEDILA	
	Torek, 24. marca 2009	
2010/C 117 E/01	Prednostne naloge EU za 64. zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov Priporočilo Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 Svetu o prednostnih nalogah Evropske unije za 64. zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov (2009/2000(INI))	1
2010/C 117 E/02	Eno leto po Lizboni: uresničevanje partnerstva med Afriko in EU Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 Eno leto po Lizboni: uresničevanje partnerstva med Afriko in EU (2008/2318(INI))	7
2010/C 117 E/03	Pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o pogodbah o razvojnih ciljih tisočletja (2008/2128(INI))	15
2010/C 117 E/04	Študij umetnosti v Evropski uniji Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o študiju umetnosti v Evropski uniji (2008/2226(INI))	23
2010/C 117 E/05	Aktivni dialog z državljani o Evropi Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o aktivnem dialogu z državljani o Evropi (2008/2224(INI))	27

SL

2010/C 117 E/06	Delo skupne parlamentarne skupščine AKP - EU v letu 2008 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o delu skupne parlamentarne skupščine AKP - EU v letu 2008 (2008/2303(INI))	33
2010/C 117 E/07	Najboljše prakse na področju regionalne politike in ovire za uporabo sredstev iz strukturnih skladov Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o najboljši praksi na področju regionalne politike in ovirah za uporabo sredstev iz strukturnih skladov (2008/2061(INI))	38
2010/C 117 E/08	Dopolnjevanje in usklajevanje kohezijske politike z ukrepi za razvoj podeželja Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o dopolnjevanju in usklajevanju kohezijske politike z ukrepi za razvoj podeželja (2008/2100(INI))	46
2010/C 117 E/09	Boj proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU (2008/2071(INI))	52
2010/C 117 E/10	Večjezičnost: prednost Evrope in skupna zaveza Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o večjezičnosti: prednost Evrope in skupna zaveza (2008/2225(INI))	59
2010/C 117 E/11	Zelena knjiga o teritorialni koheziji in razpravi o prihodnji reformi kohezijske politike Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o Zeleni knjigi o teritorialni koheziji in napredku razprave o prihodnji reformi kohezijske politike (2008/2174(INI))	65
2010/C 117 E/12	Urbana razsežnost kohezijske politike Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o urbani razsežnosti kohezijske politike v novem programskem obdobju (2008/2130(INI))	73
2010/C 117 E/13	Izvajanje Uredbe o strukturnih skladih 2007–2013 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o izvajanju Uredbe o strukturnih skladih 2007–2013: rezultati pogajanj glede nacionalnih strategij in operativnih programov kohezijske politike (2008/2183(INI))	79
2010/C 117 E/14	Evropska pobuda za razvoj mikrokredita v podporo rasti in zaposlovanju Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 s priporočili Komisiji o evropski pobudi za razvoj mikrokredita v podporo rasti in zaposlovanju (2008/2122(INI))	85
	PRILOGA	89
Sreda, 25. marca 2009		
2010/C 117 E/15	Metoda ABB-ABM kot orodje za upravljanje dodeljevanja proračunskih sredstev Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o metodi ABB-ABM kot orodju za upravljanje dodeljevanja proračunskih sredstev (2008/2053(INI))	91
2010/C 117 E/16	Vmesni pregled finančnega okvira 2007-2013 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o vmesnem pregledu finančnega okvira 2007 – 2013 (2008/2055(INI))	95

Torek, 24. marca 2009

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

Prednostne naloge EU za 64. zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov

P6_TA(2009)0150

Priporočilo Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 Svetu o prednostnih nalogah Evropske unije za 64. zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov (2009/2000(INI))

(2010/C 117 E/01)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga priporočila Svetu, ki ga je v imenu skupine ALDE vložil Alexander Graf Lambsdorff, o prednostnih nalogah Evropske unije za 64. zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov (B6-0034/2009),
- ob upoštevanju svojega priporočila z dne 9. julija 2008 Svetu o prednostnih nalogah EU za 63. zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju prednostnih nalog EU za 63. zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov, ki jih je sprejel Svet dne 16. junija 2008 (9978/2008),
- ob upoštevanju 63. zasedanja Generalne skupščine Združenih narodov in zlasti njenih resolucij „Sodelovanje med Združenimi narodi in Medparlamentarno unijo“ ⁽²⁾, „Konvencija o prepovedi uporabe jedrskega orožja“ ⁽³⁾, „Pogodba o celoviti prepovedi jedrskih poskusov“ ⁽⁴⁾, „Konvencija o prepovedi izpopolnjevanja, proizvodnje in ustvarjanja zalog bakteriološkega (biološkega) in toksičnega orožja ter o njegovem uničevanju“ ⁽⁵⁾, „Moratorij na uporabo smrtnih kazni“ ⁽⁶⁾, „Varovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin v boju proti terorizmu“ ⁽⁷⁾, „Položaj človekovih pravic v Demokratični ljudski republiki Koreji“ ⁽⁸⁾, „Položaj človekovih pravic v Islamski republiki Iran“ ⁽⁹⁾, „Deklaracija iz Dohe o

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0339.

⁽²⁾ A/RES/63/24.

⁽³⁾ A/RES/63/75.

⁽⁴⁾ A/RES/63/87.

⁽⁵⁾ A/RES/63/88.

⁽⁶⁾ A/RES/63/168.

⁽⁷⁾ A/RES/63/185.

⁽⁸⁾ A/RES/63/190.

⁽⁹⁾ A/RES/63/191.

Torek, 24. marca 2009

financiranju za razvoj: končni dokument o ukrepih po mednarodni konferenci o financiranju za razvoj, s katerim se revidira izvajanje soglasja iz Monterreya⁽¹⁾, „Položaj človekovih pravic v Mjanmaru“⁽²⁾, „Z razvojem povezane dejavnosti“⁽³⁾, „Krepitev oddelka za politične zadeve“⁽⁴⁾, „Programski proračun za dvoletno obdobje 2008–2009“⁽⁵⁾ in „Predlagani pregled programskega proračuna za dvoletno obdobje 2010–2011“⁽⁶⁾,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. januarja 2009 o razvoju Sveta OZN za človekove pravice in vlogi EU⁽⁷⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. decembra 2008 o razvojnih možnostih za vzpostavitev miru in izgradnjo države v pokonfliktnih razmerah⁽⁸⁾,
 - ob upoštevanju členov 114(3) in 90 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenja Odbora za razvoj (A6-0132/2009),
- A. ker bi bilo treba države članice Združenih narodov po štirih letih spomniti na njihovo zavezo, da bodo izpolnile ambiciozne cilje, določene v zaključnem dokumentu Svetovnega vrha 2005, sprejetem v New Yorku 16. septembra 2005,
- B. ker lahko samo globalen, učinkovit in vključujoč multilateralni sistem obravnava številne in medsebojno povezane izzive in grožnje, s katerimi se soočajo države, družbe in državljani, kot so grožnja miru, stabilnosti in varnosti ljudi, izzivi, ki jih predstavljajo revščina, podnebne spremembe in zanesljiva oskrba z energijo ter posledice globalne gospodarske in finančne krize,
- C. ker je 63. Generalna skupščina Združenih narodov sprejela pomembne odločitve o številnih zadevah, povezanih s programom reform, vključno z izboljšanjem upravljanja človeških virov in delovanja pravosodja, delno krepitvijo oddelka za politične zadeve in začetkom medvladnih pogajanj o reformi Varnostnega sveta,
- D. ker je Generalna skupščina Združenih narodov na predlog svojega tretjega odbora sprejela več pomembnih resolucij o številnih zadevah s področja človekovih pravic ter o socialnih in humanitarnih zadevah, vključno s tremi resolucijami o državah, ter izbirni protokol k Mednarodnemu paktu o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah,
- E. ker je bil zaradi pobude „ukrepajmo združeni“ in dela dveh spodbujevalcev pragmatično dosežen znaten napredek pri uresničevanju reform za skladnost celotnega sistema Združenih narodov; ker je treba utrditi dosežke in dodatno napredovati na področjih, ki jih je opredelila 63. Generalna skupščina Združenih narodov,
- F. ker bi zaradi neuspeha reforme organov, kot sta Varnostni svet Združenih narodov in Ekonomsko-socialni svet, lahko neformalne skupine, kot sta G8 ali G20, poskušale nastopiti kot nadomestilo za globalno institucionalno ureditev,
- G. ker mora Evropska unija spodbujati vrednote, za katere je trdno prepričana, da so univerzalne, pri tem pa si mora prizadevati za preprečevanje polarizacija stališč,
- H. ker sicer sodelovanje med sekretariatom Združenih narodov in institucijami EU doslej še ni bilo tako tesno in ker izraža skupne vrednote, cilje in interese dveh organizacij,

⁽¹⁾ A/RES/63/239.

⁽²⁾ A/RES/63/245.

⁽³⁾ A/RES/63/260.

⁽⁴⁾ A/RES/63/261.

⁽⁵⁾ A/RES/63/264 A-C.

⁽⁶⁾ A/RES/63/266.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0021.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0639.

Torek, 24. marca 2009

- I. ker je treba dodatno okrepiti operativne zmogljivosti Združenih narodov za dejavnosti ohranjanja miru in varnosti in ker je sodelovanja med EU in Združenimi narodi pri ohranjanju miru temelj globalnega miru in varnosti,
- J. ker je med pripadniki mirovnih sil Združenih narodov vedno več smrtnih žrtev in ker je treba sprejeti vse mogoče ukrepe za njihovo zaščito,
- K. ker sta EU in ZDA strateški partnerici in je v njunem skupnem interesu, da se skupaj soočata s grožnjami in izzivi v novem globalnem scenariju, ki so jima skupni, in sicer na osnovi mednarodnega prava in večstranskih institucij, zlasti Združenih narodov; ker se zdi, da je nova stalna predstavnica ZDA v Združenih narodih, Susana Rice, s svojo izjavo nakazal obnovljeno zavezo za konstruktivno sodelovanje z Združenimi narodi,
- L. ker je Evropska unija v svoji izjavi Svetu Združenih narodov za človekove pravice z dne 19. septembra 2008 navedla, da bi bili nesprejemljivi naslednji štiri elementi končnega dokumenta revizijske konference v Durbanu (tako imenovane rdeče vrstice EU): (1) posebno izpostavljanje ene regije v svetu; (2) ponovna odprtje razprave o deklaraciji iz Durbana z vključitvijo prepovedi „klevetanja veroizpovedi“, ki je namenjena omejevanju svobode govora in uveljavitvi cenzure, ki jo vključujejo islamski zakoni proti bogoskrunstvu; (3) oblikovanje prednostnega vrstnega reda med žrtvami; in (4) politiziranje ali polarizacija razprave,
- M. ker bi v okoliščinah vedno globlje svetovne recesije države v razvoju lahko zaostale za več desetletij zaradi padanja cen surovin, manjšega toka naložb, finančne nestabilnost in manjših nakazil izseljencev in ker se bo vrednost sedanjih zavez pomoči EU zmanjšala za skoraj 12 milijard ameriških dolarjev na leto, saj se izraža v odstotkih BDP držav članic,

1. naslovi naslednja priporočila na Svet:

Evropska unija v Združenih narodih

- (a) v sistemu Združenih narodov naj se predstavlja kot pošten posrednik med interesi in vrednotami različnih skupin članic, da bi spodbujal skupno razumevanja in večjo skladnost med tremi tesno prepletenimi stebri, na katerih temeljijo Združeni narodi, in sicer mir in varnost, gospodarski in socialni razvoj ter človekove pravice;
- (b) naj skupaj s Komisijo zagotovi, da se v dvostranskih pogovorih EU in njenih držav članic z drugimi državami in regionalnimi skupinami sistematično obravnavajo vprašanja, povezana z multilateralnim dnevnim redom;
- (c) naj z novo administracijo ZDA natančno preuči načine za krepitev sodelovanja obeh partneric pri podpiranju skupnih prednostnih nalog v Združenih narodih;

Mir in varnost

- (d) naj spodbuja razpravo o izvajanju načela odgovornosti za varovanje, ki jo je začel generalni sekretar Združenih narodov, Ban Ki-moon, da se doseže okrepljeno soglasje o tem temeljnem načelu doktrine Združenih narodov in razvije bolj operativen pristop do njega ter da se hkrati prepreči omejevanje področja uporabe tega načela;
- (e) naj zagotovi, da bo v zgoraj omenjeni razpravi primerno poudarjen preprečevalni značaj načela odgovornosti za varovanje in da se ustrezna pozornost nameni pomoči ranljivim in nestabilnim državam, da bodo razvile zmogljivosti, s katerimi bodo lahko nosile takšno odgovornost, pri čemer se je treba osredotočiti zlasti na regionalne akterje kot najučinkovitejše sogovornike v nestabilnih razmerah;

Torek, 24. marca 2009

- (f) naj zagotovi, da se načelo odgovornosti za varovanje uporablja v kriznih razmerah, ko zadevne države ne morejo zaščititi svojih prebivalcev pred genocidom, vojnimi zločini, etničnim čiščenjem in zločini proti človečnosti;
- (g) naj Afriško unijo spodbuja, da dodatno razvije svoje zmogljivosti za krizno upravljanje, ter naj pozove akterje iz EU in Združenih narodov, da podprejo ta prizadevanja in poglobijo sodelovanje z Afriško unijo pri vzpostavljanju miru in varnosti na afriški celini;
- (h) naj pozove države članice EU, da si ustrezno prizadevajo za zaključek pogajanj o splošni konvenciji o mednarodnem terorizmu;

Človekove pravice

- (i) naj v vseh resolucijah, o katerih razpravlja in jih sprejme Generalna skupščina Združenih narodov, jasno podpre načela mednarodnega humanitarnega prava in nedvoumno obsodi vsako kršenje tega prava, zlasti v zvezi z varnostjo humanitarnih delavcev Združenih narodov in drugih organizacij;
- (j) naj vzpostavi stik z drugimi regionalnimi skupinami, da se spodbuja večja osveščenost in boljše razumevanje načel, ki so zajeta v izjavi o spolni usmerjenosti in spolni identiteti, ki jo podpira EU in 66 držav članic Združenih narodov;
- (k) naj pozove generalnega sekretarja Združenih narodov, naj poroča 65. Generalni skupščini Združenih narodov o tem, kako države članice upoštevajo prepoved smrtne kazni za mladoletnike, ter naj v svoje poročilo vključi informacije o številu mladoletnih storilcev kaznivih dejanj, ki so trenutno obsojeni na smrt, in o številu usmrčenih v zadnjih petih letih;
- (l) naj pred pregledom Sveta Združenih narodov za človekove pravice leta 2011 začne razpravo, ki bo poudarila dopolnjevanje med tretjim odborom – medvladnim organom Generalne skupščine Združenih narodov z univerzalnim članstvom – in Svetom za človekove pravice, katerega sestava je omejena, njegov mandat pa je bolj operativen;
- (m) naj pozove države članice, da ponovno premislijo o svoji udeležbi na konferenci za revizijo konference iz Durban, ki bo aprila 2009 v Ženevi, če bo kršitev vseh štirih tako imenovanih rdečih vrstic, navedenih v sklepnem dokumentu z dne 20. februarja 2009, potrjena v nadaljnjih pogajanjih pred konferenco;
- (n) naj spodbuja in podpira prizadevanja za zagotavljanje, da se za režim sankcij Združenih narodov, ki so povezane s terorizmom, uporabljajo pregledni in enakopravni postopki, zlasti z uvedbo učinkovitega postopka obveščanja in z oblikovanjem neodvisnega sodnega pregledovanja, v skladu s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti;
- (o) naj pozove Varnostni svet in njegov protiteroristični odbor k sodelovanju z ustreznimi organi Združenih narodov za človekove pravice, da bi se stalno spremljalo izpolnjevanje obveznosti v skladu z mednarodnim pravom na področju človekovih pravic in beguncev ter mednarodnim humanitarnim pravom;
- (p) naj vztraja, da vse članice Združenih narodov ratificirajo Rimski statut Mednarodnega kazenskega sodišča, predvsem članice Varnostnega sveta, in naj, glede na revizijsko konferenco leta 2009 za Mednarodno kazensko sodišče, dejavno podpira prizadevanja za sklenitev sporazuma o še vedno nedorečeni opredelitvi zločina agresije in pogojev, pod katerimi bi lahko to sodišče izvajalo svojo pristojnost, kot je določeno v členu 5(2) Rimskega statuta;

Reforma Združenih narodov

- (q) naj spodbuja tekoči proces za doseganje skladnosti med napredkom, doseženim na ravni držav pri izvajanju reforme „ukrepajmo združeni“, in različnimi poslovnimi praksami, ki jih uporabljajo sedeži agencij in programov Združenih narodov, ki so doslej ovirali tesnejše sodelovanje in usklajevanje na terenu;

Torek, 24. marca 2009

- (r) naj razvije usklajevanje na ravni EU, vključno z usklajevanjem donatorjev, v odnosih z agencijami, skladi in programi Združenih narodov tako na ravni celotne organizacije kot na ravni držav, vključno s sodelovanjem v skladih z več donatorji, ki jih vodijo Združeni narodi, ter naj razširi že ustaljen dialog s sekretariatom Združenih narodov tudi na agencije in programe te organizacije;

Okolje

- (s) spodbuja naj razpravo o prihajajoči konferenci pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah (COP15) v Kopenhagenu decembra 2009, da se oblikuje soglasje in zagon za sprejetje novega mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah za obdobje po letu 2012; v zvezi s tem naj zbere podporo za finančni in tehnološki paket, namenjen državam v razvoju, da se jim olajša podpiranje novega zavezujočega sporazuma;
- (t) naj podpre naslednjo Generalno skupščino Združenih narodov pri sprejetju skladnejše strukture svetovnega upravljanja okolja – kot to priporoča upravljalni svet/svetovni ministrski forum Združenih narodov za okoljski program – v obliki sistema upravljanja, ki se bo sposoben soočiti se z izjemnimi izzivi v prihodnosti;

Globalno upravljanje

- (u) naj prevzame pobudo v sedanji razpravi o globalnem upravljanju, vključno z gospodarskim in finančnim upravljanjem, da se okrepijo pristojnosti in izboljšajo prakse Mednarodnega denarnega sklada in Svetovne banke ter da se hkrati poživijo Ekonomsko-socialni svet;
- (v) naj na podlagi poslovnika Generalne skupščine uporabi prihajajoča medvladna pogajanja o reformi Varnostnega sveta kot priložnost za osredotočanje na točke zблиževanja in doseganje oprijemljivega napredka glede pojasnitve pristojnosti Varnostnega sveta v odnosu do drugih organov Združenih narodov, za dodajanja novih stalnih in nestalnih članic – morebiti začasno – s čimer se izboljša reprezentativnost in legitimnost Varnostnega sveta, ter za pregled metod dela Varnostnega sveta;
- (w) naj poudari, da dolgoročni cilj Evropske unije ostaja pridobitev svojega sedeža v Varnostnem svetu;

Neširjenje jedrskega orožja in razorožitev

- (x) naj spodbuja pogoje za uspešno revizijsko konferenco strank Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja leta 2010, zlasti s podpiranjem vzorca konvencije o jedrskem orožju; naj doseže soglasje glede predloga pogodbe o prepovedi proizvodnje cepljivih snovi; naj si prizadeva za sprejetje vsebinskega programa dela konference o razorožitvi, da bi ta organ postal operativen; naj večstransko in dvostransko sodeluje z državami članicami Združenih narodov, da se ponovno začne z ratifikacijami pogodbe o celoviti prepovedi jedrskih poskusov; in nazadnje, naj spodbuja nadaljnja prizadevanja za začetek pogajanj o mednarodnem sporazumu o trgovini z orožjem;

Reforma upravljanja

- (y) naj v celoti izkoristi svojo finančno težo v Združenih narodih in zagotovi, da bo proračun za obdobje 2010-2011 bolj ustrezal nujnim operativnim potrebam te organizacije, ter generalnemu sekretarju Združenih narodov zagotovi več samostojnosti pri odločanju o razporeditvi človeških virov v skladu s temi potrebami in glede na operativne odločitve, ki jih sprejmejo ustrezni organi Združenih narodov, zlasti Varnostni sveti in Generalna skupščina;
- (z) naj v okviru razprav o reviziji lestvic za ocenjevanje porazdelitve stroškov Združenih narodov vzpostavi jasno povezavo med boljšo zastopanostjo v različnih organih Združenih narodov in pravičnejšim deljenjem finančnega bremena;

Torek, 24. marca 2009

- (aa) naj razvije bolj tesno usklajeno kadrovsko politiko EU v Združenih narodih, da se doseže večja preglednost in učinkovitost postopkov zaposlovanja in se zagotovi, da bodo pogoji zaposlovanja ostali še naprej dovolj privlačni za državljane EU;

Razvojni cilji tisočletja

- (ab) naj prevzame vodilno vlogo pri spodbujanju mednarodnih ukrepov za izpolnjevanje zavez iz razvojnih ciljev tisočletja, glede na vse bolj očitna znake, da svet še zdaleč ne izpolnjuje obljub, danih v zvezi z razvojnimi cilji tisočletja;
- (ac) naj podpre pobudo delovne skupine za odpravo vrzeli pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja, po kateri bi bilo treba spremljati svetovne zaveze glede pomoči, trgovine, odpisa dolgov in dostopa do osnovnih zdravil in tehnologije;
- (ad) pozove naj takojšnji organizaciji konference Združenih narodov na visoki ravni o svetovni finančni in gospodarski krizi ter njenih posledicah za razvoj, o čemer je bil dosežen dogovor na konferenci o financiranju za razvoj leta 2008 v Dohi;
- (ae) naj sledi razpravam v okviru pobude, s katero poslovni svet poziva k ukrepanju, in naj si prizadeva za zaveze financiranja in podpore prizadevanjem v zvezi z razvojnimi cilji tisočletja, tudi s tem, kako to dopoljevati s povečanjem odgovornosti sektorja podjetij;
- (af) naj skupaj z vsemi temi pobudami zagovarja pristopanje k načelom iz pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči in akcijskemu načrtu iz Akre, da se izboljša kakovost in zagotavljanje pomoči;
- (ag) naj 64. Generalno skupščino Združenih narodov izkoristi kot priložnost, da poroča o napredku, ki je bil dosežen pri izpolnjevanju ciljev iz programa ukrepanj EU glede razvojnih ciljev tisočletja;
- (ah) naj povabi Komisijo, da poroča o napredku, ki je bil dosežen pri izvajanju pogodb o razvojnih ciljih tisočletja, in druge donatorje spodbudi, da večji del svoje pomoči zagotavljajo na dolgoročni in predvidljivi podlagi v obliki proračunske podpore;

Končna priporočila

- (ai) naj pozove države članice EU, da nadgradijo svoje zaveze za učinkovit multilateralizem z zagotovitvijo sistematične in hitre ratifikacije vseh konvencij in pogodb Združenih narodov;
- (aj) naj podpre odločitev, ki jo je sprejela Generalna skupščina Združenih narodov v omenjeni resoluciji z naslovom „Sodelovanje med Združenimi narodi in medparlamentarno unijo“, da se predvidi posebna točka v začasnem dnevnem redu 65. Generalne skupščine Združenih narodov o sodelovanju med Organizacijo združenih narodov, nacionalnimi parlamenti in Medparlamentarno unijo, pod pogojem, da se v naslovu te točke omenijo tudi „regionalne parlamentarne skupščine“, ter naj spodbuja razpravo o tem, kako lahko poslanci, nacionalni parlamenti in regionalne parlamentarne skupščine odigrajo dejavnejšo vlogo v Združenih narodih;

*

* *

2. naroči svojemu predsedniku, naj to priporočilo posreduje Svetu in v vednost Komisiji.

Torek, 24. marca 2009

Eno leto po Lizboni: uresničevanje partnerstva med Afriko in EU

P6_TA(2009)0151

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 Eno leto po Lizboni: uresničevanje partnerstva med Afriko in EU (2008/2318(INI))

(2010/C 117 E/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju skupne strategije Afrike in EU (skupna strategija) in prvega akcijskega načrta (2008–2010) za izvajanje strateškega partnerstva Afrike in EU, ki so ga sprejeli voditelji držav in vlad EU in Afrike na srečanju v Lizboni 8. in 9. decembra 2007,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Eno leto po Lizboni: uresničevanje partnerstva med Afriko in EU“ (KOM(2008)0617),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose z dne 10. novembra 2008 z naslovom „Eno leto po Lizboni: uresničevanje partnerstva med Afriko in EU“,
- ob upoštevanju skupnega poročila o napredku pri izvajanju skupne strategije Afrike in EU ter njegovega prvega akcijskega načrta (2008–2010), ki ga je ministrska trojka Afrike in EU sprejela 21. novembra 2008 v Adis Abebi v Etiopiji,
- ob upoštevanju obvestila z dne 17. decembra 2008 ad hoc odbora vseafriškega parlamenta za odnose z Evropskim parlamentom in ad hoc delegacije Evropskega parlamenta za odnose z vseafriškim parlamentom predsedstvom Afriške unije in EU, Evropski komisiji in komisiji AU o vlogi vseafriškega in Evropskega parlamenta pri izvajanju in spremljanju skupne strategije,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2007 o stanju odnosov EU-Afrika ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. novembra 2005 o razvojni strategiji za Afriko ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških (AKP) držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisanega dne 23. junija 2000 ⁽³⁾, in spremenjenega s sporazumom o spremembi Sporazuma o partnerstvu, podpisanim v Luxembourgju dne 25. junija 2005 ⁽⁴⁾ (sporazum iz Cotonouja),
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1905/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju členov 177 do 181 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj in mnenja Odbora za mednarodno trgovino (A6-0079/2009),

⁽¹⁾ UL C 263 E, 16.10.2008, str. 633.⁽²⁾ UL C 280 E, 18.11.2006, str. 475.⁽³⁾ UL L 317, 15.12.2000, str. 3.⁽⁴⁾ UL L 209, 11.8.2005, str. 27.⁽⁵⁾ UL L 378, 27.12.2006, str. 41.

Torek, 24. marca 2009

- A. ker mora cilj izkoreninjenja revščine ostati v središču skupne strategije,
- B. ker polovica prebivalstva Afrike živi v revščini in ker je Afrika edina celina, ki ne napreduje pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja, zlasti kar zadeva zmanjšanje revščine, umrljivost otrok, zdravje mater ter boj proti virusu HIV/AIDS in malariji,
- C. ker je cilj skupne strategije preseči razvoj, preseči Afriko in preseči institucije, da bi zajela več afriških in svetovnih vprašanj kot v preteklosti, na primer energijo, podnebne spremembe in varnost, ter vključila širši spekter neinstitucionalnih akterjev,
- D. ker je bil v zadnjem letu vzpostavljen večji del institucionalne strukture in inovativnih delovnih metod skupne strategije, vendar je bilo doseženega le malo dejanskega napredka,
- E. ker je treba vseafriški in Evropski parlament kljub temu, da je v skupni strategiji izrecno priznana njuna vloga pri pregledovanju napredka in zagotavljanju političnih smernic partnerstvu, na vsak strukturen in smiseln način vključiti tudi v oblikovanje, sprejetje in spremljanje skupne strategije,
- F. ker so civilna družba in lokalni organi, zlasti afriški, minimalno udeleženi pri izvajanju skupne strategije,
- G. ker je za izvajanje skupne strategije dodeljenih zelo malo novih sredstev, ustrezni viri financiranja pa so že bili dokončno načrtovani, preden je ta bila sprejeta,
- H. ker bi vključitev Evropskega razvojnega sklada v proračun EU, k čemur je Parlament že večkrat pozval, omogočila večjo skladnost politik in parlamentarni nadzor nad izdatki za razvoj,
- I. ker afriški delež svetovne trgovine upada, Afrika pa je izključena tudi iz priložnosti, ki jih nudi globalizacija,
- J. ker zaradi bega kapitala, zlasti nezakonitega, afriška gospodarstva vsako leto izgubijo več milijard evrov, beg možganov pa celino stane veliko intelektualne zmogljivosti, ki je bistvena za njen prihodnji razvoj,
- K. ker sta proizvodnja hrane in varnost preskrbe s hrano v Afriki vse manj pomembni politični prednostni nalogi, v zadnjem desetletju pa sta ostali tudi brez naložb, kar ima lahko – kot se je izkazalo v sedanji krizi cen hrane – pogubne posledice,
- L. ker je Afrika premalo zastopana v mednarodnih organizacijah in večstranskih forumih, ki odločajo o številnih vprašanjih, pomembnih za prihodnost celine,
- M. ker s pojavom netradicionalnih donatorjev dolgotrajen odnos med EU in Afriko dobiva nov pomen, saj njihovi načrti in prednostne naloge za Afriko pomenijo nova tveganja in izzive,
- N. ker je bistveno najti sinergije med institucijami skupne strategije in institucijami obstoječih odnosov, kot so sporazum iz Cotonouja, evro-sredozemska strategija in strateško partnerstvo Južna Afrika-EU, in se izogniti prekrivanju med njimi,
- O. ker bodo ob reviziji sporazuma iz Cotonouja leta 2009 skušali razjasniti prihodnji odnos med državami AKP in Afriško unijo,
- P. ker je raven osveščenosti glede ciljev in ukrepov skupne strategije zaskrbljujoče nizka in ker je – zlasti v Afriki – osveščenost javnosti o strateškem partnerstvu Afrika-EU in o pripadnosti temu partnerstvu neposredno povezana z zmožnostjo skupne strategije, da takoj doseže oprijemljive rezultate, ki bodo izboljšali življenjski standard Afričanov,

Torek, 24. marca 2009

- Q. ker mora partnerstvo upoštevati, da je treba – četudi „enakovredno partnerstvo“ pomeni enakovrednost EU in Afriške unije z vidika udeležbe v razpravah in oblikovanja politike – obravnavati tudi kruto realnost, da celini in njune institucije še zdaleč nista enakovredni z vidika institucionalnega razvoja, zmožnosti odločanja in virov,

Oblikovanje strukture EU-Afrika

1. pozdravlja, da so leto po tem, ko je bila sprejeta skupna strategija, glavni sestavni deli institucionalne strukture za njeno izvajanje končno pripravljene in so začeli delovati, podprti pa so tudi z akcijskim načrtom, ki predvideva rezultate in časovni raspored, ter da je bilo doseženega nekaj napredka v smeri izvajanja skupne strategije in njenih tematskih partnerstev; vendar obžaluje, da so po prvem letu izvajanja nekatera partnerstva še vedno v postopku opredeljevanja delovnih metod in še niso določila zelenih rezultatov, časovnega rasporeda in proračunskih sredstev;
2. pozdravlja, da sta se EU in Afriška unija v prvem letu po podpisu skupne strategije srečali večkrat kot kdajkoli prej;
3. poziva Komisijo in komisijo Afriške unije ter njune države članice, naj kot prednostno nalogo zaključijo oblikovanje te institucionalne strukture z razvojem parlamentarnih in družbenih komponent ter komponent lokalnih oblasti, ki naj bi vodile in podpirale proces z zagotavljanjem njegove preglednosti, prevzemanja odgovornosti in demokratične legitimnosti;
4. pozdravlja ustanovitev izvajalskih skupin EU z udeležbo zainteresiranih držav članic, ne samo, ker je financiranje skupne strategije v precejšnji meri odvisno od prispevkov držav članic, ampak tudi, ker bo neposredna udeležba držav članic prispevala k večji osveščenosti, kontinuiteti in trajnosti ukrepov, predvidenih v akcijskem načrtu;
5. poziva institucije skupne strategije, naj se popolnoma osredotočijo na potrebne rezultate, glede na to, da se bo prvi akcijski načrt izvajal manj kot tri leta (2008–2010);

Vloga parlamentov

6. ponovno poziva Komisijo in komisijo Afriške unije, naj Evropski parlament in vseafriški parlament dejavno vključita v izvajanje in zagotavljanje političnih smernic za skupno strategijo v skladu svojim statusom ključnih komponent te institucionalne strukture;
7. poudarja vlogo medparlamentarnih organov med Evropskim parlamentom in afriškimi parlamenti, kot sta skupna parlamentarna skupščina AKP-EU in skupna parlamentarna skupščina Euromed, pri krepitvi miru in varnosti, odgovornega vodenja države in demokracije, poleg tega pa sta to tudi učinkoviti platformi za sodelovanje in obravnavanje vprašanj skupnega pomena;
8. ugotavlja, da je bilo na enajstem srečanju ministrske trojke Afrike in EU sprejeto letno poročilo o napredku pri izvajanju skupne strategije in njen prvi akcijski načrt, zgoraj omenjeno sporočilo Komisije pa je prispevek EU k temu poročilu;
9. vendar obžaluje, da je bilo poročilo napisano brez posvetovanja z Evropskim parlamentom ali vseafriškim parlamentom oz. brez njunega prispevka;
10. predlaga, naj se predsednika vseafriškega parlamenta in Evropskega parlamenta sistematično udeležujeta vrhunskih srečanj med EU in Afriko z namenom predstavitve sklepov navedenih parlamentov o izvajanju akcijskega načrta in predloge za prihodnje usmeritve skupne strategije;

Torek, 24. marca 2009

11. poziva, naj člani ministrske trojke neposredno pred svojim pomladnim srečanjem izmenjajo mnenja s predstavniki pristojnih organov vseafriškega parlamenta in Evropskega parlamenta, ko lahko parlamenta predstavita svoje predloge in priporočila o najnovejšem letnem poročilu o napredku; predlaga, naj se na srečanju ministrske trojke razpravlja tudi o predlogih in priporočilih parlamentov; pričakuje, da bo prihodnje skupno letno poročilo, ki bo sprejeto na naslednjem jesenskem srečanju ministrske trojke, pokazalo, kako so se ti predlogi in priporočila upoštevali; poziva, naj se tudi predstavniki Parlamenta srečajo z ministri trojke v okviru jesenskega srečanja trojke;

12. meni, da morata vseafriški in Evropski parlament na ustrezni ravni sodelovati v skupnih strokovnih skupinah in delovni skupini Afriške unije in EU;

13. pozdravlja, da je Evropska komisija za povečanje zmogljivosti institucij Afriške unije v okviru devetega Evropskega razvojnega sklada določila podporni program v znesku 55 milijonov EUR; ponovno vztraja, da je treba del teh sredstev dati na razpolago za okrepitev upravne in izvedbene zmogljivosti vseafriškega parlamenta, ter poziva Komisijo, naj pripravi akcijske načrte za uporabo teh proračunov ob tesnem posvetovanju z vseafriškim parlamentom in ob sodelovanju z Evropskim parlamentom;

14. priporoča, naj z delom proračuna, namenjenim vseafriškemu parlamentu, ta neposredno upravlja, ko bo Parlament za to vzpostavil potrebno upravno zmogljivost in izpolnil zahteve iz Finančne uredbe (zlasti iz člena 56) ⁽¹⁾, ki Komisiji omogoča izvrševanje proračuna s posrednim centraliziranim upravljanjem;

15. poziva Komisijo in komisijo Afriške unije, naj poenostavita postopke, da bi zagotovili neposreden in učinkovit dialog s parlamentoma, da bi se izognili nesprejemljivim zamudam, pri tem pa ustrezno upoštevala njune postopkovne posebnosti;

16. ponovno poziva k vključitvi Evropskega razvojnega sklada v proračun, obenem pa poziva Komisijo, naj Evropski in vseafriški parlament obvešča o vseh fazah proračunskega postopka;

Civilna družba in nedržavni akterji

17. meni, da mora skupna strategija, če želi biti resnično obsežno in daljnosežno na ljudi usmerjeno partnerstvo, dejansko vključevati civilno družbo in lokalne organe ter omogočiti njihovo učinkovito udeležbo pri delu njenih izvajalskih organov;

18. obžaluje, da so v akcijskem načrtu pretirano poudarjeni državni ukrepi, čeprav je v njem navedeno, da je vsako partnerstvo med Afriko in EU odprto za številne ukrepe; poudarja, da je treba prispevek in udeležbo parlamentov in nedržavnih akterjev, na primer organizacij civilne družbe, lokalnih oblasti in drugih nedržavnih akterjev poglobiti in dodatno pojasniti;

19. pozdravlja Ekonomski, socialni in kulturni svet Afriške unije (Ecosoc) kot gonilno silo za izgradnjo partnerstva med afriškimi vladami in civilno družbo; vendar je zaskrbljen zaradi nizke ravni udeležbe afriške civilne družbe pri izvajanju skupne strategije in poziva k takojšnjim prizadevanjem, zlasti na strani Afrike, za oblikovanje postopkov za identifikacijo, načrtovanje in učinkovito udeležbo predstavnikov afriških nedržavnih akterjev v tesnem sodelovanju z zainteresiranimi stranmi;

20. poziva Evropsko komisijo, naj razvije ustrezna orodja za krepitev zmogljivosti organizacij afriške civilne družbe, posebej usmerjena na povečanje njihove sposobnosti, da se spoprimejo z izvajanjem skupne strategije;

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, 16.9.2002, str. 1).

Torek, 24. marca 2009

Partnerstva

21. opozarja, da mora skupna strategija obravnavati tudi vprašanja, ki – čeprav uradno pripadajo drugi institucionalni strukturi – globoko vplivajo na prihodnost Afrike in oblikujejo odnose med celinama, na primer gospodarski partnerski sporazumi ter odnosi med regionalnimi skupinami v okviru sporazumov o gospodarskem partnerstvu in drugimi obstoječimi regionalnimi skupinami v Afriki (vključno z regionalnimi gospodarskimi skupnostmi), druga revizija sporazuma iz Cotonouja, evro-sredozemska strategija, strateško partnerstvo Afrike in EU ter afriški odnosi z novimi svetovnimi akterji, na primer Kitajsko in Brazilijo;

22. meni, da je trajnostni gospodarski, socialni in okoljski razvoj možen le v državah, ki lahko zagotovijo mir, demokracijo in spoštovanje človekovih pravic;

23. poziva Komisijo, Svet in afriško stran, naj zagotovijo skladnost med strategijo in drugimi evropskimi politikami, ki lahko škodljivo vplivajo na spodbujanje novega strateškega partnerstva med EU in Afriko, zlasti trgovinsko, okoljsko, migracijsko in kmetijsko politiko; poudarja, da bi moral politični dialog med EU in Afriko vključevati ta vprašanja;

24. poudarja, da mora – da bo boj proti revščini, ki mora ostati v središču skupne strategije, uspešen – strateško partnerstvo Afrike in EU pomagati spodbujati trajnostni gospodarski in socialni razvoj, privabiti tuje naložbe, spodbujati pravično mednarodno trgovino in prispevati k ustvarjanju razmer, v katerih bodo afriške države lahko postopno zavzele svoje mesto v svetovnem gospodarstvu;

Mir in varnost

25. pozdravlja napredek, dosežen pri partnerstvu za mir in varnost; je seznanjen s političnim dialogom med Afriško unijo in EU o kriznih razmerah v Afriki in drugod; poudarja, da mora ta dialog obravnavati vsa vprašanja, povezana z mirom in varnostjo, od preprečevanja in reševanja konfliktov do pokonfliktne obnove in vzpostavljanja miru, vključno s poglobljenim dialogom o izvajanju načela odgovornosti za zaščito;

26. poziva, naj se ustrezno prednost nameni izvajanju afriške strukture za mir in varnost; ponovno poudarja, da Evropski razvojni sklad ni ustrezen finančni vir za prihodnje dopolnjevanje mirovne pomoči za Afriko; meni, da morajo biti izdatki Evropskega razvojnega sklada v skladu z merili Odbora za razvojno pomoč Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD/DAC) za uradno razvojno pomoč; ponovno poziva k dokončni rešitvi za financiranje mirovne pomoči za Afriko;

27. pozdravlja, da je septembra 2008 generalni sekretar Združenih narodov Ban Ki Mun ustanovil odbor uglednih oseb Afriške unije in Združenih narodov, ki bo opredelil, kako lahko mednarodna skupnost podpre operacije Afriške unije za ohranjanje miru, ustanovljene okviru mandata Združenih narodov;

Upravljanje in človekove pravice

28. poudarja, da mora biti pojem upravljanja merilo za to, kako dobro deluje neka družba prek reda in miru, spoštovanja in dejavnega spodbujanja človekovih pravic, boja proti korupciji, ustvarjanja bogastva ter pregledne in pravične porazdelitve bogastva ter osnovnih zdravstvenih in socialnih storitev; poudarja, da zunanji akterji ne smejo ocenjevati upravljanja samo z zunaj določenimi merili, ampak na podlagi skupaj dogovorjenih in skupnih vrednot ter standardov;

29. poudarja pomen trajnostne demokracije, vključno z odgovornim upravljanjem in demokratičnimi volitvami, kar mora zajemati pomoč za izgradnjo parlamentarnih zmogljivosti, udeležbo civilne družbe in lokalnih oblasti v političnem dialogu;

30. poudarja, da morata obe strani izboljšati upravljanje: to ni prednostna naloga le v Afriki, ampak tudi na evropski strani, ki mora izboljšati upravljanje in odgovornost glede obveznosti za pomoč ter usklajevanje donatorjev, da bi bolje upoštevali vprašanje t. i. „sirot pomoči“; ugotavlja, da imajo nacionalni in celinski parlamenti, nedržavni akterji in lokalni organi pomembno vlogo na tem področju;

Torek, 24. marca 2009

31. poziva k večji podpori obstoječim afriškim pobudam, kot je afriški mehanizem medsebojnega pregleda (APRM), ki je do zdaj najresnejša pobuda afriških držav za izboljšanje upravljanja na celini, in različni instrumenti Afriške unije, s katerimi se bo povečala afriška odgovornost za proces;

32. je resno zaskrbljen, ker „profili upravljanja“, ki jih je razvila Komisija za vsako od držav AKP in ki bodo usmerjali načrtovanje razvojne pomoči iz dodatnega sklada 2,7 milijard EUR iz desetega Evropskega razvojnega sklada, niso bili pripravljeni participativno; ugotavlja, da je bila upravičenost do dodatnih sredstev v državah prejemnicah obravnavana na podlagi meril, od katerih je samo eno neposredno povezano z razvojnimi cilji tisočletja; izraža zaskrbljenost, ker Komisija „profilira“ tveganje, ki spodkopava postopek afriškega mehanizma medsebojnega pregleda; poziva Komisijo, naj se posvetuje z Evropskim parlamentom in Svetom ter ju obvešča o spremljanju in porabi teh sredstev za zagotovitev, da bodo le-ta namenjena pobudam za upravljanje, v podporo agendi Afriške unije za upravljanje in postopku afriškega mehanizma medsebojnega pregleda;

33. poziva, naj dialog v okviru partnerstva za upravljanje in človekove pravice obravnava nekaznovanost za zlorabe človekovih pravic, ob upoštevanju najboljše prakse v nacionalnem in mednarodnem pravu, vključno z delom mednarodnih kazenskih sodišč, ustanovljenih v Sierr Leone in Ruandi;

Trgovina, gospodarski razvoj in regionalna integracija

34. meni, da je, kar zadeva partnerstvo o trgovini in regionalnem povezovanju, pod pravimi pogoji, povečanje trgovine bistveno gonilo za gospodarsko rast, če so trgovinske politike skladne z razvojnimi cilji; zato pozdravlja cilje tega partnerstva za podporo afriškega regionalnega povezovanja in za okrepitev trgovinskih zmogljivosti celine;

35. pričakuje hitro sklenitev pogajalskega kroga Svetovne trgovinske organizacije iz Dohe, vendar vztraja, da mora biti poudarek predvsem na razvoju, s podpiranjem vključevanja afriških narodov v svetovno gospodarstvo, učinkovitim zmanjšanjem kmetijskih subvencij, ki izkrivljajo trgovino, in odpravo izvoznih subvencij v kmetijstvu;

36. meni, da mora EU pomagati afriškim državam zagotoviti, da bo njihovo kmetijstvo samozadostno, ter podpirati osnovne storitve in občutljive domače industrijske panoge;

37. vztraja, da morajo biti končni sporazumi o gospodarskem partnerstvu, podpisani z afriškimi državami, predvsem orodje za razvoj, ki bo spoštovalo različne zmogljivosti in ravni razvoja posameznih upravičencev;

38. poudarja, da morajo sporazumi o gospodarskem partnerstvu spodbujati afriško regionalno povezovanje, ne pa ga ovirati; podpira prizadevanja Afriške unije, da bi okrepila regionalne gospodarske skupnosti kot bistvene elemente za regionalno povezovanje celine;

39. vztraja, naj Komisija in države članice spoštujejo svojo zavezo, da bodo do leta 2010 vsako leto zagotovile vsaj 2 milijardi EUR dejanske pomoči za trgovino, od katere bo največji delež pripadel Afriki; poziva, naj se hitro določi in zagotovi delež virov pomoči za trgovino; poudarja, da morajo biti ta sredstva dodatni viri, ne pa le sredstva iz Evropskega razvojnega sklada v drugi obliki;

40. poziva partnerstvo, naj obravnava širšo agendo za pomoč za trgovino, tudi razvoj infrastruktur, spodbujanje poslovnega razvoja in boljše predpise, vključno s preprostejšimi in uporabnikom prijaznimi pravili o poreklu;

41. poziva partnerstvo, naj obravnava tudi gospodarske vidike, ki četudi niso nujno povezani s trgovino, pomembno vplivajo na afriška gospodarstva, na primer potrebo po ukrepih za ustavitev nezakonitega bega kapitala in po spodbujanju mednarodne ureditve davčnih oaz;

42. poziva, naj skupna strategija prizna in podpre vlogo migrantov in diaspor za razvoj njihovih matičnih držav, tako da omogoči njihove naložbe v teh državah in zmanjša stroške transferja;

Torek, 24. marca 2009

Ključna razvojna vprašanja

43. vztraja, da bo v zvezi s partnerstvom za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja tudi z večjo in boljšo pomočjo težko doseči te cilje ter zato poziva države članice EU, naj spoštujejo zaveze, ki so jih nedavno ponovno potrdile na konferenci v Dohi o financiranju razvoja in na forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Akri, zlasti kar zadeva njen obseg, skladnost politik, odgovornost, preglednost in porazdelitev dela med donatorji;

44. opozarja, da so osnovno zdravstvo ter osnovno in srednje izobraževanje bistveni katalizatorji za uresničitev razvojnih ciljev novega tisočletja; posledično spodbuja afriške države, naj poskrbijo, da bodo ta področja glavne prednostne naloge njihovih strategij za zmanjšanje revščine; poziva partnerstvo, naj spodbuja tak razvoj, glede na to, da se je Evropska komisija obvezala, da bo vsaj 20 % svojega proračuna za pomoč porabila za te sektorje; poziva Komisijo, naj razširi to obvezo na Evropski razvojni sklad; opominja, da morajo vsa prizadevanja v zvezi s tem vključevati invalidne osebe; v zvezi s tem pozdravlja izid prvega srečanja skupne strokovne skupine in poziva vpletene stranke, naj zagotovijo, da bo v prihodnjem letu dosežen napredek;

45. poziva Evropsko komisijo, naj nujno sprejme ukrepe, da bo izpolnila svoje obveze na področju zdravja, kar zadeva sklepe in priporočila Evropskega računskega sodišča z januarja 2009 o razvojni pomoči ES za zdravstvene storitve v podsaharski Afriki; poudarja, da je pri desetem vmesnem pregledu Evropskega razvojnega sklada pomembno povečati pomoč Komisije za zdravstveni sektor v podsaharski Afriki, da bi podprli njeno zavezanost razvojnim ciljem tisočletja na področju zdravja;

46. spodbuja države članice EU in Afriške unije, naj dajo večji pomen zanesljivosti in neodvisnosti pri oskrbi s hrano v Afriki ter podpirajo ukrepe za povečanje produktivnosti in konkurenčnosti afriškega kmetijstva, zlasti proizvodnje hrane za lokalne trge, ter spodbujanju zelenih pasov okoli mest;

47. poziva države članice, naj v svoje razprave – v okviru skupne strategije in zunaj nje – vključijo vprašanje pravične porazdelitve bogastva, pridobljenega z izkoriščanjem naravnih virov; vztraja, da morajo biti nacionalni prihodki iz naravnih virov prednostno namenjeni zadovoljevanju osnovnih potreb zadevnih narodov, zlasti na področju zdravja, izobraževanja, ohranjanja naravnih virov in okolja, kar bo pripomoglo k uresničitvi razvojnih ciljev tisočletja;

48. je zaskrbljen, da se bo rekordna rast v Afriki zaustavila zaradi upočasnitve svetovne gospodarske rasti, ter poudarja, da se utegne zaradi padca cen proizvodov, manjših naložbenih tokov, finančne nestabilnosti in zmanjšanja prilivov celina vrniti na stanje izpred desetih let;

Drugi vidiki strategije

49. opozarja, da so, za podnebne spremembe v prvi vrsti odgovorne razvite države, njihov negativni vpliv pa je večji v državah v razvoju; zato vztraja, da so potrebna nova sredstva, če želimo preprečiti, da bi bile afriške države prisiljene plačati prekomerno ceno za prilagoditev učinkom teh sprememb in za njihovo ublažitev; poleg tega podpira skupno deklaracijo EU in Afrike o podnebnih spremembah, ki je bila v Poznanju decembra 2008 na konferenci pogodbenic okvirne Konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah;

50. v okviru partnerstva za migracije in zaposlovanje zahteva pravično in izvedljivo rešitev za beg možganov, zaradi katerega veliko afriških narodov ostaja brez številnih kvalificiranih delavcev, zlasti v zdravstvenem sektorju;

51. poziva k novemu sistemu evropske modre karte, s katerim bi kvalificirane delavce iz sektorjev držav v razvoju, kjer primanjkuje delovne sile, zlasti na področju zdravstva in izobraževanja, spodbujali, da ne zapustijo matične države;

52. poziva Komisijo, naj uporabi partnerstvo EU-Afrika, da bo pomagala afriškim državam izkoristiti prožnosti, ki so zagotovljene v deklaraciji iz Dohe o sporazumu o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (TRIPS) in javnem zdravju, da bi omogočili lažji dostop do dostopnih osnovnih zdravil v Afriki;

Torek, 24. marca 2009

53. kar zadeva partnerstvo za znanost in tehnologijo spodbuja obe strani, naj si prizadevata premostiti vrzel s spodbujanjem sodelovanja na področju razvoja in prenosa tehnologije, zlasti v zvezi s telefonijo in internetom;
54. pričakuje, da bodo v okviru skupne strategije sprejeti posebni ukrepi za izboljšanje priložnosti žensk, otrok in invalidnih oseb v Afriki, saj se te skupine v državah v razvoju soočajo s posebno resnimi težavami;
55. poudarja, da če naj bi skupna strategija preseгла Afriko z večjim sodelovanjem EU in Afrike z mednarodnimi organi ter v večstranskih pogajanjih o vprašanih, kot so trgovina, človekove pravice ali podnebne spremembe, si morata EU in Afrika prizadevati, da bodo mednarodne institucije, na primer Svetovna banka, Mednarodni denarni sklad in Svetovna trgovinska organizacija, bolj demokratične in bolj reprezentativne ter bodo zagotovile, da bo Afrika končno lahko imela vpliv, ki bo skladen z njeno velikostjo in statusom;
56. ponovno poziva institucije EU, naj oblikujejo specifičen finančni instrument za izvajanje skupne strategije, s centralizacijo vseh obstoječih virov financiranja, na jasnem, predvidljiv način, ki ga je mogoče programirati; se sprašuje, do kakšne mere bo lahko skupna strategija dosegla svoje visoke cilje ali ponudila resnično dodano vrednost brez vsakršnih novih sredstev ali celo brez reprogramiranja obstoječega financiranja;
57. poziva vlade EU in Afrike, naj učinkoviteje in bolj sistematično obveščajo ljudi o ukrepih in dosežkih skupne strategije ter si prizadevajo za širšo medijsko pokritost;

Obeti za prihodnost

58. glede na izkušnjo vrhunškega srečanja EU in Afrike v Lizboni dne 8. in 9. decembra 2007 pričakuje resno sodelovanje Evropskega in vseafriškega parlamenta in organizacij civilne družbe ter lokalnih organov v pripravah na tretji vrh Afrika-EU leta 2010 in njuno dejavno udeležbo na vrhu samem;
59. poziva Komisijo in komisijo Afriške unije ter predsedstvi, naj se dogovorita glede zgoraj izpostavljenih predlogov, katerih cilj je okrečiti udeležbo parlamenta pri izvajanju in spremljanju skupne strategije;
60. namerava v Evropskem parlamentu doseči ustrezno usklajenost in sinergijo med vsemi njegovimi organi, da bi podprl izvajanje in spremljanje skupne strategije; v zvezi s tem ponavlja svoj namen preoblikovati svojo ad hoc delegacijo za odnose z vseafriškim parlamentom v samostojno medparlamentarno delegacijo;

*

* *

61. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, Ekonomsko-socialnemu odboru EU, Gospodarskemu, socialnemu in kulturnemu svetu Afriške unije, komisiji in izvršnemu svetu Afriške unije, vseafriškemu parlamentu, Svetu ministrov AKP in Skupni parlamentarni skupščini AKP-EU.

Torek, 24. marca 2009

Pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja

P6_TA(2009)0152

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o pogodbah o razvojnih ciljih tisočletja (2008/2128(INI))

(2010/C 117 E/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 18. septembra 2000, v kateri se je mednarodna skupnost obvezala, da bo dosegla razvojne cilje tisočletja ter do leta 2015 za polovico zmanjšala revščino v svetu, in ki je bila ponovno potrjena na več konferencah Združenih narodov, zlasti na konferenci o financiranju razvoja v Monterreyu,
- ob upoštevanju obveznosti, ki so jih države članice sprejele na zasedanju Evropskega sveta v Barceloni 15. in 16. marca 2002,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. junija 2007 o razvojnih ciljih tisočletja – vmesni pregled ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic v okviru Sveta ter Evropskega parlamenta in Komisije o razvojni politiki Evropske unije z naslovom „Evropsko soglasje“ ⁽²⁾, podpisane 20. decembra 2005,
- ob upoštevanju paketa razvojnih ciljev tisočletja, ki ga je pripravila Komisija leta 2005,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Pospeševanje napredka v smeri doseganja razvojnih ciljev novega tisočletja – financiranje razvoja in učinkovitost pomoči“ (KOM(2005)0133),
- ob upoštevanju letnega poročila Komisije z naslovom „Uresničevanje obljub Evrope o financiranju za razvoj“ (KOM(2007)0164),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Pomoč EU: nuditi več, hitreje in bolje“ (KOM(2006)0087),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. septembra 2008 o ukrepih po konferenci iz Monterreya iz leta 2002 o financiranju razvoja ⁽³⁾,
- ob upoštevanju rezultatov in končnega dokumenta o ukrepih po mednarodni konferenci o financiranju razvoja za pregled izvajanja soglasja iz Monterreya (Doha, Katar, 29. november do 2. december 2008) ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. maja 2008 o ukrepih po pariški deklaraciji iz leta 2005 o učinkovitosti pomoči ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju dokumenta Komisije z dne 19. junija 2007 z naslovom „Pogodba o razvojnih ciljih tisočletja, pristop za dolgoročnejšo in predvidljivejšo proračunsko pomoč“,
- ob upoštevanju novega strateškega partnerstva med Afriko in Evropsko unijo,

⁽¹⁾ UL C 146 E, 12.6.2008, str. 232.

⁽²⁾ UL C 46, 24.2.2006, str. 1.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0420.

⁽⁴⁾ A/Conf.212/L.1/Rev1 z dne 9. decembra 2008.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0237.

Torek, 24. marca 2009

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2007 o stanju odnosov med EU in Afriko ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči z dne 2. marca 2005 in sklepov foruma na visoki ravni o ukrepih po tej deklaraciji, ki je potekal v Akri od 2. do 4. septembra 2008,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. aprila 2006 o učinkovitosti pomoči in korupciji v državah v razvoju ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. septembra 2008 o maternalni umrljivosti pred srečanjem OZN na visoki ravni o razvojnih ciljih tisočletja, ki naj bi potekalo 25. septembra 2008 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju dokumenta „*The Aid Delivery Methods. Guidelines of the Programming, Design & Management of General Budget Support*“ (Metode dodeljevanja pomoči. Smernice o načrtovanju, zasnovi in upravljanju splošne proračunske podpore) ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju določb sporazuma iz Cotonouja z dne 23. junija 2000, zlasti člena 58, kakor je bil spremenjen leta 2005, v katerem so navedene ustanove, ki so upravičene do financiranja,
- ob upoštevanju priporočil o dobri praksi Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj o proračunski pomoči v dokumentu z naslovom „Uskladitev donatorskih praks za učinkovito zagotavljanje pomoči“ ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju posebnega poročila št. 2/2005 Računskega sodišča o proračunski pomoči ERS državam AKP: upravljanje vidika „reforma javnih financ“ s strani Komisije ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju posebnega poročila Računskega sodišča št. 10/2008 o razvojni pomoči ES za zdravstvene storitve v podsaharski Afriki z odgovori Komisije,
- ob upoštevanju poročila „Ocena skupne proračunske podpore - Zbirno poročilo“, objavljenega maja 2006 ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. februarja 2006 o novih finančnih instrumentih za razvoj v zvezi s cilji novega tisočletja ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov z dne 13. decembra 2006, ki so jo podpisale Evropska skupnost in države članice,
- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj (A6-0085/2009),

⁽¹⁾ UL C 263E, 16.10.2008, str. 633.

⁽²⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 316.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0406.

⁽⁴⁾ Objavila Komisija (GD AIDCO, DEV, RELEX) v angleščini januarja 2007.

⁽⁵⁾ Referenčni dokument OECD/DAC, 2. zvezek, 2006.

⁽⁶⁾ UL C 249, 7.10.2005, str. 1.

⁽⁷⁾ IDD and Associates, maj 2006.

⁽⁸⁾ UL C 290 E, 29.11.2006, str. 396.

Torek, 24. marca 2009

- A. ker se je Evropska unija pridružila deklaraciji tisočletja za razvoj iz leta 2000 in se je z vso mednarodno skupnostjo obvezala, da bo do leta 2015 skrajno revščino zmanjšala za polovico, pri čemer bo svoja prizadevanja osredotočila na osem razvojnih ciljev tisočletja,
- B. ker po nedavnih ocenah 1,4 milijarde ljudi še vedno živi pod pragom revščine (z 1,25 USD na dan), kar je več kot četrtina prebivalcev sveta v razvoju,
- C. ker so Komisija in države članice Evropske unije leta 2007 sprejele nove obveznosti, z izvajanjem katerih bodo občutno prispevale k odpravljanju zamude pri uresničevanju teh ciljev,
- D. ker zaradi pomanjkljivega dostopa do zdravstvenega varstva in osnovnih storitev umre na milijone ljudi, začarani krog revščine pa se nadaljuje, čeprav je dostop do takšnih storitev in do osnovnega izobraževanja človekova pravica, za katero morajo vlade zagotoviti, da se bo spoštovala in uresničevala,
- E. ker bi pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja lahko bile eden od instrumentov za spoprijemanje z izzivi, s katerimi se soočajo države v razvoju zaradi svetovne prehranske krize, zlasti v kmetijskem sektorju,
- F. ker večina držav v razvoju kljub doseganjam številnim prizadevanjem nima potrebnih sredstev, da bi se lahko spoprijela z izzivi na področju zdravstvenega varstva in izobraževanja, zato je nujna zunanja pomoč,
- G. ker mora Parlament podati razrešnico v zvezi z Evropskim razvojnim skladom,
- H. ker namerava Komisija občutno povečati uporabo proračunske pomoči v obdobju veljavnosti desetega Evropskega razvojnega sklada, da bi bila njena pomoč učinkovitejša in da bi uresničila zastavljene cilje,
- I. ker učitelji in zdravstveni delavci v državah v razvoju delajo v zelo slabih pogojih, za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja pa je potrebnih približno dva milijona učiteljev in več kot štiri milijone zdravstvenih delavcev, ki bi jih lahko z zagotovitvijo ustrezne proračunske pomoči v okviru pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja zaposlili in usposobili,
- J. ker stalno pomanjkanje zdravstvenih delavcev in učiteljev povečuje beg možganov, ki ga organizirajo bogate države,
- K. ker namerava Unija povečevati izdatke proračunske pomoči, zlasti z občutnim povečanjem sektorske proračunske pomoči za zdravstveno varstvo in izobraževanje, še posebej v afriških državah,
- L. ker so v pogodbah o razvojnih ciljih tisočletja opredeljeni konkretni cilji, ki jih je treba doseči na področju zdravstvenega varstva in osnovnega izobraževanja, lahko pa se v njih obravnavajo tudi druga prednostna področja,
- M. ker mora količinsko povečanje pomoči v skladu z uradnim stališčem Parlamenta o razvojni pomoči, kot je določeno v odstavku 6 zgoraj omenjene resolucije z dne 16. februarja 2006 o novih finančnih instrumentih za razvoj v zvezi s cilji novega tisočletja, „potekati vzporedno z izboljšanjem kakovosti oziroma je treba učinkovitost pomoči povečati s pomočjo treh dejavnikov – usklajevanjem, dopolnjevanjem, skladnostjo – pa tudi z zmanjšanjem transakcijskih stroškov pomoči, izboljšanjem predvidljivosti in trajnosti mehanizmov pomoči, povečanjem hitrosti pri dodeljevanju pomoči, nadaljnjo sprostitvijo pomoči, iskanjem rešitev za nevzdržno breme dolgov, spodbujanjem dobrega upravljanja in bojem proti korupciji ter povečanjem zmogljivosti prejemnikov pomoči za črpanje“,
- N. ker lahko pretok predvidljive in dolgoročne pomoči neposredno in učinkovito prispeva h konkretnemu izvajanju strategij za odpravo revščine, opredeljenih v razvojnih ciljih tisočletja,

Torek, 24. marca 2009

- O. ker veliko držav članic Evropske unije, kljub temu da so se v Monterreyu (2002), Gleneaglesu (2005), Parizu (2005) in Akri (2008) obvezale, da bodo izboljšale količino in kakovost razvojne pomoči, še vedno ne dodeljuje vse pomoči, za katero so se obvezale, ko pa jo dodelijo, je del te pomoči neustrezen,
- P. ker je v 30 % primerov proračunska pomoč Komisije izplačana z zamudo zaradi pretiranih upravnih postopkov,
- Q. ker je razlog za nepredvidljivost proračunske pomoči zlasti letni značaj večine pogojev za njeno dodelitev in ker so jo zaradi njene nepredvidljivosti države upravičenke včasih primorane porabiti, še preden jim je dejansko dodeljena ter ne da bi bile prepričane, da jo bodo resnično prejele,
- R. ker nepredvidljivost evropske razvojne pomoči zadeva tudi države prejemnice, ki so pravno varne in imajo stabilno zakonodajno okolje,
- S. ker je Komisija največja večstranska donatorica razvojne pomoči in ena od prvih donatoric proračunske pomoči, tovrstno pomoč pa dodeljuje vedno pogosteje in znaša petino pomoči, ki jo je dodelila v zadnjih letih,
- T. ker bi bila proračunska pomoč, ki je že eden od instrumentov za izboljšanje pomoči Unije, še učinkovitejša, če bi bila predvidljivejša in dodeljena za daljše obdobje,
- U. ker se sedanja proračunska pomoč Komisije običajno načrtuje za obdobje treh let, z nekaterimi agencijami pa za obdobje enega leta,
- V. ker predlog pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja ne vpliva na proračun in ker pogodba o razvojnih ciljih tisočletja ni nov instrument, temveč oblika izvajanja obstoječih instrumentov,
- W. ker status dokumenta Komisije o pogodbah o razvojnih ciljih tisočletja trenutno ni jasen,
- X. ker Komisija meni, da je čas za oblikovanje pogodbe na podlagi oprijemljivih rezultatov v zvezi z razvojnimi cilji tisočletja namesto letnega preverjanja tradicionalnih pogojev posameznih donatorjev,
- Y. ker je beseda pogodba povezana s finančno obveznostjo, ki zagotavlja, da država donatorica bolje načrtuje, država upravičenka pa se močneje obveže, da bo dosegla konkretne rezultate,
- Z. ker je Komisija predvidela, da bo za obdobje šestih let – to je do konca obdobja veljavnosti desetega Evropskega razvojnega sklada – sklenila prvi niz pogodb o razvojnih ciljih tisočletja,
- AA. ker je predlog Komisije za sprejetje šestletnih pogodb daljnosežnejši od sedanje prakse drugih donatorjev na svetovni ravni,
- AB. ker je Komisija pozvala države članice, naj sofinancirajo pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja prek dodatnih prostovoljnih prispevkov v Evropski razvojni sklad,
- AC. ker pogodb o razvojnih ciljih tisočletja, ki so del instrumenta splošne proračunske pomoči, oblikovane na podlagi meril iz sporazuma iz Cotonouja, ni treba spreminjati, kar zadeva odločitve o tekočih programih in različne oblike izvajanja splošne proračunske pomoči, in ker zaradi njih ni treba oblikovati novega finančnega instrumenta, ker še naprej temeljijo na določbah o proračunski pomoči iz sporazuma iz Cotonouja, prav tako pa so združljive z notranjimi smernicami, ki so bile nedavno opredeljene v zvezi s splošno proračunsko pomočjo,

Torek, 24. marca 2009

- AD. ker merila upravičenosti za sklenitev pogodbe o razvojnih ciljnih tisočletja vključujejo spoštovanje člena 9 sporazuma iz Cotonouja o človekovih pravicah, demokratična načela in pravno državo,
- AE. ker bi morala učinkovita proračunska pomoč njenim upravičencem omogočiti, da bi financirali lastne strategije in konkretne programe za izboljšanje dostopa do učinkovitih javnih storitev na področju zdravstvenega varstva in izobraževanja,
- AF. ker Komisija ni izpolnila sprejetih obvez, da bo v svoje dialoge z vladami držav v razvoju sistematično vključila poslance in predstavnike organizacij civilne družbe, in ker se danes jasno priznava, da morajo biti zaradi učinkovitosti za razvoj pristojne ne le vlade, temveč tudi parlamenti in organizacije civilne družbe držav v razvoju,
- AG. ker je Komisija predvidela, da bodo države upravičenke tiste, ki bodo pri izvajanju proračunske pomoči dosegle zadovoljive rezultate na makroekonomski ravni in ravni proračunskega upravljanja, in ker se pri tem Komisija razlikuje od drugih donatorjev, kot sta Mednarodni denarni sklad in Svetovna banka, ki svojo pomoč močno pogojujejo, kar je v nasprotju z načelom, da odgovornost prevzame država upravičenka,
- AH. ker veliko držav, ki nujno potrebujejo večjo in učinkovitejšo pomoč za pospešitev napredka pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja, ne izpolnjuje meril Komisije za sklenitev pogodbe o razvojnih ciljnih tisočletja,
- AI. ker se pogodbe o razvojnih ciljnih tisočletja v sedanji obliki nanašajo le na države AKP,
- AJ. ker je proračunska pomoč Komisije slabo pregledna ter revnim državam daje premalo odgovornosti, sporazumi o financiranju pa so le redko javni,
- AK. ker je temeljno načelo razvojne pomoči dodeljevanje pomoči tistim, ki jo najbolj potrebujejo in tja, kjer se lahko najkoristneje uporabi,
- AL. ker na primer v Burkina Fasu nihče ni vedel, da potekajo pogajanja o pogodbi o razvojnih ciljnih tisočletja med to državo in Komisijo, in ker na spletnem mestu delegacije Komisije v Burkina Fasu o tem ni na voljo nobene informacije,
- AM. ker se je Unija v evropskem soglasju za razvoj obvezala, da bo sprejela pristop, ki bo temeljil na rezultatih in uporabi kazalcev uspešnosti,
- AN. ker mora Komisija dodeljevanje proračunske pomoči še naprej vezati na dosežene rezultate v državah upravičenkah na področju enakosti med ženskami in moškimi in spodbujanja pravic žensk,
- AO. ker so bili sporazumi o proračunski pomoči že sklenjeni med Komisijo in Burkina Fasom (2005–2008), Etiopijo (2003–2006), Gano (2007–2009), Kenijo (2004–2006), Madagaskarjem (2005–2007), Malavijem (2006–2008), Malijem (2003–2007), Mozambikom (2006–2008), Tanzanijo (2006–2008), Ugando (2005–2007) in Zambijo (2007–2008),
- AP. ker je invalidnih 650 milijonov ljudi, od katerih 80 % živi v državah v razvoju, vsak peti pa v skrajni revščini; ker so ena od največjih skupin izključenih in revnih, ki se spoprijema z večplastno diskriminacijo ter ima redko dostop do izobraževanja in zdravstvene oskrbe,

Torek, 24. marca 2009

- AQ. ker imajo podpisnice prej omenjene Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov obveznost v okviru splošnih obveznosti in zlasti člena 32 navedene konvencije obveznost, da pri razvojnem sodelovanju upoštevajo invalidnost,
- AR. ker brez zadostnega upoštevanja vključevanja in sodelovanja invalidov razvojni cilji tisočletja ne bodo doseženi do leta 2015,
- AS. ker je v poročilu o izvajanju partnerstva med Afriko in Evropsko unijo z dne 22. novembra 2008, zlasti v odstavku 37, poudarjeno, da je v okviru prizadevanj za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja sprejetih odločno premalo ukrepov za invalide,

Cilji tisočletja - razvojno sodelovanje

1. ponovno poudarja, da bi morala razvojna pomoč temeljiti na potrebah in rezultatih ter da bi morala biti politika razvojne pomoči oblikovana skupaj z državami prejemnicami;
2. ponovno poudarja, da morajo države donatorke za doseg razvojnih ciljev tisočletja spoštovati vse svoje obveznosti in izboljšati kakovost pomoči, ki jo zagotavljajo;
3. vztraja, da je treba ustvariti nove mehanizme za zagotovitev predvidljivejše in trdnejše pomoči;
4. opozarja na cilj v deklaraciji iz Abuje, po katerem se 15 % državnega proračuna nameni zdravstvu, in cilj svetovne kampanje za izobraževanje, po katerem se 20 % državnega proračuna nameni izobraževanju;

Prednostna področja

5. poziva Komisijo, naj pri dodeljevanju pomoči zdravstvu in izobraževanju še naprej upošteva rezultate na teh področjih, zlasti pri osnovni zdravstveni oskrbi in osnovnem izobraževanju; poziva jo tudi, naj pojasni, kako se bo dosežen napredek na teh področjih upošteval glede na ostale kazalce in kako ga namerava ocenjevati;

Učinkovitost pomoči - stabilnost in predvidljivost

6. poziva Komisijo, naj z izvajanjem pogodb o razvojnih ciljeh tisočletja in razširitvijo njihovih načel na večje število držav ter s sektorsko proračunsko pomočjo zagotovi predvidljivejšo proračunsko pomoč;
7. poziva Komisijo, naj občutno skrajša nepotrebne roke zaradi pretiranih upravnih postopkov;
8. poziva vlade držav v razvoju, naj izdatke državnega proračuna za zdravstvo povečajo za 15 % (v skladu s priporočili deklaracije iz Abuje) in za izobraževanje za 20 % (v skladu z zahtevo svetovne kampanje za izobraževanje);

Proračunska pomoč

9. poziva Komisijo, naj zagotovi visoko raven izdatkov v obliki proračunske pomoči, pri čemer naj zlasti občutno poveča proračunsko pomoč na socialnem področju držav AKP in zviša sektorsko proračunsko pomoč v drugih regijah;

Torek, 24. marca 2009

Pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja

10. z zanimanjem ugotavlja, da predlog pogodb o razvojnih ciljih tisočletja, ki ga je pripravila Komisija, državam upravičenkam zagotavlja minimalno raven pomoči (70 % skupnega zneska pomoči);
11. vendar je razočaran, da v dokumentu o pogodbah o razvojnih ciljih tisočletja ni navedenega časovnega razporeda za izvajanje teh pogodb, ki so bile oblikovane predvsem za obdobje šestih let desetega Evropskega razvojnega sklada, in zato poziva Komisijo, naj predloži natančno določen časovni raspored;
12. ugotavlja, da je glavni cilj pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja prispevati k večji učinkovitosti pomoči in pospeševanju napredka pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja v državah, kjer so takšne potrebe največje;
13. poziva Komisijo, naj sprejme sporočilo, v katerem bo opredelila pobudo za oblikovanje pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja, ter to pobudo razširi na države, ki niso države AKP in izpolnjujejo merila upravičenosti;

Parlamenti in civilna družba - prevzemanje odgovornosti - preglednost

14. poziva Komisijo in države upravičence, naj zagotovijo udeležbo svojih parlamentov in civilne družbe, tudi organizacij invalidov, v vseh fazah dialoga o proračunski pomoči, vključno s pripravo, izvajanjem in oceno programa, opredeljenega v pogodbah o razvojnih ciljih tisočletja;
15. poudarja, da bi si morali donatorji z uporabo preglednih meril, določenih v partnerstvu z državami prejemnicami, prizadevati spodbujati dobro upravljanje, demokracijo in stabilnost v teh državah in jim ne postavljati enostranskih pogojev;
16. meni, da bi morali pogoji za izplačilo spremenljivega zneska pomoči zaradi preglednosti temeljiti na rezultatih pod pogojem, da bi to spodbujalo donatorje in upravičence, da bi analizirali dejanski učinek porabljenega denarja in da bi se povečala preglednost uporabe javnih sredstev;
17. poziva Komisijo, naj redno nadzira rezultate svojih programov in jih posreduje Parlamentu;
18. priporoča Komisiji, da okrepi dialog med donatorji in upravičenci, zlasti za opredelitev dejanskih potreb in področij, na katerih je pomoč potrebna;
19. zahteva, da mora imeti Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU dejavnejšo vlogo pri opredeljevanju prednostnih nalog in pogajanju o pogodbah o razvojnih ciljih tisočletja ter v vseh drugih fazah procesa;

Izbirna merila - ustvarjalnost in prožnost

20. poziva Komisijo, naj proračunsko pomoč pogojuje z doseženimi rezultati na področju dobrega upravljanja in preglednosti, pa tudi na področju varstva in spoštovanja človekovih pravic, zlasti najrevnejših in marginaliziranih, kot so invalidi, manjšine, ženske in otroci, ter zagotovi, da se proračunska pomoč ne bo porabila za področja, ki niso opredeljena v pogodbi o razvojnih ciljih tisočletja;
21. ponovno poudarja, da bi bilo treba oblikovati nacionalne okvirne programe v sodelovanju s parlamenti zadevnih držav, skupno parlamentarno skupščino in civilno družbo;
22. ugotavlja, da v predlogu o pogodbah o razvojnih ciljih tisočletja ni omenjeno, katere države bodo zajete v prvem krogu teh pogodb; ugotavlja tudi, da se pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja v sedanji obliki nanašajo le na države AKP;

Torek, 24. marca 2009

23. obžaluje, da je politika proračunske pomoči Unije državam v razvoju vedno bolj odvisna od pogojev, ki jih določa Mednarodni denarni sklad za pridobitev razvojne pomoči Unije; poleg tega meni, da je takšno pogojevanje v nasprotju s politiko držav upravičenk, kar zadeva načelo prevzemanja odgovornosti;
24. poudarja, da je treba oblikovati drugačne pristope glede proračunske pomoči za države, ki niso upravičene do pogodb o razvojnih ciljih tisočletja, zlasti za države, v katerih so razmere nestabilne; poudarja tudi, da je očitno, da države, v katerih so razmere skrajno nestabilne, ne morejo izpolnjevati sedanjih meril upravičenosti;
25. priporoča, da se pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja dajo na volj tudi državam, ki prejemajo sredstva iz instrumenta za razvojno sodelovanje;
26. poziva Komisijo, naj pojasni, kako naj bi se predlagane pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja dopolnjevale z drugimi oblikami pomoči;
27. opozarja na nevarnost neselektivne in pretirane uporabe pogodb o razvojnih ciljih tisočletja, ki bi veljale za edini resnično učinkovit način dodeljevanja pomoči, in poziva Komisijo, naj izbere mehanizme dodeljevanja pomoči, ki bodo najbolj prilagojeni posameznim razmeram;
28. poziva Komisijo, naj okrepi zmogljivosti parlamentov držav prejemnic, da sodelujejo v proračunskem postopku, ter parlamentov in civilne družbe pri pripravi nacionalnih politik, pri čemer naj zagotavlja večjo finančno podporo, spodbuja njihovo sodelovanje v političnih dialogih s temi državami in se osredotoča na kazalce upravljanja javnih financ, namenjenih izboljšanju odgovornosti vlad do svojih državljanov;

Ocenjevanje - kazalci uspešnosti

29. poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami partnericami vsako pogodbo o razvojnih ciljih tisočletja dopolni z vrsto kazalcev uspešnosti, da bi ocenila napredek pri izvajanju pogodbe; s temi kazalci bi se moralo meriti tudi vključevanje invalidnih odraslih in otrok;

Razsežnost spola

30. opozarja Komisijo, da bi morala še naprej obvezno pogojevati dodeljevanje svoje proračunske pomoči z rezultati v državah upravičenkah glede na spol, ter spodbujanjem pravic žensk, in poziva, naj se kazalci uspešnosti za to področje v pogodbah o razvojnih ciljih tisočletja okrepijo in razširijo na druga področja, kot so pravice žensk in invalidov; poziva jo, naj okrepi kazalce uspešnosti glede na spol, povezane s proračunsko pomočjo, in jih razširi na druga področja, kot so pravice invalidov in žensk, zlasti spodbujanje dostopa vseh žensk do informacij o spolnem in reproduktivnem zdravju ter do splošnih storitev na področju spolnega in reproduktivnega zdravja, izboljšanje dostopa do programov za načrtovanje družine in njihova okrepitev, trajno spodbujanje izobraževanja in emancipacije žensk ter boj proti diskriminaciji in za enakost med spoloma;

*

* *

31. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Svetu AKP ter vladam in parlamentom držav članic in držav AKP.

Torek, 24. marca 2009

Študij umetnosti v Evropski uniji

P6_TA(2009)0153

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o študiju umetnosti v Evropski uniji (2008/2226(INI))

(2010/C 117 E/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 149 in 151 Pogodbe ES,
 - ob upoštevanju Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta 2006/962/ES z dne 18. decembra 2006 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Odločbe št. 1350/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o Evropskem letu ustvarjalnosti in inovacij (2009) ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 24. in 25. maja 2007 v zvezi s prispevanjem kulturne in ustvarjalne industrije k uresničevanju lizbonskih ciljev ter z dne 21. in 22. maja 2008,
 - ob upoštevanju skupnega poročila Sveta in Komisije o napredku pri izvajanju delovnega programa Izobraževanje in usposabljanje 2010 za leto 2008 – Vseživljenjsko učenje za znanje, ustvarjalnost in inovacije ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. junija 2007 o socialnem statusu umetnikov ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. aprila 2008 o evropski kulturni agendi v času globalizacije ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. aprila 2008 o kulturnih industrijah v Evropi ⁽⁶⁾,
 - ob upoštevanju priporočil Unescove Konvencije o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov z dne 20. oktobra 2005,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kulturo in izobraževanje (A6-0093/2009),
- A. ker mora Evropska unija z izražanjem svojega gesla „Združena v raznolikosti“ priznavati svojo skupno zgodovino, kar lahko stori na podlagi evropske zgodovine umetnosti zaradi njene resnične univerzalnosti,
- B. ker bi morale šole znova postati glavni kraj za demokratizacijo dostopa do kulture,
- C. ker je izobraževanje o umetnosti in kulturi, kamor sodi tudi izobraževanje z vizualnega področja, bistven del izobraževalnih sistemov držav članic,

⁽¹⁾ UL L 394, 30.12.2006, str. 10.

⁽²⁾ UL L 348, 24.12.2008, str. 115.

⁽³⁾ UL C 86, 5.4.2008, str. 1.

⁽⁴⁾ UL C 125 E, 22.5.2008, str. 223.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0124.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0123.

Torek, 24. marca 2009

- D. ker je izobraževanje o umetnosti in kulturi bistven del izobraževanja otrok in mladih, saj prispeva k razvoju svobodne volje, rahločutnosti in odprtosti v odnosu do drugih; ker je to ključno vprašanje pri enakih možnostih in osnovni pogoj za resnično demokratizacijo dostopa do kulture,
 - E. ker je za izpolnitev izziva demokratizacije dostopa do kulture nujno treba spodbujati občutek za umetnost na vseh ravneh in za vse starosti, da bi priznali pomen skupinskih in ljubiteljskih umetniških dejavnosti in spodbujali dostopnost izobraževanja o umetnosti,
 - F. ker države članice zaradi gospodarskih razlogov na žalost vse prepogosto omejujejo prostor, ki ga ima umetnost v splošni izobraževalni politiki,
 - G. ker je umetnostno izobraževanje temelj strokovnega usposabljanja na področju umetnosti, spodbuja ustvarjalnost, fizični in intelektualni razvoj na tem področju ter s tem omogoča tesnejšo in plodnejšo povezavo med izobraževanjem, kulturo in umetnostjo,
 - H. ker šole in centri za umetnostno in likovno izobraževanje pomagajo razvijati filozofije, ustvarjati nove umetniške sloge in gibanja ter odpirajo nove kulturne svetove, kar krepi podobo Evropske unije v svetu,
 - I. ker je usposabljanje zelo pomembno za uspeh delavcev v umetniškem in ustvarjalnem sektorju,
 - J. ker umetnostni študiji, ki se poleg razvoja talenta osredotočajo tudi na razvoj poklica in kariere, od učečega zahtevajo solidno kulturno razgledanost, kakršno je mogoče pridobiti samo z večdisciplinarnim in sistematičnim usposabljanjem, ki povečuje možnosti za vključevanje na trg dela v tem sektorju, s tem da zagotavlja splošno razgledanost, raziskovalno metodologijo, podjetniške sposobnosti in poslovno znanje ter sposobnosti za različna področja dejavnosti, ki so pomembna v sodobni umetnosti,
 - K. ker gospodarski potencial in možnosti zaposlovanja, ki jih nudijo družbe s področja ustvarjalne, kulturne in umetnostne industrije v Evropski uniji, v veliki meri vplivajo na razvoj umetniškega sektorja,
 - L. ker se je zaradi tehnološke revolucije povečala konkurenčnost v državah in med njimi, intelektualne sposobnosti pa zaradi tega zasedajo prednostno mesto v okviru lizbonske strategije,
 - M. ker hitre in nenehne spremembe v naših družbah zahtevajo večjo prilagodljivost, prožnost, ustvarjalnost, inovativnost in komunikacijo med ljudmi na delovnem področju in ker je treba te sposobnosti spodbujati v šolskih sistemih in sistemih usposabljanja držav članic, tudi v skladu s cilji omenjenega programa Izobraževanje in usposabljanje 2010,
 - N. ker je treba upoštevati, da obstajajo velike razlike v modelih umetnostnega izobraževanja v različnih državah članicah,
 - O. ker je treba upoštevati, da je zaradi globalizacije in večje mobilnosti državljanov ter več zaporednih širitev Evropske unije izobraževanje na področju kulture in kulturne raznolikosti pomemben dejavnik za ohranjanje identitete in spodbujanje medkulturnega in medverskega razumevanja; ker je treba cilje evropskega leta medkulturnega dialoga – dvigovanje kulturne ozaveščenosti in spodbujanje kulture – ohraniti po letu 2008,
1. meni, da bi morale biti umetnostno izobraževanje obvezen sestavni del izobraževalnih programov na vseh stopnjah šolanja, da bi spodbujali demokratizacijo dostopa do kulture;

Torek, 24. marca 2009

2. poudarja, da bi morali tako učni programi in programi poklicnega usposabljanja kot programi vseživljenjskega učenja vsebovati predmete, ki bi spodbujali razvoj ustvarjalnosti v vseh starostih kot del procesa vseživljenjskega učenja;
3. poudarja, da je eden od ciljev izobraževanja o umetnosti in kulturi prispevati k državljanski vzgoji ter da je ena od njegovih vlog okrepiti sposobnost razmišljanja in prispevati k osebnemu razvoju v intelektualnem, čustvenem in fizičnem smislu;
4. priznava vlogo, ki jo ima umetnost v okviru Evropskega leta ustvarjalnosti in inovativnosti 2009, saj pomembno prispeva k inovacijam v družbi in gospodarstvu;
5. poziva Svet in države članice, naj svojo pozornost usmerijo na vlogo evropske kulture in njene raznolikosti kot dejavnika povezovanja in na pomen izobraževanja na področju umetnosti in kulture na evropski ravni, vključno z varovanjem tradicionalnih kulturnih vrednot v različnih regijah;
6. ugotavlja, da je iz dneva v dan več študentov umetnostnih smeri zainteresiranih za študij v drugih državah članicah, in zato poziva države članice, naj uskladijo svoje politike na področju umetnostnega izobraževanja na ravni Evropske unije, izmenjajo najboljše prakse ter povečajo mobilnost učencev in učiteljev na tem področju;
7. predlaga izboljšanje mobilnosti delavcev v umetniškem sektorju s pomočjo večjega poudarka na priznavanju kvalifikacij; to bi bilo treba storiti s spodbujanjem zavodov za poklicno usposabljanje in delodajalcev k uporabi evropskega ogrodja kvalifikacij, zato da bi lahko sposobnosti in kvalifikacije v sektorju primerjali na evropski ravni;
8. v zvezi s tem poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami članicami vzpostavi okvir mobilnosti za Evropejce, ki se ukvarjajo z umetniško in ustvarjalno dejavnostjo, s posebnim poudarkom na mobilnosti mladih umetnikov in študentov umetnosti;
9. čeprav priznava, da so za to pristojne države članice, meni, da bi bilo treba politike umetnostnega izobraževanja usklajevati na ravni EU, še zlasti kar zadeva:
 - opredelitev narave, vsebine in trajanja umetnostnih študijev, namenjenih različnim „javnostim“,
 - povezavo med umetnostnim izobraževanjem, ustvarjalnostjo in inovativnostjo,
 - učinkovitost politik umetnostnega izobraževanja z vidika njegovega družbenogospodarskega učinka,
 - doseganje ravnovesja med teoretičnim študijem in praktičnim uvajanjem, da umetnostno izobraževanje ne bi bilo abstraktno,
 - izvajanje in razvoj metod in strategij umetnostnega izobraževanja v skladu z zahtevami informacijske družbe,
 - usposabljanje specializiranih učiteljev in „umetnostnih inženirjev“ novih medijev vzporedno z usposabljanjem specializiranih učiteljev;
10. poziva Komisijo, Svet in države članice, naj:
 - priznajo pomen spodbujanja umetnostnega izobraževanja in ustvarjalnosti v kontekstu na znanju temelječega gospodarstva v skladu z lizbonsko strategijo,

Torek, 24. marca 2009

- opredelijo vlogo umetnostnega izobraževanja kot osnovnega pedagoškega orodja za vrednotenje kulture v globaliziranem in večkulturnem svetu,
 - vzpostavijo skupne strategije za spodbujanje politik za umetnostno izobraževanje in usposabljanje specializiranega učnega osebja na tem področju,
 - priznajo pomembno vlogo umetnikov v družbi in potrebo po določitvi specifičnih veščin za umetnostno izobraževanje v izobraževalnem procesu,
 - spodbujajo nacionalne predstavnike v nedavno ustanovljeni delovni skupini za izobraževanje in kulturo v okviru odprte metode usklajevanja za kulturo, da bi razpravljali o umetnosti v različnih izobraževalnih kontekstih (formalnem, neformalnem in priložnostnem) in na vseh stopnjah izobraževanja (od predšolske stopnje do poklicnega usposabljanja v višjem izobraževanju o umetnosti ter naprej) in o potrebnem usposabljanju specializiranih učiteljev,
 - spodbujajo nacionalne predstavnike v delovnih skupinah o kulturni industriji v okviru odprte metode usklajevanja, naj kot osrednjo temo obravnavajo poklicno usposabljanje in stalen poklicni razvoj umetnikov, upravljavcev, učiteljev, povezovalcev in drugih delavcev v kulturnem sektorju,
 - povabijo ustrezne zainteresirane strani v civilni družbi, da delijo svoje znanje in izkušnje na tem področju v zvezi s postopkom, ki poteka v okviru odprte metode usklajevanja,
 - izboljšajo dostopnost poklicnega usposabljanja v umetniškem sektorju s priznavanjem višje umetnostne izobrazbe na vseh treh ravneh, kot je bilo začrtano v Bolonjski deklaraciji (diploma, magisterij, doktorat), in s tem povečajo tudi mobilnost umetnikov v EU,
 - uvedejo posebno ureditev za spodbujanje umetnostnega izobraževanja v kontekstu večletnega programa o kulturi,
 - priznajo pomen skupinskih in ljubiteljskih umetnostnih dejavnosti;
11. vztraja, da bi morali biti v pouk umetnostne zgodovine vključeni tudi pogovori z umetniki in obiski kulturnih krajev, da bi pri učencih spodbudili radovednost in izzvali razmislek;
12. poudarja pomen uporabe sredstev, ki jih nudijo nove komunikacijske in informacijske tehnologije ter internet, kot načinov sodobnega, novim časom prilagojenega poučevanja, pri vključevanju umetnostne razsežnosti v šolske učne programe;
13. v zvezi s tem poudarja bistven prispevek projektov, kot je evropska digitalna knjižnica Europeana;
14. priporoča razvoj evropskega portala za umetnostno in kulturno izobraževanje ter vključitev umetnostnega izobraževanja v izobraževalne programe držav članic, da bi se tako zagotovila razvoj in spodbujanje evropskega kulturnega modela, ki je še posebej cenjen na mednarodni ravni;
15. poziva Svet, Komisijo in države članice, naj spremljajo napredek pri uvajanju umetnostnega izobraževanja v šolske učne programe; predvsem Komisiji priporoča, naj spodbuja izvedbo raziskav, potrebnih za pridobitev zanesljivih informacij o učinku tega poučevanja na stopnjo izobrazbe in znanje študentov v Evropski uniji;
16. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.
-

Torek, 24. marca 2009

Aktivni dialog z državljani o Evropi

P6_TA(2009)0154

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o aktivnem dialogu z državljani o Evropi (2008/2224(INI))

(2010/C 117 E/05)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju skupne izjave Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije z naslovom „Partnerstvo za komuniciranje o Evropi“, ki je bila podpisana 22. oktobra 2008 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 2. aprila 2008 z naslovom „Debate Europe – Gradimo na izkušnjah z načrtom D za demokracijo, dialog in debato“ (KOM(2008)0158),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 24. aprila 2008 z naslovom „Komuniciranje o Evropi prek avdiovizualnih medijev“ (SEK(2008)0506),
- (ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 21. decembra 2007 z naslovom entitled „Komuniciranje o Evropi prek interneta – vključevanje državljanov“ (SEK(2007)1742),
- (ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije z dne 3. oktobra 2007 z naslovom „Predlog medinstitucionalnega sporazuma – partnerstvo za komuniciranje o Evropi“ (KOM(2007)0569),
- ob upoštevanju Sklepa št. 1904/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi programa Evropa za državljane za spodbujanje aktivnega evropskega državljanstva za obdobje 2007–2013 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 1. februarja 2006 z naslovom „Bela knjiga o evropski komunikacijski politiki“ (KOM(2006)0035),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. oktobra 2005 z naslovom „Prispevek Komisije k obdobju razmisleka in za vnaprej: Načrt D za demokracijo, dialog in debato“ (KOM(2005)0494),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. novembra 2006 o Beli knjigi o evropski komunikacijski politiki ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. maja 2005 o izvajanju informacijske in komunikacijske strategije Evropske unije ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- oob upoštevanju poročila Odbora za kulturo in izobraževanje ter mnenj Odbora za ustavne zadeve, Odbora za zunanje zadeve, Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, Odbora za regionalni razvoj, Odbora za pravice žensk in enakost spolov ter Odbora za peticije (A6-0107/2009),

⁽¹⁾ UL C 13, 20.1.2009, str. 3.

⁽²⁾ UL L 378, 27.12.2006, str. 32.

⁽³⁾ UL C 314 E, 21.12.2006, str. 369.

⁽⁴⁾ UL C 92 E, 20.4.2006, str. 403.

Torek, 24. marca 2009

- A. ker je za zagotovitev demokratične in pregledne Evropske unije potreben okrepljen dialog med državljani in evropskimi institucijami, tudi Parlamentom, potrebna pa je tudi nenehna razprava o Evropi na evropski, državni in lokalni ravni,
- B. ker je po zavrnitvi Pogodbe o Ustavi za Evropo v Franciji in na Nizozemskem na referendumu proti ratifikaciji Lizbonske pogodbe glasovalo 53,4 % Ircev in ker je bolj verjetno, da politikam Evropske unije oziroma pogodbam nasprotujejo ljudje, ki jih ne dovolj poznajo,
- C. ker je raziskava Eurobarometer 69 pokazala, da 52 % državljanov Unije meni, da je članstvo njihove matične države v EU pozitivno, samo 14 % pa jih meni nasprotno,
- D. ker je poznavanje Evropske unije, njenih politik in delovanja ter pravic, ki jih zagotavljajo Pogodbe, osnova za ponovno pridobitev zaupanja državljanov v evropske institucije,
- E. ker je bil leta 2004 prvič imenovan poseben komisar za komunikacijsko strategijo, čeprav še ni bila sprejeta komunikacijska politika, ker v Pogodbah ni ustrezne pravne podlage,

Javno mnenje

1. opozarja, da so raziskave pokazale, da manj kot so državljani Unije izobraženi in premožni, bolj verjetneje nasprotujejo nadaljnjemu evropskemu povezovanju, kar kaže, da je evropska ideja kljub vsem prejšnjim prizadevanjem v glavnem dosegla izobražen, bogat segment evropske družbe; meni, da je aktiven dialog med Evropsko unijo in njenimi državljani bistven za uresničevanje načel in vrednot projekta EU, vendar priznava, da komunikacija doslej ni bila zelo uspešna;
2. obžaluje, da je bil kljub prizadevanjem in dobrim idejam Komisije uspeh, dosežen pri povečevanju ravni poznavanja evropskih zadev in zanimanja zanje med državljani Unije zelo omejen, kar se je na žalost izkazalo na irskem referendumu;
3. poudarja posebno pomembnost vzpostavitve povezovalnih komunikacijskih vezi z usmerjeno vsebino tako med EU in regijami s posebnimi značilnostmi kot med EU in posameznimi družbenimi skupinami;
4. ugotavlja, da je po nedavnih raziskavah velika večina Evropejcev naklonjena Evropski uniji, ki nastopa z notnim stališčem o zunanjepolitičnih vprašanjih; poudarja, da je bila izjava v zvezi s tem na zahtevo državljanov Unije vključena v odprto pismo / priporočila udeležencev sklepne konference o šestih projektih državljanov v okviru načrta D, ki je potekala 9. decembra 2007; poudarja, da so udeleženci te konference v 27 priporočilih v omenjenem odprtem pismu Unijo pozvali k učinkovitejšemu delovanju na področju socialne politike in socialne kohezije, zlasti za odpravo razlik v plačah in pospeševanje enakosti med ženskami in moškimi ter splošneje, da bi se namenila posebna pozornost pogosto zapostavljenim vprašanjem o enakosti; zato meni, da je treba upoštevati tudi vsebino, ki jo sporočajo dejanja, in primerjati, ali je v nasprotju s sporočilom, ki ga želi EU posredovati svojim državljanom;
5. poudarja, da so na zadnjih referendumih o Evropski uniji ženske večinoma glasovale proti: 56 % v Franciji (Flash Eurobarometer 171), 63 % na Nizozemskem (Flash Eurobarometer 172) in 56 % na Irskem (Flash Eurobarometer 245); meni, da je razlog za to med drugim v šibkem delovanju evropskih institucij na političnih področjih, ki neposredno zadevajo ženske in so izvor dolgotrajne neenakosti med moškimi in ženskami, na primer na področju usklajevanja poklicnega in družinskega življenja ali pomoči za vzdrževane osebe;

Torek, 24. marca 2009

Ustavni in medinstitucionalni vidiki

6. poudarja, da je treba dokončati postopek ratifikacije Lizbonske pogodbe, s čimer se bo povečala preglednost EU in vključevanje državljanov v postopke odločanja; pri tem poudarja, da bi Lizbonska pogodba zagotovila nove priložnosti za participativno demokracijo, zlasti državljansko pobudo;

7. poudarja, da morajo vse institucije EU in države članice uskladiti prizadevanja in skupno delovati za obveščanje državljanov Unije o evropskih zadevah; pozdravlja in je seznanjen z omenjeno skupno izjavo z dne 22. oktobra 2008, v kateri so določeni jasni cilji za izboljšanje komunikacije EU s strani Parlamenta, Sveta, Komisije in držav članic; meni, da bi lahko biti ti cilji zastavljeni višje, saj je pozval k medinstitucionalnem sporazumu o komunikacijski politiki med vsemi institucijami;

8. meni, da bi morale institucije EU nadaljevati razprave o Evropi in nemudoma udejanjiti zamisli iz omenjene skupne izjave v sporočilu Komisije z dne 1. februarja 2006 in delovnem dokumentu Komisije z dne 3. oktobra 2007;

9. se strinja z mnenjem Komisije, da lahko participativna demokracija koristno dopolnjuje predstavniško demokracijo; poudarja pa, da participativna demokracija ne pomeni le prisluhniti državljanom, ampak jim tudi ponuditi realne možnosti, da vplivajo na evropsko politiko; poudarja, da se morajo institucije za doseganje omenjenih ciljev precej bolj odpreti in sprejeti morajo potrebne pristope, s katerimi bi državljanom in njihovim organizacijam omogočile dejansko sodelovanje na vseh stopnjah razprav o vprašanih EU; opozarja tudi, da je treba zagotoviti čim boljši dostop javnosti do dokumentov, ki jih pripravljajo institucije, saj je to predpogoj za izvajanje vpliva;

10. poudarja, da je postopek posvetovanja pomembno, dragoceno in učinkovito orodje za državljane, saj lahko prek njega neposredno sodelujejo pri oblikovanju politike na ravni EU; poziva Komisijo, naj sprejme nadaljnje ukrepe, s katerimi bo javnost prek medijev in drugih ustreznih forumov na nacionalni, regionalni in lokalni ravni pravočasno obveščala o prihodnjih posvetovanjih EU, da bi v posvetovanjih o zakonodaji ES svoje mnenje izrazilo čim več zainteresiranih strani in da bi se spletna posvetovanja o politikah in pobudah EU bolj oglaševala, s čimer bi zagotovila, da bodo v razpravi sodelovali vsi akterji, zlasti mala in srednje velika podjetja ter lokalne nevladne organizacije; poudarja pomembno vlogo predstavnikov civilne družbe, kot so strokovna in potrošniška združenja, na vseh ravneh (od nadnacionalne do lokalne), ki zagotavljajo platforme za izmenjavo mnenj o politikah EU in tako prispevajo k boljši kakovosti zakonodaje EU; priznava, da pri izvajanju in izvrševanju zakonodaje nastajajo težave, ter spodbuja potrošnike in podjetja, naj uveljavljajo svoje pravice in o težavah obveščajo institucije EU;

11. meni, da bi morale institucije EU in države članice uskladiti svoje komunikacijske dejavnosti in vzpostaviti partnerstvo s civilno družbo, da bi izrabile morebitne koristi vzajemnega sodelovanja; poudarja, da morajo institucije delovati usklajeno in da bi bilo zaželeno vzpostaviti povezavo med televizijskima kanaloma Komisije in Parlamenta; poziva Komisijo, naj izboljša sodelovanje in usklajevanje med svojimi predstavništvi v državah članicah ter informacijskimi pisarnami Parlamenta; poziva predstavništva Komisije in svoja predstavništva v državah članicah, naj bolje sodelujejo pri posvetovanju z državljani ter posredovanju informacij, znanja in idej o EU državljanom ter naj volivcem omogočijo, da se srečajo z izvoljenimi poslanci Evropskega parlamenta iz različnih držav in z uradniki EU;

12. izraža zadovoljstvo nad tem, da Komisija podpira vlogo Parlamenta in evropskih političnih strank, ter priznava, da je treba odpraviti prepad med politikami držav članic ter evropskimi politikami, zlasti v času evropskih volilnih kampanj;

13. poziva tri glavne institucije, naj preučijo možnost priprave skupnih odprtih razprav, ki bi dopolnile odprte razprave Parlamenta in naslovile teme, ki zadevajo potrošnike in njihov vsakdan, da bi tako okrepili njihovo zaupanje v notranji trg in njihovo varstvo; poudarja, da medskupine Parlamenta v celoti izpolnjujejo vlogo povezovalnega člena z državljani; ta vloga resnično povezuje politični svet in civilno družbo;

Torek, 24. marca 2009

14. z zadovoljstvom ugotavlja, da je Komisija upoštevala številne ideje, ki jih je pred tem predložil Parlament, kot so forumi državljanov na evropski in nacionalni ravni, vidnejša vloga organizacij civilne družbe ter inovativna raba novih medijev;

Ukrepanje na lokalni ravni

15. poziva Komisijo, naj svoj dialog razširi na vse ravni s tem, da svoje sporočilo prilagodi različnim ciljnim skupinam glede na njihovo družbeno ozadje; zato predlaga okrepitev dialoga med Evropsko unijo in njenimi državljani tako, da se vsem zagotavljajo enake informacije, prirojene posameznim ciljnim skupinam, ter da se omogoči razprava z obveščenimi državljani in med njimi; meni, da bi morale institucije EU v svoje politike vključiti sklepe lokalnih razprav, organiziranih pod okriljem načrta D, in upoštevati pričakovanja državljanov do EU, ko odločajo o novi zakonodaji;

16. poziva države članice, naj organizirajo učinkovite komunikacijske kampanje EU na vseh ravneh – nacionalni, regionalni in lokalni; poziva Komisijo, naj razširja zglede najboljše prakse, ki bo ugotovljena v teh kampanjah, ter predlaga vzpostavitev trajnega sistema interaktivne komunikacije med institucijami EU in državljani, s prireditvijo rednih kampanj EU na lokalni in regionalni ravni, pomočjo regionalnih medijev ter aktivnim sodelovanjem civilne družbe, nevladnih organizacij, trgovinskih zbornic, sindikatov in strokovnih združenj;

17. poudarja, da je kohezijska politika EU temelj evropske integracije in socialne solidarnosti; zato meni, da bi morali državljane seznaniti s prizadevanji in vplivom politike EU na njihovo vsakdanje življenje, pri čemer bi poudarili prispevek EU in prednosti skupnega Evropskega projekta; pri tem poziva lokalne organe, naj poskrbijo za večjo obveščenost o pomoči, ki jo zagotavlja Evropska unija; poudarja tudi, da je udeleževanje izvoljenih lokalnih in regionalnih predstavnikov bistveno za razvijanje obveščanja in usposabljanja, v zvezi s tem pozdravlja ustanovitev programa Erasmus za izvoljene lokalne in regionalne predstavnike;

18. poudarja, da vključevanje partnerjev v pripravo in izvajanje operativnih programov v skladu s členom 11 Splošne uredbe o strukturnih skladih za obdobje 2007–2013 pomembno prispeva k uveljavljanju kohezijske politike EU ter njenemu približevanju državljanom; poudarja, da imajo ti partnerji edinstveno priložnost, da se neposredno seznanijo z vprašanji, ki so bistvena za državljane; zato poziva Komisijo, naj zagotovi, da se bo načelo partnerstva pravilno izvajalo na nacionalni, regionalni in lokalni ravni; poudarja, da morajo nacionalni in regionalni organi izkoristiti obstoječe možnosti za financiranje iz Evropskega socialnega sklada, da partnerji s tem izboljšali svoje znanje in spretnosti, zlasti na področju usposabljanja; poudarja, da imajo strukturni skladi pomembno vlogo pri spodbujanju čezmejnega sodelovanja prek projektov in programov skupnosti, kar prispeva k razvoju aktivnega državljanstva in participativne demokracije; poziva Komisijo, naj še naprej podpira tovrstne projekte in programe ter sodeluje v partnerstvu z njimi;

19. ob bližajočih se evropskih volitvah poudarja, da je treba državljane, zlasti mlade, obveščati na lokalni in regionalni ravni, še posebej tiste, ki bodo volili prvič; v širšem kontekstu pa poudarja, da se morajo poslanci Evropskega parlamenta v sodelovanju z lokalnimi in regionalnimi izvoljenimi predstavniki udeleževati v procesu posvetovanja z državljani v njihovih regijah, saj so glas ljudstva v EU; podpira prizadevanja Odbora regij za okrepitev posvetovanj na regionalni ravni in za vključitev regionalnih mrež ter ključnih lokalnih in regionalnih akterjev v ta proces, da bi spodbudili razpravo, ki bi bila čim bližje državljanom, da bi se seznanili z njihovim mnenjem in pomisleki;

20. poudarja, da se morajo poslanci Parlamenta bolj zavzemati za komunikacijo z državljani EU ter da je treba spremeniti organizacijo dela Parlamenta, na primer z vzpostavitvijo dialoga med poslanci in državljani na čim bolj lokalni ravni; izraža upanje, da bodo evropski poslanci sodelovali ne le v kampanjah političnih strank, temveč da bodo obenem tesno sodelovali tudi v evropski volilni kampanji na terenu;

Torek, 24. marca 2009

21. poziva Komisijo, naj izvede lokalne obveščevalne kampanje manjšega obsega, v katerih bodo sodelovali lokalni akterji, ter naj spodbuja dejavnosti, da bodo državljani bolj seznanjeni o državi porekla priseljencev, priseljenci pa o pravicah in dolžnostih, ki izhajajo iz državljanstva Unije, saj je to najučinkovitejši in najkoristnejši način za izpolnitev ciljev obveščanja, pa tudi naj nadaljuje dejavnosti v okviru evropskega leta medkulturnega dialoga 2008;

Izobraževanje, mediji in informacijsko-komunikacijska tehnologija, aktivno državljanstvo

22. poudarja, da je treba v šolske učne načrte v vseh državah članicah uvesti poučevanje o evropski politiki in zgodovini, s čimer bi okrepili evropske vrednote, v okviru univerzitetnih programov pa ustanoviti oddelke za evropske študije; poziva Komisijo, naj zagotovi finančno podporo za spodbujanje teh projektov; poziva države članice, naj spodbujajo uvedbo šolskega predmeta o zgodovini evropskega povezovanja in delovanju EU, s čimer bi se oblikoval temelj skupnega evropskega znanja;

23. poudarja pomembno vlogo državljske vzgoje kot temeljne gonilne sile aktivnega državljanstva; poudarja, da je treba podpirati aktivni model državljske vzgoje, ki bo mladim omogočal neposredno vključevanje v javno življenje z njihovimi političnimi predstavniki na nacionalni, lokalni in evropski ravni, s predstavniki nevladnih organizacij ter z državljskimi pobudami; predlaga, naj Komisija podpira pilotne projekte, ki spodbujajo takšen model državljske vzgoje v državah članicah;

24. priporoča, da se s širšim obveščanjem javnost učinkoviteje seznanja s programi, kot so Erasmus, Leonardo da Vinci, Grundtvig in Comenius, ter da se jih tudi učinkoviteje organizira, da se k sodelovanju privabi čim večje število oseb, poleg tega več manj premožnih, ter da se jim olajša mobilnost v EU; poudarja, da dosegajo ravno ti programi zelo pozitiven odziv pri mladih in pomembno prispevajo k uspehu evropskega povezovanja;

25. pozdravlja zgoraj omenjeno sporočilo Komisije z dne 21. decembra 2007, ki določa jasne cilje o tem, kako bi lahko spletno stran *Europa* spremenili v storitveno naravnano spletno stran 2.0; odločno poziva Komisijo, naj dokonča oblikovanje nove spletne v letu 2009, ter meni, da bi morala ta nova spletna stran služiti kot forum, na katerem bi lahko državljani izmenjavali mnenja in sodelovali v spletnih raziskavah, nevladne organizacije, javne ustanove in zasebniki pa izmenjavali izkušnje o svojih obveščevalnih projektih EU; poziva Komisijo, naj zbere in na tej spletni strani objavi izkušnje koristnikov dejavnosti, ki se financirajo po načrtu D;

26. pozdravlja zamisel o EU Tube, ki je s skoraj 1,7 milijona gledalcev edinstveno orodje za obveščanje uporabnikov interneta o politikah EU; poziva Komisijo, naj pripravi smernice za učinkovite internetne kampanje in jih posreduje drugim institucijam EU;

27. poziva Komisijo, naj bolje izkoristi avdiovizualno gradivo, ki je na voljo prek programa Evropa prek satelita, in sicer z vzpostavitvijo povezav med lokalnimi televizijskimi kanali in mediji Skupnosti, ki želijo pridobiti tovrstno gradivo za razširjanje programskih vsebin, da bi dosegli širše občinstvo;

28. meni, da je mreža Europe Direct pomembno orodje za odgovore na vprašanja državljanov po elektronski pošti ali z brezplačnim telefonskim klicem kjer koli v EU, ki bi ga bilo treba še bolj oglaševati;

29. meni, da sta politika varstva potrošnikov in notranjega trga izredno pomembni pri komuniciranju s potrošniki in podjetji o Evropi; poziva države članice, naj okrepijo dejavnosti, da bi na državni, regionalni in lokalni ravni javnost obveščale o ugodnostih enotnega trga; poziva Komisijo in države članice, naj prek različnih elektronskih medijev z najnovejšo tehnologijo spodbujajo in krepijo interaktivno sporazumevanje in obveščanje, da bi vzpostavile učinkovit dialog med potrošniki, podjetji in ustanovami ter prispevale k razvoju elektronske trgovine;

Torek, 24. marca 2009

30. poziva Komisijo, naj okrepi svoja prizadevanja za usklajevanje na področjih izobraževanja in obveščanja o pravicah in dolžnostih potrošnikov, tako da poveča finančna sredstva in človeške vire; poziva države članice, naj Evropski mreži centrov za varstvo potrošnikov namenijo večja finančna sredstva in človeške vire, da bi zagotovile njeno boljšo razpoznavnost in uveljavljanje pravic potrošnikov EU; poziva države članice, naj si ob upoštevanju trenutne svetovne finančne krize in vse večje zadolženosti potrošnikov prizadevajo za izboljšanje finančne pismenosti potrošnikov, zlasti v zvezi z njihovimi pravicami in obveznostmi, pa tudi s pravnimi sredstvi v zvezi z varčevanjem in krediti;

31. poziva države članice, naj namenijo več človeških virov in finančnih sredstev omrežju SOLVIT, ki omogoča brezplačno reševanje težav, ki nastanejo zaradi slabega izvajanja ali neizvajanja zakonodaje Skupnosti; poziva Komisijo, naj pospeši poenostavitev različnih služb, ki zagotavljajo informacije in svetovanje o enotnem trgu; zato odločno podpira zamisel iz sporočila Komisije z 20. novembra 2007 z naslovom „Enotni trg za Evropo 21. stoletja“ (KOM(2007)0724) o celostnem pristopu k zagotavljanju podpornih storitev enotnega trga z uvedbo enotne spletne dostopne točke; je seznanjen s pobudami Komisije za zmanjšanje upravnih bremen in boljšo zakonodajo; poziva zlasti k boljši podpori za mala in srednje velika podjetja, ki so pomemben vir delovnih mest v Evropi;

32. ugotavlja, da bi bilo Evropsko leto prostovoljstva idealna priložnost za institucije EU, da stopijo v stik z državljani; poudarja, da je v Evropski uniji več kot 100 milijonov prostovoljcev ter poziva Komisijo, naj pripravi vse potrebno, da bo leto 2011 razglašeno za Evropsko leto prostovoljstva, in za to čim prej predloži ustrezen zakonodajni predlog;

33. poudarja, da je pomembno upoštevati mnenja državljanov o Evropi kot svetovnem akterju, zlasti pa upoštevati vse pomembnejšo vlogo Evropskega parlamenta pri tem; zato spodbuja sodelovanje poslancev Evropskega parlamenta in članov Sveta pri obiskih članov Komisije v okviru načrta D, saj imajo pomembno vlogo pri vzpostavljanju stika z nacionalnimi parlamenti, civilno družbo, vodji podjetij in sindikatov ter regionalnimi in lokalnimi organi v državah članicah;

34. izraža zadovoljstvo nad tem, da se svet na splošno vedno bolj zanima za Evropski projekt ter da se Evropska unija in njeni državljani vedno bolj zavedajo prednosti izmenjave nadnacionalnih izkušenj z drugimi državami in regijami, zlasti s sosedi EU; zato poziva Komisijo, naj prek svojih delegacij v tretjih državah razvije načine, s katerimi bi dosegli državljanke in državljane v teh državah ter jih obvestili o možnostih v Evropski uniji, na primer prek medijev in drugih oblik kulture, izobraževanja, učenja jezikov in mobilnosti ali programov izmenjave, kot je Erasmus Mundus;

35. ugotavlja, da bi si bilo treba zlasti glede na povečanje števila državljanov tretjih držav v EU in pojava večkulturnih družb, h katerim prav tako prispevajo, bolj prizadevati za zagotovitev vključevanja priseljencev v EU ter jim zagotoviti resničen dostop do informacij o tem, kaj vključuje državljanstvo Unije, na primer s krepitevijo partnerstev med različnimi ravni vlade (lokalno, regionalno in nacionalno) in nevladnimi akterji (na primer delodajalci, civilno družbo in združenji migrantov, mediji ter nevladnimi organizacijami, ki podpirajo migrante); meni, da bo uspešna integracija spodbudila nadaljnji razvoj večkulturne evropske zavesti, ki bo temeljila na strpnosti, dialogu in enakosti;

36. poziva Komisijo, naj podpira programe in kampanje (na primer Svet skozi oči žensk), ki spodbujajo ženske, da postanejo družbeno, politično in kulturno bolj dejavne ob upoštevanju njihove vloge v medgeneracijskem dialogu ter pri zagotavljanju družbene trajnosti in blaginje; zato poziva, da se dekleta in ženske bolje obvešča o konceptu evropskega državljanstva in pravic, ki iz njega izhajajo, zlasti v socialno in geografsko izoliranih regijah; poudarja, da mora biti cilj obveščevalnih kampanj večja udeležba žensk v političnem življenju in postopkih sprejemanja odločitev; poudarja, da je treba spodbuditi ukrepe za odpravo digitalnega razkoraka zaradi spola, da bi ženskam pod istimi pogoji omogočili uporabo orodij za sodelovanje v dialogu o Evropi; čestita Komisiji za izbiro projektov, ki jih bodo v okviru načrta D sofinancirala

Torek, 24. marca 2009

njena predstavništva, med njimi pa je veliko projektov ženskih organizacij ter projektov, v katere so vključene ženske; vztraja, da je treba državljanke spodbujati k udeležbi projektov na področjih, kot sta nasilje na podlagi spola ali trgovina z ljudmi, kjer je vključevanje družbe bistveno za doseganje napredka pri reševanju problematike; priznava, da imajo ženske posebno znanje in spretnosti za reševanje težav in sporov, ter poziva Komisijo, naj okrepi sodelovanje žensk v projektnih in delovnih skupinah, dejavnih na področju družinskega življenja, varstva otrok, izobraževanja itd.;

*

* *

37. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Evropskemu svetu, Komisiji, Svetu, Sodišču Evropskih skupnosti, Računskemu sodišču, Odboru regij, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru ter vladam in parlamentom držav članic.

Delo skupne parlamentarne skupščine AKP - EU v letu 2008

P6_TA(2009)0155

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o delu skupne parlamentarne skupščine AKP - EU v letu 2008 (2008/2303(INI))

(2010/C 117 E/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Partnerskega sporazuma med člani skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, ki je bil podpisan v Cotonouju 23. junija 2000 ⁽¹⁾ (Sporazum iz Cotonouja),
- ob upoštevanju poslovnika skupne parlamentarne skupščine (SPS) AKP-EU, sprejetega 3. aprila 2003 ⁽²⁾, kakor je bil nazadnje spremenjen v Port Moresbyju (Papua Nova Gvineja) 28. novembra 2008 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1905/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Deklaracije iz Kigalija za razvoju prijazne sporazume o gospodarskem partnerstvu, ki jo je SPS sprejela 22. novembra 2007 v Kigaliju (Ruanda) ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Deklaracije iz Port Moresbyja o svetovni prehrambeni in finančni krizi ⁽⁶⁾, ki jo je SPS sprejela 28. novembra 2008,
- ob upoštevanju resolucij, ki jih je SPS sprejela leta 2008:
 - o družbenih in okoljskih posledicah programov za strukturno prilagajanje ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ UL L 317, 15.12.2000, str. 3.

⁽²⁾ UL C 231, 26.9.2003, str. 68.

⁽³⁾ AKP-EU/100.291/08/konč.

⁽⁴⁾ UL L 378, 27.12.2006, str. 41.

⁽⁵⁾ UL C 58, 1.3.2008, str. 44.

⁽⁶⁾ UL C 61, 16.3.2009, str. 42.

⁽⁷⁾ UL C 271, 25.10.2008, str. 20.

Torek, 24. marca 2009

- o izkušnjah evropskega regionalnega postopka povezovanja glede držav AKP ⁽¹⁾,
 - o varnosti pri preskrbi s hrano v državah AKP in vlogi sodelovanja AKP-EU ⁽²⁾,
 - o razmerah v Keniji ⁽³⁾,
 - o varstvu civilistov med mirovnimi operacijami ZN in regionalnih organizacij ⁽⁴⁾,
 - o učinkovitosti pomoči in opredelitev uradne pomoči za razvoj ⁽⁵⁾,
 - o družbenih posledicah dela otrok in strategiji za boj proti njemu ⁽⁶⁾,
 - o razmerah v Mavretaniji ⁽⁷⁾,
 - o razmerah v Zimbabveju ⁽⁸⁾,
 - ob upoštevanju sporočila SPS, ki je bilo sprejeto v Windhoeku (Namibija) 29. aprila 2008 ⁽⁹⁾,
 - ob upoštevanju sporočila SPS, ki je bilo sprejeto v Port Vilu (Vanuatu) 1. decembra 2008 ⁽¹⁰⁾,
 - ob upoštevanju izjave predsedstva SPS z dne 25. novembra 2008 o francoskem predsedstvu EU ⁽¹¹⁾,
 - ob upoštevanju evropskega soglasja o humanitarni pomoči, podpisanega 18. decembra 2007 ⁽¹²⁾,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj (A6-0081/2009),
- A. ker so bili leta 2008 podpisani sporazumi o gospodarskem partnerstvu z nekaterimi regijami ali državami AKP, razprave o napredku pogajanj glede sporazumov o gospodarskem partnerstvu v okviru SPS pa so potekale marca 2008 v Ljubljani in novembra 2008 v Port Moresbyju,
- B. ker je bila sprejeta zgoraj omenjena Uredbo (ES) št. 1905/2006, ki predvideva tematske programe, ki bodo veljali tudi za države AKP, ter program spremljevalnih ukrepov za države AKP, ki so podpisnice protokola o sladkorju,
- C. ker se je komisar, pristojen za razvoj in humanitarno pomoč, med zasedanjem SPS v Wiesbadnu (Nemčija) junija 2007 zavezal, da bo nacionalne in regionalne strateške dokumente za države AKP (za obdobje 2008–2013) predložil parlamentom v demokratičen pregled, Parlament pa izraža zadovoljstvo, da je bila ta zaveza izpolnjena,

⁽¹⁾ UL C 271, 25.10.2008, str. 27.

⁽²⁾ UL C 271, 25.10.2008, str. 32.

⁽³⁾ UL C 271, 25.10.2008, str. 37.

⁽⁴⁾ UL C 61, 16.3.2009, str. 19.

⁽⁵⁾ UL C 61, 16.3.2009, str. 26.

⁽⁶⁾ UL C 61, 16.3.2009, str. 31.

⁽⁷⁾ UL C 61, 16.3.2009, str. 37.

⁽⁸⁾ UL C 61, 16.3.2009, str. 40.

⁽⁹⁾ APP 100.288.

⁽¹⁰⁾ APP 100.452.

⁽¹¹⁾ APP 100.448.

⁽¹²⁾ Skupna izjava Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, Evropskega parlamenta in Evropske komisije z naslovom „Evropsko soglasje o humanitarni pomoči“ (UL C 25, 30.1.2008, str. 1.).

Torek, 24. marca 2009

- D. ker je nova revizija sporazuma iz Cotonouja, predvidena za leto 2010, pomembna priložnost za razvoj regionalne razsežnosti SPS in parlamentarnega nadzora na ravni regij AKP, pa tudi za okrepitev vloge in dejavnosti same institucije SPS,
- E. ker sta bili regionalni srečanja SPS, ki sta leta 2008 potekali v Namibiji in Vanuatuju ter na podlagi katerih sta bili sprejeti zgoraj navedeni sporočili iz Windhoeka in Port Vila, zelo uspešni,
- F. ker so se razmere v Zimbabveju kljub izvedbi volitev julija 2008 v tem letu še poslabšale; ker je dosežen sporazum o sprejetju resolucije o Zimbabveju na šestnajstem zasedanju SPS v Port Moresbyju kljub temu dobrodošel,
- G. ker konflikt v Demokratični republiki Kongo še traja ter tam nenehno prihaja do hudih kršitev človekovih pravic, mednarodna skupnost pa mora zagotavljati učinkovito humanitarno pomoč ter pokazati večjo zavezanost,
- H. ob upoštevanju delovanja vseafriškega parlamenta (PAP) in vzpostavitve uradnih odnosov med Evropskim parlamentom in PAP; ker je predsednik Evropskega parlamenta med govorom na desetem zasedanju PAP 28. oktobra 2008 izrazil namero, da se v naslednjem mandatu ustanovi medparlamentarna delegacija,
- I. ker sta 16. zasedanje SPS v Port Moresbyju in mednarodna konferenca o financiranju razvojne pomoči v Dohi potekali skoraj da istočasno, kar je nekatere poslance Evropskega parlamenta prisililo v težko odločitev,
- J. ker sta slovensko predsedstvo EU (od januarja do junija 2008) in papuanska vlada, ki sta vodila zgoraj navedeni zasedanja SPS v Ljubljani oziroma Port Moresbyju, pomembno prispevala k zasedanjem te skupščine,
- K. ker je predsedstvo SPS v letu 2008 opravilo študijske obiske:
- na Sejšelih ter
 - v Surinamu, na Saint Vincentu in Saint Lucii,
1. izraža zadovoljstvo, da je SPS v letu 2008 še naprej zagotavljala okvir za odprt, demokratičen in poglobljen dialog o pogajanjih za sporazume o gospodarskem partnerstvu med EU in državami AKP;
2. poudarja, da se zaskrbljenost, ki jo je skupna parlamentarna skupščina izrazila o nekaterih vidikih pogajanj, nanaša tako na obliko kot na vsebino; opozarja, da se razprava nadaljuje tudi po sprejetju sporazuma o gospodarskem partnerstvu s karibskim forumom držav AKP (Cariforum) in začasnih sporazumov z nekaterimi državami iz drugih regij;
3. pozdravlja pozitiven odziv komisarja za trgovino na zahteve mnogih držav in regij AKP po ponovnem pogajanju v skladu z izjavami predsednika Komisije;
4. poudarja, da je treba med pogajanja ter izvajanjem sporazumov o gospodarskem partnerstvu izvajati temeljit parlamentarni nadzor; obžaluje, da sta delovanje in vloga SPS ogrožena zaradi morebitne ustanovitve novega organa v okviru sporazumov o gospodarskem partnerstvu, namreč parlamentarnega odbora, katerega povezava s skupno parlamentarno skupščino je nejasna; poziva parlamentarni odbor, naj deluje v okviru SPS, da ne bi bilo stroškov in zapletov zaradi prevelikega števila srečanj, pri tem pa naj uporabi sistem regionalnih srečanj SPS in njene izkušnje ter spodbuja sinergijo med vsemi regijami, s katerimi so sklenjeni sporazumi o gospodarskem partnerstvu; poudarja, da je zaželeno, da bi ta odbor deloval prožno, da bi lahko uporabil strokovna znanja poslancev Evropskega parlamenta, ki sodelujejo pri preučevanju sporazumov o gospodarskem partnerstvu, s področja trgovine in razvojnih vprašanj;

Torek, 24. marca 2009

5. posebej poudarja, da imajo pri spremljanju in upravljanju sporazumov o gospodarskem sodelovanju bistveno vlogo parlamenti držav AKP, nevladni akterji in lokalni organi, ter poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo sodelovali v potekajočih pogajanjih, kar pomeni, da je potreben jasen program pogajanj, ki ga morajo potrditi države AKP in Unija, osnovan pa mora biti na načelu soudeležbe;
6. poudarja, da je SPS zaskrbljena zaradi posledic sedanje finančne krize, pozdravlja sprejetje izjave SPS iz Port Moresbyja o svetovni finančni in prehrabeni krizi ter poziva SPS, naj redno razpravlja o tej temi;
7. z zadovoljstvom ugotavlja, da se je komisar, pristojen za razvoj in humanitarno pomoč, med zasedanjem v Kigaliju zavezal, da bo strateške dokumente držav in regij AKP (za obdobje 2008–2013) predložil parlamentom v demokratično preučitev, ter izraža zadovoljstvo nad tem, da so nekateri parlamenti držav AKP te dokumente že začeli preučevati;
8. v zvezi s tem opozarja, da morajo biti parlamenti tesno vključeni v demokratični postopek in nacionalne razvojne strategije; poudarja, da imajo bistveno vlogo pri oblikovanju, spremljanju in nadzoru vanju razvojnih politik;
9. poziva parlamente držav AKP, naj vztrajajo pri tem, da jih njihove vlade in Komisija vključijo v proces priprave in izvajanja nacionalnih in regionalnih strateških dokumentov, ki se nanašajo na sodelovanje med EU in njihovimi državami (za obdobje 2008–2013);
10. poziva Komisijo, naj parlamentom držav AKP zagotovi vse razpoložljive informacije ter pomoč pri izvajanju tega demokratičnega nadzora, zlasti s podpiranjem njihovih zmogljivostih;
11. podpira vključitev Evropskega razvojnega sklada v proračun Evropske unije za boljšo skladnost, preglednost in učinkovitost politike razvojnega sodelovanja ter za zagotovitev demokratičnega nadzora nad njim; poudarja, da vključitev tega sklada v proračun EU pomeni tudi ustrezen odziv na težave pri izvajanju in ratifikaciji evropskih razvojnih skladov v prihodnosti;
12. poziva parlamente, naj temeljito nadzorujejo izvajanje Evropskega razvojnega sklada; poudarja, da ima SPS v tej razpravi prednostni položaj, ter poziva SPS in parlamente držav AKP, naj zlasti med revizijo sporazuma iz Cotonouja, predvideno za leto 2010, dejavno sodelujejo v tej razpravi; vztraja, da mora biti SPS vključena v celotni postopek pogajanj za revizijo tega sporazuma;
13. z zadovoljstvom ugotavlja, da je SPS vedno bolj parlamentarne, torej tudi politične narave, da njene članice izkazujejo vedno večjo zavezanost, razprave pa so vedno bolj kakovostne, kar odločilno prispeva k partnerstvu med državami AKP in EU;
14. meni, da sta omenjeni resoluciji SPS o razmerah v Keniji in Zimbabveju pomembna zгледа tega okrepljenega dialoga;
15. poziva SPS, naj še naprej razpravlja o razmerah v Sudanu, zlasti v Darfurju, in sicer z ocenjevanjem stališča EU in držav AKP glede obtožnic Mednarodnega kazenskega sodišča;
16. poziva SPS, naj še naprej obravnava razmere v Somaliji, ki ogrožajo življenje Somalcev in varnost v tej regiji ter povzročajo svetovno nestabilnost zaradi čedalje večje brezpravnosti, ekstremizma in piratstva;
17. poziva SPS, naj še naprej razpravlja o alarmantnih razmerah v Zimbabveju, saj volitve v tej državi julija 2008 niso ponovno vzpostavile demokracije, zaradi gospodarskega položaja v Zimbabveju pa je resno ogroženo zdravje in življenje milijonov državljanov ter stabilnost cele regije;

Torek, 24. marca 2009

18. poziva SPS, naj si še naprej prizadeva za osveščanje mednarodne skupnosti o konfliktih, ki divjajo na vzhodu Demokratične republike Kongo, spodbuja politično rešitev te krize, doseženo s pogajanj, in podpira vse ukrepe, ki temeljijo na rešitvah na podlagi pogajanj;
19. poziva SPS, naj nadaljuje in poglobi dialog z vseafriškim parlamentom in parlamenti regionalnih organizacij, saj je regionalno povezovanje pomembno za mir in razvoj držav AKP;
20. obžaluje, da se pri oblikovanju skupne strategije EU in Afrike ni dovolj posvetovalo s SPS, ter upa, da se jo bo aktivno vključilo v izvajanje te strategije;
21. pozdravlja začetek regionalnih srečanj v letu 2008, kot je predvideno v sporazumu iz Cotonouja in poslovniku SPS; meni, da ta srečanja omogočajo resnično izmenjavo stališč o regionalnih izzivih, vključno s preprečevanjem in reševanjem konfliktov, ter da bodo evropske politike prispevale k poglobljanju regionalnih vezi; poudarja, da ta srečanja potekajo v izredno ustreznem času za pogajanja, sklepanje in izvajanje sporazumov o gospodarskem partnerstvu ter da mora biti to prednostna naloga; čestita organizatorjem nadvse uspešnih srečanj v Namibiji in Vanuatuju ter podpira pripravo srečanj v karibski in zahodnoafriški regiji v letu 2009;
22. spodbuja SPS, naj okrepi vlogo svojega odbora za politične zadeve, da bi postal resničen forum za preprečevanje in reševanje konfliktov v okviru partnerstva med državami AKP in EU, ter naj v ta namen organizira več razprav o izrednih razmerah v posameznih državah; pozdravlja dosežke glede zaščite civilistov med mirovnimi operacijami ter načrtovane dejavnosti na področju upravljanja v državah AKP;
23. pozdravlja poročilo odbora za politične zadeve SPS o izkušnjah procesa evropskega regionalnega povezovanja, ki so pomembne za države AKP, ki je bilo sprejeto v Ljubljani marca 2008 in v katerem so poudarjene ključne koristi povezovanja – mir in varnost, preprečevanje izbruha oboroženih sporov iz morebitnih konfliktov, blaginja, dobro počutje, demokracija ter spoštovanje človekovih pravic;
24. z zadovoljstvom ugotavlja, da bo začel odbor SPS za gospodarski razvoj, finance in trgovino preučevati strateške regionalne dokumente za regije AKP;
25. poudarja vlogo odbora SPS za socialne zadeve in okolje na področju dela otrok ter njegovo namero, da še naprej preučuje socialni položaj mladih v državah AKP;
26. pozdravlja tudi sprejete poročila odbora za socialne zadeve in okolje o družbenih ter okoljskih posledicah programov za strukturno prilagajanje v Ljubljani, po katerem ima pogojevanje posojil Svetovne banke in Mednarodnega denarnega sklada z elementi gospodarske politike katastrofalne družbene in okoljske posledice za države AKP ter bi ga bilo treba nadomestiti s specifično posojilno politiko za vsako državo posebej, ki bo usmerjena v zmanjševanje revščine;
27. poziva SPS, naj vztraja, da se jo vključi v revizijo sporazuma iz Cotonouja leta 2009, ter tako zagotovi okrepitev vloge in dejavnosti SPS v prihodnje;
28. z zadovoljstvom ugotavlja, da nevladni akterji vedno pogosteje sodelujejo na zasedanjih SPS, kar se je izkazalo v razpravi, ob zaključku katere je bila sprejeta omenjena izjava iz Port Moresbyja iz novembra 2008 o sedanji svetovni prehrambeni in finančni krizi, kakor tudi s poročili gospodarskih in socialnih partnerjev o sporazumih o gospodarskem partnerstvu, predstavljenih na zasedanju SPS v Ljubljani marca 2008;
29. želi, da bi sekretariat držav AKP in Evropski parlament poleg omenjenega letnega poročila o delovanju SPS pripravila tudi skupno stališče o pogojih delovanja SPS, zlasti v zvezi z ločenim glasovanjem, enakim obravnavanjem poslancev ter skupnimi informativnimi obiski in misijami za spremljanje volitev;
30. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Svetu AKP, predsedstvu SPS ter vladama in parlamentoma Slovenije in Papue Nove Gvineje.

Torek, 24. marca 2009

Najboljše prakse na področju regionalne politike in ovire za uporabo sredstev iz strukturnih skladov

P6_TA(2009)0156

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o najboljši praksi na področju regionalne politike in ovirah za uporabo sredstev iz strukturnih skladov (2008/2061(INI))

(2010/C 117 E/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju programa URBACT, ki se izvaja kot del pobude URBAN in je namenjen spodbujanju in razvoju dobrih praks in izmenjavi izkušenj, vključuje pa več kot 200 mest v Evropski uniji,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. oktobra 2008 o vodenju in partnerstvu na nacionalni in regionalni ravni ter osnovi za projekte regionalne politike ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj ⁽³⁾,
- ob upoštevanju členov 158 in 159 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju sklepov predsedstva z zasedanja Evropskega sveta dne 23. in 24. marca 2000 v Lizboni,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 19. junija 2008 z naslovom „Peto poročilo o napredku na področju gospodarske in socialne kohezije: rastoče regije, rastoča Evropa“ (KOM(2008)0371),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 6. oktobra 2008 z naslovom „Zelena knjiga o teritorialni koheziji: teritorialna raznolikost kot prednost“ (KOM(2008)0616),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. novembra 2006 z naslovom „Regije za gospodarsko spremembo“ (KOM(2006)0675),
- ob upoštevanju študije tematskega sektorja za strukturno in kohezijsko politiko o najboljših postopkih na področju regionalne politike ter ovirah za uporabo sredstev iz strukturnih skladov,
- ob upoštevanju javne predstavitve, ki jo je njegov Odbor za regionalni razvoj organiziral dne 17. julija 2008,
- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj in mnenja Odbora za proračun (A6-0095/2009),

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0492.

⁽²⁾ UL L 210, 31.7.2006, str. 25.

⁽³⁾ UL L 210, 31.7.2006, str. 1.

Torek, 24. marca 2009

- A. ker sodi kohezijska politika v Evropski uniji med najpomembnejša področja politike, ne le v smislu finančnih sredstev, ampak predvsem zato, ker je ključni steber v procesu evropskega povezovanja, ter zaradi njenega pomena za socialno, ekonomsko in teritorialno kohezijo Evropske unije ter za razvoj skupno 268 regij, s čimer se zmanjšujejo razvojni zaostanki in razlike ter izboljšuje življenje vseh državljanov EU,
- B. ker se regije v Evropski uniji soočajo z dokaj podobnimi izzivi, čeprav se njihov vpliv od regije do regije močno razlikuje glede na posebnosti v zvezi z njihovimi značilnostmi (npr. otoške ali gorske regije) in prebivalstvom: soočajo se z globalizacijo in z njo povezanim pospešenim gospodarskim prestrukturiranjem, odpiranjem trgovinskih odnosov, posledicami tehnološke revolucije in podnebnih sprememb, razvojem na znanju temelječega gospodarstva, demografskimi spremembami, upadanjem prebivalstva ter povečanim priseljevanjem,
- C. ker se najboljši rezultati, ki povečujejo obseg znanja in izboljšujejo konkurenčnost, pri projektih pogosto dosežejo s sodelovanjem med javnim sektorjem, podjetji, izobraževalnim sektorjem in lokalnimi interesnimi skupinami,
- D. ker kohezijska politika spriči izzivov ne more v polnosti razviti svojega potenciala, da bi premagala te izzive, saj se potencialni prosilci za pomoč srečujejo z velikimi ovirami pri uporabi strukturnih sredstev Evropske unije, kot so:
- pretirana birokracija,
 - preštevilni in prezapleteni pravilniki, ki so v nekaterih primerih na voljo samo na spletu, kar številnim morebitnim upravičencem skladov onemogoča dostop do teh virov,
 - pogosto spreminjanje meril za upravičenost in zahtevane dokumentacije v nekaterih državah članicah,
 - nepreglednost postopkov odločanja in sistemov sofinanciranja ter zamude pri plačilih,
 - počasna in okorna centralno vodena uprava držav članic in uporaba pravil na način, ki povečuje birokracijo ter povzroča slabo zagotavljanje informacij,
 - neprimerna decentralizirana upravna zmogljivost in različni modeli regionalne uprave v državah članicah, zaradi česar ni primerljivih podatkov in izmenjave najboljše prakse,
 - zelo majhne možnosti medregionalnega usklajevanja,
 - neobstoj delujočega sistema sodelovanja med nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi organi,
- E. ker kar nekaj sedanjih nepravilnosti na področju kohezijske politike izhaja iz teh obstoječih ovir,
- F. ker so zamude pri izvajanju strukturne politike delno nastale zaradi prestrogih postopkov in bi bilo zato treba razmisliti o njihovi poenostavitvi ter jasni razdelitvi odgovornosti in pristojnosti med Evropsko unijo, državami članicami ter regionalnimi in lokalnimi oblastmi,
1. poudarja, da je sicer treba upoštevati dodano vrednost obveščanja širše javnosti o najboljši praksi v smislu izboljšane komunikacije in razmerja med stroški in koristmi, vendar je treba poskuse, da bi to prakso uvedli v regionalno politiko EU, usmeriti predvsem k organom upravljanja in jih voditi pri pripravi pravil o dostopu do strukturnih virov, da bi z izmenjavo informacij in izkušenj prispevali k znatnemu izboljšanju kakovosti projektov z reševanjem skupnih težav in z izbiranjem učinkovitejših in bolj ciljno usmerjenih posegov;

Torek, 24. marca 2009

2. poudarja potrebo po poenostavitvi postopkov, ki urejajo izvajanje projektov in programov strukturnih skladov, še posebej glede upravljavskih in kontrolnih sistemov; zato v zvezi s tem pozdravlja revizijo zakonodajnega svežnja o strukturnih skladih kot odgovor na sedanjo finančno krizo; nestrpno pričakuje nadaljnje predloge Komisije na tem področju, ki jih bo objavila v naslednjih nekaj mesecih;

Odprava ovir

3. poziva Komisijo, naj za odpravo naštetih ovir med drugim:

- dolgoročno zastavi merila za ocenjevanje projektov, ki se sofinancirajo s sredstvi iz strukturnih skladov Evropske unije,
- inovativnih projektov ne ocenjuje po istih merilih kot druge projekte, temveč zanje pripravi posebna merila ocenjevanja, ki so prilagojena inovativni naravi projektov in v bistvu dopuščajo višjo stopnjo napak,
- najdaljši rok, do katerega je treba za primer kontrole Komisije hraniti projektno dokumentacijo, s sedanjih desetih let skrajša na tri leta,
- pripravi posebne ukrepe politike in nove kakovostne kazalnike za regije s posebnimi geografskimi značilnostmi, kot so gorate in redko poseljene regije ter najbolj oddaljene, mejne in otoške regije, in skladno s tem prilagodi ozemeljsko raven za posege politike z namenom spodbujanja teritorialne kohezije Evropske unije,
- poenostavi kontrolni sistem in poskusi uvesti enoten kontrolni sistem,
- prilagodi standarde na področju javnih naročil z namenom poenostavitve in uskladitve,
- uskladi pravila o upravičenosti stroškov z državami članicami,
- v večji meri zagotovi predplačila upravičencem,
- izboljša usklajevanje ukrepov, ki se izvajajo in sofinancirajo v skladu s kohezijsko politiko in skupno kmetijsko politiko, ukrepom II (razvoj podeželja),
- zagotovi večjo prožnost programov tehnične pomoči,
- uvede mehanizme za spodbujanje sodelovanja v mreži in lažje vodenje skupinskih projektov,
- zmanjša upravno breme, ki ga povzročijo ti projekti, in doseže, da bo sorazmerno z velikostjo projekta,
- poenostavi, razjasni in pospeši projektne prakse ter zagotovi njihovo večjo osredotočenost na rezultat,
- dejavno spodbuja države članice, naj vzpostavijo učinkovit sistem sodelovanja in delitve odgovornosti med nacionalno, regionalno in lokalno ravno,
- poenostavi dostop do skladov s tesnejšim sodelovanjem z nacionalnimi vladami, da bi tako skrajšala čas obdelave,
- pripravi časovni raspored za dejavno odpravljanje ovir in izboljšanje dostopnosti skladov;

4. v zvezi s tem priporoča Komisiji, naj naredi korak naprej in razvije usklajen, splošno dostopen pristop do medregionalne izmenjave najboljše prakse z namenom, da bi akterji na področju kohezijske politike lahko črpali iz izkušenj drugih;

Torek, 24. marca 2009

5. izrecno poudarja, da določanje najboljših praks ne sme voditi do dodatne birokracije za prijavitelje in nosilce projektov;
6. poziva, naj se upravni postopki pri uporabi strukturnih skladov kar najbolj omejijo in se po nepotrebnem ne povečujejo zaradi različnih pogojev, ki jih postavljajo države članice;
7. ponovno izraža podporo praksi, da vsaka država članica letno poda izjavo zanesljivosti za sredstva Skupnosti v deljenem upravljanju, in poziva, naj to postane splošna praksa;

Splošna in tematska merila za ugotavljanje najboljših praks

8. odobrava pristop iz pobude Regije za gospodarsko spremembo, da bi prvič ugotovili, kaj je najboljša praksa, in to javno potrdili z vsakoletnim podeljevanjem nagrade RegioStars, ter drugič, da bi pripravili spletno stran za najboljšo prakso; opozarja na omejeno učinkovitost samo spletne strani;
9. kritizira pomanjkanje preglednosti v zvezi z objektivno podlago Komisije za ugotavljanje najboljših praks;
10. poziva Komisijo, naj glede na zelo različno rabo pojma „najboljše prakse“ ter pogosto vzporedno uporabljenih pojmov „dobre prakse“ in „zgodbe o uspehu“ pripravi jasen seznam meril, posebej prilagojenih kohezijski politiki, na podlagi katerih bi najboljšo prakso na tem področju razlikovali od tiste pri drugih projektih;
11. priporoča Komisiji, naj pri ugotavljanju najboljših praks upošteva naslednje točke:
 - kakovost projekta,
 - upoštevanje načela partnerstva,
 - trajnostni vidik zadevnega ukrepa,
 - pozitiven prispevek k enakim možnostim in vključevanju načela enakosti spola,
 - inovativnost projekta,
 - usklajen pristop med sektorsko in teritorialno politiko EU,
 - učinkovitost uporabe sredstev,
 - trajanje projekta do začetka izvajanja,
 - strogo upoštevanje časovnega in organizacijskega vidika pri izvajanju projektov,
 - pomemben vpliv na regijo ali EU na splošno,
 - vpliv na zaposlovanje,
 - strukture za MSP,
 - lažje povezovanje v mreže in teritorialno sodelovanje med regijami,
 - prenosljivost projekta v smislu njegove uporabe tudi v drugih regijah Evropske unije,
 - dodana vrednost dejavnosti v okviru politik Evropske unije,
 - pozitiven vpliv projekta na državljane, regije in države članice ter družbo na splošno;

Torek, 24. marca 2009

12. poudarja, da morajo biti vsa merila za izpostavljanje najboljših praks jasno merljiva in zanesljiva, da se preprečijo trenja, neželeni učinki in subjektivne presoje, ki bi lahko škodovali celotnemu postopku ocenjevanja projektov glede na ta merila; zato poziva Komisijo, da jasno opiše vsebino teh meril in način za njihovo uporabo;

13. priporoča, da se na podlagi analize številnih projektov iz številnih regij Evropske unije določijo dodatni dejavniki za ugotavljanje najboljše prakse na področju kohezijske politike, ki so posebej pomembni za nadaljnji razvoj posameznih regij kot tudi celotne Evropske unije, zanje pa je značilna tudi velika raznolikost na ravni izvajanja;

14. za področje raziskav in razvoja/inovacij priporoča naslednje dejavnike:

- kvalitativno pomembne naložbe v znanost in raziskave,
- povezave med gospodarstvom, znanostjo in raziskovalnimi inštituti s posebnim poudarkom na krepitvi MSP, nenazadnje kot sredstvo za povečanje ozemeljskega razvoja,
- povezanost znanstvenih in raziskovalnih inštitutov,
- razvoj in/ali nadaljnji razvoj v prihodnost usmerjene tehnologije in/ali njene praktične aplikacije,
- uvajanje novih tehnologij v tradicionalne sektorje,
- uporabnost za podjetja,
- rešitve v ključnih sektorjih EU, npr. okolje in energetika;

15. za področje varstva okolja, varstva podnebja in trajnostne energetske politike priporoča naslednje dejavnike:

- ukrepi za zaščito posebej ogroženih območij, ki so prilagojeni posameznim območjem (občutljivost), zlasti za vode,
- varstvo in učinkovita uporaba omejenih surovin,
- odgovorno ravnanje s surovinami,
- ukrepi za obravnavo pomanjkanja energije,
- znatno povečanje energetske učinkovitosti,
- znatno zmanjšanje porabe energije,
- povečanje deleža obnovljive energije,
- ukrepi za zmanjševanje emisij CO₂,
- metode in/ali postopki za ohranjanje omejenih ali ogroženih surovin;

Torek, 24. marca 2009

16. za področje ustvarjanja kakovostnih delovnih mest priporoča naslednje dejavnike:
- izboljšanje delovnih razmer,
 - povečanje števila visokokakovostnih delovnih mest,
 - odpiranje v prihodnost usmerjenih trajnostnih delovnih mest,
 - zagotavljanje enakega dostopa do trga dela za oba spola,
 - povečanje produktivnosti,
 - krepitev konkurenčnosti,
 - odpiranje delovnih mest, ki niso vezana na eno lokacijo, npr. e-poslovanje,
 - ukrepi za doseganje večje specializiranosti delovne sile,
 - uporaba sodobnih informacijskih in komunikacijskih medijev,
 - uskladitev družinskega in poklicnega življenja,
 - ukrepi za najšibkejše skupine prebivalstva (npr. mladi, ženske, invalidi, priseljenci, dolgotrajno brezposelni, brezposelni, stari nad 45 let, osebe brez formalne izobrazbe),
 - boljša dostopnost in razpoložljivost prevoza, telekomunikacij, izobraževanja in zdravstvenih storitev;
17. za področje vseživljenjskega učenja priporoča naslednje dejavnike:
- izboljšanje kakovosti pogojev usposabljanja in povečanje ponudbe, zlasti glede možnosti posebej prikrajšanih ali ogroženih skupin prebivalstva (npr. mladi, ženske, invalidi, priseljenci, dolgotrajno brezposelni, brezposelni, stari nad 45 let, osebe brez izobrazbe),
 - tesnejša povezava med usposabljanjem, izobraževanjem in delovnim življenjem,
 - spodbujanje kvalitativno in kvantitativno prilagojenih projektov na področju izobraževanja,
 - uvedba in uporaba sodobne tehnologije in postopkov,
 - spodbujanje in ohranjanje pripravljenosti za izobraževanje,
 - spodbujanje odločanja za nadaljnji študij,
 - vseživljenjsko učenje jezikov;

Torek, 24. marca 2009

18. za področje integriranega razvoja mest priporoča naslednje dejavnike:
- dolgoročna celovita politika za lokalni potniški promet, pešce, kolesarje in avtomobilski promet za dejansko povezovanje različnih načinov prevoza, tako javnih kot zasebnih,
 - učinkovito upravljanje prometa,
 - spodbujanje gospodarskega razvoja mest,
 - povečanje podjetniških naložb, spodbujanje in ohranjanje zaposlenosti, s posebnim poudarkom na zaposlenosti in podjetništvu mladih, ter izboljšanje družbenega življenja,
 - oživitvev in povezovanje sosesk, ki nazadujejo, in nekdanjih industrijskih območij,
 - izboljšanje kakovosti življenja v mestu, npr. razpoložljivost in dostopnost javnih storitev,
 - urejanje zelenih površin in rekreacijskih območij ter večja učinkovitost rabe vode in energetska učinkovitost, zlasti v stanovanjskem sektorju,
 - storitve za invalide,
 - spodbujanje dejavnosti, katerih namen je zadrževanje prebivalstva, še posebej mladih, v rojstnih mestih,
 - upoštevanje živega okolja: mestnega, predmestnega in skoraj podeželskega okolja,
 - zmanjšanje pretirane rabe zemljišč z okrepljenim ponovnim razvojem opuščenih zemljišč in preprečevanje širjenja mestnih območij,
 - boljša dostopnost mestnih in prevoznih ugodnosti za osebe z omejeno sposobnostjo gibanja,
 - povečevanje sodelovanja med mesti in podeželjem,
 - uporaba celostnega pristopa;
19. za področje demografskega razvoja priporoča naslednje dejavnike:
- splošen dostop do storitev,
 - ukrepi za pridobitev kvalificiranih delavcev,
 - večja udeležnost najbolj ranljivih skupin prebivalstva s pomočjo boljšega izobraževanja in usposabljanja,
 - ukrepi za prilagodljiv delovni čas,
 - ukrepi za pomoč zaposlenim staršem, ki jim bodo omogočili usklajevanje družinskega in delovnega življenja,
 - ukrepi za spodbujanje lažjega vključevanja migrantov,
 - posebne potrebe invalidov in starejših državljanov,
 - prispevek k ohranjanju števila prebivalcev (območja, za katera je značilno upadanje prebivalstva);

Torek, 24. marca 2009

20. za področje čezmejnega sodelovanja priporoča naslednje dejavnike:

- povečanje čezmejnih stikov (kvalitativno in kvantitativno),
- izgradnja trajnejših mrež oz. dolgoročnejšega sodelovanja,
- uskladitev različnih sistemov/postopkov,
- vključitev novih partnerjev,
- zagotovitev finančne neodvisnosti,
- trajnejši čezmejni prenos in izmenjava znanja,
- skupni razvoj potenciala partnerskih regij,
- infrastrukturne povezave med partnerskimi regijami;

21. za področje javno-zasebnih partnerstev priporoča naslednje dejavnike:

- kvalitativno izboljšanje izvajanja projektov v smislu učinkovitosti in donosnosti,
- hitreše izvajanje projektov,
- pregleden mehanizem razpršitve tveganj,
- boljše vodenje projektov,
- večje sodelovanje lokalnih in regionalnih organov in akterjev v javno-zasebnih partnerstvih,
- jasna in pregledna pravila ravnanja za dejavnosti javnih organov in podjetij;

22. poziva Komisijo, naj upošteva, da je treba spodbujati najboljšo prakso na področju finančnih shem, zlasti tistih, ki se nanašajo na javno-zasebna partnerstva, in tistih, ki jih podpirata Evropska investicijska banka in Evropski investicijski sklad;

23. se zaveda, da je izjemno težko, da bi projekt izpolnjeval vsa zgornja merila; zato poziva Komisijo, naj ta merila, preden jih bo uporabila, razvrsti po pomembnosti in določi tista prednostna, da bo pomembne projekte lažje opredeliti kot najboljšo prakso; poudarja, da je treba skupno dogovorjena pravila o najboljši praksi uporabljati odprto in pregledno, s čimer bi dosegli boljše upravljanje, sprejetost in primerljivost najboljših praks ter preprečili zamenjevanje z drugimi podobnimi izrazi;

24. v zvezi s prihodnjo uporabo pojmov „najboljša praksa“, „dobra praksa“ ter „zgodba o uspehu“ poziva Komisijo, naj s pomočjo dejavnikov izdela jasno in pregledno razdelitev oz. členitev za namene opisa projektov, ki bo skladna z zgornjimi označbami;

Torek, 24. marca 2009

Izmenjava najboljše prakse

25. poziva Komisijo, naj organizira in usklajuje izmenjavo najboljše prakse prek mreže regij ter v ta namen ustvari javno spletno stran z bistvenimi informacijami o projektih v vseh jezikih Skupnosti;
26. priporoča Komisiji, da ob upoštevanju sedanjega upravnega okvira vzpostavi ustrezno službo znotraj generalnega direktorata za regionalno politiko, ki bi za doseganje dolgoročne, neprekinjene, zanesljive in uspešne izmenjave najboljše prakse na področju kohezijske politike v sodelovanju z mrežo regij poskrbela za ocenjevanje, zbiranje ter izmenjavo najboljše prakse ter kot stalna kontaktna točka bila na razpolago tako za stran ponudbe kot povpraševanja; poziva Komisijo, naj razširi to kulturo dobrih praks na vse svoje oddelke;
27. v okviru tega predlaga, da bi mehanizmi ocenjevanja preučili in upoštevali preizkušene in priznane metodologije, ki se že izvajajo; meni, da je posebno pozornost treba nameniti sodelovanju z mrežo regionalnih oblasti in specializiranih agencij, ki so glavni vir osnovnega materiala o najboljših praksah za ocenjevanje;
28. poudarja, da Evropska unija zagotavlja finančna sredstva in dobre prakse, nacionalni, regionalni in lokalni nosilci javne funkcije pa so dolžni to izkoristiti; v povezavi s tem pozdravlja ustanovitev programa Erasmus za lokalno in regionalno izvoljene predstavnike;
29. svetuje, da Komisija uporabi razpoložljiva orodja Odbora regij, še posebej platformo za spremljanje lizbonske strategije in mrežo za spremljanje uporabe načela subsidiarnosti, za izmenjavo najboljših praks med regijami in državami članicami, da bi ugotovili in skupaj določili cilje, nato načrtovali dejavnosti in na koncu opravili primerljivo ocenjevanje rezultatov kohezijske politike;

*

* *

30. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Dopolnjevanje in usklajevanje kohezijske politike z ukrepi za razvoj podeželja

P6_TA(2009)0157

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o dopolnjevanju in usklajevanju kohezijske politike z ukrepi za razvoj podeželja (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 158 in 159 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu ⁽¹⁾, zlasti njenega člena 9,

⁽¹⁾ UL L 210, 31.7.2006, str. 25.

Torek, 24. marca 2009

- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 2006/702/ES z dne 6. oktobra 2006 o strateških smernicah Skupnosti o koheziji ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 2006/144/ES z dne 20. februarja 2006 o strateških smernicah Skupnosti za razvoj podeželja (programsko obdobje 2007–2013) ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju teritorialne agende Evropske unije in prvega akcijskega programa za njeno izvajanje,
 - ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 6. oktobra 2008 o teritorialni koheziji - Teritorialna raznolikost kot prednost (KOM(2008)0616),
 - ob upoštevanju poročila evropske opazovalne mreže za prostorsko načrtovanje z naslovom „Prihodnost ozemlja, teritorialni scenariji za Evropo“,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj ter mnenja Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A6-0042/2009),
- A. ker je pojem podeželsko območje opredelila Organizacija za mednarodno sodelovanje in razvoj, opredelitev pa vključuje značilnosti, kot sta majhna gostota prebivalstva in pomanjkljiv dostop do storitev, in ker Komisija to opredelitev uporablja pri opredeljevanju in opisovanju razvojnih ciljev za ta območja,
- B. ker se podeželska območja v različnih državah članicah zelo razlikujejo in ker medtem, ko je v nekaterih regijah in državah članicah za ta območja značilna demografska in gospodarska rast, se drugje pogosto soočajo z begom prebivalstva s podeželja, ki v urbanih območjih išče možnosti prekvalifikacije, kar ustvarja ogromne izzive za podeželska območja,
- C. ker podeželska območja predstavljajo do 80 % ozemlja EU,
- D. ker se potrebe prehodnih območij med mestom in podeželjem z značilno gospodarsko strukturo, ki je podobna strukturi urbanih območij, zraven katerih se nahajajo, razlikujejo od območij, ki so pretežno podeželska, obrobna ali izolirana,
- E. ker je eden od ciljev Unije spodbujanje gospodarskega in družbenega napredka in višje stopnje zaposlenosti ter uravnotežen in trajnostni razvoj,
- F. ker se ekonomska, socialna in teritorialna kohezija lahko okrepijo z gospodarskim razvojem, spodbujanjem zaposlitvenih možnosti na podeželskih in urbanih območjih ter zagotovljenim enakim dostopom do javnih storitev,
- G. ker je reforma strukturne politike za obdobje 2007–2013 prinesla spremembe strukture skladov in načel za dodeljevanje pomoči iz njih ter oblikovanje novega Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, povezanega s skupno kmetijsko politiko in ločenega od kohezijske politike,
- H. ker so programi LEADER v preteklosti že pokazali, da je razvoj podeželja mogoče uspešno spodbujati z instrumenti regionalne politike,

⁽¹⁾ UL L 277, 21.10.2005, str. 1.

⁽²⁾ UL L 291, 21.10.2006, str. 11.

⁽³⁾ UL L 55, 25.2.2006, str. 20.

Torek, 24. marca 2009

- I. ker je za Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja pomembno zagotoviti vzajemno skladnost med dejavnostmi, ki se financirajo iz njega, in dejavnostmi, ki se financirajo iz strukturnih skladov, in sicer je treba vzpostaviti ustrezno usklajevanje pomoči iz različnih skladov, zlasti iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, Kohezijskega sklada in Evropskega socialnega sklada, ter njihovo medsebojno dopolnjevanje,
- J. ker oblikovanje Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in ločitev financiranja razvoja podeželja od področja uporabe kohezijske politike in širše perspektive regionalnega razvoja ne smeta povzročiti podvojitve istih ciljev (na primer varstvo okolja, promet ali izobraževanje) ali njihovo opustitev,
- K. ker lahko stalen pretok sredstev med Evropskim kmetijskim jamstvenim skladom in Evropskim kmetijskim skladom za razvoj podeželja povzroči negotovost pri načrtovanju tako za kmete kot tudi za nosilce projektov za razvoj podeželja,
- L. ker zaradi proračunskih omejitev obstaja tveganje, da bo velik del sredstev, ki so na voljo v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj, uporabljen za krepitev gospodarske konkurenčnosti v največjih urbanih središčih ali v najbolj dinamičnih regijah, medtem ko so sredstva iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja v glavnem namenjena izboljšanju konkurenčnosti kmetijstva, ki je še vedno gonilna sila podeželskih območij, in osredotočena na podporo nekmetijskim dejavnostim ter razvoju malih in srednje velikih podjetij na podeželju, zaradi katerih obstaja potreba po tesnejšem usklajevanju, s katerim bi zagotovili, da nobeno območje ne ostane nepokrito,
- M. ker imajo mala in srednje velika podjetja, zlasti mikro podjetja in obrtna podjetja, bistveno vlogo pri ohranjanju gospodarskega in družbenega življenja ter stabilnosti na podeželju,
- N. ker cilji politike razvoja podeželja ne smejo biti v nasprotju s cilji lizbonske strategije, če ta razvoj temelji na uporabi mehanizma relativne konkurenčnosti (večja donosnost in sorazmerno nizki stroški), zlasti v lokalni živilsko-predelovalni industriji ter v zvezi z razvojem malih in srednje velikih podjetij ter infrastrukture in storitev, kot so turizem, izobraževanje ali varstvo okolja,
- O. ker je treba priznati naravno vez med kmetijsko politiko in politiko razvoja podeželja ter njuno medsebojno dopolnjevanje,
1. meni, da običajna merila, ki se uporabljajo za ločevanje podeželskih območij od urbanih (manjša gostota prebivalstva in stopnja urbanizacije) ne zadostujejo vedno in dajejo samo delno podobo stanja; zato meni, da bi bilo treba preučiti možnost, da bi se dodala dodatna merila, ter poziva Komisijo, naj opravi analizo in poda konkretne predloge na tem področju;
 2. meni, da je treba zaradi velikih razlik med podeželskimi območji v različnih državah članicah in glede na to, da ta območja predstavljajo približno 80 % ozemlja EU, sprejeti in izvajati celovit pristop za njihov trajnostni razvoj, da bi izravnali obstoječa neravnovesja in spodbujali gospodarsko dinamično urbanih in podeželskih območij; poudarja, da je treba s tem povezane ukrepe ustrezno financirati;
 3. v tej zvezi opozarja, da morajo imeti vse regije po vsej Uniji, vključno s podeželskimi in oddaljenimi območji, enake razvojne priložnosti, da bi tako preprečili nadaljnje ozemeljsko pogojeno izključevanje najbolj prikrajšanih območij;
 4. poudarja, da na številnih podeželskih območjih razvojne možnosti, zlasti za mlade in ženske, zmanjšujejo težave pri dostopu do javnih storitev, pomanjkanje delovnih mest in starostna piramida;
 5. poudarja, da na določenih območjih ni nikakršne alternative za določene oblike kmetijske proizvodnje, ki jo je iz razlogov okoljske in regionalne politike treba za vsako ceno ohraniti, še posebej na oddaljenih in višinskih kmetijskih območjih, izpostavljenih širjenju puščave;

Torek, 24. marca 2009

6. opozarja, da je Evropski svet v Göteborgu 15. in 16. junija 2001 razširil lizbonske cilje s pojmi trajnosti in kohezije ter da si politika razvoja podeželja prizadeva za trajnostno kmetijstvo, ohranitev nekmetskih dejavnosti na podeželju, povečanje potencialov lokalnega razvoja, varovanje okolja, uravnoteženo prostorsko načrtovanje in razvoj malih in srednje velikih podjetij;
7. je prepričan, da je za dobro izvajanje politike razvoja podeželja, katere cilj je zagotoviti dolgoročen trajnosti razvoj podeželskih območij, treba upoštevati naravne vire in posebnosti regij, vključno z varovanjem, spodbujanjem in upravljanjem podeželske dediščine, ter razvoj povezav in odnosov z urbaniimi območji;
8. poudarja tudi, da je pomembno ovrednotiti območja alternativnih gospodarskih dejavnosti in priložnosti za diverzifikacijo poklicnih dejavnosti prebivalstva, ki se porajajo na takih območjih;
9. meni, da terjajo bodoča vprašanja, s katerimi se bo srečevalo podeželje, uravnoteženo razvojno politiko, ki naj vključuje vse družbene in gospodarske subjekte, vključno z malimi in mikro podjetji v proizvodnem in storitvenem sektorju, glede na njihovo vlogo v celostnem lokalnem razvoju;
10. meni, da mora biti politika razvoja podeželja v novih državah članicah osredotočena na izboljšanje učinkovitosti kmetijstva in zmanjševanje gospodarske razvojne vrzeli med podeželjem in mestom, med drugim s podpiranjem nekmetskih dejavnosti, kar je cilj, ki ga je mogoče doseči tudi z uporabo strukturnih skladov;
11. pozdravlja ambicije, ki so bile izražene na drugi evropski konferenci o razvoju podeželja v Salzburgu leta 2003, vendar obžaluje, da se je z zadnjimi finančnimi perspektivami odobreno financiranje iz drugega stebra skupne kmetijske politike občutno zmanjšalo, kar lahko povzroči neučinkovitost ter razhajanje med kmetom in prebivalcem podeželja;
12. poudarja, da obstaja potreba po skladni, dolgoročni strategiji za razvoj podeželja, da bi tako olajšali najuspešnejšo in najučinkovitejšo uporabo vseh razpoložljivih virov financiranja;
13. poziva države članice in regionalne organe, naj v sodelovanju s Komisijo ter v partnerstvu z vsemi pristojnimi oblastmi in organi, ki predstavljajo civilno družbo, pripravijo pregledno in dolgoročno strategijo za trajnosten razvoj podeželja na nacionalni in regionalni ravni, da se jasno opredelijo prednostne naloge in cilji pri razvoju podeželja ter se zagotovi prilagajanje, usklajevanje in dopolnjevanje pomoči iz različnih razpoložljivih virov;
14. poziva Komisijo, države članice in regionalne organe, naj zagotovijo, da bodo pri opredelitvi teh prednostnih nalog neposredno sodelovale organizacije, ki predstavljajo mala in srednje velika podjetja, mikro podjetja in obrtna podjetja, da bi se bolje odzvali na potrebe in pričakovanja teh podjetij;
15. priznava, da ima politika razvoja podeželja zelo pomembno vlogo pri določanju in obravnavanju posebnih problemov na podeželskih območjih, ter meni, da oblikovanje Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja za drugi steber skupne kmetijske politike predstavlja poskus bolj prožnega, strateškega, tematskega in celovitega pristopa k odzivanju na raznolikost razmer in obseg izzivov, s katerimi se soočajo podeželska območja EU, ter poenostavitve postopkov financiranja in zagotavljanja, da bodo sredstva usmerjena na ta območja;
16. opozarja, da so bile države članice pozvane, naj za to programsko obdobje pripravijo dva strateška dokumenta: nacionalni strateški načrt za razvoj podeželja in nacionalni strateški referenčni okvir za regionalno politiko (strukturni skladi); hkrati opozarja, da so bile države članice naprošene, naj med različnimi skladi sprožijo sinergijo in vzpostavijo delujoče usklajevalne mehanizme; obžaluje pa, da je bila pozornost v tem procesu namenjena predvsem razmejevanju različnih skladov in programov, ne pa ustvarjanju sinergije med njimi;

Torek, 24. marca 2009

17. meni, da je politika razvoja podeželja lahko učinkovita le, če so ukrepi, ki se izvajajo v okviru Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, in politika regionalnega razvoja usklajeni in dopolnjujejo, da bi se izognili dvojnemu financiranju in vrzelim; z zaskrbljenostjo ugotavlja nezadostno usklajenost med temi ukrepi v posameznih državah članicah v sedanjem programskem obdobju; zato poziva Komisijo, naj predlaga reforme, s katerimi bo zagotovila boljše usklajevanje pri načrtovanju in izvajanju ukrepov, ki se sofinancirajo v sklopu kohezijske in skupne kmetijske politike; priznava, da bodo reforma skupne kmetijske politike po letu 2013 in strukturni skladi EU priložnost za ponovno preučitev odnosov med razvojem podeželja na eni strani ter kmetijsko in kohezijsko politiko na drugi;

18. priznava, da je prvotna vloga politike razvoja podeželja še naprej ohranjati prebivalstvo na podeželju in mu zagotoviti dostojen življenjski standard;

19. meni, da je treba pristop ločevanja politike razvoja podeželja od kohezijske politike z oblikovanjem Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja strogo nadzorovati, da bi ocenili njegov resnični vpliv na razvoj podeželskih območij; ugotavlja, da je bil nov sistem uveden leta 2007, zato je še prezgodaj za sklepanje o prihodnosti te politike Skupnosti;

20. poudarja, da je ena od prednostnih nalog politike razvoja podeželja predlagati ukrepe, ki nimajo za posledico, da mora podeželsko prebivalstvo opustiti kmetijstvo, in ki med drugim tudi spodbujajo konkurenčne kmetije, pridelavo bioloških izdelkov, visokokakovostne tradicionalne hrane in pijače;

21. z zanimanjem ugotavlja, da osi 3 in 4 (LEADER) iz drugega stebra skupne kmetijske politike (politika razvoja podeželja), ki predstavljata 15 % vseh izdatkov Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, zadevata nekmetijske dejavnosti, ki se osredotočajo predvsem na diverzifikacijo podeželskih gospodarstev; meni, da glede na naravo posegov, ki so financirani v okviru teh osi in so podobni nekaterim ukrepom, financiranim iz strukturnih skladov, obstaja nevarnost prekrivanja;

22. poudarja pa, da je treba upoštevati predvsem možnosti prebivalstva, zaposlenega v kmetijstvu, ki bi mu moralo biti pri podpornih ukrepih v sklopu politike razvoja podeželja posvečene največ pozornosti;

23. poudarja, da je pomembno podpirati mlade kmete, da bi ostali na kmetiji, četudi se ne bi ukvarjali zgolj s kmetijsko proizvodnjo, in jim omogočiti razvojne spodbude in tudi druge dejavnosti, kot so kmečki turizem ter okrepitev malih in srednje velikih podjetij na podeželju;

24. meni, da se glavni cilji politike razvoja podeželja lahko dosežejo le z zagotovitvijo ustreznih sredstev, ki se bodo uporabljala v skladu s prednostnimi nalogami, in da bi bilo treba sredstva, zbrana prek modulacije, porazdeliti med dejavne kmetijske skupnosti;

25. meni, da usklajevanje strukturne politike in ukrepov za razvoj podeželja omogoča projekte z večjo evropsko dodano vrednostjo; v tem vidi priložnost za trajno povečanje vrednosti podeželja, na primer z infrastrukturnimi ukrepi ali ukrepi za varovanje okolja;

26. poziva Komisijo, naj predloži natančne podatke in napovedi o uporabi sredstev iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja na podeželskih območjih in naj preuči možnosti sodelovanja med Evropskim kmetijskim skladom za razvoj podeželja in strukturnimi skladi v smislu financiranja, ki je na voljo na podeželskih območjih;

27. poziva Komisijo, naj preuči, ali bi programi regionalne politike lahko pripomogli k temu, da bi kmetom omogočili zanesljiv prihodek, na primer z izvajanjem dejavnosti za varovanje okolja in narave ter za ohranjanje kmetijstva;

28. poudarja, da so med največjimi izzivi kohezijske politike trajnostni razvoj, višina prihodka na prebivalca, dostopnost, dostop do javnih dobrin in storitev ter zmanjševanje števila prebivalstva na podeželju in da je podpora gospodarskim dejavnostim v podeželskih regijah eden od najučinkovitejših načinov za uresničitev teh ciljev;

Torek, 24. marca 2009

29. poziva Komisijo in države članice, naj sistematično upoštevajo podeželje v vseh politikah EU in ustrezno podprejo projekte za razvoj človeškega kapitala, pri čemer naj zlasti zagotovijo možnosti za usposabljanje kmetijskih in nekmetijskih podjetnikov na podeželskih območjih ter posebno pozornost posvetijo mladim ženskam z namenom spodbuditi zaposlovanje in ustvarjanje novih delovnih mest;
30. poudarja, da je treba pri razvoju podeželskih območjih več pozornosti in podpore posvetiti ohranjanju naravne in obdelovalne krajine, ekološkemu turizmu, proizvodnji in rabi obnovljivih virov energije ter lokalnim pobudam, kot so lokalni programi zagotavljanja kakovosti hrane in lokalne kmečke tržnice;
31. poudarja vlogo malih in srednje velikih podjetij v razvoju podeželja in njihov prispevek h konvergenci na regionalni in lokalni ravni; poziva Komisijo, države članice ter regionalne in lokalne organe, naj dajo poudarek na krepitve konkurenčnosti, tudi s pomočjo drugim proizvodnim sektorjem, in spodbujajo podjetniški duh na podeželskih območjih, zlasti z odpravo upravnih, pravnih in načrtovalnih ovir ter s povečanjem spodbud za začetek nove podjetniške dejavnosti, pa tudi z zagotavljanjem večje podpore nekmetijskim dejavnostim in s spodbujanjem gospodarske diverzifikacije na teh območjih;
32. ponovno opozarja Svet, Komisijo, države članice in lokalne organe, da je pričakovano izginotje več milijonov malih podjetij na podeželju zelo pomembno ter bo močno vplivalo na zaposlovanje, s tem pa tudi na stabilnost podeželja; poziva, da se na vseh ravneh vsi potrebni ukrepi sprejmejo v tesnem sodelovanju z gospodarskimi in socialnimi partnerji;
33. priznava, da težave pri izvajanju politike razvoja podeželja obstajajo zaradi prepletanja med sektorskimi politikami in politiko teritorialne kohezije ter med njihovimi gospodarskimi in družbenimi razsežnostmi, zaradi številnih organizacijskih modelov porazdelitve pristojnosti in zaradi usklajevanja ukrepov na ravni držav članic; v tej zvezi ponovno poudarja potrebo po ustvarjanju sinergij med Evropskim kmetijskim skladom ter strukturnimi skladi in kohezijskim skladom in poziva Komisijo, naj nacionalnim, regionalnim in lokalnim organom pomaga pri razumevanju možnosti, ki jih nudijo ti finančni instrumenti; poziva države članice, naj zagotovijo dialog med organi upravljanja, da bi ustvarili sinergije med ukrepi različnih skladov ter povečali njihovo učinkovitost;
34. meni, da je za reformo financiranja razvoja podeželja potrebno, da Komisija najprej pripravi poglobljeno oceno vseh sektorskih politik, ki vplivajo na podeželska območja, predvsem skupne kmetijske politike in regionalne politike, v okviru kohezijske politike in da se opredeli vrsta dobrih praks, ki izhajajo iz politike razvoja podeželja kot celote;
35. poziva Svet, naj skliče skupno neformalno srečanje ministrov za kmetijstvo in razvoj podeželja, na katerem bodo izmenjali mnenja o najboljših načinih za uskladitev kohezijske politike in ukrepov za razvoj podeželja, in naj povabi tudi posvetovalne organe EU (Odbor regij in Evropski ekonomsko-socialni odbor) ter predstavnike regionalnih in lokalnih organov;
36. zahteva, da Komisija do leta 2011 oblikuje delovno skupino na visoki ravni kot del zdravstvenega pregleda skupne kmetijske politike, ki bo pripravila predloge za zaščito prihodnosti podeželskega gospodarstva in vsega podeželskega prebivalstva po letu 2013;
37. poziva Komisijo, naj vzpostavi ali okrepi dejansko upravljanje in partnerstvo na vseh ravneh in pri tem neposredno vključi različne akterje, vključno z malimi in srednje velikimi podjetji in mikro podjetji ter gospodarskimi in socialnimi partnerji, da bi skupaj opredelili prednostne akcijske ukrepe, ki bodo čim bolj prilagojeni potrebam razvoja podeželja;
38. ugotavlja, da je treba proces razvoja podeželja povezati z interesi urbanih območij in ga dobro uskladiti s spodbujanjem razvoja urbanih območij, ter poudarja, da vzajemno delovanje med politiko razvoja podeželskih in urbanih območij ni niti zadostno niti učinkovito;

Torek, 24. marca 2009

39. priznava potencial podeželskih skupnosti za pozitiven prispevek k okolju prek njihovega udejstvovanja v okolju prijaznih dejavnostih in pri razvoju alternativnih virov energije, kot so biogoriva, pri tem pa posebej upošteva štiri nove izzive, ki so izpostavljeni v pregledu politike razvoja podeželja, kot so biotska raznovrstnost in obnovljivi viri energije;

40. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Boj proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU

P6_TA(2009)0161

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 2, 3 in 5 Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju členov 2, 3 in 26 Mednarodnega pakta Združenih narodov o državljanskih in političnih pravicah,
- ob upoštevanju zlasti člena 5(a) Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk iz leta 1979,
- ob upoštevanju členov 2(1), 19(1), 24(3), 34 in 39 Konvencije o otrokovih pravicah, ki jo je Generalna skupščina Združenih narodov sprejela dne 20. novembra 1989,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov proti mučenju in drugemu nečloveškemu ter ponižujočemu ravnanju in kaznovanju iz leta 1989,
- ob upoštevanju Afriške listine o pravicah in dobrem počutju otroka iz leta 1990,
- ob upoštevanju členov 1, 2(f), 5, 10(c), 12 in 16 priporočila št. 19 Odbora Združenih narodov za odpravo vseh oblik diskriminacije žensk, sprejetega leta 1992,
- ob upoštevanju dunajske deklaracije in akcijskega programa, sprejetih na Svetovni konferenci o človekovih pravicah junija 1993,
- ob upoštevanju deklaracije Generalne skupščine Združenih narodov o odpravi nasilja nad ženskami, prvega mednarodnega instrumenta o človekovih pravicah, ki zadeva izključno nasilje nad ženskami in je bil sprejet decembra 1993,
- ob upoštevanju deklaracije in akcijskega programa mednarodne konference Združenih narodov o prebivalstvu in razvoju, sprejetih v Kairu dne 13. septembra 1994,

Torek, 24. marca 2009

- ob upoštevanju deklaracije in akcijskega programa svetovne konference o ženskah, sprejetih v Pekingu dne 15. septembra 1995,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. junija 1995 o četrti svetovni konferenci Združenih narodov o ženskah: „Boj za enakopravnost, razvoj in mir“⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. marca 1997 o kršitvah pravic žensk⁽²⁾,
- ob upoštevanju izbirnega protokola h Konvenciji o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, ki jo je sprejela Komisija Združenih narodov o položaju žensk dne 12. marca 1999,
- ob upoštevanju resolucije Odbora Sveta Evrope za enake možnosti žensk in moških z dne 12. aprila 1999 o pohabljanju ženskih spolnih organov,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 16. aprila 1999 o spremembi predloga Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta o sprejetju akcijskega programa Skupnosti (program DAPHNE) (2000–2004) o ukrepih za preprečevanje nasilja nad otroki, mladostniki in ženskami⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. maja 2000 o nadaljevanju pekinških izhodišč za ukrepanje⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. junija 2000 o izidih posebnega zasedanja Generalne skupščine Združenih narodov „Ženske 2000: enakopravnost spolov, razvoj in mir za 21. stoletje (5. do 9. junij 2000)“⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju pridružitvenega sporazuma AKP-EU (sporazum iz Cotonouja), ki je bil podpisan 23. junija 2000, in priloženega finančnega protokola,
- ob upoštevanju skupne razglasitve Listine o temeljnih pravicah s strani Sveta, Evropskega parlamenta in Komisije ob srečanju Evropskega sveta v Nici 7. decembra 2000,
- ob upoštevanju svojega sklepa z dne 14. decembra 2000, da pohabljanje ženskih spolnih organov vključi v člen B5-802 proračuna za leto 2001 za program DAPHNE,
- ob upoštevanju Resolucije 1247 (2001) Parlamentarne skupščine Sveta Evrope z dne 22. maja 2001 o pohabljanju ženskih spolnih organov,
- ob upoštevanju poročila o pohabljanju ženskih spolnih organov, ki ga je Parlamentarna skupščina Sveta Evrope sprejela 3. maja 2001,
- ob upoštevanju svoje predhodne resolucije z dne 20. septembra 2001 o pohabljanju ženskih spolnih organov⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju resolucije 2003/28 Odbora Združenih narodov za človekove pravice z dne 22. aprila 2003, v kateri je bil 6. februar razglašen za mednarodni dan nične strpnosti do pohabljanja ženskih spolnih organov,
- ob upoštevanju členov 2, 5, 6 in 19 dodatnega protokola k Afriški listini človekovih pravic in pravic ljudstev iz leta 2003, znanega tudi pod imenom protokol iz Maputa, ki je začel veljati 25. novembra 2005,

⁽¹⁾ UL C 166, 3.7.1995, str. 92.

⁽²⁾ UL C 115, 14.4.1997, str. 172.

⁽³⁾ UL C 219, 30.7.1999, str. 497.

⁽⁴⁾ UL C 59, 23.2.2001, str. 258.

⁽⁵⁾ UL C 67, 1.3.2001, str. 289.

⁽⁶⁾ UL C 77 E, 28.3.2002, str. 126.

Torek, 24. marca 2009

- ob upoštevanju peticije št. 298/2007, ki jo je 27. marca 2007 vložila poslanka Cristiana Muscardini,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. januarja 2008: „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju členov 6 in 7 Pogodbe EU o spoštovanju človekovih pravic (splošna načela) in členov 12 in 13 Pogodbe ES (nediskriminacija),
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0054/2009),
- A. ker je po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije od 100 do 140 milijonov žensk in deklic na svetu doživelo pohabljenje spolnih organov in ker je po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije in Sklada združenih narodov za prebivalstvo vsako leto približno dva do tri milijone žensk v nevarnosti, da bodo izpostavljene temu postopku, ki povzroča hudo invalidnost,
- B. ker se vsako leto pohabijo ženski spolni organi približno 180 000 priseljenkam v Evropi, ali so v nevarnosti, da bodo pohabljene,
- C. ker je po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije pohabljanje ženskih spolnih organov razširjeno v najmanj 28 afriških državah, v nekaterih azijskih državah ter na Bližnjem vzhodu,
- D. ker nasilje nad ženskami, vključno s pohabljanjem ženskih spolnih organov, izvira iz družbenih sistemov, osnovanih na neenakosti med spoloma ter neuravnoteženih odnosih moči, prevlade in nadzora, v katerih je pritisk družbe in družine osnovni vzrok za kršitev temeljne pravice do osebne nedotakljivosti,
- E. ker spolno pohabljanje deklic zasluži najodločnejšo obsodbo ter pomeni očitno kršenje mednarodne in nacionalne zakonodaje, ki varuje otroke in njihove pravice,
- F. ker je Svetovna zdravstvena organizacija opredelila štiri vrste pohabljanja ženskih spolnih organov, ki segajo od klitoridektomije (delne ali popolne odstranitve klitorisa) do izrezanja (odstranitve klitorisa in malih sramnih ustnic), ki predstavljata približno 85 % pohabljanja ženskih spolnih organov, pa do skrajne oblike, infibulacije (popolne odstranitve klitorisa in malih sramnih ustnic, notranje površine velikih sramnih ustnic ter zašitje zunanjega ženskega spolovila z izjemo ozke nožnične odprtine), ter vrezovanja (prebadanje ali prediranje klitorisa oziroma sramnih ustnic ter vrezi vanje),
- G. ker vsako pohabljanje ženskih spolnih organov, ne glede na stopnjo, pomeni nasilje nad ženskami in kršitev njihovih temeljnih pravic, zlasti pravice do osebne nedotakljivosti ter telesnega in duševnega zdravja, pa tudi spolnih in reproduktivnih pravic; ker spoštovanje kulturnih običajev in različnih obredov iniciacije v nobenem primeru ne more opravičevati takšnega nasilja,
- H. ker je zaradi pohabljanja ženskih spolnih organov v Evropi prizadetih približno 500 000 žensk in ker je to obrezovanje običajno predvsem v družinah priseljencev in beguncev ter deklice zaradi tega celo pošiljajo v domovino,
- I. ker pohabljanje ženskih spolnih organov povzroča zelo hudo kratko- in dolgoročno škodo telesnemu in duševnemu zdravju žensk in deklic, ki ga doživijo, ter pomeni hud napad na njihovo osebno nedotakljivost v nekaterih primerih pa povzroči celo smrt; ker imata uporaba preprostih pripomočkov in pomanjkanje uporabe razkužil škodljive stranske učinke, zaradi česar so spolni odnosi in porodi lahko boleči, organi so nepopravljivo poškodovani, lahko pa se pojavijo zapleti, kot so krvavitve, šok, infekcije, prenos virusa aidsa, tetanus, benigni tumorji ter hudi zapleti pri nosečnosti in porodu,

⁽¹⁾ UL C 41 E, 19.2.2009, str. 24.

Torek, 24. marca 2009

- J. ker je pohabljanje ženskih spolnih organov, ki v skladu s številnimi mednarodnimi sporazumi pomeni kršitev pravic žensk in deklic, prepovedano s kazenskim pravom držav članic in predstavlja kršitev načel Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- K. ker v svoji resoluciji z dne 16. januarja 2008 poziva države članice, naj sprejmejo posebne določbe v zvezi s pohabljanjem ženskih spolnih organov, namenjene kazenskemu pregonu tistih, ki izvajajo ta postopek na otrocih,
- L. ker Konvencija o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk od držav podpisnic zahteva, da sprejmejo ustrezne ukrepe za spremembo ali odpravo pravil, običajev in obstoječe prakse, ki so do žensk diskriminatorne, in da sprejmejo ustrezne ukrepe za spremembo družbenih in kulturnih vzorcev vedenja moških in žensk, da bi odpravili predsodke ter običajne in vse druge prakse, ki temeljijo na ideji manj ali večvrednosti enega od spolov ali na stereotipnih vlogah moških in žensk,
- M. ker Konvencija o otrokovih pravicah, ki je bila sprejeta leta 1989, določa, da morajo države podpisnice spoštovati pravice iz konvencije in zagotoviti njihovo uporabo za vse otroke, ki spadajo v njihovo sodno pristojnost, brez razlikovanja in ne glede na spol, ter sprejeti vse ustrezne in učinkovite ukrepe za odpravo tradicionalnih običajev, ki lahko škodujejo zdravju otrok,
- N. ker Afriška listina o pravicah in dobrem počutju otroka priporoča državam podpisnicam, da odpravijo družbene in kulturne običaje, ki so škodljivi za dobro počutje, dostojanstvo ter normalno rast in razvoj otroka,
- O. ker odstavek 18 dunajske deklaracije in akcijskega programa, ki sta bila sprejeta junija 1993, določa, da so človekove pravice žensk in deklic neodtujljiv, sestavni in neločljiv del splošnih človekovih pravic,
- P. ker člen 2 deklaracije Združenih narodov o odpravi nasilja nad ženskami iz leta 1993 izrecno navaja pohabljanje ženskih spolnih organov in druge tradicionalne običaje, ki škodujejo ženskam,
- Q. ker člen 4 te deklaracije predvideva, da so države dolžne obsoditi nasilje nad ženskami in se ne smejo sklicevati na običaje, tradicijo ali verske razloge, da bi se izognile obveznosti odprave nasilja,
- R. ker je v akcijskem programu mednarodne konference Združenih narodov o prebivalstvu in razvoju v Kairu leta 1994 predvideno, da vlade odpravijo pohabljanje ženskih spolnih organov, kjer se izvaja, ter podprejo nevladne in verske organizacije, ki se borijo za odpravo te prakse,
- S. ker akcijski program, ki je bil odobren na četrti konferenci Združenih narodov v Pekingu, poziva vlade, naj poostrijo zakone, prenovijo institucije in spodbujajo pravila in prakso za odpravo diskriminacije žensk, kakršna je med drugim pohabljanje ženskih spolnih organov,
- T. ker je partnerski sporazum AKP-EU (sporazum iz Cotonouja) utemeljen na teh splošnih načelih in vsebuje določbe proti pohabljanju ženskih spolnih organov (člen 9 o bistvenih elementih sporazuma, med katere sodi spoštovanje človekovih pravic, člen 25 o razvoju socialnega sektorja in člen 31 o vprašanju enakosti med spoloma),
- U. ker vsebuje poročilo, ki ga je 3. maja 2001 sprejela Parlamentarna skupščina Sveta Evrope, poziv za prepoved izvajanja pohabljanja ženskih spolnih organov in ker ga označuje za nečloveško in ponižujoče ravnanje v smislu člena 3 Evropske konvencije o človekovih pravicah; ker zagovarjanje kulture in običajev ne sme imeti prednosti pred spoštovanjem temeljnih pravic in prepovedjo postopkov, ki mejijo na mučenje,

Torek, 24. marca 2009

- V. ker Komisija in Svet v okviru skupne evropske politike priseljevanja in azila pohabljanje ženskih spolnih organov obravnavata kot kršitev človekovih pravic; ker je vedno več prošenj staršev za azil utemeljenih z nevarnostjo, ki ji bodo izpostavljeni v svoji državi zaradi tega, ker niso pristali na to, da bi njihovemu otroku pohabili spolne organe,
- W. ker dodelitev statusa prosilcev za azil staršem žal ne zagotavlja, da se bo otrok izognil nevarnosti pohabljanja ženskih spolnih organov, ki se v nekaterih primerih izvede po tem, ko se je družina nastanila v državi članici gostiteljici,
- X. ker je v izjavi evropskih komisarjev Ferrero-Waldner in Michela z dne 5. februarja 2008 izrecno navedeno, da je pohabljanje ženskih spolnih organov v Evropski uniji in v tretjih državah nesprejemljiv, ter poudarjeno, da kršitve pravic žensk v nobenem primeru ni mogoče upravičiti z relativnostjo kulture ali običajev,
- Y. ker lahko nacionalni centri in zavodi za mladoletne in družine družinam pravočasno ponudijo pomoč, da bi preprečili pohabljanje ženskih spolnih organov,
1. ostro obsoja pohabljanje ženskih spolnih organov kot kršitev temeljnih človekovih pravic in grobo kršitev osebne nedotakljivosti žensk in deklic ter meni, da je to v očeh družbe resen zločin;
 2. poziva Komisijo in države članice, naj izdelajo jasno, celovito strategijo in akcijske načrte, s katerimi bi odpravile pohabljanje ženskih spolnih organov v EU in v ta namen zagotovijo sredstva – v obliki zakonov in drugih predpisov, sistemov preprečevanja, izobraževalnih in socialnih ukrepov ter zlasti z razširjanjem informacij o obstoječih varstvenih mehanizmih, ki so na voljo ranljivim skupinam, dejanskim in morebitnim žrtvam omogočile ustrezno varstvo;
 3. vztraja, da je prošnje za azil, ki jih vložijo starši z utemeljitvijo, da so v domovini izpostavljeni grožnjam, ker niso privolili, da bi njihovemu otroku pohabili spolne organe, treba preučiti od primera do primera in zagotoviti, da so te prošnje podprte s podrobnim dokaznim gradivom, v katerem se upoštevajo lastnosti prošnje, osebnost in verodostojnost prosilca za azil ter verodostojnost razlogov;
 4. vztraja, da bi morale ženske in deklice, ki jim je bil podeljen azil v EU zaradi grožnje pohabljanja spolnih organov, redno hoditi na preventivne preglede k zdravstvenim organom in/ali zdravnikom, da bi jih zavarovali pred nevarnostjo, da bi bile spolno pohabljene kasneje, ko bi že živele v EU; meni, da ta ukrep nikakor ne bi bil diskriminacijski do teh žensk in deklic, marveč bi zagotovil, da bi bilo pohabljanje ženskih spolnih organov v EU prepovedano;
 5. poziva, naj to celostno strategijo spremljajo izobraževalni programi ter nacionalne in mednarodne kampanje osveščanja;
 6. podpira pobudo Europolu za usklajevanje med evropskimi policijskimi silami za krepitev boja proti pohabljanju ženskih spolnih organov, obravnavo vprašanj, povezanih z majhnim številom prijav in težavnostjo zbiranja dokazov in pričevanj, pa tudi za učinkovit pregon storilcev kaznivih dejanj; zato poziva države članice, naj preučijo možne dodatne ukrepe za varstvo žrtev, ko so te prepoznane;
 7. opozarja, da so med ukrepi iz omenjenega maputskega protokola za odpravo škodljivih praks, kot je pohabljanje ženskih spolnih organov, tudi naslednji: povečanje javne osveščenosti prek obveščanja, formalno in neformalno izobraževanje in kampanje, prepoved vseh oblik pohabljanja ženskih spolnih organov, tudi kadar poseg opravi zdravniško osebje, zakoni in kazni, podpora prizadetim s storitvami zdravstvenega varstva, pravna pomoč, psihološko svetovanje, izobraževanje ter zaščita žensk, ki bi lahko bile žrtve škodljive prakse ali drugih oblik nasilja, zlorab ali nestrpnosti;

Torek, 24. marca 2009

8. poziva države članice, naj za svojo državo ugotovijo, koliko ženskam so bili pohabljeni spolni organi in koliko je ogroženih, ob tem pa upoštevajo, da za mnoge države še ni primernih podatkov in njihovega usklajenega zbiranja;
9. poziva k oblikovanju evropskega zdravstvenega protokola za spremljanje in podatkovne zbirke o tem pojavu, namenjenih statističnemu preučevanju ter ukrepom za obveščanje priseljenskih skupnosti, ki jih to zadeva;
10. spodbuja države članice, naj zberejo znanstvene podatke, s katerimi bi lahko podprle Svetovno zdravstveno organizacijo pri ukrepih za odpravo pohabljanja ženskih spolnih organov v Evropi in na vseh drugih celinah;
11. poziva Komisijo, naj pri pogajanjih in sporazumih o sodelovanju z zadevnimi državami vključi klavzulo o odpravi pohabljanja ženskih spolnih organov;
12. poziva k oblikovanju zbirke zgledov najboljše prakse na različnih ravneh in k preučitvi njihovega vpliva (po možnosti s projekti, ki bi se financirali iz programa DAPHNE III, in z njimi pridobljenimi rezultati) ter zagotovitvi obsežnega razširjanja teh podatkov ob upoštevanju uporabnih praktičnih in teoretičnih izkušenj strokovnjakov;
13. poudarja, da imajo nacionalni centri in ustanove ključno vlogo pri identifikaciji žrtev in sprejemanju varnostnih ukrepov proti pohabljanju ženskih spolnih organov;
14. poziva h krepitvi obstoječih evropskih mrež za preprečevanje škodljivih tradicionalnih običajev, na primer z načrtovanjem usposabljanja za nevladne organizacije, regionalne neprofitne organizacije in izvajalce na terenu, ter k spodbujanju vzpostavljanja teh mrež;
15. pozdravlja pomemben prispevek številnih mednarodnih in nacionalnih nevladnih organizacij, raziskovalnih ustanov, evropske mreže za preprečevanje pohabljanja ženskih spolnih organov v Evropi in posameznikov, ki s sredstvi agencij Združenih narodov in programa DAPHNE ter drugih virov oblikujejo različne projekte za osveščanje in preprečevanje ter odpravo tovrstnega pohabljanja; poudarja, da je oblikovanje mrež med nevladnimi organizacijami in organizacijami s sedežem v različnih skupnostih na nacionalni, regionalni in mednarodni ravni nedvomno ključnega pomena za uspeh pri odpravljanju pohabljanja ženskih spolnih organov ter za izmenjavo podatkov in izkušenj;
16. poudarja, da člen 10 Direktive Sveta 2004/83/ES ⁽¹⁾ o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca, ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, določa, da se vidiki, povezani s spolom, lahko upoštevajo, vendar sami po sebi še ne vodijo do uporabe člena 10;
17. poziva, naj Evropska agencija za temeljne pravice in Evropski inštitut za enakost spolov prek tematskih večletnih in/ali letnih delovnih načrtov prevzmeta vodilno vlogo v boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov; meni, da bi ti agenciji lahko opravljali prednostne raziskovalne dejavnosti in/ali dejavnosti osveščanja, kar bi lahko prispevalo k boljšemu poznavanju tega pojava na evropski ravni;
18. meni, da je v zadevnih državah nujno organizirati forume za dialog, reformirati tradicionalne pravne norme, pri šolskem pouku spregovoriti o pohabljanju ženskih spolnih organov in spodbujati sodelovanje z neobrezanimi;
19. poziva EU in države članice, naj sodelujejo pri usklajevanju veljavne zakonodaje ter pripravi posebne zakonodaje za to področje, če se veljavna zakonodaja izkaže za neustrezno, da bi zavarovale človekove pravice, osebno celovitost, svobodo prepričanja in pravico do zdravja;

⁽¹⁾ UL L 304, 30.9.2004, str. 12.

Torek, 24. marca 2009

20. poziva države članice, naj izvajajo zakonodajne določbe v zvezi s pohabljanjem ženskih spolnih organov ali jih vključijo v zakonodajne določbe o kaznih za povzročitev hude telesne poškodbe, kadar se ta praksa izvaja v EU, spodbujajo preprečevanje tega pojava ter boj proti njemu tako, da so delavci v poklicnih dejavnostih, ki se z njim srečujejo (socialni delavci, učitelji, policisti, strokovnjaki v zdravstvu itd.), z njim ustrezno seznanjeni, da bi ga lahko prepoznali, in si prizadevajo za čim večjo usklajenost med zakoni, ki veljajo v vseh sedemindvajsetih državah članicah;
21. poziva države članice, naj predpišejo, da morajo splošni zdravniki, specialisti in drugo zdravstveno osebje pohabljenje ženskih spolnih organov prijaviti zdravstvenim organom in/ali policiji;
22. poziva države članice, naj sprejmejo posebno zakonodajo o pohabljanju ženskih spolnih organov ali v okviru veljavne zakonodaje preganjajo vsakogar, ki pohablja spolne organe;
23. poziva EU in države članice, naj preganjajo, obsodijo in kaznujejo izvajanje te prakse z uporabo celovite strategije, ki bo upoštevala zakonodajno, zdravstveno, socialno in integracijsko razsežnost priseljenih prebivalcev; poziva zlasti, da se v ustrezne direktive o priseljevanju uvedejo določbe, ki opredeljujejo pohabljanje spolnih organov kot kaznivo dejanje, ter predvidijo ustrezne sankcije za tiste, ki to kaznivo dejanje zakrivijo, kadar se pohabljanje izvaja v EU;
24. poziva k ustanovitvi stalnih tehničnih odborov za usklajevanje in povezovanje med državami članicami ter med državami članicami in afriškimi institucijami; meni, da bi bilo treba vanje vključiti specialiste za to področje ter predstavnike vodilnih evropskih in afriških organizacij žensk;
25. spodbuja k odločni zavrnitvi „nadomestnega“ prebadanja klitorisa in vseh vrst medikalizacije tega pojava, ki se predlagajo kot srednja pot med obrezovanjem klitorisa in spoštovanjem običajev, ki opredeljujejo identiteto, saj bi s tem le opravičili pohabljanje ženskih spolnih organov na ozemlju EU; ponovno v celoti in odločno obsoja pohabljanje ženskih spolnih organov, saj ni nobenih družbenih, gospodarskih, etničnih, zdravstvenih ali drugih razlogov, ki bi ga opravičevali;
26. spodbuja k odpravi pohabljanja ženskih spolnih organov, da bi s politikami podpore in vključevanja za ženske in družine, živeče v skladu z običaji, ki to pohabljanje vključujejo, zaščitili ženske pred vsemi oblikami zlorab in nasilja, ne da bi pri tem zakonodaja izgubila ostrino in bile kršene temeljne človekove pravice ali pravica posameznika do svobodnega odločanja v zvezi s spolnostjo;
27. trdi, da razlogi, ki jih številne skupnosti navajajo v prid ohranjanja tradicionalnih običajev, ki škodijo zdravju žensk in deklic, niso utemeljeni;
28. poziva države članice, da:
- kot kaznivo dejanje obravnavajo vsako pohabljanje ženskih spolnih organov ne glede to, ali je ženska na to pristala ali ne, ter naj kaznujejo tistega, ki pomaga, spodbuja, svetuje ali priskrbi podporo za izvajanje katerega koli od teh dejanj na telesu ženske, dekleta ali deklice;
 - preganjajo vsakega prebivalca, ki je storil kaznivo dejanje pohabljanja ženskih spolnih organov, mu sodijo in ga kaznujejo, tudi če je bilo kaznivo dejanje strojeno zunaj njihovih meja (eksteritorialnost kaznivega dejanja);
 - sprejmejo zakonodajne ukrepe, ki bodo sodnikom ali javnim tožilcem omogočali, da bodo sprejeli varnostne in preventivne ukrepe, če bodo vedeli za primere žensk ali deklic, ki jim grozi pohabljenje;

Torek, 24. marca 2009

29. poziva države članice, naj začnejo izvajati preventivno strategijo socialnih ukrepov za zaščito mladoletnic, ki ne bo stigmatizirala priseljenskih skupnosti, v obliki javnih programov in socialnih storitev za preprečevanje teh praks (z usposabljanjem, izobraževanjem in osveščanjem ogroženih skupnosti) ter za pomoč žrtvam teh praks (s psihološko in zdravstveno podporo ter, če je mogoče, z brezplačnim zdravljenjem); prav tako jih poziva, naj grožnjo ali tveganje pohabljenja spolnih organov mladoletnice obravnavajo kot opravičilo za poseg javne uprave, kot je določeno v zakonodaji za zaščito otrok;

30. poziva države članice, naj oblikujejo navodila in smernice za zdravstvene delavce, pedagoge in socialne delavce, da bi ti starše na spoštljiv način in po potrebi s pomočjo tolmačev obvestili in poučili o ogromnem tveganju pohabljenja ženskih spolnih organov in o kaznivosti te prakse v državah članicah ter naj sodelujejo pri dejavnostih mrež in nevladnih organizacij, ki v tesnem sodelovanju z družinami in skupnostmi izobražujejo, osveščajo in posredujejo v zvezi s tovrstnim pohabljanjem, ter naj te dejavnosti financirajo;

31. poziva države članice, naj širijo točne informacije, ki bodo razumljive nepismenemu prebivalstvu, predvsem prek konzulatov držav članic ob izdaji vizumov; meni, da morajo tudi službe za priseljence v državah gostiteljicah podati informacije o razlogih za pravno prepoved, da bi družine razumele, da prepoved tega tradicionalnega dejanja ni kulturno nasilje, ampak pravna zaščita žensk in deklic; meni, da je treba družine obvestiti o kazenskih posledicah, ki lahko privedejo do zaporne kazni, če je pohabljenje dokazano;

32. poziva k izboljšanju pravnega položaja žensk in deklic v državah, kjer se izvaja pohabljanje ženskih spolnih organov, da bi okrepili samozavest, samoiniciativnost in odgovornost žensk;

33. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Večjezičnost: prednost Evrope in skupna zaveza

P6_TA(2009)0162

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o večjezičnosti: prednost Evrope in skupna zaveza (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 149 in 151 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju členov 21 in 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju Konvencije Unesca iz leta 2003 o varovanju nesnovne kulturne dediščine,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. septembra 2008 z naslovom „Večjezičnost: prednost Evrope in skupna zaveza“ (KOM(2008)0566) in priloženega delovnega dokumenta služb Komisije (SEK(2008)2443, SEK(2008)2444, SEK(2008)2445),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. aprila 2007 z naslovom „Okvir za evropsko raziskavo o znanju jezikov“ (KOM(2007)0184),

Torek, 24. marca 2009

- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 15. novembra 2007 z naslovom „Poročilo o izvajanju akcijskega načrta - Spodbujanje učenja jezikov in jezikovne različnosti“ (KOM(2007)0554) in priloženega delovnega dokumenta služb Komisije (SEK(2007)1222),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. aprila 2008 o evropski agendi za kulturo v svetu globalizacije ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. novembra 2006 o novi okvirni strategiji za večjezičnost ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 27. aprila 2006 o ukrepih za spodbujanje večjezičnosti in učenja jezikov v Evropski uniji: Evropski kazalnik jezikovnih kompetenc ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. septembra 2003 s priporočili Komisiji o evropskih regionalnih in manj razširjenih jezikih – jeziki manjšin v EU – v okviru širitve in kulturne raznolikosti ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju Sklepa št. 1934/2000/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o evropskem letu jezikov 2001 ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju sklepov predsedstva Evropskega sveta v Barceloni z dne 15. in 16. marca 2002,
 - ob upoštevanju zaključkov Sveta za izobraževanje, mladino in kulturo z dne 21. in 22. maja 2008 s posebnim sklicevanjem na večjezičnost,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, iz 20. novembra 2008 o spodbujanju kulturne raznolikosti in medkulturnega dialoga v zunanjih odnosih Unije in njenih držav članic ⁽⁶⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora regij o večjezičnosti z dne 18. in 19. junija 2008 ⁽⁷⁾ in mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 18. septembra 2008 o večjezičnosti,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kulturo in izobraževanje ter mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A6-0092/2009),
- A. ker jezikovna in kulturna raznolikost močno vplivata na vsakdanje življenje državljanov Evropske unije zaradi medijske pokritosti, večje mobilnosti in migracije ter vedno večje globalizacije,
- B. ker je pridobitev različnih jezikovnih spretnosti največjega pomena za vse državljane EU, saj jim omogoča uživanje vseh gospodarskih, socialnih in kulturnih ugodnosti, ki izhajajo iz pravice do prostega gibanja v Uniji ter odnosov med Unijo in tretjimi državami,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0124.

⁽²⁾ UL C 314 E, 21.12.2006, str. 207.

⁽³⁾ UL C 296 E, 6.12.2006, str. 271.

⁽⁴⁾ UL C 76 E, 25.3.2004, str. 374.

⁽⁵⁾ UL L 232, 14.9.2000, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 320, 16.12.2008, str. 10.

⁽⁷⁾ UL C 257, 9.10.2008, str. 30.

Torek, 24. marca 2009

- C. ker ima večjezičnost v odnosih med državami članicami, sobivanju v naših večkulturnih družbah in v skupnih politikah Unije vedno večji pomen,
- D. ker je treba oceno večjezičnosti potrditi s priznanimi instrumenti, kot so na primer skupni evropski referenčni okvir za jezike (CEFR) in drugi,
- E. ker so nekateri evropski jeziki pomemben most v odnosih s tretjimi državami ter med ljudstvi in narodi iz najrazličnejših regij sveta,
- F. ker je jezikovna raznolikost v členih 21 in 22 Listine o temeljnih pravicah priznana kot pravica državljanov in ker bi moral biti cilj večjezičnosti tudi spodbujanje spoštovanja raznolikosti in strpnosti, da bi med različnimi jezikovnimi skupnostmi v državah članicah preprečili nastanek morebitnih sporov, bodisi aktivnih bodisi pasivnih,
1. pozdravlja predložitev sporočila Komisije o večjezičnosti in pozornost, ki mu jo je namenil Svet;
 2. ponovno poudarja svoja stališča o večjezičnosti in kulturni raznolikosti, ki jih podpira že dalj časa;
 3. vztraja, da je treba priznati enakopravnost uradnih jezikov EU v vseh vidikih javne dejavnosti;
 4. meni, da je jezikovna raznolikost Evrope velika kulturna prednost in zato ne bi bilo prav, da bi se Evropska unija omejila na en sam glavni jezik;
 5. poudarja ključno vlogo institucij EU pri zagotavljanju spoštovanja načela jezikovne enakopravnosti v odnosih med državami članicami in v evropskih institucijah samih kot tudi v odnosih med državljani EU ter nacionalnimi upravami in Skupnostjo ter mednarodnimi ustanovami in organi;
 6. ponovno poudarja, da pomen večjezičnosti ni omejen na gospodarske in družbene vidike ter da je treba upoštevati tudi kulturno in znanstveno ustvarjanje in prenos, pa tudi pomen prevajanja, tako književnega kot tehničnega, v življenju državljanov in za dolgoročni razvoj EU; in nenazadnje vlogo, ki jo imajo jeziki pri oblikovanju in krepitvi identitete;
 7. poudarja, da je večjezičnost prečno vprašanje, ki pomembno vpliva na življenje evropskih državljanov; države članice poziva tudi, naj vključijo večjezičnost v druge politike, ne le v politiko o izobraževanju, ampak tudi o vseživljenjskem učenju, socialni vključenosti, zaposlovanju, medijih in raziskavah;
 8. poudarja velik pomen oblikovanja posebnih programov za podporo prevajanja in vzpostavitve mrež večjezičnih terminoloških zbirk podatkov;
 9. opominja, da je treba informacijsko in komunikacijsko tehnologijo uporabiti za spodbujanje večjezičnosti, in zato poudarja vlogo in uporabo ustreznega mednarodnega standarda (ISO 10646), ki omogoča nabor črk vseh jezikov, v upravnih sistemih in medijih Evropske unije in držav članic;
 10. predlaga uvedbo Evropskega dneva prevajalcev in tolmačev ali upoštevanje in povečanje ugleda teh poklicev na Evropski dan jezikov, ki se vsako leto praznuje 26. septembra;
 11. potrjuje, da je bistveno zaščititi večjezičnost v državah ali regijah z dvema ali več uradnimi jeziki;

Torek, 24. marca 2009

12. poudarja, da je treba v državah članicah, kjer se uporablja več uradnih jezikov, zagotoviti popolno medsebojno razumevanje ob uporabi teh jezikov, zlasti v povezavi s starejšimi državljani ter pravnim sistemom, zdravstvom, upravo in zaposlovanjem;
13. spodbuja učenje drugega jezika Evropske unije za uradnike, ki imajo pri svojem delu stike z državljani drugih držav članic;
14. meni, da je zaradi osebnega in poklicnega razvoja nujno in primerno, da se prek programov poklicnega usposabljanja in vseživljenjskega učenja ustvarijo priložnosti za učenje tujih jezikov za odrasle;
15. poudarja, da je v šoli bistveno namenjati posebno pozornost in podporo učencem, ki se ne morejo izraževati v maternem jeziku, in toplo pozdravlja predlog Komisije za spodbujanje načela „materni jezik plus dva“ v izobraževanju;
16. obžaluje, da Komisija doslej ni vzpostavila večletnega programa o jezikovni raznolikosti in učenju jezikov niti evropske agencije za jezikovno raznolikost in učenje jezikov, kot je pozval Parlament v zgoraj omenjeni resoluciji, ki jo je z veliko večino glasov sprejel 4. septembra 2003;
17. opozarja tudi na pomen dobrega poznavanja uradnega jezika države gostiteljice za popolno vključevanje priseljencev in njihovih družin ter poudarja, da morajo nacionalne vlade učinkovito spodbujati posebne jezikovne tečaje, zlasti za ženske in starejše; poziva države članice, naj v odnosu do priseljencev ravnajo odgovorno in jim zagotovijo potrebna sredstva za učenje jezika in kulture države gostiteljice, pri tem pa jim omogočijo, da ohranijo svoj jezik, in jih k temu spodbujajo;
18. opozarja, da je iz teh razlogov bistveno zagotoviti kakovost na tem področju, vključno z ustreznim usposabljanjem učiteljev;
19. poudarja potrebo po namenjanju zadostne pozornosti učenju jezikov na predšolski ravni, predvsem učenju vseh nacionalnih jezikov države, v kateri otroci obiskujejo pouk;
20. meni, da bi morali biti otroci zaradi lastnega interesa zmožni govoriti jezik države, v kateri živijo, da v času svojega izobraževanja ali nadaljnega usposabljanja ne bi postali žrtve diskriminacije ter da bi lahko enakopravno sodelovali v vseh dejavnostih;
21. predlaga državam članicam, naj preučijo možnost izmenjave pedagoških delavcev na različnih ravneh izobraževanja, da bi poučevali različne predmete v različnih jezikih, in meni, da bi bilo treba to možnost izkoristiti zlasti v obmejnih regijah, s čimer bi izboljšali mobilnost delavcev in znanje jezikov pri državljanih;
22. meni, da je spodbujanje mobilnosti in izmenjave učiteljev in študentov jezika bistveno; ponovno poudarja, da bo neovirano gibanje učiteljev jezikov v Evropski uniji prispevalo k zagotovitvi učinkovitega stika kar največ takšnih strokovnjakov z domačim okoljem jezikov, ki jih poučujejo;
23. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo poklicno mobilnost za učitelje ter sodelovanje med šolami in različnimi državami pri izvajanju tehnološko in kulturno inovativnih učnih projektov;
24. spodbuja in podpira neobvezno uvajanje manjšinskih, avtohtonih in tujih maternih jezikov v šolske programe in/ali v izvenšolske dejavnosti, odprte za skupnost;
25. poziva Svet, naj izdela letno poročilo o napredku glede večjezičnosti v formalnih in neformalnih izobraževalnih sistemih, poklicnem usposabljanju in izobraževanju odraslih v državah članicah, pri čemer naj pozornost nameni razmerju med pojavnostjo nacionalnih, regionalnih in manjšinskih jezikov ter priseljivanjem;

Torek, 24. marca 2009

26. ponovno poudarja svojo dolgoletno zavezanost spodbujanju učenja jezikov, večjezičnosti in jezikovne raznolikosti v Evropski uniji, tudi regionalnih in manjšinskih jezikov, saj gre za kulturne dobrine, ki jih je treba varovati in negovati; meni, da je večjezičnost bistvena za učinkovito sporazumevanje in je sredstvo za lažje razumevanje med posamezniki, posledično pa sprejemanje različnosti in manjšin;
27. priporoča, naj se v akademskih učnih načrtih držav članic vključi tudi možnost za učenje tretjega tujega jezika, ki bi se začel na srednješolski stopnji;
28. poudarja, da se je pomembno učiti jezikov sosednjih držav, saj je to način za lažjo komunikacijo in spodbujanje medsebojnega razumevanja znotraj Evropske unije in njene krepitev;
29. priporoča, da bi podprli učenje jezikov sosednjih držav in regij, zlasti obmejnih regij;
30. ponovno poudarja, da je pomembno spodbujati in podpirati razvoj inovativnih pedagoških modelov in pristopov za poučevanje jezikov, da bi spodbudili pridobivanje jezikovnih veščin ter izboljšali ozaveščenost in motivacijo državljanov;
31. predlaga, da bi morali biti na vseh stopnjah izobraževanja, ne glede na geografsko okolje, prisotni usposobljeni učitelji tujega jezika;
32. priporoča posvetovanje med evropskimi zvezami in združenji učiteljev sodobnih jezikov o programih in metodologijah, ki jih je mogoče uporabiti;
33. vztraja pri potrebi po politikah za spodbujanje branja in ustvarjalnega pisanja, ki bi omogočile doseganje teh ciljev;
34. pozdravlja načrt Komisije, da začne kampanje za obveščanje in osveščanje v zvezi s koristmi učenja jezikov prek množičnih medijev in novih tehnologij; poziva Komisijo, naj uporabi zaključke posvetovanj o učenju jezika za otroke migrantov ter poučevanju jezika in kulture države izvora v državi gostiteljici;
35. priporoča in spodbuja uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije kot nepogrešljivega orodja pri učenju jezikov;
36. ponavlja, da v političnem smislu daje prednost takemu pridobivanju jezikovnih veščin, da bi se učili drugih jezikov EU, pri čemer bi bil eden jezik sosednje države, eden pa jezik mednarodnega sporazumevanja (*lingua franca*); meni, da bodo na ta način državljani pridobili znanja in kvalifikacije za sodelovanje v demokratični družbi z dejavnim državljanstvom, zaposljivostjo in poznavanjem drugih kultur;
37. predlaga, da bi ustrezno stopnjo večjezičnosti zagotovili tudi v medijih in v vsebinah, ki so na voljo na internetu, zlasti pa v jezikovni politiki evropskega ter drugih spletnih mest in portalov, povezanih z Evropsko unijo, kjer je treba popolnoma spoštovati evropsko večjezičnost, vsaj glede 23 uradnih jezikov Evropske unije;
38. ugotavlja, da bi z uporabo podnapisov v televizijskih oddajah olajšali proces učenja in praktično uporabo jezikov EU ter izboljšali razumevanje kulturnega ozadja avdiovizualnih produkcij;
39. spodbuja EU, naj izkoristi možnosti, ki jih ponujajo evropski jeziki, v svojih zunanjih odnosih, in poziva k nadaljnemu razvoju te prednosti v kulturnem, gospodarskem in družbenem dialogu s preostalim svetom, kar bi okrepilo vlogo EU na mednarodnem prizorišču in ji dalo večjo vrednost ter bi koristilo tretjim državam – v duhu razvojne politike, ki jo spodbuja EU;

Torek, 24. marca 2009

40. predlaga, da Svet skupaj s civilno družbo organizira prvo evropsko konferenco o jezikovni raznolikosti, da bi temeljito razpravljali o tej zadevi v okviru priporočil mednarodne skupine strokovnjakov za avtohtone jezike pri Organizaciji združenih narodov, ki so bila sprejeta na sedmem zasedanju stalnega foruma o staroselskih vprašanjih maja 2008 (poročilo s sedmega zasedanja (E/2008/43));
41. meni, da bi morali državljanom vseh starostnih skupin v okviru vseživljenjskega učenja zagotoviti zadostno podporo za razvijanje in izboljšanje jezikovnih spretnosti, tudi učenje jezikov na zgodnji stopnji, oziroma drugih spretnosti za lažje sporazumevanje, saj bi tako izboljšali njihovo vključenost v družbo, zaposljivost in blaginjo;
42. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo ukrepe za olajšanje učenja jezikov ljudem, ki so v slabšem družbenem položaju, pripadnikom narodnostnih manjšin in migrantom, da bi jim omogočili, da se naučijo jezika oz. jezikov države in/ali regije gostiteljice, zato da bi dosegli vključevanje v družbo in preprečevali socialno izključenost; poudarja, da je nujno, da lahko migranti pri razvijanju svojih jezikovnih spretnosti uporabljajo svoj glavni jezik; zato poziva države članice, naj spodbujajo uporabo glavnega jezika posameznika ter učenje nacionalnih jezikov;
43. se zavzema za večjo podporo mednarodni uporabi evropskih jezikov, ki so prednost evropskega projekta, po vsem svetu, saj so zaradi jezikovnih, zgodovinskih in kulturnih vezi med EU in tretjimi državami bistvenega pomena;
44. meni, da bi morala imeti podjetja v EU, zlasti mala in srednje velika podjetja, ustrezno podporo pri učenju in uporabi jezikov, kar bi jim olajšalo dostop do svetovnih trgov, zlasti do rastočih trgov;
45. poudarja pravico potrošnikov, da dobijo informacije o izdelkih, ki se prodajajo na trgu njihovega stalnega bivališča, v tamkajšnjem uradnem jeziku ali jezikih;
46. posebej opozarja na možne nevarnosti za komunikacijsko vrzel med posamezniki različnega kulturnega izvora in na socialne razlike med večjezičnimi in enojezičnimi ljudmi; opozarja, da je v številnih državah članicah pomanjkanje jezikovnih spretnosti še naprej velika ovira za vključevanje v družbo in na trg dela za delavce, ki niso državljani teh držav; zato poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo ukrepe za zmanjšanje razlik med večjezičnimi posamezniki, ki imajo v Evropski uniji več priložnosti, ter enojezičnimi, ki dobijo manj priložnosti;
47. meni, da je treba podpreti učenje jezikov tretjih držav, tudi v EU;
48. meni, da je treba kazalnike jezikovnih kompetenc čim prej razširiti na vse uradne jezike EU, brez poseganja v njihovo širitev tudi na druge jezike, ki se govorijo v Evropski uniji;
49. meni, da mora zbiranje podatkov vključevati preverjanje štirih jezikovnih spretnosti, tj. razumevanja pisanega jezika, razumevanja govornega jezika, pisnega izražanja in ustnega izražanja;
50. poziva Komisijo in države članice, naj si bolj prizadevajo za pospeševanje sodelovanja med državami članicami z uporabo odprte metode usklajevanja, da bi olajšale izmenjavo izkušenj in zgledov dobre prakse na področju večjezičnosti, pri čemer naj upoštevajo ekonomske koristi, npr. v večjezičnih podjetjih;
51. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Torek, 24. marca 2009

Zelena knjiga o teritorialni koheziji in razpravi o prihodnji reformi kohezijske politike

P6_TA(2009)0163

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o Zeleni knjigi o teritorialni koheziji in napredku razprave o prihodnji reformi kohezijske politike (2008/2174(INI))

(2010/C 117 E/11)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju petega poročila Komisije z dne 19. junija 2008 o napredku gospodarske in socialne kohezije – Rastoče regije, rastoča Evropa (KOM(2008)0371) (peto poročilo o napredku),
- ob upoštevanju Zelene knjige Komisije z dne 6. oktobra 2008 o teritorialni koheziji – Teritorialna raznolikost kot prednost (KOM(2008)0616) (zelena knjiga),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta osebja Komisije z dne 14. novembra 2008 z naslovom „Regije 2020 – ocena prihodnjih izzivov za regije EU“ (SEK(2008)2868) (poročilo Komisije o regijah 2020),
- ob upoštevanju členov 158, 159 in 299(2) Pogodbe ES,
- ob upoštevanju četrtega poročila Komisije z dne 30. maja 2007 o gospodarski in socialni koheziji (KOM(2007)0273),
- ob upoštevanju Teritorialne agende Evropske unije - Za bolj konkurenčno in trajnostno Evropo raznolikih regij (Teritorialna agenda) in Leipziške listine o trajnostnih evropskih mestih (Leipziška listina) ter izvajanja prvega akcijskega programa o izvajanju Teritorialne agende EU,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 21. februarja 2008 o četrtem poročilu o gospodarski in socialni koheziji ⁽¹⁾ (resolucija o četrtem poročilu o napredku), z dne 21. februarja 2008 o spremljanju izvajanja Teritorialne agende in Leipziške listine: Evropskemu akcijskemu programu za prostorski razvoj in ozemeljsko kohezijo naproti ⁽²⁾ ter z dne 21. oktobra 2008 o vodenju in partnerstvu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju poročila Evropskega omrežja za opazovanje prostorskega razvoja (ESPON) z naslovom „Prihodnost ozemlja – teritorialni scenariji za Evropo“ (poročilo ESPON) ter poročila Evropskega parlamenta z naslovom „Regionalna neskladja in kohezija: strategije za prihodnost“,
- ob upoštevanju sklepov konference o teritorialni koheziji in prihodnosti kohezijske politike v Parizu z dne 30. in 31. oktobra 2008,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 28. septembra 2005 o vlogi teritorialne kohezije v regionalnem razvoju ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj (A6-0083/2009),

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0068.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0492.

⁽⁴⁾ UL C 227 E, 21.9.2006, str. 509.

Torek, 24. marca 2009

- A. ker vse države članice še niso ratificirale Lizbonske pogodbe, v kateri je teritorialna kohezija navedena med temeljnimi cilji Evropske unije, poleg ekonomske in socialne kohezije,
- B. ker je koncept teritorialne kohezije impliciten v kohezijski politiki od njenega začetka in je bistven za njen razvoj; ker je postal ta koncept v Lizbonski pogodbi in zeleni knjigi vidnejši in izrazitejši,
- C. ker ostaja kohezijska politika EU temeljni steber procesa evropske integracije in ena od najuspešnejših politik EU, ki pospešuje konvergenco med vse bolj raznolikimi regijami ter spodbuja rast in zaposlovanje; ker je kohezijska politika EU najbolj viden, otipljiv in merljiv izraz evropske solidarnosti in enakosti, na enakih načelih pa temelji tudi teritorialna kohezija kot del te politike,
- D. ker najnovejša poročila o koheziji kljub precejšnjemu uspehu pri doseganju konvergence v Evropski uniji kažejo na trend večanja neenakosti med regijami EU, na primer v smislu dostopnosti, zlasti za regije EU v strukturno neugodnem položaju, pa tudi v neenakosti v posameznih regijah in na ozemljih EU, zaradi česar bi lahko nastala prostorska segregacija in bi se lahko povečale razlike med regijami EU v ravni blaginje,
- E. ker se je kohezijska politika EU že izkazala za uspešno, saj je omogočila pomembno medsebojno dopolnjevanje z drugimi politikami EU, da bi se povečal njihov vpliv na terenu in v korist državljanov Unije, medtem ko je na primer medsebojno dopolnjevanje med kohezijsko politiko ter raziskavami in inovacijami ali lizbonsko strategijo, kot tudi medsebojno dopolnjevanje na čezmejnih ravneh, že prineslo otipljive pozitivne rezultate, ki jih je treba utrjevati in širiti,

Potek razprave o prihodnosti kohezijske politike EU

1. pozdravlja pogloblitve sklepe javnega posvetovanja o prihodnosti kohezijske politike EU, predstavljene v petem poročilu o napredku; je zadovoljen nad velikim zanimanjem, ki so ga za to razpravo že pokazali različni akterji s področja regionalne politike, zlasti lokalni in regionalni organi;
2. z zadovoljstvom ugotavlja, da so ti sklepi v veliki meri skladni s stališčem, ki ga je sam izrazil v resoluciji o četrtem poročilu o napredku; poudarja, da je bila ta resolucija prvi prispevek Parlamenta k tej javni razpravi;
3. ugotavlja, da stališče, ki ga je izrazil v svoji resoluciji o četrtem poročilu o napredku, zajema naslednja priporočila: prvič, zavrniti je treba vsak poskus ponovne nacionalizacije ter se je treba zavezati k enotni in prožni politiki EU, ki se bo lahko prilagajala najustreznejšemu obsegu ukrepanja ter spoprijela s skupnimi izzivi, kot so globalizacija, podnebne in demografske spremembe (vključno s staranjem, migracijami in upadanjem prebivalstva), revščina in oskrba z energijo; drugič, Parlament je trdno prepričan, da mora kohezijska politika EU zajemati vse regije EU, tudi tiste, ki imajo posebne geografske značilnosti, ter zagotoviti dodano vrednost za vse; tretjič, določiti je treba prednostne naloge za financiranje iz strukturnih politik in ukrepov EU, pa tudi sprejeti, s pridržki, opredeljevanje namembnosti; ter četrtič, potrebno je vzajemno dopolnjevanje in celovit pristop med različnimi sektorskimi politikami, da bi dosegli čim boljši rezultat za rast in razvoj na terenu;
4. meni, da je teritorialna kohezija osrednji steber za doseganje ciljev kohezijske politike EU, saj krepi tako ekonomsko kot socialno kohezijo; poudarja, da teritorialna kohezija učinkovito prispeva k odpravi razvojnih neenakosti med državami članicami ter v samih državah članicah in med regijami; zato meni, da mora prihodnja reforma regionalne politike EU vključevati sklepe razprave o zeleni knjigi;

Torek, 24. marca 2009

Ocena zelene knjige o teritorialni koheziji

5. pozdravlja sprejetje zelene knjige Komisije, saj je to odgovor na zahtevo, pri kateri je Parlament dolgo vztrajal; v celoti podpira odločitev o izvedbi analize teritorialne kohezije, ki je že dolgo v ospredju vseh razprav o regionalni politiki, pa čeprav Lizbonska pogodba še ni ratificirana;
6. obenem meni, da so zastavljeni cilji v zeleni knjigi premalo ambiciozni, saj teritorialna kohezija in njen cilj nista jasno opredeljena ter ne zagotavlja boljšega razumevanja tega novega koncepta, da bi uspešno pripomogel k ublažitvi razlik med regijami; poleg tega obžaluje, da v tem dokumentu ni pojasnjeno, kako bo teritorialna kohezija vključena v sedanji okvir kohezijske politike oziroma s kakšnimi metodološkimi orodji in operativnimi sredstvi bo iz okvira načel postala intervencijski mehanizem, ki naj bi začel delovati v prihodnjem programskem obdobju;
7. pozdravlja analizo v zeleni knjigi, kjer so opredeljeni trije ključni koncepti, ki bi morali biti v ospredju razvoja teritorialne kohezije: koncentracija, povezovanje in sodelovanje; meni, da lahko ti koncepti prispevajo k odpravi nekaterih temeljnih elementov, ki ovirajo skladen, uravnotežen in trajnosten razvoj Evropske unije, na primer negativne posledice koncentracije gospodarskih dejavnosti, zlasti v nekaterih nacionalnih in regionalnih prestolnicah, neenak dostop do trgov in storitev zaradi oddaljenosti, koncentracije ali pomanjkljive infrastrukture ter delitev zaradi meja med državami članicami, pa tudi regijami;
8. meni, da zelena knjiga ne upošteva zadosti zavez iz teritorialne agende in Leipziške listine, zlasti kar zadeva načelo policentrizma ali novo partnerstvo med mesti in podeželjem, ki dajejo teritorialni koheziji strateško in operativno vizijo; zato meni, da morajo biti ti cilji v ospredju razprave o teritorialni koheziji;
9. pozdravlja pričetek javnega posvetovanja o teritorialni koheziji, kakor je bilo zahtevano v zeleni knjigi; meni, da je uspešnost javnih posvetovanj neposredno odvisna od čim širše udeležbe različnih zainteresiranih strani in civilne družbe; poziva pristojne nacionalne, regionalne in lokalne organe, naj brez odlašanja objavijo ustrezne informacije, da bi javnost ozaveščali o pomembnosti tega novega koncepta;
10. meni, da je uskladitev vseh sektorskih politik EU z velikim teritorialnim vplivom temeljnega pomena za razvoj teritorialne kohezije ter okrepitev ekonomske in socialne kohezije; zato obžaluje, da so v omenjeni analizi v zeleni knjigi te politike EU zgolj navedene, niso pa predlagani načini za izboljšanje njihovega medsebojnega dopolnjevanja ali celo metode, na podlagi katerih bi bilo resnično mogoče meriti teritorialni vpliv teh politik;
11. podpira odločitev, da se v zeleno knjigo ali javno razpravo ne vključijo podatki o morebitnih proračunskih in finančnih posledicah teritorialne kohezije; meni, da bi bila tovrstna analiza prezgodnja, dokler se tega koncepta jasno ne opredeli in dokler ga vse zainteresirane strani ne razumejo, da pa so razprave o tem vprašanju neločljivo povezane s celotnim procesom pogajanj in načrtovanja v zvezi s kohezijsko politiko EU v prihodnosti; zahteva, da se izid te razprave uporabi kot osnova za pripravo prihodnjega finančnega okvira;
12. meni, da je trdna in ustrezno financirana regionalna politika Evropske unije nujen pogoj za soočanje s prihodnjimi širitvami ter za ustvarjanje socialne, ekonomske in teritorialne kohezije v razširjeni EU;

Torek, 24. marca 2009

Analiza koncepta teritorialne kohezije

13. podpira stališče iz zelene knjige, da je namen teritorialne kohezije na podlagi načela enakih možnosti omogočati policentričen razvoj Evropske unije kot celote ter uravnotežen in trajnosten razvoj ozemelj z različnimi značilnostmi in posebnostmi, pri čemer se ohranja njihova raznolikost; podpira tudi stališče, da mora teritorialna kohezija državljanom omogočati, da lahko v celoti izkoristijo ter razvijejo prostorske vrednosti in potencial njihovih regij; poudarja, da je teritorialna kohezija horizontalen koncept, ki podpira razvoj Evropske unije, ter da mora teritorialna kohezija učinkovito prispevati k odpravi razlik v regijah Evropske unije in med posameznimi regijami ter tako preprečevati asimetričen razvoj; zagovarja stališče, da teritorialna kohezija vključuje tako kopno kot morje;

14. meni, da je teritorialna kohezija poseben koncept, ki ekonomski in socialni koheziji daje izrazito oprijemljivo dodano vrednost ter omogoča odziv na čedalje večje izzive, s katerimi se soočajo regije EU; poudarja, da se morajo tri komponente kohezije (ekonomska, socialna in teritorialna) dopolnjevati in medsebojno krepiti, obenem pa ohraniti vsaka svojo nalogo v okviru enotne celovite zasnove; zato meni, da noben od teh ciljev ne sme biti pomembnejši od drugega oziroma da se med njimi ne sme izbirati; poudarja, da je treba teritorialno kohezijo vključiti v obstoječi okvir, ne da bi postala kohezijska politika EU zaradi tega sektorsko razdrobljena;

15. pozdravlja ugotovitve poročila ESPON o prihodnjih razvojnih scenarijih za evropsko ozemlje do leta 2030, kjer so predstavljeni otipljivi podatki, ki podpirajo politično razpravo o oblikovanju politike EU in nacionalnih politik, da bi ustvarili ustrežne instrumente za sprejemanje novih izzivov, ki imajo velik lokalni ali regionalni vpliv, kot so demografske spremembe, koncentracija prebivalstva v mestih, migracije in podnebne spremembe, ter ustvarili optimalne razmere za kakovostno življenje državljanov;

16. poudarja, da je eden glavnih ciljev teritorialne kohezije omogočiti, da bosta napredek in rast na posameznem ozemlju prinesla koristi za vso regijo in ozemlje Evropske unije; glede tega meni, da lahko centri odličnosti in grozdi za raziskave in inovacije omogočajo gospodarsko uspešnost, znanstvena odkritja, tehnološke inovacije, delovna mesta in regionalni razvoj, ter poziva h krepitvi sodelovanja in izmenjave znanja med temi centri, univerzami, poslovnimi združenji in posameznimi podjetji, tudi z najmanjšimi; poziva Komisijo, naj pripravi presojo vplivov grozdov in centrov odličnosti na okolje;

17. poudarja, da koncept teritorialne kohezije zajema tudi kohezijo na posameznih ozemljih, ter predlaga, naj se prednost nameni vsem politikam, ki spodbujajo resnično policentričen razvoj območij, da bi se tako zmanjšal pritisk na glavna mesta in spodbudil nastanek novih zgoščenih območij; ugotavlja, da je treba na ta način tudi kljubovati negativnemu vplivu koncentracije na mesta, kot so prometni zastoji, onesnaževanje, socialna izključenost ali revščina, ali posledične nenadzorovane urbanizacije na kakovost življenja njihovih prebivalcev; meni, da se pri tem ne sme spregledati podpore podeželju in pomembne vloge, ki jo tu imajo mala in srednje velika mesta;

18. poudarja, da notranji trg odločilno prispeva k ustvarjanju ekonomske, socialne in teritorialne kohezije; poudarja, da so javne storitve pomembne za trajnosten gospodarski in družbeni razvoj, pa tudi, da je potreben socialno in regionalno pravičen dostop do storitev splošnega pomena, zlasti javnega šolstva in zdravstvenih storitev; v zvezi s tem poudarja, da zagotavljanje pravičnega dostopa ni zgolj vprašanje geografske razdalje, temveč da sta pri tem pomembni tudi razpoložljivost in dostopnost teh storitev, ter meni, da bi morali biti v skladu z načelom subsidiarnosti in konkurenčnim pravom Skupnosti za opredeljevanje, organizacijo, financiranje in spremljanje teh storitev pristojni nacionalni, regionalni in lokalni organi; obenem pa tudi meni, da je treba v razpravo o teritorialni koheziji vključiti pravičen dostop do storitev za državljane;

Torek, 24. marca 2009

19. ugotavlja, da Komisija v zeleni knjigi priznava ogromne razvojne izzive treh vrst regij z geografskimi posebnostmi: gorskih, otoških in redko poseljenih regij; meni, da se politika teritorialne kohezije ne bi smela osredotočati le na regije z geografskimi omejitvami, ne da bi podcenjeval pomembno vlogo teritorialne kohezije pri odpravljanju težav, s katerimi se te regije soočajo; vendar meni, da je treba zlasti preučiti možnosti, kako te omejitve odpraviti in tem regijam omogočiti, da bodo svoj potencial spremenile v prostorske vrednosti in resnične priložnosti, ter s tem spodbuditi njihov razvoj, kar je izrednega pomena za Evropsko unijo kot celoto;

20. ugotavlja tudi, da se druge regije soočajo s posebnimi izzivi za politiko v smislu gospodarskega in družbenega razvoja, dostopnosti in konkurenčnosti; ti izzivi zajemajo najbolj oddaljene regije, določene v skladu s členom 299(2) Pogodbe ES, obmejne, obrobne in obalne regije ter območja, na katerih število prebivalstva upada; zlasti meni, da mora oddaljenost veljati kot geografska posebnost, zato je treba za te regije sprejeti posebne politične ukrepe; ugotavlja, da se s posebnimi razvojnimi izzivi soočajo tudi majhne otoške države članice, na primer Ciper in Malta;

21. meni, da se teritorialne kohezije ne bi smelo omejiti zgolj na vplive regionalne politike Evropske unije na njenem ozemlju, pač pa bi se morala osredotočiti tudi na teritorialno razsežnost drugih sektorskih politik EU z močnim teritorialnim vplivom; v smislu teritorialne kohezije poudarja, da je treba izboljšati medsebojno dopolnjevanje različnih politik EU, da bi bil njihov teritorialni vpliv na terenu usklajen in čim večji; obenem tudi poudarja, da bodo politike EU vedno ostale avtonomne in da ta proces ne pomeni prevlade ene politike nad drugo;

Priporočila za prihodnost teritorialne kohezije

22. pričakuje, da bo rezultat javnega posvetovanja jasna in ustrezno odprta opredelitev teritorialne kohezije, glede katere bo dosežen skupen dogovor, ki ga bodo podprle in razumele vse prisotne zainteresirane strani, pa tudi jasnost in preglednost tega koncepta; je seznanjen s predlogom opredelitve, ki ga je podalo francosko predsedstvo Sveta; vendar meni, da mora za teritorialno kohezijo na vseh področjih veljati načelo subsidiarnosti ter da je za boljšo opredelitev in razumevanje teritorialne kohezije potrebna tudi enotna opredelitev pojmov, kot so „ozemlje“, „mestno območje“, „podeželje“ in „gorsko območje“;

23. meni, da bi moral biti v prihodnji opredelitvi teritorialne kohezije poudarek na številnih elementih, med drugim to, da teritorialna kohezija zajema več kot gospodarsko in socialno kohezijo ter da njena horizontalnost in celoviti pristop spodbujata medregionalne in čezmejne aktivnosti; meni, da je cilj teritorialne kohezije zmanjševanje neenakosti med državami članicami in regijami ter zagotavljanje usklajenega in trajnostnega razvoja geografskih območij z različnimi značilnostmi in posebnostmi, in sicer z ocenjevanjem, kako je mogoče kohezijo EU ter druge sektorske politike oblikovati, da bodo čim bolj prilagojene tem posebnostim; poudarja, da je treba v prihodnje pri opredelitvi tega pojma tudi jasno določiti, da se mora teritorialna kohezija močno osredotočati na dobro upravljanje, tudi v smislu partnerstva med javnimi in zasebnimi akterji ter civilno družbo, ter državljanom Unije zagotavljati pravične možnosti glede življenjskih pogojev in kakovosti življenja;

24. odločno poziva Komisijo, naj po zaključku tega posvetovalnega postopka objavi belo knjigo o teritorialni koheziji, saj bi se s tem dokumentom teritorialno kohezijo jasno opredelilo in utrdilo, kot tudi njeno dodano vrednost za kohezijsko politiko, poleg tega pa bi se predlagale konkretne določbe in politični ukrepi, ki bi prispevali k rešitvi vse večjih težav, s katerimi se soočajo regije EU in ki bi jih morali nato vključiti v zakonodajni sveženj o strukturnih skladih za obdobje po letu 2013 ter s tem povezani finančni okvir; meni, da bi bilo treba v belo knjigo o teritorialni koheziji vključiti tudi osnovno izjavo o njenih proračunskih in finančnih posledicah;

25. pozdravlja objavo poročila Komisije „Regije 2020“; poziva Komisijo, naj v belo knjigo o teritorialni koheziji vključi ugotovitve in rezultate analiz iz tega poročila, zlasti v zvezi z opisom ekonomske, socialne in teritorialne kohezije;

Torek, 24. marca 2009

26. meni, da bo treba koncepte koncentracije, povezovanja in sodelovanja, na katerih temelji analiza teritorialne kohezije iz zelene knjige, nadalje razviti in spremeniti v oprijemljive možnosti za politiko; odločno poziva Komisijo, naj pojasni, kako bodo ti koncepti vključeni v zakonodajni okvir za obdobje po letu 2013;

27. poziva k precejšnji okrepitvi cilja evropskega teritorialnega sodelovanja v naslednjem programskem obdobju; je prepričan, da ta cilj vsebuje dodano vrednost EU, tudi zaradi neposrednega sodelovanja regionalnih in lokalnih organov pri načrtovanju in izvajanju ustreznih programov čezmejnega, nadnacionalnega in medregijskega sodelovanja; vendar tudi meni, da to ne sme ogrozati drugih dveh ciljev; v zvezi s tem tudi poudarja pomembnost celostnega razvoja morskih bazenov in čezmejne razsežnosti ter ustreznih operativnih programov evropske sosedске politike, ki je pomembna zlasti za širitve EU v prihodnosti;

28. meni, da bi bilo treba teritorialno kohezijo razvijati kot horizontalno načelo, ki mora biti osnova za vse politike in ukrepe EU; meni, da bi moral biti zgled za to, kako vključiti teritorialno kohezijo v prihodnji razvoj vseh ustreznih politik EU, razvoj načel trajnostnega razvoja in varstva okolja, saj mora teritorialna kohezija nastopati na vseh področjih politik, povezanih s kohezijo; vendar meni, da ta horizontalna razsežnost teritorialne kohezije slednje ne sme omejiti na splošen, abstrakten paket vrednot; poziva EU, naj sprejme vse potrebne pobude za vložitev zakonodajnih in političnih predlogov o teritorialni koheziji;

29. poudarja pomembnost vključevanja vidika spola, enakih možnosti in posebnih potreb invalidnih oseb ter starejših državljanov na vseh stopnjah izvajanja in ocenjevanja kohezijske politike EU;

30. poudarja, da je treba za teritorialno kohezijo opredeliti dodatne kvalitativne kazalnike za boljše oblikovanje in izvajanje ustreznih politik na terenu, pri čemer bodo upoštewane tudi različne ozemeljske posebnosti; zato poziva Komisijo, naj brez odlašanja pripravi potrebne študije in razvije možnost opredelitve novih, zanesljivih kazalnikov in načina, na katerega jih je mogoče vključiti v sistem za oceno regionalnih razlik;

31. ugotavlja, da je BDP edino merilo za določanje upravičenosti regij v okviru cilja 1 (konvergenca), za regije, ki so upravičene do sredstev v okviru cilja regionalne konkurenčnosti in zaposlovanja, pa se lahko uporabljajo tudi drugi kazalniki; izraža zaskrbljenost nad tem, da nesporno povečanje konvergence med državami pogosto zakriva naraščajoče število razlik med regijami in znotraj njih, ter zaradi tega vztraja, da je treba nujno temeljito preučiti smotrnost uporabe BDP kot glavnega merila za dodelitev sredstev iz strukturnih skladov;

32. meni, da je mogoče razlike med regijami NUTS II bolje opazovati na ravni NUTS III; zato poziva Komisijo, naj preuči, v kolikšni meri je mogoče v prihodnje odpraviti težavo notranjih razlik med območji NUTS II tudi z določitvijo upravičenih območij na ravni NUTS III; poudarja, da morajo pri oblikovanju in izvajanju programov strukturnih skladov v zvezi s teritorialno kohezijo same države članice določiti, katere teritorialne enote spadajo v ustrezno raven ukrepov; zato priporoča, da se na začetku posameznega programskega obdobja izvede prostorska analiza celotnega ozemlja EU;

33. meni, da je za boljše usklajevanje teritorialnega vpliva sektorskih politik EU potrebno boljše razumevanje in meritev tega vpliva; zato poziva Komisijo, naj oceni teritorialni vpliv teh politik, obstoječe mehanizme za oceno teritorialnega vpliva, kot je strateška okoljska presoja, pa razširi na teritorialne vidike; nadalje poziva Komisijo, naj predstavi konkretne ukrepe za zagotovitev medsebojnega dopolnjevanja med temi teritorialnimi in sektorskimi politikami ter izvede oceno o prispevku lizbonske-göteborške strategije k teritorialni koheziji;

Torek, 24. marca 2009

34. vztraja, da je treba pripraviti celovito strategijo EU za regije z geografskimi posebnostmi, da bi se lahko bolje soočale s težavami in izzivi; meni, da bi bilo treba v tej strategiji poudariti teritorialno razsežnost kohezijske politike in se osredotočiti na prilagajanje politike EU posebnim potrebam in prostorskim vrednostim teh regij; poudarja, da je izvajanje takšne strategije bistveno za gospodarski in družbeni razvoj teh ozemelj; meni, da je zelo pomembno oblikovati nove kazalnike za boljši opis razmer in težav na terenu, da bi bilo izvajanje tovrstne strategije EU uspešno;

35. obenem poudarja, da opredelitev dodatnih kazalnikov in izvedba teritorialnih ocen ne sme povzročiti več birokracije ali zamud pri izvajanju novih politik in ukrepov, ki podpirajo teritorialno kohezijo; poudarja, da so zaradi vključitve teritorialne kohezije v naslednji sklop programov iz strukturnih skladov potrebni neposredni rezultati;

36. opominja, da imajo mikro ter mala in srednje velika podjetja (MSP), kot tudi obrtna podjetja, pomembno vlogo pri uresničevanju ekonomske, socialne in teritorialne kohezije ter pri povečevanju konkurenčnosti in zaposlovanja v regijah; zato poziva Komisijo, naj izvede posebno študijo vplivov in učinkovitosti strukturnih skladov in politik EU za mala in srednje velika podjetja v regijah ter analizo upravnih in finančnih težav, s katerim se ta podjetja srečujejo;

37. poziva Komisijo, države članice in regije, naj izvajajo aktivno politiko, ki bo podpirala inovativnost in konkurenčnost podjetij ter omogočala vzajemno sodelovanje med podjetji, javnim sektorjem, šolami in univerzami, ter naj zagotovijo, da bodo lahko organizacije, ki zastopajo mala in srednja podjetja, neposredno sodelovale pri opredelitvi prostorske politike;

38. odločno poziva države članice, naj si bolj prizadevajo, da bi izpolnile cilje iz naslova 4 prvega akcijskega programa za izvajanje Teritorialne agende Evropske unije, in sicer z ustvarjanjem znanja o teritorialni koheziji in trajnostnem prostorskem načrtovanju, vzpostavljanjem možnosti ter študijo vplivov, ter priznava, da ima v tem procesu osrednjo vlogo ESPON;

39. ugotavlja, da bodo podnebne spremembe močno vplivale na teritorialno kohezijo; poziva Komisijo, naj izvede študijo o negativnih vplivih podnebnih sprememb v posameznih regijah, saj se vplivi po pričakovanjih na različnih območjih v Evropski uniji razlikujejo; meni, da je treba pri politiki teritorialne kohezije ustrezno upoštevati cilje proti podnebnim spremembam ter spodbujati vzorce trajnostnega razvoja na ozemljih EU; vendar priznava, da bi bilo treba o boju proti podnebnim spremembam obsežno razpravljati tudi na drugih področjih politike EU;

40. z velikim zanimanjem ugotavlja, da so v petem poročilu o napredku prvič izrecno omenjene regije v prehodnem obdobju, ki so umeščene med konvergenčne regije in regije s ciljem regionalne konkurenčnosti in zaposlovanja; priznava, da je treba ločeno obravnavati te regije, ki so zdaj v obdobju uvajanja ali v obdobju postopnega izločanja in razpete med obema ciljema; poziva Komisijo, naj v smislu teritorialne kohezije vzpostavi obsežnejši sistem pomoči za postopen prehod za regije, ki bodo kmalu presegle prag 75 % BDP, da bi jim omogočila jasnejši položaj in več varnosti pri razvoju; meni, da bi bilo treba uvesti tudi prehodni mehanizem za države članice, ki niso več upravičene do prejemanja sredstev iz Kohezijskega sklada;

41. meni, da bo imel celovit pristop več možnosti za uspeh, če bodo regionalni in lokalni organi ter druge zainteresirane strani, vključno z ekonomskimi, socialnimi in drugimi partnerji v skladu s členom 11 Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu⁽¹⁾, ki imajo splošen pregled ter razumejo potrebe in posebnosti posameznih območij, že od začetka sodelovali pri oblikovanju in izvajanju razvojnih strategij za posamezna območja; poziva Komisijo, naj pripravi smernice, ki bodo državam članicam ter regionalnim in lokalnim organom v pomoč, da bodo celovit pristop izvajale čim učinkoviteje in vzpostavile učinkovita partnerstva pri razvoju strategij za zadevna ozemlja v prihodnje;

(1) UL L 210, 31.7.2006, str. 25.

Torek, 24. marca 2009

42. priznava, da mora teritorialna kohezija privedi do izboljšanja upravljanja kohezijske politike; soglaša s stališčem, da je treba različne težave obravnavati na različnih teritorialnih ravneh in da je zato prvi pogoj v procesu snovanja teritorialne kohezije vzpostavitev resničnega partnerstva med vsemi stranmi regionalnega in lokalnega razvoja na ravni EU ter nacionalni, regionalni in lokalni ravni; poziva Komisijo in države članice, naj si čim bolj prizadevajo razviti takšno teritorialno upravljanje na več ravneh; meni, da bi bilo treba teritorialno kohezijo usmeriti v prepoznavanje ustrezne teritorialne ravni za obravnavanje posamezne politike ali ukrepa na način, ki bo čim bližji državljanu;

43. poudarja, da se upravljanje s pomočjo politik EU, zlasti kohezijske politike, spreminja iz sistema, ki je bil pogosto centraliziran, v vse bolj celovit sistem na več ravneh; poziva vse akterje, javne organe in državljane, naj vzpostavijo formalen sistem teritorialnega upravljanja, ki bo temeljil na večsektorskem, teritorialnem celovitem pristopu od spodaj navzgor, da bi se usklajeno in učinkovito odzvale na prav vsako potrebo državljanov oziroma uporabnikov na področju, ki ustreza tej potrebi; pri tem opozarja na uspešnost pobud EU, kot so Urban I in II za mestna območja ter Leader za podeželja;

44. poudarja, da so težave pri izvajanju strukturne politike delno nastale zaradi preveč togih in zapletenih postopkov in bi zato bilo treba razmisliti o njihovi poenostavitvi ter jasni razdelitvi odgovornosti in pristojnosti med Evropsko unijo, državami članicami ter regionalnimi in lokalnimi organi; meni, da bo teritorialno upravljanje močno odvisno od vzpostavitve takšnih jasnih pravil, ter ponovno poziva Komisijo, naj v zvezi s tem nemudoma pripravi sveženj konkretnih predlogov;

45. priporoča, da se zaradi vse večjega pomena teritorialne kohezije ne samo v okviru regionalne politike, temveč tudi drugih sektorskih politik Skupnosti, neformalne strukture, ki so dolgo urejale teritorialno kohezijo in prostorsko načrtovanje v Svetu, nadomestijo s formalnimi ministrskimi sestanki, na katerih naj se srečujejo ministri, ki so v Evropski uniji pristojni za regionalno politiko; meni, da bi takšen institucionalni razvoj v Svetu zagotovil boljšo izmenjavo informacij ter hiter razvoj teritorialne kohezijske politike;

46. poziva države članice, naj začnejo proučevati možnosti, kako bi lahko bolje utrdile in izvajale pojem teritorialne kohezije v svojih nacionalnih programih in politikah; v zvezi s tem meni, da bi morale v prostorsko načrtovanje že vključiti osnovni načeli policentričnega razvoja in partnerstva med mesti in podeželjem ter dosledno izvajanje omrežja Natura 2000;

*

* *

47. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Torek, 24. marca 2009

Urbana razsežnost kohezijske politike

P6_TA(2009)0164

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o urbani razsežnosti kohezijske politike v novem programskem obdobju (2008/2130(INI))

(2010/C 117 E/12)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 158 in člena 159 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju prvega akcijskega programa za izvajanje teritorialne agende Evropske unije („prvi akcijski program“), sprejetega na neuradnem zasedanju sveta ministrov, pristojnih za prostorsko načrtovanje in razvoj, v Ponta Delgadi (Azori) 23. in 24. novembra 2007,
- ob upoštevanju teritorialne agende Evropske unije - K bolj konkurenčni in trajnostni Evropi različnih regij („teritorialna agenda“) ter leipziške listine o trajnostnih evropskih mestih („leipziška listina“), ki sta bili sprejeti na neuradnem zasedanju sveta ministrov, pristojnih za prostorsko načrtovanje in razvoj mest, v Leipzigu 24. in 25. maja 2007,
- ob upoštevanju bristolskega sporazuma, sprejetega na neuradnem zasedanju Sveta ministrov na temo trajnostnih skupnosti v Bristolu 6. in 7. decembra 2005,
- ob upoštevanju sklepov, znanih kot Urban acquis, sprejetih na neuradnem zasedanju Sveta ministrov, pristojnih za teritorialno kohezijo, v Rotterdamu 29. novembra 2004,
- ob upoštevanju nove atenske listine, ki je bila razglašena 20. novembra 2003 na zasedanju evropskega sveta urbanistov,
- ob upoštevanju akcijskega programa iz Lilla, sprejetega na neuradnem zasedanju Sveta ministrov, pristojnih za urbanizem, v Lillu 3. novembra 2000,
- ob upoštevanju evropske perspektive prostorskega razvoja, sprejete na neuradnem zasedanju Sveta ministrov, pristojnih za prostorsko načrtovanje, v Potsdamu 11. maja 1999,
- ob upoštevanju listine o velemestih in mestih, ki si prizadevajo za trajnostni razvoj, sprejete na evropski konferenci trajnostnih velemest in mest v Aalborgu na Danskem 27. maja 1994,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 6. oktobra 2008 z naslovom „Zelena knjiga o teritorialni koheziji: teritorialna raznolikost kot prednost“ (KOM(2008)0616),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 19. junija 2008 z naslovom „Peto poročilo o napredku na področju gospodarske in socialne kohezije: rastoče regije, rastoča Evropa“ (KOM(2008)0371),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. maja 2008 z naslovom „Rezultati pogajanj glede strategij in programov kohezijske politike za programsko obdobje 2007–2013“ (KOM(2008)0301),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 30. maja 2007 z naslovom „Četrto poročilo o gospodarski in socialni koheziji“ (KOM(2007)0273),

Torek, 24. marca 2009

- ob upoštevanju priročnika Komisije o urbani razsežnosti v politikah Skupnosti za obdobje 2007–2013, sprejetega 24. maja 2007,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije o teritorialni in urbani razsežnosti v nacionalnih strateških referenčnih okvirih in operativnih programih v obdobju 2007–2013 (prva ocena) iz maja 2007,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. julija 2006 z naslovom „Kohezijska politika in mesta: prispevek mest in naselij k rasti in zaposlovanju v regijah“ (KOM(2006)0385),
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 2006/702/ES z dne 6. oktobra 2006 o strateških smernicah Skupnosti o koheziji ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. julija 2005 z naslovom „Kohezijska politika za podporo rasti in novim delovnim mestom: strateške smernice skupnosti, 2007–2013“ (KOM(2005)0299),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. junija 2002 o načrtovanju strukturnih skladov za obdobje 2000–2006: začetna ocena pobude Urban (KOM(2002)0308),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 6. maja 1997 z naslovom „Urbani agendi v Evropski uniji naproti“ (KOM(1997)0197),
 - ob upoštevanju rezultatov programa evropskega omrežja za spremljanje prostorskega načrtovanja (ESPON) iz leta 2006 ter njegovega programa za leto 2013,
 - ob upoštevanju rezultatov urbanih pilotnih projektov (1989–1999) ter pobud Skupnosti URBAN I (1994–1999) in URBAN II (2000–2006),
 - ob upoštevanju podatkov iz projektne zbirke podatkov Urban Audit, ki vsebuje statistične podatke s 330 kazalniki o 358 evropskih mestih,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. februarja 2008 o spremljanju izvajanja Teritorialne agende in Leipziške listine: Evropskemu akcijskemu programu za prostorski razvoj in ozemeljsko kohezijo naproti ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. maja 2007 o stanovanjski in regionalni politiki ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. oktobra 2005 o urbani razsežnosti v okviru širitve ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj (A6-0031/2009),
- A. ker sicer velja, da urbanizem spada v pristojnost nacionalnih, regionalnih in lokalnih organov, vendar ima ključno vlogo pri učinkovitem izvajanju lizbonske in göteborgske strategije ter zaseda zelo pomenbno mesto v kohezijski politiki, za katero so pristojne institucije Evropske unije,

⁽¹⁾ UL L 291, 21.10.2006, str. 11.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ UL C 76 E, 27.3.2008, str. 124.

⁽⁴⁾ UL C 233 E, 28.9.2006, str. 127.

Torek, 24. marca 2009

- B. ker je med cilji Evropske unije, ki so navedeni v leipziški listini, zagotovitev celovitega pristopa k izvajanju politike razvoja mest, da se ustvarijo kakovostna urbana območja, posodobijo javne službe, transportno, energetska in informacijska omrežja ter spodbudijo vseživljenjsko učenje, izobraževanje in inovacije zlasti v prikrajšanih mestnih središčih,
- C. ker bi lahko proces oblikovanja prožnega, prilagodljivega in dinamičnega kontrolnega seznama za izvajanje leipziške listine – kar je bistveni pogoj za uresničitev zelo različnih potreb evropskih mest – ki ga je francosko predsedstvo že začelo izvajati, ter kasnejši celoviti urbanistični načrti, ki bi jih pripravila vsaka država članica, zelo koristili pri zagotavljanju podatkov o različnih razmerah in posledično omogočili izvajanje jasno zastavljenih pobud,
- D. ker je treba razlikovati med mesti in urbanimi območji,
- E. ker 80 % od 492 milijonov prebivalcev Evropske unije živi v mestih, saj je zanjo značilen policentričen razvoj, vendar pa so med državami članicami bistvene razlike, kar zadeva porazdelitev prebivalstva v mestnih, primestnih in podeželskih območjih, ter tudi težave zaradi slabe zastopanosti interesov in potreb mestnega prebivalstva v operativnih programih strukturnih skladov,
- F. ker se v urbanih območjih ustvari od 70 do 80 % BDP Evropske unije in ker mesta veljajo za središče inovacij ter gonilo regionalnega in nacionalnega razvoja ter razvoja Evropske unije,
- G. ker pa so mesta hkrati odgovorna za več kot 75 % svetovne porabe energije ter ustvarijo 80 % toplogrednih plinov zaradi proizvodnje energije, prometa, industrije in ogrevanja,
- H. ker notranje preseljevanje v prestolnice in druge metropole povečuje težnjo po urbanizaciji; ker je posledično naraščanje prebivalstva zelo veliko breme za mesta, ki se povečujejo in soočajo z vedno večjimi potrebami na področju ravnanja z odpadki, stanovanjskega vprašanja, izobraževanja in zaposlovanja, in ker je ta naraščajoči trend k urbanizaciji velikanski izziv za podeželska območja, ki se morajo spopasti z izgubo človeškega kapitala, delovne sile, potrošnikov in študentov,
- I. ker so se z nedavno širitvijo Evropske unije brez primere izredno povečale regionalne razlike ter število propadajočih mest,
- J. ker se urbana območja Evropske unije kljub različni politični, institucionalni in ustavni ureditvi v državah članicah soočajo s skupnimi izzivi ter jih čakajo skupne priložnosti, ki jih je treba uresničiti, zaradi česar obstaja potreba po podrobnih statističnih podatkih na eni strani in po vzpostavitvi vzajemnega sodelovanja in izvajanja dobre prakse na drugi strani, da bi bila lahko evropska mesta kos svetovni konkurenci,
- K. ker Evropsko unijo čakajo izzivi na področju prostorskega razvoja, kot so gospodarsko prestrukturiranje, močno nihanje na trgu dela, nedostopen in zgoščen javni promet, omejenost uporabnih površin, ki se s širjenjem mest še bolj krčijo, upadanje in staranje prebivalstva, upadanje števila prebivalcev na podeželju in v manjših mestih ter posledično naraščanje njihovega števila v velikih mestnih naseljih, socialna izključenost, visoka in naraščajoča stopnja kriminala, getoizacija nekaterih mestnih predelov, nizki prihodki gospodinjstev, slabšanje kakovosti življenja v zapostavljenih predelih, pomanjkanje parkov in rekreacijskih površin, onesnaženje okolja, nadzor nad upravljanjem voda in ravnanjem z odpadki in ostanke ter potreba po zanesljivi oskrbi z energijo in njeni učinkoviti uporabi,
- L. ker bi upravljanje s sodobnimi elektronskimi tehnikami ter zlasti e-upravljanje, ki bi bilo usklajeno z vsemi zainteresiranimi stranmi, zelo zmanjšalo obstoječe težave ter privedlo do tega, da bi širjenje mest obravnavali na celovit način na osnovi sodelovanja, pri čemer bi upoštevali primestna območja, ki mejijo na podeželske regije, ter v skladu s sodobnimi pristopi do urbanističnega načrtovanja, kot so pametna rast, novo prostorsko načrtovanje ter inteligentni urbanizem,

Torek, 24. marca 2009

- M. ker so dejavnosti za razvoj mest naklonjene zlasti vključitvi malih in srednje velikih podjetij, še posebej v storitvenem sektorju, ter je kohezijska politika vedno bolj usmerjena k spodbujanju konkurenčnosti mest,
- N. ker so mala in srednje velika podjetja, zlasti mala podjetja in mikropodjetja, ter obrtne in trgovinske dejavnosti bistveni za ohranitev dejavnosti v urbanih središčih ter ravnotežja v mestnih predelih in ker je urbanistična politika na področju prometa, trgovinskih dejavnosti, nepremičninskih transakcij in naraščanja cen stanovanj ali nasprotno, pomanjkanje uravnotežene politike na teh področjih pogosto povzročilo izginjanje gospodarskih dejavnosti in upadanje dejavnosti osebnih storitev,
- O. ker je treba glede na to, da imajo urbana območja pomembno vlogo pri skladnem in celovitem razvoju svojega obrobja, partnerstvo med njimi in podeželjem še okrepiti, da bi dosegli teritorialno kohezijo in uravnotežen regionalni razvoj,
1. poudarja pomen trajnostnega razvoja mest in prispevek urbanih območij k regionalnemu razvoju ter poziva Komisijo, naj redno ocenjuje, meri, primerja in obravnava vpliv politik Evropske unije na ekonomske in socialne razmere, zlasti kar zadeva vprašanja izobraževanja in kulture, ter zdravstvene, prometne, okoljske in varnostne razmere na urbanih območjih;
 2. obžaluje, da se države članice spodbujajo, ne pa tudi obvezuje, da spodbujajo trajnostni razvoj mestnih območij kot strateško prednostno nalogo; zato izraža zaskrbljenost, da nekatere države članice urbane razsežnosti ne upoštevajo dovolj pri izvajanju kohezijske politike, ter poziva Komisijo in države članice, naj v sodelovanju z regionalnimi in lokalnimi organi analizirajo in ocenijo vpliv vključevanja pobude URBAN v splošne politike ter redno spremljajo in preverjajo učinke uporabe skladov Evropske unije na urbanih območjih;
 3. opozarja na pozitivne izkušnje, pridobljene na podlagi pobude Skupnosti URBAN, kar zadeva partnerstvo, celovit pristop in načelo od spodaj navzgor, ki so občutno prispevale k učinkovitosti in ustreznosti podprtih projektov; poziva, da bi bilo treba te dosežke upoštevati v urbani razsežnosti pomoči iz strukturnih skladov in vključiti primerljive mehanizme v splošna razpoložljiva sredstva za trajnostni razvoj mest, da bi jih lahko izkoristilo čim večje število mest;
 4. meni, da sprejetje splošne opredelitve „urbanega območja“ in na splošno izraza „urban“ ne bi bilo primerno in bi bilo celo vprašljivo, saj je težko pod enim krovom združiti raznolikost razmer v državah članicah in regijah, ter meni, da bi bilo zato treba v skladu z načelom subsidiarnosti obvezno opredelitev in določitev urbanih območij prepustiti državam članicam na podlagi skupnih evropskih kazalnikov;
 5. poziva države članice, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi bodo svoje prestolnice in druge metropole podprle v njihovih prizadevanjih pri soočanju z izzivi, vključno z ravnanjem z odpadki, stanovanjskim vprašanjem, zaposlovanjem in izobraževanjem, ki jih prinašata urbanizacija in posledično naraščanje prebivalstva; splošneje meni, da demografska nihanja povzročajo izzive za mestna in podeželska območja, ki so povezani s trgovino delovne sile in dodatno s področjema izobraževanja ter ponovnega usposabljanja nekdanjih delavcev, ki so postali brezposelni, pa tudi v zvezi z upadanjem števila prebivalcev na podeželskih območjih;
 6. meni, da bi bilo v zvezi s tem in ker je očitno, da različne ustavne ureditve držav članic niso združljivi z usklajutenimi metodologijami kljub učinkovitosti različnih ravni upravljanja, koristno, da bi države članice prek javnih posvetovanj od primera do primera opredelile urbano razsežnost, kakor jo same pojmujejo, da bi se okrepilo notranje usklajevanje in povečalo sodelovanje s Komisijo;

Torek, 24. marca 2009

7. poudarja, da imajo države članice možnost, da upravljanje strukturnih skladov za izvajanje ukrepov trajnostnega razvoja mest prenesejo na mesta; meni, da je nadaljnji prenos dvojna dodana vrednost: po eni strani bi bilo mnogo učinkoviteje za regionalno in evropsko rast, če bi mesta prevzela odgovornost od načrtovanja do izvajanja sprejetih ukrepov in se tako odzvala na povsem lokalne izzive, po drugi pa bi to pomenilo pomembno orodje za krepitev lokalne upravne zmogljivosti ter lokalne upravne zmogljivosti; obžaluje pa, da možnost nadaljnega prenosa, po možnosti prek globalnih nepovratnih sredstev mestnim oblastem v okviru operativnih programov, financiranih iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, doslej ni bila v celoti uporabljena, in je prepričan, da bi bilo treba predvideti in spodbujati jasno vlogo urbanih območij kot posredniških struktur v kontekstu večstopenjskega pristopa k upravljanju v naslednjem programskem obdobju, ter meni, da bi morala biti urbana razsežnost ter nadaljnji prenos v regionalni politiki obvezna; paziti je treba, da prenos pristojnosti ne bo povzročil razdrobljenosti regionalne politike, zato je treba pravila njihovega prenosa skrbno opredeliti;

8. poudarja pomen celovitega pristopa k načrtovanju mest; predlaga, da bi morala javna podpora za razvoj mest temeljiti na celovitih urbanističnih načrtih razvoja; poziva, naj celovit pristop čim prej postane obvezujoč pogoj, najpozneje pa do naslednjega programskega obdobja za dodeljevanje in uporabo strukturnih skladov ter tudi za pridobivanje posojil Evropske investicijske banke; poziva Komisijo, naj pripravi smernice, ki bodo vsebovale priporočila in zglede dobre prakse v zvezi s temi načrti, ter naj spodbuja izmenjavo dobre prakse med nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi organi;

9. poziva države članice, naj v strateških referenčnih okvirih in nacionalnih operativnih programih dajo prednost financiranju projektov za uresničitev načrtov trajnostnega upravljanja mest;

10. priporoča, naj načrti trajnostnega upravljanja mest vsebujejo vsaj nekatere od naslednjih sestavin: načrt za ravnanje z odpadki, zemljevide in akcijske načrte hrupa, lokalne programe onesnaževanja zraka in lokalne okoljske programe, perspektive demografske rasti, zahteve po novih urbanih območjih, pridobitev nepozidanih zemljišč in zapuščenih zgradb, oživitve propadajočih četrti in opuščeni industrijski območji, razpoložljivost in dostopnost javnih storitev, urbano strukturo in delež zelenih površin, infrastrukturo za invalide, nadgrajevanje kulturne, zgodovinske in naravne dediščine, ocenitev potreb po vodi in energiji in njuno učinkovito uporabo, razpoložljivost javnega prevoza, učinkovito upravljanje prometa, vključevanje ranljivih skupin (priseljencev, manjšin, nizko kvalificiranih oseb, invalidov, žensk itd.), razpoložljivost dostojnih in cenovno ugodnih stanovanj ter načrte za boj proti kriminalu;

11. meni, da bo celovite urbanistične načrte mogoče pripraviti le, če bo na voljo dovolj sredstev za trajnostni razvoj mest, in zato priporoča, da bi bilo treba razpoložljiva sredstva usmeriti v specifične ukrepe; predlaga minimalno uporabo sredstev iz strukturnih skladov, ki jih je treba določiti na prebivalca urbanega območja za posamezno programsko obdobje tako, da uporaba najnižjega zneska ne bo pomenila nerealistične obremenitve za regije;

12. ugotavlja, da je nujno potrebno okrepiti upravno zmogljivost za vertikalno in horizontalno urbanistično upravljanje, ter opozarja države članice na perečo potrebo po sprejetju celovitega pristopa pri izvajanju politike razvoja mest (pri katerem se obravnavajo vprašanja, ki so bistveno povezana z vsakdanjim življenjem državljanov, kot so promet, javne storitve, kakovost življenja, zaposlovanje in lokalne gospodarske dejavnosti, varnost itd.), pri čemer je treba v ta prizadevanja na podlagi načela partnerstva vključiti nacionalne vlade, pa tudi regionalne in lokalne organe ter vse druge ustrezne javne in zasebne zainteresirane strani;

13. priznava, da urbanistični organi težko usklajujejo področja financiranja iz Evropskega socialnega sklada, kjer gre za ekonomski in socialni razvoj, in financiranja iz evropskega sklada za regionalni razvoj, kjer gre za načrtovanje naložb v fizično infrastrukturo; meni, da je treba spremeniti načelo „en program, en sklad“ ter da bi morali lokalni in regionalni organi bolje izkoristiti sinergije pomoči iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Evropskega socialnega sklada ter okrepiti celovito financiranje; poziva Komisijo, naj na dolgi rok preuči možnost združitve obeh skladov, če bi to zagotovilo poenostavitev postopkov;

Torek, 24. marca 2009

14. podpira zamisel o obnovljivem mehanizmu instrumenta JESSICA in njegov potencial za gospodarsko rast na urbanih območjih ter meni tudi, da bi morala v naslednjem programskem obdobju regionalna politika bolj izkoristiti uporabo mehanizmov finančnega inženiringa, kot so obnovljivi skladi, in ponujati ugodna posojila, namesto da se zanaša izključno na nepovratna sredstva kot sedaj;
15. je seznanjen s potencialom zasebnega sektorja za razvoj mest ter meni, da bi z uporabo javno-zasebnih partnerstev morali sistematično načrtovati in spodbujati vzpostavitev inovativnih sistemov in projektov financiranja za spoprijem z velikimi gospodarskimi in socialnimi problemi urbanih območij, zlasti za izgradnjo infrastrukture in stanovanja; poudarja zlasti, da so za to potrebna jasna in pregledna pravila ravnanja, zlasti kar zadeva delovanje podjetij in javnih ustanov, ki morajo v skladu z načelom subsidiarnosti sprejemati strateške odločitve o izbiri vrst storitev, pripravi specifikacij in ohranjanju določene stopnje nadzora;
16. poudarja izvedbeni in upravni vidik urbane razsežnosti ter poziva k nadaljnjim prizadevanjem za poenostavitev izvedbenih pravil kohezijske politike in splošnemu zmanjšanju prekomerne birokracije v zvezi z upravljanjem in nadzorom skladov ter posameznih projektov;
17. ugotavlja, da poleg kohezijske politike urbana območja finančno podpirajo tudi druge politike Skupnosti, zato poziva Komisijo, naj razvije in predlaga boljše usklajevanje zadevnih politik za združitev vseh sredstev Evropske unije, namenjenih urbanim območjem, da bi zagotovila izvajanje celovitega pristopa v praksi, hkrati pa naj vedno upošteva kohezijsko politiko;
18. meni, da vodstvene strukture v državah članicah niso najbolj prilagojene za spodbujanje horizontalnega sodelovanja, in odločno poziva Komisijo, naj spodbuja vzpostavitev strukture medsektorskega upravljanja;
19. poziva, da se razpoložljivi finančni, človeški in organizacijski viri uporabljajo učinkoviteje, da bi ustvarili in okrepili mreže mest in velemest na področju trajnostnega razvoja mest, saj imajo pomembno vlogo v teritorialnem sodelovanju; pri tem poudarja, da je treba zagotoviti infrastrukturo, s katero se bodo ohranile posebne značilnosti (npr. zgodovinske) in ki bo omogočila posodabljanje (npr. inovacijska središča), gospodarsko rast (npr. mala in srednje velika podjetja) in sezonske dejavnosti, ter poziva Komisijo, naj okrepi položaj urbanih območij v pobudi „Regije za gospodarske spremembe“;
20. ugotavlja, da so za ustrezno izvajanje politike regionalnega razvoja in trajnostni teritorialni razvoj potrebno ravnotežje politik na urbanih, primernih in podeželskih območjih, ki jih je treba uskladiti z ukrepi na podeželju, ter ponovno poudarja, da ima politika za razvoj podeželja pomemben vpliv na prostor in da politiki za razvoj mest in podeželja nista dovolj povezani; poudarja potrebo po pravi sinergiji med tema politikama, ki bi omogočila dejanski razvojni potencial ter prispevala k območjem privlačnosti in konkurenčnosti; poziva države članice in regije, naj uporabljajo instrument partnerstva med mesti in podeželjem, da bi dosegle cilj uravnoteženega prostorskega razvoja;
21. poziva Komisijo, naj še naprej razvija in redno posodablja projekt Urban Audit ter obenem zagotavlja informacije o stanju ločnice med mestom in podeželjem v vseh državah članicah, da bi dobili jasno predstavo o položaju ter prepoznali posebne potrebe za uravnotežen razvoj mest in podeželja;
22. priporoča Komisiji in državam članicam, naj ustanovijo evropsko skupino na visoki ravni za razvoj mest in uporabljajo odprto metodo usklajevanja za politiko razvoja mest na ravni Evropske unije;
23. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Torek, 24. marca 2009

Izvajanje Uredbe o strukturnih skladih 2007–2013

P6_TA(2009)0165

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o izvajanju Uredbe o strukturnih skladih 2007–2013: rezultati pogajanj glede nacionalnih strategij in operativnih programov kohezijske politike (2008/2183(INI))

(2010/C 117 E/13)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe ES, zlasti členov 2 in 3(2) Pogodbe,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. maja 2008 o rezultatih pogajanj glede strategij in programov kohezijske politike za programsko obdobje 2007–2013 (KOM(2008)0301),
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu ⁽¹⁾ (splošna uredba o ESRR, ESS in Kohezijskem skladu),
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2006/702/ES z dne 6. oktobra 2006 o strateških smernicah Skupnosti o koheziji ⁽²⁾ (strateške smernice o koheziji),
- ob upoštevanju izidov pogajanj o strategijah in programih kohezijske politike za obdobje 2007–2013 - podatkovni listi držav članic,
- ob upoštevanju četrtega poročila o gospodarski in socialni koheziji (KOM(2007)0273) (četrto kohezijsko poročilo),
- ob upoštevanju predloga Uredbe Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu v zvezi z nekaterimi določbami glede finančnega upravljanja (KOM(2008)0803),
- ob upoštevanju predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj v zvezi z upravičenostjo do naložb v energetske učinkovitost in obnovljive vire energije pri stanovanjskih objektih (KOM(2008)0838),
- ob upoštevanju predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1081/2006 o Evropskem socialnem skladu, da se dodajo vrste stroškov, upravičenih do prispevka iz ESS (KOM(2008)0813),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. oktobra 2008 o vodenju in partnerstvu na nacionalni in regionalni ravni ter osnovi za projekte regionalne politike ⁽³⁾,
- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj ter mnenj Odbora za industrijo, raziskave in energetiko in Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0108/2009),

⁽¹⁾ UL L 210, 31.7.2006, str. 25.

⁽²⁾ UL L 291, 21.10.2006, str. 11.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0492.

Torek, 24. marca 2009

- A. ker je Komisija objavila zgoraj omenjeno sporočilo na podlagi izidov pogajanj z državami članicami o nacionalnih strateških referenčnih okvirih in operativnih programih,
- B. ker si Skupnost v skladu s členom 158 Pogodbe prizadeva zmanjšati razlike v stopnji razvitosti različnih regij in zaostalost najmanj razvitih regij oziroma otokov, vključno s podeželskimi območji, da bi okrepila svojo gospodarsko in socialno kohezijo,
- C. ker sta zadnji dve širitvi Evropske unije povzročili znatno povečanje regionalnih razlik v Skupnosti, ki jih je treba ustrezno obravnavati, da bi spodbudili skladen, uravnotežen in trajnosten razvoj,
- D. ker zadnja poročila o koheziji izpostavljajo trend naraščanja teritorialnih razlik med regijami EU in na podregionalni ravni, za katero so značilni pojavi, kot je prostorska segregacija, ki so povzročili nastanek nekaterih oblik getoizacije, ter nadaljnje nazadovanje nekaterih oddaljenih, pretežno kmetijskih območij,
- E. ker je Svet oktobra 2006 sprejel zgoraj navedene strateške smernice o koheziji kot okvirno ogrodje držav članic za pripravo nacionalnih strateških referenčnih okvirov in operativnih programov za obdobje 2007–2013,
- F. ker se tri prednostne naloge, določene v strateških smernicah o koheziji, nanašajo na povečanje privlačnosti Evrope in njenih regij za naložbe in zaposlitve, povečanje znanja in inovacij za rast ter ustvarjanje več in boljših delovnih mest,
- G. ker bi morale spreminjanje teh prednostnih nalog v operativne programe regijam omogočiti, da bi se spoprijele z izzivi globalizacije ter strukturnimi, demografskimi in podnebnimi spremembami ter okrepile trajnostni razvoj,
- H. ker so med državami članicami pomembne razlike pri izvajanju teh prednostnih nalog v njihovih operativnih programih glede na to, kaj je regionalni razvojni cilj v posamezni regiji – konvergenca ali regionalna konkurenčnost in zaposlovanje,
- I. ker so države članice, ki so se Evropski uniji pridružile pred 1. majem 2004, glede na splošno uredbo o ESRR, ESS in kohezijskem skladu morale 60 % vseh izdatkov za konvergenčni cilj ter 75 % za cilja regionalne konkurenčnosti in zaposlovanja nameniti za prednostne naloge, povezane z libonsko strategijo, in ker je bilo državam članicam, ki so se Evropski uniji pridružile 1. maja 2004 ali kasneje, svetovano, naj sprejmejo enak pristop,
- J. ker so trajnost, preprečevanje vsakršne diskriminacije, dobro upravljanje in uporaba načela partnerstva ob močni institucionalni ter upravni zmogljivosti bistveni za uspešno izvajanje kohezijske politike,
- K. ker mora biti kohezijska politika dovolj močna in prilagodljiva, da lahko prevzame pomembno vlogo pri prizadevanjih Unije za preprečitev posledic sedanje svetovne gospodarske krize,
 - 1. priznava prizadevanja vseh držav članic, da bi v svoje operativne programe vključile tri prednostne naloge, določene v strateških smernicah o koheziji, ki ustrezajo ciljem libonske agende;
 - 2. ugotavlja, da številne države članice razmeroma počasi začinjajo novo programsko obdobje, kar bi lahko ogrozilo učinkovito porabo sredstev; prepričan pa je, da bodo obveznosti, prevzete med procesom pogajanj in sprejemanja operativnih programov, spoštovane v korist regij in Unije kot celote;

Torek, 24. marca 2009

Blažitev regionalnih razlik

3. opaža odločenost držav članic, da obravnavajo posebne ozemeljske potrebe, ki izhajajo iz zemljepisne lege ter razvitosti gospodarstva in institucij, z oblikovanjem strategij za zmanjšanje neravnovesij znotraj regij in med njimi; v zvezi s tem opozarja na ukrepe, ki so jih države članice predlagale za spoprijemanje s posebnimi razvojnimi izzivi, s katerimi se srečujejo regije s posebnimi geografskimi značilnostmi, na primer gorske regije, otoki, najbolj oddaljene regije, odročna obmejna mesta, regije, v katerih prebivalstvo upada, in obmejne regije; ponavlja, da sta ekonomsko in okoljsko uravnovešen razvoj ter zmanjšanje regionalnih razlik še vedno glavna cilja regionalne politike EU;

4. obžaluje, da načela trajnosti, enakih možnosti in nediskriminacije ter partnerstva v številnih nacionalnih strateških referenčnih okvirih in operativnih programih niso bila dovolj uporabljena in dokumentirana; je kritičen do dejstva, da je Komisija kljub temu odobrila operativne programe s takimi pomanjkljivostmi in ni vztrajala, da jih države članice ali regije izboljšajo;

5. poudarja, da pretekle izkušnje kažejo, da lahko konvergenca med državami prikrije večanje razlik med regijami in znotraj njih; ugotavlja tudi, da so te regionalne in lokalne razlike opazne na številnih področjih – pri zaposlovanju, produktivnosti, prihodkih, stopnji izobraženosti in inovativni sposobnosti; poudarja pomen teritorialne razsežnosti kohezije pri premagovanju teh težav;

Kohezijska politika pri uresničevanju lizbonske agende

6. pozdravlja izkazana prizadevanja nacionalnih organov pri zagotavljanju, da bi povprečna dodelitev izdatkov za doseganje ciljev lizbonske agende dosegla 65 % razpoložljivih sredstev v konvergenčnih regijah in 82 % v regijah regionalne konkurenčnosti in zaposlovanja, kar je dejansko več, kot je bilo sprva zahtevano;

7. je prepričan, da je na tem področju potrebnih veliko več naložb; meni, da je treba glede na vmesni pregled izvajanja strukturnih skladov v prihodnje določiti strožje smernice EU in nameniti več finančnih sredstev za doseganje teh ciljev, zlasti pa zahtevati, da se najmanj 5 % sredstev iz strukturnih skladov porabi za izboljšanje energetske učinkovitosti v obstoječih domovih; zato poziva Komisijo, naj sprejme nadaljnje ukrepe na podlagi sklepov Sveta za konkurenčnost z dne 9. in 10. oktobra 2008 o energetske učinkovitosti; poudarja poglobljitveno vlogo in možnosti za razvoj, ki ju imajo viri obnovljive energije za regije EU pri ustvarjanju delovnih mest in spodbujanju trajnostnega lokalnega razvoja;

8. spodbuja regije pri njihovem prizadevanju za izpolnitev lizbonskih ciljev z doslednim in učinkovitim izvajanjem njihovih operativnih programov; poziva tudi Komisijo, naj tesno spremlja izvajanje teh programov, da bo zagotovila uresničitev ciljev, ter naj Parlament obvešča o težavah, s katerimi se je srečala;

9. meni, da je za vseevropska energetska omrežja namenjenih premalo finančnih sredstev, saj so bistvena za uresničevanje notranjega energetskega trga;

10. poudarja pomembno vlogo, ki jo imajo mala in mikropodjetja, zlasti obrtna, na področju ekonomske, socialne in teritorialne kohezije s svojim pomembnim prispevkom k rasti in zaposlovanju; zato poziva k dejavni politiki v podporo vsem oblikam inovacij v teh podjetjih in poziva Komisijo, naj ustvari priložnosti za sodelovanje med njimi, javnim sektorjem, šolami in univerzami, da bi se oblikovali regionalni inovacijski grozdi v duhu lizbonske strategije;

Odzivanje na globalizacijo in strukturne spremembe

11. ceni, da so vse države članice namenile znatno količino svojih skupnih dodeljenih finančnih sredstev za naložbe v raziskave, razvoj in inovacije, v razvijanje na znanju temelječega storitvenega gospodarstva ter spodbujanje podjetništva in podpornih storitev za podjetja ter pomoč podjetjem in delavcem, da se prilagodijo na nove razmere; ugotavlja, da je za večino konvergenčnih regij v Uniji še vedno zelo težavno zagotoviti dostopnost, saj imajo pomanjkljivo prometno infrastrukturo;

Torek, 24. marca 2009

12. meni, da je treba industrijsko politiko podpirati s strukturnimi skladi, da bi se povečala konkurenčnost držav članic in Unije, zato podpira prednostno nalogo kohezijske politike, da bi se sprostile poslovne možnosti, zlasti malih in srednje velikih podjetij;

Demografske spremembe in bolj vključujoči trgi dela

13. čestita državam članicam za njihova prizadevanja, da bi dale prednost naložbam za povečanje udeležbe na trgu dela in odobrava ukrepe, ki jih podpirata Evropski socialni sklad in program PROGRESS (za obdobje 2007–2013), namenjene odpravljanju diskriminacije in izboljšanju položaja žensk na trgu dela; pozdravlja ukrepe držav članic za povečanje znanj ter odpravljanje revščine in socialne izključenosti v njihovih programih, ki se financirajo iz Evropskega socialnega sklada; poudarja, da si je pomembno in potrebno še naprej prizadevati v podporo zaposlovanju kljub vse globlji ekonomski krizi, pri čemer je treba na vseh stopnjah izvajanja in ocenjevanja kohezijske politike še posebej upoštevati posebne potrebe invalidov in starejših državljanov;

14. podpira načelo partnerstva, ki ga v kohezijski politiki izvaja Komisija, in jo poziva, naj vključi lokalne in nacionalne organizacije žensk v pogajanja o tej politiki in njeno izvajanje;

Odzivanje na izzive trajnostnega razvoja in podnebne spremembe ter energetske izzive

15. meni, da bi bilo treba ukrepe za varstvo okolja, boj proti podnebnim spremembam in spodbujanje energetske učinkovitosti vključiti v vse operativne programe, ter ceni zaveze držav članic za reševanje teh vprašanj, s tem ko so jim namenile približno tretjino skupnega proračuna za kohezijsko politiko; meni pa, da sredstva, namenjena posebej boju proti podnebnim spremembam in spodbujanju energetske učinkovitosti, ne zadostujejo za pokritje dejanskih potreb;

16. meni, da je razvijanje polov konkurenčnosti v okviru strukturnih skladov bistvenega pomena, saj ponujajo znatne možnosti za ustvarjanje dobro plačanih delovnih mest in rasti, pa tudi za zmanjšanje pritiska na velika somestja; v zvezi s tem pozdravlja nadaljevanje programa URBAN in meni, da je treba oživljati mestna območja in izboljšati starajočo se mestno infrastrukturo;

17. poudarja, da uredbe o strukturnih skladih določajo, da morajo države članice in Komisija zagotoviti spodbujanje enakopravnosti med ženskami in moškimi ter vključevanje vidika enakosti med spoloma na različnih stopnjah izvajanja skladov;

18. poziva države članice, naj obveščajo državljane, lokalne organe in nevladne organizacije ter organizacije žensk o vsem v zvezi z možnostjo financiranja v okviru programskega obdobja 2007–2013, zlasti o posebnih programih, upravičenosti do sofinanciranja iz strukturnih skladov, pravilih o povračilu stroškov ter o tem, kje najti razpise za predloge;

19. poziva države članice, naj zagotovijo, da s prekomernimi upravnimi ovirami ne bi odvrnile nevladnih organizacij od vložitve zahtevkov za financiranje projektov, zlasti tistih, ki so namenjeni podpori ženskam v slabših gospodarskih razmerah, priseljenkam, pripadnicam etničnih manjšin, invalidkam, ženskam, ki skrbijo za vzdrževane osebe, in žrtvam nasilja ali mučenja;

20. ugotavlja, da so med državami članicami EU-15 in EU-12 velike razlike pri dodeljevanju sredstev za varstvo okolja, ter priznava potrebo novih držav članic, da namenijo bistveno več sredstev za doseganje ciljev Unije glede okolja, podnebja in biotske raznovrstnosti, kot so opredeljeni v pravnem redu Skupnosti;

Torek, 24. marca 2009

21. poudarja, kako pomembno je okrepiti zmogljivosti za sodelovanje in učinkovito črpanje razpoložljivih finančnih virov z uporabo vseh možnih sredstev, tudi z izmenjavo zgledov najboljše prakse, informacijskimi kampanjami, skupnimi ukrepi, izmenjavo nove tehnologije in razvojem partnerstev, saj bo to prispevalo k učinkovitemu izvajanju potekajočih programov sodelovanja in povečalo absorpcijsko zmožnost novih držav članic;

22. meni, da bi si morale države članice v času gospodarske krize prizadevati za ustvarjanje sinergije med varstvom okolja in odpiranjem delovnih mest, kot je določeno v strateških smernicah o koheziji ter dodeliti več sredstev projektom, ki spodbujajo zeleno gospodarstvo, zelena delovna mesta in zelene inovacije;

Krepitev upravljanja in partnerstev na več ravneh

23. meni, da sta upravljanje na več ravneh in načelo partnerstva bistveni sestavini za zakonitost operativnih programov, njihovo preglednost in učinkovitost v obdobju načrtovanja, zlasti pa izvajanja; zato pozdravlja prizadevanja vseh držav članic, da v skladu s svojimi specifičnimi institucionalnimi okviri in tradicijo v svojih programih za sedanje obdobje krepijo načela partnerstva v skladu s členom 11 splošne uredbe o ESRR, ESS in Kohezijskem skladu; priporoča zlasti novim državam članicam, ki nimajo veliko izkušenj pri vzpostavljanju uspešnih partnerstev, naj pri izvajanju operativnih programov neprenehoma krepijo načelo partnerstva in preglednosti;

24. poziva države članice, naj preprečijo prekomerne zamude pri povračilu stroškov za končane projekte, ter opaza, da plačilna nezmožnost, ki jo povzroči tako zavlačenje, pogosto ovira upravičence – predvsem lokalne organe in nepridobitne organizacije – pri izvajanju novih dejavnosti, značilnih za njihovo področje delovanja;

25. opozarja, da so zamude pri izvajanju strukturne politike deloma nastale zaradi preveč togih postopkov, ki bi jih bilo treba zato poenostaviti in uvesti jasno razdelitev odgovornosti in pristojnosti med Unijo, državami članicami ter regionalnimi in lokalnimi organi;

26. poziva države članice, naj tesno sodelujejo z regionalnimi in lokalnimi organi že v fazi načrtovanja nacionalnih referenčnih strateških okvirov, da bodo zagotovile optimalno izvajanje nacionalnih strategij in uresničitev idealov, ki so podlaga za upravljanje na več nivojih;

27. poudarja potrebo po spodbujanju sodelovanja med zasebnim in javnim sektorjem v obliki javno-zasebnih partnerstev, da bi omogočili izvajanje številnih ključnih projektov za povečanje učinka naložb;

28. ugotavlja, da je potrebna ocena usklajenosti in komplementarnosti programov strukturnih skladov s programi za razvoj podeželja; ugotavlja, da izkušnje na tem področju kažejo, da sinergija med programoma ni dovolj izkoriščena;

Krepitev institucionalnih zmogljivosti

29. ceni večjo osveščenost o pomenu krepitve institucionalnih in upravnih zmogljivosti za učinkovito izvajanje javnih politik in upravljanje skladov Unije; poziva, naj si vse konvergenčne regije močno prizadevajo za okrepitev institucionalnih zmogljivosti ter večjo profesionalnost javnih organov;

Torek, 24. marca 2009

30. poudarja, da mora biti kohezijska politika usmerjena na podeželska območja, saj je teritorialno kohezijo mogoče doseči samo s prizadevanjem za ravnotežje med mestom in podeželjem;

Vključevanje uspešnih politik, krepitev znanja in razširjanje dobrih praks

31. ceni zlasti, da nove države članice vključujejo rezultate pobud Skupnosti URBAN in EQUAL v operativne programe za obdobje 2007–2013; odobrava prizadevanja držav članic, da bi oblikovale celovite načrte za trajnostni razvoj mest, saj so tam sedeži industrije, ki ustvarja gospodarsko rast in delovna mesta; poleg tega meni, da je treba v celoti izkoristiti potencial programov evropskega ozemeljskega sodelovanja ter instrumentov Jessica, Jaspers, Jeremie in Jasmine, da se pospeši razvoj in doseže večja stopnja rasti;

32. poziva države članice, naj upoštevajo vpliv žensk in vidik enakosti med spoloma pri vseh projektih strukturnih skladov;

Sklepi

33. meni, da ni mogoče podati vrednostne sodbe o odločitvi držav članic, kako bodo izvajale okvir, ki ga določajo strateške smernice o koheziji, pri načrtovanju nacionalnih strateških referenčnih okvirov in operativnih programov; ceni, da si države članice na vseh stopnjah precej prizadevajo, da bi izpolnile prednostne naloge kohezijske politike glede na svoje specifične potrebe in omejitve;

34. meni, da sta preglednost pri dodeljevanju strukturnih sredstev in poenostavitev upravnih postopkov, ki olajša dostop potencialnih upravičencev sredstev do informacij, bistvena pogoja za doseg splošnih ciljev kohezijske politike;

35. poziva države članice, naj okrepijo postopke, s katerimi naj bi zagotovile uporabo polno delujočega integriranega pristopa pri izvajanju kohezijske politike in s tem ustrezno upoštevanje vseh vidikov posameznega operativnega programa;

36. spodbuja Komisijo pri prizadevanjih, da bi zagotovila vzpostavitev učinkovitih nadzornih sistemov v državah članicah, s čimer bi bilo omogočeno dobro finančno poslovanje izdatkov Skupnosti;

37. ugotavlja, da sedanja svetovna gospodarska kriza povzroča nove razmere v vseh državah članicah, te pa zahtevajo ponovno oceno ter morebitno prilagajanje prednostnih nalog za naložbe; pozdravlja zgoraj navedene predloge Komisije za spremembo uredb, da bi izpolnili potrebe Unije v teh izrednih razmerah, ter ponavlja svoje stališče o bistveni vlogi kohezijske politike, da bi si gospodarstvo na vsem ozemlju Unije opomoglo; posledično zavrača vsakršen poskus renacionalizacije politike;

*

* *

38. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Torek, 24. marca 2009

Evropska pobuda za razvoj mikrokredita v podporo rasti in zaposlovanju

P6_TA(2009)0166

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 s priporočili Komisiji o evropski pobudi za razvoj mikrokredita v podporo rasti in zaposlovanju (2008/2122(INI))

(2010/C 117 E/14)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. decembra 2007 z naslovom „Evropska pobuda za razvoj mikrokredita v podporo rasti in zaposlovanju“ (KOM(2007)0708),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. julija 2007 o politiki finančnih storitev (2005–2010) - Bela knjiga ⁽¹⁾ in zlasti odstavka 35 resolucije,
- ob upoštevanju Priporočila Komisije št. 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. julija 2005 z naslovom „Skupni ukrepi za rast in zaposlovanje: Lizbonski program Skupnosti“ (KOM(2005)0330),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. julija 2005 z naslovom „Kohezijska politika za podporo rasti in novim delovnim mestom: Strateške smernice Skupnosti, 2007–2013“ (KOM(2005)0299),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. decembra 2007 z naslovom „Lizbonska strategija za rast in delovna mesta, ki jo države članice in regije izvajajo v okviru kohezijske politike EU v obdobju 2007–2013“ (KOM(2007)0798),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. decembra 2007 z naslovom „Predlog lizbonskega programa Skupnosti 2008–2010“ (KOM(2007)0804),
- ob upoštevanju Sklepa št. 1639/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o ustanovitvi Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost (2007–2013) ⁽³⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 25. junija 2008 z naslovom „Najprej pomisli na male - Akt za mala podjetja za Evropo“ (KOM(2008)0394),
- ob upoštevanju Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) ⁽⁴⁾ in predloga Komisije z dne 1. oktobra 2008 za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES glede bank, pridruženih centralnim institucijam, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja (KOM(2008)0602),

⁽¹⁾ UL C 175 E, 10.7.2008, str. 392.

⁽²⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

⁽³⁾ UL L 310, 9.11.2006, str. 15.

⁽⁴⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

Torek, 24. marca 2009

- ob upoštevanju Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1535/2007 z dne 20. decembra 2007 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomočeh *de minimis* v sektorju kmetijske proizvodnje ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju svoje pisne izjave z dne 8. maja 2008 o mikrokreditu ⁽⁶⁾,
 - ob upoštevanju drugega odstavka člena 192 Pogodbe ES,
 - ob upoštevanju členov 39 in 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve in mnenj Odbora za proračun, Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, Odbora za pravne zadeve in Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0041/2009),
- A. ker Komisija sedaj opredeljuje mikrokredit kot posojilo v znesku 25 000 EUR ali manj in Priporočilo 2003/361/ES določa, da je mikropodjetje podjetje z manj kot 10 zaposlenimi in z letnim prometom ali letno bilančno vsoto enako ali nižjo od 2 000 000 EUR; ker se navedene opredelitve ne zdijo primerne za vse nacionalne trge in ne omogočajo jasnega razlikovanja med mikrokrediti in mikropodjetjem, mikrokrediti posojilojemalcem, ki niso zanimivi za banke in mikrokrediti mikropodjetjem, ki so zanimiva za banke,
- B. ker je težaven dostop do primernih oblik financiranja pogosto naveden kot zelo pomembna ovira za podjetništvo in ker obstaja veliko potencialno povpraševanje po mikrokreditih v Evropski uniji, ki trenutno ni zadovoljeno,
- C. ker se Komisija ni odzvala na zahteve Parlamenta iz resolucije z dne 11. julija 2007 za pripravo akcijskega načrta za mikrofinanciranje, ki bi usklajeval različne politične ukrepe, in omogočil čim boljše uporabo najboljših praks v Evropske unije in v tretjih državah,
- D. ker je Parlament v letu 2008 že drugo leto zapored odobril sredstva za financiranje pilotnega projekta z naslovom „Spodbujanje ugodnejšega okolja za mikrokredite v Evropi“ in ker bi bila lahko ta sredstva, čeprav Komisija tega vidika v svojem sporočilu z dne 20. decembra 2007 ne omenja, koristno uporabljena za oblikovanje lastnega kapitala, ki bi lahko služil kot začetni kapital,

⁽¹⁾ UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

⁽²⁾ UL L 379, 28.12.2006, str. 5.

⁽³⁾ UL L 337, 21.12.2007, str. 35.

⁽⁴⁾ UL L 134, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 134, 30.4.2004, str. 114.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0199.

Torek, 24. marca 2009

- E. ker številne lastnosti ločijo mikrokredit od navadnega kredita, vključno s kreditom majhnim in srednje velikim podjetjem; ker podjetja, ki iščejo navadne kredite, ponavadi dobijo le-te pri različnih vrstah finančnih ustanov in ker je treba nadalje upoštevati pomen končnega cilja, to je vključitev vseh državljanov v uradni finančni sistem,
- F. ker mikrokrediti zahtevajo višje stroške poslovanja zaradi majhnega zneska posojila, pomanjkanja (zadostnega) zavarovanja in visokih stroškov opravljanja storitev,
- G. ker ima področje mikrokreditov inovativne in subjektivne elemente, kot so alternativne zahteve ali odsotnost zahtev po zavarovanju ter neobičajen način ocenjevanja kreditne sposobnosti, in se pogosto dodeljujejo ne samo za ustvarjanje dobička, ampak tudi za kohezijske namene, tako da se poskuša (ponovno) integrirati prikrajšane osebe v družbo,
- H. ker so mikrokrediti po definiciji majhni, vendar je njihov učinek toliko večji zaradi možnosti „recikliranja“ (odobravanja nadaljnega podobnega posojila po odplačilu), ki ga omogoča običajno kratek rok odplačila, pri čemer se ne sme zanemariti cilja, to je ponovna vključitev prejemnikov mikrokreditov v tradicionalni bančni sistem,
- I. ker lahko mikrokredite nudijo oziroma olajšajo dostop do finančnih sredstev številni ponudniki, kot so neformalni ponudniki finančnih storitev (pooblaščen P2P posojanje), organizacije v lasti članov (na primer kreditne zadrage), nevladne organizacije, vzajemne družbe in združenja za vzajemno pomoč, mikrofinančni instituti za razvoj skupnosti, jamstvene banke, skladi ter hranilnice, zadružne in poslovne banke, in ker je lahko sodelovanje med različnimi ponudniki koristno,
- J. ker je treba priznati posebno strukturo ponudnikov finančnih storitev, ki jo je mogoče najti v Evropski uniji, kot so kreditne zadrage, ki so nebančne finančne ustanove, ki aktivirajo vloge svojih članov za dajanje mikroposojil, in ker se teh struktur ne bi smelo brez premisleka izločiti iz programov financiranja mikrokreditov,
- K. ker sedanja finančna kriza in njeni možni učinki na gospodarstvo kot celoto dokazujejo slabe strani zapletenih finančnih produktov in izpostavljajo potrebo po novih načinih povečevanja učinkovitosti in da je treba imeti na voljo vse možne kanale za zagotavljanje finančnih sredstev podjetjem, ki se zaradi likvidnostnega krča soočajo z zmanjšano ponudbo kapitala, zlasti v gospodarsko in socialno zapostavljenih regijah, in hkrati poudarja, kako pomembno je, da institucije usmerijo svoje delovanje v lokalni razvoj in da imajo močno lokalno povezavo in ponujajo vključujoče bančne storitve vsem gospodarskim akterjem,
- L. ker je treba spodbujati podjetništvo,
- M. ker si potrebno zelo prizadevati za zmanjšanje upravnega bremena za mikropodjetja na najmanjšo možno raven in poziva Komisijo, naj ukrepa temu primerno,
- N. ker lahko omejitve obrestne mere odvrtaajo posojilodajalce od ponujanja mikrokreditov, če zaradi takih omejitev ne morejo pokriti svojih stroškov posojila,
- O. ker bi morala imeti podpora mikrokreditom pomembno vlogo v revidirani lizbonski strategiji,
- P. ker se tisti, ki želijo prejeti sredstva iz kohezijske politike Evropske unije, da bi ustanovili mala družinska podjetja, v številnih primerih soočajo s težavami pri pridobivanju potrebnih dodatnih sredstev,
- Q. ker bi morali biti v središču pobude Evropske unije o mikrokreditih prikrajšani ljudje, kot so (dolgotrajno) brezposelni, prejemniki socialne pomoči, priseljenci, etnične manjšine, kot so Romi, osebe, ki opravljajo neformalno delo ali ki živijo v ogroženih podeželskih območjih, ter ženske, ki želijo ustanoviti mikropodjetje,

Torek, 24. marca 2009

- R. ker je javna intervencija na področju mikrokreditov potrebna, čeprav bi morali v čim večji meri zagotoviti zasebno udeležbo,
- S. ker obstajajo številne pobude Evropske unije, ki vsebujejo elemente podpore mikrokreditom, ter bi bil zato za oblikovanje takšnih pobud v enoten sistem koristen racionaliziran in bolj osredotočen pristop,
- T. ker je dostop do podpore podjetjem (kot je usposabljanje, poučevanje in vzpostavljanje zmogljivosti) za ustanovitelje mikropodjetij bistven in bi moralo biti usposabljanje za prejemnike mikrokreditov obvezno in ker bi morala biti finančna izobrazba potrošnika ter odgovorno posojanje pomemben del politik vseh mikrofinančnih institucij,
- U. ker bi morali morebitni upravičenci do mikrokredita dobiti ustrezen pravni nasvet o sklepanju kreditne pogodbe, ustanovitvi podjetja, izterjavi dolgov, pridobivanju in izvrševanju pravic intelektualne in industrijske lastnine itd., zlasti ko mikropodjetje namerava poslovati v drugih državah članicah ali ima možnosti za to,
- V. ker bi dostop do kreditnih podatkov potencialnih kreditorejmalcev olajšal dodeljevanje mikrokreditov,
- W. ker bi bilo treba spodbujati raziskave in izmenjavo najboljših praks na področju mikrokreditov, na primer glede inovativnih tehnik za dodeljevanje, varovanje in zmanjševanje tveganja mikrokreditov, s ciljnim skupinami in v obsegu, v katerih taki pristopi delujejo v okviru Evropske unije,
- X. ker bi bilo treba preučiti vlogo posrednikov z namenom preprečevanja zlorab ter preučiti nove načine vzpostavitve zaupanja pri posojilojemalcih (na primer s skupinami skupne podpore),
- Y. ker bi bilo treba vzpostaviti okvir Evropske unije za nebančne mikrofinančne institucije, Komisija pa bi morala razviti mehanizem za podporo mikrokreditov, ki bi bil med temi ponudniki mikrokreditov nevtralen,
- Z. ker z zakonodajo proti pranju denarja in proti terorizmu ne bi smeli izključiti iz možnosti pridobitve mikrokredita oseb brez stalnega prebivališča ali osebnih dokumentov,
- AA. ker bi bilo treba pravila Skupnosti o konkurenci prilagoditi, da bi zmanjšali ovire za odobritev mikrokreditov,
- AB. ker bi morala biti pravila Skupnosti o javnih naročilih v pomoč najemnikom mikrokredita,
 - 1. zahteva, naj Komisija Parlamentu na podlagi členov 44, 47(2) ali 95 Pogodbe ES predloži zakonodajni predlog ali več zakonodajnih predlogov o zadevah, ki so obravnavane v podrobnih priporočilih v nadaljevanju;
 - 2. potrjuje, da ta priporočila spoštujejo načelo subsidiarnosti in temeljne pravice državljanov;
 - 3. meni, da morajo, kjer je to primerno, finančne posledice zahtevanega predloga ali zahtevanih predlogov kriti dodeljena proračunska sredstva Evropske unije;
 - 4. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo in spremljajoča podrobna priporočila posreduje Komisiji, Svetu ter vladam in parlamentom držav članic.

Torek, 24. marca 2009

PRILOGA

PRILOGA K RESOLUCIJI: PODROBNA PRIPOROČILA O VSEBINI ZAHTEVANEGA(-IH) PREDLOGA(-OV)**1. Priporočilo 1: o dvigovanju osveščenosti glede mikrokreditov**

Evropski parlament meni, da bi se moral(-i) zakonodajni akt(-i), ki bo(-do) sprejet(-i), osredotočiti na ureditev naslednjega:

- (a) Komisija bi morala zagotoviti uvedbo pojma mikrokredit v ustrezne statistike in zakonodajo o finančnih institucijah. Statistike o mikrokreditih bi morale upoštevati BDP na prebivalca v državah članicah in razlikovati med samozaposlenimi ali družinskimi podjetji ter podjetji z zaposlenimi, ki niso člani družine, da bi zagotovile pozitivno diskriminacijo v korist prvih.
- (b) Komisija bi morala pozvati države članice, da standardizirajo statistične predstavitve mikrokreditov, vključno z zbiranjem in analizo podatkov, razčlenjenih po spolu, starosti in narodnosti.
- (c) Komisija bi morala izdelati komunikacijsko strategijo z namenom spodbujati samozaposlovanje kot alternativo zaposlovanju, zlasti pa kot način za preprečevanje brezposelnosti v prikrajšanih ciljnih skupinah.
- (d) Komisija bi morala pozvati države članice, naj izvajajo davčne spodbude za zasebno udeležbo v poslovanju z mikrokrediti.
- (e) Komisija bi morala pozvati države članice, naj zgornje omejitve obrestnih mer omejijo na potrošniška posojila; vendar bi morale države članice imeti pravico do uporabe mehanizma, s katerim bi lahko izključile izjemno visoke obrestne mere.
- (f) Komisija bi morala z vidika najnovejše krize na trgu drugorazrednih posojil preučiti prednosti in slabosti oblik neposrednih mikrokreditov v primerjavi z listinjenimi kreditnimi aranžmaji.
- (g) Komisija bi morala zahtevati, naj države članice specifično analizirajo in poročajo o prizadevanjih in rezultatih na področju mikrokreditov v svojih letnih poročilih o nacionalnih programih reform v zvezi z integriranimi smernicami za rast in delovna mesta iz revidirane lizbonske strategije. Komisija bi morala izrecno obravnavati mikrokredite v svojem letnem poročilu o napredku.

2. Priporočilo 2: o finančni podpori EU

Evropski parlament meni, da bi se moral(-i) zakonodajni akt(-i), ki bo(-do) sprejet(-i), osredotočiti na ureditev naslednjega:

- (a) Komisija bi morala zagotoviti (so)financiranje projektov, ki se nanašajo na naslednje, pod pogojem, da je tako financiranje posebej namenjeni spodbujanju razpoložljivosti mikrokreditov za vse posameznike in podjetja brez neposrednega dostopa do posojil, ki jih običajno opredelijo države članice na svojih ozemljih kot zapostavljene ciljne skupine (kot so Romi, priseljenci, prebivalci ogroženih podeželskih območij, osebe z negotovo zaposlitvijo in ženske):
 - (i) zagotavljanje jamstva za ponudnike mikrokreditov s strani nacionalnih ali skladov EU;
 - (ii) zagotavljanje storitev za podporo podjetjem kot dodatnih storitev za jemalce mikrokreditov, ki jih opravljajo ponudniki mikrokreditov ali tretje osebe, in morajo vsebovati obvezno ciljno usmerjeno usposabljanje z rednimi ocenami za jemalce mikrokredita z možnostjo, da se usposabljanje lahko financira iz strukturnih skladov;
 - (iii) raziskave in izmenjavo najboljših praks na operativnem področju, na primer glede zahtev po alternativnem zavarovanju, neobičajnih načinov ocenjevanja kreditne sposobnosti, sistema točkovanja in vloge posrednikov;
 - (iv) oblikovanje spletne strani, na kateri lahko tisti, ki želijo prejeti mikrokredite, predstavijo svoje projekte tistim, ki so jim pripravljene posoditi sredstva zanje ter
 - (v) vzpostavitev podatkovne zbirke za celotno EU, ki bo vsebovala pozitivne in negativne kreditne podatke o najemnikih kreditov.

Torek, 24. marca 2009

- (b) Za preprečevanje podvajanja bi morala Komisija:
- (i) imenovati en sam subjekt za usklajevanje, ki bo povezal vse dejavnosti EU v zvezi s financiranjem mikro kreditov ter
 - (ii) (so)financirati projekte, samo če jih je mogoče združiti z ohranitvijo pravic iz socialne varnosti, kot so nadomestilo za brezposelnost in dohodkovna podpora, na podlagi analize ponudnikov poslovnih storitev, ki bi morali upoštevati dosežke poslovanja in nacionalni minimalni življenjski standard.

3. Priporočilo 3: o usklajenem okviru EU za bančne in nebančne mikrofinančne institucije

Evropski parlament meni, da bi se moral(-i) zakonodajni akt(-i), ki bo(-do) sprejet(-i), osredotočiti na ureditev naslednjega:

Komisija bi morala predlagati zakonodajo, ki bo uredila okvir za bančne in nebančne mikrofinančne institucije v celotni EU. Okvir nebančnih mikrofinančnih institucij bi moral vključevati:

- (a) jasno opredelitev ponudnikov mikro kreditov, ki določa, da ne sprejemajo vlog in zato niso finančne institucije na podlagi Direktive 2006/48/ES;
- (b) zmožnost opravljanja samo kreditnih dejavnosti;
- (c) zmožnost nadaljnjega kreditiranja ter
- (d) usklajena pravila, ki temeljijo na tveganjih, za odobritev, registracijo, poročanje in bonitetni nadzor.

4. Priporočilo 4: o Direktivi 2005/60/ES

Evropski parlament meni, da bi se mora(-li) zakonodajni akt(-i), ki bo(-do) sprejet(-i), osredotočiti na ureditev naslednjega:

Komisija bi morala pri reviziji Direktive 2005/60/ES zagotoviti, da določbe iz navedene direktive ne predstavljajo ovir, ki bi osebno brez stalnega naslova ali osebnih dokumentov preprečevale dostop do mikro kredita, tako da omogočijo posebno izjemo od določb glede dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke.

5. Priporočilo 5: o pravilih Skupnosti o konkurenci

Evropski parlament meni, da bi se moral(-i) zakonodajni akt(-i), ki bo(-do) sprejet(-i), osredotočiti na ureditev naslednjega:

- (a) Komisija bi morala pri pregledu pravil *de minimis* zagotoviti:
 - (i) razlikovanje omejitev *de minimis* med državami članicami, ko gre za finančno podporo ponudnikom mikro kreditov;
 - (ii) odpravo diskriminacije pomoči *de minimis*, dodeljene podjetjem v kmetijskem sektorju, če je pomoč dodeljena v zvezi z mikro kreditom ter
 - (iii) zmanjšanje upravne obremenitve, če je pomoč dodeljena v zvezi z mikro kreditom.
- (b) Komisija bi morala v zakonodaji navesti, da je vloga ponudnikov mikro kreditov in, če je primerno, javna podpora, ki jo prejemajo take institucije, v skladu s pravili EU o konkurenci.
- (c) Komisija bi morala izvajati pravila, ki omogočajo preferencialno obravnavo blaga in storitev, ki jih ponujajo jemalci mikro kredita pri postopkih javnih naročil.

Sreda, 25. marca 2009

Metoda ABB-ABM kot orodje za upravljanje dodeljevanja proračunskih sredstev

P6_TA(2009)0173

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o metodi ABB-ABM kot orodju za upravljanje dodeljevanja proračunskih sredstev (2008/2053(INI))

(2010/C 117 E/15)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A6-0104/2009),
- A. ker so institucije EU v okviru spodbujanja k učinkovitosti usmerjenega upravljanja programov Komisije in na splošno Evropske unije v skladu z belo knjigo o reformi leta 2000 („Kinnockove reforme“) sprejele upravljanje na podlagi dejavnosti (ABM), načrtovanje proračuna po dejavnostih (ABB) ter cikel strateškega načrtovanja in programiranja (SPP),
- B. ker so bili ti pojmi v prakso uvedeni v času Prodijeve Komisije in njenih petletnih strateških ciljev za obdobje 2000–2005, ki vsebujejo tako letni cikel SPP kot tudi ustrezni cikel ABM/ABB na strani virov,
- C. ker je bil končni cilj nedvomno zagotoviti kar najboljšo uporabo omejenih virov davkoplačevalcev za uresničevanje dogovorjenih političnih prednostnih nalog, tako da se bolje povežejo politike in postopek dodeljevanja sredstev, kar je pomenilo, da bi morale institucije EU vzpostaviti mehanizme, ki bi dosegli namen na nebirokratski in učinkovit način,
- D. ker je bila reforma hkrati namenjena učinkovitejšemu upravljanju in izvajanju, večji svobodi delovanja ter jasnejši opredelitvi osebne obveznosti in odgovornosti,
- E. ker je proračunski organ največjo pozornost namenil najboljši uporabi omejenih virov in zdaj meni, da je prišel čas za oceno dosedanjega razvoja in spodbujanje nadaljnjih izboljšav, ki bi lahko institucijam EU zagotovile visokokakovostne, v učinkovitost usmerjene sisteme,
- F. ker je v zvezi s splošnim pristopom in razmišljanjem o teh vprašanjih že prišlo do bistvenih pozitivnih sprememb, vendar še vedno obstaja veliko možnosti za nadaljnje izboljšanje upravljanja obstoječih sredstev,

Splošno

1. meni, da je bilo izvajanje ABM/ABB uspešno in je povzročilo pomembno kulturno spremembo v Komisiji, pri čemer je hkrati pomagalo razjasniti osebno odgovornost in obveznost ter spremeniti upravljanje tako, da je to postalo učinkovitejše, bolj usmerjeno k rezultatom in preglednejše;
2. poudarja, da zaradi širjenja obremenjujočih pravil in okornih postopkov še vedno obstaja velika nevarnost birokratizacije Komisije; zato poziva k nadaljnjemu razvoju postopkov in upravljanja na vseh ravneh v Komisiji;
3. meni, da bi morali petletne strateške cilje Komisije – navsezadnje gre za politično podlago splošnega načrtovanja – in njihovo letno pretvorbo v letno strategijo politik (APS) bolje povezati z večletnimi finančnimi okviri, da bi tako poenostavili njihov časovni raspored in vključitev v skladno strategijo z ustreznimi sredstvi, zato meni, da bi moral sam večletni finančni okvir trajati pet let;

Sreda, 25. marca 2009

4. meni, da se programi EU sedaj obširno preverjajo glede nadzora in zakonitosti, vendar pa se dejanskim rezultatom, doseženim v dogovorjenem obdobju, na žalost ne posveča toliko pozornosti; meni, da bi več pozornosti morali nameniti rezultatom, doseženim pri ocenjevanju splošnih letnih dosežkov Komisije, vključno z rezultati v postopku razrešnice;

Pristojnosti

5. poudarja, da sta jasna opredelitev in razdelitev odgovornosti odločilnega pomena za doseganje rezultatov pri politikah EU in učinkovite porabe v proračunu; poudarja, da so komisarji politično odgovorni; poudarja tudi, da so v odnosu do Parlamenta prav tako v celoti odgovorni za izvajanje preudarnega in učinkovitega vodenja v svojih oddelkih in v Komisiji kot celoti; poudarja, da so dobri odnosi med institucijami v duhu medsebojnega zaupanja in odprtosti ključni element za uspeh;

6. meni, da je izjemnega pomena, da ima Komisija kot izvršilni organ, odgovoren za izvajanje, na voljo dovolj sredstev in manevrskega prostora, vendar mora jasno poročati o doseženih ciljih ter uporabi dodeljenih finančnih in človeških virov; meni, da je z vidika proračunskega organa manj pomembno, natančno vedeti, kako so bili cilji doseženi in kako je Komisija notranje delovala; zato v zvezi s tem zagovarja ustrezno višjo stopnjo svobode; poziva Komisijo, naj analizira trenutni cikel ABB/SPP z namenom zagotoviti njegovo skladnost v tem oziru ter predstavi ustrezne predloge za spremembe;

7. meni, da bi Komisija morala opredeliti jasne kazalnike kakovosti ter količinske kazalnike za merjenje doseganja političnih in upravnih ciljev ter doseči njihovo primerljivost v času;

8. opozarja, da imajo tudi generalni direktorji generalnih direktoratsv Komisije (pooblaščenih odredbodajalci) določeno stopnjo upravljaljske in upravne odgovornosti, kot je opredeljena v ustreznih določbah kadrovskih predpisov in z načelom dobrega finančnega upravljanja v finančni uredbi, v smislu učinkovitega, uspešnega ter seveda pravno pravilnega izvajanja programov in politik;

9. meni, da je vprašanje jasne verige odgovornosti, ki ni niti preveč razčlenjena niti preveč birokratska, na večini področij še vedno lahko vzrok za pomanjkanje „lastništva“ določenih vprašanj v Komisiji, ter si v zvezi s tem želi nekaj jasnih smernic glede izvajanja programov/izvrševanja proračuna ter vpliva ABM in ABB na to tematiko;

10. s tem v zvezi pozdravlja nadaljnja prizadevanja, ki bi razjasnila odgovornost posameznih akterjev in okrepila občutek odgovornosti znotraj organizacije; prav tako meni, da je učinkovita uporaba in vključitev ABM/ABB kot orodja za uspeh – in ne kot upravne obremenitve – lahko odločilnega pomena; poziva Komisijo, naj nadaljuje ta proces in predstavi ustrezne predloge za njegovo nadaljevanje;

Povratne informacije

11. meni, da sta praktična predstavitev ter sinteza rezultatov in dodeljenih sredstev, uporabljeni v letnih poročilih o dejavnostih, še vedno v zaostanku glede na čas, porabljen za upravne naloge, ki predstavljajo cilje in zahtevana sredstva v pripravljavnih fazah, tj. letna strategija politik, letni načrti upravljanja in poročila o dejavnostih; v zvezi s tem meni, da so potrebni nadaljnji koraki, s katerimi bodo skupne službe Komisije na pozitiven način prevzele lastništvo nad postopkom;

12. poudarja resnično potrebo po izboljšanih, uporabnikom prijaznih poročilih o rezultatih za Parlament, da bi ta lahko opravljal proračunske, zakonodajne in revizijske naloge; meni, da bi Parlamentu in Svetu pri letnem proračunskem postopku morala biti na voljo bolj zgoščena različica letnih poročil o dejavnostih in njihovo zbirno poročilo, vključno z rezultati in stroški;

Sreda, 25. marca 2009

13. meni, da je resna pomanjkljivost, da sta letna strategija politik in vzporedne proračunske informacije, ki se vključujejo v predhodni predlog proračuna, do zdaj oblikovala nove prednostne naloge, ne da bi prepoznavala „negativne prednostne naloge“, in da posledično ves cikel dodaja eno prednostno nalogo za drugo, ne da bi bile sprejete politične odločitve glede zadev, ki jih je spričo omejenih davkoplačevalskih virov treba skrbeti, da bi tako omogočili izvajanje pomembnejših prednostnih nalog; poudarja, da je to v očitnem nasprotju z osnovnimi načeli reforme; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da stroge omejitve večletnega finančnega okvira puščajo zelo malo manevrskega prostora;

14. je seznanjen s predlogi za izboljšanje skladnosti letnih načrtov upravljanja in poročil o dejavnostih, ki se objavljajo s predhodnim predlogom proračuna, a čimer bi se zmanjšala upravna obremenitev procesa SPP, hkrati pa ohranila povezava med cilji in izmerjenimi učinki; meni, da je treba letni načrt upravljanja preoblikovati in poziva Komisijo, naj hitro ukrepa;

15. še vedno ni prepričan, ali proces SPP/ABM v zadostni meri upošteva pretekle izkušnje in rezultate ter kako se ti v naslednjih letih vključujejo nazaj v sistem; poudarja, da je to povezano tudi s tem, kako se upošteva veliko število študij in vrednotenj, ki jih opravlja Komisija, in ali te študije in vrednotenja, kot bi bilo pravilno, vplivajo na postopek dodeljevanja sredstev; zato predlaga, da se jasneje zahteva povezava z revizijami programa in proračunskim postopkom v formalnih pogojih ocenjevanja; nadalje predlaga, da se v letno poročilo o dejavnostih vključi poglavje o pridobljenih izkušnjah;

16. meni, da mora proces SPP/ABM vključevati tudi oceno tveganj, ki so povezana z doseganjem političnih ciljev;

17. kot praktičen predlog za izboljšanje učinkovitosti programov EU meni, da je nujno, da se pri pripravi novega proračuna bolje izkoristijo sedanji cikli upravljanja in proračunski cikli; v tehničnem smislu to pomeni, da je treba pri trenutnem postopku (proračun za leto 2010) pravočasno zagotoviti letna poročila o dejavnostih in njihovo zbirno poročilo za leto 2008, ki vsebujejo rezultate o tem, v kolikšni meri so bili cilji izpolnjeni, ter jih izčrpnije uporabiti v vseh predlogih Komisije v letu 2009; izraža željo, da bi morale obstajati „sistematične posledice“ kot rezultat tega, kako napredujejo prejšnje prednostne naloge in cilji; kritizira dejstvo, da iz leta v leto ni namenjene dovolj pozornosti temu, kaj je bilo v povezavi z zgoraj navedenim narejenega in kako naj se to odraža v prihodnjih letih;

18. pozdravlja določene izboljšave v poročilih o dejavnostih, ki se predložijo s predhodnim predlogom proračuna kot utemeljitev zahtevanih sredstev; obžaluje dejstvo, da informacije včasih še vedno niso zahtevane kakovosti, ki bi spodbudila na primer povečanje proračuna, ter prav tako obžaluje, da se proračunskemu organu še ni zdelo primerno nagraditi dobrih izvajalcev oz. nasprotno, ohraniti ali celo zmanjšati proračune oddelkov, ki imajo neustrezne rezultate;

Znotraj Komisije

19. meni, da je treba dolgoročne cilje in načrte, tj. večletni finančni okvir in petletne strateške cilje kakor tudi letno strategijo politik, bolje pojasniti ter povezati z delom posameznih generalnih direktorats in služb kot pomemben del motiviranja zaposlenih, ki naj čutijo, da so del pomembnih ciljev organizacije kot celote ter da prispevajo k tem ciljem; zato zahteva od Komisije, da v svojih letnih načrtih upravljanja in letnih poročilih o dejavnostih jasneje poveže pozitivne in negativne prednostne naloge s splošnimi večletnimi strateškimi cilji;

20. prav tako meni, da ti strateški cilji na žalost večinoma niso predmet nikakršnega resnega poskusa vrednotenja glede napredka; meni, da bi lahko na primer opravili srednjeročni pregled izpolnjevanja strateških ciljev in da bi se vsi generalni direktorati lahko vključili v ta proces, tako da bi navedli, kateri ukrepi so bili izvedeni, katera sredstva uporabljena in kako je to prispevalo k izpolnjevanju splošnih ciljev; poudarja, da je treba z namenom, da bi to uresničili v praksi, v strateškem kontekstu čimbolj opredeliti cilje in kazalnike, uporabljene za merjenje uspešnosti;

21. poudarja, da je takšna vključenost nenazadnje ključnega pomena za odgovorno upravljanje sredstev na operativnih ravneh in tudi, na primer, ključni element pri motiviranju enot, da si prizadevajo za učinkovite delovne prakse, ustvarjanje prihrankov, kjer je mogoče, sodelovanje z drugimi oddelki itd.;

Sreda, 25. marca 2009

22. meni, da je treba ABB/ABM razvijati tako, da se zagotovi večja preglednost in obrazložitev delitve odgovornosti med centralnimi in decentraliziranimi nalogami v Komisiji ter da se, še pomembneje, omogočijo jasne smernice glede številke in stroškov za osebje/vire, namenjene upravni podpori in usklajevalnim nalogam, vključno s podporo za cikel ABB/ABM, ter na ta način prispeva k pravemu ravnotežju med centralnim in decentraliziranim pristopom;

Sklepne opombe

23. poziva Komisijo, naj cikel SPP-ABM bolje vključi in poenostavi, tako da bo mogoče dejanske rezultate izvajanja politik in dejavnosti ustrezno upoštevati pri dodeljevanju človeških in finančnih virov; poudarja, da bi to moralo omogočiti tudi opredelitev morebitnih „negativnih prednostnih nalog“;

24. meni, da si je treba bolj prizadevati, da bi se pri oblikovanju letne strategije politik sistematično upoštevali rezultati preteklih let, s tem bi prispevali tudi k zmanjšanju upravnega bremena Komisije;

25. poudarja, da bi bilo treba poenostaviti in izboljšati tudi predstavitev vsebine ključnih dokumentov SPP-ABM, kot sta letno poročilo Komisije o dejavnostih in zbirno poročilo, da bi bolje ustrezali potrebam organa, pristojnega za sprejem proračuna in podeljevanje razrešnice;

26. vztraja, da ta ukrep ne bi smel povzročiti povečane upravne delovne obremenitve; zato poziva Komisijo, naj opravi natančno analizo upravnih stroškov ciklusa SPP/ABM, da bi opredelila možne upravne poenostavitve, ter pozorno spremlja ustreznost dodeljevanja človeških virov, zlasti za dejavnost načrtovanja in dejavnost načrtovanja proračuna;

27. poziva Komisijo, naj v naslednjem poročilu o pregledu poročila Parlamentu o rezultatih takšnih analiz kot tudi o opravljenih ukrepih in napredku glede zahtev iz te resolucije, in sicer pred prvo obravnavo proračuna za leto 2010 v Parlamentu;

28. meni, da bi bilo treba nameniti več poudarka opredelitvi meril kakovosti, s katerimi bi morali biti usklajeni podatki o uspešnosti;

29. nadalje poziva Komisijo, naj Parlament obvešča o sprejetih ukrepih za ocenjevanje ter izboljšanje organizacijske uspešnosti in učinkovitosti, predvsem glede razdelitve upravne podpore in nalog usklajevanja med centralno in operativno ravno v Komisiji;

30. poudarja, da bi med letnimi poročili o dejavnostih, letno strategijo politik in predhodnim predlogom proračuna Komisije morala obstajati jasnejša povezava ter da bi si v večletnem obdobju morali prizadevati za uskladitev programskih in proračunskih dejavnosti z boljšo povezavo med večletnim finančnim okvirjem, strateškim načrtom Komisije in letno strategijo politik;

31. meni, da bi te izboljšave spremenile ABB-ABM v učinkovit instrument v smislu proračuna, usmerjenega k rezultatom, ter znotraj Komisije povečale kulturo odgovornosti in obveznosti;

32. meni, da bi Parlament moral pregledati, kako se uporabljajo podatki o uspešnosti, ki izhajajo iz dokumentov SPP/ABM, da bi okrepil svoj dialog s Komisijo;

*

* *

33. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Sreda, 25. marca 2009

Vmesni pregled finančnega okvira 2007-2013

P6_TA(2009)0174

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o vmesnem pregledu finančnega okvira 2007 – 2013 (2008/2055(INI))

(2010/C 117 E/16)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe ES, zlasti njenih členov 268 do 280,
- ob upoštevanju potekajočega postopka ratifikacije Lizbonske pogodbe,
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. junija 2005 o političnih izzivih in proračunskih sredstvih razširjene Unije 2007–2013 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije z dne 3. novembra 2008 o reformi proračuna v spreminjajoči se Evropi (SEK(2008)2739),
- ob upoštevanju konference z naslovom „Reforma proračuna v spreminjajoči se Evropi“, ki jo je priredila Komisija dne 12. novembra 2008,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 13. decembra 2007 o predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008 (vsi oddelki) ⁽³⁾ in 18. decembra 2008 o predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2009 (vsi oddelki) ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. marca 2007 o prihodnosti lastnih sredstev Evropske unije ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. decembra 2007 o spremenjenem predlogu Sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju v zvezi z večletnim finančnim okvirom ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 4. decembra 2008 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi instrumenta za hitro odzivanje na hitro naraščajoče cene hrane v državah v razvoju ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. februarja 2008 o četrtem poročilu o gospodarski in socialni koheziji ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.⁽²⁾ UL C 124 E, 25.5.2006, str. 373.⁽³⁾ UL C 323 E, 18.12.2008, str. 454.⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0622.⁽⁵⁾ UL C 27 E, 31.1.2008, str. 214.⁽⁶⁾ UL C 323 E, 18.12.2008, str. 263.⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0576.⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0068.

Sreda, 25. marca 2009

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. marca 2008 o sistematskem pregledu skupne kmetijske politike ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 15. in 16. decembra 2005, 21. in 22. junija 2007 in 11. ter 12. decembra 2008,
 - ob upoštevanju odgovora Evropskega računskega sodišča na sporočilo Komisije „Reforma proračuna v spreminjajoči se Evropi“ (SEK(2007)1188),
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun in mnenj Odbora za zunanje zadeve, Odbora za razvoj, Odbora za proračunski nadzor, Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, Odbor za regionalni razvoj ter Odbora za kmetijstvo (A6-0110/2009),
- A. ker so Evropski parlament, Svet in Komisija sklenili Medinstitucionalni sporazum z dne 17. maja 2006 o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju (Medinstitucionalni sporazum z dne 17. maja 2006) po intenzivnih pogajanjih na podlagi pogajalskega stališča Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2005, ki je temeljilo na poglobljeni analizi potreb, da bi se tako opredelile politične prednostne naloge, in na sporazumu, ki so ga sklenile države članice leta 2005,
- B. ker Medinstitucionalni sporazum z dne 17. maja 2006 predvideva, da bo Komisija poročala o delovanju Medinstitucionalnega sporazuma do konca leta 2009, in poziva Komisijo, da opravi obsežen pregled, ki bo zajemal vse vidike odhodkov EU, vključno s Skupno kmetijsko politiko in viri, vključno s popustom Združenega kraljestva, in da poroča v obdobju 2008 – 2009,
- C. ker je Komisija septembra 2007 začela z obširnim javnim posvetovanjem, ki je zbralo več kot 300 prispevkov, in je 12. novembra 2008 priredila konferenco na temo Reforma proračuna v spreminjajoči se Evropi, ki je pomenila prvi korak postopka pregleda,
- D. ker Komisija namerava predstaviti sporočilo, v katerem bodo predstavljene glavne smernice, ki bi morale določiti naslednji finančni okvir najkasneje jeseni 2009 in predstaviti poročilo o delovanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 (drugi korak postopka), medtem ko bo nova Komisija v letu 2010 pripravljala predloge za prihodnji večletni finančni okvir in Medinstitucionalni sporazum (tretji korak),
- E. ker postopek ratifikacije Lizbonske pogodbe še ni zaključen,
- F. ker je v finančnih določbah Lizbonske pogodbe predvideno, da bo imel večletni finančni okvir pravno zavezujoči značaj v okviru Pogodbe o delovanju Evropske unije in bo trajal vsaj 5 let,
- G. ker je v Lizbonski pogodbi predvidena razširitev pristojnosti Evropske unije, posledice tega se bodo morebiti odražale v številu novih politik, za katere bomo potrebovali primerne pravne osnove in sredstva,
- H. ker bi morale institucije zagotoviti, da bo časovni razpored naslednjega finančnega okvira omogočal demokratično legitimnost in bo kolikor mogoče ustrezal mandatu Komisije in Evropskega parlamenta, če se upošteva morebitno podaljšanje in prilagoditev večletnega finančnega okvira do 2015/2016,
- I. ker bi morale biti imenovanje nove Komisije in s tem povezane predstavitve priložnost za novo izvoljeni Parlament, da zasliši in oceni nove komisarje glede njihovih zadevnih političnih prednostnih nalog in oceni v ta namen potreben proračun,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0093.

Sreda, 25. marca 2009

J. ker bi moral vmesni pregled potekajočih zakonodajnih programov, predvidenih v obdobju 2010 – 2011, predstavljati glavni temelj za prihodnje preglede potekajočih programov in prihodnjih prednostnih nalog in ga je treba ustrezno upoštevati pri morebitnem podaljšanju in prilagoditvi trenutnega finančnega okvira do konca leta 2015/2016,

1. opozarja, da je Parlament učinkovito prispeval k oblikovanju večletnega finančnega okvira za obdobje 2007 – 2013 in Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006, medtem ko je istočasno omogočal neprekinjen potek zakonodaje Skupnosti prek sprožanja ogromnega števila večletnih programov; meni, da je večina priporočil iz poročila Parlamenta še vedno veljavnih, saj so temeljila na načelu od spodaj navzgor, ki je povežalo naloge in obljube s potrebnimi proračunskimi sredstvi; s tem v zvezi meni, da se morajo nekatera splošna načela in široke smernice, ki temeljijo na preteklih izkušnjah, prenesti na bodoči Parlament;

Pristop v treh korakih

2. pozdravlja pobudo Komisije za pripravo širokega in odprtega posvetovanja za iskanje novih idej in nastajajočih trendov; vendar opozarja, da se, v okviru institucionalnih pravic, ki jih uživa vsaka institucija, Parlament pooblasti, da poišče druge rešitve in razmisli o podlagi za posvetovanje in predstavitve, ki jih je sam načrtoval;

3. meni, da je bil v zadnjih dveh letih, ki so sledila začetku veljave sedanjega večletnega finančnega okvira (2007-2013) in Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006, dosežen določen napredek na področju treh stebrov, ki jih je razvil Parlament v svoji resoluciji z dne 17. maja 2006 o sklenitvi Medinstitucionalnega sporazuma⁽¹⁾: usklajene politične prednostne naloge in finančne potrebe, posodobitev proračunske strukture in boljša kakovost izvrševanja proračuna EU; vendar ugotavlja, da je izboljšanje še vedno možno, kot na primer izpolnitev dogovorjene izjave o zanesljivosti, poenostavitev pravil in izboljšanje uporabe že zagotovljenih, vendar premalo uporabljenih sredstev;

4. se zaveda dejstva, da je v končnem sporazumu veliko število primanjkljajev ostalo brez rešitve – kot na primer vključitev izjav o regionalnem in nacionalnem upravljanju; poudarja, da se je pojavila potreba po dodatnem financiranju za politične prednostne naloge EU, zlasti za program Galileo, ETI in instrument za hrano, in da je bila najdena rešitev prek obstoječih instrumentov iz Medinstitucionalnega sporazuma iz dne 17. maja 2006; ugotavlja, da sam Svet ni mogel izvajati sporazuma Evropskega sveta, ki je nameraval dodeliti 5 000 000 000 EUR iz proračuna EU za načrt za oživitvev in podporo; meni, da bomo znotraj veljavnega večletnega finančnega okvira in Medinstitucionalnega sporazuma potrebovali dodatne prilagoditve, ki temeljijo na zadostnem in ambicioznem pregledu;

5. poudarja, da je treba razlikovati med pregledom nekaterih programov znotraj trenutnega večletnega finančnega okvira, ki temeljijo na vmesnem pregledu zakonodaje, ki bo potekala v obdobju 2010–2011, obstoječih izzivih, ki izhajajo iz nezadostnega financiranja razdelka 4 in razdelka 1a, in na novih izzivih kot so energija, podnebne spremembe, državljanstvo, svoboda, varnost in pravica, boj proti kriminalu, skupna zunanja in varnostna politika (SZVP) in druge politike, povezane z novimi pristojnostmi iz Lizbonske pogodbe, in pripravo novega večletnega finančnega okvira; poudarja, da podaljšanje sedanjega večletnega finančnega okvira še toliko bolj izpostavlja potrebo po ambicioznem vmesnem pregledu;

6. poudarja, da trenutne okoliščine in številne negotovosti, ki so na eni strani povezane s postopkom ratifikacije Lizbonske pogodbe in na drugi strani s koncem trenutnega zakonodajnega obdobja Parlamenta, izidi evropskih volitev in oblikovanjem nove Komisije v trenutnih gospodarskih okoliščinah, ne bodo omogočali oblikovanja podrobnih stališč, ki imajo za cilj ambiciozen pregled v naslednjih mesecih; poudarja pa, da bi moral biti ambiciozen pregled nujna prednostna naloga za novi Parlament in novo Komisijo;

⁽¹⁾ UL C 297 E, 7.12.2006, str. 182.

Sreda, 25. marca 2009

7. zato meni, da bi moral realistični vmesni pregled potekati v treh korakih:
- (a) (i) reševanje primanjkljajev in ostankov v okviru letnih proračunskih postopkov, če je mogoče prek večje prožnosti in, če je treba, z uporabo dela rezerve, ki je ostal pod zgornjo mejo lastnih sredstev,
 - (ii) ocena vmesnega vrednotenja,
 - (b) (i) priprava morebitne prilagoditve in podaljšanja trenutnega večletnega finančnega okvira do leta 2015/2016, da se omogoči gladek prehod sistema na petletni večletni finančni okvir, pri katerem bosta imela vsak sklic Parlamenta in Komisije v času trajanja mandata politično odgovornost za posamezni večletni finančni okvir,
 - (ii) morebitne prilagoditve in podaljšanje trenutnih programov, kakor jih predvideva zakonodaja (2010–2011) v skladu z morebitnim podaljšanjem večletnega finančnega okvira, kot je že večkrat zahteval Parlament,
 - (c) priprava naslednjega večletnega finančnega okvira za obdobje po letu 2016/2017; za ta korak bo odgovoren Parlament, ki bo izvoljen leta 2014;

Splošna načela

8. opozarja, da predstavlja zgornja meja lastnih sredstev 1,31 % BND Evropske unije za prevzete obveznosti in 1,24 % BND Evropske unije za plačila; opozarja tudi, da vsako leto ostanejo znatne rezerve pod zgornjo mejo, ki jo določa finančni okvir, zlasti za plačila (8 300 000 000 EUR leta 2007, 13 000 000 000 EUR leta 2008, 7 800 000 000 EUR leta 2009); poleg tega opozarja, da obstajajo ogromne rezerve med zgornjo mejo večletnega finančnega okvira in zgornjo mejo lastnih sredstev EU ⁽¹⁾ (36 600 000 000 EUR za leto 2010, 44 200 000 000 EUR za leto 2011, 45 000 000 000 EUR za leto 2012 in 50 600 000 000 EUR za leto 2013) ⁽²⁾;

9. potrjuje svoje stališče iz svoje zgoraj navedene resolucije z dne 29. marca 2007, v katerem je poudaril, da je politična povezava med reformo prihodkov in pregledom odhodkov neizogibna in popolnoma razumljiva; meni, da bi se morala oba postopka izvajati vzporedno, z namenom zlitja v skupno celovito in integrirano reformo novega sistema financiranja in porabe EU najpozneje do večletnega finančnega okvira, ki bo postal veljaven leta 2016/2017, za kar bi bilo potrebno predhodno izpeljati pripravljalna dela, vključno z ratifikacijo; zahteva nadaljnjo preučitev sistema, saj bodo z njo prednosti in bremena med državami članicami večinoma dosegla primernejšo raven;

10. meni, da trenutna svetovna gospodarska kriza ne sme vplivati na skupno količino virov EU, tudi če bo BND držav članic prenehal slediti vedno rastoči krivulji; zato je prepričan, da se morajo odhodki EU osredotočiti na politike z jasno evropsko dodano vrednostjo, ki je popolnoma v skladu z načelom subsidiarnosti, sorazmernosti in solidarnosti; opozarja, da v času krize obseg te dodane vrednosti v veliki meri temelji na temeljnem načelu solidarnosti med evropskimi narodi;

11. poudarja, da mora dobro finančno poslovanje, izboljšano upravljanje s strani držav članic in usklajevanje političnih prednostnih nalog in finančnih potreb ostati prednostna naloga v prihajajočih letih in da si je treba prizadevati za doseganje tega cilja prek predhodne identifikacije pozitivnih in negativnih prednostnih nalog, in ne prek zgornjih meja, ki si jih sami naložijo, zato meni, da mora imeti večletni finančni okvir večjo stopnjo prožnosti; poudarja, da so izzivi, s katerimi se sooča Unija (kriza v prehranbenem, energetske in finančnem sektorju), bili v njeni preteklosti le redko tako pomembni; meni, da pravi evropski odgovor na te krize zahteva mednarodne zakonodajne in proračunske ukrepe;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2000/597/ES, Euratom z dne 29. septembra 2000 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti (UL L 253, 7.10.2000, str. 42).

⁽²⁾ Zgornja meja lastnih sredstev v višini 1,24 % v primerjavi z zgornjo mejo večletnega finančnega okvira, ki temelji na ocenah za BND EU 27 za leto 2009.

Sreda, 25. marca 2009

12. meni, da se politične prednostne naloge Unije zaradi globalizacije, demografskih sprememb, tehnološkega razvoja, potrebe po zagotavljanju zanesljivih in raznolikih virov dobave energije ter podnebnih sprememb stalno razvijajo, da je ponovna ocena in optimizacija porabe EU temeljnega pomena za doseganje največje dodane vrednosti in učinkovitosti ukrepov EU;

13. prepričan je, da je večja prilagodljivost v postavkah in med njimi absolutno potrebna za zmožnosti delovanja Unije, ne samo za soočanje z novimi izzivi EU, ampak tudi za olajšanje postopka sprejemanja odločitev znotraj institucij; pričakuje, da bo Komisija v svojih prihodnjih predlogih, ki temeljijo na izjavi št. 1 iz Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006, s tem v zvezi sprejela ustrezne pobude;

14. opozarja, da je v točki 21 Medinstitucionalnega sporazuma predvideno, da se lahko finančni okvir ob nepredvidenih okoliščinah spremeni v skladu z najvišjimi obsegi lastnih sredstev; ponovno kritizira nespametno ravnanje Sveta, ki trdovratno nasprotuje uporabi te možnosti pregleda;

15. ponovno izraža željo po dejanskih in hitrih izboljšavah pri izvajanju politik EU in zlasti pri izvajanju kohezijske politike s strani držav članic in Komisije; odločno pričakuje skupno zavezo Komisije in Sveta v imenu držav članic novembra 2008 za poenostavitev postopkov (zlasti tako imenovanih Management Control Systems (MCS)), da se tako pospeši plačila in proizvede pozitivne učinke v prihodnjih proračunih; je pripravljen sprejeti politične in upravne ukrepe, če bi trenutne razmere ostale nespremenjene; predlaga, da je poenostavitev postopkov prednostna naloga tudi na drugih področjih, na primer na področju raziskav in inovacij ter politike glede malih in srednje velikih podjetij;

16. ugotavlja, da je treba dati veliko prednost učinkovitemu upravljanju porabe EU; nadalje ugotavlja, da je zlasti pomembno, da dodeljevanje sredstev temelji na objektivnih merilih in stalnem vrednotenju njihove uspešnosti; ocenjuje, da naj se zato spodbuja tesno in uspešno javno-zasebno partnerstvo;

17. obžaluje zamudo, ki je nastala pri razmisleku o reformi sistema za financiranje proračuna Unije, ki je še bolj nujna zaradi gospodarske krize; zlasti obžaluje, da se priložnost vzpostavitev sistema za dražbo emisij toplogrednih plinov ni izrabila za začetek temeljne politične razprave o dodeljevanju novih javnih sredstev, ki so bila oblikovana v sklepih Unije; vztraja, da se ta razprava spodbudi v okviru vmesnega pregleda veljavnega večletnega finančnega okvira;

18. ugotavlja, da države članice v nacionalnih proračunih upoštevajo velik delež ciljev Unije; vztraja, da so tako uporabljena sredstva registrirajo in objavijo v vsaki državi članici, da se tako lažje izmerijo prizadevanja vsake države in bolje ocenijo zneski, ki jih je treba predvideti v proračunu EU na področjih, kjer je treba prizadevanja držav članic spodbuditi oziroma dopolniti;

Posebna opažanja

19. je odločen, da bo našel ustrezno financiranje za nove oziroma dodatne politike, ki bi morebiti izhajale iz možnega začetka veljave Lizbonske pogodbe (kot so energetska in vesoljska politika, raziskave v okviru razdelka 1a; pravosodno sodelovanje iz razdelka 3a; mladi, šport, informacijska in komunikacijska politika, javno zdravje iz razdelka 3b; humanitarna pomoč, Evropska služba za zunanje politično delovanje iz razdelka 4);

20. opozarja, da razdelkom 1a, 3 in 4 ni namenjenih dovolj sredstev v sedanjem večletnem finančnem okviru; poudarja, da dodatne politike ne smejo spremeniti ravnovesja med glavnimi kategorijami veljavnega večletnega finančnega okvira, niti ne ogroziti obstoječih prednostnih nalog; poudarja tudi, da če bodo nekatere države članice še naprej vztrajale pri pristopu 1 %, ne bo obstajal proračunski način za financiranje novih prednostnih nalog kar bi moralo biti nesporemljivo tako za Svet in še zlasti ne za Parlament;

Sreda, 25. marca 2009

21. meni, da bi moralo biti nudenje sredstev za Unijo, da se tako izpolnijo njene politične ambicije na področju energetske varnosti in boja proti podnebnim spremembam, del kratkoročnega pregleda, ki je neodvisen od začetka veljave Lizbonske pogodbe; je pripravljen na preučitev možnosti za oblikovanje posebnega sklada v ta namen; poudarja, da mora biti to osrednja prednostna naloga prihodnjega večletnega finančnega okvira, po možnosti prek skupnega sporazuma glede načinov financiranja politik podnebnih sprememb; z dolgoročnega vidika načrtuje oblikovanje nove kategorije, ki bi povezala vse proračunsko primerne politike v boju proti podnebnim spremembam;
22. poudarja potrebo po skladnosti politik na tem področju in kaže na potrebo, da se vse glavne programe preveri z vidika podnebnih sprememb, vključno s kmetijskimi programi, kohezijskimi programi, programi za prometna in energetska omrežja in razvojnimi programi;
23. ponavlja svojo pripravljenost za začetek pogajanj s Svetom glede predlogov Komisije za financiranje projektov na področju energije in omrežja (širokopasovnega) v okviru načrta EU za ožvitev gospodarstva;
24. poudarja, da se trenutnih okoliščin upočasnitve gospodarske rasti ne sme uporabljati kot izgovor za zavlačenje, ampak, prav nasprotno, kot priložnost za povečanje naložb v zelene tehnologije;
25. vztraja pri doseganju cilja za povečanje odhodkov za raziskave in razvoj na 3 % BND Evropske unije do leta 2010; poudarja, da so znanstvene raziskave, znanstvena infrastruktura, tehnološki razvoj in inovacije v središču lizbonske strategije in predstavljajo ključne dejavnike za rast, oblikovanje delovnih mest, trajnostni razvoj in konkurenčnost EU;
26. poudarja potencial programov s področja izobraževanja, kulture in mladih pri približevanju Evrope svojim državljanom in pri pospeševanju kulturne raznolikosti, kakor tudi medsebojnega razumevanja, poleg vloge, ki jo igra izobraževanje pri doseganju lizbonskih ciljev in pri prilagajanju strokovnega znanja novim izzivom in priložnostim, ki izhajajo iz finančne in gospodarske krize ter podnebnih sprememb;
27. poudarja, da se za razdelek 4 „EU kot globalni partner“ stalno namenja premalo sredstev; poziva Komisijo k oblikovanju predlogov za: financiranje dolgoročne perspektive, ki bo pomagala doseči razvojne cilje tisočletja, obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah, ki je neodvisen od razvojne pomoči, za preprečevanje sporov in spodbujanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin; za verodostojno sosedsko politiko; ter za skupno zunanjo in varnostno politiko ter evropsko varnostno in obrambno politiko (ki sta predmet ustreznih postopkov razrešnic), da se tako izognemo pogostim in neskončnim pogajanjem s Svetom med letnimi proračunskimi postopki; poudarja, da je treba nove potrebe financirati z dodatnimi sredstvi;
28. opozarja na zaveze držav članic iz leta 2005 za doseganje cilja 0,7 % BND Evropske unije za uradno razvojno pomoč (ODA) leta 2015; meni, da je lahko podpora proračuna EU koristna spodbuda za pomoč državam članicam pri spoštovanju tega cilja; ponavlja svojo željo, da se Evropski razvojni sklad vključi zaradi povečanja preglednosti v splošni proračun skupaj s postopki odločanja, ki so spremljani in nadzorovani s strani Parlamenta;
29. poziva novi Parlament, izvoljen v letu 2009, da zaradi preglednosti, vključi sredstva, ki se trenutno upravljajo izven proračuna v običajno proračunsko strukturo;

*

* *

30. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
-

Sreda, 25. marca 2009

Sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/Cariforum

P6_TA(2009)0175

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Sporazumu o gospodarskem partnerstvu med državami Cariforuma na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani

(2010/C 117 E/17)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 25. septembra 2003 o peti ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Cancunu ⁽¹⁾, z dne 12. maja 2005 o oceni kroga pogajanj iz Dohe po sklepu Generalnega sveta STO z dne 1. avgusta 2004 ⁽²⁾, z dne 1. decembra 2005 o pripravi šeste ministrske konference Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽³⁾, z dne 23. marca 2006 o vplivih sporazumov o gospodarskem partnerstvu na razvoj ⁽⁴⁾, z dne 4. aprila 2006 o oceni pogajalskega kroga iz Dohe po ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽⁵⁾, z dne 1. junija 2006 o trgovini in revščini: oblikovanje trgovinske politike, ki bo povečala prispevek trgovine k odpravi revščine ⁽⁶⁾, z dne 7. septembra 2006 o odložitvi pogajanj o razvojnem načrtu iz Dohe ⁽⁷⁾, z dne 23. maja 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽⁸⁾, z dne 12. julija 2007 o sporazumu TRIPS in dostopu do zdravil ⁽⁹⁾, z dne 12. decembra 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽¹⁰⁾ ter svojega stališča z dne 5. junija 2008 o predlogu Uredbe Sveta o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2009 do 31. decembra 2011 in spremembi uredb (ES) št. 552/97, (ES) št. 1933/2006 in uredb Komisije (ES) št. 964/2007 in (ES) št. 1100/2006 ⁽¹¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. septembra 2002 o priporočilu Komisiji v zvezi s pogajanjem o sporazumih o gospodarskem partnerstvu z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi (AKP) državami in regijami ⁽¹²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. februarja 2009 o vplivih sporazumov o gospodarskem partnerstvu na razvoj ⁽¹³⁾,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med državami Cariforuma na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani,
- ob upoštevanju skupne deklaracije o podpisu sporazuma o gospodarskem partnerstvu,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisanega v Cotonouju dne 23. junija 2000 (Sporazum iz Cotonouja),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose iz aprila 2006, oktobra 2006, maja 2007, oktobra 2007, novembra 2007 in maja 2008,

⁽¹⁾ UL C 77 E, 26.3.2004, str. 393.

⁽²⁾ UL C 92 E, 20.4.2006, str. 397.

⁽³⁾ UL C 285 E, 22.11.2006, str. 126.

⁽⁴⁾ UL C 292 E, 1.12.2006, str. 121.

⁽⁵⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 155.

⁽⁶⁾ UL C 298 E, 8.12.2006, str. 261.

⁽⁷⁾ UL C 305 E, 14.12.2006, str. 244.

⁽⁸⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 301.

⁽⁹⁾ UL C 175 E, 10.7.2008, str. 591.

⁽¹⁰⁾ UL C 323 E, 18.12.2008, str. 361.

⁽¹¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0252.

⁽¹²⁾ UL C 273 E, 14.11.2003, str. 305.

⁽¹³⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0051.

Sreda, 25. marca 2009

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. oktobra 2007 z naslovom „Sporazumi o gospodarskem partnerstvu“ (KOM(2007)0635),
 - ob upoštevanju Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini, zlasti člena XXIV,
 - ob upoštevanju ministrske deklaracije četrtega zasedanja ministrske konference STO, sprejete dne 14. novembra 2001 v Dohi,
 - ob upoštevanju ministrske deklaracije šestega zasedanja ministrske konference STO, sprejete dne 18. decembra 2005 v Hongkongu,
 - ob upoštevanju poročila in priporočil delovne skupine o pomoči za trgovino, ki jih je generalni svet Svetovne trgovinske organizacije sprejel dne 10. oktobra 2006,
 - ob upoštevanju Deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000, ki postavlja razvojne cilje tisočletja za skupno določena merila mednarodne skupnosti za izkoreninjenje revščine,
 - ob upoštevanju sporočila iz Gleneaglesa, ki ga je dne 8. julija 2005 sprejela skupina G8,
 - ob upoštevanju člena 108(5) v povezavi s členom 103(2) svojega Poslovnika,
- A. ker od 1. januarja 2008 predhodni trgovinski odnosi EU z državami AKP, ki so jim omogočali prednostni dostop do trgov EU na nevzajemni podlagi, niso več v skladu s pravili Svetovne trgovinske organizacije,
- B. ker so sporazumi o gospodarskem partnerstvu namenjeni podpori regionalnega vključevanja in spodbujanju postopnega vključevanja gospodarstev AKP v svetovno gospodarstvo ter s tem pospeševanju njihovega trajnostnega socialnega in gospodarskega razvoja in prispevajo k splošnemu prizadevanju za izkoreninjenje revščine v državah AKP,
- C. ker bi bilo treba sporazume o gospodarskem partnerstvu uporabiti za dolgoročne odnose, pri katerih bi trgovina podpirala razvoj,
- D. ker sedanja finančna in gospodarska kriza pomeni, da bo trgovinska politika za države v razvoju pomembnejša kot kdajkoli prej,
- E. ker bi bile posledice zapletenih in obsežnih obveznosti iz sporazumov zelo občutne za države in regije,
- F. ker sporazum o gospodarskem partnerstvu nedvomno pogojuje cilje in vsebino prihodnjih sporazumov med državami Cariforuma in drugimi trgovinskimi partnerji ter položaj regij pri pogajanjih,
- G. ker imajo države Cariforuma ločene načrte liberalizacije, ki se delno prekrivajo in se bodo sčasoma združili ter razvili v regionalni načrt; ker je cilj Karibske skupnosti (Caricom) vzpostaviti enotni trg do leta 2015,
- H. ker bi bile absolutne posledice trgovinskih pravil iz sporazuma o gospodarskem partnerstvu veliko večje od odprave tarif,
- I. ker mora boljša pravila trgovanja spremljati večja podpora za pomoč, povezana s trgovino,

Sreda, 25. marca 2009

- J. ker je cilj strategije EU za pomoč trgovini podpreti zmožnost držav v razvoju, da izkoristijo nove trgovinske možnosti,
- K. ker se zadnji stavek člena 139(2) sporazuma glasi: „Nobena določba tega sporazuma se ne razlaga tako, da zmanjšuje sposobnost pogodbenic in držav podpisnic Cariforuma za spodbujanje dostopa do zdravil“,
- L. ker sporazum o gospodarskem partnerstvu vsebuje izjavo o razvojnem sodelovanju, ne pa pravno zavezujočih finančnih obveznosti,
1. poudarja, da sporazumov o gospodarskem partnerstvu ni mogoče šteti za zadovoljive, če ne dosegajo naslednjih ciljev: zagotovitve sredstev državam AKP za trajnostni razvoj, spodbujanja uspešnejšega vključevanja v svetovno trgovino in okrepitev procesa regionalizacije, oživitve trgovine med Evropsko unijo in državami AKP ter promocije gospodarske raznolikosti držav AKP;
 2. opozarja, da mora sporazum o gospodarskem partnerstvu podpirati sestavo in vsebino ter duh razvojnih ciljev, politike in prednostnih nalog držav Cariforuma;
 3. poudarja, da bi moral sporazum o gospodarskem partnerstvu prispevati k uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja;
 4. poziva Komisijo, naj pojasni svoje stališče o cilju EU, da bo onemogočala davčne oaze; v zvezi s tem opozarja, da je osem od štirinajstih držav Cariforuma, ki so podpisale sporazum o gospodarskem sodelovanju, na seznamu davčnih oaz Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj ter da sporazum o gospodarskem partnerstvu z državami Cariforuma omogoča liberalizacijo tekočih računov za vse prebivalce (člen 122), sprostitev kapitala za investitorje (člen 123) ter skoraj neomejene čezmejne dejavnosti finančnih storitev, vključno z delovanjem skrbniških storitev in trgovanje z izvedenimi finančnimi instrumenti na prostem trgu;
 5. poudarja, da je glavni cilj Sporazuma o gospodarskem partnerstvu ES/Cariforum prispevati k uresničitvi razvojnih ciljev tisočletja z razvojnimi cilji, zmanjšanjem revščine in spoštovanjem temeljnih človekovih pravic;
 6. poziva Komisijo, naj stori vse za ponoven začetek pogajanj o razvojni agendi iz Dohe in zagotovi, da bodo sporazumi o liberalizaciji trgovine spodbujali razvoj v revnih državah;
 7. je prepričan, da morajo celoviti sporazumi o gospodarskem partnerstvu dopolnjevati sporazum o razvojni agendi iz Dohe in ne biti alternativna možnost za države AKP;
 8. poudarja, kako pomembna je trgovina znotraj regije in kako potrebno je izboljšati povezave regionalne trgovine, da bi zagotovili trajnostni razvoj v regiji; poudarja pomen sodelovanja in usklajenega delovanja različnih regionalnih organov;
 9. izraža zaskrbljenost, ker je kljub mandatu Komisije za pogajanje o sporazumih o gospodarskem partnerstvu, ki ga je Svet odobril dne 17. junija 2002, pri čemer se je poudarilo, naj se med pogajanja upoštevajo interesi najbolj oddaljenih regij Skupnosti, ter da bi v zvezi s tem sporazumi o gospodarskem sodelovanju vsebovali posebne ukrepe za pomoč proizvodom iz teh regij za njihovo kratkoročno vključitev v medregionalno trgovino, saj se v določbah Svetovne trgovinske organizacije interesi najbolj oddaljenih regij niso dovolj upoštevali v mnogi pogledih, ki so jih regionalni sveti posredovali Komisiji, kar je imelo za posledico, da se je vključitev najbolj oddaljenih regij v medregionalno trgovino zanemarila;
 10. spodbuja nadaljnje znižanje tarif med državami v razvoju in regionalnimi skupinami, ki sedaj predstavljajo 15 do 25 odstotkov vrednosti trgovine, kar bi nadalje spodbudilo trgovino med državami juga, gospodarsko rast in regionalno vključevanje;

Sreda, 25. marca 2009

11. opozarja, da je vzpostavitev resničnega regionalnega trga bistvena podlaga za uspešno izvajanje sporazumov o gospodarskem sodelovanju in da sta regionalno vključevanje in sodelovanje bistvena za družbeni in gospodarski razvoj držav Cariforuma;
12. poudarja, da je treba med izvajanjem sporazuma posvetiti ustrezno pozornost postopkom vključevanja v Cariforum in ciljem njegovega enotnega trga in gospodarstva, kot je predvideno v revidirani pogodbi iz Chataguaramasa;
13. priznava, da so se države Cariforuma, ki so članice Karibske skupnosti, obvezale na tematskih področjih, ki še niso bila obravnavana ali v celoti izpeljana v enotnem trgu in gospodarstvu, vključno s finančnimi in drugimi storitvami, investicijami, konkurenčnostjo, javnimi naročili, elektronskim trgovanjem, intelektualnimi pravicami, prostim pretokom blaga in okoljem; poziva, naj se pri izvajanju teh določb ustrezno upošteva enotni trg in gospodarstvo na teh tematskih področjih, v skladu s členom 4(3) sporazuma o gospodarskem partnerstvu ES/Cariforum;
14. poziva zadevne države, naj predložijo jasne in pregledne podatke o gospodarskem in političnem položaju ter razvoju v teh državah, kar bi prispevalo k izboljšanju sodelovanja z ES;
15. poziva Komisijo, naj pojasni dejansko razdelitev sredstev po vsej regiji AKP, ki izvirajo iz zastavljenih prednostnih izdatkov v okviru povečanega proračuna za pomoč za trgovino;
16. vztraja, da mora biti ob upoštevanju pariških načel o učinkovitosti pomoči pomoč med drugim usmerjena na potrebe, ter poziva države AKP, naj zato predlagajo dodatna sredstva, povezana s sporazumi o gospodarskem partnerstvu, zlasti glede regulativnih okvirov, zaščitnih ukrepov, spodbujanja trgovine, podpore pri izpolnjevanju mednarodnih sanitarnih in fitosanitarnih standardov ter standardov intelektualne lastnine in sestave nadzornega mehanizma sporazumov o gospodarskem partnerstvu;
17. opozarja na sprejetje strategije EU za pomoč trgovini oktobra 2007 z obvezo k povečanju skupne pomoči EU, povezane s trgovino, na 2 milijardi EUR (2 000 000 000 EUR) letno do leta 2010 (1 milijardo EUR prispeva Skupnost in 1 milijardo EUR države članice); vztraja, da države Cariforuma prejmejo ustrezen in pravičen delež;
18. poziva Komisijo, naj pojasni porazdelitev sredstev v tej regiji, poziva države članice EU, naj načrtujejo dodatna sredstva poleg proračunskih obveznosti v obdobju 2008–2013;
19. poziva, naj se kmalu opredeli in priskrbi pravičen delež virov pomoči za trgovino; poudarja, da bi morale Komisija in države članice EU zagotoviti, da so ta sredstva dodatni viri in ne viri evropskega razvojnega sklada, ki jim je bila spremenjena namembnost, da so prilagojeni prednostnim nalogam Cariforuma ter da je njihovo posredovanje kar v največji meri usmerjeno prek sklada za regionalni razvoj in je pravočasno, predvidljivo in v skladu z načrti izvajanja nacionalnih in regionalnih strategij; priporoča Komisiji in državam Cariforuma, naj ta sredstva učinkovito uporabijo, da bi pripomogle k nadomestitvi morebitne izgube carinskih prihodkov ter se soočile s konkurenčnostjo in potrebami za krepitev razvoja;
20. poziva Komisijo, naj pojasni, katera sredstva so dodatna pri financiranju 10. Evropskega razvojnega sklada; poziva Komisijo, naj zagotovi, da se vse določbe v zvezi z razvojem, vključno z njihovim financiranjem, nemudoma, ustrezno in učinkovito začnejo izvajati;
21. opaža, da je za Bahame, Antigvo in Barbados verjetna izguba dohodka zaradi liberalizacije trgovine; sprejema dejstvo, da je za druge države Cariforuma večina izvoza EU v Cariforum že oproščena trgovinskih ovir ali pa bo večji del liberalizacije potekal med desetimi in petnajstim letom po časovnem razporedu izvajanja;
22. poudarja, da morajo po potrebi brezcarinske in brezkvotne pobude spremljati veikle spremembe pravil glede izvora, da bi se povzročil občuten porast izvoza blaga; s tem v zvezi pozdravlja nedavne izjave Komisije, da bi lahko v skladu z načelom kumulacije v členu 10 nadgradili pravila glede izvora;

Sreda, 25. marca 2009

23. poziva Komisijo, naj Parlamentu redno poroča o razsežnostih izkoriščanja patentov in sporov iz Pogodbe o sodelovanju na področju patentov; poziva Komisijo, naj redno predstavlja poročila o izvajanju obvez glede prenosa tehnologij iz sporazuma; poziva Komisijo, naj ne poskuša usklajevati standardov za pravice intelektualne lastnine bolj, kot je primerno za stopnjo razvoja v državah Cariforuma; poudarja, da je pomembno, da se državam Cariforuma pomaga pri spremljanju protikonkurečnega ravnanja v farmacevtskem sektorju;
24. poziva pogajalce končnih sporazumov o gospodarskem partnerstvu, naj prevzamejo polno odgovornost nad preglednostjo upravljanja z naravnimi viri ter opišejo zglede najboljše prakse, ki so potrebni, da lahko države AKP kar najboljše izkoristijo te vire;
25. poziva Komisijo, naj zagotovi, da se določbe glede izvajanja pravic intelektualne lastnine ne bodo uporabljale za oviranje zakonite konkurence dobaviteljev generičnih zdravil in/ali preprečevanje nakupa generičnih zdravil s strani vladnih nabavnih organizacij;
26. upošteva potrebo po poglavju o trgovinski zaščiti z dvostranskimi zaščitnimi ukrepi; poziva obe strani, naj preprečita nepotrebno uporabo teh varoval;
27. priznava vključitev poglavja o razvojnem sodelovanju v celovit sporazum o gospodarskem partnerstvu, ki bi obsegal sodelovanje na področju trgovine z blagom, konkurenčnost ponudbe, infrastrukturo v podporo podjetjem, trgovino s storitvami, vprašanja v zvezi s trgovino, krepitev institucionalnih zmogljivosti in davčne prilagoditve; poziva obe strani, naj spoštujeta svojo zavezo, da bosta zaključili pogajanja o konkurenci in vladnih naročilih šele, ko bodo zagotovljene ustrezne zmogljivosti;
28. poudarja, da bi sporazum o gospodarskem partnerstvu moral upoštevati posebne interese malih in srednjih podjetij obeh strani;
29. poziva Evropsko unijo, naj pri vseh subregionalnih skupinah AKP uporabi načelo države z največjimi ugodnostmi;
30. priznava, da države Cariforuma in druge podregionalne skupine v razmerju do Evropske unije izvajajo načelo države z največjimi ugodnostmi;
31. meni, da bi morali ob upoštevanju določb za posebno in diferencirano obravnavo, vključenih v člen 5 sporazuma o gospodarskem partnerstvu, ustrezni kazalci razvoja v tem sporazumu služiti trem ključnim namenom, da bi dosegli cilj zmanjšanja revščine: spodbuditi države Cariforuma k izvajanju zavez sporazuma o gospodarskem partnerstvu ali jih usposobiti v primeru odstopanj; spremljanje učinkov izvajanja sporazuma o gospodarskem partnerstvu na trajnostni razvoj in zmanjšanje revščine; ter spremljanje izvajanja obvez ES, zlasti izplačevanja in učinkovitega zagotavljanja obljubljenih finančnih in tehničnih pomoči;
32. poudarja, da je treba pri izvajanju sporazuma o gospodarskem partnerstvu uporabiti kazalce razvoja, da bi ocenili pričakovane gospodarske in socialne dosežke (na primer zmanjšanje revščine, boljši življenjski standard in odpiranje gospodarstva);
33. opozarja na velik razkorak med ravniavo javne porabe za kmetijske subvencije ter finančno in tehnično podporo kmetijstvu,
34. opozarja, da to predstavlja škodo za kmete v državah AKP, ker zmanjšuje njihovo konkurenčnost v domovini in tujini, saj so njihovi proizvodi v primerjavi s subvencioniranimi proizvodi iz EU in ZDA realno gledano dražji;
35. zato podpira dogovorjene izjeme od tarifnih postavk za kmetijske in nekatere predelane kmetijske proizvode, če temeljijo predvsem na potrebi po zaščiti novih industrij ali občutljivih proizvodov v teh državah;

Sreda, 25. marca 2009

36. poziva k ustreznim in preglednim nadzornim mehanizmom – z jasno določeno vlogo in vplivom – za spremljanje učinka sporazumov o gospodarskem partnerstvu s povečano zavzetostjo držav AKP in širokim posvetovanjem z zainteresiranimi stranmi;
37. poziva Komisijo, naj podpre vzpostavljane neodvisnih mehanizmov nadzora znotraj držav Cariforuma z zadostnimi sredstvi za izvajanje potrebnih analiz, s katerimi bi ugotovili, do katere mere se uresničujejo cilji sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
38. meni, da je za izvajanje sporazuma o gospodarskem sodelovanju bistveno vzpostaviti primeren sistem nadzora, ki ga bo usklajeval zadevni parlamentarni odbor, v katerem bodo sodelovali člani Odbora za mednarodno trgovino in Odbora za razvoj, in bo zagotavljal ustrezno ravnotežje med ohranjanjem vodilne vloge Odbora za mednarodno trgovino in splošno usklajenostjo glede trgovinskih in razvojnih politik; meni, da bi moral ta parlamentarni odbor delovati prilagodljivo in svoje delo dejavno usklajevati z delom Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU;
39. poudarja ključno vlogo parlamentov Cariforuma in nedržavnih akterjev pri nadzoru in upravljanju sporazuma o gospodarskem partnerstvu; ugotavlja, da njihovo dejavno vključevanje zahteva jasen in vključujoč program EU in držav Cariforuma;
40. poziva Evropski svet, naj se posvetuje z regionalnimi sveti najbolj oddaljenih regij Evropske unije v Karibih (Martinique, Guadeloupe in Francoska Gvajana) pred ratifikacijo sporazuma o gospodarskem partnerstvu med državami Cariforuma in državami Evropske unije;
41. pozdravlja omenjeno skupno deklaracijo in dejstvo, da bo obvezna celostna revizija sporazuma opravljena pred potekom petih let od datuma podpisa in vsakih pet let za tem, da bi se določil vpliv sporazuma ter stroški in posledice izvajanja; poudarja, da so se stranke zavezale, da bodo po potrebi spremenile njegove določbe in prilagodile njihovo uporabo; poziva Evropski parlament in parlamente Cariforuma, naj sodelujejo pri vseh revizijah sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
42. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in držav AKP, Svetu ministrov AKP-EU in skupni parlamentarni skupščini AKP-EU.

Vmesni sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/Slonokoščena obala

P6_TA(2009)0176

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Vmesnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Slonokoščeno obalo na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani

(2010/C 117 E/18)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini, zlasti člena XXIV,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisanega v Cotonouju 23. junija 2000 (sporazum iz Cotonouja),

Sreda, 25. marca 2009

- ob upoštevanju deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000, ki postavlja razvojne cilje tisočletja za skupno določena merila mednarodne skupnosti za izkoreninjenje revščine,
- ob upoštevanju ministrske deklaracije četrtega zasedanja ministrske konference STO, sprejete 14. novembra 2001 v Dohi,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. septembra 2003 o peti ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Cancúnu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. maja 2005 o oceni kroga pogajanj iz Dohe, po sklepu Generalnega sveta STO z dne 1. avgusta 2004 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sporočila iz Gleneaglesa, ki ga je 8. julija 2005 objavila skupina G8,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. decembra 2005 o pripravi šeste ministrske konference Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju ministrske deklaracije šestega zasedanja ministrske konference STO, sprejete 18. decembra 2005 v Hongkongu,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. marca 2006 o vplivih sporazumov o gospodarskem partnerstvu na razvoj ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. aprila 2006 o oceni pogajalskega kroga iz Dohe po ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. junija 2006 o trgovini in revščini: oblikovanje trgovinske politike, ki bo povečala prispevek trgovine k odpravi revščine ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. septembra 2006 o odložitvi pogajanj o razvojnem načrtu iz Dohe ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju poročila in priporočil delovne skupine o pomoči za trgovino, ki jih je generalni svet Svetovne trgovinske organizacije sprejel 10. oktobra 2006,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 23. maja 2007 ⁽⁸⁾ in 12. decembra 2007 ⁽⁹⁾ o sporazumih o gospodarskem partnerstvu,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. oktobra 2007 z naslovom „Sporazumi o gospodarskem partnerstvu“ (KOM(2007)0635),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose aprila 2006, oktobra 2006, maja 2007, oktobra 2007, novembra 2007 ter maja in junija 2008,

⁽¹⁾ UL C 77 E, 26.3.2004, str. 393.

⁽²⁾ UL C 92 E, 20.4.2006, str. 397.

⁽³⁾ UL C 285 E, 22.11.2006, str. 126.

⁽⁴⁾ UL C 292 E, 1.12.2006, str. 121.

⁽⁵⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 155.

⁽⁶⁾ UL C 298 E, 8.12.2006, str. 261.

⁽⁷⁾ UL C 305 E, 14.12.2006, str. 244.

⁽⁸⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 301.

⁽⁹⁾ UL C 323 E, 18.12.2008, str. 361.

Sreda, 25. marca 2009

- ob upoštevanju svojega stališča z dne 5. junija 2008 o predlogu Uredbe Sveta o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2009 do 31. decembra 2011 in spremembi uredb (ES) št. 552/97, (ES) št. 1933/2006 in uredb Komisije (ES) št. 964/2007 in (ES) št. 1100/2006 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Slonokoščeno obalo na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani,
 - ob upoštevanju člena 108(5) v povezavi s členom 103(2) svojega Poslovnika,
- A. ker so do 31. decembra 2007 predhodni trgovinski odnosi Evropske unije z državami AKP, katerim so omogočali prednostni dostop do trgov EU na nevzajemni podlagi, odstopali od splošnih pravil Svetovne trgovinske organizacije (STO),
- B. ker so sporazumi o gospodarskem partnerstvu v skladu s pravili STO, ki so namenjeni podpori regionalnega vključevanja in spodbujanju postopnega vključevanja gospodarstev držav AKP v svetovno gospodarstvo, s čimer pospešujejo njihov trajnostni socialni in gospodarski razvoj ter prispevajo k celostnim prizadevanjem za izkoreninjenje revščine in ustvarjanje bogastva v teh državah,
- C. ker so začasni sporazumi o gospodarskem partnerstvu po svoji naravi v skladu s pravili STO in vključujejo pomembne zaveze v trgovini z blagom, katerih namen je preprečevanju motenj v trgovanju držav AKP z Evropsko unijo, ter jih je treba šteti za začasno rešitev, dokler pogajanja za sklenitev celostnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu z zahodnoafriško regijo še potekajo,
- D. ker je poleg pravil trgovanja, ki jih vsebujejo začasni sporazumi o gospodarskem partnerstvu, potrebna večja podpora za pomoč v zvezi s trgovino, kot so krepitev upravne zmogljivosti in ukrepi za spodbujanje dobrega upravljanja,
- E. ker se Slonokoščena obala uvršča na 151. mesto od 163 držav po indeksu zaznave korupcije za leto 2008 mednarodne organizacije Transparency International,
- F. ker je namen strategije pomoči strategije EU za pomoč trgovini podpirati zmogljivosti držav v razvoju, da izkoristijo nove priložnosti za trgovanje,
- G. ker so nekatere države AKP, ki so hotele zagotoviti, da bi bili vsi izvozniki obravnavani enako kot trgovinski partner z največjimi ugodnostmi, med pogajanja zahtevale vključitev klavzule o državi z največjimi ugodnostmi, ki določa običajno in nediskriminatorno tarifo za uvoz blaga,
- H. ker je konkurenca med gospodarstvi držav EU in AKP omejena, saj je velika večina blaga, ki ga izvažajo EU, blago, ki ga države AKP ne proizvajajo, temveč ga potrebujejo za neposredno porabo ali kot vhodne surovine v domači industriji; ker to ne velja za trgovino s kmetijskim blagom, kjer izvozne subvencije EU močno ovirajo proizvajalce iz držav AKP v kmetijskem in živilno-rejskem sektorju ter sektorju mleka in mlečnih proizvodov ter motijo, pogosto pa tudi uničujejo lokalne in regionalne trge, in ker naj EU zato nemudoma začne s postopno ukinitvijo vseh vrst izvoznih subvencij,
- I. ker so bila na pogajanjih med Evropsko skupnostjo in državami AKP dosežena nova, boljša in prožnejša pravila, ki lahko državam AKP prinesejo znatne koristi, če se bodo izvajala ustrezno in ob upoštevanju njihovih omejenih zmožnosti,
1. poudarja, da sporazumov o gospodarskem partnerstvu ni mogoče šteti za zadovoljive, če ne dosegajo treh ciljev: nudenje sredstev državam AKP za trajnostni razvoj, spodbujanje uspešnejšega vključevanja v svetovno trgovino in okrepitev procesa regionalizacije;
 2. poudarja, da je glavni cilj sporazuma prek trgovine in razvoja, zmanjšanja revščine in spoštovanja temeljnih človekovih pravic prispevati k doseganju razvojnih ciljev tisočletja;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0252.

Sreda, 25. marca 2009

3. opozarja, da je začasni sporazum sicer v skladu s pravili STO in ga je mogoče obravnavati kot prvi korak v procesu, ni pa nujno, da bo vodil do „končnega“ sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
4. priporoča prilagodljiv in pragmatičen pristop v tekočih pogajanjih za končni sporazum o gospodarskem partnerstvu; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj upošteva zlasti zahtevo Slonokoščene obale glede razvojnih vidikov sporazuma; v zvezi s tem pozdravlja Sklepe predsedstva Evropskega sveta iz maja 2008;
5. poziva Komisijo, naj preuči morebitno prošnjo Slonokoščene obale za ponovna pogajanja o vseh določbah, povezanih s spornimi vprašanji, ki bi jih želela spremeniti ali umakniti;
6. poziva Komisijo, naj čimbolj pozorno spremlja razvoj gospodarstva zaradi sporazuma; zato podpira namero Komisije, da med pogajanja za končni sporazum o gospodarskem partnerstvu pregleda vse vidike sporazuma; poudarja, da mora končni sporazum o gospodarskem partnerstvu vsebovati klavzulo o reviziji in oceno učinka, ki jo je treba opraviti v roku treh do petih let po podpisu sporazuma, da se določi družbeno-ekonomski vpliv sporazuma, vključno s stroški in posledicami izvajanja; poziva k vključitvi Parlamenta v vsaki reviziji sporazuma;
7. opozarja, da morajo biti sporazumi o gospodarskem partnerstvu v skladu s pravili STO, ki ne predpisujejo ali prepovedujejo obveznosti liberalizacije ali regulativnih obveznosti na področju storitev, zaščite intelektualne lastnine in tako imenovanih „singapurskih vprašanj“;
8. poziva k vzpostavitvi regulativnega okvira za storitve v prehodnem obdobju od začasnega do celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu; poziva k ukrepom, ki bodo, kjer bo mogoče, zagotovili vzpostavitev določb o univerzalnih storitvah, vključno z osnovnimi javnimi storitvami; v tem okviru ponovno opozarja na svoja stališča iz resolucije z dne 4. septembra 2008 o trgovini s storitvami⁽¹⁾;
9. meni, da mora končni sporazum o gospodarskem partnerstvu vsebovati poglavje o političnem dialogu in zaščiti človekovih pravic;
10. upa, da bo v Slonokoščeni obali kmalu vzpostavljena odgovorna in demokratično izvoljena vlada; zato pozdravlja vse priprave, ki jih je opravila neodvisna volilna komisija, in jo hkrati poziva, naj čim prej predstavi nov in uresničljiv časovni raspored volitev; meni, da bi moral Parlament pri svoji podpori končnemu sporazumu o gospodarskem partnerstvu med EU in Slonokoščeno obalo upoštevati, ali so bile izvedene volitve in ali je bila vzpostavljena demokratično izvoljena vlada; prosi za posvetovanje, kakor hitro je to možno;
11. izraža pohvalo podpisnicam sporazuma za spodbujanje razvoja carinskih reform v zahodnoafriški regiji, zlasti ob upoštevanju položaja Slonokoščene obale v zahodnoafriški regiji kot ene izmed najbolj razvitih in uspešnih gospodarstev te regije in njene vodilne vloge na področju trgovine in gospodarskega razvoja;
12. pozdravlja razvoj carinske unije v skupini zahodnoafriških držav ter zlasti koristi, ki bi jih pridobila Slonokoščena obala ob uskladitvi te regije, saj bi omogočila širši trg, povečan obseg trgovine in več priložnosti za oblikovanje ekonomije obsega;
13. opozarja, da trgovina znotraj regije predstavlja majhen delež trgovine Slonokoščene obale, in poudarja, da je treba povečati regionalne trgovinske povezave, da se zagotovi trajnostni razvoj v regiji; zato poziva Komisijo, naj ustrezno upošteva politike regionalne skupine Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav (ECOWAS);

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0407.

Sreda, 25. marca 2009

14. poudarja, da morebitni prihodnji regijski sporazum o gospodarskem partnerstvu z zahodnoafriškimi državami nikakor ne sme ogroziti kohezije ali oslabiliti regionalne integracije teh držav;

15. meni, da mora končni sporazum o gospodarskem partnerstvu spodbujati izvoz predelanega blaga s preprostejšimi in izboljšanimi pravili o poreklu, zlasti v ključnih sektorjih, kot so tekstilna industrija, ribištvo in kmetijstvo;

16. poziva Evropsko unijo, naj Slonokoščeni obali, vključno z njenim zasebnim sektorjem in civilno družbo, zagotovi več ustrezne tehnične in upravne podpore, da bi omogočila lažje prilagajanje gospodarstva Slonokoščene obale po podpisu začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;

17. opozarja, da je bila oktobra 2007 sprejeta strategija EU za pomoč za trgovino z zavezo o povečanju skupne pomoči Evropske unije, povezane s trgovino, na 2 milijardi EUR (2 000 000 000 EUR) letno do leta 2010 (1 milijardo EUR s strani Skupnosti in 1 milijardo EUR s strani držav članic); vztraja pri tem, da Slonokoščena obala dobi ustrezen in pravičen delež; poziva k čim hitrejši določitvi in zagotovitvi deleža iz sredstev pomoči za trgovino; poudarja, da morajo ta sredstva pomeniti dodatna sredstva in ne samo preoblikovanja sredstev Evropskega razvojnega sklada (ERS), da morajo ustrezati prednostnim nalogam Slonokoščene obale in da mora biti izplačevanje sredstev pravočasno, predvidljivo in v skladu z razporedi izvajanja nacionalnih in regionalnih strateških razvojnih načrtov; nasprotuje vsakršnemu pogojevanju dodelitve evropske pomoči v zvezi z ratifikacijo sporazumov o gospodarskem partnerstvu ter poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo dostop do sredstev desetega ERS ločen od rezultatov in hitrosti pogajanj;

18. poudarja pomen preglednega upravljanja naravnih virov, saj so ti ključnega pomena za razvoj; poziva pogajalce o končnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu, naj utemeljijo tak mehanizem in predlagajo najboljše prakse, da bi lahko Slonokoščena obala iz takih sredstev pridobila čim več; v zvezi s temi znova potrjuje svoja stališča iz resolucije z dne 13. marca 2007 o družbeni odgovornosti podjetij: novo partnerstvo⁽¹⁾ in poziva Komisijo, naj zagotovi, da nadnacionalne družbe s sedežem v EU, ki imajo proizvodne zmogljivosti v Slonokoščeni obali, spoštujejo temeljne standarde Mednarodne organizacije dela, družbene in okoljske konvencije ter mednarodne sporazume, da se tako doseže globalno ravnovesje med gospodarsko rastjo in višjimi socialnimi in okoljskimi standardi;

19. poziva pristojne v Slonokoščeni obali, naj glede na podpis začasnega sporazuma spodbudijo in zaščitijo mala in srednja podjetja; pozdravlja, da imajo mala in srednja podjetja z začasnim sporazumom o gospodarskem partnerstvu na voljo 15 let, da se prilagodijo spremembam;

20. meni, da je za ohranitev pridobitev prenovljenega trgovinskega sistema najpomembnejši razvoj človeških virov v regiji, in spodbuja oblikovanje spodbud za ohranitev in najemanje usposobljenih in izobraženih delavcev za delovno silo Slonokoščene obale;

21. izraža nadaljnjo podporo končnemu sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Evropsko skupnostjo in Slonokoščeno obalo; meni, da ključna vprašanja, o katerih se je treba pogajati, vključujejo:

- (i) pravila za zaščito pomembnih lokalnih mladih gospodarskih panog v razvojne namene;
- (ii) ključno področje pogajanj o intelektualni lastnini, ki ne vključujejo le zahodne tehnološke izdelke, ampak tudi biološko raznovrstnost in tradicionalno znanje; poleg tega pogajanja o intelektualni lastnini ne smejo segati onkraj pravil STO in se v njih od zahodno afriških držav, ki so ali niso članice STO, ne sme zahtevati izpolnjevanje obveznosti TRIPS+;
- (iii) klavzulo o človekovih pravicah;

⁽¹⁾ UL C 301 E, 13.12.2007, str. 45.

Sreda, 25. marca 2009

- (iv) poglavje o zaščiti biološke raznovrstnosti in gozda v Gvinejskem zalivu, ki bi okrepil mehanizem FLEGT;
 - (v) dovoljevanje davkov v upravičenih primerih za razvojne namene;
 - (vi) preglednost vladnih naročil, pri katerih bodo lahko od določenega trenutka glede na potrebe Slonokoščene obale sodelovali tudi izvajalci EU;
 - (vii) delovne vize, ki morajo biti izdane državljanom Slonokoščene obale za najmanj 24 mesecev, da lahko delajo kot „negovalci“ ali v podobnih poklicih;
22. obžaluje, da so iz liberalizacije izvzeti številni proizvodi, vključno s cementom, bencinom in avtomobili, pri katerih bi bile nižje uvozne cene bistvenega pomena za lokalne podjetnike in mlade gospodarske panoge, ki so višje v vrednostni verigi;
23. vztraja, da mora vsak končni sporazum o gospodarskem partnerstvu vključevati tudi določbe o osnovnih standardih glede dobrega upravljanja, preglednosti in spoštovanja človekovih pravic;
24. meni, da bo končni sporazum o gospodarskem partnerstvu svoje koristi v celoti posredoval državljanom Slonokoščene obale le, če bo imela ta država odgovorno in demokratično izvoljeno vlado; izraža upanje, da bo Slonokoščena obala pravočasno imela takšno vlado;
25. meni, da je treba pri izvajanju sporazumov o gospodarskem partnerstvu vzpostaviti primeren sistem nadzora, ki ga bo usklajeval zadevni parlamentarni odbor, v katerem bodo sodelovali člani Odbora za mednarodno trgovino in Odbora za razvoj, in ki bo zagotavljal ustrezno ravnotežje med ohranjanjem vodilne vloge Odbora za mednarodno trgovino in splošno usklajenostjo glede trgovinskih in razvojnih politik; meni, da mora ta parlamentarni odbor delovati prilagodljivo in svoje delo dejavno usklajevati z delom Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU; meni, da se mora nadzor začeti po sprejetju posameznega začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
26. poziva Svet in Komisijo, naj Parlament pravočasno obveščata o prehodnem pogajalskem procesu;
27. poziva Komisijo, naj zagotovi druge izvedljive možnosti za zagotovitev dostopa do trga tistim državam, ki se ne želijo obvezati s končnim sporazumom o gospodarskem partnerstvu;
28. poudarja zlasti bistveno vlogo parlamentov afriških, karibskih in pacifiških držav in nedržavnih nosilcev pri spremljanju in upravljanju sporazumov o gospodarskem partnerstvu ter poziva Komisijo, naj spodbuja njihovo udeležbo v potekajočih pogajanjih; poudarja, da je za to potreben jasen načrt EU in afriških, karibskih in pacifiških držav, ki bo temeljil na postopku sodelovanja;
29. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in držav AKP, Svetu ministrov AKP-EU in skupni parlamentarni skupščini AKP-EU.
-

Sreda, 25. marca 2009

Vmesni sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/Gana

P6_TA(2009)0177

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Vmesnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Gano na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani

(2010/C 117 E/19)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 25. septembra 2003 o peti ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Kankunu ⁽¹⁾, 12. maja 2005 o oceni kroga pogajanj iz Dohe po sklepu generalnega sveta STO z dne 1. avgusta 2004 ⁽²⁾, 1. decembra 2005 o pripravi šeste ministrske konference Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽³⁾, 23. marca 2006 o vplivih sporazumov o gospodarskem partnerstvu na razvoj ⁽⁴⁾, 4. aprila 2006 o oceni pogajalskega kroga iz Dohe po ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽⁵⁾, 1. junija 2006 o trgovini in revščini: oblikovanje trgovinske politike, ki bo povečala prispevek trgovine k odpravi revščine ⁽⁶⁾, z dne 7. septembra 2006 o odložitvi pogajanj o razvojnem načrtu iz Dohe ⁽⁷⁾, z dne 23. maja 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽⁸⁾, z dne 12. decembra 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽⁹⁾, ter svojega stališča z dne 5. junija 2008 o predlogu Uredbe Sveta o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2009 do 31. decembra 2011 in spremembi uredb (ES) št. 552/97, (ES) št. 1933/2006 in uredb Komisije (ES) št. 964/2007 in (ES) št. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju sporazuma o začasnem gospodarskem partnerstvu med Gano na eni ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) na eni ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani, podpisanega v Cotonouju dne 23. junija 2000 (Sporazum iz Cotonouja),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose z aprila 2006, oktobra 2006, maja 2007, oktobra 2007, novembra 2007, maja 2008 in novembra 2008,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. oktobra 2007 z naslovom „Sporazumi o gospodarskem partnerstvu“ (KOM(2007)0635),
- ob upoštevanju splošnega sporazuma o tarifah in trgovini (GATT), zlasti njegovega člena XXIV,
- ob upoštevanju ministrske deklaracije šestega zasedanja ministrske konference Svetovne trgovinske organizacije, sprejete dne 18. decembra 2005 v Hongkongu,
- ob upoštevanju poročila in priporočil delovne skupine o pomoči za trgovino, ki jih je generalni svet Svetovne trgovinske organizacije sprejel dne 10. oktobra 2006,

⁽¹⁾ UL C 77 E, 26.3.2004, str. 393.

⁽²⁾ UL C 92 E, 20.4.2006, str. 397.

⁽³⁾ UL C 285 E, 22.11.2006, str. 126.

⁽⁴⁾ UL C 292 E, 1.12.2006, str. 121.

⁽⁵⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 155.

⁽⁶⁾ UL C 298 E, 8.12.2006, str. 261.

⁽⁷⁾ UL C 305 E, 14.12.2006, str. 244.

⁽⁸⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 301.

⁽⁹⁾ UL C 323 E, 18.12.2008, str. 361.

⁽¹⁰⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0252.

Sreda, 25. marca 2009

- ob upoštevanju deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000, ki postavlja razvojne cilje tisočletja za skupno določena merila mednarodne skupnosti za izkoreninjenje revščine,
 - ob upoštevanju sporočila iz Gleneaglesa, ki ga je dne 8. julija 2005 sprejela skupina G8,
 - ob upoštevanju ministrske deklaracije četrtega zasedanja ministrske konference Svetovne trgovinske organizacije, sprejete dne 14. novembra 2001 v Dohi,
 - ob upoštevanju člena 108(5) v povezavi s členom 103(2) svojega Poslovnika,
- A. ker trgovinski odnosi Evropske unije z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami, ki so tem omogočali prednostni dostop do trgov EU na nevzajemni podlagi, do 31. decembra 2007 niso bili v skladu s pravili Svetovne trgovinske organizacije,
- B. ker je namen sporazumov o gospodarskem partnerstvu podpreti regionalno povezovanje in spodbuditi postopno vključevanje gospodarstev afriških, karibskih in pacifiških držav v svetovno gospodarstvo ter tako pospešiti njihov trajnostni socialno-gospodarski razvoj in prispevati k skupnim prizadevanjem za odpravo revščine v teh državah,
- C. ker pravila Svetovne trgovinske organizacije od držav podpisnic sporazumov o gospodarskem partnerstvu ne zahtevajo, da se zavežejo liberalizaciji na področju storitev, naložb, javnih naročil, pravic intelektualne lastnine, konkurence, pospeševanja trgovine, varstva podatkov, pretoka kapitala ali davčnega upravljanja, ter ker mora do pogajanj o teh vprašanjih priti šele, ko bosta za to pripravljene obe strani; ker je treba izražene cilje sporazumov o gospodarskem partnerstvu, in sicer krepitev razvoja in zmanjševanje revščine, uresničiti s postopno in pravilno zasnovano liberalizacijo trgovine na podlagi razvojnih meril, kar ta lahko pomaga pri spodbujanju raznovrstnosti trga, gospodarske rasti in razvoja,
- D. ker je Svet za splošne zadeve in zunanje odnose 26. in 27. maja 2008 v svojih sklepih poudaril potrebo po prožnem pristopu in zagotavljanju ustreznega napredka ter pozval Komisijo, naj bo karseda prožna in uporabi različne pristope v skladu s pravili Svetovne trgovinske organizacije, da bi se upoštevale različne potrebe in ravni razvoja afriških, karibskih in pacifiških držav in regij,
- E. ker prejšnji sistemi trgovinskih preferencialov niso bistveno prispevali k izboljšanju gospodarskih razmer v teh državah,
- F. ker so vmesni sporazumi o gospodarskem partnerstvu sporazumi o trgovini z blagom, katerih namen je preprečiti motnje v trgovanju afriških, karibskih in pacifiških držav z Unijo, ter jih je treba šteti za začasno rešitev, dokler pogajanja za sklenitev celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu z zahodnoafriško regijo še potekajo,
- G. ker bi bil splošni učinek trgovinskih pravil iz sporazuma o gospodarskem partnerstvu veliko večji od odprave tarif,
- H. ker imajo afriške, karibske in pacifiške države na podlagi člena 37(6) Sporazuma iz Cotonouja pravico proučiti možnosti drugačnih rešitev za sporazume o gospodarskem partnerstvu,
- I. ker so začasni o sporazumi o gospodarskem partnerstvu izhodišče za celovite sporazume o gospodarskem partnerstvu,
- J. ker Evropska unija afriškim, karibskim in pacifiškim državam omogoča dostop na trge EU popolnoma brez carin in brez omejitev glede kvot, pri čemer veljata prehodni obdobji za riž (2010) in sladkor (2015),
- K. ker se raven zmogljivosti med posameznimi afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami ter med njimi in Evropsko unijo zelo razlikuje,

Sreda, 25. marca 2009

- L. ker je konkurenca med gospodarstvi držav EU ter afriških, karibskih in pacifiških držav omejena, saj je velika večina blaga, ki ga izvažajo EU, blago, ki ga afriške, karibske in pacifiške države ne proizvajajo, vendar ga potrebujejo za neposredno porabo ali kot vhodne surovine v domači industriji,
- M. ker bo zaradi sedanje finančne in gospodarske krize trgovinska politika za države v razvoju pomembnejša kot kdajkoli, da bodo lahko v celoti izkoristile priložnosti v mednarodni trgovini,
- N. ker je v besedilo sporazuma o gospodarskem partnerstvu vključena klavzula o državi z največjimi ugodnostmi, ki bo določala običajno, nediskriminatorno tarifo pri uvozu blaga, da bi zagotovili, da bi bili vsi izvozniki obravnavani kot izvoznik z največjimi ugodnostmi,
- O. ker so med Evropsko skupnostjo ter afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami potekala pogajanja o novih, boljših pravilih o poreklu, ki bi utegnili tem državam prinesiti znatne koristi, če bi se izvajala primerno in ob ustreznem upoštevanju njihove manjše stopnje zmogljivosti,
- P. ker je cilj Strategije EU za pomoč trgovini podpreti zmožnost držav v razvoju, da izkoristijo nove trgovinske možnosti,
- Q. ker bo celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu nedvomno pogojeval cilje in vsebino prihodnjih sporazumov med afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami ter drugimi trgovinskimi partnerji, pa tudi položaj regij pri pogajanjih,
- R. ker je trgovinska bilanca med Evropsko unijo in Gospodarsko skupnostjo zahodnoafriških držav uravnotežena v smislu trgovine med regijama,
- S. ker je Gana članica Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav, ki jo sestavlja 15 držav; ker se države v tej regiji močno razlikujejo po velikosti in stopnji bruto domačega proizvoda,
- T. ker 12 od 15 članic Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav spada v skupino najmanj razvitih držav,
- U. ker Gana, Slonokoščena obala in Nigerija niso opredeljene kot najmanj razvite države; ker lahko torej pride do težav zaradi neenake stopnje vladnih sredstev in položaja v Gospodarski skupnosti zahodnoafriških držav, saj večina njenih članic spada v skupino najmanj razvitih držav,
1. ponovno potrjuje svoje stališče, da lahko primerno oblikovani sporazumi o gospodarskem partnerstvu pomenijo priložnost za oživitve trgovinskih odnosov med afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami in EU, spodbujajo gospodarsko raznolikost in regionalno povezovanje afriških, karibskih in pacifiških držav ter zmanjšajo revščino v teh državah;
 2. priznava koristi, ki so jih imeli izvozniki od sklenitve začasnih sporazumov o gospodarskem partnerstvu med Evropsko skupnostjo na eni ter afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami na drugi strani, saj so povečali priložnosti za izvoz v Evropsko unijo po preteku preferencialne tarifne obravnave dne 31. decembra 2007, določene v Sporazumu iz Cotonouja, ter tako ohranili in znatno povečali možnosti Gane za izvoz v Unijo, tako s prostim dostopom do trga kot z boljšimi pravili o poreklu;
 3. pozdravlja, da Evropska skupnost omogoča afriškim, karibskim in pacifiškim državam dostop na trg Unije popolnoma brez carin in brez omejitev glede kvot za večino izdelkov, da bi podprla liberalizacijo trgovine med temi državami in Unijo;
 4. poudarja, da sporazum o gospodarskem partnerstvu z Gano v nobenem primeru ne sme ogroziti kohezije ali oslabil regionalnega povezovanja Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav;
 5. opozarja, da je začasni sporazum sicer v skladu s Svetovno trgovinsko organizacijo in ga je mogoče obravnavati kot prvi korak postopka, ni pa nujno, da bo privedel do celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;

Sreda, 25. marca 2009

6. poudarja, da pravila STO ne predpisujejo oziroma ne prepovedujejo sporazumov o storitvah ali tako imenovanih singapurskih vprašanjih;
7. priznava uvedbo prehodnega obdobja v okviru začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu za mala in srednje velika podjetja (MSP), da bi se lahko prilagodila spremembam, ki jih uvaja sporazum, ter poziva organe zadevnih držav, naj še naprej podpirajo interese teh podjetij pri njihovih pogajanjih o celovitih sporazumih o gospodarskem partnerstvu;
8. poziva afriške, karibske in pacifiške države, naj nadaljujejo proces liberalizacije, ter spodbuja razširitev teh reform onstran trgovine z blagom, da bi povečali liberalizacijo trgovine s storitvami;
9. poziva Komisijo, naj ne izvaja nepotrebnega pritiska na Gano, da bi sprejela obveznosti v zvezi z liberalizacijo na področju javnih storitev in tako imenovana singapurska vprašanja;
10. poziva Unijo, naj zagotovi večjo in ustrezno pomoč organom afriških, karibskih in pacifiških držav ter zasebnemu sektorju, da bi poenostavila prehod teh gospodarstev po podpisu začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
11. poziva Komisijo in države članice, naj pojasnijo, kako so po vsej regiji afriških, karibskih in pacifiških držav dejansko razdeljena sredstva, ki izvirajo iz prevzetih obveznosti glede izdatkov, ki so v okviru povečanja proračunske pomoči za trgovino opredeljena prednostno;
12. opozarja na sprejetje strategije EU za pomoč trgovini iz oktobra 2007, v kateri se je zavezala k povečanju sredstev za skupno pomoč EU trgovini, in sicer na 2 milijardi EUR (2 000 000 000 EUR) letno do leta 2010 (1 milijardo EUR prispeva Skupnost, 1 milijardo EUR pa države članice); vztraja, da bi morala zahodnoafriška regija prejeti ustrezen in pravičen delež;
13. poziva k čim hitrejši določitvi in zagotovitvi deleža iz sredstev za pomoč trgovini; poudarja, da je treba ta sredstva pridobiti iz dodatnih virov in ne le s spremembo namembnosti sredstev Evropskega razvojnega sklada (ERS), da jih je treba prilagoditi prednostnim nalogam Gane ter izplačevati pravočasno, napovedano in v skladu z načrti o izvajanju nacionalnih in regionalnih strateških razvojnih načrtov; nasprotuje vsakršnemu pogojevanju v zvezi s sporazumom o gospodarskem partnerstvu pri dodeljevanju evropske pomoči in poziva Komisijo, naj zagotovi, da dostop do sredstev iz desetega ERS ne bo odvisen od izidov in poteka pogajanj;
14. poziva zadevne države, naj zagotovijo jasne in pregledne informacije o svojih gospodarskih in političnih razmerah ter razvoju, da bi izboljšale sodelovanje z Evropsko unijo;
15. opozarja na pomembnost preglednega upravljanja z naravnimi viri, saj so bistveni za razvoj, in zato poziva pogajalce celovitih sporazumov o gospodarskem partnerstvu, naj prevzamejo polno odgovornost za take mehanizme in izpostavijo zglede najboljše prakse, da bo lahko Gana kar najbolje izkoristila te vire; v zvezi s tem ponovno potrjuje svojo resolucijo z dne 13. marca 2007 o družbeni odgovornosti podjetij: novo partnerstvo⁽¹⁾ in poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo nadnacionalna podjetja s sedežem v EU in proizvodnimi zmogljivostmi v afriških, karibskih in pacifiških državah spoštovala temeljne standarde Mednarodne organizacije dela, družbene in okoljske dogovore ter mednarodne sporazume za doseganje svetovnega ravnovesja med gospodarsko rastjo ter višjimi družbenimi in okoljskimi standardi;
16. poudarja, da je trgovina znotraj regije zelo pomembna in da treba okrepiti regionalne trgovinske vezi, da bi zagotovili trajnostni razvoj v tej regiji; poudarja pomen sodelovanja in usklajenega delovanja različnih regionalnih organov;
17. spodbuja dodatno znižanje tarif med državami v razvoju in regionalnimi skupinami, ki sedaj predstavljajo 15 do 25 odstotkov vrednosti trgovine, s čimer bi dodatno spodbudili trgovino med državami na jugu, gospodarsko rast in regionalno povezovanje;

(1) UL C 301E, 13.12.2007, str. 45.

Sreda, 25. marca 2009

18. pozdravlja razvoj carinske unije v skupini zahodnoafriških držav ter prizadevanja za oblikovanje denarne unije, zlasti ob upoštevanju koristi, ki bi jih pridobila podjetja ob uskladitvi te regije, saj bi omogočila širši trg, večji obseg trgovine in več priložnosti za oblikovanje ekonomije obsega;
19. poziva k ustreznim in preglednim mehanizmom – z jasno vlogo in vplivom – za spremljanje vpliva sporazumov o gospodarskem partnerstvu s povečano lastno odgovornostjo afriških, karibskih in pacifiških držav in obsežnim posvetovanjem zainteresiranih strani; poudarja, da je treba najpozneje pet let po podpisu opraviti izčrpen pregled družbeno-ekonomskega vpliva začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu, vključno s stroški in posledicami izvajanja, ki bo omogočil spremembe sporazuma in prilagoditve njegove uporabe;
20. vztraja, da mora pomoč v skladu s pariškimi načeli o učinkovitosti pomoči med drugim temeljiti na povpraševanju, ter zato poziva afriške, karibske in pacifiške države, naj opredelijo, za katere namene so potrebna dodatna sredstva, povezana s sporazumi o gospodarskem partnerstvu, zlasti v zvezi z ureditvenimi okviri, varnostnimi ukrepi, pospeševanjem trgovine, podporo pri doseganju mednarodnih sanitarnih in fitosanitarnih standardov ter standardov intelektualne lastnine in sestavo nadzornih mehanizmov sporazumov o gospodarskem partnerstvu;
21. poziva Komisijo, naj stori vse za ponoven začetek pogajanj o razvojni agendi iz Dohe in zagotovi, da bodo sporazumi o liberalizaciji trgovine spodbujali razvoj v revnih državah;
22. je prepričan, da morajo celoviti sporazumi o gospodarskem partnerstvu dopolnjevati sporazum o razvojni agendi iz Dohe, ne pa biti njegova nadomestna možnost za afriške, karibske in pacifiške države;
23. upošteva potrebo po poglavju o trgovinski zaščiti z dvostranskimi zaščitnimi ukrepi; poziva obe strani, naj se izogibata nepotrebni uporabi teh ukrepov; poziva Komisijo, naj v okviru stalnih pogajanj za sprejetje celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu sprejme revizijo zaščitnih ukrepov, ki jih vsebuje začasni sporazum, da bi zagotovili ustrezno, pregledno in hitro uporabo, kadar so izpolnjena merila za njihovo uporabo;
24. opozarja na velik razkorak med ravnijo javne porabe za kmetijske subvencije in podporo kmetijstvu, glede na to, da Evropska unija porabi 55 milijard EUR letno in ZDA 55 milijard dolarjev letno, medtem ko Gana ni dala subvencij svojim kmetom/proizvajalcem kmetijskih proizvodov že od osemdesetih let 20. stoletja;
25. je prepričan, da sporazum o gospodarskem partnerstvu kljub temu, da imajo ganski kmetijski pridelki preferencialni dostop do trga EU, ne more pospešiti razvoja ganske kmetijske proizvodnje, če se s tehničnimi in finančnimi naložbami ne okrepijo in modernizirajo proizvodne zmogljivosti;
26. ugotavlja, da to kmete v afriških, karibskih in pacifiških državah postavlja v neugoden položaj doma in v tujini, saj so njihovi proizvodi realno dražji od proizvodov, ki jih subvencionirajo EU ali ZDA;
27. zato podpira dogovorjene izjeme od tarifnih postavk za kmetijske proizvode in nekatere predelane kmetijske proizvode, če temeljijo predvsem na potrebi po zaščiti novih gospodarskih panog ali občutljivih proizvodov v teh državah;
28. ugotavlja, da je bila Gana izvzeta iz tarifnih postavk za piščančje in drugo meso, paradižnik, čebulo, sladkor, tobak in pivo;
29. poudarja, da mora celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu spodbujati izvoz predelane blaga s preprostejšimi in boljšimi pravili o poreklu, zlasti v ključnih sektorjih, kot je kmetijstvo;

Sreda, 25. marca 2009

30. priznava, da sporazum o gospodarskem partnerstvu že vključuje poglavje o razvojnem sodelovanju (naslov 2), ki zajema razvojno sodelovanje, davčne prilagoditve, konkurenčnost na strani dobave in infrastrukturo v podporo podjetjem, treba pa ga je izvajati v celoti; poudarja, da je v okviru celovitega regionalnega sporazuma nujno sprejeti poglavja o storitvah, naložbah in pravilih v zvezi s trgovino; poziva obe strani, naj izpolnjujeta sprejeto obveznost, da bosta zaključili pogajanja o konkurenci in javnih naročilih šele, ko bodo izgrajene ustrezne zmogljivosti;
31. poudarja, da morajo celoviti sporazumi o gospodarskem partnerstvu vključevati tudi določbe o dobrem upravljanju, preglednosti pri političnih funkcijah ter človekovih pravicah;
32. izpostavlja, da bi morali sporazumi o gospodarskem partnerstvu prispevati k uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja;
33. poziva pogajalske strani, naj vključijo zavezujoče ureditve glede javnih naložb, konkurence in javnih naročil, ki bi povečale zanimanje za Gano v smislu okolja za razvoj poslovanja in naložbe, ter poudarja, da bodo od teh pravil – ker se bodo splošno uporabljala – imeli koristi potrošniki in lokalne javne uprave;
34. poudarja pomen prispevka nedržavnih akterjev in drugih zadevnih zainteresiranih strani v Gospodarski skupnosti zahodnoafriških držav ter analize vpliva sporazumov o gospodarskem partnerstvu, ki bodo pomagali zgraditi resnično partnerstvo, ki je potrebno pri njihovem spremljanju;
35. poziva k takojšnjemu postopku ratifikacije, da bi bile koristi začasnega Sporazuma o gospodarskem partnerstvu partnerskim državam na voljo brez nepotrebnega odlašanja;
36. priporoča prilagodljiv, prilagojen in pragmatičen pristop v tekočih pogajanjih za celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu; poziva Komisijo, naj zlasti upošteva zahtevo Gane v zvezi z razvojnimi vidiki sporazuma; v zvezi s tem pozdravlja Sklepe Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose iz maja 2008;
37. spodbuja pogajalske strani, naj pogajanja zaključijo v letu 2009, kot je bilo načrtovano; spodbuja jih, naj sprejmejo vse ukrepe, da se celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu med afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami in Evropsko unijo sklene pred koncem leta 2009, kot je bilo načrtovano;
38. poudarja, da mora celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu vključevati klavzulo o reviziji in globalno oceno učinka, ki se izvede tri do pet let po podpisu sporazuma; zahteva, naj Evropski in ganski parlament sodelujeta pri morebitni reviziji sporazuma;
39. poudarja zlasti bistveno vlogo parlamentov afriških, karibskih in pacifiških držav in nedržavnih nosilcev pri spremljanju in upravljanju sporazumov o gospodarskem partnerstvu ter poziva Komisijo, naj zagotovi njihovo sodelovanje v postopkih sedanjih pogajanj; meni, da bo za to med državami Unije ter afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami potrebna jasna agenda, ki bo temeljila na soudeležbi;
40. meni, da je treba pri izvajanju sporazumov o gospodarskem partnerstvu vzpostaviti primeren sistem nadzora, ki ga bo usklajeval zadevni parlamentarni odbor, v katerem bodo sodelovali člani Odbora za mednarodno trgovino in Odbora za razvoj, in bo zagotavljal ustrezno ravnotežje med ohranjanjem vodilne vloge Odbora za mednarodno trgovino in splošno usklajenostjo glede trgovine in razvojnih politik; parlamentarni odbor deluje prilagodljivo in se dejavno usklajuje s Skupno parlamentarno skupščino AKP-EU; meni, da se mora nadzor začeti po sprejetju posameznega začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
41. vztraja, da mora biti Evropski parlament v celoti obveščen in udeležen v prehodnih pogajanjih;
42. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in afriških, karibskih in pacifiških držav, Svetu ministrov AKP-EU in skupni parlamentarni skupščini AKP-EU.
-

Sreda, 25. marca 2009

Začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/pacifiške države

P6_TA(2009)0178

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o začasnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu med pacifiškimi državami na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani

(2010/C 117 E/20)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 25. septembra 2003 o peti ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Kankunu ⁽¹⁾, z dne 12. maja 2005 o oceni kroga pogajanj iz Dohe po sklepu Generalnega sveta STO z dne 1. avgusta 2004 ⁽²⁾, z dne 1. decembra 2005 o pripravi šeste ministrske konference Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽³⁾, z dne 23. marca 2006 o vplivih sporazumov o gospodarskem partnerstvu na razvoj ⁽⁴⁾, z dne 4. aprila 2006 o oceni pogajalskega kroga iz Dohe po ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽⁵⁾, z dne 1. junija 2006 o trgovini in revščini: oblikovanje trgovinske politike, ki bo povečala prispevek trgovine k odpravi revščine ⁽⁶⁾, z dne 7. septembra 2006 o odložitvi pogajanj o razvojnem načrtu iz Dohe ⁽⁷⁾, z dne 23. maja 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽⁸⁾, z dne 12. decembra 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽⁹⁾, ter svojega stališča z dne 5. junija 2008 o predlogu Uredbe Sveta o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2009 do 31. decembra 2011 in spremembi uredb (ES) št. 552/97, (ES) št. 1933/2006 in uredb Komisije (ES) št. 964/2007 in (ES) št. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju sporazuma o začasnem gospodarskem partnerstvu med pacifiškimi državami na eni strani ter Evropsko skupnostjo na drugi,
- ob upoštevanju na eni strani sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) in na drugi Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami, podpisanega dne 23. junija 2000 v Cotonouju (Sporazum iz Cotonouja),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose iz aprila 2006, oktobra 2006, maja 2007, oktobra 2007, novembra 2007 in maja 2008,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. oktobra 2007 z naslovom „Sporazumi o gospodarskem partnerstvu“ (KOM(2007)0635),
- ob upoštevanju Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT), zlasti člena XXIV,
- ob upoštevanju ministrske deklaracije četrtega zasedanja ministrske konference STO, sprejete dne 14. novembra 2001 v Dohi,
- ob upoštevanju ministrske deklaracije šestega zasedanja ministrske konference STO, sprejete dne 18. decembra 2005 v Hongkongu,

⁽¹⁾ UL C 77 E, 26.3.2004, str. 393.

⁽²⁾ UL C 92 E, 20.4.2006, str. 397.

⁽³⁾ UL C 285 E, 22.11.2006, str. 126.

⁽⁴⁾ UL C 292 E, 1.12.2006, str. 121.

⁽⁵⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 155.

⁽⁶⁾ UL C 298 E, 8.12.2006, str. 261.

⁽⁷⁾ UL C 305 E, 14.12.2006, str. 244.

⁽⁸⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 301.

⁽⁹⁾ UL C 323 E, 18.12.2008, str. 361.

⁽¹⁰⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0252.

Sreda, 25. marca 2009

- ob upoštevanju poročila in priporočil delovne skupine o pomoči za trgovino, ki jih je generalni svet Svetovne trgovinske organizacije sprejel dne 10. oktobra 2006,
 - ob upoštevanju Deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000, ki postavlja razvojne cilje tisočletja za skupno določena merila mednarodne skupnosti za izkoreninjenje revščine,
 - ob upoštevanju sporočila iz Gleneaglesa, ki ga je dne 8. julija 2005 objavila skupina G8,
 - ob upoštevanju člena 108(5) v povezavi s členom 103(2) svojega Poslovnika,
- A. ker od 1. januarja 2008 prejšnji trgovinski odnosi Evropske unije z državami AKP, ki so jim omogočali prednostni dostop do trgov EU na nevzajemni podlagi, niso več v skladu s pravili Svetovne trgovinske organizacije (STO),
- B. ker so sporazumi o gospodarskem partnerstvu namenjeni podpiri regionalnega vključevanja in spodbujanju postopnega vključevanja gospodarstev AKP v svetovno gospodarstvo ter s tem pospeševanju njihovega trajnostnega socialnega in gospodarskega razvoja in prispevajo k splošnemu prizadevanju za izkoreninjenje revščine v državah AKP,
- C. ker bi morali sporazume o gospodarskem partnerstvu uporabiti za vzpostavljanje dolgoročnih odnosov, pri katerih trgovina prispeva k razvoju,
- D. ker so začasni sporazumi o gospodarskem partnerstvu sporazumi o trgovini z blagom, katerih namen je preprečiti motnje v trgovini držav AKP z Evropsko unijo,
- E. ker sedanja finančna in gospodarska kriza pomeni, da bo trgovinska politika za države v razvoju pomembnejša kot kadarkoli,
- F. ker se začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu osredotoča na trgovino z blagom in usklajenost s STO,
- G. ker pravila STO ne zahtevajo ali prepovedujejo, da se države podpisnice sporazuma o gospodarskem partnerstvu obvežejo k liberalizaciji na področju storitev,
- H. ker lahko obveznosti iz sporazumov občutno vplivajo na države in regije,
- I. ker sta od 14 + 1 pacifiških držav, ki jim je pridružen Vzhodni Timor, doslej parafirala začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu le Papua Nova Gvineja in Republika Fidžijskih otokov,
- J. ker bo sporazum o začasnem gospodarskem partnerstvu verjetno lahko vplival na obseg in vsebino prihodnjih sporazumov, sklenjenih med Papuo Novo Gvinejo in Republiko Fidžijskih otokov in drugimi trgovinskimi partnerji, ter na položaj te regije pri pogajanjih,
- K. ker je med Evropsko unijo in pacifiškimi državami omejena konkurenca, saj veliko večino izvoza EU v glavnem sestavlja blago, ki ga pacifiške države ne proizvajajo, ga pa pogosto potrebujejo, bodisi za neposredno porabo bodisi kot vložke za domačo industrijo,
- L. ker ima Fidži v sedanjem političnem položaju vojaško vodeno vlado in bi moralo oblikovanje končnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu temeljiti na sprejetem načrtu za demokratične volitve, kot so potrdile vse pomembne politične skupine na Fidžiju,
- M. ker je Svet pozval k nujni in popolni obnovi demokracije in k čimprejšnji povrnitvi civilnega vodenja države,

Sreda, 25. marca 2009

- N. ker pacifiško regionalno skupino držav AKP sestavlja 14 zelo razpršenih otoških držav, ki jim je priključen Vzhodni Timor, z manj kot 8 milijoni prebivalcev; ker se pacifiške države bolj kot katerakoli druga regija pretežno razlikujejo po velikosti in značilnostih, z največjo Papuo Novo Gvinejo, ki je tritisočkrat večja od najmanjše Niue,
- O. ker pomenijo ribištvo in z njim povezane dejavnosti ter industrija največji potencial za povečanje izvoza v prihodnosti;
- P. ker mora nova pravila trgovanja spremljati večja podpora pomoči, ki je povezana s trgovino,
- Q. ker je cilj strategije EU za pomoč trgovini podpreti zmožnost držav v razvoju, da izkoristijo nove trgovinske možnosti,
- R. ker so bila na pogajanjih med Evropsko unijo in državami AKP dosežena nova prožnejša in izboljšana pravila o poreklu, ki bodo državam AKP prinesle znatne koristi, če se bodo izvajala ustrezno in ob upoštevanju njihovih omejenih zmožnosti,
- S. ker je koledar za tekoča pogajanja od začasnega h končnemu sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in pacifiškimi državami pripravljen na podlagi domneve, da bo sporazum sklenjen do konca leta 2009;
1. vztraja, da sporazumi ne morejo biti zadovoljivi, če ne izpolnjujejo treh ciljev: nudenje sredstev državam AKP za trajnostni razvoj, spodbujanje uspešnejšega vključevanja v svetovno trgovino in okrepitev procesa regionalizacije;
 2. poudarja, da je glavni cilj tega sporazuma prek razvojnih ciljev, zmanjšanja revščine in spoštovanja temeljnih človekovih pravic prispevati k uresničitvi razvojnih ciljev tisočletja in doseganje naslednjih ciljev: dajanje sredstev državam AKP za trajnostni razvoj, spodbujanje njihovega sodelovanja v svetovni trgovini, krepitev procesa regionalizacije, oživitvev trgovine med Evropsko unijo in državami AKP ter spodbujanje gospodarske raznovrstnosti držav AKP;
 3. poudarja, da je treba pri doseganju varstva pred možnimi negativnimi posledicami odpiranja gospodarstev pacifiških držav zagotoviti podporo Evropske unije, da se prek trgovinskih preferencialov doseže dejanske koristi ter gospodarski in socialni razvoj;
 4. meni, da mora sporazum o gospodarskem partnerstvu spodbuditi in povečati trgovino, gospodarsko rast, regionalno povezovanje, gospodarsko raznolikost ter zmanjšati revščino;
 5. spodbuja pogajalske strani, naj pogajanja zaključijo v letu 2009, kot je bilo načrtovano; spodbuja jih, naj sprejmejo vse ukrepe, potrebne da bo celovit sporazum o gospodarskem partnerstvu med državami AKP in Evropsko unijo sklenjen pred koncem leta 2009, kot je bilo načrtovano;
 6. priznava pomen in koristi sklepanja sporazumov med Evropsko unijo in njenimi partnericami iz skupine AKP, ki so skladni s STO, saj bi bili brez takih sporazumov naši trgovinski odnosi in njihov razvoj močno moteni; to se je pokazalo pri koristih izvoznikov zaradi povečanja trgovine v Evropsko unijo po preteku preferencialne tarifne obravnave, določene v Sporazumu iz Cotonouja dne 31. decembra 2007;
 7. pozdravlja dejstvo, da Evropska unija ponuja državam AKP popoln dostop na trg Evropske unije brez carin in omejevalnih kvot za večino izdelkov, da bi podprla liberalizacijo trgovine med državami AKP in Evropsko unijo;

Sreda, 25. marca 2009

8. poudarja, da je podpis začasnih sporazumov o gospodarskem partnerstvu potreben korak na poti k trajnostni rasti v tej regiji kot celoti, ter poudarja, kako pomembna so stalna pogajanja za sprejetje celovitega sporazuma za spodbujanje povečanja trgovine, naložb in regionalnega povezovanja;
9. priznava uvedbo prehodnega obdobja v okviru začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu za mala in srednja podjetja, da bi se ta lahko prilagodila spremembam, ki jih uvaja sporazum, ter poziva organe pacifiških držav, naj še naprej podpirajo interese malih in srednjih podjetij pri njihovih pogajanjih o celovitem sporazumu o gospodarskem partnerstvu;
10. poziva Komisijo, naj ne izvaja pritiska na pacifiške države, da bi te sprejele zaveze glede liberalizacije storitev in tako imenovanih „singapurških vprašanj“;
11. poziva afriške, karibske in pacifiške države, naj nadaljujejo proces liberalizacije za razširitev teh reform prek trgovine in blaga in povečajo liberalizacijo trgovine in storitev;
12. poziva k vzpostavitvi močnega regulativnega okvira, če bo prišlo do pogajanj o storitvah, da se zagotovi določba o univerzalni storitvi ter da bodo osnovne javne storitve izvzete iz pogajalskega okvira;
13. poziva Evropsko unijo, naj zagotovi večjo in ustrezno pomoč organom afriških, karibskih in pacifiških držav ter zasebnemu sektorju, da bi poenostavila prehod gospodarstev po podpisu začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
14. poziva zadevne države, naj predložijo jasne in pregledne podatke o gospodarskem in političnem položaju ter o razvoju v njih, kar bi prispevalo k izboljšanju sodelovanja s Komisijo;
15. poziva pogajalce celovitih sporazumov o gospodarskem partnerstvu, naj prevzamejo polno odgovornost nad preglednostjo upravljanja z naravnimi viri ter navedejo zglede najboljše prakse, ki so potrebni, da lahko zadevne države kar najbolje izkoristijo te vire;
16. poudarja pomen je trgovine znotraj regije in da je treba izboljšati povezave regionalne trgovine, da bi zagotovili trajnostni razvoj v regiji; poudarja pomen sodelovanja in usklajenega delovanja različnih regionalnih organov;
17. spodbuja nadaljnje znižanje tarif med državami v razvoju in regionalnimi skupinami, ki sedaj predstavljajo od 15 do 25 % vrednosti trgovine, kar bi nadalje spodbudilo trgovino med državami juga, gospodarsko rast in regionalno vključevanje;
18. poziva Komisijo, naj stori vse za ponoven začetek pogajanj o razvojni agendi iz Dohe in zagotovi, da bodo sporazumi o liberalizaciji trgovine spodbujali razvoj v revnih državah;
19. je prepričan, da morajo celoviti sporazumi o gospodarskem partnerstvu dopolnjevati sporazum o razvojni agendi iz Dohe in ne biti alternativna možnost za države AKP;
20. upošteva potrebo po poglavju o trgovinski zaščiti z dvostranskimi zaščitnimi ukrepi; poziva obe strani, naj preprečita nepotrebno uporabe teh varoval; poziva Komisijo, naj v okviru stalnih pogajanj za sprejetje celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu sprejme revizijo zaščitnih ukrepov, ki jih vsebuje začasni sporazum, da bi zagotovili ustrezno, pregledno in hitro uporabo v primeru izpolnjevanja meril za njihovo uporabo;
21. podpira dogovorjene izjeme od tarifnih postavk, usmerjene na kmetijske proizvode in nekatere predelane kmetijske proizvode, saj temeljijo predvsem na potrebi po varovanju mladih gospodarskih panog in občutljivih izdelkov v teh državah;

Sreda, 25. marca 2009

22. poziva k hitremu postopku ratifikacije, da bi bile koristi začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu partnerskim državam na voljo brez nepotrebnega odlašanja;
23. opozarja, da čeprav se začasni sporazum lahko upošteva kot prva faza postopka, je v pravnem smislu popolnoma neodvisen mednarodni sporazum, ki ne sme samodejno voditi k končnemu sporazumu o gospodarskem partnerstvu ali k temu, da vse prvotne podpisnice začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu podpišejo končni sporazum o gospodarskem partnerstvu;
24. poziva Komisijo, naj zagotovi največjo fleksibilnost v nadaljnjih pogajanjih, kot je navedeno v sklepih Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose o tem vprašanju iz maja 2008 in novembra 2008;
25. poziva Komisijo, naj preuči zahteve pacifiških držav, da se v okviru celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu začnejo ponovna pogajanja o nekaterih spornih vprašanjih začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu, ki jih želi spremeniti ali umakniti;
26. poudarja, da sta bili Papua Nova Gvineja in Republika Fidžijski otoki doslej edini članici pacifiške regionalne skupine, ki sta sklenili sporazum, medtem ko so se druge države članice zaradi njihovega majhnega obsega trgovanja z blagom z Evropsko unijo odločile, da sporazuma ne podpišejo;
27. opozarja, da je vzpostavitev pravega regionalnega trga pomembna podlaga za uspešno izvajanje sporazumov o gospodarskem sodelovanju ter da sta regionalno vključevanje in sodelovanje pomembna za družbeni in gospodarski razvoj pacifiških držav;
28. poudarja, da je treba zagotoviti, da začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu ne bo zmanjšal izražanja političnih interesov in naklonjenosti javnega mnenja do gospodarskega povezovanja v Pacifiku;
29. poudarja, da morajo zato izvajanje začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu in pogajanja o celovitem sporazumu upoštevati postopke regionalnega vključevanja pacifiške regije;
30. priporoča prilagodljiv, asimetričen in pragmatičen pristop v tekočih pogajanjih za celovit sporazum o gospodarskem partnerstvu; poziva Komisijo, naj v okviru tega upošteva zlasti zahteve pacifiških držav v zvezi z razvojnimi vidiki sporazuma; v zvezi s tem pozdravlja Sklepe Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose iz maja 2008;
31. poudarja, da ima sporazum lahko tudi posledice za odnose med pacifiško regijo ter njenima najbližjima in največjima trgovinskima partnericama Avstralijo in Novo Zelandijo, ter da je treba zagotoviti, da sedanje določbe sporazuma ne bodo ovirale prihodnjih trgovinskih sporazumov s temi državami;
32. priznava vključitev poglavja o razvojnem sodelovanju v celovit sporazum o gospodarskem partnerstvu, ki bi obsegal sodelovanje na področju trgovine z blagom, konkurenčnost na strani ponudbe, infrastrukturo v podporo podjetjem, trgovino s storitvami, vprašanja v zvezi s trgovino, krepitev institucionalnih zmogljivosti in davčne prilagoditve; poziva obe strani, naj spoštujeta svojo zavezo, da bosta zaključili pogajanja o konkurenci in vladnih naročilih šele, ko bodo zagotovljene ustrezne zmogljivosti;
33. opozarja, da mora sporazum o gospodarskem partnerstvu podpirati sestavo in vsebino ter duh razvojnih ciljev, politike in prednostnih nalog pacifiških držav;
34. poudarja, da mora sporazum o gospodarskem partnerstvu prispevati k uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja;
35. priznava, da Evropska unija pri vseh subregionalnih skupinah AKP selektivno uporablja načelo države z največjimi ugodnostmi;

Sreda, 25. marca 2009

36. opozarja, da je bila oktobra 2007 sprejeta strategija EU za pomoč za trgovino, z zavezo o povečanju skupne pomoči Evropske unije, povezane s trgovino, na 2 milijardi EUR (2 000 000 000 EUR) letno do leta 2010 (1 milijarda EUR s strani Skupnosti in 1 milijarda EUR s strani držav članic); vztraja, da pacifiška regija prejme primeren in pravičen delež;
37. poziva k čim hitrejši določitvi in zagotovitvi deleža iz sredstev pomoči za trgovino; poudarja, da morajo biti ta sredstva dodatni viri in ne viri evropskega razvojnega sklada, ki jim je bila spremenjena namembnost, da se morajo prilagoditi prednostnim nalogam Papue Nove Gvineje in Republike Fidžijskih otokov ter da se posredujejo pravočasno, napovedljivo in v skladu z načrti izvajanja nacionalnih in regionalnih strategij; opozarja, da mora sporazum o gospodarskem partnerstvu podpirati strukturo, vsebino, duh in način uresničevanja razvojnih ciljev, politike in prednostnih nalog pacifiških držav Vzhodnoafriške skupnosti;
38. poziva Komisijo, naj se glede na obveznost, ki jo je sprejel Svet septembra 2007 o Sporazumu o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (Sporazum TRIPS) in dostopnosti zdravil, ne pogaja o določbah TRIPS-plus, ki so povezane s farmacevtskimi proizvodi in vplivajo na javno zdravje in dostop do zdravil v celovitem sporazumu o gospodarskem partnerstvu, da se vzdrži od zahteve za zavezanost obveznostim (ali njihov sprejem) Pogodbe o sodelovanju na področju patentov in Pogodbe o patentnem pravu, da se vzdrži vključitvi določb Direktive 2004/48/ES ⁽¹⁾ in ne uvaja pravil, kot so pravila o varstvu neizvornih zbirk podatkov v celovitem sporazumu o gospodarskem partnerstvu;
39. izraža nadaljnjo podporo celovitemu sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Evropsko skupnostjo in pacifiško regijo, vključno s ključnim področjem pogajanj o pravicah intelektualne lastnine, ki obsegajo ne samo zahodne tehnološke artefakte, ampak tudi biotsko raznovrstnost in tradicionalno znanje;
40. poziva k ustreznim in preglednim nadzornim mehanizmom – z jasno določeno vlogo in vplivom – za spremljanje učinka sporazumov o gospodarskem partnerstvu s povečano zavzetostjo držav AKP in širokim posvetovanjem z zainteresiranimi stranmi;
41. meni, da je treba vzpostaviti primeren sistem nadzora, ki ga bo usklajeval zadevni parlamentarni odbor, v katerem bodo sodelovali člani Odbora za mednarodno trgovino in Odbora za razvoj, in bo zagotavljal ustrezno ravnotežje med ohranjanjem vodilne vloge Odbora za mednarodno trgovino in splošno usklajenostjo glede trgovine in razvojnih politik; parlamentarni odbor mora delovati prilagodljivo in se dejavno usklajevati s Skupno parlamentarno skupščino AKP-EU; meni, da se mora nadzor začeti po sprejetju posameznega začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
42. poudarja zlasti udeležbo parlamentov afriških, karibskih in pacifiških držav in sodelovanje nedržavnih nosilcev pri spremljanju in upravljanju sporazumov o gospodarskem partnerstvu ter poziva Komisijo, naj spodbuja njihovo udeležbo v potekajočih pogajanjih, za kar bo potrebna jasna agenda za pogajanja med državami EU ter afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami, ki bo temeljila na soudeležbi;
43. poudarja, da bi moral končni sporazum o gospodarskem partnerstvu vsebovati klavzulo o reviziji in celovito oceno učinka, ki jo je treba opraviti v roku od treh do petih let po podpisu sporazuma, da se določi družbeno-ekonomski vpliv sporazuma, vključno s stroški in posledicami izvajanja; poziva Evropski parlament in parlamente pacifiških držav k sodelovanju v morebitni reviziji sporazuma;
44. naroča svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in držav AKP, Svetu ministrov AKP-EU in skupni parlamentarni skupščini AKP-EU.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL L 157, 30.4.2004, str. 45).

Sreda, 25. marca 2009

Začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/države SADC

P6_TA(2009)0179

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Začasnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu med državami SADC, ki izvajajo SGP, na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani

(2010/C 117 E/21)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. septembra 2003 o peti ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Cancúnu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. maja 2005 o oceni kroga pogajanj iz Dohe, po sklepu generalnega sveta STO z dne 1. avgusta 2004 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. decembra 2005 o pripravi šeste ministrske konference Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. marca 2006 o vplivih sporazumov o gospodarskem partnerstvu na razvoj ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. aprila 2006 o oceni pogajalskega kroga iz Dohe po ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. junija 2006 o trgovini in revščini: oblikovanje trgovinske politike, ki bo povečala prispevek trgovine k odpravi revščine ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. septembra 2006 o odložitvi pogajanj o razvojnem načrtu iz Dohe ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. maja 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. decembra 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 5. junija 2008 o predlogu Uredbe Sveta o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2009 do 31. decembra 2011 in spremembi uredb (ES) št. 552/97, (ES) št. 1933/2006 in uredb Komisije (ES) št. 964/2007 in (ES) št. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter državami Južnoafriške razvojne skupnosti (SADC), ki izvajajo sporazum o gospodarskem partnerstvu, na drugi strani,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisanega v Cotonouju dne 23. junija 2000 (Sporazum iz Cotonouja),

⁽¹⁾ UL C 77 E, 26.3.2004, str. 393.

⁽²⁾ UL C 92 E, 20.4.2006, str. 397.

⁽³⁾ UL C 285 E, 22.11.2006, str. 126.

⁽⁴⁾ UL C 292 E, 1.12.2006, str. 121.

⁽⁵⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 155.

⁽⁶⁾ UL C 298 E, 8.12.2006, str. 261.

⁽⁷⁾ UL C 305 E, 14.12.2006, str. 244.

⁽⁸⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 301.

⁽⁹⁾ UL C 323 E, 18.12.2008, str. 361.

⁽¹⁰⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0252.

Sreda, 25. marca 2009

- ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose (GAERC) iz aprila 2006, oktobra 2006, maja 2007, oktobra 2007, novembra 2007 in maja 2008,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. oktobra 2007 z naslovom „Sporazumi o gospodarskem partnerstvu“ (KOM(2007)0635),
 - ob upoštevanju splošnega sporazuma o tarifah in trgovini (GATT), zlasti člena XXIV,
 - ob upoštevanju ministrske deklaracije četrtega zasedanja ministrske konference STO, sprejete dne 14. novembra 2001 v Dohi,
 - ob upoštevanju člena 108(5) v povezavi s členom 103(2) svojega Poslovnika,
- A. ker od 1. januarja 2008 prejšnji trgovinski odnosi Evropske unije z državami AKP, ki so jim omogočali prednostni dostop do trgov EU na nevzajemni podlagi, niso več v skladu s pravili Svetovne trgovinske organizacije,
- B. ker so sporazumi o gospodarskem partnerstvu namenjeni podpori regionalnega vključevanja in spodbujanju postopnega vključevanja gospodarstev AKP v svetovno gospodarstvo ter s tem pospeševanju njihovega trajnostnega socialnega in gospodarskega razvoja in prispevajo k splošnemu prizadevanju za izkoreninjenje revščine v državah AKP,
- C. ker sedanja finančna in gospodarska kriza pomeni, da bo trgovinska politika za države v razvoju pomembnejša kot kdajkoli prej,
- D. ker prejšnji sistemi trgovinskih preferencialov niso mogli odločilno prispevati k izboljšanju gospodarskih razmer v teh državah,
- E. ker so začasni sporazumi o gospodarskem partnerstvu sporazumi o trgovini z blagom, katerih namen je preprečiti motnje v trgovini držav AKP z Evropsko skupnostjo, pri čemer ti sporazumi vsebujejo veliko spornih določb,
- F. ker Evropska unija afriškim, karibskim in pacifiškim državam omogoča dostop na trge EU popolnoma brez carin in brez omejitev glede kvot, pri čemer veljata prehodni obdobji za riž (2010) in sladkor (2015),
- G. ker pravilno zasnovana liberalizacija trgovine lahko spodbuja raznovrstnost trga, gospodarsko rast in razvoj,
- H. ker so med pogajanjem nekatere države AKP, da bi zagotovile tako obravnavo vseh izvoznikov, kot jo imajo najboljši trgovinski partnerji, zahtevale klavzulo o državi z največjimi ugodnostmi, ki določa običajno in nediskriminatorno tarifo za uvoz blaga,
- I. ker je konkurenca med gospodarstvi držav EU in AKP omejena, saj je velika večina blaga, ki ga izvažata EU, blago, ki ga države AKP ne proizvajajo, ampak ga potrebujejo za neposredno porabo ali kot vhodne surovine v domači industriji; ker to ne velja za trgovino s kmetijskimi proizvodi, kjer izvozne subvencije EU močno ovirajo proizvajalce držav AKP v kmetijskem in živilno-rejskem sektorju ter sektor mlečnih proizvodov, saj povzročajo motnje na lokalnih in regionalnih trgih in jih pogosto uničujejo, zato naj EU postopoma in nemudoma odpravi vse vrste izvoznih subvencij;
- J. ker so med Evropsko skupnostjo in državami SADC potekala pogajanja o novih, izboljšanih pravilih o poreklu, ki zlasti vključujejo tkanine, oblačila, ribištvo ter nekatere kmetijske izdelke in ki bi utegnili državam SADC prinesiti znatne koristi, če bi se izvajala primerno in ob ustreznem upoštevanju njihove manjše stopnje zmogljivosti, in ker je treba poudariti, da so nujna enostavnejša in izboljšana pravila o poreklu, če naj bi sporazumi o gospodarskem partnerstvu spodbudili regionalno kumulacijo in pospešili vlaganje, da se podjetjem v državah AKP omogoči razvoj izvoza predelane blaga in izkoriščanje novih priložnosti na trgu, ki jih omogočajo sporazumi o gospodarskem partnerstvu,

Sreda, 25. marca 2009

1. ponovno potrjuje svoje stališče, da bi morale potrebe držav AKP določati sporazume o gospodarskem partnerstvu in da bi morali ti oživiti trgovinske odnose med državami AKP in EU, spodbujati razvoj držav AKP in gospodarsko raznolikost kot tudi regionalno vključevanje, zmanjševanje revščine, spoštovanje temeljnih človekovih pravic in, kot celoto, tudi uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja;
2. poudarja, da je treba pri zagotavljanju preprečevanja morebitnih negativnih posledic pri odpiranju gospodarstev SADC zagotoviti podporo Evropske unije, da se prek trgovinskih preferencialov ustvari realne koristi ter gospodarski in socialni razvoj;
3. priznava koristi, ki so jih imeli izvozniki s parafiranjem začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu, saj je ohranjal trenutno stanje izvoza v Evropsko unijo po preteku preferencialne tarifne obravnave dne 31. decembra 2007, določene v Sporazumu iz Cotonouja, ter je bila tako preprečena škoda, ki bi bila sicer lahko povzročena izvoznikom iz držav AKP, če bi bili prisiljeni delovati v manj ugodnih trgovinskih sistemih;
4. pozdravlja, da Evropska skupnost omogoča afriškim, karibskim in pacifiškim državam dostop na trg popolnoma brez carin in brez omejitev glede kvot za njihove izdelke, da bi podprla liberalizacijo trgovine med državami AKP in Evropsko unijo;
5. pozdravlja sklepe Sveta GAERC iz maja, junija in novembra 2008, ki poudarjajo potrebo po podpori sedanjih postopkov regionalnega povezovanja in pospešujejo razvoj, ter poziva Komisijo, da med pogajanjimi upošteva ta pooblastila; v zvezi s tem poudarja, da je treba preprečiti razpad Južnoafriške carinske unije (SACU);
6. poudarja, da je podpis začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu nujen korak k trajnostni rasti v teh regijah ter v teh regijah kot celoti, ter poudarja pomembnost stalnih pogajanj za sprejetje celovitega sporazuma za spodbujanje povečanja trgovine, naložb in regionalnega povezovanja;
7. poziva Evropsko unijo, naj zagotovi večjo in ustrezno pomoč organom afriških, karibskih in pacifiških držav ter zasebnemu sektorju, da bi poenostavila prehod gospodarstev po podpisu začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
8. meni, da v sedanjem začasnem sporazumu ni namenjene nobene posebne pozornosti izzivom v zvezi s prehrabetno neodvisnostjo in pravico do hrane in da se ne spodbujajo instrumentov kmetijske in trgovinske politike, ki bi omogočila ureditev trga in zaščito trajnostnega družinskega kmetijstva; poudarja, da je treba te teme postaviti v središče pogajanj, da se zagotovi skladnost trgovinske politike in vseh drugih politik EU z načeli neodvisnosti preskrbe s hrano in pravico do hrane;
9. poziva Komisijo in države članice, naj pojasnijo, kako so po vsej regiji AKP dejansko razdeljena sredstva, ki izvirajo iz prevzetih obveznosti glede izdatkov, ki so v okviru povečanja proračunske pomoči za trgovino opredeljena prednostno; opominja na sprejetje strategije EU za pomoč trgovini iz oktobra 2007, v kateri se je zavezala k povečanju sredstev za skupno pomoč EU trgovini, in sicer na 2 milijardi EUR (2 000 000 000 EUR) letno do leta 2010 (1 milijardo EUR prispeva Skupnost in 1 milijardo EUR države članice); vztraja, da regija SADC prejme ustrezen in pravičen delež;
10. poziva, naj se čim prej opredeli in priskrbi delež virov pomoči trgovini; poudarja, da je treba ta sredstva pridobiti iz dodatnih virov in ne le s spremembo namembnosti sredstev evropskega razvojnega sklada, da jih je treba prilagoditi prednostnim nalogam držav SADC ter izplačevati pravočasno, napovedano in v skladu z načrti o izvajanju nacionalnih in regionalnih strateških razvojnih načrtov; nasprotuje vsakršnemu pogojevanju dodelitve evropske pomoči v zvezi s sporazumi o gospodarskem partnerstvu ter poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo dostop do sredstev desetega Evropskega razvojnega sklada ločen od rezultatov in hitrosti pogajanj;

Sreda, 25. marca 2009

11. poziva pogajalce celovitih sporazumov o gospodarskem partnerstvu, naj prevzamejo polno odgovornost nad preglednostjo upravljanja z naravnimi viri ter opišejo zglede najboljše prakse, ki so potrebni, da lahko države AKP kar najboljše izkoristijo te vire;
12. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo nadnacionalna podjetja s sedežem v EU in proizvodnimi zmogljivostmi v državah AKP spoštovala temeljne standarde Mednarodne organizacije dela, družbene in okoljske dogovore ter mednarodne sporazume za doseganje svetovnega ravnovesja med gospodarsko rastjo ter višjimi družbenimi in okoljskimi standardi;
13. poudarja, kako pomembna je trgovina znotraj regije in kako potrebno je izboljšati povezave regionalne trgovine, da bi zagotovili trajnostni razvoj v regiji; poudarja pomen sodelovanja in usklajenega delovanja različnih regionalnih organov; poziva Komisijo, da ne ogrozi regionalne razsežnosti;
14. meni, da je treba vzpostaviti primeren sistem nadzora, ki ga bo usklajeval zadevni parlamentarni odbor, v katerem bodo sodelovali člani Odbora za mednarodno trgovino in Odbora za razvoj, in bo zagotavljal ustrezno ravnotežje med ohranjanjem vodilne vloge Odbora za mednarodno trgovino in splošno usklajenostjo glede trgovine in razvojnih politik; parlamentarni odbor deluje prilagodljivo in se dejavno usklajuje s Skupno parlamentarno skupščino AKP-EU; meni, da se mora nadzor začeti po sprejetju posameznega začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
15. poziva Komisijo, naj za ponoven začetek pogajanj o razvojni agendi iz Dohe naredi, kar je v njeni moči, in zagotovi, da bodo sporazumi o liberalizaciji trgovine še naprej spodbujali razvoj v revnih državah;
16. je prepričan, da bi morali končni sporazumi o gospodarskem partnerstvu dopolnjevati sporazum o razvojni agendi iz Dohe, ne pa biti njegova alternativa;
17. spoštuje nujnost in pomen poglavja o trgovinski zaščiti z dvostranskimi varovali; poziva obe strani, naj se izogibata nepotrebni zlorabi teh zaščitnih ukrepov; poziva Komisijo, naj v okviru stalnih pogajanj za sprejetje celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu sprejme revizijo zaščitnih ukrepov, ki jih vsebuje začasni sporazum, da bi zagotovili ustrezno, pregledno in hitro uporabo v primeru izpolnjevanja meril za njihovo uporabo;
18. podpira dogovorjene izjeme od tarifnih postavk, usmerjene na kmetijske proizvode in nekatere predelane kmetijske proizvode, saj temeljijo predvsem na potrebi po varovanju mladih gospodarskih panog in občutljivih izdelkov v teh državah;
19. poziva Komisijo, naj bo prilagodljiva pri obravnavi glavnih zadržkov Angole, Namibije in Južnoafriške republike glede vprašanj, kot so klavzula o državi z največjimi ugodnostmi, izvozni davki in zaščita novih gospodarskih panog;
20. spodbuja pogajalski strani, naj v tekočih pogajanjih o regionalnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu, ki bo zadovoljiv za obe strani, ubereta prilagodljiv, asimetričen in pragmatičen pristop brez določanja nerealnih rokov, ki bo državam SADC omogočal, da se ponovno pogajajo o vseh določbah in spornih vprašanjih, ki bi jih želele spremeniti ali umakniti;
21. z odobravanjem ugotavlja napredek, dosežen med tehničnimi pogajanja marca 2009 v Swakopmundu v Namibiji, ter pozdravlja, da je Komisija sprejela, da je treba sporna vprašanja obravnavati pred podpisom začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu; zahteva, da se odprta vprašanja, kot je klavzula o državi z največjimi ugodnostmi, pravna opredelitev strani ter preostala vprašanja dostopa do kmetijskega trga rešujejo na način, ki bo omogočal podpis začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu vsem članicam skupine SADC EPA;

Sreda, 25. marca 2009

22. priznava, da je bilo v začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in SADC vključeno poglavje o razvojnem sodelovanju, ki bi obsegalo sodelovanje na področju trgovine z blagom, konkurenčnost na strani dobave, infrastrukturo v podporo podjetjem, trgovino s storitvami, vprašanja, povezana s trgovino, krepitev zmogljivosti institucij in davčne prilagoditve; poziva obe strani, naj spoštujeta svojo zavezo, da bosta zaključili pogajanja o konkurenci in vladnih naročilih šele, ko bodo zagotovljene ustrezne zmogljivosti; poziva Komisijo, naj tesno sodeluje z državami SADC, da bi dosegli cilje, navedene v poglavju o razvojnem sodelovanju;
23. poudarja, da morajo celoviti sporazumi o gospodarskem partnerstvu vključevati tudi določbe o splošno sprejeti opredelitvi dobrega upravljanja, preglednosti pri političnih funkcijah in človekovih pravicah, v skladu s členi 11b, 96 in 97 Sporazuma iz Cotonouja, ter specifične določbe za najbolj ranljive skupine, na primer lokalne kmete in ženske;
24. ugotavlja, da je časovni razpored za tekoča pogajanja o prehodu od začasnega k celovitemu sporazumu o gospodarskem partnerstvu med EU in državami SADC pripravljen na osnovi domneve, da bo sporazum sklenjen do konca leta 2009; poziva Komisijo naj ne izvaja nepotrebne pritiska na države SADC, naj se zavežejo k liberalizaciji ter sprejmejo regulativne obveznosti na področju storitev in tako imenovana „singapurska vprašanja“;
25. poziva k vzpostavitvi močnega regulativnega okvira, če bo prišlo do pogajanj o storitvah, da se zagotovi določba o univerzalni storitvi;
26. podpira prizadevanja obeh strani, da bi zagotovili dejavno sodelovanje Južne Afrike v pogajalskem procesu; priznava, da je vključenost Južne Afrike ključnega pomena za spodbujanje gospodarske usklajenosti, regionalne integracije in nadaljnega razvoja gospodarskih in naložbenih odnosov med to regijo in Evropsko unijo; poziva Komisijo, naj ohrani in razvije to zvezo ter v pogajanjih doseže celovit in izčrpen sporazum o gospodarskem partnerstvu;
27. je seznanjen z namero SADC, da sodeluje pri oblikovanju novega območja proste trgovine z regijo Vzhodnoafriške skupnosti ter Skupnega trga Vzhodne in Južne Afrike (Comesa); poziva Komisijo, naj sledi razvoju, s čimer bo zagotovila popolno usklajenost s sporazumom o gospodarskem partnerstvu;
28. pozdravlja vključitev klavzule o pregledu v sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in SADC, ki potrjuje, da bo izveden celostni pregled sporazuma najmanj pet let po podpisu in potem vsakih pet let, vključeval pa bo tudi analizo stroškov in posledic izvajanja trgovinskih obvez; po potrebi je treba spremeniti določbe sporazuma in prilagoditve njihove uporabe, ob upoštevanju in v skladu s pravili in postopki Svetovne trgovinske organizacije;
29. spodbuja pogajalske strani, naj pogajanja o končnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu zaključijo v letu 2009, kot je bilo načrtovano;
30. vztraja, da mora biti Parlament popolnoma obveščen in vključen v proces prehodnih pogajanj; izraža željo, da bi bilo to izvedeno v dejavnem neformalnem dialogu s Svetom in Komisijo; poziva Svet, naj se čim prej posvetuje s Parlamentom;
31. poudarja zlasti ključno vlogo parlamentov AKP in nedržavnih nosilcev pri spremljanju in upravljanju sporazumov o gospodarskem partnerstvu ter poziva Komisijo, naj zagotovi njihovo sodelovanje v postopkih pogajanj, ki so v teku; to zahteva, da EU in države AKP na podlagi soudeležbe uskladijo jasen program;
32. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in držav AKP, Svetu ministrov AKP-EU in skupni parlamentarni skupščini AKP-EU.

Sreda, 25. marca 2009

Sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/vzhodno- in južnoafriške države

P6_TA(2009)0180

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Začasnem sporazumu o vzpostavitvi okvira za sporazum o gospodarskem partnerstvu med vzhodno- in južnoafriškimi državami na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi

(2010/C 117 E/22)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 25. septembra 2003 o peti ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Cancunu ⁽¹⁾, 12. maja 2005 o oceni kroga pogajanj iz Dohe po sklepu Generalnega sveta STO z dne 1. avgusta 2004 ⁽²⁾, 1. decembra 2005 o pripravi šeste ministrske konference Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽³⁾, 23. marca 2006 o vplivih sporazumov o gospodarskem partnerstvu na razvoj ⁽⁴⁾, 4. aprila 2006 o oceni pogajalskega kroga iz Dohe po ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽⁵⁾, 1. junija 2006 o trgovini in revščini: oblikovanje trgovinske politike, ki bo povečala prispevek trgovine k odpravi revščine ⁽⁶⁾, z dne 7. septembra 2006 o odložitvi pogajanj o razvojnem načrtu iz Dohe ⁽⁷⁾, z dne 23. maja 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽⁸⁾, z dne 12. decembra 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽⁹⁾, ter svojega stališča z dne 5. junija 2008 o predlogu Uredbe Sveta o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2009 do 31. decembra 2011 in spremembi uredb (ES) št. 552/97, št. (ES) 1933/2006 in uredb Komisije (ES) št. 964/2007 in (ES) št. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju začasnega sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med Komori, Madagaskarjem, Mauritiusom, Sejšeli, Zimbabvejem in Zambijo na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani in Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisanega dne 23. junija 2000 v Cotonouju (Sporazum iz Cotonouja),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose iz aprila 2006, oktobra 2006, maja 2007, oktobra 2007, novembra 2007 in maja 2008,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. oktobra 2007 z naslovom Sporazumi o gospodarskem partnerstvu (KOM(2007)0635),
- ob upoštevanju Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini, še posebej njegovega člena XXIV,
- ob upoštevanju ministrske deklaracije četrtega zasedanja ministrske konference Svetovne trgovinske organizacije (STO), sprejete dne 14. novembra 2001 v Dohi,
- ob upoštevanju ministrske deklaracije šestega zasedanja ministrske konference STO, sprejete dne 18. decembra 2005 v Hongkongu,

⁽¹⁾ UL C 77 E, 26.3.2004, str. 393.

⁽²⁾ UL C 92 E, 20.4.2006, str. 397.

⁽³⁾ UL C 285 E, 22.11.2006, str. 126.

⁽⁴⁾ UL C 292 E, 1.12.2006, str. 121.

⁽⁵⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 155.

⁽⁶⁾ UL C 298 E, 8.12.2006, str. 261.

⁽⁷⁾ UL C 305 E, 14.12.2006, str. 244.

⁽⁸⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 301.

⁽⁹⁾ UL C 323 E, 18.12.2008, str. 361.

⁽¹⁰⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0252.

Sreda, 25. marca 2009

- ob upoštevanju poročila in priporočil delovne skupine o pomoči za trgovino, ki jih je generalni svet STO sprejel dne 10. oktobra 2006,
 - ob upoštevanju Deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000, ki postavlja razvojne cilje tisočletja za skupno določena merila mednarodne skupnosti za izkoreninjenje revščine,
 - ob upoštevanju sporočila iz Gleneaglesa, ki ga je dne 8. julija 2005 sprejela skupina G8,
 - ob upoštevanju člena 108(5) v povezavi s členom 103(2) svojega Poslovnika,
- A. ker trgovinski odnosi Evropske unije z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami, ki so tem do 31. decembra 2007 omogočali prednostni dostop do trgov EU na nevzajemni podlagi, niso bili v skladu s pravili STO,
- B. ker so sporazumi o gospodarskem partnerstvu namenjeni podpori regionalnega vključevanja in spodbujanju postopnega vključevanja gospodarstev držav AKP v svetovno gospodarstvo ter s tem pospeševanju njihovega trajnostnega socialnega in gospodarskega razvoja ter prispevajo k skupnim prizadevanjem za izkoreninjenje revščine in boleznih v državah AKP,
- C. ker sedanja finančna in gospodarska kriza pomeni, da bo poštena in razvoju naklonjena trgovinska politika za države v razvoju pomembnejša kot kdajkoli prej,
- D. ker prejšnji sistemi trgovinskih preferencialov niso mogli odločilno prispevati k izboljšanju gospodarskih razmer v teh državah,
- E. ker so začasni sporazumi o gospodarskem partnerstvu sporazumi o trgovini z blagom, katerih namen je preprečiti motnje v trgovini držav AKP z Evropsko unijo,
- F. ker so sporazumi o gospodarskem partnerstvu povsem neodvisni mednarodni sporazumi, skladni s Svetovno trgovinsko organizacijo in so začetek poti k končnim sporazumom o gospodarskem partnerstvu,
- G. ker Evropska unija že od začetka ponuja državam članicam AKP dostop na trge EU 100-odstotno brez carin in brez omejitev glede kvot, razen za riž (2010) in sladkor (2015),
- H. ker se raven zmogljivosti med državami AKP in Evropsko unijo zelo razlikuje,
- I. ker je konkurenca med državami EU in AKP omejena, saj je velika večina blaga, ki ga izvažata EU, blago, ki ga države AKP ne proizvajajo, ampak ga potrebujejo za neposredno porabo ali kot vhodne surovine v domači industriji,
- J. ker pravilno zasnovana liberalizacija trgovine lahko spodbuja raznovrstnost trga, gospodarsko rast in razvoj,
- K. ker so nekatere države AKP, udeležene v pogajanjih o sporazumih o gospodarskem partnerstvu, poskušale doseči sprejetje določbe o državi z največjimi ugodnostmi, ki določa normalno, nediskriminatorno tarifo na uvoz blaga, da bi zagotovile, da bi se vsi izvozniki obravnavali kot izvoznik z največjimi ugodnostmi,
- L. ker so z državami AKP potekala pogajanja o novih, izboljšanih pravilih o poreklu, ki lahko tem državam prinesejo znatne koristi, če bi se izvajala primerno in ob ustreznem upoštevanju njihove manjše stopnje zmogljivosti,

Sreda, 25. marca 2009

- M. ker mora boljša pravila trgovanja spremljati večja podpora za pomoč, ki je povezana s trgovino,
- N. ker je cilj strategije EU za pomoč trgovini podpreti zmožnost držav v razvoju, da izkoristijo nove trgovinske priložnosti,
- O. ker bo končni sporazum o gospodarskem partnerstvu nedvomno pogojeval cilje in vsebino prihodnjih sporazumov med državami AKP ter drugimi trgovinskimi partnerji, pa tudi položaj regij pri pogajanjih,
- P. ker sestavlja vzhodno- in južnoafriške države skupine AKP držav, ki se v celotni regiji zelo razlikujejo po velikosti,
- Q. ker skupino vzhodno- in južnoafriških držav sestavlja 5 držav, ki imajo skupaj 33,5 milijonov prebivalcev, med seboj pa se razlikujejo po velikosti in značilnostih; največja med njimi, Madagaskar, ima 250 krat toliko prebivalcev kakor najmanjša, Sejšeli,
- R. ker je mogoče regijo vzhodno- in južnoafriških držav, ki je razdeljena na skupino Vzhodnoafriške skupnosti in vzhodno- in južnoafriško skupino, ponovno združiti takoj, ko bosta skupini pripravljene to narediti,
1. ponovno potrjuje svoje stališče, da lahko primerno oblikovani SGP, ki jih spremljajo učinkovite, razvojno naravnane politike, pomenijo priložnost za oživitve trgovinskih odnosov med državami AKP in EU, spodbujajo gospodarski razvoj in raznolikost ter regionalno vključevanje, pa tudi zmanjšajo revščino v državah AKP;
 2. vztraja, da sporazumi o gospodarskem partnerstvu ne morejo biti zadovoljivi, če ne izpolnjujejo treh ciljev: nudenje sredstev državam AKP za trajnostni razvoj, spodbujanje uspešnejšega vključevanja v svetovno trgovino in okrepitev procesa regionalizacije;
 3. poudarja, da eden od glavnih ciljev tega sporazuma prispevati k uresničitvi razvojnih ciljev tisočletja z razvojnimi cilji, zmanjšanjem revščine in spoštovanjem temeljnih človekovih pravic;
 4. priznava koristi, ki so jih imeli izvozniki od podpisa začasnih SGP med Unijo na eni strani in zadevnimi državami na drugi, saj je ohranjal status quo za izvoz v Evropsko unijo po preteku preferencialne tarifne obravnave dne 31. decembra 2007, določene v Sporazumu iz Cotonouja, ter je tako ohranil in znatno povečal priložnosti vzhodno- in južnoafriških držav za izvoz v EU, tako prek pravil o popolnem odprtju trga kot izboljšanih pravil o poreklu;
 5. priznava pomen sklepanja sporazumov med EU in njenimi partnericami iz skupine AKP, ki so skladni s STO, saj bi bili brez takih sporazumov trgovinski odnosi med njimi in razvoj partneric iz skupine AKP močno moteni;
 6. odobrava, da Evropska skupnost omogoča vzhodno- in južnoafriškim državam dostop na trg popolnoma brez carin in brez omejitev glede kvot za njihove izdelke, da bi podprla liberalizacijo trgovine med vzhodno- in južnoafriškimi državami in Unijo;
 7. poudarja, da je podpis začasnih SGP nujen korak k trajnostni rasti v teh regijah kot celoti, ter poudarja pomembnost stalnih pogajanj za sprejetje celovitega sporazuma za spodbujanje povečanja trgovine, naložb in regionalnega povezovanja;

Sreda, 25. marca 2009

8. poziva Komisijo, naj zagotovi vzhodno- in južnoafriški regiji, če to želi, možnost ponovnega pogajanja o vseh določbah, povezanih s spornimi vprašanji, ki bi jih želela spremeniti ali umakniti;
9. pozdravlja uvedbo prehodnega obdobja v okviru začasnega SGP za mala in srednja podjetja, da bi se ta lahko prilagodila spremembam, ki jih uvaja sporazum, ter poziva organe zadevnih držav, naj še naprej podpirajo interese malih in srednjih podjetij pri njihovih pogajanjih o celovitih SGP;
10. poudarja, da obstaja veliko nesorazmerje med gospodarstvi EU in vzhodno- in južnoafriškimi državami, ki ga ni mogoče niti deloma premostiti samo s politikami proste trgovine;
11. poziva države AKP, naj pospešijo proces liberalizacije, ter spodbuja razširitev teh reform onstran trgovine z blagom, tudi zato, da se poveča liberalizacija trgovine s storitvami;
12. poziva Unijo, naj zagotovi večjo in ustrezno pomoč organom držav AKP ter zasebnemu sektorju, da se poenostavi prehod gospodarstev po podpisu začasnega SGP in zagotovi sprejem ukrepov za zaščito ranljivih skupin (starejših, invalidov, mater samohranilk) med obdobjem gospodarske tranzicije;
13. poziva Komisijo in države članice, naj pojasnijo, kako so po vsej regiji AKP dejansko razdeljena sredstva, ki izvirajo iz prevzetih obveznosti glede izdatkov, ki so v okviru povečanja proračunske pomoči za trgovino opredeljena prednostno;
14. poziva k čim hitrejši določitvi in zagotovitvi deleža iz sredstev pomoči za trgovino;
15. opozarja na sprejetje strategije EU za pomoč trgovini oktobra 2007, v kateri se obvezuje k povečanju skupne pomoči EU, povezane s trgovino, na 2 milijardi EUR (2 000 000 000 EUR) letno do leta 2010 (1 milijardo EUR prispeva Skupnost in 1 milijardo EUR države članice); vztraja, da bi morala zahodnoafriška regija prejeti ustrezen in pravičen delež;
16. poziva zadevne države, naj predložijo jasne in pregledne podatke o gospodarskem in političnem položaju ter razvoju v teh državah, kar bi prispevalo k izboljšanju sodelovanja z Unijo;
17. poziva pogajalce celovitih sporazumov o gospodarskem partnerstvu, naj prevzamejo polno odgovornost nad preglednostjo upravljanja z naravnimi viri ter opišejo zglede najboljše prakse, ki so potrebni, da lahko države AKP kar najboljše izkoristijo te vire, tudi preprečevanje morebitnega pranja denarja;
18. poudarja, kako pomembna je trgovina znotraj regije in kako potrebno je izboljšati regionalne trgovinske povezave, da bi zagotovili trajnostni razvoj v regiji; poudarja pomen sodelovanja in usklajenega delovanja različnih regionalnih organov; poziva, naj si sporazumi med Unijo in državami vzhodne- in južnoafriške regije ne medsebojno nasprotujejo ali ovirajo regionalnega vključevanja v širi regiji;
19. poziva k ustreznim in preglednim mehanizmom – z jasno vlogo in vplivom – za spremljanje vpliva sporazumov o gospodarskem partnerstvu s povečanim prevzemom odgovornosti na strani držav AKP in obširnim posvetovanjem zainteresiranih strani, vključno s posvetovanjem s civilno družbo; poudarja, da je treba najpozneje pet let po podpisu opraviti izčrpen pregled družbeno-ekonomskega vpliva začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu z vzhodno- in južnoafriškimi državami, vključno s stroški in posledicami izvajanja, ki bo omogočil spremembe sporazuma in prilagoditve njegove uporabe;

Sreda, 25. marca 2009

20. meni, da je treba vzpostaviti primeren sistem nadzora, ki ga bo usklajeval zadevni parlamentarni odbor, v katerem bodo sodelovali člani Odbora za mednarodno trgovino in Odbora za razvoj, in bo zagotavljal ustrezno ravnotežje med ohranjanjem vodilne vloge Odbora za mednarodno trgovino in splošno usklajenostjo glede trgovine in razvojnih politik; meni, da bi moral ta parlamentarni odbor delovati prilagodljivo in svoje delo dejavno usklajevati z delom Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU; meni, da se mora nadzor začeti po sprejetju posameznega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
21. poudarja zlasti bistveno vlogo parlamentov afriških, karibskih in pacifiških držav in nedržavnih akterjev pri spremljanju in upravljanju sporazumov o gospodarskem partnerstvu ter poziva Evropsko komisijo, naj spodbuja njihovo udeležbo v potekajočih pogajanjih, za kar bo potrebna jasna agenda za pogajanja med državami EU ter afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami, ki bo temeljila na soudeležbi;
22. vztraja, da mora pomoč v skladu s pariškimi načeli o učinkovitosti pomoči med drugim temeljiti na povpraševanju, ter zato poziva države AKP, naj ob ustrezni pomoči EU predstavijo natančne, s oceno stroškov opremljene predloge o tem, kako in za kakšen namen so potrebna dodatna sredstva, povezana s sporazumom o gospodarskem partnerstvu, zlasti v zvezi z ureditvenimi okviri, varovalnimi ukrepi, pospeševanjem trgovine, podporo pri doseganju mednarodnih sanitarnih in fitosanitarnih standardov ter standardov intelektualne lastnine in sestavo nadzornih mehanizmov sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
23. izraža neprekinjeno podporo celovitemu sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Evropsko skupnostjo in vzhodno- in južnoafriškimi državami, vključno s ključnim področjem pogajanj o pravicah intelektualne lastnine, ki obsegajo ne samo zahodne tehnološke dosežke, ampak tudi biotsko raznovrstnost in tradicionalno znanje;
24. poziva Komisijo, naj za ponoven začetek pogajanj o razvojni agendi iz Dohe naredi, kar je v njeni moči, in zagotovi, da bodo sporazumi o liberalizaciji trgovine še naprej spodbujali razvoj v revnih državah;
25. je prepričan, da bi morali končni sporazumi o gospodarskem partnerstvu dopolnjevati sporazum o razvojni agendi iz Dohe, ne pa biti njegova alternativna možnost;
26. spoštuje nujnost in pomen poglavja o trgovinski zaščiti z dvostranskimi varovalni; poziva obe strani, naj se izogibata nepotrebnim zlorabi teh varoval; Komisijo, naj v okviru stalnih pogajanj za sprejetje celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu sprejme revizijo varoval, ki jih vsebuje začasni SGP, da bi zagotovili ustrezno, pregledno in hitro uporabo, kadar so izpolnjena merila za njihovo uporabo;
27. meni, da mora končni sporazum o gospodarskem partnerstvu spodbujati izvoz predelane blaga s preprostejšimi in izboljšanimi pravili o poreklu, zlasti v ključnih sektorjih, kot so tekstilna industrija in kmetijstvo;
28. podpira dogovorjene izjeme od tarifnih postavk, usmerjene na kmetijske proizvode in nekatere predelane kmetijske proizvode, saj temeljijo predvsem na potrebi po varovanju mladih gospodarskih panog in občutljivih izdelkov v teh državah, ter opozarja na zavezo EU iz kroga pogajanj o razvoju iz Dohe, da bo postopoma odpravila svoje izvozne subvencije za kmetijske proizvode;
29. ugotavlja, da je koledar za tekoča pogajanja o prehodu od začasnega k končnemu sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Unijo in državami vzhodno- in južnoafriške regije pripravljen na podlagi domneve, da bo sporazum sklenjen do konca leta 2009; poziva Komisijo, naj ne izvaja prezahtevnega pritiska na države vzhodno- in južnoafriške regije, da bi sprejele liberalizacijo in v zvezi s tem upošteva stališča parlamenta vzhodno- in južnoafriških držav;
30. meni, da je treba razlikovati med komercialnimi in javnimi storitvami; poudarja, da je treba ohraniti javne storitve, ki izpolnjujejo osnovne potrebe ljudi ali imajo pomembno vlogo pri ohranjanju kulturne raznolikosti, in jih izvzeti iz vseh pogajanj;

Sreda, 25. marca 2009

31. opozarja na vključitev poglavja o razvojnem sodelovanju v celovit sporazum o gospodarskem partnerstvu, ki bi pokrivalo sodelovanje na področju trgovine z blagom, konkurenčnost na strani dobave, infrastrukturo za izmenjavo med podjetji, trgovino s storitvami, vprašanja, povezana s trgovino, krepitev zmogljivosti institucij in davčne prilagoditve; poziva obe strani, naj izpolnujeta sprejeto obveznost, da bosta zaključila pogajanja o konkurenci in javnih naročilih, ob upoštevanju zmogljivosti vzhodno- in južnoafriških držav;
32. poudarja, da morajo vsi končni sporazumi o gospodarskem partnerstvu vključevati tudi določbe o dobrem upravljanju, preglednosti pri političnih funkcijah ter človekovih pravicah, v skladu s členi 11b, 96 in 97 Sporazuma iz Cotonouja;
33. spodbuja Komisijo, naj v okviru pogajanj o končnem regionalnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu obravnava tako imenovana „sporna vprašanja“, kot so pokrivanje trgovine v sporazumu, klavzula o državi z največjimi ugodnostmi, izvozne dajatve, varovala in pravila o poreklu, na način, ki bo v interesu EU in njenih državljanov ter bo podpiral trajnostni razvoj v EU in v državah AKP;
34. poudarja, kako pomemben je končni sporazum o gospodarskem partnerstvu za ohranjanje odnosov med regijami prek usklajevanja trgovinskih sporazumov med državami AKP in Evropsko skupnostjo;
35. izraža globoko zaskrbljenost, da sedanje razmere na področju človekovih pravic, demokracije in gospodarstva v Zimbabveju zelo ogrožajo tamkajšnje državljane ter so težko breme za sedanje in prihodnje sodelovanje med Unijo in Zimbabvejem;
36. pozdravlja razvoj carinske unije v skupini vzhodno- in južnoafriških držav ter trud za oblikovanje denarne unije, zlasti ob upoštevanju koristi za podjetja, ki bi bile na voljo ob uskladitvi pravil v tej regiji, saj bi omogočila širši trg, povečan obseg trgovine in večje priložnosti za oblikovanje ekonomije obsega;
37. poziva pogajalske strani, naj vključijo zavezujoče ureditve glede javnih naročil, naložb in konkurence, ki bi povečale zanimanje za poslovanje z vzhodno- in južnoafriškimi državami ter naložbe vanje, kajti ta pravila bodo koristila potrošnikom in vladam na lokalni ravni, saj bodo veljala za vse in bodo pomagala pritegniti podjetja in naložbe;
38. poziva k takojšnjemu postopku ratifikacije, da bi bile koristi od začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu partnerskim državam nemudoma na voljo;
39. spodbuja strani, da zaključijo pogajanja o celovitem SGP med vzhodno- in južnoafriškimi državami in Evropsko skupnostjo, pod pogojem, da vzajemne koristi takega sporazuma priznavata obe strani;
40. vztraja, da mora biti Parlament izčrpno obveščen in sodelovati v prehodnem pogajalskem procesu; izraža željo, da bi bilo to izvedeno v dejavnem neformalnem dialogu s Svetom in Komisijo; poziva Svet, naj se čim prej posvetuje s Parlamentom;
41. priznava trpljenje ljudi z otočja Čagos, ki so bili nasilno odpeljani s svojih otokov in trenutno živijo v revščini na Mauritiusu in Sejšelih, ter meni, da bi Unija morala poiskati rešitev za prebivalce otočja Čagos, da bi jim omogočila vrnitev na njihovo zakonito domače otočje;
42. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in držav AKP, Svetu ministrov AKP-EU in Skupni parlamentarni skupščini AKP-EU.

Sreda, 25. marca 2009

Sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/partnerske države Vzhodnoafriške skupnosti

P6_TA(2009)0181

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Sporazumu o vzpostavitvi okvira za sporazum o gospodarskem partnerstvu med partnerskimi državami Vzhodnoafriške skupnosti na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani

(2010/C 117 E/23)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 25. septembra 2003 o peti ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije (STO) v Kankunu ⁽¹⁾, z dne 12. maja 2005 o oceni kroga pogajanj iz Dohe po sklepu Generalnega sveta STO z dne 1. avgusta 2004 ⁽²⁾, z dne 1. decembra 2005 o pripravi šeste ministrske konference Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽³⁾, z dne 23. marca 2006 o vplivih sporazumov o gospodarskem partnerstvu na razvoj ⁽⁴⁾, z dne 4. aprila 2006 o oceni pogajalskega kroga iz Dohe po ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽⁵⁾, z dne 1. junija 2006 o trgovini in revščini: oblikovanje trgovinske politike, ki bo povečala prispevek trgovine k odpravi revščine ⁽⁶⁾, z dne 7. septembra 2006 o odložitvi pogajanj o razvojnem načrtu iz Dohe ⁽⁷⁾, z dne 23. maja 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽⁸⁾, z dne 12. julija 2007 o sporazumu TRIPS in dostopu do zdravil ⁽⁹⁾, z dne 12. decembra 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽¹⁰⁾ ter svojega stališča z dne 5. junija 2008 o predlogu Uredbe Sveta o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2009 do 31. decembra 2011 in spremembi uredb (ES) št. 552/97, (ES) št. 1933/2006 in uredb Komisije (ES) št. 964/2007 in (ES) št. 1100/2006 ⁽¹¹⁾,
- ob upoštevanju sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter partnerskimi državami Vzhodnoafriške skupnosti na drugi strani,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisanega v Cotonouju dne 23. junija 2000 (Sporazum iz Cotonouja),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose z aprila 2006, oktobra 2006, maja 2007, oktobra 2007 novembra 2007 in maja 2008,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. oktobra 2007 z naslovom „Sporazumi o gospodarskem partnerstvu“ (KOM(2007)0635),
- ob upoštevanju splošnega sporazuma o tarifah in trgovini (GATT), zlasti člena XXIV,
- ob upoštevanju ministrske deklaracije četrtega zasedanja ministrske konference STO, sprejete dne 14. novembra 2001 v Dohi,
- ob upoštevanju ministrske deklaracije šestega zasedanja ministrske konference STO, sprejete dne 18. decembra 2005 v Hongkongu,

⁽¹⁾ UL C 77 E, 26.3.2004, str. 393.

⁽²⁾ UL C 92 E, 20.4.2006, str. 397.

⁽³⁾ UL C 285 E, 22.11.2006, str. 126.

⁽⁴⁾ UL C 292 E, 1.12.2006, str. 121.

⁽⁵⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 155.

⁽⁶⁾ UL C 298 E, 8.12.2006, str. 261.

⁽⁷⁾ UL C 305 E, 14.12.2006, str. 244.

⁽⁸⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 301.

⁽⁹⁾ UL C 175 E, 10.7.2008, str. 591.

⁽¹⁰⁾ UL C 323 E, 18.12.2008, str. 361.

⁽¹¹⁾ Sprejeto besedilo, P6_TA(2008)0252.

Sreda, 25. marca 2009

- ob upoštevanju poročila in priporočil delovne skupine o pomoči za trgovino, ki jih je generalni svet Svetovne trgovinske organizacije sprejel dne 10. oktobra 2006,
 - ob upoštevanju Deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000, ki postavlja razvojne cilje tisočletja za skupno določena merila mednarodne skupnosti za izkoreninjenje revščine,
 - ob upoštevanju sporočila iz Gleneaglesa, ki ga je dne 8. julija 2005 sprejela skupina G8,
 - ob upoštevanju člena 108(5) v povezavi s členom 103(2) svojega Poslovnika,
- A. ker bi morali biti sporazumi o gospodarskem partnerstvu namenjeni podpori regionalnega vključevanja in spodbujanju postopnega vključevanja gospodarstev AKP v svetovno gospodarstvo ter s tem pospeševanju njihovega trajnostnega socialnega in gospodarskega razvoja ter prispevanju k celovitemu prizadevanju za izkoreninjenje revščine v državah AKP,
- B. ker pravila Svetovne trgovinske organizacije od držav podpisnic sporazumov o gospodarskem partnerstvu ne zahtevajo, da se zavežejo k liberalizaciji na področju storitev,
- C. ker je treba sporazume o gospodarskem partnerstvu graditi na dolgoročnih odnosih, pri katerih trgovina podpira razvoj,
- D. ker sedanja finančna in gospodarska kriza pomeni, da bodo odnosi, ki temeljijo na pravični trgovinski politiki, za države v razvoju pomembnejši kot kdajkoli,
- E. ker je začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu osredotočen na trgovino z blagom in na usklajenost s Svetovno trgovinsko organizacijo,
- F. ker bo začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu bistveno vplival na prihodnji gospodarski, socialni in okoljski razvoj ter na politike partnerskih držav Vzhodnoafriške skupnosti in njihovih trgovinskih partnerjev v vzhodni in južni Afriki,
- G. ker so partnerske države Vzhodnoafriške skupnosti leta 2005 vzpostavile carinsko unijo in si prizadevajo za vzpostavitev skupnega trga do leta 2010, monetarne unije do leta 2012, pa tudi politične federacije vzhodnoafriških držav,
- H. ker začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu lahko vpliva na cilje in vsebino prihodnjih sporazumov med državami Vzhodnoafriške skupnosti in drugimi trgovinskimi partnerji ter na položaj te regije pri pogajanjih,
- I. ker je konkurenca med Evropsko unijo in državami AKP omejena, saj predstavlja veliko večino izvoza EU blago, ki ga države AKP ne proizvajajo, vendar ga pogosto potrebujejo za neposredno porabo ali kot surovine za domačo industrijo; ker to ne velja za trgovino s kmetijskim blagom, kjer izvozne subvencije EU močno ovirajo proizvajalce iz držav AKP v kmetijskem in živilno-rejskem sektorju ter sektorju mleka in mlečnih proizvodov ter motijo, pogosto pa tudi uničujejo lokalne in regionalne trge, zato poziva EU, naj nemudoma začne s postopno ukinitvijo vseh vrst izvoznih subvencij,
- J. ker so partnerske države Vzhodnoafriške skupnosti izrazile željo po ponovnem pogajanju o več vprašanjih, vključenih v začasnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu,
- K. ker noben načrt za liberalizacijo od držav ne zahteva, da do leta 2015 začnejo odpravljati kakršnih koli pozitivnih carin; ker imajo države Vzhodnoafriške skupnosti 24 let časa za zaključek procesa liberalizacije v okviru začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu,
- L. ker mora trgovinske obveznosti spremljati izdatnejša podpora za pomoč na področju trgovine,

Sreda, 25. marca 2009

- M. ker je cilj strategije EU za pomoč trgovini podpreti zmožnosti držav v razvoju, da izkoristijo nove trgovinske priložnosti, in nadomestiti stroške prilagajanja in potencialne negativne učinke liberalizacije trgovine,
- N. ker morebiten končni sporazum o gospodarskem partnerstvu ne bi smel v nobenem primeru škoditi zmožnosti partnerskih držav Vzhodnoafriške skupnosti za spodbujanje dostopa do zdravil,
1. meni, da mora začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu prispevati k oživitvi trgovine med državami AKP in Evropsko unijo, k večji gospodarski rasti, regionalnemu vključevanju, gospodarski raznolikosti, zmanjšanju revščine in uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja; zato poziva k prožnemu izvajanju, ki celovito upošteva omejene zmožnosti partnerskih držav Vzhodnoafriške skupnosti;
 2. vztraja, da sporazumi ne morejo biti zadovoljivi, če ne izpolnjujejo treh ciljev: nuditi državam AKP podporo za trajnostni razvoj, spodbujati njihovo sodelovanje v svetovni trgovini in krepiti proces regionalizacije; poudarja, da je treba pri vzpostavljanju zaščite pred negativnimi posledicami odpiranja gospodarstev partnerskih držav Vzhodnoafriške skupnosti zagotoviti podporo Evropske unije, da se prek trgovinskih preferencialov dosežejo dejanske koristi ter omogoči gospodarski in socialni razvoj;
 3. ponovno ugotavlja, da sporazumi o gospodarskem partnerstvu, če so ustrezno oblikovani, predstavljajo priložnost za oživitev trgovinskih odnosov med AKP in EU, spodbujajo gospodarsko diverzifikacijo in regionalno povezovanje ter zmanjšajo revščino v državah AKP;
 4. spodbuja pogajalske strani, naj pogajanja zaključijo v letu 2009, kot je bilo načrtovano; spodbuja strani, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe, da bo celovit sporazum o gospodarskem partnerstvu med državami AKP in Evropsko unijo sklenjen pred koncem leta 2009, kot je bilo načrtovano;
 5. priznava koristi, ki so jih imeli izvozniki s podpisom začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu, saj je povečal možnost izvoza v Evropsko unijo po preteku preferencialne tarifne obravnave dne 31. decembra 2007, določene v Sporazumu iz Cotonouja, ter preprečil škodo, ki bi bila sicer lahko povzročena izvoznikom iz držav AKP, če bi bili prisiljeni delovati v manj ugodnih trgovinskih sistemih;
 6. pozdravlja dejstvo, da Evropska unija ponuja državam AKP popoln dostop na trg Evropske unije brez carin in omejevalnih kvot za večino izdelkov;
 7. poudarja, da je začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu sporazum o trgovini z blagom, ki je namenjen ohranitvi in znatni razširitvi priložnosti za izvoz v Evropsko unijo za partnerske države Vzhodnoafriške skupnosti, tako prek popolnega dostopa do trga kot z izboljšanimi pravili o poreklu;
 8. poudarja, da je podpis začasnih sporazumov o gospodarskem partnerstvu nujen korak na poti k trajnostni rasti v tej regiji kot celoti, ter poudarja, kako pomembna so stalna pogajanja za sprejetje celovitega sporazuma za spodbujanje povečanja trgovine, naložb in regionalnega povezovanja;
 9. opozarja, da bi sporazumi o gospodarskem partnerstvu morali biti v skladu s pravili STO, ki ne predpisujejo ali prepovedujejo obveznosti liberalizacije ali regulativnih obveznosti na področju storitev, zaščite pravic intelektualne lastnine in tako imenovanih singapurskih vprašanj;
 10. poziva k vzpostavitvi regulativnega okvira za storitve v prehodnem obdobju od začasnega do celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu; poziva k ukrepom, ki bodo po potrebi zagotovili vzpostavitev določb o univerzalnih storitvah, vključno z osnovnimi javnimi storitvami; v tem okviru ponovno opozarja na svoja stališča iz resolucije z dne 4. septembra 2008 o trgovini s storitvami ⁽¹⁾;

(1) Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0407.

Sreda, 25. marca 2009

11. opozarja, da je vzpostavitev resničnega regionalnega trga bistvena podlaga za uspešno izvajanje začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu in da sta regionalno vključevanje in sodelovanje bistveni za socialni in gospodarski razvoj partnerskih držav Vzhodnoafriške skupnosti;
12. zahteva, da si sporazumi med Evropsko unijo in državami v vzhodni in južni Afriki ne smejo med seboj nasprotovati ali ovirati regionalnega vključevanja v širši regiji;
13. priznava uvedbo prehodnega obdobja v okviru začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu za mala in srednja podjetja, da bi se ta lahko prilagodila spremembam, ki jih uvaja sporazum, ter poziva organe partnerskih držav Vzhodnoafriške skupnosti, naj še naprej podpirajo interese malih in srednjih podjetij pri njihovih pogajanjih o celovitem sporazumu o gospodarskem partnerstvu;
14. poziva Evropsko unijo, naj zagotovi večjo in ustrezno pomoč organom afriških, karibskih in pacifiških držav ter zasebnemu sektorju, da bi poenostavila prehod teh gospodarstev po podpisu začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
15. zato podpira dogovorjene izjeme od tarifnih postavk za kmetijske in nekatere predelane kmetijske proizvode, če temeljijo predvsem na potrebi po zaščiti mladih industrij ali občutljivih proizvodov v teh državah;
16. poziva Komisijo, naj pojasni dejansko razdelitev sredstev po vsej regiji AKP, ki izvirajo iz zastavljenih prednostnih izdatkov v okviru povečanega proračuna za pomoč za trgovino;
17. poziva zadevne države, naj predložijo jasne in pregledne podatke o gospodarskih in političnih razmerah ter razvoju v teh državah, kar bi prispevalo k boljšemu sodelovanju s Komisijo;
18. priznava vključitev poglavja o razvojnem sodelovanju v celovit sporazum o gospodarskem partnerstvu, ki obsega sodelovanje na področju trgovine z blagom, konkurenčnost na strani ponudbe, infrastrukturo v podporo podjetjem, trgovino s storitvami, vprašanja v zvezi s trgovino, krepitev institucionalnih zmogljivosti in davčne prilagoditve; poziva obe strani, naj spoštujeta svojo zavezo, da bosta zaključila pogajanja o konkurenci in vladnih naročilih šele, ko bodo zagotovljene ustrezne zmogljivosti;
19. opozarja, da mora sporazum o gospodarskem partnerstvu podpirati strukturo, vsebino, duh in način uresničevanja razvojnih ciljev, politike in prednostnih nalog partnerskih držav Vzhodnoafriške skupnosti;
20. opozarja, da je bila oktobra 2007 sprejeta strategija EU za pomoč za trgovino, z zavezo o povečanju skupne pomoči Evropske unije, povezane s trgovino, na 2 milijardi EUR (2 000 000 000 EUR) letno do leta 2010 (1 milijarda EUR s strani Skupnosti in 1 milijarda EUR s strani držav članic); vztraja, da partnerske države Vzhodnoafriške skupnosti prejmejo primeren in pravičen delež;
21. poziva k čim hitrejši določitvi in zagotovitvi deleža iz sredstev pomoči za trgovino; poudarja, da morajo biti ta sredstva dodatna sredstva in ne samo preoblikovanje financiranja Evropskega razvojnega sklada, da morajo ustrezati prednostnim nalogam Vzhodnoafriške skupnosti ter da mora biti izplačevanje teh sredstev pravočasno, predvidljivo in v skladu z razporedi za izvajanje nacionalnih in regionalnih strateških razvojnih načrtov; nasprotuje vsakršnemu pogojevanju v zvezi s sporazumi o gospodarskem partnerstvu pri dodeljevanju evropske pomoči in poziva Komisijo, naj zagotovi, da dostop do sredstev iz desetega evropskega razvojnega sklada ne bo odvisen od izidov in poteka pogajanj;
22. poziva Komisijo, naj pojasni porazdelitev sredstev v vsej regiji, in poziva države članice, naj načrtujejo dodatna sredstva poleg proračunskih obveznosti v obdobju 2008–2013;

Sreda, 25. marca 2009

23. poziva Komisijo, naj se zaradi obveznosti, ki jih je Svet sprejel septembra 2007 v zvezi s Sporazumom o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (sporazum TRIPS) in o dostopnosti zdravil, v okviru celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu ne pogaja o določbah TRIPS plus, ki so povezane s farmacevtskimi proizvodi in vplivajo na javno zdravje ter na dostop do zdravil, naj se vzdrži od zahteve za spoštovanje ali sprejetje obveznosti Pogodbe o sodelovanju na področju patentov in Pogodbe o patentnem pravu, naj ne podpre vključitve določb Direktive 2004/48/ES o izvajanju pravic intelektualne lastnine v končni sporazum o gospodarskem partnerstvu in v njegovem okviru ne uvaja pravil, kot so pravila o varstvu neizvornih zbirk podatkov;
24. poziva pogajalce končnih sporazumov o gospodarskem partnerstvu, naj prevzamejo polno odgovornost za pregledno upravljanje z naravnimi viri ter opišejo zglede najboljšega ravnanja, ki je potrebno, da lahko zadevne države kar najbolje izkoristijo te vire;
25. poudarja, da morajo vsi celoviti sporazumi o gospodarskem sodelovanju vključevati tudi določbe o dobrem upravljanju, preglednosti pri političnih funkcijah ter človekovih pravicah;
26. poudarja, kako pomembna je trgovina znotraj regije in kako potrebno je izboljšati povezave regionalne trgovine, da bi zagotovili trajnostni razvoj v regiji; poudarja pomen sodelovanja in usklajenega delovanja različnih regionalnih organov;
27. spodbuja nadaljnje znižanje tarif med državami v razvoju in regionalnimi skupinami, ki sedaj znašajo 15 do 25 odstotkov vrednosti trgovine, kar bi nadalje spodbudilo trgovino med državami juga, gospodarsko rast in regionalno vključevanje;
28. poziva Komisijo, naj stori vse za ponoven začetek pogajanj o razvojni agendi iz Dohe in zagotovi, da bodo sporazumi o liberalizaciji trgovine spodbujali razvoj v revnih državah;
29. je prepričan, da bi morali celoviti sporazumi o gospodarskem partnerstvu dopolnjevati sporazum o razvojni agendi iz Dohe in ne biti alternativna možnost za države AKP;
30. priznava potrebo po poglavju o trgovinski zaščiti z dvostranskimi zaščitnimi ukrepi; poziva obe strani, naj preprečita nepotrebno uporabo takšnih zaščitnih ukrepov; poziva Komisijo, naj v okviru stalnih pogajanj za sprejetje celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu sprejme revizijo zaščitnih ukrepov, ki jih vsebuje začasni sporazum, da bi zagotovili ustrezno, pregledno in hitro uporabo v primeru izpolnjevanja meril za njihovo uporabo;
31. poziva k hitremu postopku ratifikacije, da bi bil dobiček zaradi začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu partnerskim državam na voljo brez nepotrebne odlašanja;
32. opozarja, da se začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu lahko upošteva kot prva faza postopka, vendar je v pravnem smislu to popolnoma neodvisen mednarodni sporazum, ki ne vodi nujno k končnemu sporazumu o gospodarskem partnerstvu;
33. poudarja, da morebitna privolitev Parlamenta k podpisu začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu ne določa vnaprej stališča Parlamenta v zvezi s privolitvijo k morebitnemu končnemu sporazumu na tem področju, saj se v postopku sklenitve sporazumov obravnavata dva različna mednarodna sporazuma;
34. poudarja, da je Vzhodnoafriška skupnost edina regija, v kateri so vse članice pristopile k začasnemu sporazumu o gospodarskem partnerstvu in ponudile enake načrte za liberalizacijo; poudarja, da bo treba te načrte redno ocenjevati in revidirati, če se bo izkazalo, da je njihovo izvrševanje preveč zahtevno;
35. poudarja, da bo začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu verjetno vplival na odnose med to regijo in njenimi najbližjimi trgovinskimi partnerji ter da je treba zagotoviti, da bodo sedanje določbe sporazuma olajšale sklenitev prihodnjih trgovinskih sporazumov;
36. poziva Komisijo, naj preuči zahteve Vzhodnoafriške skupnosti, da se v okviru končnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu začnejo ponovna pogajanja o nekaterih spornih točkah začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu, ki jih želi spremeniti ali umakniti;

Sreda, 25. marca 2009

37. poziva države AKP, naj nadaljujejo proces liberalizacije, ter spodbuja razširitev teh reform onstran trgovine in blaga ter povečanje liberalizacije trgovine in storitev;
38. poudarja, da bi moral sporazum o gospodarskem partnerstvu prispevati k uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja;
39. ugotavlja, da so v okviru pogajanj o sporazumu o gospodarskem partnerstvu nekatere države AKP zahtevale sprejetje klavzule o državi z največjimi ugodnostmi, ki določa normalno, nediskriminatorno tarifo na uvoz blaga, s čimer bi zagotovile, da se vsi izvozniki obravnavajo kot trgovinski partner z največjimi ugodnostmi;
40. pozdravlja dejstvo, da so se Evropska unija in države AKP dogovorile o novih, izboljšanih in prožnejših pravilih o poreklu, ki lahko državam AKP prinesejo precejšnje koristi, če se izvajajo ustrezno in ob upoštevanju njihovih omejenih zmožnosti;
41. poudarja, da izvoz rudarskih proizvodov in lesa ne sme ogroziti ranljivosti ekosistema, ki ima tako pomembno vlogo na afriški celini, in da je treba v sporazum o gospodarskem partnerstvu vključiti mehanizme nadomestil za okoljske storitve, ki jih opravljajo partnerske države vzhodnoafriške regije;
42. meni, da je treba vzpostaviti primeren sistem nadzora, ki ga bo usklajeval zadevni parlamentarni odbor, v katerem bodo sodelovali člani Odbora za mednarodno trgovino in Odbora za razvoj, in bo zagotavljal ustrezno ravnotežje med ohranjanjem vodilne vloge Odbora za mednarodno trgovino in splošno usklajenostjo glede trgovine in razvojnih politik; parlamentarni odbor bi moral delovati prilagodljivo in se dejavno usklajevati s skupno parlamentarno skupščino AKP-EU; meni, da se mora nadzor začeti po sprejetju vsakega začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
43. poudarja zlasti ključno vlogo parlamentov držav AKP in nedržavnih nosilcev pri spremljanju in upravljanju sporazumov o gospodarskem partnerstvu ter poziva Komisijo, naj zagotovi njihovo sodelovanje v postopkih pogajanj, ki so v teku; zato bodo morale države EU in države AKP izoblikovati jasno agendo, ki bo temeljila na soudeležbi;
44. poziva k ustreznim in preglednim mehanizmom – z jasno vlogo in vplivom – za spremljanje vpliva sporazumov o gospodarskem partnerstvu s povečano lastno odgovornostjo držav AKP in obširnimi posvetovanjem zainteresiranih strani;
45. pozdravlja vključitev klavzule o pregledu v začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu, ki potrjuje, da bo izveden celovit pregled sporazuma najkasneje pet let po podpisu in potem vsakih pet let, vključeval pa bo tudi analizo stroškov in posledic izvajanja trgovinskih zavez; če je potrebno, se opravijo spremembe določb sporazuma in se njihova uporaba prilagodi na pravila in postopke Svetovne trgovinske organizacije ter uskladi z njimi;
46. poziva Svet, naj pred sprejetjem sklepa o začasni uporabi mednarodnih sporazumov, kot so sporazumi o gospodarskem partnerstvu, kjer je zahtevan postopek privolitve, posvetuje s Parlamentom, zaradi možnosti, da lahko Parlament naknadno zavrne mednarodni sporazum, zaradi česar bi bilo treba začasno uporabo ustaviti;
47. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in držav AKP, Svetu ministrov AKP-EU in skupni parlamentarni skupščini AKP-EU.
-

Sreda, 25. marca 2009

Vmesni sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/Srednja Afrika

P6_TA(2009)0182

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Vmesnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Srednjo Afriko na drugi strani

(2010/C 117 E/24)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 25. septembra 2003 o peti ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Cancúnu ⁽¹⁾, 12. maja 2005 o oceni kroga pogajanj iz Dohe po sklepu Generalnega sveta STO z dne 1. avgusta 2004 ⁽²⁾, 1. decembra 2005 o pripravi šeste ministrske konference Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽³⁾, 23. marca 2006 o vplivih sporazumov o gospodarskem partnerstvu na razvoj ⁽⁴⁾, 4. aprila 2006 o oceni pogajalskega kroga iz Dohe po ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Hongkongu ⁽⁵⁾, 1. junija 2006 o trgovini in revščini: oblikovanje trgovinske politike, ki bo povečala prispevek trgovine k odpravi revščine ⁽⁶⁾, z dne 7. septembra 2006 o odložitvi pogajanj o razvojnem načrtu iz Dohe ⁽⁷⁾, z dne 23. maja 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽⁸⁾, z dne 12. decembra 2007 o sporazumih o gospodarskem partnerstvu ⁽⁹⁾, ter svojega stališča z dne 5. junija 2008 o predlogu Uredbe Sveta o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2009 do 31. decembra 2011 in spremembi uredb (ES) št. 552/97, (ES) št. 1933/2006 in uredb Komisije (ES) št. 964/2007 in (ES) št. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju vmesnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Srednjo Afriko na drugi strani,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) na eni strani in Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani, podpisanega dne 23. junija 2000 v Cotonouju (Sporazum iz Cotonouja),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose, sprejetih aprila 2006, oktobra 2006, maja 2007, oktobra 2007, novembra 2007 in maja 2008,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. oktobra 2007 z naslovom Sporazumi o gospodarskem partnerstvu (KOM(2007)0635),
- ob upoštevanju Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini (GATT), zlasti člena XXIV,
- ob upoštevanju ministrskih izjav, ki so bile sprejete na četrtem zasedanju ministrske konference STO dne 14. novembra 2001 v Dohi in na njenem šestem zasedanju dne 18. decembra 2005 v Hongkongu,
- ob upoštevanju skupne strategije o pomoči za trgovino, ki jo je Svet Evropske unije sprejel dne 15. oktobra 2007,

⁽¹⁾ UL C 77 E, 26.3.2004, str. 393.

⁽²⁾ UL C 92 E, 20.4.2006, str. 397.

⁽³⁾ UL C 285 E, 22.11.2006, str. 126.

⁽⁴⁾ UL C 292 E, 1.12.2006, str. 121.

⁽⁵⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 155.

⁽⁶⁾ UL C 298 E, 8.12.2006, str. 261.

⁽⁷⁾ UL C 305 E, 14.12.2006, str. 244.

⁽⁸⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 301.

⁽⁹⁾ UL C 323 E, 18.12.2008, str. 361.

⁽¹⁰⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0252.

Sreda, 25. marca 2009

- ob upoštevanju poročila in priporočil delovne skupine o pomoči za trgovino, ki jih je generalni svet STO sprejel dne 10. oktobra 2006,
 - ob upoštevanju Deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000, ki postavlja razvojne cilje tisočletja za skupno določena merila mednarodne skupnosti za izkoreninjenje revščine,
 - ob upoštevanju zavez Skupnosti na področju uradne razvojne pomoči iz „soglasja iz Monterreya“, ki ga je Organizacija združenih narodov sprejela dne 22. marca 2002 na mednarodni konferenci o financiranju razvoja, iz sporočila iz Gleneaglesa, ki ga je dne 8. julija 2005 sprejela skupina G8, iz sklepov o sporazumih o gospodarskem partnerstvu, ki so jih predstavniki Sveta in vlad držav članic v Svetu sprejeli dne 27. maja 2008 v Adis Abebi, in iz izjave konference o financiranju razvoja iz Dohe, ki jo je Organizacija Združenih narodov sprejela na mednarodni konferenci o financiranju razvoja za pregled izvajanja konsenza iz Monterreya 2. decembra 2008,
 - ob upoštevanju Agende za ukrepanje iz Akre, ki so jo države, ki so sodelovale na tretjem forumu na visoki ravni o učinkovitosti razvojne pomoči, sprejele dne 4. septembra 2008,
 - ob upoštevanju člena 108(5) v povezavi s členom 103(2) svojega Poslovnika,
- A. ker sta Evropska skupnost in Kamerun dne 17. decembra 2007 parafirali vmesni sporazum na poti k sporazumu o gospodarskem partnerstvu, saj do konca leta 2007 ni bil dosežen regionalni sporazum z vsemi državami Srednje Afrike; ker je bil sporazum podpisan dne 15. januarja 2009 v Yaoundéju,
- B. ker morajo biti poglobitvi cilji sporazuma, ki so sicer enaki ciljem vseh sporazumov o gospodarskem partnerstvu, trajnostni gospodarski in socialni razvoj, odprava revščine, podpora regionalnemu povezovanju ter uspešnejša vključitev gospodarstev držav AKP v svetovno gospodarstvo,
- C. ker Komisija hkrati nadaljuje pogajanja za doseg sporazuma z vsemi državami Srednje Afrike,
- D. ker bi bilo treba upoštevati raznolikost gospodarskih in družbenih profilov osmih držav Srednje Afrike, od katerih šest nima izhoda na morje, pet pa je najmanj razvitih držav, ki imajo prost dostop do evropskega trga v okviru pobude „vse, razen orožja“,
- E. ker je treba odpiranje teh držav k izvozu na evropski trg pospremiti z razvojno pomočjo in precejšnjo tehnično pomočjo,
- F. ker so se Komisija in države članice oktobra 2007 zavezale, da bodo, vsaka stran, letno namenile dodatno 1 milijardo evrov (1 000 000 000 EUR) v okviru „pomoči za trgovino“, da bi države v razvoju, ki so ali niso podpisnice sporazumov o gospodarskem partnerstvu, podprle pri izboljšanju njihovih trgovinskih zmogljivosti in ker bi srednjeafriška regija že od takrat morala prejemati pravičen in enakopraven delež teh zneskov,
- G. ker je konkurenca med gospodarstvi EU in Kamerunom omejena, saj je velika večina blaga, ki ga izvažata EU, blago, ki ga Kamerun ne proizvaja, ampak ga potrebuje za neposredno porabo ali kot vhodne surovine v domači industriji; ker to ne velja za trgovino s kmetijskimi proizvodi, kjer izvozne subvencije EU močno ovirajo proizvajalce držav AKP v kmetijskem in živilno-rejskem sektorju ter sektorju mlečnih proizvodov, saj povzročajo motnje na lokalnih in regionalnih trgih in jih pogosto uničujejo, zato EU poziva, naj nemudoma začne s postopno ukinitvijo vseh vrst izvoznih subvencij; ker morebitno povečanje izvoza EU v Kamerun po sklenitvi začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu ne bi smelo okrniti lokalne proizvodnje in mladih gospodarskih panog, saj bi sporazumi o gospodarskem partnerstvu morali prispevati k diverzifikaciji gospodarstev AKP,

Sreda, 25. marca 2009

1. poudarja, da takih sporazumov ni mogoče šteti za zadovoljive, če ne dosejajo naslednjih ciljev: dajanje pomoči državam AKP za trajnostni razvoj; spodbujanje njihovega sodelovanja pri svetovni trgovini; krepitev procesa regionalizacije; ponovna oživitev trgovine med Evropsko unijo in državami AKP; in spodbujanje gospodarske diverzifikacije držav AKP;
2. še zlasti vztraja, da so glavni cilji sporazumov razvoj, zmanjšanje revščine in prispevek k uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja;
3. ocenjuje, da je za uresničitev teh ciljev države AKP treba usmerjeno zaščititi pred nekaterimi možnimi negativnimi posledicami izvrševanja sporazumov o gospodarskem partnerstvu, jim nuditi podporo, da bodo lahko resnično imele koristi od trgovinskih preferencialov, ter sodelovati pri njihovem gospodarskem in socialnem razvoju; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo povečano in primerno pomoč, da se poenostavi gospodarsko tranzicijo po parafiranju začasnih sporazumov o gospodarskem partnerstvu;
4. spodbuja pogajalske strani, naj pogajanja zaključijo v letu 2009, kot je bilo načrtovano; spodbuja jih, naj sprejmejo vse možne ukrepe, da bo celovit sporazum o gospodarskem partnerstvu med državami AKP in Evropsko unijo sklenjen pred koncem leta 2009, kot je bilo načrtovano;
5. priznava, da so pravila WTO zahtevala sklenitev sporazuma najkasneje do 31. decembra 2007; ugotavlja pa, da je Komisija pritiskala zato, da se celovit sporazum o gospodarskem partnerstvu sklene pred tem datumom, ko bi pa omejitev le na blago omogočila ravnanje v skladu z obveznostmi Evropske skupnosti do STO;
6. meni, da je zahtevani 80-odstotni delež liberalizacije trgovine razlaga člena XXIV Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini, ki ne upošteva v zadostni meri dejstvo, da EU vodi pogajanja z nekaterimi najrevnejšimi državami na svetu, ki se razlikujejo po stopnji razvoja in občutljivih sektorjih;
7. priznava koristi, ki so jih imeli izvozniki s podpisom začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu, saj je širil možnost izvoza v Evropsko unijo po preteku preferencialne tarifne obravnave dne 31. decembra 2007, določene v Sporazumu iz Cotonouja, ter je tako preprečena škoda, ki bi bila sicer lahko povzročena izvoznikom iz držav AKP, če bi bili prisiljeni delovati v manj ugodnih trgovinskih sistemih;
8. pozdravlja dejstvo, da Evropska unija ponuja državam AKP popoln dostop na trg Evropske unije brez carin in omejevalnih kvot za večino izdelkov, da bi podprla liberalizacijo trgovine med državami AKP in Evropsko unijo;
9. opozarja, da bi bila v primeru, da bi bili sporazumi potrjeni, potrebna znatna pomoč in tehnična podpora EU, da se Kamerunsko gospodarstvo razvije na primerno raven;
10. ocenjuje, da sporazum o gospodarskem partnerstvu kljub prednostnemu dostopu na evropski trg za kamerunske kmetijske proizvode ne bo zmožen spodbuditi razvoja kamerunskega kmetijstva, če se ne bodo s tehničnimi in finančnimi naložbami okrepile in posodobile njegove proizvodne zmogljivosti;
11. ugotavlja, da velika razlika med ravno javne porabe za subvencije v kmetijstvu med EU in gospodarstvi AKP postavlja kmete držav AKP v bolj neugoden položaj, saj zmanjšuje njihovo konkurenčnost tako doma kot v tujini, saj so njihovi proizvodi realno dražji;
12. zato podpira dogovorjene izjeme od tarifnih postavk, usmerjene na kmetijske proizvode in nekatere predelane kmetijske proizvode, saj temeljijo predvsem na potrebi po varovanju mladih gospodarskih panog in občutljivih izdelkov v teh državah;

Sreda, 25. marca 2009

13. meni, da je za zanesljivo preskrbo s hrano v Kamerunu in regiji treba oblikovati dolgoročno politiko podpore lokalnemu kmetijstvu, vključno z instrumenti trgovinske politike, ki bodo omogočili regulacijo trga in zaščito trajnostnega družinskega kmetijstva; meni, da se ne sme omejevati možnosti državne intervencije na tem področju; poudarja, da je treba te teme postaviti v središče pogajanj, da se zagotovi skladnost trgovinske politike in vseh politik EU v zvezi z neodvisnostjo preskrbe s hrano in pravico do hrane;
14. poziva pogajalce celovitih sporazumov o gospodarskem partnerstvu, naj prevzamejo polno odgovornost nad preglednostjo upravljanja z naravnimi viri ter opišejo zglede najboljše prakse, ki so potrebni, da lahko zadevne države kar najbolje izkoristijo te vire;
15. poziva Komisijo, naj pojasni, kako se sredstva, ki izvirajo iz zastavljenih prednostnih izdatkov v okviru povečanega proračuna za pomoč za trgovino, dejansko razdelijo po vsej regiji AKP;
16. poziva, naj se čim prej opredeli in priskrbi delež virov pomoči trgovini; poudarja, da morajo biti ta sredstva dodatna sredstva in ne samo preoblikovanje financiranja Evropskega razvojnega sklada, da morajo ustrezati prednostnim nalogam srednjeafriške regije ter da mora biti izplačevanje teh sredstev pravočasno, predvidljivo in v skladu z razporedi izvajanja nacionalnih in regionalnih strateških razvojnih načrtov; nasprotuje vsakršnemu pogojevanju, povezanemu s podpisom sporazumov o gospodarskem partnerstvu pri dodeljevanju pomoči EU in poziva Komisijo, naj zagotovi, da dostop do sredstev iz desetega Evropskega razvojnega sklada ne bo odvisen od izidov in poteka pogajanj;
17. meni, da bi bilo treba spoštovati časovni raspored za namenitev in izplačilo sredstev EU, kakor je bilo dogovorjeno v regionalnih in nacionalnih okvirnih programih, saj so ta sredstva bistvenega pomena za pomoč državam AKP pri procesu liberalizacije;
18. opozarja na večkrat izražene zahteve Parlamenta po tem, da bi evropski razvojni sklad vključili v proračun EU; obsoja uporabo evropskega razvojnega sklada kot prvega vira financiranja regionalnega sklada v okviru sporazumov o gospodarskem partnerstvu, ko se vnaprej pričakujejo dodatna sredstva; poudarja, da zneski, ki so bili namenjeni Kamerunu v okviru nacionalnega in regionalnega usmeritvenega programa, ne zadostujejo za dvig ravni kamerunskega gospodarstva, kar se pričakuje s podpisom sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
19. poudarja, da je treba z finančnimi sredstvi EU pomagati pri dvigu ravni gospodarstev držav AKP in hkrati pri nadomestitvi izgube prihodkov iz carinskih dajatev; od Komisije zahteva, da čim prej sporoči, kakšne metode bo uporabila za izračun neto davčnega učinka sporazumov o gospodarskem partnerstvu;
20. vztraja, da mora biti ob upoštevanju načel določenih v Pariški deklaraciji o učinkovitosti pomoči pomoč med drugim usmerjena v potrebe, ter poziva države AKP, naj zato sporočijo, katera dodatna sredstva, povezana s sporazumi o gospodarskem partnerstvu, so potrebna, zlasti glede regulativnih okvirov, zaščitnih ukrepov, spodbujanja trgovine, podpore pri izpolnjevanju mednarodnih sanitarnih in fitosanitarnih standardov ter standardov intelektualne lastnine in sestave nadzornega mehanizma sporazumov o gospodarskem partnerstvu;
21. poziva zadevne države, naj predložijo jasne in pregledne podatke o gospodarskem in političnem položaju ter razvoju v teh državah, da se izboljša sodelovanje s Komisijo;
22. poudarja, kako pomembna je trgovina znotraj regije in kako potrebno je izboljšati povezave regionalne trgovine, da bi zagotovili trajnostni razvoj v regiji; poudarja pomen sodelovanja in usklajenega delovanja različnih regionalnih organov;
23. spodbuja nadaljnje znižanje tarif med državami v razvoju in regionalnimi skupinami, ki sedaj predstavljajo od 15 do 25 % vrednosti trgovine, kar bi nadalje spodbudilo trgovino med državami juga, gospodarsko rast in regionalno vključevanje;

Sreda, 25. marca 2009

24. vztraja, da prihodnji sporazum o gospodarskem partnerstvu z Srednjo Afriko ne sme nikakor ogroziti kohezije ali oslabiti regionalne integracije držav na tem območju;
25. poziva Komisijo, naj stori vse za ponoven začetek pogajanj o razvojni agendi iz Dohe in zagotovi, da bodo sporazumi o liberalizaciji trgovine spodbujali razvoj v revnih državah;
26. je prepričan, da morajo celoviti sporazumi o gospodarskem partnerstvu dopolnjevati sporazum o razvojni agendi iz Dohe in ne biti alternativna možnost za države AKP;
27. meni, da mora Evropska unija negotovostim, povezanim s krogom pogajanj iz Dohe, in poravnavi spora glede banan v STO nameniti posebno pozornost ter da mora prednostno ukrepati za zaščito prihodnosti sektorja banan v Kamerunu in Srednji Afriki;
28. je zadovoljen z zaščitnimi ukrepi, ki jih predvideva sporazum, vendar poudarja, da lahko predvideni mehanizmi omejijo možnosti izvajanja ukrepov, saj so zapleteni; poziva obe strani, naj se izogibata nepotrebnim zlorabi teh zaščitnih ukrepov; poziva Komisijo, naj v okviru stalnih pogajanj za sprejetje celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu sprejme revizijo zaščitnih ukrepov, ki jih vsebuje začasni sporazum, da bi zagotovili ustrezno, pregledno in hitro uporabo v primeru izpolnjevanja meril za njihovo uporabo;
29. poudarja, da morajo nacionalni parlamenti, Evropski parlament in civilna družba vpliv sporazumov o gospodarskem partnerstvu potem, ko se začnejo uporabljati, celovito oceniti; zahteva, da bi bilo časovni načrt liberalizacije mogoče preoblikovati, če bi bilo potrebno;
30. zahteva, da se podpirata proizvodnja in izvoz predelanih proizvodov večje dodane vrednosti, še zlasti tako, da postanejo pravila o poreklu enostavnejša in prožnejša ter da upoštevajo razlike v industrijskem razvoju med Unijo in državami AKP ter tudi razlike med slednjimi;
31. priznava uvedbo prehodnih obdobj v okviru začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu za mala in srednja podjetja, da bi se ta lahko prilagodila spremembam, ki jih uvaja sporazum, ter poziva organe držav, ki jih to zadeva, naj še naprej podpirajo interese malih in srednjih podjetij pri njihovih pogajanjih o celovitem sporazumu o gospodarskem partnerstvu;
32. poziva Evropsko unijo, naj zagotovi večjo in ustrezno pomoč organom držav AKP ter zasebnemu sektorju, da se poenostavi gospodarska tranzicija po podpisu začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
33. poudarja, da regionalni sporazum o gospodarskem partnerstvu ne sme biti le prenos začasnega sporazuma s Kamerunom; opozarja, da Kamerun ne predstavlja raznolikosti osmih držav v regiji, saj te nimajo enakih prednostnih nalog in potreb v zvezi s časovnim načrtom liberalizacije, prehodnimi obdobji in seznama občutljivih proizvodov; poziva, naj bo regionalni sporazum o gospodarskem partnerstvu dovolj prožen, da upošteva te posebnosti;
34. meni, da sedanja ponudba srednjeafriške regije za liberalizacijo 71 odstotkov trgovine v dvajsetih letih s 5-letnim pripravljavnim obdobjem ni združljiva s pravili STO, ki predvidevajo liberalizacijo 80 odstotkov v petnajstih letih;
35. priporoča prilagodljiv, asimetričen in pragmatičen pristop v tekočih pogajanjih za celovit sporazum o gospodarskem partnerstvu; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj zlasti upošteva zahtevo srednjeafriške regije, ki se nanaša na razvojne vidike sporazuma; v zvezi s tem pozdravlja Sklepe Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose iz maja 2008;

Sreda, 25. marca 2009

36. poziva Komisijo, naj se brezpogojno in na prilagodljiv način odzove na zahteve držav AKP po reviziji spornih vprašanj iz začasnih sporazumov o gospodarskem partnerstvu, vključno z opredelitvijo pojma „skoraj vse trgovinsko sodelovanje“, klavzulo o državi z največjimi ugodnostmi, obveznostmi glede odprave izvoznih dajatev, klavzulo o mirovanju ter dvostranskimi in posebnimi zaščitnimi ukrepi;
37. zahteva, da Komisija v primeru, ko države Srednje Afrike, ki ne sodijo med najmanj razvite države, ne želijo podpisati sporazuma o gospodarskem partnerstvu, preuči vse možnosti, da se tem državam ponudi nov trgovinski okvir, ki bi bil skladen s pravili STO;
38. ponovno opozarja, da bi sporazumi o gospodarskem partnerstvu morali biti v skladu s pravili STO, ki ne predpisujejo ali prepovedujejo obveznosti liberalizacije o storitvah ali tako imenovanih singapurskih vprašanjih;
39. poziva Komisijo, da v sporazume o gospodarskem partnerstvu ne vključi določb o intelektualni lastnini, saj bi te ovirale dostop do osnovnih zdravil; poziva Evropsko unijo, da okvir sporazumov o gospodarskem partnerstvu uporabi za podporo državam AKP pri izvajanju fleksibilnosti, kot jo v zvezi s Sporazumom o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (TRIPS) in javnim zdravjem predvideva izjava iz Dohe;
40. vztraja, da morajo sporazumi o gospodarskem partnerstvu vsebovati dodelana poglavja o razvoju za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja ter o spodbujanju in krepitvi temeljnih človekovih in socialnih pravic;
41. poudarja, da morajo celoviti sporazumi o gospodarskem partnerstvu vključevati tudi določbe o dobrem upravljanju, preglednosti pri političnih funkcijah ter človekovih pravicah;
42. poudarja, da se mora Parlament redno obveščati o procesu pogajanj o sporazumih o gospodarskem partnerstvu in ga v proces tudi vključiti; ob tem izpostavlja naloge Parlamenta pri nadzoru in zgodnjem opozarjanju ter željo poslancev za pospešitev poglobljenega dialoga med evropskimi institucijami ter predstavniki držav AKP in civilne družbe;
43. priporoča, naj časovni raspored Parlamenta, ob tem, ko ohranja določeno prožnost, upošteva mnenja parlamentov držav AKP o rezultatih pogajanj za sporazum o gospodarskem partnerstvu, preden poda svojo privolitev;
44. poziva k ustreznim in preglednim mehanizmom – z jasno vlogo in vplivom – za spremljanje vpliva sporazumov o gospodarskem partnerstvu s povečano lastno odgovornostjo držav AKP in obširnimi posvetovanjem zainteresiranih strani;
45. poudarja zlasti ključno vlogo parlamentov AKP in nedržavnih nosilcev pri spremljanju in upravljanju sporazumov o gospodarskem partnerstvu ter poziva Komisijo, naj zagotovi njihovo sodelovanje v postopkih pogajanj, ki so v teku; meni, da morajo v ta namen države AKP in Evropska unija doseči dogovor o jasnem programu nadaljnjih pogajanj, ki bo temeljil na soudeležbi;
46. meni, da je za izvajanje sporazuma o gospodarskem sodelovanju bistveno vzpostaviti primeren sistem nadzora, ki ga bo usklajeval pristojni parlamentarni odbor, v katerem bodo sodelovali člani Odbora za mednarodno trgovino in Odbora za razvoj, in bo zagotavljal ustrezno ravnotežje med ohranjanjem vodilne vloge Odbora za mednarodno trgovino in splošno usklajenostjo glede trgovinskih in razvojnih politik; meni, da bi ta parlamentarni odbor moral delovati prilagodljivo in se dejavno usklajevati s skupno parlamentarno skupščino AKP-EU; meni, da se mora nadzor začeti po sprejetju posameznega začasnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu;
47. naroča svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in držav AKP, Svetu ministrov AKP-EU in skupni parlamentarni skupščini AKP-EU.

Sreda, 25. marca 2009

Letni poročili Evropske investicijske banke in Evropske banke za obnovo in razvoj za leto 2007

P6_TA(2009)0185

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o letnih poročilih Evropske investicijske banke in Evropske banke za obnovo in razvoj za leto 2007 (2008/2155(INI))

(2010/C 117 E/25)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju letnega poročila Evropske investicijske banke za leto 2007,
- ob upoštevanju letnega poročila Evropske banke za obnovo in razvoj za leto 2007,
- ob upoštevanju členov 9, 266 in 267 Pogodbe ES in Protokola št. 11 statuta Evropske investicijske banke,
- ob upoštevanju sporazuma o ustanovitvi Evropske banke za obnovo in razvoj z dne 29. maja 1990,
- ob upoštevanju členov 230 in 232 Pogodbe ES o vlogi Sodišča,
- ob upoštevanju člena 248 Pogodbe ES o vlogi Računskega sodišča,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2006/1016/ES z dne 19. decembra 2006 o odobritvi jamstva Skupnosti Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za projekte zunaj Skupnosti ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sodbe Sodišča z dne 6. novembra 2008 o pravni podlagi Sklepa 2006/1016/ES ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2008/847/ES z dne 4. novembra 2008 o upravičenosti srednje-azijskih držav v skladu s Sklepom 2006/1016/ES o odobritvi jamstva Skupnosti Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za projekte zunaj Skupnosti ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 97/135/ES z dne 17. februarja 1997 o vpisu dodatnih lastniških deležev Evropske skupnosti v Evropski banki za obnovo in razvoj zaradi sklepa o podvojitvi kapitala EBOR ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sedanjega pregleda kapitalskih virov Evropske banke za obnovo in razvoj iz leta 2006 za obdobje 2006–2010,
- ob upoštevanju poročila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o dejavnostih Evropskih skupnosti v zvezi z najemanjem in dajanjem posojil v letu 2007 (KOM(2008)0590),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. aprila 2008 o letnem poročilu Evropske investicijske banke za leto 2006 ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ UL L 414, 30.12.2006, str. 95.

⁽²⁾ Zadeva C-155/07, Evropski parlament proti Svetu Evropske unije, še ni objavljeno v poročilih Evropskega sodišča.

⁽³⁾ UL L 301, 12.11.2008, str. 13.

⁽⁴⁾ UL L 52, 22.2.1997, str. 15.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0132.

Sreda, 25. marca 2009

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. februarja 2007 o letnem poročilu EIB za leto 2005 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. januarja 2003 o dejavnostih Evropske banke za obnovo in razvoj ⁽²⁾,
- ob upoštevanju resolucije Parlamentarne skupščine Sveta Evrope z dne 24. junija 2008 o Evropski banki za obnovo in razvoj: osrednji partner za spremembe v tranzicijskih državah,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani, podpisanega dne 23. junija 2000 ⁽³⁾ v Cotonouju, (sporazum iz Cotonouja),
- ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic v okviru Sveta ter Evropskega parlamenta in Komisije o razvojni politiki Evropske unije „Evropsko soglasje“ ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 14. maja 2008 o naložbenem okviru za zahodni Balkan: spodbujanje rasti in stabilnosti s skladnejšo uporabo obstoječih finančnih instrumentov za regijo,
- ob upoštevanju predloga Komisije z dne 21. maja 2008 za Uredbo o spremembi Uredbe (ES) št. 1638/2006 z dne 24. oktobra 2006 o splošnih določbah o ustanovitvi Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva (KOM(2008)0308),
- ob upoštevanju sodbe Sodišča z dne 10. julija 2003 glede pristojnosti preiskovanja Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) pri EIB ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju tristranskega dogovora, ki so ga sprejeli Računsko sodišče, Evropska investicijska banka in Komisija v zvezi z vrstami nadzora, ki jih izvaja Računsko sodišče, iz člena 248(3) Pogodbe ES, spremenjenega julija 2007,
- ob upoštevanju memoranduma o soglasju, ki so ga 15. decembra 2006 podpisale Komisija, Evropska investicijska banka in Evropska banka za obnovo in razvoj o sodelovanju v Vzhodni Evropi in na Južnem Kavkazu ter v Rusiji in Srednji Aziji,
- ob upoštevanju memoranduma o soglasju, ki sta ga 27. maja 2008 podpisali Evropska komisija in Evropska investicijska banka za nadaljnje usklajevanje politik zunanjega posojanja Evropske unije,
- ob upoštevanju memoranduma o sodelovanju v evropskem strokovnem centru javno-zasebnih partnerstev, ki so ga 16. septembra 2008 podpisali Evropska investicijska banka, Komisija in pristojni nacionalni organi,
- ob upoštevanju poslovnega načrta Evropske investicijske banke za obdobje 2008–2010, kot ga je 20. novembra 2007 odobril svet direktorjev,
- ob upoštevanju javnih posvetovanj Evropske investicijske banke in njene izjave o okoljskih in socialnih načelih ter standardih v letu 2008,

⁽¹⁾ UL C 287 E, 29.11.2007, str. 544.

⁽²⁾ UL C 38 E, 12.2.2004, str. 313.

⁽³⁾ UL L 317, 15.12.2000, str. 3.

⁽⁴⁾ UL C 46, 24.2.2006, str. 1.

⁽⁵⁾ Zadeva C-15/00, Komisija Evropskih skupnosti proti Evropski investicijski banki [2003] ECR I-7281.

Sreda, 25. marca 2009

- ob upoštevanju gospodarske in okoljske politike Evropske banke za obnovo in razvoj, kot jo je 12. maja 2008 odobril svet direktorjev,
 - ob upoštevanju energetske politike Evropske banke za obnovo in razvoj, kot jo je 11. julija 2006 odobril svet direktorjev,
 - ob upoštevanju pregleda energetske politike Evropske investicijske banke, kot jo je 31. januarja 2006 odobril svet direktorjev,
 - ob upoštevanju obvestila Evropske investicijske banke o okrepljenem prispevku Evropske investicijske banke k energetske politiki EU, kot ga je 5. junija 2007 odobril svet guvernerjev,
 - ob upoštevanju sklepov zasedanja predsedstva Evropskega sveta, ki je potekalo v Bruslju 11. in 12. decembra 2008, glede gospodarskih in finančnih vprašanj,
 - ob upoštevanju poročila Evropske investicijske banke z naslovom „Posvetovanje o malih in srednje velikih podjetjih 2007/2008 - Ugotovitve in sklepi“ iz maja 2008 ter kasnejše posodobitve in krepitve podpore skupine Evropske investicijske banke malim in srednje velikim podjetjem v EU,
 - ob upoštevanju izjave Evropske investicijske banke o okoljskih in socialnih načelih ter standardih z dne 18. marca 2008,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta Ecofin z dne 7. oktobra 2008 in 2. decembra 2008 o vlogi Evropske investicijske banke pri pomoči malim in srednje velikim podjetjem,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 29. oktobra 2008 z naslovom „Od finančne krize do okrevanja gospodarstva: evropski okvir za ukrepanje“(KOM(2008)0706),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. novembra 2008 z naslovom „Evropski načrt za oživitve gospodarstva“ (KOM(2008)0800),
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve in mnenja Odbora za proračunski nadzor (A6-0135/2009),
- A. ker je bila Evropska investicijska banka ustanovljena z Rimsko pogodbo leta 1957 in ker vpisni kapital njenih delničark – države članice – znaša 165 milijard EUR,
- B. ker je Evropska investicijska banka leta 1963 začela poslovati zunaj Skupnosti v podporo njenim zunanjim politikam,
- C. ker je bila Evropska banka za obnovo in razvoj ustanovljena leta 1991 in ker vpisni kapital njenih delničark – 61 tretjih držav, Evropska skupnost in Evropska investicijska banka – znaša 20 milijard EUR,
- D. ker imajo države članice, Evropska skupnost in Evropska investicijska banka skupaj 63 % lastniški delež Evropske banke za obnovo in razvoj,
- E. ker je zakonit cilj Evropske investicijske banke, da v interesu Skupnosti prispeva k uravnoteženemu in nemotenemu razvoju notranjega trga, pri čemer ima dostop do kapitalskega trga in uporablja lastna sredstva,

Sreda, 25. marca 2009

- F. ker bi morala Evropska investicijska banka v sedanji finančni krizi z velikim pomanjkanjem likvidnosti in kreditov za podjetja imeti glavno vlogo pri evropskih načrtih in načrtih držav članic za oživitve gospodarstva,
- G. ker je zakonit cilj Evropske banke za obnovo in razvoj prispevati h gospodarskemu napredku in obnovi in pospeševanje prehoda k odprtemu, tržno usmerjenemu gospodarstvu in spodbujati zasebne in podjetniške pobude v državah Srednje in Vzhodne Evrope, ki so zavezane načelom večstrankarske demokracije, pluralizma in tržnega gospodarstva in jih tudi uporabljajo,
- H. ker bi se morala vloga Evropske investicijske banke kot izdajatelja obveznic z najboljšo bonitetno oceno AAA na mednarodnih kapitalskih trgih poudariti in okrepiti,
- I. ker mora Evropska banka za obnovo in razvoj v skladu s členom 11 sporazuma o njeni ustanovitvi več kot 60 % svojih naložb nameniti zasebnemu sektorju,
- J. ker sporazum o ustanovitvi Evropske banke za obnovo in razvoj določa, da mora svet guvernerjev v intervalih, ki niso daljši od petih let, pregledati delniški kapital Evropske banke za obnovo in razvoj, naslednji pregled pa je predviden za leto 2010,
- K. ker je bil 1. oktobra 2008 ustanovljen usmerjevalni odbor, ki ga sestavlja devet modrecev, katerega naloga je nadzor in upravljanje ocene vmesnega pregleda mandata Evropske investicijske banke za zunanja posojila, kot je določeno v Sklepu 2006/1016/ES,
- L. ker se bo vmesni pregled izvajal v tesnem posvetovanju s Parlamentom, na podlagi Sklepa 2006/1016/ES,
- M. ker Sklep 2006/1016/ES o mandatu Evropske investicijske banke za zunanja posojila predvideva 25,8 milijarde EUR posojil, ki bodo v obdobju 2007-2013 na voljo naslednjim regijam v naslednjem obsegu: državam v predpristopnem procesu, vključno s Hrvaško in Turčijo: 8,7 milijarde EUR; sredozemskim državam: 8,7 milijarde EUR; vzhodni Evropi, Južnemu Kavkazu in Rusiji: 3,7 milijarde EUR; Latinski Ameriki: 2,8 milijarde EUR; Aziji: 1 milijarda EUR; in Južnoafriški republiki: 0,9 milijarde EUR,
- N. ker so posojila, ki jih je Evropska investicijska banka v letu 2007 namenila za podporo ciljev politik EU, znašala skupaj 47,8 milijard EUR, od tega je bilo 41,4 milijard EUR namenjenih za Evropsko unijo in države EFTA, 6,4 milijarde EUR pa partnerskim državam in državam pristopnicam,
- O. ker je bila posojilna dejavnost Evropske investicijske banke v letu 2007 po geografskih regijah sledeča: Azija in Latinska Amerika: 925 milijonov EUR; vzhodna Evropa, Južni Kavkaz in Rusija: 230 milijonov EUR; sredozemske države: 1 438 milijonov EUR; predpristopne države: 2 870 milijonov EUR; države AKP: 756 milijonov EUR; in Južna Afrika 113 milijonov EUR,
- P. ker je letni poslovni obseg Evropske banke za obnovo in razvoj leta 2007 znašal 5,6 milijard EUR, kar je zajemalo 353 projektov v 29 državah v srednji Evropi in v baltskih državah ⁽¹⁾, v jugovzhodni Evropi ⁽²⁾, v zahodnem delu Skupnosti neodvisnih držav in na Kavkazu ⁽³⁾, v Rusiji in v srednji Aziji ⁽⁴⁾,
- Q. ker so se v letu 2007 naložbe Evropske banke za obnovo in razvoj v Rusiji povečale na 2,3 milijarde EUR (skupne naložbe v Rusiji tako znašajo 5,7 milijarde EUR) in vključujejo 83 projektov ter predstavljajo 42 % letnih obveznosti banke (v primerjavi z 38 % v letu 2006),
- R. ker so se naložbe Evropske banke za obnovo in razvoj povečale z 1 milijarde EUR v letu 2006 na 1,7 milijarde EUR v letu 2007, delež lastnega kapitala v letnem poslovnem obsegu banke pa se je povečal z 20 % v letu 2006 na 30 % v letu 2007,

⁽¹⁾ Hrvaška, Češka republika, Estonija, Madžarska, Latvija, Litva, Poljska, Slovaška in Slovenija.

⁽²⁾ Albanija, Bosna in Hercegovina, Bolgarija, Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Črna gora, Romunija in Srbija.

⁽³⁾ Armenija, Azerbajdžan, Belorusija, Gruzija, Moldavija in Ukrajina.

⁽⁴⁾ Kazahstan, Kirgiška republika, Mongolija, Tadžikistan, Turkmenistan in Uzbekistan.

Sreda, 25. marca 2009

- S. ker je svet guvernerjev Evropske banke za obnovo in razvoj 28. oktobra 2008 sklenil sprejeti Turčijo kot prejemnico naložb banke in ker banka zanjo predvideva 450 milijonov EUR do konca leta 2010,
- T. ker Evropska investicijska banka financira projekte v Turčiji že od leta 1965 in je v vse ključne sektorje turškega gospodarstva vložila približno 10 milijard EUR,
- U. ker v skladu s sporazumom iz Cotonouja Evropska investicijska banka poleg posojil iz lastnih sredstev, financira tudi operacije v državah AKP iz sklada za spodbujanje in prevzem tveganja, ki črpa sredstva iz Evropskega razvojnega sklada,
- V. ker bi morala strategija Evropske investicijske banke na področju financiranja prispevati k splošnemu cilju razvoja in utrjevanja demokracije ter pravne države ter k spoštovanju mednarodnih okoljskih sporazumov, katerih podpisnica je Evropska skupnost ali njene države članice,
- W. ker Komisija, države članice, partnerske države v okviru evropske sosedske politike, mednarodne finančne institucije ter evropske regionalne in regionalne finančne institucije zdaj sodelujejo v okviru Sklada za spodbujanje naložb v sosedstvo za dodatno financiranje infrastrukturnih projektov, predvsem v energetske, prometne in okoljske sektorju na celotnem območju izvajanja evropske sosedske politike,
- X. ker skupina Evropske investicijske banke še naprej aktivno podpira mala in srednje velika podjetja s posojili, tveganim kapitalom ter jamstvi za posojila, slednji dve obliki prek Evropskega investicijskega sklada,

Cilji in operacije Evropske investicijske banke

1. pozdravlja letno poročilo Evropske investicijske banke za leto 2007, predvsem njeno financiranje operacij v EU na eni strani – osredotočene na šest prednostnih nalog politik: zagotavljanje gospodarske in socialne kohezije; izvajanje Pobude za inovacije 2010; razvoj vseevropskih prometnih omrežij in omrežij za dostop; pomoč malim in srednje velikim podjetjem; zaščito in izboljšanje okolja in zagotavljanje trajnostne, konkurenčne in zanesljive oskrbe z energijo – ter zagotavljanje izvajanja mandata Evropske investicijske banke za zunanja posojila v tretjih državah na drugi strani;
2. pozdravlja cilj Evropske investicijske banke, da v svojih finančnih dejavnostih znotraj Evropske unije med drugim rešuje tudi vprašanje podnebnih sprememb; s tem v zvezi ponovno poziva, da je treba dodatno razviti okolju prijazna merila financiranja, v skladu s strateškimi cilji Evropske unije za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov; poziva Evropsko investicijsko banko, da osredotoči svoja posojila za energijo na energetske učinkovitost, obnovljive vire energije ter vlaganja v raziskave in razvoj na teh dveh področjih; poleg tega poziva Evropsko investicijsko banko, da določi in javno objavi metodologijo za ocenjevanje vpliva financiranih projektov na podnebje ter niz meril presojanja, na podlagi katerih lahko banka zavrne projekte zaradi njihovega negativnega vpliva na podnebne spremembe;
3. ugotavlja, da je Evropska investicijska banka edina finančna institucija, ki temelji na pogodbi, ter da je večina njenih operacij osredotočena na projekte v državah članicah, hkrati pa njen pomen narašča tudi v tretjih državah, kot je določeno v Sklepu 2006/1016/ES;
4. ugotavlja, da je pri svojih operacijah v tretjih državah Evropska investicijska banka do sedaj izvajala cilje politik, kot jih je določil Svet; je prepričan, da morajo biti na njenih področjih pristojnosti posojilne dejavnosti banke skladne med državami; enostavne v svojem pristopu med različnimi akterji v EU in instrumenti; prilagodljive v smislu, kako je EU zmožna odgovoriti na zelo različne okoliščine v različnih državah; skladne z uresničevanjem razvojnih ciljev tisoletja; in odgovorne tako do javnosti kot Parlamenta za uporabo in učinkovitost porabljenih sredstev EU;
5. ponavlja svoje prepričanje, da so vlaganja v javni prevoz pomemben vidik evropskega načrta za oživitev gospodarstva; s tem v zvezi ponavlja svoje prepričanje, da ima Evropska investicijska banka potencial za osrednjega akterja pri okoljski preobrazbi evropskega prometa; poziva Evropsko investicijsko banko, da znatno poveča svojo podporo železnicam, mestnemu javnemu prevozu, intermodalnemu prevozu in upravljanju prevoza;

Sreda, 25. marca 2009

6. meni, da bi morale aktivnosti Evropske investicijske banke odražati tako cilje kot obveznosti, ki jih je EU sprejela v okviru Združenih narodov (na primer Kjotskega protokola); zato poziva banko, da letno poroča Parlamentu o izvajanju ciljev EU in Združenih narodov pri svojih operacijah v državah v razvoju;
7. se z zadovoljstvom seznanja, da je Evropska investicijska banka v zadnjih letih redno upoštevala priporočila Parlamenta; priporoča, da so ukrepi, sprejeti na podlagi priporočil, na voljo splošni javnosti v okviru letnega poročila banke;
8. poziva Evropsko investicijsko banko, naj bolje spremlja in naredi pregledno vrsto in končno uporabo svojih globalnih posojil v podporo malim in srednje velikim podjetjem;
9. V zvezi z nadzorom Evropske investicijske banke:
 - (a) opominja, da Evropska investicijska banka, katere naloge so politično opredeljene, ni podvržena običajnemu skrbnemu nadzoru; meni, da je kljub temu potreben nadzor nad njenim načinom delovanja;
 - (b) predlaga razširitev revizijskega odbora Evropske investicijske banke, pri čemer naj bi se trem članom in trem namestnikom odbora pridružila dva člana, zaposlena pri nacionalnih organih nadzora;
 - (c) pozdravlja tehnično sodelovanje Evropske investicijske banke z nacionalnimi organi nadzora v Luksemburgu, vendar poziva, naj se to sodelovanje okrepi;
 - (d) poziva Komisijo in države članice, da preučijo možnosti za širšo revizijo ureditve nadzora finančnih operacij Evropske investicijske banke, ki bi jo lahko izvajal prihodnji evropski sistem nadzora skrbnega in varnega poslovanja, da bi lahko nadzorovali kakovost finančnega položaja Evropske investicijske banke in zagotovili natančno merjenje rezultatov in upoštevanje pravil dobrega poklicnega ravnanja;
10. pozdravlja razvoj in objavo operativne politike Evropske investicijske banke v sektorjih energetike, prometa in oskrbe z vodo, objavljene leta 2007, kar priznava kot pomemben korak h večji transparentnosti posojilnih aktivnosti banke;
11. pozdravlja pregled politike Evropske investicijske banke o javnem razkrivanju, da bi se upoštevalo določbe Aarhuške uredbe ⁽¹⁾; pozdravlja objavo poročila banke o oceni poslovanja za leto 2007 in jo spodbuja, naj razvija dejavnosti svojega oddelka za oceno poslovanja;
12. pozdravlja revizijo izjave Evropske investicijske banke o okoljskih in socialnih načelih ter standardih; meni, da bi morala banka nameniti zadostna sredstva za izvajanje revidirane izjave in pripraviti poročilo o delovanju;
13. poudarja, da Evropska investicijska banka v nobenem primeru ne bi smela dopustiti goljufije in korupcije, in v zvezi s tem pozdravlja revizijo njenih politik boja proti goljufijam, korupciji, pranju denarja in financiranju terorizma; je kljub temu zaskrbljen, saj se zdi, da te politike ostajajo pretežno pasivne; znova poziva banko, naj v izvajanje teh politik vključi ukrepe, katerih cilj so:
 - (a) upravni mehanizem izključitve za podjetja, pri katerih Evropska investicijska banka in druge multilateralne razvojne banke ugotovijo korupcijo,

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, 25.9.2006, str. 13).

Sreda, 25. marca 2009

- (b) politika zaščite notranjih informatorjev ter
- (c) okrepitev preiskovalne funkcije Evropske investicijske banke ter izboljšanje funkcije za preprečevanje in odkrivanje;

14. pozdravlja obstoj priložnostnega etičnega odbora (ki obravnava predvsem vprašanja po prenehanju zaposlitve) in neodvisnega nadzornika za skladnost; kljub temu zahteva, da se ga obvešča o statusu in praktičnem delovanju slednjega;

15. pozdravlja dejstvo, da je Evropska investicijska banka v Washingtonu oktobra 2007 podpisala izjavo o pristopu k upravljanju podjetij na trgih v vzponu; ugotavlja, da so izjavo o pristopu podpisale tudi ustanove za financiranje razvoja in da izjava postavlja upravljanje podjetij v ospredje njihovih dejavnosti, namenjenih trajnostnemu razvoju v državah v vzponu;

16. je zadovoljen, da je upravni odbor Evropske investicijske banke odobril njeno politiko o mehanizmu za pritožbe; kljub temu ponovno poziva banko, naj pregleda svoj notranji mehanizem za pritožbe in izda nove smernice zanj, razširjene na vse dejavnosti, ki jih financira;

17. je seznanjen s pozitivno oceno zunanje revizije in sklepi letnega poročila revizijske komisije; v luči sedanje finančne in gospodarske krize ponavlja željo, da bi Evropska investicijska banka upoštevala enaka pravila varnega in skrbnega poslovanja kot kreditne institucije in bi imela resničen nadzor nad izvajanjem teh pravil;

Cilji in operacije Evropske banke za obnovo in razvoj

18. pozdravlja letno poročilo Evropske banke za obnovo in razvoj za leto 2007, predvsem dejstvo, da so bile njene naložbene dejavnosti osredotočene na države v zgodnji ali vmesni fazi tranzicije, in pozdravlja njen napredek pri financiranju projektov v okviru pobude za uporabo trajnostnih virov energije, v okviru katere naj bi se dala prednost energetskim projektom, ki so v interesu EU;

19. ugotavlja, da je Evropska banka za obnovo in razvoj v glavnem aktivna v tretjih državah, vendar pa so nekatere operacije še vedno pomembne tudi v državah članicah;

20. nadalje ugotavlja, da se mednarodni in regionalni kontekst vloge Evropske banke za obnovo in razvoj močno razlikuje od razmer leta 1991 in da je treba mandat banke prilagoditi novemu okolju, saj se odziva na tržne pogoje in se širi proti jugu in vzhodu;

21. ugotavlja tudi, da je v okolju delovanja vedno več izzivov, saj je poslovno ozračje težavnejše zaradi zmanjševanja izkušenj lokalnih partnerjev in vse pogostejših skrbi glede integritete;

22. meni, da mora Evropska banka za obnovo in razvoj okrepiti svojo tehnično podporo in svetovalne dejavnosti, da bi spodbujala dobre standarde upravljanja in zagotovila ustrezno upravljanje projektov na lokalni ravni v sosednjih državah EU;

23. pozdravlja napredek, ki ga je naredila Evropska banka za obnovo in razvoj z uvedbo načela enakosti spolov v letu 2008; poziva obe banki, da okrepita načelo enakosti spolov v svojih institucionalnih strukturah in zunanjih politikah;

Sodelovanje med Evropsko investicijsko banko in Evropsko banko za obnovo in razvoj ter drugimi mednarodnimi, regionalnimi in nacionalnimi finančnimi institucijami

24. ugotavlja, da Evropska investicijska banka in Evropska banka za obnovo in razvoj vedno pogosteje financirata dejavnosti na istih geografskih območjih zunaj EU, na primer v vzhodni Evropi, južnem Kavkazu, v Rusiji, na zahodnem Balkanu, v bližnji prihodnosti pa tudi v Turčiji;

Sreda, 25. marca 2009

25. ugotavlja, da v državah, kjer banki običajno delujeta, trenutno obstajajo trije načini sodelovanja med njima: za vzhodno Evropo obstaja memorandum o soglasju, ki daje Evropski banki za obnovo in razvoj vodilno vlogo in zagotavlja skupne naložbe kot glavno pravilo; na zahodnem Balkanu je prišlo do prehoda s tekmovanja ali vzporednih operacij do sodelovanja z zbiranjem sredstev; in nedavno drugod, kot v primeru sodelovanja v Turčiji, naj bi bil za vsak primer posebej določen sporazum z vodilno banko na podlagi opredelitve specifičnih in skupnih področij pristojnosti;

26. ugotavlja, da so cilji, strokovno znanje in način delovanja bank različni in da ni mogoče preprosto ločevati med posojili javnemu in zasebnemu sektorju; poudarja, da je vedno več področij, za katera se specializirata obe banki, na primer financiranje malih in srednje velikih podjetij, energija in podnebne spremembe ter projekti javno-zasebnega partnerstva; s tem v zvezi poudarja potrebo po okrepljenem sodelovanju;

27. meni, da si dejavnosti Evropske investicijske banke in Evropske banke za obnovo in razvoj ne bi smele nasprotovati, ampak bi se morale dopolnjevati, na podlagi primerjalnih prednosti vsake banke, izogibati pa se je treba tudi podvajanju;

28. da bi dosegli boljše strukturno sodelovanje med bankama v državah skupnega delovanja, priporoča, naj:

- (a) banki izboljšata funkcionalno delitev dela, da bi dosegli večjo specializacijo in se osredotočili na svoje sposobnosti in krepke točke;
- (b) se Evropska investicijska banka specializira za financiranje obsežnejših javnih in zasebnih infrastruktur ter projektov, vključno z naložbami v javno-zasebna partnerstva ter tujimi neposrednimi naložbami iz podjetij EU, in naj se Evropska banka za obnovo in razvoj specializira za naložbe manjšega obsega, izgradnjo institucij, privatizacijo, trgovinske olajšave, finančne trge in neposredne kapitalske naložbe za spodbujanje standardov upravljanja podjetij;
- (c) se opredelijo tipi projektov, sektorjev in proizvodov, ki so v potencialnem interesu obeh bank, kjer bi lahko okrepili skupne sklade znanja in virov, kot je financiranje malih in srednje velikih podjetij in spodbujanje vlaganja v boj proti podnebnim spremembam, na primer v obnovljive vire energije in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov; na teh področjih v skupnem interesu je potreben pragmatičen pristop, ki se oblikuje za vsak primer posebej, z vodilno institucijo za vsak projekt sofinanciranja, pri tem pa se je treba izogibati podvajanju, pogoj pa je tudi medsebojno priznavanje postopkov; pri tem je treba zagotoviti, da podprti projekti ustrezajo standardom EU, na primer na področju varovanja podnebja ali spoštovanja socialnih pravic, ne glede na to, ali bo vodilno vlogo prevzela Evropska investicijska banka ali Evropska banka za obnovo in razvoj;
- (d) se izvajajo jasni mehanizmi sodelovanja v obeh bankah, tako od vrha navzdol kot na nižjih ravneh;
- (e) banki pripravita konkreten predlog o doslednejšem sodelovanju, vključno z razmislekom o skupnih standardih, v korist lastnikov, zainteresiranih strani in držav prejemnic;
- (f) banki o njunem sodelovanju redno poročata Komisiji;
- (g) Komisija vsako leto poroča Parlamentu in Svetu o oceni učinka in učinkovitosti Evropske investicijske banke in Evropske banke za obnovo in razvoj pri financiranju operacij ter njunem prispevku k izpolnjevanju ciljev zunanje politike EU ter o njunem medsebojnem sodelovanju in o sodelovanju z drugimi finančnimi institucijami ter
- (h) se v Parlamentu organizira letna predstavitev predsednikov obeh bank skupaj s komisarjem za ekonomske in monetarne zadeve;

Sreda, 25. marca 2009

29. priporoča, dolgoročno gledano, da delničarji Evropske investicijske banke razmislijo o povečanju lastništva v Evropski banki za obnovo in razvoj, na primer s povečanjem kapitala ali svojega lastništva, če delničar Evropske banke za obnovo in razvoj razmišlja o umiku lastništva iz banke; meni, da bi to dolgoročno prispevalo h večji usklajenosti politik in specializaciji obeh bank, tako s funkcionalnega kot geografskega vidika;

30. meni, da se je treba izogibati prekrivanju instrumentov zunanje pomoči EU; poziva k okrepljenemu sodelovanju z regionalnimi in nacionalnimi razvojnimi institucijami ali agencijami v EU, da bi zagotovili učinkovito financiranje z izogibanjem prekrivanju in podvajanju ter bolj skladen pristop in boljšo razpoznavnost učinka EU; podpira možnost skupnega delegiranja in priznavanja postopkov v zvezi s tem;

31. opominja na pomembnost sporazuma, doseženega v „Evropskem soglasju“, ki določa, da naj bi se krepile sinergije med programi, ki jih financira Evropska investicijska banka in druge finančne institucije, ter programi, ki jih financira Skupnost, da bi zagotovili maksimalen učinek za države prejemnice; poudarja potrebo, da je treba pri tem posebej upoštevati interese prejemnikov;

32. ugotavlja, da morata Evropska investicijska banka in Evropska banka za obnovo in razvoj sodelovati z drugimi mednarodnimi ali regionalnimi finančnimi institucijami, kot so Svetovna banka ter azijska in afriška razvojna banka, da bi povečali svoj učinek v regijah, ki so bolj oddaljene od EU in da bi se izognili nezaželenemu prekrivanju in podvajanju pri dejavnostih financiranja; vendar meni, da bi morala Evropska investicijska banka med večnacionalnimi razvojnimi bankami in institucijami imeti prevladujočo vlogo pri spodbujanju okoljskih, socialnih in razvojnih ciljev EU;

33. ugotavlja, da večnacionalne razvojne banke in institucije pozitivno vplivajo na svet v razvoju; meni, da je treba nadaljevati z analizo tega vpliva in preučiti nadaljnje aktivnosti v zvezi s cilji in operacijami Evropskega razvojnega sklada; predlaga, da bi bilo lastništvo zemljišč lahko upravičeno do financiranja pod pogoji, povezanimi z okoljskimi in socialnimi cilji, v okviru zunanjega mandata Evropske investicijske banke, saj je ključnega pomena za endogen razvoj, predvsem v afriških državah;

Svetovna finančna kriza ter posledice za Evropsko investicijsko banko in Evropsko banko za obnovo in razvoj

34. poudarja pomembno vlogo, ki jo je Evropska investicijska banka pridobila z evropskim načrtom za oživitev gospodarstva, zlasti kar zadeva okrepljeno financiranje za mala in srednje velika podjetja, obnovljive vire energije in čisti promet; pozdravlja odločitev o povečanju obsega posojil banke v letu 2009 in 2010 za 30 % (15 milijard EUR) in odločitev o povečanju ustanovitvenega kapitala EIB za 67 milijard EUR na 232 milijard EUR, v skladu z lizbonsko strategijo; vendar pa odločno poziva države članice, naj še povečajo kapital EIB na način, s katerim bi zagotovile, da bo njena posojilna sposobnost po potrebi ustrezala vmesnim finančnim potrebam industrij in podjetij za podporo zelenih in trajnostnih delovnih mest; poudarja, da bi morala biti dodatna sredstva namenjena doseganju dolgoročnih učinkov; meni, da večje pristojnosti narekujejo tako ustrezne človeške kot tudi finančne vire ter povečano transparentnost in odgovornost operacij banke;

35. spodbuja okrepitev dogovorov o porazdelitvi tveganja med poslovnimi bankami in Evropsko investicijsko banko pri zagotavljanju finančnih sredstev za mala in srednje velika podjetja; vendar poziva k pazljivosti pri uporabi posojil te banke s strani poslovnih bank in s tem v zvezi poziva h kodeksu ravnanja med poslovnimi bankami in to banko; prav tako ugotavlja, da je treba posodobiti seznam posredniških bank Evropske investicijske banke;

36. meni, da bi morali Evropska investicijska banka in Komisija pospešiti izvajanje projektov v državah članicah ter v sektorjih, ki jih je kriza najbolj prizadela; s tega vidika meni, da je pomembno, da se uporabi strokovno znanje programov tehnične pomoči, kot so Jaspers, Jeremie, Jessica in Jasmine, da bi pospešili razdelitev strukturne pomoči;

Sreda, 25. marca 2009

37. ugotavlja, da je EU kot odziv na finančno krizo zaprosila Evropsko investicijsko banko za pospešitev podpore projektom javno-zasebnega partnerstva; poziva Evropsko investicijsko banko in Evropsko banko za obnovo in razvoj, da izvajata takšne projekte, samo če si jih je mogoče privoščiti in prinašajo dejanske koristi; s tem v zvezi meni, da je treba izboljšati razkritje informacij, cenovno primernost in metode ocenjevanja cenovne dostopnosti;

38. poziva države članice, da v celoti izkoristijo možnosti tveganega kapitala, globalnih posojil in mikrokreditov, ki jih Evropska investicijska banka ponuja preko svojih programov in instrumentov;

39. ugotavlja, da se je najemanje in dajanje posojil s strani Evropske investicijske banke tako znotraj kot zunaj EU postopoma povečalo in danes predstavlja glavno sredstvo za najemanje in posojanje na ravni EU; nadalje ugotavlja, da obstaja veliko povpraševanje, vključno z Azijo, po obveznicah te banke; zato poziva banko in njene guvernerje, da čim bolj povečajo možnosti najemanja posojil z izdajanjem obveznic, zlasti obveznic, ki se glasijo na euro, na globalnem trgu, da bi kot banka, ki sledi javni politiki, podprla dolgoročne cilje in ublažila posledice pešanja gospodarske rasti tako znotraj EU unije kot tudi v sosednjih državah;

40. izrecno poziva Komisijo in Evropsko investicijsko banko, da skupno preučita možnosti za rešitev pomanjkanja kreditov v realnem gospodarstvu s pomočjo novih inovativnih finančnih instrumentov;

41. pozdravlja odločitev Evropske banke za obnovo in razvoj, da v letu 2009 poveča letni obseg poslovanja za 20 % na približno 7 milijard EUR, da bi ublažila sedanjo finančno in gospodarsko krizo, ter ugotavlja, da je polovica milijarde EUR posebnih izdatkov v letu 2009 namenjena srednji in vzhodni Evropi;

42. poudarja, da je v sedanjem obdobju slabih kreditnih pogojev vloga obeh bank pomembna v EU in zunaj nje; poziva obe banki, da še naprej izpolnjujeta svoje obveznosti do tretjih držav, tudi v gospodarsko težavnem obdobju;

43. predlaga, da bi po skrbni preučitvi učinkov finančne krize na realno gospodarstvo pozvali Evropsko investicijsko banko k okrepitvi njene podpore novim državam članicam; nadalje poudarja pomembnost vključevanja zasebnega sektorja v ponovno stabilizacijo teh gospodarstev; pozdravlja povečane aktivnosti Evropske banke za obnovo in razvoj v novih državah članicah in nedavni skupni akcijski načrt mednarodnih finančnih institucij za podporo bančnega sistema in posojanja realnemu gospodarstvu v srednji in vzhodni Evropi, ki so ga pripravile Evropska banka za obnovo in razvoj, Evropska investicijska banka, Evropski investicijski sklad in Svetovna banka, da bi pomagale bančnemu sistemu in realnemu gospodarstvu v srednji in vzhodni Evropi; vendar priporoča, da se pravočasno opravi revizija opredelitve pojma držav v tranziciji in presoja umika dejavnosti Evropske banke za obnovo in razvoj znotraj EU;

44. z zadovoljstvom ugotavlja, da je izpostavljenost Evropske investicijske banke in Evropske banke za obnovo in razvoj finančni krizi precej omejena, čeprav je Evropska banka za obnovo in razvoj v letu 2008 objavila svojo prvo izgubo v tem desetletju kot rezultat padca na delniških trgih;

Posledice sodbe Sodišča o zunanjem mandatu Evropske investicijske banke

45. pozdravlja sodbo Sodišča z dne 6. novembra 2008 o pravni podlagi Sklepa 2006/1016/ES;

46. priporoča hiter dogovor Parlamenta, Sveta in Komisije po izreku te sodbe, z namenom zagotavljanja popolnega spoštovanja pristojnosti Parlamenta na eni strani in nadaljnega izvajanja finančnih operacij Evropske investicijske banke na drugi strani; zato poudarja, da je hiter dogovor začasna rešitev z natančno opredeljenim datumom izteka, do konca vmesnega pregleda v letu 2010;

Sreda, 25. marca 2009

47. meni, da je bistveno sprejeti sklep, ki bo nadomestil Sklep 2006/1016/ES, v skladu s sodbo Sodišča in priznava, da mora sedanji vmesni pregled zunanjih posojilnih aktivnosti Evropske investicijske banke in ureditev sodelovanja, ki se mora končati v letu 2010, zagotoviti možnost za resnično izčrpno razpravo o ciljih EU in sredstvih, ki se jih daje na razpolago banki, pri čemer bo moral Parlament, v vlogi sozakodajalca, polnopravno sodelovati; poziva Komisijo, da pri pripravi novega predloga sklepa o mandatu banke za zunanja posojila po vmesnem pregledu v celoti upošteva priporočila iz te resolucije;

48. predlaga, da usmerjevalni odbor svoje delo konča zgodaj v letu 2010, in poziva predsednika odbora, naj o sklepih kmalu za tem poroča Parlamentu in Svetu; pričakuje sklepe usmerjevalnega odbora in poziva odbor, da upošteva priporočila iz te resolucije in prejšnjih resolucij Parlamenta; poziva usmerjevalni odbor, da redno obvešča Parlament o svojem napredku;

*

* *

49. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski investicijski banki in Evropski banki za obnovo in razvoj ter vladam in parlamentom držav članic.

Prihodnost avtomobilske industrije

P6_TA(2009)0186

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o prihodnosti avtomobilske industrije

(2010/C 117 E/26)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sklepov predsedstva Evropskega sveta v Lizboni 23. in 24. marca 2000,
- ob upoštevanju sporočila predsednika Barrosa spomladanskemu Evropskemu svetu z dne 2. februarja 2005 z naslovom „Skupna prizadevanja za gospodarsko rast in nova delovna mesta – Nov začetek za Lizbonsko strategijo“ (KOM(2005)0024),
- ob upoštevanju sklepov končnega poročila skupine na visoki ravni CARS 21 z dne 12. decembra 2005 in sklepov konference na visoki ravni o vmesnem pregledu pobude CARS 21 z dne 29. oktobra 2008,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2008 o CARS 21: konkurenčen ureditveni okvir⁽¹⁾ za avtomobilsko industrijo,
- ob upoštevanju sklepov predsedstva Evropskega sveta z dne 15. in 16. oktobra 2008,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 29. oktobra 2008 z naslovom „Od finančne krize do okrevanja gospodarstva: evropski okvir za ukrepanje“ (KOM(2008)0706),

⁽¹⁾ UL C 41 E, 19.2.2009, str.1.

Sreda, 25. marca 2009

- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu svetu z dne 26. novembra 2008 z naslovom „Evropski načrt za oživitev gospodarstva“ (KOM(2008)0800),
 - ob upoštevanju stališča, sprejetega na prvi obravnavi 17. decembra 2008 z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju izjav Sveta in Komisije z dne 4. februarja 2009 o vplivih finančne krize na avtomobilsko industrijo,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta za konkurenčnost z dne 5. in 6. marca 2009 o avtomobilski industriji,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 25. februarja 2009 z naslovom „Odziv na krizo v evropski avtomobilski industriji“ (KOM(2009)0104),
 - ob upoštevanju zaključkov srečanja evropskih ministrov za industrijo s podpredsednikom Evropske komisije Günterjem Verheugnom o razmerah v avtomobilskem sektorju, ki je 16. januarja 2009 potekalo v Bruslju,
 - ob upoštevanju statističnih podatkov o prodaji vozil leta 2008, ki jih je Evropsko združenje proizvajalcev avtomobilov objavilo 29. januarja 2009,
 - ob upoštevanju člena 103(4) svojega Poslovnika,
- A. ker se Evropa sooča z izjemno in globoko finančno in gospodarsko krizo ter visoko stopnjo nezaposlenosti in izgubo več tisoč delovnih mest v vseh pomembnih industrijskih sektorjih,
- B. ker evropski finančni trg trenutno ne deluje, kot bi moral, zlasti v zvezi z dajanjem posojil,
- C. ker je sedanja kriza posebno prizadela evropsko avtomobilsko industrijo, vključno z njenimi dobavitelji, je pa ključni sektor evropskega gospodarstva, ki prispeva k zaposlovanju, inovacijam in konkurenčnosti vsega gospodarstva,
- D. ker je za avtomobilski sektor EU značilen strukturni presežek in ker se za leto 2009 pričakuje nadaljnji znatni upad povpraševanja po vozilih in posledično upad proizvodnje, kar seveda pomeni še večji pritisk na zaposlovanje in ravni naložb v EU,
- E. ker je evropski avtomobilski sektor največji zasebni vlagatelj v raziskave in razvoj v Evropski uniji in ker morajo evropski proizvajalci osebnih in gospodarskih vozil ohraniti visoko raven vlaganj zaradi regulativnih in tržnih zahtev, zlasti v zvezi z zagotavljanjem prehoda na vozni park z nizkimi emisijami;
- F. ker bo imel zakonodajni paket o obnovljivih virih energije in ukrepih za podnebne spremembe, ki je bil sprejet decembra 2008, veliko vlogo pri spodbujanju zelenih naložb za varčevanje z energijo v avtomobilski industriji,
- G. ker je v evropski avtomobilski industriji neposredno ali posredno zaposlenih 12 milijonov delavcev, kar je 6 % vseh zaposlenih v Evropski uniji, in ker je danes ogroženih na milijone teh delovnih mest, med katerimi jih je veliko namenjenih visokokvalificiranim delavcem, ki se jih ne bi smelo izgubiti,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0614.

Sreda, 25. marca 2009

- H. ker imajo zelene tehnologije v avtomobilskem sektorju velik potencial za ustvarjanje novih delovnih mest,
- I. ker je evropska avtomobilska industrija ključnega pomena za gospodarstvo v EU, saj močno vpliva na druge sektorje in panoge, zlasti na obstoj tisoče malih in srednje velikih podjetij,
- J. ker so začele nekatere države članice sprejemati nacionalne ukrepe za podporo avtomobilski industriji,
- K. ker ima industrija glavno odgovornost za reševanje krize,
- L. ker se Komisija sedaj pogaja o nadaljnji liberalizaciji trgovine v okviru pogajanj iz Dohe in pogajanj za prostotrgovinski sporazum z Južno Korejo,
1. priznava, da sedanja gospodarska in finančna kriza pomeni velik pritisk na avtomobilsko industrijo, ki se odraža zlasti v močnem padcu povpraševanja po avtomobilih in tudi v prevelikih proizvodnih zmogljivostih, težavah pri najemanju kreditov in strukturnih težavah iz obdobja pred krizo;
 2. poudarja, da kriza zadeva vso Evropo; zato opozarja na pomen doslednih in usklajenih pobud za evropsko avtomobilsko industrijo med državami članicami in poziva k pristnemu evropskemu okviru za ukrepanje s konkretnimi rešitvami, kako omogočiti, da se bodo potrebni odločilni ukrepi lahko izvajali na ravni EU in v državah članicah;
 3. z vedno večjo zaskrbljenostjo ugotavlja, da bi lahko nekateri kratkoročni ukrepi, ki so jih države članice sprejele na nacionalni ravni, izkrivili konkurenco na notranjem trgu in ogrozili dolgoročno konkurenčnost, ter zato poziva države članice, naj bodo nadaljnji ukrepi dosledni, učinkoviti in usklajeni;
 4. v zvezi s tem pozdravlja začasni okvir za oceno državne pomoči kot dela evropskega načrta za oživitev gospodarstva;
 5. pozdravlja prizadevanja Komisije za zagotovitev učinkovitega političnega odziva na težave podjetja General Motors Europe in njegovih dobaviteljev z usklajevanjem prizadevanj ustreznih držav članic, vključno z organizacijo srečanja ministrov 13. marca 2009 in iskanjem poštene in pravične rešitve za vprašanje pravic intelektualne lastnine;
 6. poziva Svet in Komisijo naj pospešita, poenostavita in povečata finančno podporo avtomobilski industriji, predvsem prek Evropske investicijske banke in z odobritvijo državnih jamstev za nizkoobrestna posojila; poziva Svet in Komisijo, naj zahtevata poenostavitev upravnega postopka za zahteve za posojilo; meni, da bi morala finančna podpora v obliki posojil oživiti povpraševanje po novih vozilih v korist gospodarske rasti, okolja in varnosti v cestnem prometu;
 7. vztraja, naj Evropska investicijska banka v zadostni meri upošteva mala in srednje velika podjetja, ki so povezana z avtomobilskim sektorjem, da bi ohranila dostop do posojil, in poziva države članice, naj povečajo posojilno zmogljivost Evropske investicijske banke, da bi zadostili srednjeročnim finančnim potrebam avtomobilske industrije;
 8. vztraja, da morajo vse finančne ali davčne pobude, vključno s projekti za razgradnjo avtomobilov, podpirati in pospeševati potrebno tehnološko preoblikovanje tega sektorja, zlasti na področju energetske učinkovitosti motorjev in znižanja emisij, ki bo popolnoma usklajeno z nedavno sprejeto zakonodajo;

Sreda, 25. marca 2009

9. ponovno potrjuje, da bi morale politike tako na ravni EU kot na nacionalni ravni prispevati k začetku faze prestrukturiranja, s katero se sooča avtomobilska industrija in njeni dobavitelji zaradi zelo konkurenčnega poslovnega okolja, in to panogo poziva, naj razvije skladno poslovno strategijo v tesnem sodelovanju s sindikati;
10. poudarja potrebo po popolnem sodelovanju sindikatov pri potekajoči razpravi in prosi Komisijo, naj podpre pristen evropski socialni dialog za to industrijo, zlasti v okviru sedanje krize;
11. poziva Komisijo, naj zagotovi uporabo razpoložljivih evropskih sredstev za delovna mesta (Kohezijski sklad, strukturni skladi, Socialni sklad ali Sklad za prilagoditev globalizaciji) v okviru uravnoveženega izvajanja vseh tako imenovanih prednostnih nalog lizbonske strategije ter omogoči, izboljša in pospeši dostop do teh skladov; meni, da bi ti skladi morali prispevati k programom zgodnjega usposabljanja in prekvalifikacije delavcev, kjer koli in kadar koli se uporablja omejitev delovnega časa;
12. ponovno opozarja, da potrebuje avtomobilska industrija stalna vlaganja v programe raziskav in razvoja, ki dajejo najboljše rezultate na področju kakovosti, varnosti in prijaznosti do okolja za doseganje trajno konkurenčnega okvira, ter zato poziva Komisijo, naj olajša, izboljša in pospeši dostop do instrumentov pomoči EU za raziskave in razvoj ter inovacije, kot je Sedmi okvirni program za raziskave in tehnološki razvoj;
13. poziva Komisijo, naj pripravi smernice in priporočila za ukrepe, ki bodo spodbudili usklajen pristop k prenovi voznega parka, kot so na primer projekti za razgradnjo avtomobilov in druge tržne spodbude s pozitivnimi in kratkoročnimi učinki na povpraševanje potrošnikov po novih motornih vozilih in z namenom požitvitve liziškega avtomobilskega trga; poziva Komisijo, naj v zvezi s tem spremlja že izvedene nacionalne ukrepe, da bi se izognili izkrivljanju notranjega trga;
14. potrjuje potrebo po poglobitvi dialoga in potekajočih razprav s tretjimi državami in glavnimi trgovinskimi partnerji EU o prihodnosti avtomobilske panoge ter zato poziva Komisijo, naj skrbno spremlja razmere v državah, ki niso članice EU, namreč v Združenih državah Amerike in Aziji, da bi zagotovila enake pogoje delovanja na mednarodni ravni, pri čemer se vse strani vzdržijo protekcionističnih in diskriminatorskih ukrepov na svetovnem avtomobilskem trgu;
15. poziva Komisijo, naj zagotovi uravnovežen in pošten dogovor med Evropsko unijo in Južno Korejo še pred sprejetjem prostotrgovinskega sporazuma;
16. pozdravlja proces CARS 21, ki določa dolgoročno industrijsko politiko na evropski ravni; poziva Komisijo, naj neprekinjeno izvaja, nadzoruje in pregleduje ta dolgoročni strateški načrt, da bi zagotovili konkurenčnost evropske avtomobilske industrije v prihodnosti in trajnostno zaposlovanje;
17. poziva Komisijo, naj v celoti upošteva načela o boljši pravni ureditvi in izvede podrobno oceno vpliva prihodnje zakonodaje Skupnosti na motorna vozila v skladu s priporočili CARS 21 ter avtomobilski panogi zagotovi pravno varnost in predvidljivost;
18. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Četrtek, 26. marca 2009

Bela knjiga o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil ES

P6_TA(2009)0187

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o Beli knjigi o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil ES (2008/2154(INI))

(2010/C 117 E/27)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Bele knjige Komisije z dne 2. aprila 2008 o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil ES (KOM(2008)0165) (Bela knjiga),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. aprila 2007 o Zeleni knjigi o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil ES ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. marca 2007 z naslovom „Strategija potrošniške politike EU 2007–2013: Usposabljanje potrošnikov, izboljševanje blaginje potrošnikov, učinkovito varstvo potrošnikov“ (KOM(2007)0099),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe ⁽²⁾, Uredbe Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe ES ⁽³⁾ ter Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju obvestila Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah ⁽⁵⁾ in Uredbe Komisije (ES) št. 622/2008 z dne 30. junija 2008 ⁽⁶⁾ glede vodenja postopkov poravnave v kartelnih zadevah,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve in mnenj Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter Odbora za pravne zadeve (A6-0123/2009),
- A. ker konkurenčna politika izboljšuje gospodarsko storilnost Evropske unije in pomembno prispeva k doseganju ciljev lizbonske strategije,
- B. ker je Sodišče Evropskih skupnosti odločilo, da posamezniki in podjetja lahko sprožijo postopke za odškodnino zaradi škode, ki so jo utrpeli zaradi kršitev konkurenčnih pravil ES, s čimer bo zagotovljena popolna učinkovitost člena 81 Pogodbe,
- C. ker so odškodninske tožbe le del učinkovitega sistema zasebnega izvrševanja in ker so mehanizmi alternativnega reševanja sporov v primernih okoliščinah učinkovita alternativa kolektivnim pravnim sredstvom ter ponujajo pravično in hitro izvensodno poravnavo in jih je treba spodbujati,

⁽¹⁾ UL C 74 E, 20.3.2008, str. 653.⁽²⁾ UL L 1, 4.1.2003, str. 1.⁽³⁾ UL L 123, 27.4.2004, str. 18.⁽⁴⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1.⁽⁵⁾ UL C 298, 8.12.2006, str. 17.⁽⁶⁾ UL L 171, 1.7.2008, str. 3.

Četrtek, 26. marca 2009

- D. ker vprašanja iz bele knjige zajemajo vse vrste žrtev, vse vrste kršitev členov 81 in 82 Pogodbe ES ter vse gospodarske sektorje,
- E. ker bi morali vsi predlogi za uvedbo mehanizmov kolektivnih pravnih sredstev za kršitve pravil o konkurenci ES spremljati in ne nadomestiti alternativne oblike zaščite, ki že obstaja v nekaterih državah članicah (kot so reprezentativne tožbe in testni primeri),
- F. ker mora biti namen zasebnih odškodninskih tožb popolno nadomestilo žrtvi za utrpelo škodo in ker je treba spoštovati načela nepogodbene odgovornosti, ki prepovedujejo nepošteno bogatenje in večkratno povračilo škode na eni strani ter preprečujejo kazensko odškodnino na drugi strani,
- G. čeprav je izvajanje konkurenčnega prava s strani Komisije in nacionalnih organov za konkurenco držav članic urejeno javnopravno in čeprav so zasebne odškodninske tožbe pred nacionalnimi sodnimi organi redke, so nekatere države članice že oziroma še bodo sprejele ukrepe, s katerimi bodo posameznikom olajšale uveljavljanje odškodninskih tožb v primeru kršitev konkurenčnih pravil ES,
- H. ker lahko odškodninske tožbe dopolnjuje in podpirajo javno izvrševanje konkurenčnega prava, ne morejo pa ga nadomestiti, in je treba povečati zmogljivosti organov za varstvo konkurence glede osebja in finančnih sredstev, da bi bilo mogoče učinkoviteje spremljati kršitve konkurenčnega prava ES,
- I. ne glede na to, kako je rešen spor, je bistveno, da so vzpostavljeni postopki in nadzorni ukrepi za zagotovitev, da sta obe strani pošteno obravnavani, hkrati pa je treba preprečiti zlorabe sistema, kakršne so se pojavile v drugih pravnih sistemih, zlasti v Združenih državah,
- J. ker mora v povezavi s kakršnim koli predlogom, ki ne spada pod izključno pristojnost Skupnosti, Komisija spoštovati načela subsidiarnosti in sorazmernosti,
1. pozdravlja belo knjigo in poudarja, da konkurenčna pravila ES in zlasti njihovo uspešno izvrševanje zahtevajo, da morajo imeti žrtve kršitev konkurenčnega prava ES možnost zahtevati povračilo za utrpelo škodo;
 2. ugotavlja, da Komisija še ni opredelila pravne podlage za predlagane ukrepe in da je potrebna nadaljnja obravnava o opredelitvi pravne podlage za načrtovano posredovanje v nacionalne postopke za nepogodbene odškodnine in v nacionalno procesno pravo;
 3. meni, da do nekaterih ovir za učinkovita pravna sredstva za žrtve kršitev konkurenčnega prava ES, kot so množične in razpršene škode, asimetrije informacij in drugih težav pri uveljavljanju odškodninskih tožb, ne prihaja le v postopkih glede konkurenčnega prava ES, pač pa tudi na področjih, kot je na primer odgovornost za izdelke in druge s potrošniki povezane zadeve;
 4. opozarja, da so posamezni potrošniki, pa tudi mala podjetja, zlasti tisti, ki so utrpeli razpršeno škodo in škodo v relativno nizki vrednosti, pogosto odvrnjeni od vložitve individualnih odškodninskih tožb zaradi z njimi povezanih stroškov, zamud, negotovosti, tveganj in ovir; glede tega poudarja, da so kolektivna pravna sredstva, ki omogočajo združitev posameznih odškodninskih tožb za kršitev konkurenčnega prava ES in povečujejo možnost žrtev do dostopa do pravne varnosti, pomembno orodje za odvracanje; zato pozdravlja predlog Komisije, naj se uvedejo mehanizmi za izboljšanje kolektivnih pravnih sredstev in za preprečevanje preštevilnih sodnih procesov;

Četrtek, 26. marca 2009

5. opozarja, da je generalni direktorat za zdravje in varstvo potrošnikov konec leta 2008 objavil rezultate dveh študij o mehanizmih kolektivnih pravnih sredstev v državah članicah in morebitnih ovirah za notranji trg, ki so posledica razlik v zakonodaji držav članic; hkrati poudarja, da je Komisija objavila zeleno knjigo o morebitnih možnostih Skupnosti za tožbe na področju zakonodaje za varstvo potrošnikov in napovedala objavo naslednjega strateškega dokumenta za leto 2009; poudarja, da ukrepi na ravni Skupnosti ne smejo neomejeno ali nepotrebno razdrobiti nacionalnega procesnega prava ter da je treba zato skrbno proučiti, ali naj se izbere horizontalen ali enoten pristop, pa tudi v kolikšni meri, da bi olajšali izvensodne poravnave in uveljavljanje odškodninskih tožb; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj se loti preverjanja možne pravne podlage in načina ukrepanja po horizontalnem ali enotnem pristopu, čeprav ne nujno z enim samim horizontalnim instrumentom, ter naj medtem ne oblikuje mehanizma kolektivnih pravnih sredstev za žrtve kršitev konkurenčnega prava ES, ne da bi Parlamentu dopustila, da sodeluje pri sprejemanju tega mehanizma v postopku soodločanja;

6. ugotavlja, da je treba odškodninske tožbe za kršitve konkurenčnega prava ES obravnavati kolikor je mogoče v skladu z drugimi nepogodbenimi zahtevki; meni, da bi horizontalni ali enotni pristop lahko vključeval postopkovna pravila, ki so skupna mehanizmom kolektivnih pravnih sredstev na različnih zakonskih področjih, ter poudarja, da ta pristop ne sme ovirati ali preprečevati razvoja predlogov in ukrepov, ki so potrebni za polno izvrševanje konkurenčnega prava ES; je nadalje seznanjen z naprednejšo analizo civilnih sredstev na področju konkurenčnega prava ter naprednim okvirom organov za konkurenco, vključno z evropsko mrežo za konkurenco, ter meni, da to vsaj za nekatera vprašanja upravičuje hitro napredovanje ob upoštevanju, da se lahko nekateri predvideni ukrepi razširijo na nekonkurenčna področja; meni, da bi se tovrstni sektorski ukrepi lahko že predlagala glede na posebne zapletenosti in težave, s katerimi se soočajo žrtve kršitev konkurenčnega prava ES;

7. ugotavlja, da je za obtožence zaželena poravnava „enkrat za vselej“, da bi zmanjšali negotovost in preobsežne gospodarske učinke, ki bi lahko vplivali na zaposlene, dobavitelje, podizvajalce in druge nedolžne strani; poziva k oceni in morebitni uvedbi postopka izvensodne poravnave za množične odškodninske zahtevke, ki ga lahko sproži katera koli stran pred začetkom pravne tožbe ali ga odredi sodišče, pred katerega je bila vložena tožba; meni, da bi takšen postopek poravnave moral težiti k izvensodni poravnavi spora, ob pridobitvi sodne odobritve poravnalnega sporazuma, ki je lahko zavezujoča za vse žrtve, ki so bile udeležene v postopku poravnave; poudarja, da ta postopek ne sme po nepotrebem podaljšati postopkov ali spodbujati nepoštenih poravnave zahtevkov; poziva Komisijo, naj si prizadeva za doseganje večje gotovosti, vključno z oceno, ali naj bodo poznejši tožniki načeloma upravičeni le do izida takšnega poravnalnega postopka;

8. meni, da je treba neposrednim in posrednim kupcem, ki se odločijo vložiti posamične ali nadaljnje tožbe, omogočiti individualno, skupinsko ali reprezentativno tožbo, ki se lahko sproži tudi v obliki „testnega“ primera, vendar pa mora za preprečevanje večkratnih tožb iste stranke glede iste kršitve pa mora v primeru, da stran izbere eno od teh tožb, to pomeniti prepoved uporabe drugih vrst tožb, pa naj bo to istočasno ali naknadno; meni, da če različne strani sprožijo ločene postopke, jih je treba poskusiti združiti ali obravnavati zaporedno;

9. meni, da morajo države članice za preprečitev nepoštenih sodnih procesov državnim organom, kot je varuh človekovih pravic, ali kvalificiranim subjektom, kot so združenja potrošnikov, v skladu s členom 3 Direktive 98/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesa potrošnikov⁽¹⁾ priznati pravico do reprezentativne tožbe in da pride „ad hoc“ pooblastilo za take reprezentativne tožbe v poštev predvsem za trgovinska združenja, ki uveljavljajo odškodninske tožbe podjetij;

⁽¹⁾ UL L 166, 11.6.1998, str. 51.

Četrtek, 26. marca 2009

10. zahteva, da sme pri skupinski tožbi sodelovati le natančno določena skupina posameznikov, katerih identifikacijo v primeru skupinske tožbe po načelu prostovoljnega sodelovanja in identifikacijo v primeru reprezentativne tožbe, ki jo sprožijo kvalificirani subjekti, ki so bili predhodno določeni ali so dobili „ad hoc“ pooblastilo, je treba brez nepotrebnega zamujanja opraviti v natančno določenem časovnem obdobju in ob upoštevanju obstoječe zakonodaje, v kateri je določen poznejši datum; poudarja, da je treba povrniti le dejansko nastalo škodo, in zahteva, da se v primeru uspešne tožbe pripadajoča odškodnina izplača identificiranemu krogu posameznikov ali njihovem zastopniku, kvalificirani subjekt pa prejme povrnjene kvečjemu stroške, ki so nastali med postopkom, ne more pa biti posredni ali neposredni zastopnik za prejem odškodnine;

11. poudarja, da v primeru uspešne posamične tožbe ni izključen naknadni uradni pregon zaradi kršitev konkurenčnega prava ES; ponovno poudarja, da se za spodbujanje podjetij k čim hitrejšemu in čim bolj učinkovitemu izplačilu odškodnine žrtvam nezakonitega ravnanja poziva organe za konkurenco, naj pri odmeri globe, ki bo naložena toženemu podjetju, upoštevajo izplačano odškodnino ali odškodnino, ki bo izplačana, vendar ugotavlja, da to ne sme vplivati na pravico žrtve do polne odškodnine za utrpelo škodo ali na potrebo po ohranjanju odvračalnega učinka glob in da zaradi tega ne sme priti do daljše in negotove dokončnosti poravnave za podjetja; poziva Svet in zlasti Komisijo, naj v Uredbo (ES) št. 1/2003 vključita navedena načela v zvezi z globo ter jih še izboljšata in natančno določita, da bi bila skladna z zahtevami splošnih pravnih načel;

12. opazuje, da obstaja potreba po prima facie ocenjevanju izpolnjevanja pogojev za skupinsko tožbo v začetni fazi, in poudarja da tožniki v skupinskih pravnih tožbah ne smejo biti v boljšem ali slabšem položaju kot tožniki individualnih tožb; v okviru mehanizmov kolektivnih pravnih sredstev poziva k uporabi načela, po katerem mora tožeča stranka dokazati svoje očitke, razen če veljavno nacionalno pravo predvideva olajšanje dokaznega bremena ali lažji dostop do informacij in dokazov, ki so v lasti toženca;

13. zahteva, da Komisija po končani preiskavi žrtvam kršitev konkurenčnega prava ES omogoči dostop do informacij, potrebnih za vložitev odškodninske tožbe, in poudarja, da člen 255 Pogodbe ES in Uredba (ES) št. 1049/2001 opredeljujeta pravico do dostopa do dokumentacije institucij, ki smejo dostop zavrniti le pod pogoji, določenimi v navedeni uredbi, in zlasti v členu 4 te uredbe; zato meni, da mora Komisija ustrezno razlagati Uredbo (ES) št. 1049/2001 ali pa predlagati spremembo navedene uredbe; poudarja, da morajo uradni organi pri odobritvi vpogleda v dokumentacijo nameniti posebno pozornost zaščiti poslovne in gospodarske tajnosti toženca ali tretjih strani, ter ugotavlja, da so potrebne smernice za obravnavo prošelj za prizanesljivost;

14. meni, da odločitev nacionalnega organa za konkurenco v eni državi članici ne bi smela biti obvezujoča za nacionalna sodišča drugih držav članic, brez poseganja v predpise, ki določajo obvezujoči učinek odločitev, ki jih je za enako kršitev sprejela članica Evropske mreže za konkurenco ob upoštevanju člena 81 ali 82 Pogodbe; ugotavlja, da bi morali programi za usposabljanje in izmenjavo omogočiti konvergenco odločitev z namenom, da sprejetje odločitev drugega organa za konkurenco postane pravilo;

15. poudarja, da mora biti namerno ravnanje vedno predpogoj za odškodninsko tožbo in da mora biti kršitev konkurenčnega prava ES storjena vsaj iz malomarnosti, razen če v nacionalnem pravu obstaja predpostavka ali ovrgljiva predpostavka krivde v primeru kršitve konkurenčnega prava ES, s katero se zagotovi dosledno in skladno izvrševanje konkurenčnega prava;

16. pozdravlja odločitev, da je cilj odškodnine povrniti izgubo in izpad dobička, vključno s presežnimi stroški in obrestmi, in zahteva, da se ta opredelitev odškodnine za mehanizme kolektivnih pravnih sredstev določi tudi na ravni Skupnosti;

Četrtek, 26. marca 2009

17. pozdravlja prizadevanja Komisije za oblikovanje neobvezujočega orientacijskega okvira za izračun odškodnine, ki bi lahko uporabno vključil smernice o informacijah, zahtevanih pri pripravi izračunov, in njihovi uporabi v okviru mehanizmov za alternativno reševanje sporov, ko je to mogoče;
18. ugotavlja, da je oblikovanje skupnega pristopa Skupnosti za prenos koristno, ter se strinja z dopustnostjo obrambe prenosa in poudarja, da mora dokaze za to obrambo vedno priskrbeti toženec, pri čemer lahko sodišča sežejo po preizkušeni nacionalni predpisi glede povezave med vzročnostjo in odgovornostjo, da v posameznem primeru dosežejo pravico; predlaga, naj se pripravijo smernice, ki določajo, v kolikšni meri se lahko posredni kupec in zlasti zadnji posredni kupec zanese na ovrgljivo predpostavko, da so se nezakoniti povečani stroški v celoti prenesli na raven posrednega kupca;
19. pozdravlja odločitev, da se zastaralni rok v primeru trajne ali ponavljajoče se kršitve konkurenčnega prava začne s prenehanjem kršitve ali upravičeno pričakovanim odkritjem kršitve s strani žrtve, pri čemer se upošteva poznejši datum; poudarja, da so predpisi v zvezi z zastaralnimi roki namenjeni tudi pravni varnosti in da mora v primeru odsotnosti javnih ali zasebnih tožb veljati zastaralni rok 5 let; pozdravlja tudi odločitev, da se trajanje zastaralnega roka za posamične tožbe določi v skladu s pravom določene države članice, in zahteva, da mora enako veljati tudi za nadaljnje tožbe; ugotavlja, da se ne sme posegati v zakone držav članic, ki določajo prekinitev zastaralnega roka;
20. pozdravlja odločitev, da države članice same določijo pravila za porazdelitev stroškov; državam članicam prepušča odločitev, ali bodo preprečile, da bi nesorazmerja glede razpoložljivih sredstev med tožnikom in tožencem v sodnem postopku ovirala vlaganje dobro utemeljenih odškodninskih tožb, in ugotavlja, da je treba dostop do pravne varnosti uravnotežiti tudi s strogimi ukrepi za preprečevanje zlorab, na primer v obliki neresnih in nadležnih tožb ali tožb z namenom izsiljevanja;
21. poudarja, da izvajanje programa prizanesljivosti pomembno prispeva k odkrivanju kršitev kartelnega prava, kar omogoča zasebne tožbe, in poziva k proučitvi načinov ohranjanja privlačnosti prošenj za navedeni program; poudarja, da kljub temu, da je izvajanje programa prizanesljivosti pomembno, je popolna oprostitev prič od skupne in individualne odgovornosti v nasprotju s sistemom, zato takšno oprostitev odločno zavrača, ker škoduje številnim oškodovancem kršitev konkurenčnega prava ES;
22. poziva Komisijo, naj se izogne opustitvi sodnih postopkov o kartelih in konkurenci ter vse tiste, ki so pomembni, ustrezno zaključi in sprejme jasne odločitve, da ne bi ovirala, ampak spodbujala pravico žrtev do sprožitve odškodninskih tožb;
23. poudarja, da mora biti Parlament v okviru postopka soodločanja udeležen pri vseh zakonodajnih pobudah na področju kolektivnih pravnih sredstev;
24. poziva, naj bo pred kakršnim koli zakonodajnim predlogom izvedena analiza stroškov in koristi;
25. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter socialnim partnerjem na ravni Skupnosti.
-

Četrtek, 26. marca 2009

Sporazum o prosti trgovini EU/Indija

P6_TA(2009)0189

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o sporazumu o prosti trgovini med EU in Indijo (2008/2135(INI))

(2010/C 117 E/28)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju skupnega akcijskega načrta o strateškem partnerstvu med Indijo in EU z dne 7. septembra 2005, zlasti poglavja o razvoju trgovine in naložb, in revidirane različice načrta,
- ob upoštevanju skupne izjave četrtega poslovnega vrha EU in Indije, je potekal 29. novembra 2003, zlasti skupne pobude EU in Indije za spodbujanje trgovine in naložb,
- ob upoštevanju sklepov 9. okrogle mize Indije in EU, ki je potekala od 18. do 20. septembra 2005 v Hyderabadu,
- ob upoštevanju poročila skupine EU-Indija na visoki ravni za trgovino na 7. vrhu med EU in Indijo, ki je potekal 13. oktobra 2006 v Helsinkih,
- ob upoštevanju skupne izjave, sprejete na 9. vrhu EU in Indije, ki je potekal 29. septembra 2008 v Marseillu,
- ob upoštevanju skupne izjave, sprejete na 9. vrhu EU in Indije, ki je potekal 30. septembra 2008 v Parizu,
- ob upoštevanju odločitve Svetovne trgovinske organizacije (STO) glede sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (TRIPS) in javnega zdravja, sprejete 29. novembra 2005,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 1. decembra 2005 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o prisilnem licenciranju patentov v zvezi s proizvodnjo farmacevtskih izdelkov za izvoz v države s težavami v javnem zdravju ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju memoranduma o soglasju o dvostranskem sodelovanju med Uradom za splošni nadzor patentov, modelov in blagovnih znamk ter Evropskim patentnim uradom, podpisanega 29. novembra 2006,
- ob upoštevanju smernic Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD) za multinacionalna podjetja in tristranske deklaracije Mednarodne organizacije dela o načelih za multinacionalna podjetja in socialno politiko,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 22. marca 2006 z naslovom „Izvajanje partnerstva za rast in delovna mesta: Evropa – središče odličnosti za družbeno odgovornost podjetij“ (KOM(2006)0136),
- ob upoštevanju statistike OECD o zaposlovanju za leto 2008/2007,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. februarja 2008 z naslovom „Otroci na posebnem mestu v zunanjepolitičnih dejavnostih EU“ (KOM(2008)0055),

⁽¹⁾ UL C 285 E, 22.11.2006, str. 79.

Četrtek, 26. marca 2009

- ob upoštevanju sporazuma iz leta 2004 med ZDA in Indijo z naslovom „Naslednji korak do strateškega partnerstva“ in ob upoštevanju dogovora o uporabi jedrske energije v civilne namene, sprejetega med uradnim obiskom predsednika Georga W. Busha v Indiji 2. marca 2006,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. aprila 2006 o oceni pogajalskega kroga iz Dohe po ministrski konferenci STO v Hongkongu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju ministrske deklaracije s četrtega zasedanja ministrske konference STO, sprejete 14. novembra 2001 v Dohi, in zlasti njenega člena 44 o posebni in diferencirani obravnavi,
- ob upoštevanju vrhunškega srečanja na temo energije med EU in Indije, ki je potekalo 6. aprila 2006 v New Delhiju,
- ob upoštevanju tretjega foruma EU in Indije o energiji, ki je potekal 20. junija 2007,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. septembra 2005 o odnosih med EU in Indijo: o strateškem partnerstvu ⁽²⁾,
- ob upoštevanju študije o klavzulah o človekovih pravicah in demokraciji v mednarodnih sporazumih EU, ki jo je naročil pododbor Parlamenta za človekove pravice ⁽³⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 4. oktobra 2006 z naslovom „Globalna Evropa: konkurenca v svetu - Prispevek k strategiji EU za gospodarsko rast in delovna mesta“ (KOM(2006)0567),
- ob upoštevanju poročila Komisije o carinskih zasegih ponarejenega blaga na zunanjih mejah EU v letu 2007, objavljenega 19. maja 2008,
- ob upoštevanju kvalitativne analize morebitnega sporazuma o prosti trgovini med Evropsko unijo in Indijo, ki jo je opravil Center za analizo regionalne integracije iz Sussexa,
- ob upoštevanju ekonomske analize gospodarskega vpliva morebitnega sporazuma o prosti trgovini med Evropsko unijo in Indijo, ki sta jo 15. marca 2007 naročila *Centre d'études prospectives et d'informations internationales (CEPII)* in *Centre d'initiatives et de recherches européennes en Méditerranée (CERIM)*,
- ob upoštevanju poročila o celoviti študiji in osnutka vmesnega poročila o oceni učinka sporazuma o prosti trgovini med EU in Republiko Indijo na trajnostno trgovino, ki jo je opravil ECORYS,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 28. septembra 2006 o gospodarskih in trgovinskih odnosih Evropske unije z Indijo ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. julija 2007 o sporazumu TRIPS in dostopu do zdravil ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. februarja 2006 o klavzuli o človekovih pravicah in demokraciji v sporazumih Evropske unije ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. februarja 2007 o položaju človekovih pravic dalitov v Indiji ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 155.

⁽²⁾ UL C 227 E, 21.9.2006, str. 589.

⁽³⁾ DGExP/B/PolDep/Study/2005/06.

⁽⁴⁾ UL C 306 E, 15.12.2006, str. 400.

⁽⁵⁾ UL C 175 E, 10.7.2008, str. 591.

⁽⁶⁾ UL C 290 E, 29.11.2006, str. 107.

⁽⁷⁾ UL C 250 E, 25.10.2007, str. 87.

Četrtek, 26. marca 2009

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. maja 2007 o globalni Evropi – zunanjih vidikih konkurenčnosti ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. septembra 2008 o trgovini s storitvami ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. julija 2008 o domnevnem obstoju množičnih grobišč v delu Kašmirja, ki ga upravlja Indija ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. septembra 2008 o pripravah na vrhunsko srečanje EU - Indija (Marseille, 29. september 2008) ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju dokumenta o indijski nacionalni strategiji za obdobje 2007–2013,
 - ob upoštevanju obiska delegacije Evropskega parlamenta (ki so jo sestavljali člani Odbora za mednarodno trgovino) v New Delhiju novembra 2008,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za mednarodno trgovino ter mnenj Odbora za zunanje zadeve in Odbora za razvoj (A6-0131/2009),
- A. ker bi Evropska unija morala še naprej dajati prednost večstranskemu sistemu trgovanja na podlagi pravil, vzpostavljenem v okviru STO, ki ponuja najboljše možnosti za pravično in enakopravno mednarodno trgovino z določitvijo ustreznih pravil in zagotavljanjem skladnosti z njimi,
- B. ker je uspešen in uravnotežen zaključek razvojnega programa iz Dohe ključnega pomena tako za EU kot Indijo in ker tak sporazum ne izključuje dvostranskih sporazumov STO+, ki lahko dopolnjujejo večstranska pravila;
- C. ker politični odnosi z Indijo temeljijo na strateškem partnerstvu iz leta 2004, skupnem akcijskem načrtu iz leta 2005, ki je bil sprejet na vrhu EU in Indije septembra 2005 in revidiran na 9. vrhu EU in Indije v Marseillu, ter sporazumu o sodelovanju iz leta 1994; ker bi moral sporazum o prosti trgovini vzpostaviti in razširiti sodelovanje, ki je že predvideno v členu 24 sporazuma o sodelovanju,
- D. ker je EU glavni vir indijskih tujih neposrednih naložb, pri čemer je bilo v letu 2007 vložnih 10,9 milijarde EUR; ker so naložbe Evropske unije v letu 2007 predstavljale 65 % vseh tujih neposrednih naložb v Indiji in ker so se indijske tuje neposredne naložbe v Evropsko unijo s 500 milijonov EUR v letu 2006 povečale na 9,5 milijarde EUR v 2007,
- E. ker je bila Indija leta 2000 17. najpomembnejša trgovinska partnerica Evropske unije, leta 2007 pa se je uvrstila na 9. mesto, trgovina z blagom med EU in Indijo pa se je v obdobju med 2000 in 2006 povečala za okoli 80 %,
- F. ker indijsko trgovinsko in ureditveno okolje ostajata razmeroma omejujoča; ker je Svetovna banka leta 2008 iz vidika „lahkega poslovanja“ Indijo uvrstila na 122. mesto (od 178 gospodarstev),
- G. ker se na podlagi poročila programa ZN za razvoj o človekovem razvoju za 2007/2008 Indija po indeksu človekovega razvoja uvršča na 128. mesto (od 177 držav), 35 % indijskega prebivalstva živi z manj kot 1 USD na dan in 80 % z manj kot 2 USD na dan; ker se Indija po indeksu revščine za države v razvoju med 108 državami v razvoju, za katere je bil indeks izračunan, uvršča na 62. mesto; ker ima Indija eno najvišjih stopenj dela otrok,

⁽¹⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 128.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0407.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0366.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0455.

Četrtek, 26. marca 2009

- H. ker je treba zaradi gospodarskih neravnovesij med indijskimi zveznimi državami in s tem neenakomerne porazdelitve bogastva in nacionalnega dohodka sprejeti ustrezne dopolnilne gospodarske ukrepe, vključno z davčnim usklajevanjem in krepitvijo zmogljivosti v najrevnejših zveznih državah, da bodo lahko uporabile sredstva,
- I. ker je Indija največja koristnica splošnega sistema preferencialov (GSP); ker se je preferencialni uvoz Evropske unije iz Indije v letu 2007 zvišal na 11,3 milijarde EUR v primerjavi z 9,7 milijarde EUR v letu 2006,
- J. ker obe strani ponovno potrjujeta, da se bosta zavzeli za znižanje tarif ter nadaljnjo liberalizacijo pravice do ustanavljanja in trgovine s storitvami,
- K. ker morajo dostop do trga spremljati pregledna in primerna pravila in standardi, da se zagotovi, da je liberalizacija trgovine koristna,
- L. ker dostop do trga ovirajo netarifne ovire, kot so zdravstvene in varnostne zahteve ali tehnične ovire, količinske omejitve, postopki za ugotavljanje skladnosti, mehanizmi trgovinske zaščite, carinski postopki, notranji davki ter nesprejetje mednarodnih norm in standardov,
- M. ker je treba še bolj upoštevati priznavanje, ustrezno in učinkovito zaščito, izvajanje in uveljavljanje pravic intelektualne lastnine, vključno s patenti, blagovnimi ali storitvenimi znamkami, avtorskimi in sorodnimi pravicami, geografskimi označbami (skupaj z označbami porekla), industrijskim oblikovanjem in topografijami tiskanih vezij,
- N. ker je Indija eden največjih virov ponarejenih zdravil, ki jih zasežejo carinske službe držav članic, kar predstavlja 30 % vseh takih zdravil; ker podstandardna in ponarejena zdravila prispevajo k odpornosti na zdravila ter povečujejo obolevnost in smrtnost,
- O. ker člen 1(1) sporazuma o sodelovanju predvideva spoštovanje človekovih pravic in demokratičnih načel in ker je bistven element sporazuma,
- P. ker se Indija na podlagi svetovnega indeksa lakote za leto 2008 uvršča na 66. mesto (od 88 držav v razvoju in držav v tranziciji), ker na podlagi indijskega indeksa lakote nobena indijska zvezna država ne sodi v kategorijo „nizka stopnja lakote“ ali „zmerna stopnja lakote“, dvanajst držav sodi v kategorijo „zaskrbljujoče“, štiri države – Pandžab, Kerala, Harjana in Asam – pa sodijo v kategorijo „resno“,
- Q. ker bi sporazum o prosti trgovini moral zajemati obveze na področju socialnih in okoljskih standardov, trajnostnega razvoja ter učinkovitega izvajanja mednarodno dogovorjenih standardov na socialnem in okoljskem področju, kar je nujen pogoj za spodbujanje dostojnega dela prek učinkovitega domačega izvajanja temeljnih delovnih standardov Mednarodne organizacije dela,
- R. ker Indija ni podpisnica sporazuma o neširjenju jedrskega orožja; ker je skupina dobaviteljic jedrskega blaga umaknila embargo na indijsko trgovino z jedrskim orožjem in je ameriški kongres sprejel sporazum med ZDA in Indijo o jedrskem sodelovanju,
- S. ker je bil na 9. vrhu EU in Indije v Marseillu podpisan horizontalen sporazum o letalstvu in je bila Indija razvrščena kot enajsta glede na potniški promet med državami EU in državami, ki niso članice EU; ker sta EU in Indija sprejeli revidiran skupni akcijski načrt, ki strateško partnerstvo iz leta 2005 razširja na nova področja, in ker je bil v Indiji ustanovljen evropski podjetniški in tehnološki center,

Četrtek, 26. marca 2009

Splošna vprašanja

1. meni, da bi moral biti sporazum o prosti trgovini uravnotežen in skladen s predpisi in zahtevami STO; meni, da uspešen razvojni program iz Dohe ostaja prednostna naloga Evropske unije na področju trgovine ter da pogajanja z Indijo o sporazumu o prosti trgovini torej dopolnjujejo večstranske predpise;
2. opozarja, da strateško partnerstvo med EU in Indijo temelji na skupnih načelih in vrednotah, kar dokazujeta sporazum o sodelovanju ES in Indije iz leta 1994 in skupni akcijski načrt iz leta 2005; nov sporazum o prosti trgovini, sklenjen zaradi konkurenčnosti, mora dopolniti sporazum o sodelovanju iz leta 1994, na katerega mora biti pravno in institucionalno vezan;
3. pozdravlja izid 9. vrha EU in Indije ter revidirani skupni akcijski načrt, spodbuja pogajalski strani, naj nadaljujeta posvetovanje s ključnimi interesnimi skupinami; opozarja na obvezo Evropske unije in Indije za pospešitev pogajanj o prostotrgovinskem sporazumu ter za velik in učinkovit napredek, da bi se čim prej sklenil ambiciozen, uravnotežen in široko zasnovan sporazum o trgovini in naložbah; je razočaran nad počasnim potekom pogajanj; poziva obe strani k sklenitvi celostnega, ambicioznega in uravnoteženega sporazuma o prosti trgovini do konca leta 2010;
4. spodbuja indijsko državo in zvezne vlade k usklajevanju politik in postopkov, da se omogočijo največje možne prednosti;
5. glede na dopolnjevanje obeh gospodarstev opozarja na možnost večje trgovine in naložb med EU in Indijo ter na poslovne priložnosti, ki izhajajo iz sporazuma o prosti trgovini; meni, da bo sporazum o prosti trgovini med EU in Indijo na splošno prinesel koristi obema pogodbenicama, vendar priporoča, da se izvede ocena obstoječih posebnosti posameznih sektorjev; nadalje poudarja, da mora sporazum o prosti trgovini zagotoviti, da bo obsežnejša dvostranska trgovina koristila čim večjemu številu ljudi in prispevala k doseganju razvojnih ciljev tisočletja Indije, vključno s preprečevanjem degradacije okolja;
6. spodbuja obe strani, naj obravnavata tudi morebitne slabe strani sporazuma o prosti trgovini in načine, kako hitro odpiranje trgov škodljivo vpliva na človekov razvoj in enakost spolov;
7. poziva Komisijo, naj bo poglavje o ambicioznem in trajnostnem razvoju bistven del sporazuma o prosti trgovini ter naj zanj velja standarden mehanizem za reševanje sporov;

Blagovna menjava

8. pozdravlja rezultate številnih simulacij proste trgovine, ki kažejo, da bi sporazum o prosti trgovini povečal skupen izvoz in uvoz za Evropsko unijo in Indijo; poudarja, da bi morala ob sedanji povprečni stopnji rasti dvostranska trgovina po pričakovanjih do leta 2010 preseči 70,7 milijarde EUR, do leta 2015 pa 160,6 milijarde EUR;
9. ugotavlja, da se je povprečna tarifa, ki se uporablja v Indiji, zmanjšala na stopnjo, ki je primerljiva z drugimi azijskimi državami, kar pomeni, da je povprečna tarifa, ki se uporablja v Indiji, zdaj 14,5 %, povprečna tarifa v EU pa 4,1 %;
10. meni, da je pomembno, da sporazum o prosti trgovini ohrani določbe sporazuma o tehničnih ovirah v trgovini in sporazuma o sanitarnih in fitosanitarnih ukrepih; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj obravnava pomembna vprašanja, kot je dobro počutje živali;
11. ugotavlja, da je Indija zaskrbljena zaradi slabega usklajevanja mikrobioloških standardov v EU, izvajanja sistema REACH, dragih certifikatov za izvoz sadja v EU in dragih postopkov za ugotavljanje skladnosti glede oznake CE, ter poudarja, da mora sporazum o prosti trgovini ta vprašanja rešiti; poziva obe strani, naj zagotovita, da se bodo predpisi in netarifne ovire uredili tako, da se ne bo ovirala celotna trgovina; poziva EU in Indijo, naj tesneje sodelujeta v različnih delovnih skupinah, da bi se vzpostavil preglednejši okvir za tehnične predpise in standarde; nadalje poziva Komisijo, naj zagotovi tehnično pomoč za podporo indijskim proizvajalcem, ki si prizadevajo doseči standarde EU, zlasti glede zdravstvenih, okoljskih in socialnih razsežnosti proizvodnje, s čimer bi se ustvaril položaj, koristen za vse;

Četrtek, 26. marca 2009

12. priznava, da se indijski sistem standardov razvija; poziva indijski urad za standarde in osrednjo organizacijo za nadzor standardov za zdravila, naj dvigneta svoje standarde na raven mednarodnih in povečata preglednost pri oblikovanju standardov z boljšimi postopki preskušanja in certificiranja; je zaskrbljen glede izvajanja in nadzora sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov in standardov; poziva Komisijo, naj zagotovi primerno podporo za povečanje zmogljivosti in števila usposobljenih človeških virov v indijskih izvršilnih organih;

13. poudarja, da sporazum o prosti trgovini vsebuje zavezujoči mehanizem za reševanje sporov med državami, določbe o posredovanju pri netarifnih ovirah, protidampinških ali izravnalnih ukrepih ter splošno klavzulo o izzetju na osnovi člena XX in XXI splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT);

Trgovina s storitvami in pravica do ustanavljanja

14. priznava, da so storitve najhitreje rastoči sektor indijskega gospodarstva; meni, da ima Indija ofenzivne interese glede liberalizacije po načinu 1 in načinu 4 splošnega sporazuma o trgovini in storitvah (GATS), EU pa bi rada zaključila liberalizacijo glede dostopa do trga in nacionalne obravnave po načinu 3 za večino storitev;

15. poudarja, da liberalizacija storitev nikakor ne sme ovirati pravice do urejanja storitev, zlasti javnih;

16. ugotavlja, da naj bi po mnenju zveze gospodarskih zbornic Indije dvostranska trgovina s storitvami po pričakovanjih do leta 2015 preseгла 246,8 milijarde EUR, in sicer ko se bo začel izvajati sporazum o prosti trgovini s storitvami;

17. ugotavlja, da je trgovina s storitvami med EU in Indijo sorazmerno neuravnotežena, pri čemer EU izvozi 1,5 % svojih storitev v Indijo, ta pa v EU izvozi 9,2 % svojega celotnega izvoza;

18. spodbuja Indijo k oblikovanju ustrezne zakonodaje o varstvu osebnih podatkov, kar bi Indiji omogočilo, da doseže status države z ustrezno stopnjo zaščite, s čimer bi se omogočil prenos osebnih podatkov iz Evropske unije na podlagi zakonodaje EU in skladno z njo;

19. ugotavlja, da je Indija peti največji trg telekomunikacijskih storitev na svetu ter da je ta trg v zadnjih petih letih rasel za približno 25 % na leto; pozdravlja sprostitev omejitev tujega lastništva na področju telekomunikacij, vendar obžaluje, da ostajajo omejitve notranje politike; zato poziva k sprostitvi omejitev licenc za ponudnike storitev in k odpravi nejasnosti v politiki tarifnih in medsebojno povezanih režimov ter poudarja, da je treba staro zakonodajo, ki ureja sektor, nadomestiti z novo, v prihodnost usmerjeno zakonodajo, ki bo vključevala zakone o spletu in podeljevanju licenc; meni, da sta sektor telekomunikacij in informacijskih storitev največja spodbujevalca indijskega gospodarstva ter da naj bi Indija postala središče telekomunikacijske proizvodnje z vzpostavitvijo posebnih gospodarskih območij, namenjenih telekomunikacijam; poudarja, da proizvodni sektor nudi zelo velike priložnosti;

20. v zvezi s satelitskim sektorjem poziva Indijo, naj se vključi v dialog s podjetji EU in zanje odpre svoj trg, da bi

(a) bolje podprla nacionalne razvojne cilje in zadovoljila vse večje domače povpraševanje po zagotavljanju televizijskih storitev neposredno do doma (DTH) (prek satelita) in širokopasovnih storitev;

(b) rešila varnostna vprašanja pri mobilnih satelitskih storitvah z novimi tehničnimi rešitvami, ki nacionalnim organom zagotavljajo več kot primeren nadzor nad mobilnimi satelitskimi komunikacijami;

Četrtek, 26. marca 2009

21. pozdravlja zavezanost Indije, da tujim odvetniškim pisarnam dovoli opravljanje dejavnosti v Indiji, saj bo to prineslo veliko korist za indijsko gospodarstvo in pravno stroko ter za evropske odvetniške pisarne s strokovnim znanjem na področju mednarodnega prava in njihove stranke; poziva Komisijo, naj z indijskimi organi v sporazumu o prosti trgovini razišče možnost in obseg liberalizacije pravnih storitev;
22. ugotavlja, da sporazum o prosti trgovini ne bo mogel v celoti učinkovati brez načina 4; poudarja, da obstajajo velike koristi akreditacije poklicnih kvalifikacij na nacionalni ravni in ravni EU ter sporazumov o medsebojnem priznavanju in zahtevah za pridobitev dovoljenj za strokovne storitve v EU in Indiji, kar bi se lahko brez težav vključilo v sporazum o prosti trgovini; kljub temu poziva k temeljiti analizi stanja glede posameznih držav članic;
23. spodbuja Indijo, naj postopoma sprosti bančni in zavarovalniški sektor;
24. poziva Indijo, naj zagotovi, da spremenjeni osnutek predloga zakona o pošti ne bo omejil dostopa na trg za izvajalce kurirskih storitev, in poziva Komisijo, naj zagotovi popolno zavezanost Indije na področju kurirskih storitev ter samooskrbe za hitre prevoznike tovora na letališčih, da bi zaščitili možnosti dostopa na trg tudi v prihodnosti;
25. poziva, naj ima Indija bolj odprt pristop pri izdajanju vizumov za državljane, poslovneže in politike iz držav članic, ki omogočajo večkratni vstop in so veljavni najmanj eno leto;

Naložbe

26. poziva Komisijo, naj v sporazum o prosti trgovini vključi poglavje o naložbah, ki lahko omogoči vzpostavitev sistema informacij na enem mestu za vlagatelje;
27. pozdravlja ustanovitev evropskega podjetniškega in tehnološkega centra v New Delhiju, katerega namen je izboljšati medpodjetniško in tehnološko sodelovanje med Indijo in državami članicami;
28. poudarja, da morajo naložbe za to, da bi bile koristne, spremljati dobro oblikovana pravila in predpisi; pri tem ponovno opozarja na svojo resolucijo z dne 13. marca 2007 o družbeni odgovornosti podjetij: novem partnerstvu ⁽¹⁾; zato poziva Komisijo, naj v sporazumu o prosti trgovini zagovarja pravila za nadnacionalne družbe, s katerimi bo zagotovila, da bodo vlagatelji spoštovali temeljne standarde Mednarodne organizacije dela, družbene in okoljske dogovore ter mednarodne sporazume, da bi se doseglo svetovno ravnovesje med gospodarsko rastjo in višjimi socialnimi in okoljskimi standardi;
29. opozarja, da je treba kljub temu, da poglavja o naložbah sporazuma o prosti trgovini pogosto spremljajo obveze o sprostitvi pretoka kapitala in odpravi nadzora kapitala, te določbe obravnavati izjemno previdno, saj je nadzor kapitala zelo pomemben – zlasti za države v razvoju – da bi se ublažil vpliv finančne krize; poziva EU, naj v mednarodnih forumih spodbudi večjo korporacijsko odgovornost med tujimi podjetji s sedežem v Indiji, ter hkrati poziva, da se doseže sporazum z indijsko vlado o vzpostavitvi učinkovitega sistema za nadzor nad pravicami delavcev v domačih in tujih podjetjih s sedežem v Indiji;
30. poziva Komisijo, naj v sporazum o prosti trgovini kot njegov pomemben del vključi poglavje o naložbah, s čimer bo omogočila nemoten postopek vzajemnega vlaganja v trge s spodbujanjem in zaščito sklenjenih naložb ter z raziskovanjem neposrednih priložnosti; predlaga, da bi tak sporazum o naložbah lahko omogočil vzpostavitev sistema informacij na enem mestu za vlagatelje v obeh gospodarstvih, kjer bi jim razložili razlike v naložbenih pravilih in praksi ter zagotovili informacije o vseh pravnih vidikih;

⁽¹⁾ UL C 301 E, 13.12.2007, str. 45.

Četrtek, 26. marca 2009

Javna naročila

31. obžaluje, da Indija v sporazum o prosti trgovini ne želi vključiti javnih naročil; poziva Komisijo, naj doseže dogovor o učinkovitih in preglednih sistemih javnih naročil; poziva Indijo, naj javna naročila oddaja na podlagi preglednih in pravičnih postopkov ter zagotovi dostop do sistemov javnega naročanja za evropska podjetja;

Trgovina in konkurenca

32. spodbuja izvajanje novega indijskega zakona o konkurenci; meni, da bi morala Evropska unija v sporazum o prosti trgovini vključiti člena 81 in 82 Pogodbe ES, da bi zagotovila zavezanost politiki konkurence;

Politika na področju pravic intelektualne lastnine, industrijska in poslovna politika

33. pozdravlja odločno zavezanost Indije k zagotavljanju trdnega sistema pravic intelektualne lastnine in uporabi prožnosti TRIPS, da bi izpolnila obveznosti na področju javnega zdravstva, zlasti pri dostopu do zdravil; spodbuja strogo izvajanje in uveljavljanje tega sistema; poziva Komisijo in zadevne indijske organe, naj uskladijo ukrepe za učinkovito obravnavanje boja proti ponarejanju, zlasti boja proti ponarejanju zdravil;

34. poziva Evropsko unijo in Indijo, naj zagotovita, da zaradi obveznosti iz sporazuma o prosti trgovini ne bo oviran dostop do osnovnih zdravil, medtem ko se Indija preusmerja z generičnih zdravil in razvija svoje zmogljivosti v industriji, oprti na raziskave;

35. poziva Evropsko unijo in Indijo, naj podpreta ukrepe in pobude, kot so nagradni skladi, patentna združenja in drugi alternativni mehanizmi, da bi podprli dostop do zdravil in inovacije na tem področju, zlasti kar zadeva zapostavljene bolezni;

Trgovina in trajnostni razvoj

36. priznava, da mora biti obsežno poglavje o razvoju bistven del vsakršnega sporazuma o prosti trgovini in zanj velja standarden mehanizem za reševanje sporov;

37. poziva Evropsko unijo in Indijo, naj zagotovita, da se trgovina in neposredne tuje naložbe ne bodo spodbujale na račun omilitve okoljske, osnovne delavske zakonodaje in zakonodaje o varnosti in zdravju pri delu ter standardov na teh področjih;

38. poziva k ratifikaciji in učinkoviti uporabi osnovnih konvencij Mednarodne organizacije dela;

39. je zaskrbljen zaradi dela otrok v Indiji, kjer se otroke zelo pogosto izkorišča v nevarnih in nezdravih razmerah; poziva Komisijo, naj to vprašanje obravnava med pogajanja o sporazumu o prosti trgovini, ter poziva indijsko vlado, naj si čim bolj prizadeva za odstranitev temeljnih vzrokov tega pojava in ga tako odpravi;

40. pozdravlja uvedbo novega indijskega zakona proti delu otrok leta 2006, ki prepoveduje, da bi otroci, mlajši od štirinajst let, delali kot hišni pomočniki ali na stojnicah za prodajo hrane, ter poziva EU, naj še naprej spodbuja Indijo, naj ratificira konvencije Mednarodne organizacije dela: Konvencijo 182 o najslabših oblikah dela otrok, Konvencijo 138 o najnižji starosti za zaposlitev in Konvencijo 98 o pravici do organizacije in skupinskega pogajanja, kar bi pomenilo pozitiven korak k morebitni prepovedi dela otrok;

Četrtek, 26. marca 2009

41. poudarja, da bi EU morala vztrajati pri indijski vladi, naj obravnava vprašanje prisilnega dela, ki v Indiji zadeva milijone ljudi, večinoma iz skupnosti dalitov in adivasijev (domorodnih ljudstev in plemen); ugotavlja, da je v veljavi prepričanje, da to vprašanje ni dobilo zadostne pozornosti zaradi pomanjkanja upravne in politične volje;

42. poziva EU, naj v sporazum o prosti trgovini z Indijo vključi določbo, ki bo zagotavljala, da podjetja EU, ki uporabljajo posebna gospodarska območja, ne smejo biti izvzeta pri spoštovanju temeljnih delavskih pravic in drugih delavskih pravic na podlagi konvencije Mednarodne organizacije dela, ki jih je Indija ratificirala;

43. poudarja, da so klavzule o človekovih pravicah in demokraciji bistven del sporazuma o prosti trgovini; je zaskrbljen zaradi preganjanja verskih manjšin in zagovornikov človekovih pravic v Indiji ter razmer na področju človekovih pravic in varnosti v delu Kašmirja, ki je pod oblastjo Indije;

44. poziva Svet, Komisijo in Indijo, naj zagotovijo, da sporazum o prosti trgovini ne bo škodil zapostavljenim skupinam, kot so daliti in adivasi, ter da bodo morebitnih koristi sporazuma o prosti trgovini deležni vsi člani družbe;

45. pozdravlja zaveze Evropske unije in Indije, da bosta sodelovali na področju civilnih jedrskih raziskav; ugotavlja, da Indija ni podpisnica sporazuma o neširjenju jedrskega orožja ter da ji je skupina jedrskih dobaviteljic odobrila izvezetje; poziva Indijo, naj podpiše sporazum o neširjenju jedrskega orožja;

Vloga Evropskega parlamenta

46. pričakuje, da bosta Svet in Komisija sporazum o prosti trgovini predložila Parlamentu za privolitev v skladu z drugim pododstavkom člena 300(3) Pogodbe ES;

47. poziva Svet in Komisijo, naj potrdita zavezanost Indije za pogajanja o sporazumu o prosti trgovini med EU in novo vlado po prihajajočih splošnih volitvah;

Drugi preudarki

48. ugotavlja hitro rast inflacije v Indiji; se zaveda, da bodo potrebne velike naložbe v infrastrukturo in veliko večje zmogljivosti za pridobivanje energije, če naj Indija ostane konkurenčna kot vse pomembnejša trgovinska partnerica EU; pozdravlja vladni načrt, da za to področje v naslednjih petih letih porabi 500 milijard USD, ter poziva zasebne in javne organe, naj obširno sodelujejo v tem velikem projektu;

49. pozdravlja odprtje nove šrinagarske železniške proge med Baramulo in Kazigundom, ki ga je vodil indijski predsednik vlade, saj bo ta proga zagotovila več tisoč novih delovnih mest za lokalne prebivalce; meni, da bodo tovrstne gospodarske pobude izboljšale možnosti za uspešno in mirno prihodnost Kašmircev;

50. pozdravlja napredek Indije, da postaja darovalka, ne le prejemnica razvojne pomoči;

51. pozdravlja napredek pri sodelovanju na področju raziskav in razvoja, tudi prek okvirnega programa, ki ga financira EU; pozdravlja veliko število indijskih študentov, ki študirajo na evropskih univerzah v programu Erasmus Mundus;

52. poudarja, da lahko gospodarsko sodelovanje med EU in Indijo, če bo podprto s sistemom univerzalnih vrednot Unije, postane zgled za sodelovanje z drugimi državami;

Četrtek, 26. marca 2009

53. pozdravlja začetek posebnih dejavnosti za kulturno sodelovanje med EU in Indijo v obdobju 2007–2009, zlasti na področju izobrazbe, izmenjave študentov, usposabljanja in medkulturnega dialoga;
54. izraža zaskrbljenost nad naraščanjem cen surovin v svetu in njihovega vpliva na najrevnejše prebivalstvo, vključno z indijskim, kar je izziv za stabilno rast in povečuje neenakosti na svetovni ravni; poziva EU in Indijo, naj se celostno uskladita pri celoviti strategiji za soočanje s tem vprašanjem;
55. pozdravlja občuten napredek Indije v smeri splošne osnovne izobrazbe, s čimer se krepi izkoreninjenje revščine in izboljšuje dostop do varne pitne vode, vendar ugotavlja, da je Indija še vedno daleč od večine z zdravjem povezanih razvojnih ciljev tisočletja glede umrljivosti dojenčkov, zdravja mater, nedohranjenosti otrok ter zmanjšanja obolevnosti za malarijo, tuberkulozo in virusom HIV/AIDS; izraža zaskrbljenost, da daliti in adivasiji še najmanj napredujejo v smeri doseganja razvojnih ciljev tisočletja in se še naprej soočajo z diskriminacijo pri naseljevanju, izobrazbi, zaposlovanju ter zdravstvenem varstvu in drugih storitvah;
56. ugotavlja, da razlike ostajajo kljub trajnostni gospodarski rasti; več kot 800 milijonov ljudi živi z manj kot 2 USD na dan; je zlasti zaskrbljen zaradi razmer v zapostavljenih skupinah populacije, zlasti pri ženskah, otrocih, obrobni skupinah in žrtvah diskriminacije, kot so daliti in adivasiji, in podeželskem prebivalstvu: poudarja, da je treba zagotoviti, da sporazum o prosti trgovini ne bo omejil pooblastil, ki jih indijska vlada mora imeti pri boju proti revščini in razlikam; poziva Svet in Komisijo, naj sodelujeta z indijsko vlado, da se izboljša položaj teh skupin in da se preuči njihov prihodnji prispevek k odpravi diskriminacije na podlagi spola in pripadnosti kastam v smislu zgoraj navedene resolucije o položaju človekovih pravic dalitov v Indiji;
57. poudarja, da je vse večje uničevanje okolja v Indiji čedalje hujši problem z nepredstavljivimi posledicami za gospodarstvo, družbo in okolje, zlasti za veliko število Indijcev, ki živijo v revščini, ter zato poudarja, da je zlasti potrebno nepretrgano sodelovanje EU z Indijo na tem področju;
58. je prijetno presenečen nad razvojnim učinkom gospodarske rasti v nekaterih indijskih regijah ter poziva Komisijo, naj podpre raziskave o glavnih vzorcih in osnovnih nacionalnih in podnacionalnih politikah, ki so povzročile te učinke, da bi se olajšalo medregijsko učenje in spodbujale najboljše prakse;
59. pozdravlja zavezo Indije, da bo večji delež javne porabe namenila za zdravstvo, ter spodbuja ta trend, da bi se zagotovil ustrezen dostop do učinkovitega zdravstvenega varstva, zlasti na podeželskih območjih;
60. meni, da mora biti EU posebej pozorna na sektor malih in srednje velikih podjetij v Indiji, ter zato predlaga, da se v vseh programih za razvojno sodelovanje med EU in Indijo okrepi položaj teh podjetij z ukrepi, ki bodo v pomoč pri financiranju tržno usmerjenih lokalnih projektov, ki jih bodo predlagali državljani;
61. pozdravlja razširitev mikrokreditov v Indiji, kar se je pokazalo za učinkovit način za spodbujanje razvoja na najosnovnejši družbeni ravni;

*

* *

62. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic ter Indije.
-

Četrtek, 26. marca 2009

Družbena odgovornost podizvajalskih podjetij v proizvodni verigi

P6_TA(2009)0190

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o družbeni odgovornosti podizvajalskih podjetij v proizvodni verigi (2008/2249(INI))

(2010/C 117 E/29)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 31(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju členov 39, 49, 50 in 137 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 94/45/ES z dne 22. septembra 1994 o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev ali uvedbi postopka obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah ali povezanih družbah na območju Skupnosti ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti ⁽²⁾,
- ob upoštevanju predloga Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o sankcijah zoper delodajalce državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v EU (KOM(2007)0249),
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 26. oktobra 2006 o uporabi Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev ⁽³⁾ in z dne 11. julija 2007 o sporočilu Komisije „Napotitev delavcev na delo v okviru opravljanja storitev – čim boljši izkoristek prednosti in možnosti ob hkratnem zagotavljanju varstva delavcev“ ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju smernic Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj za večnacionalna podjetja,
- ob upoštevanju tristranske deklaracije Mednarodne organizacije dela (MOD) o načelih večnacionalnih podjetij in socialne politike,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. novembra 2005 o socialni razsežnosti globalizacije ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. marca 2007 o družbeni odgovornosti podjetij: novo partnerstvo ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. maja 2007 o spodbujanju dostojnega dela za vse ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. oktobra 2008 o kreptitvi boja proti neprijavljenemu delu ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. julija 2007 o posodabljanju delovnega prava za soočanje z izzivi 21. stoletja ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ UL L 254, 30.9.1994, str. 64.

⁽²⁾ UL L 80, 23.3.2002, str. 29.

⁽³⁾ UL C 313 E, 20.12.2006, str. 452.

⁽⁴⁾ UL C 175 E, 10.7.2008, str. 411.

⁽⁵⁾ UL C 280 E, 18.11.2006, str. 65.

⁽⁶⁾ UL C 301 E, 13.12.2007, str. 45.

⁽⁷⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 321.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0466.

⁽⁹⁾ UL C 175 E, 10.7.2008, str. 401.

Četrtek, 26. marca 2009

- ob upoštevanju sodbe Sodišča Evropskih skupnosti z dne 12. oktobra 2004 v zadevi *C-60/03 Wolff in Müller* ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju študije o odgovornosti v postopkih oddajanja del podizvajalcem v evropskem gradbenem sektorju, ki jo je izvedla Evropska fundacija za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A6-0065/2009),
- A. ker lahko podizvajalstvo obravnavamo kot sestavni del gospodarske dejavnosti,
- B. ker je gospodarska dejavnost v zadnjih 25 letih večja kot kadarkoli prej, kar je pomembno za dvigovanje ravni zaposlenosti v vseh gospodarstvih Evropske unije, in ker ta razvoj koristi velikim in malim podjetjem ter spodbuja podjetništvo,
- C. ker globalizacija in s tem povezana večja konkurenca prinašata spremembe glede organiziranosti podjetij, vključno glede zunanjega izvajanja nestrategskih dejavnosti, oblikovanja mrež in vse pogostejše uporabe podizvajalstva,
- D. ker so zaradi tega povezave med matičnimi podjetji in njihovimi podružnicami ter med glavnimi izvajalci in njihovimi podizvajalci vse bolj zapletene, tako da je vse težje jasno prepoznati različne strukture, dejavnosti in politike, pa tudi naloge ali odgovornost različnih akterjev v proizvodni verigi,
- E. ker imajo te spremembe daljnosežne posledice za delovna razmerja in je včasih težko jasno določiti pravno vejo, ki se uporablja za odnose med različnimi deli proizvodne verige, in ker zato določanje cen in dodeljevanje dela ne spadata več v regulativni okvir industrije,
- F. ker danes proizvodni procesi v mnogih industrijskih panogah potekajo v obliki podaljšane in razširjene razdrobljene proizvodne verige, ki je tako (horizontalna in vertikalna) logistična kot vrednostna veriga ekonomske in proizvodne narave, pri čemer se posamezna področja ali naloge pogosto oddajajo v podizvajanje manjšim podjetjem ali samozaposlenim osebam, kar se v izkazih podjetij kaže tako, da neposredne stroške za delovno silo nadomestijo stroški podizvajanja, storitev ali nabavni stroški na podlagi računov in storitvenih pogodb,
- G. ker podizvajalce pogosto izkoriščajo enega proti drugemu, so delavci tako naročnikov v javnih razpisih kot podizvajalcev pod pritiskom glede delovnih pogojev,
- H. ker je Parlament že opozoril na pojav lažno samozaposlenih oseb, enaka težava pa se pojavlja tudi pri podizvajalcih,
- I. ker podizvajanje in zunanje izvajanje v pravno neodvisnih podjetjih ne pomeni neodvisnosti, podjetja na nižji stopnji vrednostne verige, razen specializiranih podizvajalcev, ki uporabljajo visoko tehnologijo ali opravljajo druge visoko strokovne dejavnosti, pa pogosto ne morejo delovati pod enakimi pogoji kot glavni izvajalci,
- J. ker podizvajalstvo kljub številnim pozitivnim vidikom in omogočanju rasti proizvodnih zmogljivosti ustvarja tudi gospodarsko in socialno neravnovesje med delavci in lahko pospeši slabšanje delovnih razmer, kar je zaskrbljujoče,

⁽¹⁾ Zadeva *C-60/03 Wolff in Müller* [2004] ECR I-9553.

Četrtek, 26. marca 2009

- K. ker se lahko podizvajalstvo izvaja prek agencij za pogodbeno zaposlovanje in podjetij, ki izključno posredujejo delovno silo za določen čas in občasno delujejo kot tako imenovani „poštni nabiralniki“, pogosto pa se za ta namen dodeli le eno naročilo oziroma se najamejo delavci samo za ta namen; ker takšne prakse poudarjajo hitro spremenljivo naravo gradbene industrije in drugih sektorjev, v katerih so zaposlitvena razmerja pogosto negotova,
- L. ker se v čezmejnem kontekstu težave, povezane z negotovim delovnim mestom, pokažejo, ko so delavci na primer napoteni na delo v tretjo državo članico,
- M. ker se delovna razmerja v gradbenem sektorju na novo opredeljujejo, hkrati pa se je zmanjšala neposredna družbena odgovornost glavnega izvajalca, saj se delo oddaja podizvajalcem in agencijam za zaposlovanje, tako da je zagotavljanje poceni in pogosto nekvalificirane delovne sile sestavni del podizvajalstva na nižjih ravneh,
- N. ker so nekateri sektorji, zlasti gradbeni sektor, še posebej izpostavljeni zlorabam v njihovih pogosto zapletenih podizvajalskih verigah,
- O. ker mora osnovno načelo enakega plačila za enako delo na enakem delovnem mestu veljati za vse zaposlene, ne glede na njihov status in vrsto pogodbe, in se tudi izvajati,
1. poziva javne organe in vse zainteresirane strani, naj storijo, kar je v njihovi moči, da bi povečali osveščenost delavcev o njihovih pravicah v sklopu različnih instrumentov (kot so delovno pravo, kolektivni sporazumi, kodeksi ravnanja), ki urejajo njihovo delovno razmerje in delovne razmere v podjetjih, za katera delajo, ter pogodbeno razmerja v podizvajalskih verigah;
 2. poziva Komisijo, naj v podjetjih osvešča o dobri praksi, obstoječih smernicah in standardih ter praksah družbene odgovornosti, ne glede na to, ali gre za glavne izvajalce ali podizvajalce;
 3. ponovno poziva Komisijo, naj vložijo predlog o izvajanju agende za dostojno delo za delavce, zaposlene v podizvajalskih podjetjih, zlasti o spoštovanju temeljnih delovnih standardov, socialnih pravic, o usposabljanju zaposlenih in enakem obravnavanju;
 4. poudarja, da morajo podizvajalska podjetja v proizvodni verigi uporabljati novo tehnologijo, da bi se izboljšala kakovost proizvodnje in delovnih mest;
 5. poziva nacionalne javne organe, naj sprejmejo ali nadalje razvijejo pravne določbe, ki bodo iz javnega naročanja izključile podjetja, za katera je bilo ugotovljeno, da so kršila delovno pravo, kolektivne pogodbe ali kodekse ravnanja;
 6. pozdravlja sprejetje nadnacionalnega pravnega okvira, o katerem so se dogovorila posamezna večnacionalna podjetja in svetovne sindikalne federacije, oblikovan pa je bil za zaščito delovnih standardov v večnacionalnih podjetjih, njihovih podizvajalcih in podružnicah v različnih državah ter opredeljuje status odvisnega delavca in zagotavlja socialno zaščito ne glede na posamezne pogoje zaposlitve;
 7. je seznanjen s sodbo v zadevi *Wolff in Müller*, v kateri je Sodišče ugotovilo, da nemška nacionalna shema odgovornosti ni kršila zakonodaje Skupnosti, ampak je bila namenjena zagotavljanju zaščite delavcem, napotnim v tujino;
 8. je seznanjen z izidom javnega posvetovanja o zeleni knjigi Komisije z naslovom „Posodabljanje delovnega prava za soočanje z izzivi 21. stoletja“ (KOM(2006)0708); v zvezi s tem podpira namero Komisije, da sprejme potrebne ukrepe za razjasnitev pravic in obveznosti vseh strani v podizvajalskih verigah, da bodo lahko delavci učinkovito izkoristili svoje pravice;

Četrtek, 26. marca 2009

9. pozdravlja dejstvo, da se je osem držav članic (Avstrija, Belgija, Finska, Francija, Nemčija, Italija, Nizozemska in Španija) odzvalo na težave, povezane z dolžnostmi podizvajalcev v vlogi delodajalcev in oblikovalo nacionalne sheme odgovornosti; druge države članice spodbuja, naj razmislijo o oblikovanju podobnih shem; vendar poudarja, da je izvajanje pravil v čezmejnih procesih podizvajanja posebej težavno, če imajo države članice na tem področju različne predpise;
10. poudarja, da je v raziskavi Evropske fundacije za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer poudarjeno, da je omejena odgovornost, na primer omejitev le na eno komponento verige, eden od razlogov za neučinkovitost predpisov;
11. opozarja na posebne izzive, s katerimi se soočajo mala podjetja; poziva politične akterje, naj razvijejo ustrezna orodja za izboljšanje osveščenosti med malimi podjetji;
12. opozarja vse zainteresirane strani, da je že v svoji zgoraj omenjeni resoluciji z dne 26. oktobra 2006 o napatitvi delavcev Komisijo pozval, naj uredi vprašanje skupne in solidarne odgovornosti splošnih ali glavnih izvajalcev, da bi obravnavala zlorabe pri sklepanju pogodb s čezmejnimi delavci kot podizvajalci ali zunanjimi izvajalci ter da bi vzpostavila pregleden in konkurenčen notranji trg za vsa podjetja;
13. ponovno poudarja svoje sporočilo s pozivom Komisiji, naj oblikuje jasno opredeljen pravni instrument Skupnosti, s katerim bo uvedla skupno in solidarno odgovornost na ravni Skupnosti, pri tem pa spoštovala različne pravne sisteme držav članic ter načeli subsidiarnosti in sorazmernosti;
14. poziva Komisijo, naj izvede oceno učinka na dodano vrednost in izvedljivost instrumenta Skupnosti o verižni odgovornosti in s tem kot načina za izboljšanje preglednosti v postopkih oddajanja del podizvajalcem ter za boljše izvajanje zakonodaje Skupnosti in nacionalne zakonodaje; poudarja, da morala ta študija zajeti več sektorjev;
15. je prepričan, da bi instrument Skupnosti o verižni odgovornosti koristil delavcem, pa tudi organom držav članic, delodajalcem, zlasti pa malim in srednje velikim podjetjem, v boju proti sivi ekonomiji, saj bi jasna in pregledna pravila Skupnosti sumljive izvajalce izločila s trga in s tem izboljšala delovanje notranjega trga;
16. ugotavlja, da vsi ukrepi, ki delavce seznanjajo z njihovimi pravicami in jih podpirajo pri njihovem uveljavljanju, bistveno prispevajo k spodbujanju družbene odgovornosti podjetij; spodbuja države članice, naj dosledno zagotavljajo, da bodo delavci seznanjeni s svojimi pravicami; meni, da nosijo posebno odgovornost za to socialni partnerji;
17. poziva Komisijo, naj okrepi svoja prizadevanja za spodbuditev količine in kakovosti sodelovanja in usklajevanja med nacionalnimi upravnimi organi, inšpektorati, državnimi organi pregona, organi socialne varnosti in davčnimi organi; poleg tega poziva države članice, naj uvedejo stroge inšpekcijske postopke in naj spodbujajo tesnejše vezi med nacionalnimi inšpektorati za delo ter s tem omogočijo okrepljeno sodelovanje in usklajevanje med njimi; poziva Komisijo, naj oblikuje merila kakovosti za inšpektorate za delo ter izvede študijo izvedljivosti o možnostih za ustanovitev mreže inšpektoratov za delo na ravni Skupnosti;
18. poudarja, da je treba podpirati spodbude za podjetja, da bi si v dobri veri čim bolj prizadevala, da podizvajalci ne bi kršili delovne zakonodaje, na primer sistemov certificiranja in kodeksov ravnanja, tudi s poročanjem oblastem in s prekinitvijo pogodb s podizvajalci, ki ravnavo nezakonito, da bi se izognil skupni in solidarni odgovornosti za tovrstne kršitve;
19. poziva socialne partnerje, naj se zavzamejo za spodbujanje kooperativnega podizvajanja v primeru specifičnih enkratnih naročil in za omejitev podizvajanja podizvajanja, ter pozdravlja pripravo okvirnih sporazumov, ki opredeljujejo družbeno odgovornost in splošno odgovornost v verigi kot dodatek osnovnim predpisom;

Četrtek, 26. marca 2009

20. svari pred navzkrižjem med določbami kodeksov ravnanja in delovne zakonodaje, kodeksov ravnanja, standardov in smernic, ki jih sprejmejo javni organi, in veljavnimi kolektivnimi pogodbami ter njihovim prekrivanjem in podvajanjem; zato poudarja, da morajo podjetja prednostno upoštevati kodekse ravnanja, standarde in smernice, pripravljene na nadnacionalni (OECD, MOD), nacionalni ali sektorski ravni;
21. vse zainteresirane strani, predvsem delodajalce, opozarja na njihove obveznosti glede obveščanja, posvetovanja in soodločanja delavcev, predvsem na obveznosti iz pravnih instrumentov Skupnosti in nacionalnih pravnih instrumentov;
22. predlaga, da se v nacionalni zakonodaji zagotovi možnost usklajevanja družinskega in poklicnega življenja za delavce v podizvajalskih podjetjih v proizvodni verigi ter učinkovito izvajanje direktiv o porodniškem in starševskem dopustu;
23. poziva Komisijo, naj zagotovi učinkovito upoštevanje Direktive 96/71/ES in naj po potrebi sproži postopke za ugotavljanje kršitev; poleg tega poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo ukrepe za izboljšanje dostopa napotenih delavcev do informacij, okrepitev usklajevanja in upravnega sodelovanja med državami članicami, vključno z opredelitvijo vloge uradov držav članic za sodelovanje, in razrešitev težav glede čezmejnega izvajanja, ki ogrožajo učinkovito izvajanje Direktive 96/71/ES;
24. poudarja, da je mogoče sprejeti učinkovitejše ukrepe proti možnim negativnim socialnim posledicam podizvajanja z izboljšanjem okrepljenega socialnega dialoga med organizacijami delodajalcev in sindikati;
25. naroča svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Cene hrane v Evropi

P6_TA(2009)0191

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o cenah hrane v Evropi (2008/2175(INI))

(2010/C 117 E/30)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 33 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 9. decembra 2008 z naslovom „Cene hrane v Evropi“ (KOM(2008)0821),
- ob upoštevanju svoje študije z dne 20. oktobra 2007 o vrzeli med proizvodnimi cenami in cenami, ki jih plača potrošnik,
- ob upoštevanju študije Komisije z dne 28. novembra 2006 z naslovom „Konkurenčnost evropske prehrabene industrije - Ekonomska in pravna ocena“,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. maja 2008 z naslovom „Reševanje vprašanja naraščajočih cen hrane – Smernice za ukrepanje EU“ (KOM(2008)0321),

Četrtek, 26. marca 2009

- ob upoštevanju svoje izjave z dne 19. februarja 2008 o preiskavi in odpravi zlorabe moči velikih supermarketov, delujočih v Evropski uniji ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 7. aprila 2005 o sektorju velikih trgovcev na drobno – trendi in vplivi na kmete in potrošnike ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 22. januarja 1997 o vertikalnih omejitvah v konkurenčni politiki ES (KOM(1996)0721),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2007 o rasti cen živil in krme ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju tekočega sistematskega pregleda skupne kmetijske politike (SKP),
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A6-0094/2009),
- A. ker je Evropsko unijo in svet nedavno doletela velika nestabilnost cen hrane z deloma velikimi povišanji cen in negotovim vplivom na kmetijski sektor, saj nekaterim rast cen prinaša koristi, drugi – predvsem v živinoreji in predelavi hrane – pa se soočajo z veliko večjimi stroški,
- B. ker je prišlo tudi do znatnega povišanja stroškov kmetijske proizvodnje kot posledice povišanja cen snovi, kot so gnojila in fitofarmaceutvska sredstva, in ker danes kljub dejstvu, da cene proizvajalcev strmo padajo, to ne gre v korak z upadom proizvodnih stroškov na enaki ravni in v enakem obdobju,
- C. ker upad cen za kmetijske proizvode, ki ni povezan z upadom proizvodnih stroškov, povzroča nevzdržni finančni položaj kmetov, od katerih jih veliko opusti proizvodnjo zaradi nezadostne donosnosti,
- D. ker so posamezne države članice ugotovile, da veliki proizvajalci za iste proizvode določajo zelo različne cene,
- E. ker so bile po Evropski uniji ugotovljene velike cenovne razlike glede porazdelitve med proizvodnimi in maloprodajnimi cenami, ki jih v posameznih primerih ni mogoče razložiti s stroški, povezanimi s predelavo, distribucijo in prodajo izdelkov,
- F. ker je treba pri analizi cen in njihovega razvoja upoštevati celotno preskrbovalno verigo; ker je prehrabeni sektor razdrobljen in preskrbovalna veriga, ki vključuje veliko posrednikov, zelo zapletena,
- G. ker so določena velika podjetja, dejavna v predelavi, v zadnjih letih povečala svoje tržne deleže,
- H. ker se je v zadnjih letih konkurenčna struktura živilske preskrbovalne verige znatno spremenila, stopnja koncentracije proizvajalcev živil ter trgovcev na debelo in drobno pa povečala,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0054.

⁽²⁾ UL C 255, 14.10.2005, str. 44.

⁽³⁾ UL C 263 E, 16.10.2008, str. 621.

Četrtek, 26. marca 2009

- I. ker znaki od vsepovsod v Evropski uniji kažejo na to, da veliki trgovski centri uporabljajo svojo kupno moč za zbijanje cen, ki jih plačujejo dobaviteljem, do nevdržnih ravni in jim vsiljujejo nepošteno pogoje, ker veliki trgovci na drobno po vsej Evropski uniji hitro postajajo nekakšni vratarji, saj nadzorujejo dostop kmetov in drugih dobaviteljev do potrošnikov,
- J. ker so cene življenjskih potrebščin v Evropski uniji v povprečju petkrat višje od odkupnih cen kmetijskih proizvodov; ker so kmetje v Evropski uniji pred 50 leti prejeli približno polovico maloprodajne cene hrane, ta delež pa je – z roko v roki z znatno višjo stopnjo predelave živil - od takrat močno padel,
- K. ker je kljub temu, da je financiranje skupne kmetijske politike v teku let prispevalo k zagotavljanju nižjih cen za potrošnike, mogoče opaziti, da so cene za potrošnike kljub upadu cen v kmetijskem sektorju še vedno visoke oziroma niso padle,
- L. ker je visoka stopnja samooskrbe za EU strateško smiseln položaj in ker si je treba v tem smislu prizadevati za močan položaj primarnih proizvajalcev EU kot nosilcev naše oskrbe s hrano,
- M. ker je neravnovesje pogajalske moči med kmetijskimi proizvajalci in preostalo preskrbovalno verigo privedlo do ohranjanja močnega pritiska na marže proizvajalcev v kmetijskem sektorju,
 1. meni, da je v skladu s Pogodbo ES ohranitev primerne ravni cen proizvajalcev in maloprodajnih cen in zagotovitev poštene konkurence v javnem interesu EU, zlasti kar zadeva strateško pomembno trgovino s kmetijskimi in živilskimi proizvodi;
 2. meni, da če konkurenca zagotavlja potrošnikom hrano po konkurenčnih cenah, potem mora zagotavljati tudi kmetom stalni dohodek na podlagi cen, ki krijejo proizvodne stroške, in primerno plačilo za njihovo delo, da se zagotovi varnost preskrbe s kakovostno hrano;
 3. meni, da na mehanizem prenosa cen ter na vrzel med proizvodnimi in maloprodajnimi cenami vplivajo številni dejavniki; med temi dejavniki omenja tržno vedenje akterjev v preskrbovalni verigi, npr. predelovalne industrije ter trgovcev na debelo in drobno, delež nekmetijskih stroškov (na primer energije in dela), zakonodajne in ureditvene okvire, pokvarljivost proizvodov, način predelave, trženja in ravnanja s proizvodi ali nakupovalne želje potrošnikov;
 4. meni, da so najodločilnejši dejavniki, ki močno vplivajo na mehanizem prenosa cen ter na vrzel med proizvodnimi in maloprodajnimi cenami, naraščajoča koncentracija vzdolž celotne živilske preskrbovalne verige, stopnja predelave proizvodov in povišanje cen, povezanih z drugimi zunanjimi stroškovnimi dejavniki, ter špekuliranje s kmetijskim blagom; zato poudarja svoje mnenje, da so instrumenti za regulacijo trga pomembni in v sedanjem okolju potrebni bolj kot kadarkoli;
 5. pritrjuje Komisiji, da dogajanja v zvezi s ponudbo in povpraševanjem kot tudi pomanjkljivosti in delovanju živilske preskrbovalne verige znatno prispevajo k naraščanju cen živil; vendar poudarja, da je tudi špekuliranje na finančnih trgih znatno prispevalo k izkrivljanju mehanizma oblikovanja cen;
 6. poziva Komisijo, naj čim prej naroči preiskavo v obliki študije o porazdelitvi dobičkov v proizvodni in distribucijski verigi, kot je bila na podlagi preteklega predloga Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja Evropskega parlamenta v okviru proračunskega postopka predvidena v proračunu za leto 2009; obravnava to kot prvi korak k spodbujanju preglednosti te verige;
 7. obžaluje postopno odpravljanje intervencijskih ukrepov EU na kmetijskem trgu, saj to odločilno prispeva k močnim nihanjem cen; meni, da je treba uvesti nove instrumente za upravljanje trga, da bi zagotovili večjo stabilnost prihodkov proizvajalcev ter da bi lahko potrošnikom ponudili dostopne cene;

Četrtek, 26. marca 2009

8. meni, da so za stabiliziranje kmetijskega sektorja in trga kmetijskih živil in za ohranjanje trajnostne kmetijske proizvodnje EU s primernimi cenami nujni instrumenti upravljanja trga v okviru skupne kmetijske politike, da se prepreči „pregrevanje“ pri končnih cenah in proizvodnih dejavnostih;

9. meni, da je primerjava med Evropsko unijo in ZDA, ki jo uporablja Komisija v zvezi s produktivnostjo, docela smiselna, vendar ne more predstavljati absolutne podlage za idealno mero produktivnosti v živilskem sektorju (zlasti v kmetijski proizvodnji in predelavi) v Evropski uniji; poudarja, da se kmetijski in živilski sektor Evropske unije zelo razlikuje od tega sektorja v ZDA, tako glede vrst in področij, ki jih zajema, kot tudi glede prevladujočih pogojev in veljavnih predpisov;

10. meni, da je treba spodbujati krepitev konkurenčnosti ter inovacijske moči primarnega kmetijskega sektorja, saj to primarnim proizvajalcem ponuja več možnosti za diverzifikacijo pri njihovem upravljanju ter zmanjšuje odvisnost od drugih delov proizvodne in distribucijske verige;

11. meni, do bi koncentracija ponudbe kmetijske proizvodnje prek organizacij proizvajalcev, zadrug in podobnih ustanov omogočila novo določitev njene teže v živilski verigi, s čimer bi se pogajalski položaj kmetov okrepil in njihovi proizvodi dobili večjo dodano vrednost ter prodajne poti bolj približale potrošnikom;

Pomanjkljivosti na trgu hrane

12. opozarja, da močan tržni položaj pomeni izrazito prednost zlasti v kmetijsko-prehrabnem sektorju zaradi neprilagodljivosti cen kmetijske ponudbe na eni strani in povpraševanja potrošnikov na drugi;

13. je zaskrbljen zaradi tržnih praks, kakršno je prodajanje blaga pod nabavno ceno za spodbujanje povečanja obiskov v supermarketih; podpira prepoved prodajanja hrane pod nabavno ceno in podpira države članice, ki so že uvedle ukrepe proti temu; želi več ukrepanja na ravni EU proti takšni agresivni cenovni politiki in drugim protikonkurenčnim praksam, kot so povezovanje izdelkov ali katerakoli zloraba prevladujočega tržnega položaja;

14. meni, da cene, nižje od stroškov, ki že same po sebi za nobeno podjetje niso donosne, lahko za kratko obdobje vzdržijo samo velika (diferencirana) podjetja in to samo za iztiskanje konkurentov s trga; meni, da takšna praksa dolgoročno ne koristi niti potrošniku niti trgu;

15. je zaskrbljen tudi zaradi drugih primerov, kjer trgovina izrablja svojo tržno moč, vključno s pretirano dolgimi plačilnimi roki, zaračunavanjem za uvrstitev v ponudbo, zaračunanjem umestitve na police, grožnjami z umikom iz ponudbe, retroaktivnimi popusti na blago, ki je že prodano, neupravičenimi prispevki za stroške maloprodajnega oglaševanja ali zahtevami po ekskluzivni dobavi;

16. poudarja, da sta v nekaterih državah članicah nakupni in prodajni del trga enako koncentrirana, kar še poslabšuje učinek izkrivljanja na celem trgu;

17. poudarja, da bodo na odločitve kmetov o tem, kaj bodo proizvajali, glede na reformo skupne kmetijske politike in zlasti ločevanje, bolj vplivali namigi s trga, ki jih ne sme okrniti pretirana koncentracija v maloprodajnem sektorju; meni, da bo povečanje uvoza hrane v EU verjetno znižalo cene kmetijskih proizvodov;

18. opozarja, da lahko trgovci na drobno izkoriščajo oznake, kakršna je „fair trade“ (pravična trgovina), za povečevanje svojega dobička; zato poziva za omejitve takšnih poslovnih praks ter nadziranje uporabe takšnih navedb, k strategiji za podporo in razvoju pravične trgovine po vsej EU;

Četrtek, 26. marca 2009

19. ugotavlja, da lahko koncentracija trga na različnih ravneh živilske preskrbovalne verige kratkoročno vodi v nižje cene hrane, vendar pa je treba na srednji in dolgi rok paziti, da to ne škoduje svobodni konkurenci ter malih proizvajalcev posledično ne izrinja s trga in potrošniku ne omejuje izbire;

20. opozarja, da so mnoga mala in srednja podjetja v sektorju prehrane izredno ranljiva, zlasti če so večinoma odvisna od enega velikega podjetja; ugotavlja, da velika podjetja v živilski preskrbovalni verigi pogosto več dobaviteljev prisilijo v tekmovanje, kdo bo ponudil najnižjo ceno, in da morajo mala podjetja za obstanek na trgu zniževati stroške in dobiček, to pa pomeni nižja plačila kmetom, slabši dostop do trga in manjše število prodajnih poti za mala in srednja podjetja, manj zaposlenih in nižjo kakovost proizvodov za potrošnike;

21. je zaskrbljen zaradi povečane ravni špekuliranja s hrano na finančnih trgih; poziva Komisijo, naj o tem sproži preiskavo; čaka na sklepe skupine na visoki ravni za konkurenčnost agroživilske industrije in to skupino spodbuja, naj predlaga učinkovite ukrepe za spopadanje z neravnovesjem na trgu;

22. ima še naprej zadržke glede sklepov Komisije, po katerih naj špekuliranje na finančnih trgih ne bi znatno prispevalo k postopku oblikovanja cen; meni, da bi morala Komisija sprejeti pobude za okrepljen nadzor nad terminskimi trgi za osnovne kmetijske proizvode;

23. meni, da se Komisija trenutno omejuje na enostransko razlaganje razpoložljivih podatkov, saj ne upošteva možnih učinkov špekulativnih investicij v termenske trge, kot so med drugim:

- povišanje cen za končne kupce (proizvajalce in potrošnike), ki je posledica ustvarjanja napačnih pričakovanj v zvezi z razvojem cen,
- nastajanje ovir in dodatnih negotovosti za novoustanovljena in mala proizvodna podjetja, ki se opirajo na kmetijske proizvode, kar vodi v možno oblikovanje ovir za vstop na trg in za postopek krepitev konkurence na določenih trgih,
- nepravilna (socialne in geografske) prerazdelitev presežka iz prodaje kmetijskih proizvodov v breme kmetov/proizvajalcev oz. v korist posrednikov in špekulantov;

24. v nasprotju z ocenami Komisije poudarja, da je še bolj nujno preveriti nove regulativne predpise za termenske trge, saj obstajajo dokazi, da špekuliranje že povzroča težave pri cenah za osnovna živila in s tem tudi na trgih ter v proizvodnih podjetjih, ki so od njih odvisna;

25. meni, da je Komisija v zadnjih petih letih izboljšala nadzor nad karteli z uvedbo boljše zakonodaje na področju konkurence in izvajanjem obstoječih predpisov; meni, da so ukrepi, kot so prošnje za prizanesljivost, postopek poravnave in računalniška forenzika, pomembno prispevali k izboljšanju stanja; vendar meni, da so še vedno potrebne vsebinske izboljšave in boljše izvajanje v državah članicah;

26. člana Komisije, pristojnega za konkurenco, opozarja na zgoraj navedeno pisno izjavo o preiskavi zlorabe moči velikih supermarketov, ki delujejo v Evropski uniji, ki jo je sprejel Parlament, ter na ustrezne popravilne ukrepe; izraža razočaranje, da Komisija ni upoštevala v izjavi navedenih pozivov; zahteva v zvezi s tem preiskavo o tržni koncentraciji in oblikovanju kartelov v maloprodaji ter kazenske sankcije za nezakonito delovanje;

27. poziva Komisijo, naj v svojih letnih poročilih analizira vrzel med proizvodnimi cenami in cenami, ki jih plačajo potrošniki, razlike med cenami v državah članicah in razlike v ceni med različnimi kmetijskimi proizvodi;

Četrtek, 26. marca 2009

28. opozarja, da imajo zelo velika podjetja očitne in znane gospodarske prednosti (ekonomija obsega), ki vodijo v znižanje stroškov in s tem tudi cen; vendar poudarja, da morajo ukrepi za izboljšanje živilske preskrbovalne verige podpirati oblikovanje učinkovitih sistemov (npr. grozdi, mreže in panožna združenja), da bi kmetijskemu sektorju omogočili izkoriščanje teh prednosti, da se bodo podjetja v naslednji stopnji sposobna zoperstaviti pritisku na njihove dobičke;

29. je globoko zaskrbljen, da Komisija v svojem zgoraj omenjenem sporočilu o cenah hrane v Evropi pri pregledu najpogostejših protikonkurenčnih praks v živilski preskrbovalni verigi ne navaja zlorabe prevladujočega položaja na trgu, ki jo je moč opaziti v maloprodaji in v določeni meri v tudi trgovini na debelo; meni, da protikonkurenčna ravnanja, ki jih kažejo podjetja z visokim tržnim deležem, kot so ekskluzivne pogodbe ali obvezna vezava proizvodov, pomenijo precejšnje nazadovanje v smislu poštene konkurence v živilski preskrbovalni verigi;

Vloga Evropske unije

Odziv na neravnovesje na trgu

30. podpira odločitev Komisije, da predlaga učinkovit sistem EU za spremljanje trga, ki bo zaznal cenovne trende in vhodne stroške vzdolž celotne preskrbovalne verige; meni, da bi moral ta sistem zagotoviti preglednost in dopuščati čezmejne primerjave med podobnimi proizvodi; meni, da mora biti ta sistem vzpostavljen v tesnem sodelovanju z Eurostatom in nacionalnimi statističnimi organi ter da mora delovati v tesni povezavi z mrežo evropskih centrov za varstvo potrošnikov; opozarja na načelo, da je treba dodatne stroške in bremena ohraniti znotraj razumnih meja;

31. poziva Komisijo, naj določi pravni okvir Skupnosti, ki med drugim obsega temeljito preoblikovanje Direktive 2000/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih posli⁽¹⁾ in spodbuja uravnotežene odnose med različnimi akterji živilske verige, preprečuje zlorablajoče prakse ter spodbuja pravičnejšo razdelitev trgovinskih marž;

32. poziva organe za varstvo konkurence na nacionalni in ravni EU, naj raziščejo in ocenijo maloprodajne cene po vsej Evropski uniji, da bi zagotovili spoštovanje pravil konkurence in določili odgovornost različnih akterjev, ki sestavljajo verigo dodane vrednosti; poudarja, da je treba znižanje cen kratkoročno prenesti na potrošnike, med tem ko morajo povišanja cen hitreje koristiti proizvajalcem;

33. meni, da je mogoče doseči večjo preglednost v strukturi stroškov z vzpostavitvijo vseevropske baze podatkov, ki bi bila državljanom lahko dostopna in bi vsebovala referenčne cene proizvodov in vhodnih surovin ter informacije o stroških za energijo, plačah, najemninah, dajatvah in prispevkih po vsej Evropi; poziva Komisijo, naj oblikuje načrt za takšen elektronski sistem na podlagi obstoječih nacionalnih modelov, kot je francoski „*observatoires des prix*“; meni tudi, da je treba v sodelovanju z Organizacijo Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO) vzpostaviti mednarodni opazovalni center za kmetijske proizvode, proizvodne stroške in cene hrane za boljše spremljanje teh podatkov na mednarodni ravni;

34. poziva posamezne udeležence proizvodne in distribucijske verige, naj skupaj zasnujejo preverjeno prakso oziroma „tabele indikatorjev napredka“ za spodbujanje preglednosti cen na področju kmetijskih proizvodov;

35. poziva upravne organe držav članic in Komisijo, naj izvedejo podrobno raziskavo in analizo prenosa cen in dobičkov, ki nastanejo med odkupno ceno kmetijskega proizvoda in končno ceno za potrošnika, ter analizo položaja in števila supermarketov, njihovega prometa ter specifičnih logističnih in energijskih stroškov; poziva organe držav članic in Komisijo, naj preverijo, ali so merila za določitev prevladujočega položaja na trgu še vedno primerna glede na dogajanja na maloprodajnem trgu; poziva k ponovni vzpostavitvi delovne skupine za živilsko preskrbovalno verigo pri Komisiji, ki bo sodelovala z nacionalnimi organi za varstvo konkurence;

⁽¹⁾ UL L 200, 8.8.2000, str. 35.

Četrtek, 26. marca 2009

36. ugotavlja, da je eden izmed razlogov za razlike med proizvodnimi cenami in cenami, ki jih plačujejo potrošniki, neravnotežje v živilski verigi in da Evropska unija kljub temu nima na voljo zadostnih podpornih ukrepov za spodbujanje organizacij proizvajalcev prek zadrug in drugih organizacij, da bi spodbudile koncentracijo ponudbe; zahteva, naj Komisija vzpostavi ukrepe, tako v okviru skupne kmetijske politike kot tudi drugih področnih politik EU, za spodbujanje teh organizacij, kar bo vodilo do nadaljnje organizacije trga in krepitve pogajalskega položaja proizvajalcev nasproti preostalim členom živilske verige;

37. predlaga, naj nacionalni organi za varstvo konkurence, ki jim zakonodaja Skupnosti nalaga široko vlogo glede spremljanja konkurence v vseh stopnjah živilske preskrbovalne verige, okrepijo svoje sodelovanje, ki ga usklajuje Komisija z odprtimi metodami sodelovanja, pri spremljanju stroškov proizvodnje in trgovine, da bi zagotovili dobro delovanje notranjega trga;

38. glede na to, da maloprodajo zaznamujejo predvsem nacionalne pravne, gospodarske, politične in kulturne dejavnike, meni, da je v okviru Evropske mreže organov za varstvo konkurence smotrno uporabljati večjo izmenjavo informacij ter po potrebi usklajevati ukrepe držav članic v zvezi s preiskavo protikonkurenčnega vedenja podjetij, ki delujejo v EU;

39. poziva, da je treba v okviru lizbonske strategije podpirati nacionalne načrte za zmanjševanje in odpravo neupravičenih regulativnih posegov v maloprodajo, ki omejujejo konkurenco ter nemoteno delovanje živilske preskrbovalne verige v škodo potrošnikov;

40. meni, da je treba uporabiti program prizanesljivosti tako na nacionalni ravni kot tudi na ravni EU, da se bo pristojni organi za konkurenco lahko seznanili z več protikonkurenčnimi praksami v živilski preskrbovalni verigi;

41. opozarja, da poleg pravil Skupnosti o konkurenci obstaja tudi veliko drugih ukrepov na ravni EU, ki določajo delovanje maloprodaje, med drugim predpisi Skupnosti o notranjem trgu kot tudi zakonodaja Skupnosti na področju varstva potrošnikov; poudarja, da so vsi ti ukrepi skladni drug z drugim in jih je za najboljše rezultate v zvezi z maloprodajnimi cenami treba usklajevati centralno na ravni EU;

42. poudarja, da se je treba na sedanjo prehransko krizo odzvati tudi na mednarodni ravni; poziva k vzpostavitvi mednarodne mreže, katere jedro bo Organizacija za prehrano in kmetijstvo, ki bo zagotovila zadostne svetovne zaloge hrane;

43. poziva Komisijo, naj doseže sporazum s Svetovno trgovinsko organizacijo (STO), ki kmetijstvu dopušča dovolj maneverskega prostora, da lahko preživi v konkurenci s tretjimi državami; meni, da sprejetje neposlovnih zadev odločilno prispeva k ohranjanju proizvodnih standardov EU in zagotavljanju njihovega upoštevanja;

44. zahteva, da se za določena osnovna živila – podobno kot pri naftnih proizvodih – predvidi pripravljenost na krizo in skladiščenje na ravni EU;

45. poziva k uvedbi mehanizmov za boj proti špekuliranju na finančnih trgih s kmetijskimi proizvodi in finančnimi instrumenti, ki temeljijo na teh proizvodih; podpira namen Komisije, da bo preučila, s katerimi ukrepi bi bilo mogoče prispevati k zmanjšanju nestanovitnosti cen na trgih kmetijskih proizvodov;

46. poziva k ukrepom v podporo sodelovanju med malimi kmetijskimi proizvajalci, da bodo lahko konkurenčni velikim proizvajalcem, predelovalcem in trgovcem na drobno; meni, da morajo države članice in Evropska unija zagotoviti obstoj različnih oblik trgovine in preprečiti popolno liberalizacijo trga s hrano, ki bi vodila v nadaljnjo koncentracijo; poziva Komisijo, naj pripravi zeleno knjigo o krepitvi organizacij proizvajalcev, zasnovah, učinkovitih za celotno verigo, ter problematiki tržne moči velikih trgovcev na drobno;

Četrtek, 26. marca 2009

47. poziva Komisijo, naj okrepi nadzor nad uvozom živil glede upoštevanja zlasti higienskih in okoljskih standardov EU, da potrošniki EU z uvoženimi proizvodi ne bodo izpostavljeni večjemu tveganju;
48. meni, da je treba opozoriti na nujnost močnejše koncentracije kmetijske ponudbe s podpiranjem različnih pravnih oblik povezovanja, da bi tako na novo določili pomembnost v živilski verigi, povečali dodano vrednost proizvodov kmetov in okrepili njihov pogajalski položaj nasproti preostalim akterjem v trgovini;
49. poziva k ponovni vzpostavitvi evropske svetovalne službe za proizvajalce živil, ki bo organizacijam kmetov in proizvajalcev svetovala o distribuciji proizvodov, maloprodajnem trgu in možnostih proizvodnje specifičnih proizvodov;
50. poziva k vzpostavitvi telefonske linije za pomoč potrošnikom in kmetijskim proizvajalcem, kjer bodo lahko prijavili zlorabe in kjer bodo lahko na voljo informacije o primerljivih proizvodih in cenah po vsej EU; meni, da bi morala biti ta linija vzpostavljena in delovati v okviru nacionalnih evropskih centrov za varstvo potrošnikov;
51. pozdravlja vzpostavitev preglednice stanja trgov za potrošnike kot orodja za boljše spremljanje notranjega trga in zagotavljanje več informacij potrošnikom;
52. je zaskrbljen zaradi vpliva posrednikov na končno ceno za potrošnika; poziva Komisijo, naj izvede analizo preskrbovalne verige, da bi bolje razumeli vlogo posameznih akterjev v verigi pri oblikovanju cen;

Približevanje proizvajalca potrošniku

53. poziva k uvedbi politik, ki spodbujajo širši in bolj neposreden stik med proizvajalci in potrošniki, na primer pred kratkim sprejeti evropski program za sadje v šolah, s čimer se lahko proizvajalcem zagotovi pomembnejša vloga na trgu, hkrati pa se potrošnikom ponudi boljša in širša izbira proizvodov; eden takšnih ukrepov bi bilo na primer oblikovanje in spodbujanje možnosti za proizvajalce, da neposredno tržijo proizvode;
54. od Komisije zahteva, naj sprejme ukrepe za poenostavitev povezovanja in sodelovanja med organizacijami proizvajalcev, kot so zadruga, in s tem prepreči upravno breme ter druge omejitve, da se lahko organizacije proizvajalcev kot večje enote prilagodijo dobavnim pogojem, ki jih zahteva globaliziran trg;
55. meni, da je za vzpostavitev ozračja zaupanja v sistem potrošnikom nujno treba zagotoviti več informacij in boljše informacije ter da si je treba z vsemi močmi prizadevati za izobraževanje in ustrezno informiranje potrošnikov ter jim zagotavljati nepristranske informacije;
56. zahteva, da se v informacije za potrošnike vključi poseben poudarek, da si proizvajalci Skupnosti posebej prizadevajo za upoštevanje predpisov EU na področju okolja, varnosti hrane in zaščite dobrega počutja živali;
57. poudarja, da politika varstva potrošnikov ne zajema samo cen, temveč tudi zagotavljanje raznovrstnosti in kakovosti živil; zato predlaga, da Komisija preveri, v kakšnih okoliščinah prihaja do padcev kakovosti in raznovrstnosti proizvodov v živilski preskrbovalni verigi ter predvsem v maloprodaji;
58. ugotavlja, da zagotavljajo lokalni maloprodajni trgovci dodano vrednost, saj pomembno prispevajo k premoščanju vrzeli med proizvajalci in potrošniki ter z ustvarjanjem delovnih mest in krepiijo obstoječih socialnih vezi izboljšujejo kakovost življenja na podeželskih območjih;

Četrtek, 26. marca 2009

59. meni, da je treba splošno spodbujati uporabo novih tehnologij in interneta; poudarja, da se lahko z uporabo novih tehnologij zagotovi več informacij o izvoru, ceni in značilnostih različnih vrst proizvodov; meni, da se s tem se lahko bolje zapolnijo tržne niše in potrošniku ponudi širša izbira; podpira uporabo skladov EU za razvoj podeželja in varstvo konkurence ter Kohezijskega sklada za lajšanje dostopa proizvajalcev do trga z uporabo modernih tehnologij in interneta;

60. poziva k sprejetju ukrepov, ki bodo pospešili uveljavljanje pojma „lokalna živila“, posebej ukrepov za pospeševanje posebnih lastnosti takšnih proizvodov ter njihovih zdravstvenih in finančnih koristi ter obveščanje potrošnikov o njih, pa tudi k podpori tradicionalnim tržnicam in tradicionalnim oblikam trgovine, pri katerih imajo proizvajalci neposreden stik s potrošniki;

61. poziva, naj Evropska unija in države članice bolj podpirajo ekološko kmetovanje; poziva tudi k ambiciozni politiki s finančnimi spodbudami za to vrsto kmetijske proizvodnje, ki bo potrošnikom omogočila, da pridobijo dostop do kakovostnih proizvodov po sprejemljivih cenah;

62. poziva k okrepitvi sodelovanja med proizvajalci, bodisi v tradicionalni obliki povezovanja proizvajalcev v organizacijah bodisi z vzpostavljanjem novih oblik sodelovanja kmetov pri tržnih dejavnostih;

63. poziva k večjemu spodbujanju diferenciacije kmetijskih proizvodov kot načina trženja, kar dopušča različne cene, v skladu s kakovostjo;

64. izraža zaskrbljenost zaradi dejstva, da je močan pogajalski položaj proizvajalcev živil, ki izhaja iz močne blagovne znamke ali iz diferenciranja proizvodov, v breme trgovcev na drobno v zgoraj omenjenem sporočilu Komisije o cenah hrane v Evropi predstavljen neprimerno negativno v primerjavi z drugimi mnogo bolj pomembnimi dejavniki, kot so nepopolna konkurenca ali oligopoli/monopoli; meni, da oblikovanje močne prodajne znamke oziroma diferenciacija predstavljata dopustne prakse in da je nedopustna samo zloraba iz tega izhajajočega položaja;

65. poziva k okrepitvi in racionalizaciji politik Evropske unije za zaščito oznach porekla in geografskih oznach ter drugih oblik certificiranja, ki diferencirajo kmetijske proizvode; v zvezi s tem pozdravlja razpravo, ki jo je sprožila dne 15. oktobra 2008 objava Zelene knjige o kakovosti kmetijskih proizvodov: proizvodni standardi, zahteve za kmetovanje in sheme kakovosti (KOM(2008)0641);

66. meni, da je treba na podlagi obstoječih modelov podrobneje raziskati možnost uvedbe posebne oznake na kmetijskih proizvodih EU; meni, da bi morala ta oznaka jamčiti za skladnost s proizvodnimi standardi EU, kot je na primer pravična obravnava tržnih udeležencev po vsej proizvodni in distribucijski verigi; prav tako meni, da takšna oznaka za potrošnike učinkuje kot spodbuda za povečano potrošnjo proizvodov EU in bi tako podpirala proizvajalce v EU;

67. poziva Komisijo, naj oceni stroške, ki jih imajo proizvajalci zaradi izpolnjevanja predpisov Skupnosti o navzkrižni skladnosti, in v kolikšni meri se razlikujejo med državami članicami, ob upoštevanju, da so ti predpisi strožji od tistih, ki veljajo za uvožene proizvode;

*

* *

68. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Četrtek, 26. marca 2009

Vpliv obsežne urbanizacije v Španiji na osebne pravice evropskih državljanov, okolje in uporabo prava EU

P6_TA(2009)0192

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o vplivu obsežne urbanizacije v Španiji na osebne pravice evropskih državljanov, okolje in uporabo prava EU, na podlagi prejetih peticij (2008/2248(INI))

(2010/C 117 E/31)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju peticij, prejetih v zvezi s predmetom te resolucije, zlasti peticije 0609/03,
 - ob upoštevanju pravice do peticij iz člena 194 Pogodbe ES,
 - ob upoštevanju člena 192(1) svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za peticije in mnenja Odbora za pravne zadeve (A6-0082/2009),
- A. ker zagotavlja postopek vlaganja peticij evropskim državljanom in prebivalcem način za pridobitev izvensodnega sredstva za reševanje njihovih težav, kadar zadevajo vprašanja, ki so posledica dejavnosti Evropske unije,
- B. ker člen 6(1) Pogodbe o Evropski uniji določa, da Unija temelji na načelih svobode, demokracije, spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države, načelih, ki so skupna državam članicam,
- C. ker člen 6(2) Pogodbe o Evropski uniji določa, da mora Unija spoštovati temeljne pravice, ki jih zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP),
- D. ker bi se moral vsak državljan ali prebivalec države podpisnice EKČP, ki meni, da so bile njegove človekove pravice kršene, obrniti na Evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourgu, pri tem pa upoštevati, da mora v skladu s členom 35 EKČP izčrpati vse notranje pravne možnosti, preden lahko sproži postopek pri tem sodišču,
- E. ker člen 7 Pogodbe EU predvideva postopek, s katerim se lahko Unija odzove na kršitve načel iz člena 6(1) in poišče rešitve,
- F. ker daje člen 7 Pogodbe EU Parlamentu tudi pravico, da Svetu pošlje obrazložen predlog, da ugotovi, ali obstaja očitno tveganje, da bi država članica lahko huje kršila načela, na katerih temelji Unija,
- G. ker člen 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah zagotavlja varstvo zasebnosti in družinskega življenja, vključno s stanovanji državljanov, in ker člen 8 EKČP daje enake pravice in pojasnjuje, da javna oblast se ne sme vmešavati v izvrševanje te pravice, razen če je to določeno z zakonom in nujno v demokratični družbi zaradi državne varnosti, javne varnosti ali ekonomske blaginje države, zato, da se prepreči nered ali zločin, da se zavaruje zdravje ali morala ali da se zavarujejo pravice in svoboščine drugih ljudi; ker so se Parlament, Svet in Komisija obvezali, da bodo spoštovali Listino pri vseh svojih dejavnostih,

Četrtek, 26. marca 2009

- H. ker je pravica do zasebne lastnine priznana kot temeljna pravica evropskih državljanov v členu 17 Listine o temeljnih pravicah, ki določa, da ima vsakdo pravico imeti v posesti svojo zakonito pridobljeno lastnino, jo uporabljati, z njo razpolagati in jo komu zapustiti, da se lastnina nikomur ne sme odvzeti, razen v javno korist v primerih in pod pogoji, ki jih določa zakon, vendar le proti pravični in pravočasni odškodnini za njeno izgubo, in da uživanje lastnine se lahko uredi z zakonom, kolikor je to potrebno zaradi splošnega interesa,
- I. ker člen 18 Pogodbe ES določa, da ima vsak državljan Unije pravico prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ob upoštevanju omejitev in pogojev, določenih s to pogodbo in ukrepi, ki so bili sprejeti za njeno uveljavitev,
- J. ker v skladu s členom 295 Pogodba ES v ničemer ne posega v lastninskopravno ureditev v državah članicah; ker glede na sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti ta določba zgolj priznava pristojnost držav članic, da opredeljujejo pravila o lastninskopravnem sistemu in ker je sodna praksa Sodišča Evropskih skupnosti potrdila, da se mora pristojnost držav članic v tej zvezi vedno uporabljati v povezavi s temeljnimi načeli prava Skupnosti, kot so prosti pretok blaga, oseb, storitev in kapitala (glej sodbo z dne 22. junija 1976 v zadevi C-119/75 *Terrapin proti Terranova* [1976] Zbirka odločb sodne prakse 1039),
- K. ker pa Sodišče Evropskih skupnosti dosledno potrjuje, da čeprav je lastninska pravica sestavni del splošnih načel prava Skupnosti, ni absolutna pravica in jo je treba razumeti v povezavi z njeno družbeno funkcijo in se torej njeno izvajanje lahko omeji, pod pogojem, da se omejitve dejansko skladajo s cilji splošnega interesa, za katere se zavzema Skupnost, ter ne povzročajo prekomernega in nedopustnega posega, ki bi ogrožal samo bistvo zagotovljenih pravic (glej sodbo z dne 10. decembra 2002 v zadevi C-491/01 *British American Tobacco (Investments) in Imperial Tobacco* [2002] Zbirka odločb sodne prakse I11453),
- L. ker ne glede na to, da sodna praksa Evropskega sodišča dosledno potrjuje, da kjer nacionalne določbe ne spadajo v področje prava Skupnosti, ta ni pristojna za oceno skladnosti ter določb s temeljnimi pravicami, katerih spoštovanje Sodišče zagotavlja (na primer sklep z dne 6. oktobra 2005 v zadevi C-328/04 *Vajnai* [2005] Zbirka odločb sodne prakse I-8577), odstavka 12 in 13),
- M. ker prvi odstavek člena 1 prvega dodatnega protokola k EKČP pravi, da ima vsaka fizična ali pravna oseba pravico do spoštovanja svojega premoženja in da nikomur ne sme biti lastnina odvzeta, razen če je to v javnem interesu v skladu s pogoji, ki jih določa zakon, in ob spoštovanju splošnih načel mednarodnega prava; ker drugi odstavek tega člena pravi, da se pravica držav, da uveljavijo zakone, za katere menijo, da so potrebni, lahko uporablja samo za nadzor nad uporabo premoženja v skladu s splošnim interesom ali za zagotovitev plačila davkov, drugih prispevkov ali denarnih kazni; in ker je Španija v času ratifikacije omenjenega protokola izrazila zadržek o členu 1 ob upoštevanju člena 33 španske ustave, ki določa: „Priznava se pravica do zasebne lastnine in dedovanja. 2. Družbena vloga teh pravic določa njun obseg njihove vsebine v skladu z zakoni. 3. Lastnina se nikomur ne sme odvzeti, razen če je to v javnem ali družbenem interesu in na podlagi ustreznega nadomestila v skladu z zakonom.“,
- N. ker Parlament meni, da je obveznost odstopitve zakonito pridobljene zasebne lastnine brez predpisane postopka in ustreznega nadomestila in obveznost plačila samovoljnih stroškov za nezahtevan in pogosto nepotreben razvoj infrastrukture, kršitev temeljnih pravic posameznika na podlagi EKČP in sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice (glej na primer *Aka proti Turčiji* ⁽¹⁾),

(1) Sodba z dne 23. septembra 1998; glej tudi resolucijo Evropskega parlamenta z dne 21. junija 2007 o rezultatih misije za ugotavljanje dejstev, opravljene v imenu Odbora za peticije v pokrajinah Andaluzija, Valencia in Madrid (UL C 146 E, 12.6.2008, str. 340).

Četrtek, 26. marca 2009

- O. ker so leta 2008 španski organi lansko leto objavili tolmačenje za uporabo zakona o obalnih območjih iz leta 1989, ki se ga dolga leta ni spoštovalo, v tem času pa je bila na obalnih območjih Španije povzročena huda okoljska škoda; ker celo to tolmačenje ne določa jasnih izvedbenih ukrepov, ki naj bi jih upoštevali zadevni lokalni in regionalni organi, ter ker številne nove peticije pričajo o retroaktivnosti teh navodil, samovoljnem uničevanju in rušenju zakonito pridobljenih nepremičnin posameznikov, njihovih pravic do te lastnine in njihove zmožnosti, da bi te pravice z dedovanjem prenašali naprej,
- P. ker so prizadeti zaradi dejanskega poteka razmejitvene črte dobili vtis, da gre za namerno obremenjevanje nepremičnin, ki so v lasti tujcev, kot na primer na otoku Formentera,
- Q. ker zakon o obalnih območjih nesorazmerno vpliva na lastnike posameznih nepremičnin, katerih pravice bi morale biti v celoti spoštovane, obenem pa nezadostno vpliva na dejanske krivce za uničevanje obalnih območij, ki so bili v številnih primerih odgovorni za čezmeren urbani razvoj ob obali, vključno s počitniškimi kraji, in ki so se prav gotovo dobro zavedali, da ravnaajo v nasprotju z zakonom,
- R. ker je v tem mandatu Parlamenta Odbor za peticije na podlagi velikega števila prejetih peticij opravil podrobno preiskavo, trikrat poročal o obsegu kršitev zakonitih pravic državljanov EU do njihove zakonito pridobljene lastnine v Španiji in tudi natančno opisal skrbi v zvezi z ogrožanjem trajnostnega razvoja, varstva okolja, kakovosti in preskrbe z vodo, postopki javnih naročil v zvezi z urbanističnimi pogodbami ter nezadostnim nadzorom nad postopki urbanizacije pri številnih lokalnih in regionalnih organih v Španiji ⁽¹⁾,
- S. ker je veliko primerov, ko so pristojni organi na vseh ravneh, tako osrednji, avtonomni kot lokalni, odgovorni za uvedbo modela netrajnostnega razvoja, ki je imel zelo hude okoljske, pa tudi socialne in gospodarske posledice,
- T. ker je Parlament prejel številne peticije od posameznikov in različnih organizacij, ki zastopajo državljane EU, v katerih so se pritožili nad različnimi vidiki urbanistične dejavnosti, ter je ugotovil, da pri številnih problemih, ki so bili v njih navedeni, ne gre za kršenje prava Skupnosti, kot izhaja iz sporočil državam članicam, rešiti pa bi jih bilo treba po pravni poti zadevne države članice,
- U. ker obstaja vedno več dokazov, da so se pravosodni organi v Španiji začeli odzivati na problem pretirane urbanizacije v številnih obalnih območjih, zlasti s preiskavami in z obtožnicami proti nekaterim podkupljivim lokalnim uradnikom, ki so s svojimi dejanji omogočili neurejen urbani razvoj brez primere in s tem krtili pravice državljanov EU ter nepopravljivo poškodovali biotsko raznovrstnost in celovitost okolja v številnih regijah v Španiji; ker pa je Parlament na podlagi teh obtožnic ugotovil, da so postopki še naprej nezaslišano počasni in da sodb, izrečenih v številnih primerih, ni mogoče izvršiti na način, ki bi zadovoljil žrtve takih zlorab, zaradi česar se je pri številnih prizadetih državljanih EU, ki niso državljani Španije, pojavil občutek nedejavnosti ali pristranskosti španskih sodišč; ker pa je treba opozoriti, da je potem, ko so izrabljene vse možnosti pravnih sredstev v domači državi, ustrezen naslov za pritožbe Sodišče za človekove pravice,

⁽¹⁾ Glej zgoraj navedeno resolucijo z dne 21. junija 2007 in resolucijo z dne 13. decembra 2005 o domnevni zlorabi prostorskega prava Valencije ali Ley Reguladora de la Actividad Urbanística (LRAU - zakon o razvojnih dejavnostih) in njegovem vplivu na evropske državljane (peticije 609/2003, 732/2003, 985/2002, 1112/2002, 107/2004 in druge) (UL C 286 E, 23.11.2006, str. 225).

Četrtek, 26. marca 2009

- V. ker je tako razširjen pojav, ki ga podpira neodgovorno ravnanje lokalnih in regionalnih organov z neprimerno in včasih neutemeljeno zakonodajo, ki je v številnih primerih v nasprotju s cilji več evropskih zakonodajnih aktov, zelo škodljiv za podobo Španije in za njene širše gospodarske in politične interese v Evropi, enako pa velja za nepravilno izvajanje urbanistične in okoljske zakonodaje v španskih avtonomnih pokrajinah pri nekaterih urbanističnih dejavnostih ter pojav nekaterih primerov hude korupcije, ki izhajajo iz take zlorabe,
- W. ker so regionalni varuhi človekovih pravic v zelo težkih okoliščinah pogosto ukrepali za varovanje interesov državljanov EU v primerih, povezanih z zlorabami na področju urbanizacije, čeprav regionalni organi v nekaterih avtonomnih pokrajinah včasih niso upoštevali njihovih prizadevanj,
- X. ker se člen 33 španske ustave sklicuje na pravice posameznikov do svoje lastnine in ker obstajajo tudi drugačne razlage navedenega člena, zlasti kar zadeva družbeno lastnino v nasprotju s pravico posameznikov do njihovih zakonito pridobljenih domov in stanovanj, ker v pokrajini Valencia ni bila izrečena sodba glede uporabe zemljiškega prava,
- Y. ker člen 47 španske ustave določa, da imajo vsi Španci pravico do dostojnega in primerne stanovanja, in obvezuje javne organe, da spodbujajo vzpostavitev ustreznih pogojev in oblikujejo ustrezne standarde za dejansko izpolnjevanje te pravice ter uredijo rabo zemljišč v skladu s splošnim interesom, da se preprečijo špekulacije,
- Z. ker je nacionalna vlada v Španiji dolžna izvajati Pogodbo ES in varovati ter zagotavljati uporabo evropske zakonodaje na svojem ozemlju, ne glede na notranjo organizacijo političnih organov, kot je določeno z ustavo Kraljevine Španije,
- AA. ker je Komisija v skladu s pooblastili, ki jih ima na podlagi člena 226 Pogodbe ES, pred Sodiščem sprožila postopek proti Španiji v zvezi z zlorabami zaradi prekomerne urbanizacije, ki se dogaja v Španiji in neposredno zadeva izvajanje direktive o javnih naročilih s strani organov oblasti v Valencii ⁽¹⁾,
- AB. ker je Komisija na zahtevo Odbora za peticije sprožila preiskavo več kakor 250 urbanističnih projektov, ki so prejeli negativno mnenje od pristojnih organov za vodo in organov za povodje in ker lahko na podlagi te preiskave projekti kršijo Direktivo o vodah ⁽²⁾, zlasti v Andaluziji, Castilla-la-Manchi, Murcii in Valencii,
- AC. ker so mnogi od teh urbanističnih projektov ločeni od strnjenih urbanih območij in zahtevajo veliko gospodarskih virov za osnovne storitve, na primer za oskrbo z električno energijo in vodo ter za cestno infrastrukturo; ker naložbe v take projekte pogosto vključujejo element financiranja EU,
- AD. ker v številnih dokumentiranih primerih težav na področju urbanizacije v Španiji Komisija ni ukrepala dovolj odločno, ne samo v zvezi z izvajanjem previdnostnega načela okoljske zakonodaje ampak tudi zaradi ohlapne razlage dejanj pristojnih lokalnih ali regionalnih organov, ki imajo zavezujoč pravni učinek, kot je „začasna odobritev“ integriranega urbanističnega razvojnega načrta s strani lokalnega organa,

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, 30.4.2004, str. 114).

⁽²⁾ Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

Četrtek, 26. marca 2009

- AE. ker je cilj Direktive o strateški presoji vpliva na okolje ⁽¹⁾, katere člen 3 izrecno pokriva turizem in urbanizacijo, zagotoviti visoko raven varstva okolja ter prispevati k vključevanju okoljskih vprašanj v pripravo in sprejem načrtov in programov za spodbujanje trajnostnega razvoja, in ker okvirna direktiva o vodah od držav članic zahteva, da preprečijo slabšanje svojih voda in spodbujajo trajnostno rabo sladkovodnih virov,
- AF. ker so obiski Odbora za peticije, namenjeni ugotavljanju dejstev, ki so sledili, pokazali, da si nekateri lokalni in regionalni organi te cilje očitno pogosto razlagajo napačno (ne samo v obalnih regijah), kadar predlagajo obsežne urbanistične programe ali se z njimi strinjajo; ker številni urbanistični načrti, ki jim peticije nasprotujejo, zadevajo spremembo namembnosti kmetijskih zemljišč v zemljišča, namenjena urbanizaciji, ki urbanističnim agentom in gradbenim podjetjem prinašajo velike ekonomske koristi; in ker se v številnih primerih spremeni namembnost zaščitenih zemljišč ali zemljišč, ki bi morala biti zaščiteni zaradi svoje občutljive biotske raznovrstnosti, in se ta zemljišča umaknejo s seznama, ali pa na seznam sploh niso uvrščena prav z namenom, da se omogoči urbanizacija zadevnega območja,
- AG. ker ta vprašanja stopnjujejo zlorabo, ki jo občuti na tisoče državljanov EU, ki zaradi načrtov urbanističnih agentov niso samo izgubili svoje zakonito pridobljene lastnine, ampak so tudi prisiljeni plačevati samovoljne stroške nezaželenih, pogosto nepotrebnih in neupravičenih infrastrukturnih projektov, ki neposredno vplivajo na njihove lastninske pravice, katerih končni rezultat je finančna in čustvena katastrofa za številne družine,
- AH. ker je več tisoč evropskih državljanov v različnih okoliščinah v dobri veri kupilo nepremičnine v Španiji v sodelovanju z lokalnimi pravniki, urbanisti in arhitekti, potem so pa ugotovili, da so žrtve urbanizacijskih zlorab brezvestnih lokalnih organov in bo zaradi tega njihova nepremičnina porušena, ker je bila zgrajena nezakonito in je zato brez vrednosti in je ni mogoče prodati,
- AI. ker nepremičninski posredniki v državah članicah, na primer v Združenem kraljestvu, in drugi izvajalci storitev, povezani z nepremičninskim trgom v Španiji, še naprej tržijo nepremičnine v novih naseljih, čeprav se gotovo zavedajo velike verjetnosti da zadevni projekti ne bodo niti dokončani niti dograjeni,
- AJ. ker so bila naravna sredozemska otoška in obalna območja v Španiji v zadnjem desetletju precej uničena, ker so bila tako preplavljena s cementom in betonom, da je to prizadelo občutljivo obalno okolje, velik del katerega je nominalno zaščiten na podlagi direktiv o habitatih ⁽²⁾/Naturi 2000 in pticah ⁽³⁾, na primer projekti v kraju Cabo de Gata (Almeria) in v Murcii, pa tudi družbeno in kulturno dejavnost v številnih območjih, kar predstavlja tragično in nepovratno izgubo njihove kulturne identitete in dediščine ter okoljske celovitosti, vse to pa je posledica predvsem tega, da ni nadobčinskih prostorskih načrtov ali smernic, ki bi postavljali razumne in nujne meje lokalne rasti in razvoja mest, določene na podlagi izrecnih meril trajnostnega razvoja, ter zaradi pohlepa in špekulacij nekaterih lokalnih in regionalnih organov ter gradbenikov, ki so imeli s tem ogromne dobičke ⁽⁴⁾, od katerih jih je večji del šel v tujino,
- AK. ker ima takšen model rasti negativne posledice tudi za turistični sektor, saj uničuje vpliva na kakovostni turizem, ko uničuje lokalne vrednote in spodbuja čezmerno širjenje mestnih območij,
- AL. ker se s tem modelom ropajo kulturne dobrine ter uničujejo temeljne vrednote in izrazi španske kulturne raznolikosti z uničevanjem arheoloških najdišč, stavb in krajev kulturnega pomena ter njihovega naravnega okolja in pokrajine,

⁽¹⁾ Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 103, 25.4.1979, str. 1).

⁽⁴⁾ Glej zadnja poročila, ki so jih izdali Banka Španije, Greenpeace in Transparency International.

Četrtek, 26. marca 2009

AM. ker je gradbeništvo, ki je ustvarilo znatne dobičke v letih hitre gospodarske širitve, postalo glavna žrtev sedanjega propada finančnih trgov, ki so ga deloma povzročile špekulacije v stanovanjskem sektorju, in ker to ne vpliva le na sama podjetja, ki so sedaj na robu bankrota, ampak tudi na desetisoče gradbenih delavcev, ki so na robu brezposelnosti zaradi netrajnostnih urbanističnih politik, ki so jih izvajali, zdaj pa so tudi sami postali njihove žrtve,

1. poziva špansko vlado in zadevne regionalne oblasti, naj izvedejo temeljito revizijo in pregledajo vso zakonodajo, ki zadeva pravice posameznih lastnikov nepremičnin, kot posledica masivne urbanizacije, da bi prekinili zlorabe pravic in obveznosti, ki jih vsebujejo Pogodba o ES, Listina o temeljnih pravicah, EKČP in ustrezne direktive EU, pa tudi druge konvencije, katerih podpisnica je EU;

2. poziva španske organe, naj odpravijo vse pravne oblike, ki spodbujajo špekulacije, kot so na primer urbanistični agenti;

3. meni, da morajo pristojni regionalni organi opustiti in pregledati vse nove urbanistične načrte, ki ne upoštevajo strogih meril okoljske trajnosti in socialne odgovornosti, in ki ne zagotavljajo spoštovanja pravičnega lastništva zakonito pridobljene lastnine, ter naj ustavijo in prekličijo vse obstoječe projekte, v katerih niso bila upoštevana ali uporabljena merila, določena v zakonodaji EU, zlasti kar zadeva dodelitev urbanističnih pogodb in skladnost z določbami v zvezi z vodo in okoljem;

4. poziva španske oblasti, naj zagotovijo, da noben upravni akt, ki državljanu obvezuje k odstopitvi zakonito pridobljene lastnine, ne bo imel pravne podlage v zakonu, ki bi bil sprejet po izgradnji te lastnine, saj bi bilo s tem kršeno načelo neretroaktivnosti upravnih aktov, ki je splošno načelo prava Skupnosti (sodba Sodišča Evropskih skupnosti z dne 29. januarja 1985 v zadevi *Gesamthochschule Duisburg* [1985] Zbirka odločb sodne prakse 327, 234/83, str. 333) ter bi bili ogroženi zagotavljanje pravne varnosti državljanom, zaupanje in utemeljena pričakovanja glede zaščite v okviru zakonodaje EU;

5. poziva španske organe, naj razvijejo kulturo preglednosti, namenjeno obveščanju državljanov o upravljanju zemljišč, pri tem pa spodbujajo učinkovite mehanizme javnega obveščanja in sodelovanja;

6. poziva špansko vlado, naj v sodelovanju z vsemi upravnimi organi organizira javno razpravo, ki bo vključevala podrobno študijo ustanovljenega delovnega odbora za urbanistični razvoj v Španiji in bo omogočila sprejetje zakonodajnih ukrepov proti špekulacijam in netrajnostnemu razvoju;

7. poziva pristojne nacionalne in regionalne organe, naj vzpostavijo delujoče sodne in upravne mehanizme, v katerih bodo sodelovali regionalni varuhi človekovih pravic, ki so pooblaščen, da zagotovijo načine za pospešitev sodnih postopkov in sredstva za uveljavljanje odškodnin žrtvam urbanističnih zlorab, ki so posledica izvajanja obstoječe zakonodaje;

8. zahteva, naj pristojni finančni in komercialni organi, ki so povezani z gradbeništvom in urbanističnim sektorjem, sodelujejo s političnimi organi pri iskanju rešitev za probleme, ki so posledica obsežne urbanizacije, ki je prizadela mnogo državljanov EU, ki so uporabili določbe Pogodbe ES in so uveljavili svojo pravico do ustanavljanja iz člena 44 v državi članici, ki ni njihova matična država;

9. odločno poziva pristojne nacionalne, regionalne in lokalne organe, naj zagotovijo pravično poravnavo v številnih potekajočih postopkih državljanov EU, oškodovanih zaradi nedokončanja njihovih hiš zaradi slabega načrtovanja in usklajevanja med institucijami in gradbenimi podjetji;

Četrtek, 26. marca 2009

10. poudarja, da se morajo oškodovane strani, če ne dobijo zadoščenja na španskih sodiščih, obrniti na Evropsko sodišče za človekove pravice, saj domnevne kršitve temeljne pravice do lastnine ne spadajo v sodno pristojnost Sodišča Evropskih skupnosti;
11. poziva institucije EU, naj zagotovijo svetovanje in podporo, če od njih to zahtevajo španski organi, ter jim zagotovijo način, da bodo uspešno premostili uničujoč vpliv masivne urbanizacije na življenje državljanov v primerno kratkem, vendar razumnem časovnem okviru;
12. poziva Komisijo, naj zagotovi strogo spoštovanje izvajanja zakonodaje Skupnosti in ciljev, določenih v direktivah iz te resolucije, tako da se bo to lahko zagotovilo;
13. izraža globoko zaskrbljenost in osuplost nad težavami pravnih in pravosodnih organov v Španiji pri reševanju vpliva masivne urbanizacije na življenja ljudi, o čemer priča več tisoč pritožb, ki so jih na to temo prejeli Parlament in njegovi pristojni odbori;
14. meni, da očitno široko razširjeno pomanjkanje zaupanja v španski pravosodni sistem kot učinkovito sredstvo za pridobitev pravnih sredstev in doseganje pravice, ki vlada med vlagatelji peticij, zbuja zaskrbljenost;
15. izraža zaskrbljenost, ker nista bili pravilno preneseni direktivi o pranju denarja ⁽¹⁾, zaradi česar sedaj poteka postopek za ugotavljanje kršitev pogodbe in zaradi česar sta se zmanjšali preglednost sodnega pregona in možnost zanj v primerih nezakonitega pretoka finančnega kapitala, vključno z naložbami v nekatere obsežne urbanizacijske projekte;
16. meni, da bi morale imeti osebe, ki so v Španiji v dobri veri kupile nepremičnine, kasneje pa ugotovile, da je bila transakcija razglašena za nezakonito, pravico, da jim španska sodišča priznajo pravico so ustreznega nadomestila;
17. meni, da če se lahko zasebnike, ki so v Španiji kupili nepremičnine vedoč, da transakcije verjetno niso zakonite, obveže h kritju stroškov njihovega tveganega ravnanja, mora to še toliko bolj veljati za poklicne izvajalce s tega področja; zato meni, da gradbeni izvajalci, ki so sklenili pogodbe, za katere bi morali vedeti, da niso zakonite, ne bi smeli biti upravičeni do nadomestil za načrte, ki so jih opustili zaradi neskladnosti z nacionalno in evropsko zakonodajo, niti ne bi smeli imeti samodejne pravice do povračila že izvedenih plačil občinskim organom, če so bila izvedena ob zavedanju, da sklenjene pogodbe verjetno niso zakonite;
18. prepričan pa je, da sta odsotnost jasnosti, natančnosti in gotovosti v zvezi posameznimi premoženjskimi pravicami, ki jih vsebuje obstoječa zakonodaja, ter pomanjkanje pravilne in dosledne uporabe okoljske zakonodaje, glavna vzroka številnih problemov, povezanih z urbanizacijo, in da to skupaj z določeno mero površnosti v sodnih procesih ni le povečalo problema, ampak je tudi ustvarilo endemično obliko korupcije, katere glavne žrtve pa so ponovno državljani EU, povzročila pa je tudi velike izgube španski državi;
19. podpira ugotovitve varuhinje človekovih pravic (*Síndica de Greuge*) v pokrajini Valencia – ustanove, ki je znana po učinkovitosti pri varovanju temeljnih pravic državljanov – iz katerih izhaja, da bi bile pravice lastnikov nepremičnin lahko kratene, ker jih je urbanistični agent podcenjeval ali ker je tem lastnikom enostransko zaračunal stroške urbanizacije, ki so bili včasih pretirano visoki;

⁽¹⁾ Direktivo 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma (UL L 309, 25.11.2005, str. 15), Direktivo Komisije 2006/70/ES z dne 1. avgusta 2006 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede opredelitve politično izpostavljene osebe in tehničnih meril za postopke poenostavljene dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke ter izjeme na podlagi finančne dejavnosti, ki poteka zgolj občasno ali v omejenem obsegu (UL L 214, 4.8.2006, str. 29).

Četrtek, 26. marca 2009

20. meni, da morata biti dostop državljanov do informacij in njihovo sodelovanje v procesu urbanega razvoja zagotovljena od začetka njegovega izvajanja, okoljske informacije pa jim morajo biti posredovane na jasn, preprost in razumljiv način;

21. meni tudi, da pojem javnega interesa ni bil opredeljen niti v urbanistični zakonodaji niti ga niso opredelili pristojni organi ter da se uporablja za potrjevanje okoljsko netrajnostnih projektov in v nekaterih primerih, da se izogne negativnim presojam vpliva na okolje in poročilom zadevnega hidrografskega združenja;

22. priznava in podpira prizadevanja španskih oblasti za varstvo obalnega okolja in, kjer je mogoče, njegovo obnovev tako, da bosta omogočeni biotska raznovrstnost in obnavljanje avtohtonih rastlinskih in živalskih vrst; v tem smislu tudi poziva, naj nujno pregledajo in po potrebi revidirajo zakon o obalnih območjih, da bi zavarovali pravice zakonitih lastnikov nepremičnin in lastnikov majhnih zemljišč na obalnih območjih, ki ne vplivajo negativno na obalno okolje; poudarja, da takšno varstvo ne bi smelo biti omogočeno za projekte, ki so bili načrtovani kot špekulacije in pri njih niso bile spoštovane veljavne okoljske direktive EU; se zavezuje, da bo pregledal prejete peticije o tej temi ob upoštevanju odzivov, ki jih je prejel od pristojnih španskih organov;

23. izraža zaskrbljenost nad položajem urbanističnega načrtovanja v občini Marbella v Andaluziji, kjer bodo z novim splošnim mestnim načrtom legalizirali položaj desetisočev nezakonito zgrajenih nepremičnin, ki so verjetno v nasprotju z zakonodajo EU o varstvu okolja in javnem sodelovanju, politiki za vodo in javnih naročilih, zaradi česar kupcem stanovanj, lastnikom nepremičnin in državljanom nasploh ne bo mogoče zagotoviti pravne varnosti in zaščitnih ukrepov;

24. spoštuje in v celoti podpira dejavnosti regionalnih varuhov človekovih pravic („síndics de greuges“) in njihovih zaposlenih, ter vztrajnejših javnih tožilcev („fiscals“), ki so storili veliko, da bi zadevne institucije ponovno uporabljale ustrezne postopke v zvezi s temi vprašanji;

25. izreka pohvalo tudi dejavnosti piscev peticij, njihovim zvezam in združenjem lokalnih skupnosti, v katerih sodelujejo desetisoči španskih in nešpanskih državljanov, ki so na ta vprašanja opozorili Parlament in ki so bili ključnega pomena pri varovanju temeljnih pravic svojih sosedov in vseh prizadetih v tem kompleksnem problemu;

26. ponavlja, da direktiva o presoji vpliva na okolje⁽¹⁾ in direktiva o strateški oceni vpliva na okolje⁽²⁾ določata obvezno posvetovanje s prizadeto javnostjo v fazi načrtovanja in priprave načrtov, ne pa potem, kot se je pogosto dogajalo v primerih, na katere je bil opozorjen Odbor za peticije Parlamenta, ko so načrte že *de facto* potrdili lokalni organi; v istem okviru ponavlja, da mora tudi vsaka večja sprememba obstoječih načrtov upoštevati ta postopek in da morajo biti načrti posodobljeni, ne pa statistično netočni ali zastareli;

27. ponavlja tudi, da ima Komisija na podlagi člena 91 Uredbe (ES) št. 1083/2006⁽³⁾ pooblastila, da prekine izplačila strukturnih sredstev, na podlagi člena 92 pa, da ustavi izplačevanje teh sredstev zadevni državi članici ali regiji, in da vzpostavi popravke z vezi s projekti prejemniki sredstev, za katere se pozneje ugotovi, da niso v celoti skladni s pravili, ki urejajo uporabo ustreznih zakonodajnih aktov EU;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, 5.7.1985, str. 40).

⁽²⁾ Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu (UL L 210, 31.7.2006, str. 25).

Četrtek, 26. marca 2009

28. ponavlja, da lahko tudi Parlament kot proračunski organ sklene prerazporediti sredstva za kohezijsko politiko v rezervo, če meni, da je to potrebno, da bi prepričal državo članico, da bi nehala resno kršiti pravila in načela, ki bi jih morala spoštovati na podlagi Pogodbe ali uporabe zakonodaje EU, dokler se ta problem ne razreši;
29. ponovno izreka sklepe iz prejšnje resolucije in izraža dvom glede metod imenovanja urbanističnih agentov in pogosto pretiranih pooblastil, ki jih nekateri lokalni organi dodeljujejo urbanistom in nepremičniskim investitorjem na račun skupnosti in državljanov, ki imajo na teh območjih svoje domove;
30. ponovno poziva lokalne organe, naj se posvetujejo z državljani in jih vključijo v projekte urbanističnega razvoja ter tako spodbujajo pravičen, pregleden in trajnosten urbani razvoj, kadar je to potrebno, v korist lokalnih skupnosti, ne le v korist nepremičninskih investitorjev in posrednikov ter drugih pridobitnih interesov;
31. poziva pristojne organe za urbani razvoj, naj razširijo postopke urbanističnega posvetovanja na lastnike nepremičnin in jim pošljejo priporočeno pismo vsakič, ko se spremeni namembnost njihovih nepremičnin, ter predlaga lokalnim organom, naj naslovijo osebna vabila vsem zadevnim osebam med pritožbenimi postopki v zvezi s prostorsko ureditvijo ali spremembo namembnosti;
32. ostro obsoja nezakonito ravnanje nekaterih nepremičninskih investitorjev, ki prek vmešavanja v zemljiško knjigo s pretvezami spodkopavajo zakonito lastništvo nepremičnin državljanov EU, in poziva lokalne organe, naj vzpostavijo ustrezna pravna varovala, da se prepreči tako ravnanje;
33. ponovno poudarja, da morajo biti v primerih, ko se za izgubljeno lastnino zahteva nadomestilo, zneski primerni in usklajeni z zakonodajo in s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti in Evropskega sodišča za človekove pravice;
34. opominja, da direktiva o nepoštenih poslovnih praksah ⁽¹⁾ obvezuje vse države članice k zagotovitvi ustreznih pravnih sredstev in pravnih poti potrošnikom, ki so žrtve tovrstnih praks, ter zagotovitvi ustreznih sankcij proti tovrstnim praksam;
35. ponovno poziva Komisijo, naj sproži informacijsko kampanjo, namenjeno državljanom EU, ki kupujejo nepremičnine v državah članicah, ki niso njihove matične države;
36. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji in Svetu, vladi in parlamentu Kraljevine Španije ter avtonomnim regionalnim vladam in skupščinam, nacionalnemu in regionalnim varuhom človekovih pravic v Španiji ter piscem peticij.

⁽¹⁾ Direktiva 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

Četrtek, 26. marca 2009

Stanje čezatlantskih odnosov po volitvah v ZDA

P6_TA(2009)0193

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o stanju čezatlantskih odnosov po volitvah v Združenih državah Amerike (2008/2199(INI))

(2010/C 117 E/32)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o čezatlantskih odnosih, zlasti dveh resolucij z dne 1. junija 2006 o izboljšanju odnosov med EU in ZDA v okviru sporazuma o čezatlantskem partnerstvu ⁽¹⁾ in o čezatlantskih gospodarskih odnosih med EU in ZDA ⁽²⁾, ter svoje resolucije z dne 25. aprila 2007 o čezatlantskih odnosih ⁽³⁾, pa tudi najnovejše z dne 5. junija 2008 o prihajajočem vrhunskem srečanju EU-ZDA ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju čezatlantske deklaracije o odnosih med EU in ZDA iz leta 1990 in nove čezatlantske agende iz leta 1995,
 - ob upoštevanju izidov vrha EU-ZDA z dne 10. junija 2008 na Brdu,
 - ob upoštevanju sklepov neformalne seje Sveta za splošne zadeve EU z dne 8. januarja 2009 v zvezi s prednostnimi področji čezatlantskega sodelovanja pod češkim predsedstvom (gospodarsko in finančno sodelovanje, zanesljivost preskrbe z energijo, priprava konference OZN o spremembi podnebja ter okrepjen dialog o Bližnjem vzhodu, Afganistanu in Iranu),
 - ob upoštevanju skupnih izjav 64. čezatlantskega dialoga zakonodajalcev maja 2008 v Ljubljani in 65. čezatlantskega dialoga zakonodajalcev decembra 2008 v Miamiju,
 - ob upoštevanju sklepov predsedstva Evropskega sveta z dne 11. in 12. decembra 2008,
 - ob upoštevanju deklaracije vrha Severnoatlantskega sveta z dne 3. aprila 2008 v Bukarešti,
 - ob upoštevanju svojih resolucij o pristopu EU glede, med drugim, Bližnjega vzhoda, Afganistana, Irana in Iraka, OZN in razvojnih ciljev tisočletja ter zanesljivosti preskrbe z energijo,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenj Odbora za mednarodno trgovino ter Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A6-0114/2009),
- A. ker se s slovesno prisego novega predsednika ZDA začinja novo obdobje v zgodovini Združenih držav Amerike, ki ga spremljajo velika pričakovanja po svetu in bi lahko čezatlantskemu partnerstvu dalo nov zagon,
- B. ker Evropska unija postaja vse pomembnejši akter v svetu in ker bo lahko igrala pomembnejšo in razumljivejšo vlogo na mednarodnem prizorišču, ko bo začela veljati lizbonska pogodba s svojimi orodji zunanje politike,

⁽¹⁾ UL C 298 E, 8.12.2006, str. 226.

⁽²⁾ UL C 298 E, 8.12.2006, str. 235.

⁽³⁾ UL C 74 E, 20.3.2008, str. 670.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0256.

Četrtek, 26. marca 2009

- C. ker po anketah večina Evropejcev podpira zamisel, da bi morala imeti EU vidnejšo vlogo v svetu; ker večina Evropejcev in Američanov meni, da bi morale EU in ZDA mednarodne grožnje obravnavati v partnerskem sodelovanju,
- D. ker številni Evropejci od nove vlade ZDA pričakujejo pripravljenost za sodelovanje na mednarodnem področju in okrepitev odnosov med EU in ZDA, na podlagi vzajemnega spoštovanja in vzajemnega razumevanja omejitev in prednostnih nalog,
- E. ker mora čezatlantsko partnerstvo ostati temelj zunanje dejavnosti Unije,
- F. ker je čezatlantsko partnerstvo osnovano na skupnih temeljnih vrednotah, kot so demokracija, človekove pravice, pravna država in multilateralizem, pa tudi skupnih ciljih, kot so odprta in povezana gospodarstva in trajnostni razvoj; ker ta temelj ostaja krepak kljub nekaterim razhajanjem v zadnjih letih,
- G. ker EU in ZDA igrata ključno vlogo v svetovni politiki in gospodarstvu ter si delijo odgovornost za spodbujanje miru, spoštovanja človekovih pravic in stabilnosti ter za obravnavanje različnih nevarnosti in izzivov na svetovni ravni, kot so globoka finančna kriza, izkoreninjenje revščine in uresničevanje drugih razvojnih ciljev tisočletja, sprememba podnebja, zanesljivost preskrbe z energijo, terorizem in širjenje jedrskega orožja,
- H. ker je v vse bolj globalnem, obsežnem in spreminjajočem se svetu v interesu obeh partneric, EU in ZDA, da skupaj oblikujeta mednarodno okolje in se soglasno soočata s skupnimi grožnjami in izzivi na osnovi mednarodnega prava in multilateralnih institucij, zlasti sistema OZN, in povabita druge partnerice k sodelovanju pri teh prizadevanjih,
- I. ker je treba nove akterje vključiti v odgovornost za svetovni red, ker, kot je julija 2008 v Berlinu dejal takrat predsedniški kandidat Barack Obama, „noben narod, ne glede na to, kako velik ali mogočen je“, ne more sam rešiti svetovnih izzivov,
- J. ker mora, glede na to, kako pomembni so njuni odnosi, in zaradi njune odgovornosti za mednarodni red ter sprememb, ki jih doživljata obe partnerici in svet, partnerstvo EU-ZDA temeljiti na trdni in sodobni osnovi, kot je nov sporazum o partnerstvu,
- K. ker sta čezatlantsko partnerstvo in Nato nepogrešljiva za kolektivno varnost,
- L. ker mora čezatlantski ekonomski svet nadaljevati svoje delo za doseg cilja oblikovanja pravega, povezanega čezatlantskega trga; ker je potrebno skupno vodstvo za izvedbo odločne reforme mednarodnih gospodarskih institucij v sedanji krizi,
- M. ker bruto domači proizvod EU in ZDA predstavlja več kot polovico svetovnega BDP; ker sta obe partnerici oblikovali največje svetovno dvostransko trgovinsko in investicijsko partnerstvo, pri čemer je po podatkih Komisije skoraj 14 milijonov služb v EU in ZDA odvisnih od čezatlantskih gospodarskih in investicijskih povezav,

Dvostranska institucionalna vprašanja

1. čestita Baracku Obami za izvolitev za predsednika Združenih držav Amerike; opozarja na njegovo odločno zavezo k čezatlantskemu partnerstvu v govoru, ki ga je imel v Berlinu julija 2008, v katerem je dejal, da „boljše partnerice, kot je Evropa, Amerika res nima“, in dodal, da je sedaj čas, da se povežeta pri soočanju z izzivi 21. stoletja; ponovno vabi predsednika Obamo, naj ima med svojim prvim uradnim obiskom v Evropi govor na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta;

Četrtek, 26. marca 2009

2. poziva Svet, države članice EU in Komisijo, da izboljšajo usklajevanje in skladnost politike EU v zvezi z novo vlado ZDA;
3. je prepričan, da so odnosi med EU in ZDA najpomembnejše strateško partnerstvo za EU; meni, da je usklajeno delovanje EU in ZDA pri reševanju svetovnih izzivov ob spoštovanju mednarodnega prava in krepitvi multilateralizma bistvenega pomena za mednarodno skupnost; poziva češko predsedstvo Sveta in Komisijo, naj z novo vlado ZDA pripravita skupni program kratko- in dolgoročnih ciljev tako glede dvostranskih vprašanj kot svetovnih in regionalnih vprašanj ter konfliktov;
4. toplo pozdravlja bližnje vrhunsko srečanje med predsednikom Obama in 27 voditelji držav in vlad EU, ki bo 5. aprila 2009 v Pragi, in upa, da bo srečanje dalo močan zagon za krepitev čezatlantskih odnosov in oblikovanje skupne agende;
5. poudarja, da je treba trenutni zagon uporabiti tudi za izboljšanje in obnovitev okvira za čezatlantske odnose; vztraja, da mora obstoječo novo čezatlantsko agendo iz leta 1995 nadomestiti nov sporazum o čezatlantskem partnerstvu, ki bo omogočil stabilnejšo in sodobnejšo osnovo za odnose;
6. meni, da bi bilo primerno, da bi se pogajanja o novem sporazumu začela, ko bo začela veljati lizbonska pogodba, tako da bi se lahko končala pred letom 2012;
7. meni, da bi moral biti čezatlantski ekonomski svet kot organ, pristojen za krepitev gospodarskega povezovanja in regulativnega sodelovanja, vključen v novi sporazum; pozdravlja dejstvo, da čezatlantskemu ekonomskemu svetu svetujejo številne interesne skupine, vključno s predstavniki podjetij, in zahteva, naj imajo predstavniki sindikalnega gibanja na obeh straneh Atlantika primerljivo vlogo;
8. priporoča, naj vrhunska srečanja med EU in ZDA potekajo dvakrat letno, da se za partnerstvo zagotovita strateška usmeritev in zagon, in naj se v njihovem okviru opravi ustrezen nadzor izvajanja predhodno določenih ciljev;
9. meni, da bi moral biti z novim sporazumom ustanovljen organ za sistematično posvetovanje in sodelovanje na visoki ravni v zvezi z zunanjo in varnostno politiko; priporoča, da bi temu organu predsedovala visoki predstavnik/podpredsednik Komisije na strani EU in zunanji minister na strani ZDA, srečanja pa bi bila poleg neuradnih stikov vsaj vsake tri mesece; predlaga, da bi se ta mehanizem lahko imenoval čezatlantski politični svet;
10. poudarja, da bi moral novi sporazum nadgraditi sedanji čezatlantski dialog zakonodajalcev v čezatlantsko skupščino, ki bi delovala kot forum za parlamentarni dialog, opredelitev ciljev ter skupno spremljanje izvajanja sporazuma in za usklajevanje dela Evropskega parlamenta in kongresa ZDA v zadevah skupnega pomena, vključno s tesnim sodelovanjem odborov in poročevalcev obeh strani; meni, da bi se ta skupščina morala srečevati dvakrat letno na plenarnih zasedanjih, sestavljati pa bi ga morali v enaki meri poslanci Evropskega parlamenta in člani obeh domov kongresa ZDA; meni, da bi skupščina lahko ustanovila delovne skupine za pripravo plenarnih zasedanj; ponovno poudarja, da bi se moral v skupščini vzpostaviti vzajemni zakonodajni sistem za zgodnje opozarjanje; meni, da bi morali določiti usmerjevalni odbor za izboljšanje sodelovanja med zakonodajnimi odbori in poročevalci Evropskega parlamenta in kongresa ZDA o zakonodaji, ki zadeva nadaljnje povezovanje čezatlantskega trga, še zlasti delo čezatlantskega ekonomskega sveta;
11. meni, da bi morala čezatlantski ekonomski svet in čezatlantski politični svet o svojih dejavnostih obveščati čezatlantsko skupščino, vključno s pravico do zaslišanj predstavnikov teh svetov, ta pa bi lahko njima in vrhunskim srečanjem med EU in ZDA pošiljala predloge; zahteva, da sta poleg krepitve vloge parlamentarcev v čezatlantskem ekonomskem svetu oba sopredsedujoča skupščini povabljena na uvodne seje zasedanj obeh svetov in vrhunskih srečanj med EU in ZDA;

Četrtek, 26. marca 2009

12. poziva kongres ZDA, naj ob polnem sodelovanju Evropskega parlamenta premisli o možnosti vzpostavitve urada za zvezo kongresa ZDA v Bruslju;
13. poziva generalnega sekretarja Parlamenta, naj skrajno prednostno nadaljuje izvajanje sklepa predsedstva z dne 11. decembra 2006 o namestitvi uradnika v Washington kot uradnika za zvezo;
14. vztraja pri prednostih skupnega programa izmenjave osebja ter poziva generalnega sekretarja Parlamenta, naj z uradniki predstavnškega doma ZDA in senata preuči primernost skupnega memoranduma o izmenjavi osebja, podobnega tistemu, o katerem sta se dogovorila Parlament in sekretariat OZN;
15. poudarja, da mora biti to čezatlantsko partnerstvo podprto z globokim razumevanjem in tesnejšimi vezmi med civilno družbo obeh strani; vztraja, da je treba okrepiti izmenjavo študentov, akademikov in drugih predstavnikov civilne družbe obeh strani, da se bodo sedanja generacija in bodoče generacije medsebojno razumele in ostale predane temu partnerstvu; meni, da bi morala biti rezervna podpora za to pobudo zagotovljena iz proračuna EU in proračunov ustreznih institucij ZDA za leto 2010, da bi tako zagotovili njeno dejansko oblikovanje;
16. toplo pozdravlja vse večjo prisotnost ameriških organizacij v Bruslju ter zlasti njihovo zavezo Evropski uniji, njenim institucijam in okrepljenemu partnerstvu med EU in ZDA; poudarja, da morajo evropske organizacije prevzeti podobno zavezo k delovanju v Washingtonu, kar bi okrepilo prepoznavnost EU in evropskega pogleda na čezatlantska in svetovna vprašanja v politični skupnosti ZDA; se zaveda, da evropske institucije pogosto nimajo na voljo toliko sredstev kot ameriške institucije; zato predlaga, naj bodo sredstva prednostno na voljo za projekte, ki jih organizirajo evropske organizacije, katerih cilj je okrepiti poznavanje in razumevanje evropskih vprašanj in pogledov v ZDA;
17. poziva EU in ZDA, naj okrepijo svoje sodelovanje na področju kulture ter naj še naprej krepijo in spodbujajo vzajemne koristi kulturnih izmenjav;
18. poudarja pomen tesnejšega sodelovanja v vesoljskih programih, zlasti med ESA (Evropsko vesoljsko agencijo) in agencijo NASA;

Svetovni izzivi

19. odločno poziva obe partnerici, naj sodelujeta v učinkovitem multilateralizmu, pri čemer naj bodo vključeni novi rastoči akterji v duhu skupne odgovornosti za svetovni red, spoštovanje mednarodnega prava in skupne probleme; vztraja, naj si EU in ZDA še bolj prizadevajo za doseganje ciljev programa reform OZN, vključno z reformo Varnostnega sveta OZN in drugih multilateralnih forumov v svetovni strukturi;
20. poziva obe partnerici, naj spodbujata spoštovanje človekovih pravic v svetu kot bistven element njunih politik; poudarja, da je potrebno dobro usklajevanje pri preventivni in krizni diplomaciji, pa tudi pri odzivanju na pandemije in izredne humanitarne razmere na usklajen in učinkovit način; poziva novo vlado ZDA, naj ratificira Rimski statut Mednarodnega kazenskega sodišča in pristopi k njemu; ponovno poziva k odpravi smrtne kazni;
21. poziva obe partnerici, naj odločno prispevata k doseganju razvojnih ciljev tisočletja, zlasti v Afriki, ki ne smejo biti ogroženi zaradi gospodarske krize, in naj preučita možnosti za usklajeno ukrepanje na teh področjih; poziva obe partnerici, naj upoštevata svojo zavezo, da bosta 0,7 % svojega BDP namenili za razvojno sodelovanje;
22. poziva obe partnerici, naj skupaj vodita multilateralna prizadevanja, ki so se začela na konferenci v Washingtonu dne 15. novembra 2008, za rešitev trenutne finančne in gospodarske krize in reformo mednarodnega finančnega sistema, Svetovne banke in Mednarodnega denarnega sklada, ob vključitvi novih rastočih sil, pri tem pa naj se upreta protekcijonizmu in spodbujata uspešen zaključek kroga pogajanj WTO iz Dohe;

Četrtek, 26. marca 2009

23. pozdravlja močno zavezanost novega predsednika ZDA reševanju problema spremembe podnebja; poziva EU in ZDA, naj prevzamejo pobudo in na konferenci v Københavnu, ki bo potekala leta 2009, dosežejo ambiciozen sporazum za obdobje po letu 2012, pri katerem naj sodelujejo vse države, ki sproščajo veliko toplogrednih plinov, in si zastavijo zavezujoče srednje- in dolgoročne cilje;

24. poziva k tesnejšemu sodelovanju med EU in ZDA na področju energije; poziva, naj bo učinkovito usklajevanje pristopov glede držav proizvajalk in krepitev raznolikosti oskrbe, virov in prevoza prednostna naloga; zagovarja tesnejše znanstveno in tehnološko sodelovanje na področju energije in energetske učinkovitosti;

25. opozarja na poročilo nacionalnega sveta obveščevalnih služb z naslovom Svetovni trendi 2025: svet v spremembah in, ker je potreben dolgoročen strateški razmislek o političnih vprašanjih znotraj institucij EU, poziva češko (od januarja do junija 2009) in švedsko (od julija do decembra 2009) predsedstvo, naj si prizadevata za vzpostavitev sistema analiziranja, ki bo podoben tistemu, ki ga uporablja nacionalni svet obveščevalnih služb, da bi opredelili dolgoročna gibanja z vidika EU, pri čemer naj tesno sodelujeta z Inštitutom EU za varnostne študije; je prepričan, da bo ta korak omogočil dialog o glavnih strateških vprašanjih, s katerimi se dolgoročno sooča čezatlantsko partnerstvo;

Regionalna vprašanja

26. poudarja, da je mirna in pravična rešitev konflikta na Bližnjem vzhodu bistvenega pomena, in pozdravlja dejstvo, da bo to ena najpomembnejših prednostnih nalog za novo vlado ZDA; poziva vlado ZDA, naj deluje usklajeno z EU in sodeluje v četverici; pozdravlja zgodnje imenovanje posebnega odposlanca ZDA za Bližnji vzhod, nekdanjega senatorja Georgea Mitchella; poudarja, da bi si morali obe partnerici prizadevati za krepitev pogajanj, ki temeljijo na načrtu in dosežkih konference v Annapolisu, s ciljem oblikovanja dveh držav; poziva obe partnerici, naj tesneje sodelujeta in tako pomagata preoblikovati trenutno negotovo prekinitev ognja v Gazi v trajno in trdno rešitev, pri tem pa vključita tudi regionalne akterje in prispevata k doseganju ciljev Resolucije Varnostnega sveta ZN 1860 z dne 8. januarja 2009 (S/RES/1860(2009)), kot so takojšnja humanitarna pomoč prebivalcem Gaze, zagotovitev odprave nedovoljene trgovine z orožjem in sprostitev blokade Gaze; poziva obe partnerici, naj podpreta prizadevanja za spravo med Palestinci, ter opozarja na pomen izboljšanja življenjskih pogojev Palestincev tako na Zahodnem bregu kot v Gazi, vključno z obnovo Gaze;

27. poziva EU in ZDA, naj sodelujejo pri obnovi strategij za spodbujanje prizadevanj za krepitev spoštovanja človekovih pravic in demokracije na Bližnjem vzhodu na osnovi svoje gospodarske in mehke moči v regiji;

28. poudarja, da so v Afganistanu ogrožene vrednote, varnost in verodostojnost čezatlantske skupnosti; poziva EU, ZDA, Nato in OZN, naj pripravijo nov skupen strateški koncept, ki bo celovito povezoval elemente mednarodnega sodelovanja, da bi izboljšal varnost v vseh regijah, okreplil afganistanske vladne in lokalne institucije ter pomagal pri procesu oblikovanja države ter blaginji v tesnem sodelovanju s sosednjimi državami; meni, da mora biti končni cilj postopna predaja odgovornosti za varnost in stabilnost afganistanskim oblastem; opozarja na Resolucijo Varnostnega sveta ZN 1833 z dne 22. septembra 2008 (S/RES/1833(2008)), ki spodbuja vse afganistanske stranke in skupine, naj konstruktivno sodelujejo pri političnem dialogu in se izogibajo uporabi nasilja;

29. poziva EU in ZDA, naj razvijejo skupno strategijo za Pakistan, katere cilj bo krepitev njegovih demokratičnih institucij, pravne države in zmožnosti za boj proti terorizmu, ob spodbujanju soodgovornosti Pakistana za stabilnost v regiji, vključno z varnostjo na meji z Afganistanom in celovitim vladnim nadzorom pakistanskih mejnih provinc in plemenskih območij; pozdravlja imenovanje Richarda Holbrooka za edinega posebnega odposlanca za pakistansko-afganistansko regijo;

Četrtek, 26. marca 2009

30. poudarja, da iranski jedrski program ogroža sistem za neširjenje orožja in stabilnost v regiji in svetu; pozdravlja objavo predsednika Obame, da se bo razmislilo o možnosti neposrednih stikov z iransko stranjo, ter podpira cilj, ki ga skupaj želita doseči obe partnerici, da se s pogajanjem z Iranom poišče rešitev z uporabo dvojne strategije dialoga in sankcij v sodelovanju z drugimi članicami Varnostnega sveta in Mednarodno agencijo za atomsko energijo; meni, da je treba vsako pobudo v zvezi z Iranom, ki jo poda ena od partneric, skrbno uskladiti z drugo v duhu zaupanja in preglednosti; poziva čezatlantski partnerici, naj čimprej opredelita skupni pristop do Irana in naj ne čakata na trenutek, ko bo vprašanje treba obravnavati prednostno;

31. pozdravlja ratifikacijo sporazuma med ZDA in Irakom o prisotnosti vojaških sil ZDA v Iraku; poudarja, da je EU pripravljena še naprej pomagati pri obnovi Iraka, s poudarkom zlasti na pravni državi, spoštovanju človekovih pravic in utrditvi državnih institucij ter na gospodarskem razvoju Iraka in njegovi ponovni vključitvi v svetovno gospodarstvo; poziva partnerici, naj z usklajenimi prizadevanji še naprej sodelujeta z iraško vlado in OZN, da bi izboljšali stabilnost in prispevali k narodni spravi ter enotnosti in neodvisnosti Iraka;

32. poziva obe strani, naj dobro uskladita svojo politiko do Rusije; se zaveda pomembnosti Rusije kot sosednje države, soodvisnosti med njo in EU ter njene vloge pomembnega akterja na regionalni in svetovni ravni in poudarja, kako pomembno je z Rusijo vzpostaviti plodno sodelovanje na področju izzivov, groženj in priložnosti, ki zadevajo obe strani, vključno z varnostnimi vprašanji, razorožitvijo in neširjenjem orožja, ob spoštovanju demokratičnih načel, standardov človekovih pravic in mednarodnega prava; s tem v zvezi poudarja potrebo po krepitvi zaupanja med čezatlantskimi partnericami in Rusijo in sodelovanja v svetu Nato-Rusija; poziva čezatlantski partnerici, naj tesno uskladita svoj pristop k reformi varnostne arhitekture Evrope, pri čemer naj upoštevata načela OVSE in vzdržujeta usklajenost z Natom; meni, da je treba dogajanja v tej arhitekturi, ki vključuje tudi mednarodne dogovore, kot je pogodba o konvencionalnih silah v Evropi, obravnavati v dialogu z Rusijo in tudi drugimi državami članicami OVSE, ki niso članice EU;

33. pozdravlja nedavne izjave podpredsednika ZDA Joeja Bidena na konferenci o evropski varnosti v Münchnu, da bodo ZDA nadaljevale s posvetovanji s svojimi zaveznicami iz Nata in z Rusijo o sistemu protiraketne obrambe ZDA in da bo nova vlada proučila stroške in koristi tega sistema; ugotavlja, da iz Rusije prihajajo znaki, da bo opustila načrte za namestitev raket kratkega dosega Iskander v Kaliningradu;

34. poziva EU in ZDA, naj razvijejo skupno strategijo za šest vzhodnoevropskih držav (Moldavijo, Ukrajino, Gruzijo, Armenijo, Azerbajdžan in Belorusijo), ki so vključene v evropsko sosedsko politiko, da bi tako dosegli pomembne in trajne rezultate pri izvajanju novega vzhodnega partnerstva in sinergije Črnege morja;

35. poziva obe partnerici, naj posebno pozornost namenita Latinski Ameriki in zlasti njenim regionalnim organizacijam in uskladita prizadevanja za spodbujanje utrditve demokracije, spoštovanja človekovih pravic, dobrega upravljanja, boja proti revščini, za krepitev vključevanja v družbo, tržnega gospodarstva in pravne države, vključno z bojem proti organiziranemu kriminalu in preprodaji drog, ter za podporo regionalnemu povezovanju in sodelovanju v zvezi s spremembo podnebja;

36. priporoča tudi podporo skupnemu pristopu glede drugih pomembnih geopolitičnih akterjev, kot so Kitajska, Indija ali Japonska, pa tudi glede različnih kriz in problemov v podsaharski Afriki;

Vprašanja obrambe, nadzora nad orožjem in varnosti

37. poudarja pomen Nata kot temelja čezatlantske varnosti; pozdravlja odločitev Evropskega sveta decembra 2008, da okrepi strateško partnerstvo med EU in Natom, in poziva obe partnerici, naj pospešita oblikovanje skupine na visoki ravni EU in Nata, da bi se izboljšalo sodelovanje med organizacijama; priporoča, naj potekajo razprave o vrednosti evroatlantske varnostne strategije, ki bi lahko opredelile skupna varnostna vprašanja in interese;

Četrtek, 26. marca 2009

38. poudarja vse večji pomen evropske varnostne in obrambne politike in potrebo po nadaljnjem izboljšanju civilnih in vojaških zmogljivosti Evrope; pozdravlja dejstvo, da so na vrhunskem srečanju Nata v Bukarešti aprila 2008 prepoznali pomen okrepljenih evropskih obrambnih zmogljivosti za izboljšanje čezatlantske varnosti;

39. poziva EU in ZDA, naj na vseh mednarodnih forumih, zlasti v okviru OZN, sprejmejo skupno strategijo o razorožitvi, kar zadeva orožje za množično uničevanje in konvencionalno orožje; poziva novo vlado ZDA, naj ponovno sodeluje z Rusijo na področju nadzora orožja in razoroževanja, tako da državi razširita sedanje dvostranske sporazume; poudarja, da je potrebno tesnejše sodelovanje, da bi zagotovili napredek v času pred konferenco za pregled pogodbe o neširjenju jedrskega orožja leta 2010, pozdravlja zavezo novega predsednika ZDA ratifikaciji celovite pogodbe o prepovedi jedrskih poskusov;

40. poudarja pomembnost krepitev čezatlantskega sodelovanja v boju proti terorizmu, ki temelji na popolnem spoštovanju mednarodnega prava in človekovih pravic ter podpiranja vloge OZN pri boju proti tej grožnji; izpostavlja potrebo po tesnem sodelovanju, ko so v nevarnosti življenja talcev;

41. pozdravlja odločitev predsednika ZDA Baracka Obame, da zapre objekte za pridržanje v zalivu Guantánamo, kot tudi druge, s tem povezane izvršne odloke glede zakonitih zaslisanj in objektov Cie za pridržanje, ter spodbuja vlado ZDA, naj zapre vse centre za pridržanje zunaj ozemlja ZDA, ki niso v skladu z mednarodnim pravom, ter izrecno konča politiko izrednih izročitev; poziva države članice, naj v posameznih primerih sodelujejo pri iskanju rešitev vprašanj sprejemanja nekaterih zapornikov iz Guantánama v EU, če bi vlada ZDA to zahtevala, in se ob spoštovanju obveznosti lojalnega sodelovanja med seboj posvetujejo o morebitnih učinkih na javno varnost po vsej EU;

42. poudarja, kako pomembno je, da nemudoma začnejo veljati sporazumi o izročanju in vzajemni pravni pomoči med EU in ZDA, ter poziva tiste države članice, ki jih še niso ratificirale, naj to čim prej storijo; poudarja, da je učinkovito izvajanje teh sporazumov potrebna visoka stopnja medsebojnega zaupanja, ki temelji na tem, da vse strani v celoti spoštujejo obveznosti v zvezi s človekovimi pravicami, pravicama do obrambe in poštenega sojenja ter vladavino nacionalnega in mednarodnega prava;

43. poudarja, da je izmenjava podatkov in informacij dragoceno orodje v mednarodnem boju proti terorizmu in mednarodnemu kriminalu, vendar meni, da mora potekati v ustreznem pravnem okviru, ki zagotavlja ustrezno varstvo državljanskih svoboščin, vključno s pravico do zasebnosti, ter bi morala temeljiti na zavezujočem mednarodnem sporazumu, kot je bilo dogovorjeno na vrhunskem srečanju EU in ZDA leta 2008;

44. pozdravlja nedavno razširitev programa za odpravo vizumov na nadaljnjih sedem držav članic EU; vendar poziva ZDA, naj odpravijo vizumski režim za preostalih pet držav članic in naj vse državljanke EU obravnavajo enako, na osnovi popolne vzajemnosti; poziva Komisijo, naj to z novo vlado ZDA obravnava kot prednostno nalogo;

45. meni, da je potrebno tudi tesno sodelovanje med EU in ZDA na področju pravosodja in notranjih zadev, da bi bil postopoma vzpostavljen čezatlantski prostor svobode, varnosti in pravičnosti;

Gospodarska in trgovinska vprašanja

46. poziva partnerici, naj izkoristita polni potencial čezatlantskega ekonomskega sveta, da bi premagali obstoječe ovire za gospodarsko povezovanje in vzpostavili enoten čezatlantski trg do leta 2015; poziva Komisijo, naj na osnovi raziskave, ki jo je odobril in financiral Evropski parlament iz svojega proračuna za leto 2007, pripravi podroben pregled obstoječih ovir, ki jih je treba odpraviti, da bi bilo mogoče doseči načrtovano do ciljnega datuma;

47. poudarja, kako pomembno je uporabljati čezatlantski ekonomski svet tudi kot okvir za makroekonomsko sodelovanje med partnericama in spodbuja pristojne monetarne institucije h krepitevi sodelovanja;

Četrtek, 26. marca 2009

48. pozdravlja napredek pri spodbujanju čezatlantskega gospodarskega povezovanja, ki je bil dosežen v zadnjih mesecih; predvsem meni, da se zaradi boljšega sodelovanja na področjih, kot so naložbe, računovodski standardi, regulativne zadeve, varnost uvoženih proizvodov in uveljavljanje pravic intelektualne lastnine, kaže bistven napredek, zato je treba z njim nadaljevati;

49. obenem meni, da mora čezatlantsko gospodarsko sodelovanje postati bolj odgovorno, pregledno in predvidljivo; meni, da morajo glavne zainteresirane strani čim prej uskladiti urnike srečanj, dnevne rede, časovne načrte in poročila o napredku ter jih nato objaviti na spletni strani;

50. meni, da je potencial ZDA in Evropske unije glede sprejemanja skupnih stališč in pobud na mednarodnih forumih velik, saj imata obe strani mnogo skupnih trgovinskih interesov, na primer glede enakopravnega dostopa do surovin na svetovnem trgu, uveljavljanja pravic intelektualne lastnine in usklajevanja patentov na svetovni ravni; meni, da je v interesu obeh strani, da ta potencial bolje izkoristita;

51. je bil zaskrbljen zaradi novega zakona ZDA za spodbudo gospodarstvu, ki bi oviral trgovino, vendar ugotavlja, da zdaj s spremembami upošteva pravila WTO in vztraja, da je nujno treba skupaj odgovoriti na sedanjo krizo, ne pa sprejemati ukrepe za zapiranje EU in ZDA med seboj;

52. se zavzema za postopno povezovanje finančnih trgov na podlagi medsebojnega priznavanja, ki naj ga spremlja določena mera konvergenčnosti trenutnih zakonodajnih okvirov ter natančna določitev izjem, kadar je to mogoče; opozarja, da so prost dostop do trgov, predpisi, skladni z mednarodnimi standardi, njihova enotna uporaba ter stalen dialog z akterji na trgu temeljna načela uspešnega povezovanja; poziva organe EU in ZDA, naj se izognejo oviram za vhodne naložbe in zakonodaji z zunajozemeljskim učinkom, o katerih se ne bi predhodno posvetovali in dogovorili;

53. se zavzema za odpravo ovir, ki otežujejo naložbe in čezatlantske finančne storitve, ter za tesnejše povezovanje evropskega in ameriškega trga, ki bi tako lahko uspešneje tekmovala z novimi rastočimi trgi, pri čemer je treba vzpostaviti okvir ustreznih previdnostnih pravil, ki bi preprečil, da bi kriza na eni strani Atlantika vplivala na drugo stran;

54. poudarja, da bi povezovanje trgov finančnih storitev brez vzporednega pregleda regulativnega okvira in nadzornih predpisov oblastem omejila možnosti za dejansko izvajanje nadzora; zato se zavzema za sprejetje predpisov, ki bodo zagotavljali konkurenco, večjo preglednost proizvodov, finančnih institucij in trgov ter uspešen nadzor nad njimi in vzpostavili enotne vzorce za upravljanje tveganj, v skladu z dogovorjenim na vrhunskem srečanju G20, ki je potekalo novembra 2008;

55. priznava, da so nadzorni organi ZDA napredovali pri uvajanju sporazuma Basel II v zvezi z velikimi bankami, vendar obsoja nekatere odmike od sporazuma, ki jih je treba popraviti, saj nalagajo dodatne obveznosti ameriškim podružnicam evropskih bank, s čimer slabijo njihov konkurenčni položaj, ter še nekatera druga vprašanja (v zvezi s finančnimi holdingi in malimi bankami), ki jih bo treba čim prej razjasniti; spodbuja kongres ZDA, da razmisli o skladnejši nadzorni strukturi v bančnem in zavarovalniškem sektorju, kar bi omogočilo lažje usklajevanje med EU in ZDA;

56. poziva k večjemu sodelovanju nadzornih organov pri nadziranju delovanja čezmejnih finančnih družb in preprečevanju poslovanja finančnih družb s sedežem v državah z nejasnim pravnim redom, s katerimi je težko sodelovati, ter poziva k ukinitvi davčnih oaz;

Četrtek, 26. marca 2009

57. poziva organe EU in ZDA, naj regulirajo bonitetne agencije na podlagi skupnih načel in metod, da se bo ponovno vzpostavilo zaupanje v bonitete in zagotovila njihova stabilnost; kljub temu opozarja, da mora EU razviti lasten zakonodajni okvir, saj zunajozemeljska uporaba predpisov, ki jih je odobril nadzorni organ ZDA za vrednostne papirje in borzno menjavo (SEC), v ameriških agencijah, ki delujejo na evropskem trgu, ne bi bila sprejemljiva;

58. se strinja s Komisijo, da je treba kreditnim institucijam naložiti, da zadržijo določen delež odobrenih kreditov in s tem prevzamejo del prenesenih tveganj; poziva k obravnavi tega vprašanja v čezatlantskem dialogu, da bi ohranili enake pogoje na mednarodni ravni in omejili sistemska tveganja na svetovnih finančnih trgih; meni, da bi bilo treba sprejeti kodeks ravnanja za državne premoženjske sklade;

59. poziva novi kongres, naj spremeni predpis ZDA o 100-odstotnem pregledu blaga, ki je namenjeno tej državi, in naj tesno sodeluje z EU, da bo zagotovil izvajanje večplastnega pristopa, ki temelji na dejanskem tveganju; ugotavlja, da je v vedno bolj povezanem svetovnem gospodarstvu še posebej pomembna varna trgovina, vendar meni, da ta grob ukrep predstavlja potencialno novo trgovinsko oviro, ki nalaga velike stroške gospodarskim subjektom in ki nikakor ne bo koristila varnosti dobavne verige;

60. meni, da bi čezatlantski ekonomski svet v Bruslju in Washingtonu lahko organiziral seminarje o vprašanju 100-odstotnega pregleda, da bi se omogočila globlje razumevanje med zakonodajalci EU in ZDA ter hitra rešitev te težave, ki bo sprejemljiva za obe strani;

61. priporoča, naj se na naslednji seji čezatlantskega ekonomskega sveta razpravlja o tem, ali bi bilo koristno v pristojnost sveta vključiti več tehničnih vprašanj ter ali je večje sodelovanje med Evropsko unijo in ZDA bistvenega pomena za vzpostavitev učinkovitega sistema omejevanja emisij in trgovanja z njimi; priporoča, da se obstoječa skupna mednarodna merila za energijsko intenzivne industrijske panoge razvijejo ali vključijo v okvir čezatlantskega ekonomskega sveta;

*

* * *

62. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter predsedniku in Kongresu Združenih držav Amerike.

Okrepitev varnosti in temeljnih svoboščin na internetu

P6_TA(2009)0194

Priporočilo Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 Svetu o okrepitvi varnosti in temeljnih svoboščin na internetu (2008/2160(INI))

(2010/C 117 E/33)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga priporočila Svetu, ki ga je predlagal Stavros Lambrinidis v imenu skupine PSE, o okrepitvi varnosti in temeljnih svoboščin na internetu (B6-0302/2008),
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti njenih določb o varstvu osebnih podatkov, svobodi izražanja, spoštovanju zasebnega in družinskega življenja in pravici do svobode in varnosti,

Četrtek, 26. marca 2009

- ob upoštevanju Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾, Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ⁽²⁾, Direktive 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja ⁽³⁾, predloga Komisije z dne 13. novembra 2007 o Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju na področju varstva potrošnikov (KOM (2007)0698), Direktive 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij ⁽⁴⁾ ter sodbe Sodišča Evropskih skupnosti z dne 10. februarja 2009 v zadevi C-301/06 Irska proti Parlamentu in Svetu,
 - ob upoštevanju Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ z dne 24. februarja 2005 o napadih na informacijske sisteme ⁽⁵⁾, Okvirnega sklepa Sveta 2001/413/PNZ z dne 28. maja 2001 o boju proti goljufijam in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi ⁽⁶⁾, Okvirnega sklepa Sveta 2008/919/PNZ z dne 28. novembra 2008 o spremembi Okvirnega sklepa 2002/475/PNZ o boju proti terorizmu ⁽⁷⁾, sporočila Komisije z dne 22. maja 2007 z naslovom „Na poti k splošni politiki o boju proti kibernetickemu kriminalu“ (KOM(2007)0267) ter nedavnih pobud za ugotavljanje hudih kaznivih dejanj in terorizma (kot je projekt za preverjanje medmrežja „Check the Web“),
 - ob upoštevanju dela, ki poteka v Svetu Evrope, Organizaciji za gospodarsko sodelovanje in razvoj ter Organizaciji združenih narodov na področju boja proti kriminalu in kibernetickemu kriminalu in na področju varstva temeljnih pravic in svoboščin tudi na internetu ⁽⁸⁾,
 - ob upoštevanju zadnjih sodb evropskih sodišč in nacionalnih ustavnih sodišč na tem področju, zlasti sodbe nemškega zveznega ustavnega sodišča, ki priznava izrecno pravico do varstva zaupnosti in nedotakljivosti sistemov informacijske tehnologije ⁽⁹⁾,
 - ob upoštevanju členov 114(3) in 94 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje (A6-0103/2009),
- A. ker razvoj interneta dokazuje, da ta postaja nujno orodje za spodbujanje demokratičnih pobud, nov forum za politične razprave (na primer e-volilne kampanje in e-volitve), bistven instrument za uveljavljanje svobode izražanja na svetovni ravni (na primer spletni dnevniki) in za razvoj gospodarskih dejavnosti, pa tudi mehanizem za spodbujanje digitalne pismenosti in razširjanje znanja (e-učenje); ker internet prinaša tudi vedno večje število možnosti za ljudi vseh starosti, da lahko denimo komunicirajo z ljudmi iz različnih delov sveta, in je tako razširil ljudem možnosti, da spoznavajo druge kulture ter s tem drugačne ljudi in kulture tudi bolje razumejo; ker se je z internetom povečala tudi raznolikost virov novic, saj posamezniki zdaj lahko spremljajo novice iz različnih delov sveta,

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ UL L 350, 30.12.2008, str. 60.

⁽³⁾ UL L 345, 31.12.2003, str. 90.

⁽⁴⁾ UL L 105, 13.4.2006, str. 54.

⁽⁵⁾ UL L 69, 16.3.2005, str. 67.

⁽⁶⁾ UL L 149, 2.6.2001, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 330, 9.12.2008, str. 21.

⁽⁸⁾ Npr. Konvencija Sveta Evrope o kiberneticki kriminaliteti iz dne 23. novembra 2001 in Konvencija Sveta Evrope za varstvo posameznikov glede avtomatske obdelave osebnih podatkov z dne 28. januarja 1981.

⁽⁹⁾ Nemško zvezno ustavo sodišče, 1 BvR 370/07, 27.2.2008.

Četrtek, 26. marca 2009

- B. ker bi morale vlade in organizacije ter institucije, ki delujejo v javnem interesu, zagotoviti primeren zakonodajni okvir in ustrezna tehnična sredstva, da bi državljanom omogočile dejavno in učinkovito udeležbo v upravnih postopkih z aplikacijami e-uprave,
- C. ker internet v celoti ustreza opredelitvi svobode izražanja iz člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti delu, ki pravi „ne glede na državne meje“,
- D. ker bi preglednost, spoštovanje zasebnosti in okolje, kjer vlada zaupanje med zainteresiranimi internetnimi stranmi, morali veljati za nujne elementi pri oblikovanju trajnostnega varnostnega koncepta interneta,
- E. ker sta svoboda izražanja in zasebnost na internetu lahko večji, hkrati pa tudi bolj izpostavljeni vdorom in omejitvam, tako s strani zasebnih kot javnih akterjev,
- F. ker se internet, zaradi svobode, ki jo zagotavlja, mnogokrat uporablja tudi za širjenje nasilnih sporočil, kot so bila tista, ki so namenoma spodbujala k terorističnim napadom, ter za spletne strani, ki lahko posebej spodbujajo kazniva dejanja iz sovraštva, in ker se je po vsem svetu povečala nevarnost računalniškega kriminala, ki ogroža posameznike (tudi otroke) in omrežja,
- G. ker se je treba učinkovito in odločno zoperstaviti tovrstnemu kriminalu, brez spreminjanja temeljne svobodne in odprte narave interneta,
- H. ker so v demokratični družbi državljani upravičeni do tega, da neprestano opazujejo in presojujejo dejanja in prepričanja svojih vlad in zasebnih podjetji, ki jim nudijo storitve; ker to načelo vedno bolj ogrožajo tehnološko napredne tehnike nadziranja, ki včasih sovpadajo z odsotnostjo ustreznih pravnih jamstev glede omejevanja njihove uporabe,
- I. ker imajo posamezniki pravico do svobodnega izražanja na internetu (na primer z vsebinami, ki jih ustvarjajo uporabniki, spletnimi dnevniki in socialnimi omrežji) in ker so internetni iskalniki in ponudniki storitev ljudem znatno olajšali pridobivanje informacij o denimo drugih posameznikih; ker vendarle pride do situacij, ko posamezniki želijo izbrisati podatke, shranjene v tovrstnih podatkovnih bazah; ker morajo biti podjetja zato sposobna posameznikom zagotoviti, da se lahko njihovi osebni podatki izbrišejo iz podatkovnih baz,
- J. ker tehnološki napredek vedno pogosteje omogoča tajno nadzorovanje dejavnosti državljanov na internetu, ki ga posameznik praktično ne more zaznati; ker zgolj obstoj tehnologije za nadzor ne opravičuje samodejno tudi njene uporabe, temveč bi bilo treba omejitve in natančne okoliščine, v katerih bi javni organi ali podjetja takšno tehnologijo smeli uporabiti, določiti na podlagi prevladujočega interesa varovanja temeljnih pravic državljanov; ker boj proti kriminalu na internetu in grožnje odprti demokratični družbi, ki jih predstavljajo nekatere osebe in organizacije, ko uporabljajo internet v škodo pravic državljanov, ne smejo pomeniti, da si države članice lahko vzamejo pravico do prestrežanja in nadziranja vsega podatkovnega prometa na internetu, ki poteka na njihovem ozemlju, bodisi da to velja za njihove državljane ali za podatkovni promet iz tujine; ker mora biti boj proti kaznivim dejanjem sorazmeren z naravo kaznivih dejanj,
- K. ker kraja identitete in njeno lažno prikazovanje predstavljata vedno večji problem, ki ga oblasti, posamezni državljani in podjetja šele začenjajo spoznavati in ki povzroča velike varnostne pomisleke v zvezi s povečano uporabo interneta za širok spekter namenov, vključno s prodajo in izmenjavo zaupnih informacij,
- L. ker bi bilo treba opozoriti, da lahko javni organi omejijo uveljavljanje pravic, kot sta svoboda izražanja ali spoštovanje zasebnega življenja, če so te omejitve v skladu z zakonom, nujne, sorazmerne in primerne za demokratično družbo,

Četrtek, 26. marca 2009

- M. ker na internetu obstaja velik razkorak v moči in znanju med gospodarskimi in vladnimi subjekti na eni strani ter posameznimi uporabniki na drugi strani; ker je zato treba sprožiti razpravo o potrebnih omejitvah glede „soglasja“, in sicer glede tega, kakšna razkritja lahko podjetja in vlade zahtevajo od uporabnikov, in v kakšni meri naj bi bili posamezniki dolžni razkriti svojo zasebnost in se odpovedati drugim temeljnim pravicam, da bi lahko uporabljali določene internetne storitve ali druge ugodnosti,
- N. ker internet zaradi svoje globalne, odprte in participativne narave praviloma velja za svobodnega, kar pa ne pomeni, da ni treba razmisliti o načinu spoštovanja in zaščite temeljnih svoboščin internetnih uporabnikov in njihove varnosti, in sicer na državni in mednarodni ravni ter v javnem in zasebnem okviru,
- O. ker cela vrsta temeljnih pravic, ki so prizadete v svetu interneta, vključuje, vendar ni omejena na, spoštovanje zasebnega življenja (vključno s pravico do trajnega izbrisa osebnih digitalnih sledi), varstvo podatkov, svobodo izražanja, govora in združevanja, svobodo tiska, političnega izražanja in participacije, nediskriminacijo in izobraževanje; ker bi morale biti vsebina tovrstnih pravic, vključno z njihovim področjem uporabe in dosegom, stopnja zaščite, ki jo zagotavljajo te pravice, in prepoved zlorabljanja teh pravic urejene s pravili o varovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki jih zagotavljajo ustave držav članic, mednarodne pogodbe o človekovih pravicah, vključno z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, splošna načela prava Skupnosti in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, in/ali z drugimi ustreznimi pravili nacionalnega in mednarodnega prava ter prava Skupnosti na njihovih zadevnih področjih uporabe,
- P. ker bi se morali vsi vpleteni akterji, ki so dejavni na internetu, zavedati svojih zadevnih odgovornosti in sodelovati v forumih, kjer se razpravlja o najbolj nujnih in pomembnih vprašanjih v zvezi z internetno dejavnostjo, da bi se poiskalo in spodbujalo skupne rešitve,
- Q. ker bo postala računalniška nepismenost nova oblika nepismenosti 21. stoletja; ker je zaradi tega zagotavljanje dostopa do interneta vsem državljanom enako pomembno kot zagotavljanje njihovega dostopa do izobrazbe in ker vlade ali zasebna podjetja dostopa ne bi smela onemogočati; ker se takšnega dostopa ne sme zlorabljati z namenom izvajanja nezakonitih dejavnosti; ker je treba obravnavati nova vprašanja, kot so nevtralnost interneta, interoperabilnost, globalna dosegljivost vseh internetnih vozlišč in uporaba odprtih formatov in standardov,
- R. ker mednarodni, večkulturni in zlasti večjezikovni značaj interneta še ni v celoti podprt s tehnično infrastrukturo in protokoli svetovnega spleta,
- S. ker je v sedanjem procesu za „listino temeljnih pravic na internetu“ pomembno upoštevati vse ustrezne raziskave in dejavnosti na tem področju, vključno z nedavnimi študijami EU na to temo ⁽¹⁾,
- T. ker je gospodarska dejavnost pomembna za nadaljnji dinamični razvoj interneta, pri čemer mora biti zagotovljeno varovanje njegove gospodarske učinkovitosti s pošteno konkurenco in zaščito pravic intelektualne lastnine, kot je to potrebno, sorazmerno in ustrezno,
- U. ker bi bilo treba ohraniti ustrezno ravnovesje med ponovno uporabo informacij javnega sektorja, ki ponuja povsem nove možnosti za kreativno in kulturno eksperimentiranje in izmenjavo, ter varstvom pravic intelektualne lastnine,

⁽¹⁾ Nedavna študija z naslovom „Okrepitev varnosti in temeljnih svoboščin na internetu - politika EU za boj proti kibernetickemu kriminalu“, v kateri se med drugim predlaga sprejetje nezavezujoče listine temeljnih pravic na internetu.

Četrtek, 26. marca 2009

- V. ker se podjetja v sektorju informacijske in komunikacije tehnologije po vsem svetu soočajo s povečanimi pritiski organov oblasti za uskladitev z nacionalnimi zakoni in politikami na načine, ki bi lahko bili v nasprotju z mednarodno priznanima človekovima pravicama do svobode izražanja in zasebnosti; ker so bili sprejeti pozitivni ukrepi, med katere sodijo tisti, ki jih je sprejela skupina več zainteresiranih podjetij, organizacij civilne družbe (vključno s skupinami za človekove pravice in svobodo tiska), vlagateljev in akademikov, ti so oblikovali pristop na podlagi sodelovanja, da se zaščiti in spodbudi svoboda izražanja in zasebnost v sektorju informacijske in komunikacije tehnologije ter ustanovili pobudo za globalno omrežje (ang. *Global Network Initiative*)⁽¹⁾,
- W. ker so stroga pravila o varovanju podatkov največja skrb EU in njenih državljanov in ker uvodna izjava 2 Direktive 95/46/ES o varstvu podatkov jasno določa, da je tehnologija (tj. sistemi za obdelavo podatkov) namenjena temu, da „služi človeku“, ter da mora spoštovati „temeljne pravice in svoboščine, predvsem pravico do zasebnosti, ter prispevati h gospodarskemu in socialnemu napredku, trgovinskemu razvoju ter blaginji posameznikov“,

1. naslavlja naslednja priporočila na Svet:

Neomejen in varen dostop do interneta za vse

- (a) naj sodeluje v prizadevanjih, da bi internet postal pomembno orodje za krepitev vpliva uporabnikov in okolje, ki omogoča razvoj pristopov od spodaj navzgor in razvoj e-demokracije ter hkrati zagotavlja vzpostavitev pomembnih varnostnih ukrepov, saj se na tem področju lahko razvijejo nove oblike nadzora in cenzure; svoboda in varovanje zasebnega življenja internetnih uporabnikov morata biti resnična, ne navidezna;
- (b) naj prizna, da je internet lahko izjemna priložnost za spodbujanje dejavnega državljanstva in da je v zvezi s tem dostop do omrežij in vsebin eden ključnih elementov; naj priporoča, da se zadeva še naprej razvija na podlagi domneve, da imajo vsi pravico do sodelovanja v informacijski družbi ter da imajo vse institucije in zainteresirane strani na vseh ravneh splošno odgovornost, da pomagajo pri tem razvoju, da bi se soočili z novim dvojnimi izzivom e-nepismenosti in demokratičnega izključevanja v elektronski dobi⁽²⁾;
- (c) naj pozove države članice, da se odzovejo na družbo, v kateri narašča zavedanje o informacijah, in poiščejo načine za zagotavljanje večje preglednosti odločanja, in sicer tako, da državljanom zagotovijo večji dostop do informacij, ki jih shranjujejo vlade, ter jim tako omogočijo izkoriščanje teh informacij; za svoje informacije, naj uporablja isto načelo;
- (d) naj skupaj z drugimi pomembnimi akterji zagotovi, da varnost, svoboda izražanja in varstvo zasebnosti ter odprtost na internetu ne bodo obravnavani kot konkurenčni cilji, ampak da bo njihovo izpolnjevanje potekalo sočasno v okviru celovite vizije, ki ustreza vsem zahtevam;
- (e) naj zagotovi, da se zakonske pravice mladoletnih oseb do zaščite pred škodo, kot jih predpisuje Konvencija Združenih narodov o otrokovih pravicah in kot se zrcalijo v zakonodaji EU, v celoti odražajo v in pri vseh ustreznih ukrepih, instrumentih ali odločitvah, povezanih s krepitevijo varnosti in svobode na internetu;

Močna zavezanost boju proti kibernetickemu kriminalu

- (f) naj povabi predsedstvo Sveta in Komisijo, da razmisli o razvoju celovite strategije za boj proti kibernetickemu kriminalu, med drugim na podlagi Konvencije Sveta Evrope o kiberneticki kriminaliteti, ki bo vključevala načine za reševanje problema kraje identitete in njenega lažnega prikazovanja na ravni EU, in sicer v sodelovanju z združenji ponudnikov in uporabnikov internetnih storitev ter s policijskimi organi, ki obravnavajo kazniva dejanja povezana z informacijsko tehnologijo, in pa, naj predstavita predlog za oblikovanje kampanj za osveščanje in preprečevanje tovrstne kriminalitete ter obenem zagotovita, da bo uporaba interneta varna in neomejena za vse; pozove naj k oblikovanju službe EU za pomoč osebam, ki so bile žrtve kraje identitete in lažnega prikazovanja identitete;

⁽¹⁾ <http://www.globalnetworkinitiative.org/index.php>.

⁽²⁾ V dokumentu Sveta Evrope z dne 17. septembra 2008 z naslovom „Internet – pomemben vir za vse“ se med drugim poudarja, da je „zagotavljanje in spodbujanje enakosti in sodelovanja v zvezi z internetom bistveni korak za napredek enakosti in sodelovanja v družbi na splošno“.

Četrtek, 26. marca 2009

- (g) naj spodbuja razmišljanja o potrebnem sodelovanju med zasebno-javnimi akterji na tem področju in o izboljšanju sodelovanja pri kazenskem pregonu, skupaj z ustreznim usposabljanjem za organe kazenskega pregona in sodne organe, ki vključuje usposabljanje o vprašanih zaščite temeljnih pravic; prepozna naj potrebo po deljeni odgovornosti ter koristi skupne regulacije in samoregulacije kot učinkovitih nadomestnih ali dopolnilnih instrumentov za tradicionalno zakonodajo;
- (h) naj zagotovi, da bodo delo, ki poteka v okviru projekta za preverjanje medmrežja (*Check the Web*), in nedavne pobude za izboljšanje širjenja informacij o kibernetnem kriminalu, vključno z vzpostavitvijo nacionalnih portalov in evropskega portala za obveščanje o kršitvah, storjenih na internetu (evropski portal za kibernetni kriminal, ki ga vzpostavlja Europol), potrebni, sorazmerni in ustrezni ter jih bodo spremljali vsi potrebni zaščitni ukrepi;
- (i) naj spodbuja države članice k posodobitvi zakonodaje za zaščito mladoletnikov, ki uporabljajo internet, zlasti z uvedbo kaznivega dejanja navezovanje stikov z mladoletnimi osebami za spolne namene, kot je določeno v konvenciji Sveta Evrope o zaščiti otrok pred spolnim izkoriščanjem in zlorabo z dne 25. oktobra 2007;
- (j) naj spodbuja programe za zaščito otrok in izobraževanje staršev o novih e-nevarnostih, kakor je opredeljeno v zakonodaji EU, in opravi presojo vpliva dosedanje učinkovitosti obstoječih programov; pri tem je treba posebno pozornost posvetiti spletnim igram, ki so namenjene predvsem otrokom in mladoletnikom;
- (k) naj spodbuja vse proizvajalce računalnikov v EU, da predhodno namestijo programsko opremo za zaščito otrok, ki jo je mogoče zagnati na enostaven način;
- (l) naj sprejme direktivo o kazenskih ukrepih za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine, na podlagi ocene, izvedene v luči raziskav sodobnih inovacij, področja uporabe, v katerem je potrebna in sorazmerna, in v zvezi s tem hkrati prepove sistematično spremljanje in nadzorovanje dejavnosti vseh uporabnikov na internetu ter zagotovi, da so kazni sorazmerne s storjenimi kršitvami; v zvezi s tem naj spoštuje tudi svobodo izražanja in združevanja posameznih uporabnikov ter se bori proti spodbujanju k kršitvam pravic intelektualne lastnine v kibernetnem prostoru, vključno z določenimi pretiranimi omejitvami dostopa, ki so jih postavili nosilci intelektualne lastnine sami;
- (m) naj zagotovi, da se ne bo kazensko preganjalo izražanja spornih političnih prepričanj prek interneta;
- (n) naj zagotovi, da ne bo zakonov ali postopkov za omejevanje ali kriminalizacijo pravice novinarjev in medijev do zbiranja in posredovanja informacij za namene poročanja;

Nenehna skrb za absolutno zaščito in okrepljeno spodbujanje temeljnih svoboščin na internetu

- (o) naj upošteva, da „digitalna identiteta“ vedno bolj postaja sestavni del naše osebnosti in jo je zaradi tega treba ustrezno in učinkovito zaščititi pred vdori zasebnih in javnih akterjev – to pomeni, da je treba opredeliti in zaščititi poseben podatkovni niz, ki je organsko povezan z „digitalno identiteto“ posameznika, in vsi njegovi elementi morajo šteti za neodtujljive osebne, neekonomske in netržne pravice; naj ustrezno upošteva, kako pomembni so anonimnost, uporaba izmišljenih imen in nadzor nad informacijskimi tokovi za zasebnost ter dejstvo, da morajo uporabniki imeti na voljo sredstva za njeno učinkovito zaščito (na primer različne tehnologije za boljše varovanje zasebnosti) in biti poučeni o njihovi uporabi;

Četrtek, 26. marca 2009

- (p) naj zagotovi, da države članice, ki prestrezajo in nadzirajo podatkovni promet, ne glede na to, ali ta zadeva njihove državljane ali podatkovni promet iz tujine, to počnejo v skladu s strogimi pogoji in jamstvi, ki jih predvideva zakon; naj pozove države članice, da zagotovijo, da se preiskave na daljavo, če jih nacionalna zakonodaja predvideva, izvajajo na podlagi veljavnega naloga za preiskavo, ki ga izda pristojni sodni organ; naj upošteva, da poenostavljeni postopki za izvajanje preiskav na daljavo v primerjavi z neposrednimi raziskavami niso sprejemljivi, saj kršijo vladavino prava in pravico do zasebnosti;
- (q) naj prizna nevarnost nekaterih načinov internetnega spremljanja in nadzorovanja, ki so namenjeni tudi sledenju vseh posameznikovih digitalnih korakov, da bi oblikovali uporabniške profile in dodelili točke; naj pojasni, da morajo takšne tehnike biti vedno ocenjene glede na njihovo nujnost in sorazmernost z vidika zastavljenih ciljev; naj poudari tudi, da sta potrebna večja ozaveščenost in prostovoljno soglasje uporabnikov glede njihovih računalniških dejavnosti, ki vključujejo izmenjavo osebnih podatkov (kot v primeru družbenih omrežij);
- (r) naj države članice pozove, da prepoznajo vse subjekte, ki uporabljajo nadzor interneta, in pripravijo javno dostopna letna poročila o nadzoru interneta in hkrati zagotovijo zakonitost, sorazmernost in preglednost;
- (s) naj preuči in predpiše omejitve glede soglasja uporabnikov o razkritju dela zasebnosti, ki ga lahko zahtevajo in pridobijo vlade ali zasebna podjetja, saj obstaja očitno nesorazmerje med pogajalsko močjo in poznavanjem med posameznimi uporabniki in takšnimi institucijami;
- (t) naj strogo omeji, opredeli in regulira primere, v katerih se od zasebnega internetnega podjetja lahko zahteva, da vladnim organom razkrije podatke, ter naj poleg tega zagotovi, da za vlade veljajo najstrožji standardi varovanja podatkov pri uporabi teh podatkov; naj vzpostavi učinkovit nadzor in ocenjevanje tega procesa;
- (u) naj poudari, da je pomembno, da lahko internetni uporabniki razširijo svojo pravico doseči trajen izbris svojih osebnih podatkov, ki se nahajajo na spletnih straneh ali na nosilcih za shranjevanje podatkov katere koli tretje strani; naj zagotovi, da ponudniki internetnih storitev, spletni trgovci in ponudniki storitev informacijske družbe spoštujejo takšno odločitev uporabnikov; naj zagotovi, da države članice zagotavljajo učinkovito izvajanje pravice državljanov do dostopa do svojih osebnih podatkov, vključno z izbrisom tovrstnih podatkov ali njihovim umikom s spletnih strani, kakor je primerno;
- (v) naj obsodi vladno cenzuro vsebine, ki jo je mogoče poiskati na internetu, zlasti ko lahko takšne omejitve negativno vplivajo na politično izražanje;
- (w) naj države članice pozove, da zagotovijo, da ne bo prišlo do samovoljnega omejevanja svobode izražanja s strani javne in/ali zasebne sfere, in se izogonejo vsem zakonskim ali upravnim ukrepom, ki bi negativno vplivali na vse vidike svobode izražanja;
- (x) naj opozori, da mora prenos osebnih podatkov tretjim državam med drugim potekati v skladu z določbami iz Direktive 95/46/ES in Okvirnega sklepa 2008/977/PNZ;
- (y) naj opozori na dejstvo, da razvoj „interneta stvari“ in uporaba sistemov za radiofrekvenčno identifikacijo (RFID) ne bi smela obiti varstva podatkov in državljanskih pravic;
- (z) naj države članice pozove, da pravilno uporabljajo Direktivo 95/46/ES o osebnih podatkih v povezavi z internetom; naj države članice opomni, da ta direktiva, zlasti njen člen 8, velja ne glede na tehnologijo, ki se uporablja za obdelavo osebnih podatkov, in da njene določbe od držav članic zahtevajo, da zagotovijo pravico do pravnega sredstva in nadomestila v primeru njihove kršitve (členi 22, 23 in 24);

Četrtek, 26. marca 2009

- (aa) naj spodbuja vključitev osnovnih načel „Listine o temeljnih pravicah na internetu“ v proces raziskav in razvoja instrumentov in aplikacij, povezanih z internetom, ter pospeševanje načela spoštovanja zasebnosti že pri načrtovanju (*privacy by design*), v skladu s katerim je zahteve za varovanje zasebnosti in podatkov treba čim prej vključiti v življenjski cikel novih tehnoloških razvojev, kar zagotavlja državljanom uporabniku prijazno okolje;
- (ab) naj podpira in zahteva dejavno vključevanje Evropskega nadzornika za varstvo osebnih podatkov in delovne skupine iz člena 29 v razvoj zakonodaje EU, ki obravnava internetne dejavnosti z možnim vplivom na varstvo podatkov;

Mednarodne obveze

- (ac) naj vse internetne akterje opozori, da se udeležijo potekajočega procesa za „listino temeljnih pravic na internetu“, ki gradi na obstoječih temeljnih pravicah, spodbuja njihovo uveljavljanje in pospešuje priznavanje novih načel; v zvezi s tem ima glavno vlogo dinamična koalicija za listino temeljnih pravic na internetu;
- (ad) naj v zvezi s tem zagotovi, da bosta pri določitvi in zaščiti pravic internetnih uporabnikov upoštevani večstranska pobuda na več ravneh, ki je usmerjena na proces, in kombinacija globalnih in lokalnih pobud, in na ta način zagotovi legitimnost, odgovornost in sprejemljivost procesa;
- (ae) naj prizna, da globalna in odprta narava interneta zahteva globalne standarde za varstvo podatkov, varnost in svobodo govora; naj države članice in Komisijo v zvezi s tem pozove, da prevzamejo pobudo za pripravo tovrstnih standardov; naj pozdravi resolucijo o nujni potrebi po varovanju zasebnosti v svetu brez meja in oblikovanju skupnega predloga za vzpostavitev mednarodnih standardov za varovanje zasebnosti in osebnih podatkov s 30. mednarodne konference pooblaščenecv za področje zasebnosti in varstva podatkov, ki je potekala od 15. do 17. oktobra 2008 v Strasbourgu; naj pozove vse zainteresirane strani v EU (tako javne kot zasebne), da se vključijo v ta razmislek;
- (af) naj poudari pomembnost razvijanja pravih spletnih forumov, kjer bodo državljani Unije lahko sodelovali v bolj interaktivnih razpravah z oblikovalci politike in drugimi institucionalnimi interesnimi skupinami;
- (ag) naj spodbuja dejavno sodelovanje EU na različnih mednarodnih forumih, na katerih se obravnavajo svetovni in lokalni vidiki interneta, kot je forum o upravljanju interneta;
- (ah) naj z drugimi pomembnimi akterji EU sodeluje pri vzpostavitvi evropskega foruma za upravljanje interneta, ki bi povzel izkušnje, pridobljene na nacionalnih forumih za upravljanje interneta, deloval kot regionalni pol in učinkoviteje posredoval vseevropske zadeve, stališča in skrbi na prihodnjih mednarodnih forumu za upravljanje interneta;

*

* *

2. naroči svojemu predsedniku, naj to priporočilo posreduje Svetu in v vednost Komisiji.

Četrtek, 26. marca 2009

Strategija EU za boljše razstavljanje ladij

P6_TA(2009)0195

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o strategiji EU za boljše razstavljanje ladij

(2010/C 117 E/34)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 22. maja 2007 o boljšem razstavljanju ladij (KOM(2007)0269),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. maja 2008 o zeleni knjigi o boljšem razstavljanju ladij ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Sporočila Komisije z dne 19. novembra 2008 o strategiji EU za boljše razstavljanje ladij (KOM(2008)0767),
 - ob upoštevanju členov 2 in 6 Pogodbe ES, na podlagi katerih je treba zahteve varstva okolja vključevati v opredelitve in izvajanje različnih sektorjev politik Skupnosti, da se zagotovi spodbujanje okoljsko trajnostnega razvoja gospodarske dejavnosti,
 - ob upoštevanju člena 175 Pogodbe ES,
 - ob upoštevanju Baselske konvencije o nadzoru prehoda nevarnih odpadkov prek meja in njihovega odstranjevanja (Baselska konvencija), ki so jo Združeni narodi sprejeli dne 22. marca 1989 kot okvir za urejanje mednarodnih pošilk nevarnih odpadkov,
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov ⁽²⁾ (Uredba o pošiljkah odpadkov),
 - ob upoštevanju diplomatske konference maja 2009, ki jo bo priredila Mednarodna pomorska organizacija, o konvenciji za varno in okolju prijazno recikliranje ladij (Konvencija o recikliranju ladij),
 - ob upoštevanju člena 108(5) svojega Poslovnika,
- A. ker je resna zaskrbljenost, da se bodo razmere, v katerih poteka razstavljanje ladij v južni Aziji in ki uničujejo okolje ter ponižujejo ljudi, brez nujnega ureditvenega ukrepa na ravni EU še poslabšale,
- B. ker Baselska konvencija (po potrditvi v Evropskem svetu) priznava, da se lahko ladja opredeli kot odpadki, vendar se lahko istočasno opredeli kot ladja v skladu z drugimi mednarodnimi predpisi, pri čemer večina lastnikov ladij zdaj ne sporoča organom svojih namenov glede odstranitve plovil, zato morajo lastniki ladij prispevati k zagotavljanju, da so na voljo informacije v zvezi z namenom odstranitve teh plovil in v zvezi z vsemi nevarnimi odpadki na ladjah,
- C. ker se Uredba o pošiljkah odpadkov še vedno sistematično ne upošteva in ker je priznано, da sta odgovornost in vloga držav z zastavo ugodnosti glavna ovira pri boju proti nezakonitemu izvozu strupenih odpadkov,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0222.

⁽²⁾ UL L 190, 12.7.2006, str. 1.

Četrtek, 26. marca 2009

- D. ker bo število ladij, ki po splošnem prenehanju obratovanja tankerjev z enojnim trupom niso več v uporabi, in rezerva starih plovil, ki se zdaj umikajo s trga deloma tudi zaradi recesije, povzročilo nenadzorovano širitev podstandardnih objektov v južni Aziji ter se razširilo še dlje v afriške države, če EU ne sprejme takojšnjih in konkretnih ukrepov,
- E. ker se razgradnja ladij z metodo „nasedanja“, pri čemer ladje nasedejo na muljaste poloje, globalno obsoja, saj ne zagotavlja varnosti za delavce in ustrezne zaščite morskega okolja pred onesnaženjem s teh ladij,
1. poudarja, da se zgoraj navedena resolucija Parlamenta in v njej navedena stališča danes še aktualni, ter da bi jih morala Konvencija o recikliranju ladij, ki naj bi bila sprejeta maja 2009, v čim večji meri odražati;
 2. poudarja potrebo, da bi se recikliranje ladij obravnavalo kot sestavni del življenjskega cikla ladij, pri čemer bi bile zahteve po recikliranju ladij upoštevane že pri načrtovanju gradnje in opremljanja ladij;
 3. poudarja, da je ladje ob koncu življenjskega cikla treba obravnavati kot nevarne odpadke, saj vsebujejo veliko nevarnih snovi in bi morale zato soditi na področje uporabe Baselske konvencije;
 4. pozdravlja strategijo EU za boljše razstavljanje ladij; poudarja pa, da mora Komisija čim prej narediti več kot le študije izvedljivosti in se polno zavzeti za ukrepe, ki bodo zagotavljali učinkovito izvajanje Uredbe o pošiljkah odpadkov; v zvezi s tem poziva k strožjemu nadzoru in spremljanju v okviru nacionalnih pristaniških organov ter poziva Komisijo, naj na tem področju predstavi smernice;
 5. poudarja, da ni časa za odlašanje, in poziva k nujnemu konkretnemu ureditvenemu ukrepu na ravni EU, ki bo presegel na žalost šibka pravna sredstva Mednarodne pomorske organizacije;
 6. poziva, naj se izrecno prepove „nasedanje“ ladij ob koncu življenjskega cikla, in meni, da bi morala biti morebitna tehnična pomoč državam južne Azije v okviru EU namenjena nadaljnjemu prizadevanju opušcanju tega izrazito netrajnostnega in hudo pomanjkljivega načina razgradnje;
 7. poziva Komisijo in države članice, naj se pogajajo o začetku veljavnosti pogojev, ki bodo zagotovili, da se bo Konvencija o recikliranju ladij resnično kmalu uporabljala;
 8. poziva države članice, naj podpišejo Konvencijo o recikliranju ladij in jo po tem, ko bo na ravni Mednarodne pomorske organizacije dosežen dogovor, čim prej ratificirajo;
 9. poziva Komisijo, države članice in lastnike ladij, naj začnejo nemudoma upoštevati glavne določbe Konvencije o recikliranju ladij, da bi zagotovili, da se bo z ladjami, ki bodo v prihodnjih mesecih in letih poslani na razstavljanje, ravnalo učinkovito na varen in okolju prijazen način;
 10. poudarja, da bo treba Konvencijo o recikliranju ladij po sprejetju v Hong Kongu maja 2009 oceniti glede na raven nadzora, ki bo ustrezal ravni Baselske konvencije o nadzoru prehoda nevarnih odpadkov prek meja in njihovega odstranjevanja, ki je vključena v Uredbo o pošiljkah odpadkov;
 11. podpira predloge Komisije o ukrepih za uvedbo neodvisnega certificiranja in revizij za obrate za razstavljanje ladij; meni, da so ti ukrepi nujno potrebni, in poudarja, da mora biti pogoj za vse financiranje Skupnosti v ladijskem sektorju, da upravičenec uporablja certificirane obrate; v zvezi s tem pozdravlja standarde, ki jih je razvila Evropska agencija za pomorsko varnost (EMSA), in s tem deluje v pravi smeri, vendar v bližnji prihodnosti pričakuje nadaljnje izboljšave;

Četrtek, 26. marca 2009

12. poziva Komisijo, naj predloži konkretne ukrepe, kot so sistemi za označevanje varnih in čistih obratov za recikliranje, da bo spodbudila prenos znanja in tehnologije, ki bi bil v pomoč pri prilagajanju objektov za razstavljanje v južni Aziji mednarodnim varnostnim in okoljskim standardom, zlasti tistim, ki jih bo določila Konvencija o recikliranju ladij; meni, da se lahko ta cilj upošteva tudi v širšem okviru politike razvojne pomoči EU za države, ki sodelujejo pri razstavljanju ladij;

13. močno spodbuja dialog med EU in vladami držav v južni Aziji, ki sodelujejo pri razstavljanju ladij, o vprašanju delovnih razmer na deloviščih za razstavljanje ladij, vključno z vprašanjem o delu otrok;

14. poziva, naj mehanizmi financiranja temeljijo na obveznih prispevkih ladijskega sektorja in naj bodo v skladu z načelom odgovornosti proizvajalca;

15. poziva Komisijo, naj jasno določi, da je odgovorna država tista, ki je sodno pristojna za lastnike odpadkov;

16. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter vladam Turčije, Bangladeša, Kitajske, Pakistana in Indije ter Mednarodni pomorski organizaciji.

Torek, 24. marca 2009

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKI PARLAMENT

Sporazum ES/Nepal o nekaterih vidikih zračnega prevoza *

P6_TA(2009)0146

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o predlogu Sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in vlado Nepala o nekaterih vidikih zračnega prevoza (KOM(2008)0041 – C6-0041/2009 – 2008/0017(CNS))

(2010/C 117 E/35)

(Postopek posvetovanja)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Sklepa Sveta (KOM(2008)0041),
 - ob upoštevanju člena 80(2) in prvega stavka prvega pododstavka člena 300(2) Pogodbe ES,
 - ob upoštevanju prvega pododstavka člena 300(3) Pogodbe ES, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C6-0041/2009),
 - ob upoštevanju členov 51, 83(7) in 43(1) svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za promet in turizem (A6-0071/2009),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter vladi Nepala.

Torek, 24. marca 2009

Kmetijski ali gozdarski traktorji na kolesih (kodificirano besedilo) *I**

P6_TA(2009)0147

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določenih sestavnih delih in značilnostih kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih (kodificirano besedilo) (KOM(2008)0690 – C6-0414/2008 – 2008/0213(COD))

(2010/C 117 E/36)

(Postopek soodločanja – kodifikacija)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2008)0690),
 - ob upoštevanju členov 251(2) in 95 Pogodbe ES, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C6-0414/2008),
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 20. decembra 1994 o pospešenem načinu dela za uradno kodifikacijo zakonodajnih besedil ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju členov 80 in 51 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve (A6-0130/2009),
- A. ker je po mnenju posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije zadevni predlog le kodifikacija obstoječih besedil brez vsebinskih sprememb,
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil prilagojen v skladu s predlogi posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ UL C 102, 4.4.1996, str. 2.

Torek, 24. marca 2009

Sistem oprostitve carin v Skupnosti (kodificirano besedilo) *

P6_TA(2009)0148

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o predlogu Uredbe Sveta o sistemu oprostitve carin v Skupnosti (kodificirano besedilo) (KOM(2008)0842 – C6-0019/2009 – 2008/0235(CNS))

(2010/C 117 E/37)

(Postopek posvetovanja – kodifikacija)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Svetu (KOM(2008)0842),
 - ob upoštevanju členov 26, 37 in 308 Pogodbe ES, v skladu s katerimi se je Svet posvetoval s Parlamentom (C6-0019/2009),
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 20. decembra 1994 o pospešenem načinu dela za uradno kodifikacijo zakonodajnih besedil ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju členov 80 in 51 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve (A6-0129/2009),
- A. ker je po mnenju posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije zadevni predlog le kodifikacija obstoječih besedil brez vsebinskih sprememb,
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil prilagojen v skladu s predlogi posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ UL C 102, 4.4.1996, str. 2.

Torek, 24. marca 2009

Zbiranje statističnih informacij s strani Evropske centralne banke *

P6_TA(2009)0149

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o priporočilu za Uredbo Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 2533/98 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke (13411/2008 – C6-0351/2008 – 2008/0807(CNS))

(2010/C 117 E/38)

(Postopek posvetovanja)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju priporočila Evropske centralne banke Svetu (13411/2008) ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 107(6) Pogodbe ES, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C6-0351/2008),
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A6-0119/2009),
1. odobri priporočilo Evropske centralne banke, kakor je bilo spremenjeno;
 2. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če namerava odstopati od besedila, ki ga je Parlament odobril;
 3. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava bistveno spremeniti priporočilo Evropske centralne banke;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Evropski centralni banki.

BESEDILO, KI GA PREDLAGA EVROPSKA CENTRALNA BANKA

SPREMEMBA

Sprememba 1

Priporočilo za uredbo – akt o spremembi Uvodna izjava 7 a (novo)

(7a) Da bi povečali preglednost bi morali biti statistični podatki, ki jih ESCB zbere od ustanov finančnega sektorja, javni, vendar bi morala biti zagotovljena visoka stopnja zaščite podatkov.

Sprememba 2

Priporočilo za uredbo – akt o spremembi Uvodna izjava 7 b (novo)

(7b) Pri razvoju, pripravi in razširjanju evropskih statistik je treba upoštevati najboljše prakse in ustrezna mednarodna priporočila.

⁽¹⁾ UL C 251, 3.10.2008, str. 1.

Torek, 24. marca 2009

BESEDILO, KI GA PREDLAGA EVROPSKA CENTRALNA BANKA

SPREMEMBA

Sprememba 3**Priporočilo za uredbo – akt o spremembi****Uvodna izjava 8**

(8) Poleg tega je pomembno zagotoviti tesno sodelovanje med ESCB in evropskim statističnim sistemom (ESS) in zlasti spodbujati izmenjavo zaupnih podatkov med obema sistemoma za statistične namene, v luči člena 285 Pogodbe in člena 5 Statuta.

(8) Poleg tega je pomembno zagotoviti tesno sodelovanje med ESCB in evropskim statističnim sistemom (ESS), **da bi preprečili podvojitve podatkov pri njihovem zbiranju**, in zlasti spodbujati izmenjavo zaupnih podatkov med obema sistemoma za statistične namene, ob upoštevanju člena 285 Pogodbe in člena 5 Statuta.

Sprememba 4**Priporočilo za uredbo – akt o spremembi****Člen 1 – točka 2 a (novo)**

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 2 a (novo)

(2a) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 2a

Sodelovanje z ESS

Zaradi čim manjše obremenitve v zvezi s poročanjem, za preprečevanje podvojitve in za zagotovitev skladnega pristopa za pripravo evropske statistike, morata ESCB in ESS tesno sodelovati ob izpolnjevanju statističnih načel iz člena 3.“

Sprememba 5**Priporočilo za uredbo – akt o spremembi****Člen 1 – točka 4 – točka (g)**

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 8 – odstavki 11 do 13

(g) Dodajo se naslednji odstavki 11 do 13:

črtano

„11. Brez poseganja v nacionalne določbe glede izmenjave drugih zaupnih statističnih informacij, kot jih zajema ta uredba, se lahko zaupne statistične informacije prenašajo med članico ESCB, ki je te informacije zbrala, in organom ESS, pod pogojem, da je ta prenos potreben za učinkovit razvoj, pripravo ali razširjanje ali za izboljšanje kakovosti evropske statistike v okviru pristojnosti ESS in ESCB. Vsak nadaljnji prenos po prvem prenosu mora članica ESCB, ki je te informacije zbrala, izrecno odobriti.

12. Če se zaupni podatki prenašajo med organom ESS in članico ESCB, se ti podatki uporabijo izključno za statistične namene in so dosegljivi le tistim zaposlenim, ki se na svojem specifičnem delovnem področju ukvarjajo s statističnimi dejavnostmi.

Torek, 24. marca 2009

BESEDILO, KI GA PREDLAGA EVROPSKA CENTRALNA BANKA

SPREMEMBA

13. Varovalni ukrepi iz člena 19 Uredbe (ES) št. [XX] se uporabljajo za vse zaupne podatke, ki se prenašajo med organom ESS in članico ESCB v skladu z odstavkoma 11 in 12 zgoraj ter členom 20(1a) Uredbe (ES) št. [XX]. ECB objavi letno poročilo o zaupnosti, v katerem opiše sprejete ukrepe za varovanje zaupnosti statističnih podatkov.“

Sprememba 6

Priporočilo za uredbo – akt o spremembi

Člen 1 – točka 4 a (novo)

Uredba (ES) št. 2533/98

Člen 8 a (novo)

(4a) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 8a

Sodelovanje med ESS in ESCB

1. Brez poseganja v nacionalne določbe glede izmenjave drugih zaupnih statističnih informacij, kot jih zajema ta uredba, se lahko zaupne statistične informacije prenašajo med članico ESCB, ki je te informacije zbrala, in organom ESS, pod pogojem, da je ta prenos potreben za učinkovit razvoj, pripravo ali razširjanje ali za izboljšanje kakovosti evropske statistike, vključno s statistiko euroobmočja, v okviru pristojnosti ESS in ESCB.

Vsak nadaljnji prenos po prvem prenosu izrecno odobri član ESCB, ki je podatke zbral.

2. Če se zaupni podatki prenašajo med organom ESS in članico ESCB, se ti podatki uporabijo izključno za statistične namene in so dosegljivi le tistim zaposlenim, ki se na svojem specifičnem delovnem področju ukvarjajo s statističnimi dejavnostmi.

3. Varstvena pravila in ukrepi iz člena 20 Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o evropski statistiki (*) se uporabljajo za vse zaupne podatke, ki se prenašajo med organom ESS in članico ESCB v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena ter v skladu s členom 21(2) Uredbe (ES) št. .../2009. ECB objavi letno poročilo o zaupnosti, v katerem opiše sprejete ukrepe za varovanje zaupnosti statističnih podatkov.

(*) UL L ...“.

Torek, 24. marca 2009

Kozmetični izdelki (prenovitev) *I**

P6_TA(2009)0158

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o kozmetičnih izdelkih (prenovitev) (KOM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD))

(2010/C 117 E/39)

(Postopek soodločanja – prenovitev)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2008)0049),
 - ob upoštevanju členov 251(2) in 95 Pogodbe ES, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C6-0053/2008),
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za pravne zadeve z dne 21. novembra 2008, naslovljenega na Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane v skladu s členom 80a(3) svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju členov 80a in 51 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenja Odbora za pravne zadeve (A6-0484/2008),
- A. ker po mnenju posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije predlog ne vsebuje bistvenih sprememb, razen tistih, ki so v njem opredeljene kot take, in ker je, kar zadeva kodifikacijo nespremenjenih določb prejšnjih aktov skupaj z omenjenimi spremembami, predlog zgolj kodifikacija obstoječih besedil brez vsebinskih sprememb,
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil prilagojen glede na priporočila posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ter spremenjen;
 2. upošteva izjave Komisije, priložene tej resoluciji;
 3. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ UL C 77, 28.3.2002, str. 1.

Torek, 24. marca 2009

P6_TC1-COD(2008)0035

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 24. marca 2009 z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta o kozmetičnih izdelkih (prenovitev)

(Ker je bil dosežen sporazum med parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta iz prve obravnave enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (ES) št. ...)

PRILOGA

Izjave Komisije

Komisija upošteva zaskrbljenost držav članic glede preoblikovanja direktiv v uredbe.

Meni, da bi bilo mogoče obstoječe določbe direktiv, kadar so dovolj jasne, natančne in podrobne, spremeniti v neposredno veljavne določbe uredb s preoblikovanjem. To zlasti velja, kadar so zadevne določbe tehnične narave in so jih vse države članice že v celoti prenesle v nacionalno zakonodajo.

Komisija glede na podana različna mnenja pristaja na to, da poseben primer uredbe o kozmetičnih izdelkih ne bo precedens za razlago medinstitucionalnega sporazuma v zvezi s tem.

Zavezuje se, da bo pojasnila dogajanje v zvezi s spletno prodajo kozmetičnih izdelkov pred datumom začetka uporabe te uredbe.

Tako kot Evropski parlament jo skrbi, da bi v sektor kozmetike lahko prodrlo ponarejanje, zaradi česar bi se lahko povečalo tveganje za zdravje ljudi. Komisija bo zato sprejela ukrepe za okrepitev sodelovanja med pristojnimi nacionalnimi organi za boj proti ponarejanju.

Pripravila bo obrazložitev o prehodnih določbah in datumih uporabe uredbe (zlasti glede členov 7, 8, 10 in 12a).

V zvezi z opredelitvijo nanomaterialov ugotavlja, da delo na področju skupne opredelitve nanomaterialov še poteka, zato potrjuje, da bi bilo treba napredek v zvezi s skupno opredelitvijo upoštevati v prihodnji zakonodaji Skupnosti, in ugotavlja, da postopki v odboru, vsebovani v tem predlogu, prav tako omogočajo posodabljanje opredelitve iz tega predloga.

Torek, 24. marca 2009

Dajanje biocidnih pripravkov v promet *I**

P6_TA(2009)0159

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 98/8/ES o dajanju biocidnih pripravkov v promet glede podaljšanja nekaterih rokov (KOM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD))

(2010/C 117 E/40)

(Postopek soodločanja: prva obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2008)0618),
 - ob upoštevanju členov 251(2) in 95 Pogodbe ES, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C6-0346/2008),
 - ob upoštevanju člena 51 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (A6-0076/2009),
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil spremenjen;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

P6_TC1-COD(2008)0188

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 24. marca 2009 z namenom sprejetja Direktive 2009/.../ES Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 98/8/ES o dajanju biocidnih pripravkov v promet glede podaljšanja nekaterih rokov

(Ker je bil dosežen sporazum med parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta iz prve obravnave enako končnemu zakonodajnemu aktu, Direktivi 2009/107/ES.)

Torek, 24. marca 2009

Struktura in stopnja trošarine, ki velja za predelani tobak *

P6_TA(2009)0160

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o predlogu Direktive Sveta o spremembi direktiv 92/79/EGS, 92/80/EGS in 95/59/ES o strukturi in stopnji trošarine, ki velja za predelani tobak (KOM(2008)0459 – C6-0311/2008 – 2008/0150(CNS))

(2010/C 117 E/41)

(Postopek posvetovanja)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Svetu (KOM(2008)0459),
 - ob upoštevanju člena 93 Pogodbe ES, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C6-0311/2008),
 - ob upoštevanju člena 51 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A6-0121/2009),
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil spremenjen;
 2. poziva Komisijo, naj ustrezno spremeni svoj predlog, na podlagi člena 250(2) Pogodbe ES;
 3. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če namerava odstopati od besedila, ki ga je Parlament odobril;
 4. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava predlog Komisije bistveno spremeniti;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 1

Predlog direktive – akt o spremembi

Uvodna izjava 2

(2) Da bi zagotovili pravilno delovanje notranjega trga in hkrati visoko raven varovanja zdravja, kakor zahteva člen 152 Pogodbe ES, ob upoštevanju, da je Skupnost pogodbenica Okvirne konvencije SZO o nadzoru nad tobakom (FCTC), bi bilo treba na tem področju uvesti različne spremembe. Te spremembe bi morale upoštevati obstoječe stanje za vsakega od različnih tobačnih izdelkov.

(2) Da bi zagotovili pravilno delovanje notranjega trga in hkrati visoko raven varovanja zdravja, kakor zahteva člen 152 Pogodbe ES, ob upoštevanju, da je Skupnost pogodbenica Okvirne konvencije SZO o nadzoru nad tobakom (FCTC), bi bilo treba na tem področju uvesti različne spremembe. Te spremembe bi morale **po potrebi** upoštevati **prepoved kajenja in dopolnjevati prepoved oglaševanja tobačnih izdelkov in izobraževalne kampanje**. Upoštevati bi bilo treba tudi potrebo po boju proti tihotapljenju iz tretjih držav in organiziranemu kriminalu ter vzpostavitev in širitev schengenskega območja.

Torek, 24. marca 2009

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 2

Predlog direktive – akt o spremembi

Uvodna izjava 3

(3) Glede cigaret bi bilo treba ureditev poenostaviti tako, da bi ustvarili nevtralne konkurenčne pogoje za proizvajalce, zmanjšali razdelitev trgov tobaka *in* podkrepili zdravstvene cilje. V ta namen je treba nadomestiti koncept najbolje prodajanega cenovnega razreda; *s ceno povezana najnižja* zahteva *bi se morala nanašati na tehtano povprečno maloprodajno ceno, medtem ko bi se moral najnižji denarni znesek uporabljati za vse cigarete. Iz podobnih razlogov* bi morala tehtana povprečna maloprodajna cena *prav tako* služiti kot osnova za merjenje pomena specifične trošarine znotraj celotne davčne obremenitve.

(3) Glede cigaret bi bilo treba ureditev poenostaviti tako, da bi ustvarili nevtralne konkurenčne pogoje za proizvajalce, zmanjšali razdelitev trgov tobaka, *zagotovili enako obravnavanje vseh držav članic, pridelovalce tobaka v EU in tobačno industrijo*, podkrepili zdravstvene cilje, *in da bi upoštevali makroekonomske cilje, na primer nizko inflacijo, zaradi širitve euroobmočja in cenovne konvergence*. V ta namen je treba nadomestiti koncept najbolje prodajanega cenovnega razreda; zahteva *po minimalni trošarini za vse tobačne izdelke v vseh državah članicah mora biti do 1. januarja 2012 izražena le kot specifična trošarina na enoto tobaka*. Tehtana povprečna maloprodajna cena bi morala služiti *samo* kot osnova za merjenje pomena specifične trošarine znotraj celotne davčne obremenitve. *Države članice z visoko stopnjo trošarine na tobačne izdelke bi morale glede povečanja davka sprejeti zmerno politiko ob upoštevanju pomena konvergence davčne stopnje na notranjem trgu*

Sprememba 3

Predlog direktive – akt o spremembi

Uvodna izjava 5

(5) Kar zadeva drobno rezani tobak, namenjen za zvijanje cigaret, bi bilo treba najnižje zahteve Skupnosti izraziti na tak način, da bi dobili učinke, podobne učinkom na področju cigaret. V ta namen bi bilo treba določiti, da morajo biti nacionalne ravni obdavčenja v skladu z najnižjo vrednostjo, izraženo *v odstotku maloprodajne cene in najnižjo vrednostjo, izraženo v fiksnem znesku*.

(5) Kar zadeva drobno rezani tobak, namenjen za zvijanje cigaret, bi bilo treba najnižje zahteve Skupnosti izraziti na tak način, da bi dobili učinke, podobne učinkom na področju cigaret. V ta namen bi bilo treba določiti, da morajo biti nacionalne ravni obdavčenja v skladu z najnižjo vrednostjo, izraženo *kot fiksni znesek na enoto tobaka, do 1. januarja 2012*.

Sprememba 7

Predlog direktive – akt o spremembi

Člen 1 – točka 1

Direktiva 92/79/EGS

Člen 2 – odstavek 1 – pododstavek 1

1. Države članice zagotovijo, da trošarina (*specifična trošarina skupaj z ad valorem trošarino*) za cigarete znaša vsaj 57 % tehtane povprečne maloprodajne cene prodanih cigaret. Ta trošarina ne sme biti nižja od 64 EUR za 1 000 cigaret *ne glede na tehtano povprečno maloprodajno ceno*.

1. Države članice *do 1. januarja 2012* zagotovijo, da trošarina ne sme biti nižja od 64 EUR za 1 000 cigaret *za vse vrste cigaret*.

Torek, 24. marca 2009

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 8**Predlog direktive – akt o spremembi****Člen 1 – točka 1**

Direktiva 92/79/EGS

Člen 2 – odstavek 2

2. Od 1. januarja 2014 države članice zagotovijo, da trošarina (*specifična trošarina in ad valorem trošarina*) za cigarete znaša vsaj 63 % tehtane povprečne maloprodajne cene prodanih cigaret. Ta trošarina ne sme biti nižja od 90 EUR za 1 000 cigaret *ne glede na tehtano povprečno maloprodajno ceno*.

2. Od 1. januarja 2014 vse države članice zagotovijo, da trošarina za cigarete *vseh kategorij* ne sme biti nižja od 75 EUR za 1 000 cigaret *ali 8 EUR več, kot znaša raven za 1 000 cigaret od 1. januarja 2010*.

Vendar državam članicam, ki obračunavajo trošarino v višini najmanj 122 EUR za 1 000 cigaret na podlagi tehtane povprečne maloprodajne cene ni treba upoštevati zahteve glede 63 % iz prvega pododstavka.

Sprememba 9**Predlog direktive – akt o spremembi****Člen 1 – točka 1**

Direktiva 92/79/EGS

Člen 2 – odstavek 3

3. Tehtana povprečna maloprodajna cena se določi s **1. januarjem** vsakega leta glede na leto n-1 na podlagi skupnih količin, *sproščenih za porabo*, in cen, ki vključujejo vse davke.

3. Tehtana povprečna maloprodajna cena se določi s **1. marcem** vsakega leta glede na leto n-1 na podlagi skupnih količin, *danih na trg*, in cen, ki vključujejo vse davke.

Sprememba 10**Predlog direktive – akt o spremembi****Člen 1 – točka 1**

Direktiva 92/79/EGS

Člen 2 – odstavek 5

5. Države članice postopno zvišujejo trošarine, da bi dosegle zahteve iz *odstavka 2 na datume iz odstavka 2 oziroma 4*.

5. Države članice postopno zvišujejo trošarine, da bi *do 1. januarja 2012* dosegle zahteve iz *odstavka 1*.

Države članice, v katerih je trošarina 1. januarja 2009 za vse maloprodajne cenovne kategorije višja od 64 EUR za 1 000 cigaret, trošarine ne zmanjšajo.

Sprememba 11**Predlog direktive – akt o spremembi****Člen 1 – točka 1**

Direktiva 92/79/EGS

Člen 2 – odstavek 6 – pododstavek 1 a (novo)

Komisija ob isti priložnosti za informativne namene izračuna in objavi evropsko najnižjo ceno za cigarete, izraženo v eurih ali drugi nacionalni valuti, h kateri prišteje stopnjo trošarine in DDV, veljavnega za nominalni zavojček cigaret v vrednosti 0 EUR brez davka.

Torek, 24. marca 2009

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 12
Predlog direktive – akt o spremembi
Člen 1 – točka 2
Direktiva 92/79/EGS
Člen 2a

Člen 2a se nadomesti z naslednjim:

črtano

„Člen 2a

1. Kadar se v državi članici spremeni tehtana povprečna maloprodajna cena cigaret, ki povzroči, da se trošarina zniža pod ravni, določene v odstavku 1 oziroma 2 člena 2, tej državi članici najpozneje do 1. januarja drugega leta po letu, v katerem je prišlo do spremembe, ni treba prilagoditi te trošarine.

2. Kadar država članica zviša stopnjo davka na dodano vrednost za cigarete, lahko trošarino zniža za znesek, izražen v odstotku tehtane povprečne maloprodajne cene, ki je enak zvišanju stopnje davka na dodano vrednost, prav tako izraženem v odstotku tehtane povprečne maloprodajne cene, tudi če taka prilagoditev povzroči znižanje trošarine pod ravni, izražene v odstotku tehtane povprečne maloprodajne cene, določene v odstavku 1 oziroma 2 člena 2.

Vendar država članica to dajatev ponovno zviša tako, da najpozneje 1. januarja drugega leta po letu, v katerem je prišlo do znižanja, doseže vsaj take ravni.“

Sprememba 13
Predlog direktive – akt o spremembi
Člen 2 – točka 1
Direktiva 92/80/EGS
Člen 3 – odstavek 1 – pododstavka 8 in 9

Od 1. januarja **2010** uporabljajo države članice trošarino za drobno rezani tobak za kajenje, namenjen za zvijanje cigaret, v višini najmanj **38 % maloprodajne cene, ki vključuje vse davke, in najmanj 43 EUR za kilogram.**

Od 1. januarja **2014** uporabljajo države članice trošarino za drobno rezani tobak za kajenje, namenjen za zvijanje cigaret, ki znaša najmanj **50 EUR za kilogram ali 6 % več kot raven za kilogram 1. januarja 2012.**

Od 1. januarja **2014** uporabljajo države članice trošarino za drobno rezani tobak za kajenje, namenjen za zvijanje cigaret, v višini najmanj **42 % maloprodajne cene, ki vključuje vse davke, in najmanj 60 EUR za kilogram.**

Od 1. januarja **2012** uporabljajo države članice trošarino za drobno rezani tobak za kajenje, namenjen za zvijanje cigaret, ki znaša najmanj **43 EUR za kilogram ali 20 % več kot raven za kilogram 1. januarja 2010.**

Torek, 24. marca 2009

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 14**Predlog direktive – akt o spremembi****Člen 2 – točka 1**

Direktiva 92/80/EGS

Člen 3 – odstavek 1 – pododstavka 10 in 11

Države članice postopno zvišujejo trošarine, da bi **1. januarja 2014** dosegle nove najnižje zahteve **iz devetega pododstavka**.

Države članice postopno zvišujejo trošarine, da bi dosegle nove najnižje zahteve.

Od **1. januarja 2010** je trošarina, izražena v **odstotku**, v znesku za kilogram ali za določeno število kosov, vsaj enaka naslednjemu:

Od **1. januarja 2012** je trošarina, izražena v **znesku** za kilogram ali za določeno število kosov, vsaj enaka naslednjemu:

(a) pri cigarah in cigarilosih: **5 % maloprodajne cene, ki vključuje vse davke, ali** 12 EUR za 1 000 kosov ali za kilogram;

(a) pri cigarah in cigarilosih: 12 EUR za 1 000 kosov ali za kilogram;

(b) pri tobaku za kajenje razen drobno rezanem tobaku za kajenje, namenjenem za zvijanje cigaret: **20 % maloprodajne cene, ki vključuje vse davke, ali** 22 EUR za kilogram.

(b) pri tobaku za kajenje razen drobno rezanem tobaku za kajenje, namenjenem za zvijanje cigaret: 22 EUR za kilogram.

Sprememba 15**Predlog direktive – akt o spremembi****Člen 3 – točka 4 a (novo)**

Direktiva 95/59/ES

Člen 9 – odstavek 1 – pododstavek 3

(4a) V členu 9(1) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Vendar pa drugi odstavek ne sme ovirati delovanja nacionalnih [...] sistemov glede nadzora cen, upoštevanja predpisanih cen ali izvajanja ustreznih ukrepov v zvezi z mejno ceno za vse tobačne izdelke, v okviru politike javnega zdravja držav članic, s katerimi pristojni organ določene države članice odvrta, predvsem mlade, od porabe tobaka, če so sistemi združljivi z zakonodajo Skupnosti“.

Sprememba 16**Predlog direktive – akt o spremembi****Člen 3 – točka 5**

Direktiva 95/59/ES

Člen 16 – odstavek 1

1. Specifična trošarina ne sme biti nižja od 10 % in višja od **75 %** zneska celotne davčne obremenitve, ki vključuje agregacijo naslednjega:

1. Specifična trošarina **od 1. januarja 2012** ne sme biti nižja od 10 % in višja od **55 %** zneska celotne davčne obremenitve, ki vključuje agregacijo naslednjega:

(a) specifične trošarine;

(a) specifične trošarine;

(b) proporcionalne trošarine in davka na dodano vrednost, obračunanih od tehtane povprečne maloprodajne cene.

(b) proporcionalne trošarine in davka na dodano vrednost, obračunanih od tehtane povprečne maloprodajne cene.

Torek, 24. marca 2009

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

Povprečna tehtana maloprodajna cena se določi s **1. januarjem** vsakega leta glede na leto n-1 na podlagi skupnih količin, sproščenih za porabo, in cen, ki vključujejo vse davke.

SPREMEMBA

Povprečna tehtana maloprodajna cena se določi s **1. marcem** vsakega leta glede na leto n-1 na podlagi skupnih količin, sproščenih za porabo, in cen, ki vključujejo vse davke.

1a. Specifična trošarina od 1. januarja 2014 ne sme biti nižja od 10 % in višja od 60 % zneska celotne davčne obremenitve, ki vključuje agregacijo naslednjega:

- (a) *specifične trošarine; in*
- (b) *proporcionalne trošarine in davka na dodano vrednost, obračunanih od tehtane povprečne maloprodajne cene.*

Povprečna tehtana maloprodajna cena se določi s 1. marcem vsakega leta glede na leto n-1 na podlagi skupnih količin, sproščenih za porabo, in cen, ki vključujejo vse davke.

Sreda, 25. marca 2009

Skupna konzularna navodila: biometrični podatki in vloge za izdajo vizuma ***II

P6_TA(2009)0167

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o skupnem stališču Sveta z namenom sprejetja uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Skupnih konzularnih navodil o vizumih za diplomatska in konzularna predstavništva glede uvedbe biometričnih podatkov, vključno z določbami o organizaciji sprejema in obravnavanja vlog za izdajo vizuma (5329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD))

(2010/C 117 E/42)

(Postopek soodločanja: druga obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju skupnega stališča Sveta (5329/1/2009 – C6-0088/2009),
 - ob upoštevanju svojega stališča iz prve obravnave⁽¹⁾ o predlogu Komisije Parlamentu in Svetu (KOM(2006)0269),
 - ob upoštevanju člena 251(2) Pogodbe ES,
 - ob upoštevanju člena 67 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila za drugo obravnavo Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A6-0143/2009)
1. odobri skupno stališče;
 2. ugotavlja, da je akt sprejet v skladu s skupnim stališčem;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj skupaj s predsednikom Sveta podpiše akt na podlagi člena 254(1) Pogodbe ES;
 4. naroči svojemu generalnemu sekretarju, naj potem ko je bilo preverjeno, da so bili vsi postopki pravilno zaključeni, podpiše akt in ga v soglasju z generalnim sekretarjem Sveta da objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ Sprejeta besedila z dne 10.7.2008, P6_TA(2008)0358.

Sreda, 25. marca 2009

Jamstvo Skupnosti Evropski investicijski banki *I**

P6_TA(2009)0168

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o odobritvi jamstva Skupnosti Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za posojila za projekte zunaj Skupnosti (KOM(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD))

(2010/C 117 E/43)

(Postopek soodločanja: prva obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2008)0910),
 - ob upoštevanju člena 251 ter členov 179 in 181 Pogodbe ES, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C6-0025/2009),
 - ob upoštevanju člena 51 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A6-0109/2009),
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil spremenjen;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

P6_TC1-COD(2008)0268

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 25. marca 2009 z namenom sprejetja Sklepa 2009/.../ES Evropskega parlamenta in Sveta o odobritvi jamstva Skupnosti Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za posojila za projekte zunaj Skupnosti

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta iz prve obravnave enako končnemu zakonodajnemu aktu, Sklepu št. 633/2009/EC.)

Sreda, 25. marca 2009

Delovanje in trajnost evropskega letalskega sistema *I**

P6_TA(2009)0169

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembah uredb (ES) št. 549/2004, (ES) št. 550/2004, (ES) št. 551/2004 in (ES) št. 552/2004 z namenom izboljšanja delovanja in trajnosti evropskega letalskega sistema (KOM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD))

(2010/C 117 E/44)

(Postopek soodločanja: prva obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2008)0388),
 - ob upoštevanju člena 251(2) in člena 80(2) Pogodbe ES, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C6-0250/2008),
 - ob upoštevanju člena 51 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za promet in turizem ter mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (A6-0002/2009),
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil spremenjen;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

P6_TC1-COD(2008)0127

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 25. marca 2009 z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi uredb (ES) št. 549/2004, (ES) št. 550/2004, (ES) št. 551/2004 in (ES) št. 552/2004 z namenom izboljšanja delovanja in trajnosti evropskega letalskega sistema

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta iz prve obravnave enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (ES) št.)

Sreda, 25. marca 2009

**Letališča, upravljanje zračnega prometa in navigacijske službe zračnega prometa
***I**

P6_TA(2009)0170

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 216/2008 v zvezi z letališči, upravljanjem zračnega prometa in navigacijskimi službami zračnega prometa ter o razveljavitvi Direktive Sveta 2006/23/ES (KOM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD))

(2010/C 117 E/45)

(Postopek soodločanja: prva obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2008)0390),
 - ob upoštevanju člena 251(2) in člena 80(2) Pogodbe ES, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C6-0251/2008),
 - ob upoštevanju člena 51 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za promet in turizem (A6-0515/2008),
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil spremenjen;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

P6_TC1-COD(2008)0128

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 25. marca 2009 z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 216/2008 v zvezi z aerodromi, upravljanjem zračnega prometa in navigacijskimi službami zračnega prometa ter o razveljavitvi Direktive 2006/23/ES

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta iz prve obravnave enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (ES) št.)

Sreda, 25. marca 2009

Nova živila *I**

P6_TA(2009)0171

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o novih živilih in spremembi Uredbe (ES) št. XXX/XXXX [enotni postopek] (KOM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD))

(2010/C 117 E/46)

(Postopek soodločanja: prva obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2007)0872),
 - ob upoštevanju členov 251(2) in 95 Pogodbe ES, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C6-0027/2008),
 - ob upoštevanju člena 51 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane in mnenj Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A6-0512/2008),
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil spremenjen;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 25. marca 2009 z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta o novih živilih, spremembi Uredbe (ES) št. 1331/2008 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97

P6_TC1-COD(2008)0002

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,
ob upoštevanju predloga Komisije ||,

Sreda, 25. marca 2009

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) **Pri izvajanju politike Skupnosti in ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti je treba zagotoviti visoko raven zaščite zdravja ljudi in varstva potrošnikov in tudi visoko raven dobrega počutja živali in varstva okolja. Poleg tega je treba ves čas dosledno upoštevati preventivno načelo, kot je določeno v Uredbi (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o splošnih načelih in zahtevah živilske zakonodaje, o ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in o postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽³⁾.**
- (2) Pri izvajanju politik Skupnosti je treba zagotoviti visoko raven varovanja zdravja ljudi, **ki mora imeti prednost pred delovanjem notranjega trga.**
- (3) **V členu 13 Pogodbe o delovanju Evropske unije je pojasnjeno, da Unija in države članice pri oblikovanju in izvajanju politik v celoti upoštevajo zahteve po dobrem počutju živali, saj so živali čuteča bitja.**
- (4) **Standarde, opredeljene v zakonodaji Skupnosti, je treba uporabljati za vsa živila, ki se dajo na trg Skupnosti, vključno z živali, uvoženimi iz tretjih držav.**
- (5) **Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 3. septembra 2008 o kloniranju živali za preskrbo s hrano ⁽⁴⁾ pozval Komisijo, naj predstavi predloge, s katerimi se za preskrbo s hrano prepove (i) kloniranje živali, (ii) vzreja kloniranih živali ali njihovih potomcev, (iii) dajanje na trg mesa ali mlečnih izdelkov, pridobljenih iz kloniranih živali ali njihovih potomcev, ter (iv) uvoz kloniranih živali, njihovih potomcev, semena in zarodkov kloniranih živali ali njihovih potomcev, ter mesa ali mlečnih izdelkov, pridobljenih iz kloniranih živali ali njihovih potomcev.**
- (6) **Znanstveni odbor Komisije za nastajajoča in na novo ugotovljena zdravstvena tveganja (ZONNUZT) je v svojem mnenju z dne 28.–29. septembra 2005 prišel do zaključka, „da obstajajo precejšnje vrzeli v znanju, ki je potrebno za oceno tveganja. Mednje sodijo opis značilnosti nanodelcev, odkrivanje in merjenje nanodelcev, odzivanje na odmerke, propadanje in obstojnost nanodelcev pri ljudeh in v okolju ter vsi vidiki toksikologije in okoljske toksikologije, ki so povezani z nanodelci“; poleg tega se v poročilu ZONNUZT zaključuje, da „obstoječe toksikološke in okoljske toksikološke metode morda ne zadostujejo pri iskanju odgovorov na vsa vprašanja, ki se porajajo v zvezi z nanodelci“.**
- (7) **Pravila Skupnosti za nova živila so določena z Uredbo (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 1997 v zvezi z novimi živali in novimi živilskimi sestavinami ⁽⁵⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 1852/2001 z dne 20. septembra 2001 o podrobnih pravilih o dostopnosti določenih podatkov javnosti in varstvu podatkov, predloženih na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 258/97 ⁽⁶⁾. Zaradi jasnosti je treba razveljaviti Uredbo (ES) št. 258/97 in jo nadomestiti s to uredbo. Sedanja uredba mora vključiti ukrepe, ki ji trenutno ureja Uredba (ES) št. 1852/2001.**

⁽¹⁾ UL C 224, 30.8.2008, str. 81.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009.

⁽³⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0400.

⁽⁵⁾ UL L 43, 14.2.1997, str. 1. ||

⁽⁶⁾ UL L 253, 21.9.2001, str. 17.

Sreda, 25. marca 2009

- (8) Za zagotovitev kontinuitete Uredbe (ES) št. 258/97 je treba kot merilo, da se živilo šteje za novo, ohraniti neuporabo v pomembnem obsegu za prehrano ljudi v Skupnosti pred začetkom uporabe Uredbe (ES) št. 258/97 15. maja 1997. **Uporaba v Skupnosti se nanaša na uporabo v državah članicah ne glede na datum njihovega pristopa k Evropski uniji.**
- (9) Obstoječo opredelitev za novo živilo je treba pojasniti z **razlago meril novosti** in posodobiti z zamenjavo obstoječih kategorij s sklicevanjem na splošno opredelitev za živilo iz Uredbe (ES) št. 178/2002 ||.
- (10) **V skladu z opredelitvijo te uredbe se za nova štejejo živila z novo ali namenoma spremenjeno prvotno molekularno strukturo, živila, ki jih sestavljajo mikroorganizmi, glive ali alge ali so iz njih pridobljena, novi sevi mikroorganizmov brez preteklih izkušenj o varni uporabi, pa tudi koncentri snovi, ki se naravno pojavijo v rastlinah.**
- (11) Treba je tudi pojasniti, da je treba živilo šteti za novo, če se proizvaja s tehnologijo, ki prej še ni bila uporabljena. Uredba mora zajemati zlasti nastajajoče tehnologije pri postopkih gojenja in proizvodnje živil, ki vplivajo na živila in zato na njihovo varnost. Nova živila morajo zato vsebovati živila iz rastlin in živali, proizvedenih z netradicionalnimi tehnikami gojenja in živila, spremenjenih z novimi proizvodnimi postopki, ko sta nanotehnologija in nanoznanost, ki lahko vplivata na živila. Živila iz novih rastlinskih sort ali živalskih pasem, proizvedena s tradicionalnimi tehnikami gojenja, se ne smejo šteti za nova živila.
- (12) **Kloniranje živali ni v skladu s točko 20 Priloge Direktive Sveta 98/58/ES z dne 20. julija 1998 o zaščiti rejnih živali ⁽¹⁾, ki določa, da metode ekstenzivne in intenzivne rejne, ki povzročajo ali lahko povzročijo trpljenje ali poškodbo katere koli zadevne živali, niso dovoljene. Živila, pridobljena iz kloniranih živali ali njihovih potomcev, se tako ne smejo uvrstiti na seznam Skupnosti.**
- (13) **Poskusne metode, ki so zdaj na voljo, niso ustrezne za oceno tveganja, povezanega z nanomateriali. Nujno je treba razviti poskusne metode za testiranje nanomaterialov, pri katerih se ne uporabljajo živali.**
- (14) **Evropska skupina za etiko v znanosti in novih tehnologijah v svojem mnenju št. 23 z dne 16. januarja 2008 o etičnih vidikih kloniranja živali za preskrbo s hrano navedla, da „ni prepričljivih dokazov, ki bi upravičili proizvodnjo hrane iz klonov in njihovih potomcev“. Znanstveni odbor Evropske agencije za varnost hrane (EFSA) v svojem mnenju z dne 15. julija 2008 o kloniranju živali ⁽²⁾ ugotavlja, da sta „zdravje in dobro počutje precejšnjega dela klonov ... pogosto zelo in življenjsko ogrožena“.**
- (15) **Samo nanomateriali na seznamu dovoljenih nanomaterialov bi lahko bili prisotni v živilski embalaži, skupaj z mejno količino teh snovi, ki lahko preide v ali na živilske proizvode v tovrstni embalaži.**
- (16) **Živila, pridobljena iz kloniranih živali in njihovih potomcev, so izvzeta iz področja uporabe te uredbe. Obravnavati jih je treba v posebni uredbi, sprejeti s soodločanjem, ne pa z enotnim postopkom. Pred datumom začetka uporabe te uredbe, Komisija predloži ustrezen zakonodajni predlog. Dokler ne začne veljati uredba o kloniranih živalih, je treba uvesti moratorij za dajanje na trg živil, proizvedenih iz kloniranih živali in njihovih potomcev.**

⁽¹⁾ UL L 221, 8.8.1998, str. 23.

⁽²⁾ The EFSA Journal (2008) 767, str. 32.

Sreda, 25. marca 2009

- (17) **Treba je** sprejeti izvedbene ukrepe, da se določijo **nadaljnja** merila za olajšanje ocene, ali so se živila uporabljala v pomembnem obsegu za prehrano ljudi v Skupnosti pred 15. majem 1997. Če se je živilo do navedenega dne uporabljalo izključno kot prehransko dopolnilo, kot je opredeljeno v Direktivi 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih ⁽¹⁾ se lahko po tem dnevu daje na trg za isto uporabo in se ne šteje za novo živilo. Vendar se ta uporaba živila kot prehranskega dopolnila ali v prehranskem dopolnilu ne sme upoštevati za oceno, ali so se živila uporabljala v pomembnem obsegu za prehrano ljudi v Skupnosti pred 15. majem 1997. Zato je treba v skladu s to uredbo odobriti druge uporabe zadevnih živil, npr. druge uporabe, ki niso prehranska dopolnila.
- (18) Preoblikovana živila, proizvedena iz obstoječih sestavin, ki so na voljo na trgu Skupnosti, zlasti tista, preoblikovana s spremembo sestave ali količin navedenih sestavin živil, se ne štejejo za novo živilo.
- (19) **Določbe Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini ⁽²⁾ bi bilo treba uporabljati povesod, kjer bi se proizvod ob upoštevanju vseh njegovih značilnosti lahko opredelil kot „zdravilo“ ali kot proizvod, katerega uporabo ureja druga zakonodaja Skupnosti. Če država članica v skladu z Direktivo 2001/83/ES ugotovi, da je proizvod zdravilo, lahko skladno z zakonodajo Skupnosti omeji dajanje tovrstnega proizvoda na trg.**
- (20) Nova živila, odobrena na podlagi Uredbe (ES) št. 258/97 morajo ohraniti njihov status novih živil, vendar je treba za kakršno koli nove uporabe takih živil zahtevati odobritev.
- (21) Živila, ki niso namenjena tehnološki uporabi ali so gensko spremenjena, ne bi smela soditi na področje uporabe te uredbe, **če so ta živila zajeta v oceno varnosti in odobritev v skladu z drugo zakonodajo Skupnosti.** Zato, živila, ki se uporabljajo izključno kot aditivi in spadajo na področje uporabe Uredbe (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila ⁽³⁾, arome, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aromah in nekaterih sestavinah živil z aromatičnimi lastnostmi za uporabo v in na živilih ⁽⁴⁾, ekstrakcijska topila, ki spadajo na področje uporabe Direktive Sveta 88/344/EGS z dne 13. junija 1988 o približevanju zakonodaje držav članic na področju ekstrakcijskih topil, ki se uporabljajo pri proizvodnji živil in njihovih sestavin ⁽⁵⁾, encimi, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (ES) št. 1332/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o encimih za živila ⁽⁶⁾, in gensko spremenjena živila, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (ES) št. 1829/2003 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi ⁽⁷⁾, je treba izključiti iz področja uporabe te uredbe.
- (22) Uporaba vitaminov in mineralov se ureja s posebnimi sektorskimi živilskimi zakonodajami. Vitamine in minerale, ki spadajo na področje uporabe Direktive Sveta 89/398/EGS z dne 3. maja 1989 o približevanju zakonodaje držav članic, ki se nanaša na živila za posebne prehranske namene ⁽⁸⁾, Direktive 2002/46/ES in Uredbe (ES) št. 1925/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom ⁽⁹⁾, je zato treba izključiti iz področja uporabe te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 183, 12.7.2002, str. 51.

⁽²⁾ UL L 311, 28.11.2001, str. 67.

⁽³⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 16.

⁽⁴⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 34.

⁽⁵⁾ UL L 157, 24.6.1988, str. 28. ||

⁽⁶⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 7.

⁽⁷⁾ UL L 268, 18.10.2003, str. 1. ||

⁽⁸⁾ UL L 186, 30.6.1989, str. 27. ||

⁽⁹⁾ UL L 404, 30.12.2006, str. 26.

Sreda, 25. marca 2009

- (23) Nova živila, razen vitaminov in mineralov, namenjena za posebne prehranske namene, za bogatenje živil ali kot prehranska dopolnila, je treba oceniti v skladu z merili varnosti in zahtevami, ki se uporabljajo za vsa nova živila. Hkrati se za njih še naprej uporabljajo pravila, določena v Direktivi 89/398/EGS in posebnih direktivah iz člena 4(1) Direktive ter v Prilogi I k Direktivi, v Direktivi 2002/46/ES in v Uredbi (ES) št. 1925/2006.
- (24) **█ Komisija bi morala** uvesti enostaven in pregleden postopek za **primere, kjer** nima informacij o prehrani ljudi pred 15. majem 1997. **V tem postopku bi morale sodelovati** države članice. **Postopek bi bilo treba sprejeti najpozneje šest mesecev po začetku veljavnosti te uredbe.**
- (25) Nova živila se lahko dajo na trg v Skupnosti le, če so varna in ne zavajajo potrošnika. **Ocena njihove varnosti bi morala temeljiti na previdnostnem načelu, kot je določeno v členu 7 Uredbe (ES) št. 178/2002.** Poleg tega se ne smejo toliko razlikovati od živila, ki ga nadomestijo, da je hranilna vrednost neugodna za potrošnika.
- (26) Za oceno varnosti in odobritev je treba uporabiti usklajen, centraliziran postopek, ki je učinkovit, časovno omejen in pregleden. Glede nadaljnjega usklajevanja različnih postopkov odobritve živil, je treba izvesti oceno varnosti novih živil in njihovo uvrstitev na seznam Skupnosti v skladu s postopkom iz Uredbe (ES) št. 1331/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o vzpostavitvi enotnega postopka odobritve za aditive za živila, živilske encime in arome za živila ⁽¹⁾. **Pri odobritvi novih živil bi bilo treba upoštevati tudi druge dejavnike, relevantne za obravnavani primer, vključno z etičnimi dejavniki.**
- (27) **Zaradi preprečevanja poskusov na živalih bi bilo treba poskuse na vretenčarjih za namene te uredbe izvajati samo kot skrajni ukrep. S to uredbo je treba poskuse na vretenčarjih čim bolj omejiti, se izogibati podvajanju poskusov ter spodbujati uporabo poskusnih metod, pri katerih se ne uporabljajo živali, in inteligentnih strategij poskusov. Obstoječe rezultate poskusov na vretenčarjih bi si bilo treba v postopku razvijanja novih živil izmenjavati. V skladu z Direktivo Sveta 86/609/EGS z dne 24. novembra 1986 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o varstvu živali, ki se uporabljajo za preskusne in druge znanstvene namene ⁽²⁾, je treba tudi poskuse na vretenčarjih nadomestiti, omejiti ali izpopolniti. Izvajanje te uredbe bi moralo, kolikor je mogoče, temeljiti na uporabi ustreznih alternativnih poskusnih metod. Komisija bi morala najpozneje sedem let po začetku veljavnosti te uredbe ponovno pregledati pravila o varstvu podatkov za rezultate poskusov na vretenčarjih in pravila po potrebi spremeniti.**
- (28) Določiti je treba tudi merila za oceno možnih tveganj, ki jih povzročajo nova živila. Da bi zagotovili usklajeno znanstveno oceno novih živil, bi morala tako oceno izdelati Evropska agencija za varnost hrane („agencija“) **v sodelovanju z organi držav članic.**
- (29) **V postopku odobritve bi bilo treba kot del ocene tveganja upoštevati etične in okoljske vidike. Te vidike bi morala oceniti evropska skupina za etiko v znanosti in novih tehnologijah oziroma Evropska agencija za okolje.**
- (30) Da bi se poenostavili postopki, je treba vložnikom zahtevkov dovoliti, da predložijo en sam zahtevek za živila, ki se urejajo z različnimi sektorskimi živilskimi zakonodajami. Uredbo (ES) št. 1331/2008 je zato treba ustrezno spremeniti.
- (31) Po potrebi in na podlagi sklepov ocene varnosti je treba uvesti zahteve za spremljanje uporabe novih živil za prehrano ljudi po dajanju na trg.

⁽¹⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 1.

⁽²⁾ UL L 358, 18.12.1986, str. 1.

Sreda, 25. marca 2009

- (32) Uvrstitev novih živil na seznam Skupnosti novih živil ne sme posegati v možnost ocenjevanja učinkov na splošno uživanje snovi, ki je dodana navedenemu živilu ali se uporablja za njegovo proizvodnjo, ali v primerljiv proizvod v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 1925/2006.
- (33) V posebnih okoliščinah **je primerno**, da bi se spodbujalo raziskave in razvoj v kmetijsko-živilskem sektorju in s tem **inovacije, zaščititi naložbe inovatorjev v zbiranje informacij in podatkov, ki se predložijo pri vložitvi zahtevka po tej uredbi. Novi znanstveni dokazi in podatki**, ki so predmet lastninske pravice, **predloženi** za potrebe vloge za uvrstitev novega živila na seznam Skupnosti, se v omejenem časovnem obdobju brez soglasja prvega vložnika ne **smejo** uporabiti v korist drugega vložnika. Varovanje znanstvenih podatkov enega vložnika zahtevka ne sme preprečiti drugim vložnikom zahtevka, da zahtevajo uvrstitev na seznam Skupnosti novih živil na podlagi lastnih znanstvenih podatkov. **Poleg tega varstvo znanstvenih podatkov ne sme onemogočati preglednosti in dostopnosti informacij pri podatkih, ki se uporabljajo pri oceni varnosti novih živil. Vseeno je treba zagotoviti varstvo pravic intelektualne lastnine.**
- (34) Nova živila so predmet splošnih zahtev označevanja iz Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil⁽¹⁾. V nekaterih primerih bi bilo morda treba določiti dodatne podatke na etiketi, zlasti glede opisa živila, njegovega vira ali pogojev uporabe. Zato lahko uvrstitev novih živil na seznam Skupnosti naloži posebne pogoje uporabe ali obveznosti označevanja.
- (35) Uredba (ES) št. 1924/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih⁽²⁾ usklajuje določbe v državah članicah v zvezi s prehranskimi in zdravstvenimi trditvami. Zato morajo biti trditve glede novih živil zmeraj v skladu z navedeno uredbo. **Če namerava vložnik zahtevka novo živilo opremiti z zdravstveno trditvijo, ki mora biti odobrena v skladu s členoma 17 in 18 Uredbe (ES) št. 1924/2006, in če zahtevka za novo živilo in zdravstveno trditev vključujeta zahtevo za varstvo podatkov, ki so predmet lastninske pravice, obdobja varstva podatkov zanj začnejo in nato tečejo hkrati, če vložnik tako zahteva.**
- (36) Glede ocene varnosti in upravljanja tradicionalnih živil iz tretjih držav je treba upoštevati pretekle izkušnje njihove varne uporabe v tretji državi porekla. Pretekle izkušnje glede varne uporabe ne smejo vključevati neživilske rabe ali rab, ki niso v zvezi z običajno prehrano. Če države članice **in/ali** agencija niso predložili nobenih utemeljenih pripomb glede varnosti na podlagi znanstvenih dokazov, na primer podatkov o škodljivih učinkih na zdravje, **bo** dajanje živila na trg v Skupnosti **dovoljeno** po uradnem obvestilu o tej nameri, **če zoper to namero ni etičnih ugovorov.**
- (37) **V utemeljenih primerih je treba opraviti** posvetovanje z evropsko skupino za etiko v znanosti in novih tehnologijah (EGE), ustanovljeno s Sklepom Komisije z dne 16. decembra 1997 (SEK(97)2404), z namenom pridobiti nasvet o etičnih vprašanjih **o uporabi novih tehnologij in dajanju** na trg novih živil.
- (38) Nadaljevati je treba dajanje na trg novih živil, ki so se dajala na trg v Skupnosti na podlagi Uredbe (ES) št. 258/97. Nova živila, odobrena v skladu z Uredbo (ES) št. 258/97, je treba uvrstiti na seznam Skupnosti novih živil, ki ga uvaja ta uredba. Poleg tega je treba zahtevke, predložene na podlagi Uredbe (ES) št. 258/97 **ter** za katere **poročilo o začetni presoji na podlagi člena 6(3) te uredbe ni bilo posredovano Komisiji in za katere je potrebno dodatno poročilo o presoji v skladu s členom 6(3) ali (4) navedene uredbe** pred začetkom uporabe **te uredbe**, šteti za **zahtevke** na podlagi te uredbe. **Kadar se od agencije in držav članic zahteva mnenje, morajo upoštevati ugotovitve iz začetne presoje. Druge zahteve, predložene v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 258/97 pred datumom začetka uporabe te uredbe, se obravnavajo v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 258/97.**

⁽¹⁾ UL L 109, 6.5.2000, str. 29. ||

⁽²⁾ UL L 404, 30.12.2006, str. 9. ||

Sreda, 25. marca 2009

- (39) Ker države članice ne morejo doseči ciljev predvidenih ukrepov, ki so zato lažje dosegljivi na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor določa člen 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti, določenim v navedenem členu, ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenih ciljev.
- (40) Države članice morajo določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in morajo sprejeti vse potrebne ukrepe, da se zagotovi njihovo izvajanje. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (41) Ukrepe, ki so potrebni za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.
- (42) Zlasti je treba Komisiji podeliti pooblastila za uvedbo meril, na podlagi katerih se živila lahko štejejo, da se uporabljajo v pomembnem obsegu za prehrano ljudi v Skupnosti pred 15. majem 1997. Ker so navedeni ukrepi splošnega obsega in so namenjeni dopolnitvi te uredbe z dodajanjem novih nebitstvenih določb, bi jih bilo treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (43) Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali⁽²⁾ določa splošna pravila o izvajanju uradnega nadzora za preverjanje skladnosti z zakonodajo o živilih. Zato morajo države članice izvajati uradni nadzor v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004, da se doseže skladnost s to uredbo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Uvodne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa usklajena pravila za dajanje na trg novih živil v Skupnosti z namenom zagotavljanja visoke ravni varovanja **življenja in zdravja ljudi, zdravja in dobrega počutja živali, varstva okolja in interesov potrošnikov**, ob hkratnem zagotavljanju **preglednosti in nemotenega delovanja notranjega trga ter spodbujanju inovacij v kmetijsko-živilskem sektorju**.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za dajanje na trg novih živil v Skupnosti.
2. Ta uredba se, **razen če ni določeno drugače**, ne uporablja za:

(a) živila, ki se uporabljajo in dokler se uporabljajo kot:

- (i) aditivi za živila, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (ES) št. **1333/2008**;

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. ||

⁽²⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1. ||

Sreda, 25. marca 2009

- (ii) arome za živila, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (ES) št. **1334/2008**;
 - (iii) ekstrakcijska topila, ki se uporabljajo pri proizvodnji živil in spadajo na področje uporabe Direktive 88/344/EGS;
 - (iv) živilski encimi, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (ES) št. **1332/2008**;
 - (v) vitamini in minerali, ki spadajo na področje uporabe Direktive 89/398/EGS, Direktive 2002/46/ES ali Uredbe (ES) št. 1925/2006, **razen že odobrenih vitaminov in mineralnih snovi, pridobljenih s proizvodnimi metodami ali uporabo novih virov, ki se ob odobritvi na podlagi posebne zakonodaje niso upoštevali, kadar te proizvodne metode ali novi viri povzročijo bistvene spremembe iz člena 3(2)(a)(iii).**
- (b) živila, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (ES) št. 1829/2003.
- (c) **živila, pridobljena iz kloniranih živali in njihovih potomcev. Pred ... (*) Komisija predloži zakonodajni predlog za prepoved, da se na trg Skupnosti dajo živila, pridobljena iz kloniranih živali in njihovih potomcev. Predlog se pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.**

3. **Ne glede na odstavek 2 se ta uredba uporablja za aditive za živila, živalske encime, arome in določene živalske sestavine, za katere se uporablja nov proizvodni postopek, ki se ni uporabljal pred 15. majem 1997, ki povzroča bistvene spremembe v sestavi ali strukturi živil, kot so proizvedeni nano materiali.**

4. Po potrebi se lahko po **regulativnem** postopku iz člena 20(3) določi, ali vrsta živila sodi na področje uporabe te uredbe. **Kadar lahko novo živilo na človeško telo učinkuje podobno kot zdravilo, Komisija za mnenje zaprosi Evropsko agencijo za zdravila (EMA), ali živilo sodi pod Uredbo (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (1).**

Člen 3

Opredelitve

1. Za potrebe te uredbe se uporabljajo opredelitve, določene v Uredbi (ES) št. 178/2002.
2. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve:
 - (a) „**novi živilo**“ pomeni:
 - (i) živilo, ki se ni uporabljalo v pomembnem obsegu za prehrano ljudi v Skupnosti pred 15. majem 1997;
 - (ii) živilo rastlinskega in živalskega izvora, če se za rastline in živali uporabljajo netradicionalne tehnike gojenja, ki se niso uporabljale pred 15. majem 1997, **razen živil, pridobljenih iz kloniranih živali in njihovih potomcev;**

(*) Šest mesecev po datumu objave te uredbe.

(1) UL L 136, 30.4.2004, str. 1.

Sreda, 25. marca 2009

(iii) živilo, za katerega se uporablja proizvodni postopek, ki se ni uporabljal pred 15. majem 1997, pri katerem je navedeni postopek povzročil pomembne spremembe v sestavi ali strukturi živila, ki vplivajo na njegovo prehransko vrednost, metabolizem ali raven neželenih snovi;

(iv) živilo, ki vsebuje namensko proizvedene nanomateriale, ki se pred 15. majem 1997 v Skupnosti niso uporabljali za proizvodnjo živil, ali je iz njih sestavljeno.

Uporaba živila izključno kot prehransko dopolnilo ali v prehranskem dopolnilu ne zadostuje za dokazilo o tem, ali se je živilo v pomembnem obsegu uporabljalo za prehrano ljudi v Skupnosti pred 15. majem 1997. Če pa se je živilo do navedenega dne uporabljalo izključno kot prehransko dopolnilo ali v prehranskem dopolnilu, se lahko po tem dnevu daje na trg v Skupnosti za isto uporabo in ne šteje za novo živilo. Nadaljnja merila za ocenjevanje, ali so se živila uporabljala v pomembnem obsegu za prehrano ljudi v Skupnosti pred 15. majem 1997, ki so oblikovana za spremembo nebitvenih elementov te uredbe, med drugim z njeno dopolnitvijo, se lahko sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 20(3);

- (b) „tradicionalno živilo iz tretjih držav“ pomeni **naravno, nespremenjeno** novo živilo s preteklimi izkušnjami glede uporabe živila v tretji državi, kar pomeni, da je zadevno živilo bilo in je še naprej običajna prehrana **vsaj 25 let** ... (*) v velikem delu populacije v državi;
- (c) „pretekle izkušnje glede varne uporabe živila“ pomeni, da je varnost zadevnega živila potrjena s podatki o sestavi in izkušnjami z uporabo **že vsaj 30 let** in nadaljnjo uporabo v običajni prehrani velikega dela populacije v državi,
- (d) „klonirane živali“ pomenijo živali, proizvedene z **nespolno, umetno metodo razmnoževanja z namenom proizvodnje genetsko identičnih ali skoraj identičnih kopij posamezne živali**;
- (e) „potomci kloniranih živali“ pomenijo živali, proizvedene s **spolnim razmnoževanjem, pri čemer je vsaj eden od staršev klonirana žival**;
- (f) „namensko proizvedeni nanomaterial“ pomeni **namenoma proizveden material, pri katerem je velikost ene ali več dimenzij 100 nm ali manj ali ki je v notranjosti ali na površini sestavljen iz ločenih funkcionalnih delov, številni od njih pa imajo eno ali več dimenzij v velikosti 100 nm ali manj, vključno s strukturami, aglomerati ali agregati, katerih velikost lahko presega 100 nm, vendar pa ohranijo lastnosti, značilne za nanomerilo.**

Lastnosti, ki so značilne za nanomerilo, vključujejo:

- (i) lastnosti v zvezi s **specifično veliko površino zadevnih materialov in/ali**
- (ii) **posebne fizikalno-kemijske lastnosti, ki se razlikujejo od lastnosti enakega materiala, ki nima nanooblike.**

3. Komisija glede na številne opredelitve nanomaterialov, ki so jih objavili različni organi na mednarodni ravni, ter stalen tehnični in znanstveni razvoj na področju nanotehnologij spremeni točko (f) odstavka 2 v skladu z tehničnim in znanstvenim napredkom ter opredelitvami, ki bodo v prihodnje sprejete na mednarodni ravni. Ta ukrep, namenjen spremembi nebitvenih določb te uredbe se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 20(3).

(*) Šest mesecev po datumu objave te uredbe.

Sreda, 25. marca 2009

Člen 4

Zbiranje informacij glede razvrstitve novega živila

1. Komisija ▯ zbira informacije od držav članic in/ali nosilcev živilske dejavnosti **ali druge zainteresirane strani**, da določi **ali živilo sodi na področje uporabe te uredbe. Države članice, nosilci živilske dejavnosti in druge zainteresirane strani Komisiji posredujejo informacije**, v kolikšnem obsegu so je živilo uporabljalo za prehrano ljudi v Skupnosti pred 15. majem 1997.
2. **Komisija objavi te podatke in zaključke na podlagi zbranih podatkov in podatkov, ki niso zaupni in podpirajo zaključke.**
3. **Izvedbeni ukrepi za nadaljnje ukrepanje v primerih, kjer Komisija nima informacij o uporabi za prehrano ljudi pred 15. majem 1997, ki so namenjeni spremembi nebitvenih elementov te uredbe, med drugim z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 20(3) najkasneje ... (*)**.
4. Izvedbeni ukrepi za uporabo odstavka 1, ki so oblikovani za spremembo nebitvenih elementov te uredbe, med drugim z njeno dopolnitvijo, se lahko sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 20(3).

Poglavje II

Zahteve in uvrstitev na Seznam Skupnosti za nova živila

Člen 5

Seznami Skupnosti za nova živila

Na trg se lahko daje le nova živila, ki so uvrščena na seznam Skupnosti novih živil („seznam Skupnosti“). **Komisija vodi in objavlja seznam Skupnosti na posebej temu namenjeni javno dostopni strani na spletni strani Komisije.**

Člen 6

Prepoved novih živil, ki niso v skladu s to uredbo

Nova živila se ne dajejo na trg, če njihova uporaba ni v skladu z določbami te uredbe.

Člen 7

Pogoji za uvrstitev na seznam Skupnosti

1. Novo živilo se lahko uvrsti na seznam Skupnosti le, če izpolnjuje naslednje pogoje:
 - (a) na podlagi razpoložljivih znanstvenih dokazov uporaba ▯ ne pomeni tveganja za zdravje **potrošnika in živali, kar pomeni, da se bodo pri oceni tveganja upoštevali kumulativni in sinergijski učinki ter možni negativni učinki na posebne skupine prebivalstva;**
 - (b) ▯ ne zavaja potrošnika;

(*) Šest mesecev po začetku veljavnosti te uredbe.

Sreda, 25. marca 2009

- (c) če je predvideno za nadomestitev drugega živila se od navedenega ne razlikuje **tako**, da bi bila njegova običajna poraba glede hranilne vrednosti škodljiva za potrošnika;
- (d) **pri oceni je treba upoštevati mnenje Evropske agencije za okolje glede škodljivega vpliva proizvodnega postopka in običajne uporabe na okolje;**
- (e) **pri oceni je treba upoštevati mnenje evropske skupine za etiko v znanosti in novih tehnologijah glede morebitnih etičnih zadržkov;**
- (f) **novo živilo, ki ima lahko kakršne koli negativne učinke na posebne skupine prebivalstva, bo odobreno, če se izvajajo posebni ukrepi za preprečevanje takih negativnih učinkov;**
- (g) **če varna uporaba zahteva, se bo določila najvišja stopnja vnosa novega živila kot takega ali kot del drugega živila ali kategorije živil;**
- (h) **ocenjeni so kumulativni učinki novih živil, uporabljenih v različnih živilih ali kategorijah živil.**

2. **Živila, za katera so bili uporabljeni proizvodni postopki, ki zahtevajo posebne metode za ocenjevanje tveganja (npr. živila, proizvedena z uporabo nanotehnologije), se ne uvrstijo na seznam Skupnosti, dokler se te posebne metode ne odobrijo za uporabo in se na podlagi teh metod ne izvedejo ustrezne ocene varnosti, ki pokažejo, da je uporaba zadevnih živil varna.**

3. **Novo živilo se lahko uvrsti na seznam Skupnosti le, če je pristojni organ izdal mnenje o neškodljivosti živila za zdravje.**

Živila, ki izvirajo iz kloniranih živali ali njihovih potomcev, se ne uvrstijo na seznam Skupnosti.

4. **V primeru dvoma, npr. zaradi nezadostne znanstvene gotovosti ali pomanjkljivih podatkov, se uporabi previdnostno načelo, zadevno živilo pa ne more biti uvrščeno na seznam Skupnosti.**

Člen 8

Vsebina seznama Skupnosti

1. **Seznam Skupnosti se posodobi v skladu s postopkom iz Uredbe (ES) št. 1331/2008, Komisija pa ga objavi na temu namenjeni spletni strani Komisij.**
2. **Vnos novega živila v seznam Skupnosti v sebuje:**
 - (a) **specifikacijo živila;**
 - (b) **predvideno uporabo živila;**
 - (c) **pogoje uporabe;**
 - (d) **datum vnosa novega živila na seznam Skupnosti in datum prejema zahtevka;**

Sreda, 25. marca 2009

- (e) ime in naslov vložnika;
- (f) datum in rezultate zadnjega inšpekcijskega pregleda v skladu z zahtevami za spremljanje iz člena 11;
- (g) dejstvo, da vnos temelji na novo razvitih znanstvenih dokazih in/ali lastniških podatkih, zaščitenih v skladu s členom 15;
- (h) dejstvo, da lahko nova živila da na trg samo vložnik iz točke (e), razen v kolikor kasnejši vložnik pridobi odobritev za živilo, brez sklica na lastninske podatke prvotnega vložnika.
3. Za vsa nova živila se zahteva spremljanje po dajanju na trg. Vsa nova živila, ki so bila odobrena za dajanje na trg, se po petih letih pregledajo in ko je na voljo več znanstvenih dokazov. Pri spremljanju je treba posebno pozornost nameniti skupinam prebivalstva, ki zaužijejo največ hrane.
4. V primerih iz člena 2(3) se uporabi enoten postopek ne glede na predhodno uporabo ali odobritev snovi, pri kateri je bil uporabljen standardni postopek.
5. Če novo živilo vsebuje snov, ki lahko ob prekomernem uživanju predstavlja tveganje za zdravje, je treba zanj pridobiti dovoljenje za uporabo v okviru najvišjih vrednosti v določenih živilih ali kategorijah živil.
6. Vsaka vsebovana sestavina v obliki nanomateriala mora biti jasno označena na seznamu sestavin. Imenu take sestavine sledi beseda „nano“ v oklepajih.
7. Proizvodi, proizvedeni iz živali, krmljenih z gensko spremenjeno krmo, morajo biti označeni z besedami „proizvedeno iz živali, krmljenih z gensko spremenjeno krmo“.
8. Posodabljanje seznama Skupnosti se določi v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 20(3).
9. Pred koncem roka iz člena 15 se seznam Skupnosti posodobi, da se spremenijo nebistveni elementi te uredbe v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 20(3) ||, tako da, če odobreno živilo še izpolnjuje pogoje iz te uredbe, niso več navedene posebne navedbe iz točke (g) odstavka 2 tega člena.
10. Za namene posodobitve seznama Skupnosti z vnosom novega živila, če novo živilo ni sestavljeno iz živila, za katerega velja varstvo podatkov v skladu s členom 15, ali če ne vsebuje navedenega živila ter:
- (a) e novo živilo v sestavi, metabolizmu in ravni neželenih snovi enakovredno obstoječim živilom ali
- (b) novo živilo vsebuje živilo, predhodno odobreno za uporabo v Skupnosti, ali je iz njega sestavljeno, in kadar se od nove predvidene uporabe lahko pričakuje, da ne bo znatno povečala vnosa pri potrošnikih, vključno s potrošniki iz ranljivih skupin,

Sreda, 25. marca 2009

se postopek uradnega obvestila iz člena 10 te uredbe uporablja smiselno in z odstopanjem od člena 7(3) Uredbe (ES) 1331/2008.

Člen 9

Označevanje novih živil in novih sestavin živil

Brez poseganja v določbe in zahteve iz Direktive 2000/13/ES je treba za dobro seznanjenost potrošnikov označiti in navesti vse podatke, značilne za nova živila:

- (a) vsako novo živilo na tržišču mora ob prodaji imeti jasno razpoznavno, natančno in lahko berljivo označbo, na kateri je navedeno, da gre za novo živilo;*
- (b) vse značilnosti ali lastnosti novega živila, kot so sestava, hranilna vrednost, pravilna uporaba, morajo biti na jasn, natančen, lahko berljiv in razumljiv način navedene na embalaži proizvoda;*
- (c) prisotnost novega živila ali nove sestavine, ki nadomešča snov ali sestavino v živilu, ne glede na to, ali živilo nadomesti novo živilo, mora biti navedena na oznaki na jasn, natančen, lahko berljiv in razumljiv način.*

Če novo živilo vsebuje snov, ki lahko ob prekomernem uživanju predstavlja veliko tveganje za človekovo zdravje, je treba o tem potrošnika seznaniti z jasno, natančno, lahko berljivo in razumljivo oznako na embalaži proizvoda.

Člen 10

Tradicionalno živilo iz tretje države

1. Nosilec živilske dejavnosti, ki namerava dajati na trg v Skupnosti tradicionalno živilo iz tretje države, o tem uradno obvesti Komisijo z navedbo imena živila, njegove sestave in države porekla.

Uradno obvestilo spremljajo dokumentirani podatki, ki dokazujejo pretekle izkušnje glede varne uporabe živila v **kateri koli** tretji državi.

2. Komisija državam članicam in agenciji nemudoma posreduje uradno obvestilo, vključno z dokazilom o preteklih izkušnjah glede varne uporabe živila iz odstavka 1 **in jo da na voljo javnosti na svoji spletni strani.**

3. V štirih mesecih po datumu posredovanja uradnega obvestila iz odstavka 1 Komisije v skladu z odstavkom 2 lahko država članica in agencija obvestita Komisijo, da imata *upravičene* pripombe glede varnosti dajanja na trg zadevnega tradicionalnega živila, ki temeljijo na znanstvenih dokazih.

V tem primeru se živila ne dajo na trg Skupnosti in se uporabijo členi 5 do 7. Uradno obvestilo iz odstavka 1 tega člena se šteje za zahtevo iz člena 3(1) Uredbe (ES) št. 1331/2008. **Vložnik zahtevka se lahko odloči tudi za umik uradnega obvestila.**

Sreda, 25. marca 2009

Komisija ustrezno **nemudoma na dokazljiv način** obvesti zadevnega nosilca živilske dejavnosti **najkasneje** v petih mesecih od datuma uradnega obvestila v skladu z odstavkom 1.

4. Če ni bilo predloženih nobenih *upravičenih* pripomb glede varnosti na podlagi znanstvenih dokazov in v skladu z odstavkom 3 zadevnemu nosilcu živilske dejavnosti ni bila sporočena nobena informacija o tem, se lahko tradicionalno živilo daje na trg v Skupnosti po petih mesecih od datuma uradnega obvestila v skladu z odstavkom 1.

5. Komisija objavi seznam tradicionalnih živil iz tretjih držav, ki se jih lahko daje na trg v Skupnosti v skladu s členom 4, na temu namenjeni spletni strani Komisije. **Ta stran je dostopna prek spletne strani s seznamom Skupnosti o novih živilih iz člena 5 ter je z njo povezana.**

6. **Pred ... (*) se podrobna** pravila za izvajanje tega člena, ki so oblikovana za spremembo nebitnih elementov te uredbe, med drugim z njeno dopolnitvijo, **■ sprejmejo** v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 20(3).

Člen 11

Tehnične smernice

Ne glede na določbe iz člena 9(1)(a) Uredbe (ES) št. 1331/2008 in ... (*) Komisija po potrebi v tesnem sodelovanju z Agencijo, **nosilci živilske dejavnosti ter majhnimi in srednje velikimi podjetji** daje na voljo tehnične smernice in orodja za pomoč nosilcem živilske dejavnosti in zlasti malim in srednje velikim podjetjem pri pripravi in predložitvi zahtevkov na podlagi te uredbe. **Vložnikom zahtevkov je na voljo Priporočilo Komisije 97/618/ES z dne 29. julija 1997 o znanstvenih vidikih in predstavitvi informacij, potrebnih za podporo vlogo za dajanje na trg novih živil in novih živilskih sestavin, ter o pripravi začetnih ocenjevalnih poročil v skladu z Uredbo (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in sveta ⁽¹⁾, dokler se ne nadomesti z revidiranimi tehničnimi smernicami v skladu s tem členom.**

Tehnične smernice in orodja se objavijo najpozneje ... ()** na temu namenjeni javno dostopni strani na spletnem mestu Komisije.

Člen 12

Mnenje agencije

Agencija pri ocenjevanju novih živil **na podlagi zahtev iz člena 6:**

(a) **presodi, če novo živilo, ne glede na to, ali je njegov namen nadomestiti živilo, ki je že na tržišču, ne predstavlja tveganja za kakršne koli škodljive posledice za človekovo zdravje ali bi bilo živilo strupeno, pri čemer se upoštevajo tudi posledice morebitnih novih lastnosti;**

(b) upošteva tradicionalno živilo iz tretje države, pretekle izkušnje glede varne uporabe.

(*) Šest mesecev po datumu objave te uredbe.

(¹) UL L 253, 16.9.1997, str. 1.

(**) Šest mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe.

Sreda, 25. marca 2009

V primeru etičnih zadržkov se poleg ocene varnosti pridobi mnenje evropske skupine za etiko v znanosti in novih tehnologijah.

Člen 13

Obveznosti nosilcev živilske dejavnosti

1. Komisija ▯ zaradi varnosti živil in v skladu z mnenjem agencije zahteva spremljanje po dajanju na trg. **Spremljanje se izvaja pet let po datumu vključitve novih živil na seznam Skupnosti in upošteva vidike varnosti živil, zdravja in dobrega počutja živali ter vplive na okolje. Posebno pozornost se nameni skupinam prebivalstva, ki zaužijejo največ hrane.**

Zahteve za spremljanje veljajo tudi za nova živila, ki so že na trgu, vključno z novimi živali, odobrenimi po poenostavljenem postopku (uradno obvestilo) iz člena 5 Uredbe (ES) št. 258/97.

Države članice imenujejo pristojne organe, odgovorne za spremljanje po dajanju na trg.

2. Proizvajalec **in nosilec živilske dejavnosti** takoj **obvestita** Komisijo o:

- (a) kakršnih koli znanstvenih ali tehničnih informacijah, ki bi lahko vplivale na oceno varnosti uporabe novega živila;
- (b) kakršni koli prepovedi ali omejitvi, ki jo naloži pristojni organ ali katera koli tretja država, v kateri se novo živilo daje na trg.

Vsak nosilec živilske dejavnosti obvesti Komisijo in pristojne organe države članice, v kateri deluje, o zdravstvenih težavah, s katerimi so ga seznanili potrošniki ali organizacije za varstvo potrošnikov.

Pristojni organ države članice poroča Komisiji v treh mesecih po opravljenem inšpekcijskem pregledu. Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu najkasneje eno leto po končanem petletnem obdobju iz odstavka 1.

3. **Zaradi preprečevanja poskusov na živalih se poskusi na vretenčarjih za namene te uredbe izvajajo samo kot skrajni ukrep. Spodbujajo se poskusi brez uporabe živali in inteligentne strategije poskusov.**

Člen 14

Evropska skupina za etiko in nove tehnologije

Po potrebi se lahko Komisija o etičnih vprašanjih glede znanosti in novih tehnologij, ki so zelo pomembne z etičnega vidika, na lastno pobudo ali pobudo države članice po potrebi posvetuje z evropsko skupino za etiko in nove tehnologije, da bi pridobila njeno mnenje o teh vprašanjih.

Komisija to mnenje skupine za etiko v znanosti in novih tehnologijah javno objavi.

Sreda, 25. marca 2009

Poglavje III

Splošne določbe

Člen 15

Varstvo podatkov

1. Na zahtevo vložnika zahtevka, podprto z ustreznimi in preverljivimi informacijami, vključenimi v dokumentacijo zahtevka, se novih znanstvenih dokazov in znanstvenih podatkov, ki so predmet lastninske pravice, zagotovljenih za podporo zahtevkom, ne sme brez soglasja vložnika uporabiti v korist drugega zahtevka v obdobju petih let od datuma vnosa novega živila v seznam Skupnosti, **razen če se je poznejši vložnik dogovoril s predhodnim vložnikom, da se lahko takšni podatki in informacije uporabijo, ob predpostavki, da:**

- (a) so bili znanstveni podatki in druge informacije s strani predhodnega vložnika v času vložitve predhodnega zahtevka označeni kot pravno zaščiteni; in
- (b) je imel predhodni vložnik v času prvotnega zahtevka izključno pravico sklicevanja na pravno zaščitene podatke; ter
- (c) novih živil ne bi bilo mogoče odobriti brez predložitve pravno zaščitene podatkov s strani predhodnega vložnika.

2. Podatki raziskovalnih projektov, ki jih deloma ali v celoti financirajo Evropska skupnost in/ali javne institucije, ter študije o tveganju ali s tem povezani podatki, kot so študije o krmi, se objavijo skupaj z zahtevkom in prosto na voljo drugim vložnikom.

3. Da bi preprečili ponavljanje študij, ki vključujejo vretenčarje, se poznejši vložnik lahko sklicuje na študije na vretenčarjih ali druge študije, s katerimi se lahko preprečijo poskusi na živalih. Lastnik podatkov lahko zahteva ustrezno nadomestilo za uporabo teh podatkov.

Člen 16

Usklajeno varstvo podatkov

Ne glede na odobritev novega živila na podlagi členov 7 in 14 Uredbe (ES) št. 1331/2008 ali odobritev zdravstvene trditve na podlagi členov 17, 18 in 25 Uredbe (ES) št. 1924/2006 so podatki v zvezi z odobritvijo in objavo odobritve v Uradnem listu enaki, obdobja varstva podatkov pa tečejo hkrati, če se namerava pridobiti odobritev novega živila in z njim povezane zdravstvene trditve ter če je varstvo podatkov na podlagi določb obeh uredb zagotovljeno in ga zahteva vložnik zahtevka.

Člen 17

Inšpekcijski in nadzorni ukrepi

Da se zagotovi skladnost s to uredbo, se mora izvajati uradni nadzor v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004.

Člen 18

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi njihovo izvajanje. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo uradno obvestijo o navedenih določbah najpozneje v **12 mesecih** in jo nemudoma uradno obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah.

Sreda, 25. marca 2009

Člen 19

Posebne pravice držav članic

1. *Kadar ima država članica na podlagi novih informacij ali ponovne presoje obstoječih informacij izčrpne razloge za mnenje, da uporaba živila ali živilske sestavine, ki je v skladu s to uredbo, ogroža zdravje ljudi ali okolje, lahko ta država članica začasno omeji ali ustavi trgovanje in uporabo tega živila ali živilske sestavine na svojem ozemlju. O tem nemudoma obvesti druge države članice in Komisijo ter navede razloge za svojo odločitev.*

2. *Komisija v tesnem sodelovanju z Evropsko agencijo za varnost hrane čim prej preuči razloge iz odstavka 1 in sprejme ustrezne ukrepe. Država članica, ki je sprejela odločitev iz odstavka 1, jo lahko ohrani do začetka veljavnosti teh ukrepov.*

Člen 20

Odbor

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen s členom 58 Uredbe (ES) št. 178/2002^{||}.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 21

Pregled

1. Najpozneje ... (*) in glede na pridobljene izkušnje Komisija pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju te uredbe in zlasti **členov 10 in 15**, po potrebi skupaj s kakršnimi koli predlogi.

2. *Komisija najpozneje ... (**)* Evropskemu parlamentu in Svetu pošlje poročilo o vseh vidikih živil, proizvedenih iz živali, pridobljenih s tehniko kloniranja, ali iz njihovih potomcev, temu poročilu pa po potrebi sledijo zakonodajni predlogi.

Poročilo in vsak predlog je dostopen javnosti.

Poglavje IV

Prehodne in končne določbe

Člen 22

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 258/97 se razveljavi z dnem začetka uporabe te uredbe.

(*) 3 leta in šest mesecev po datumu objave te uredbe.

(**) Eno leto po datumu začetka veljavnosti te uredbe.

Sreda, 25. marca 2009

Člen 23

Vzpostavitev seznama Skupnosti

Komisija najpozneje ... (*) vzpostavi seznam Skupnosti z vnosom **na seznam** novih živil, **ki so odobrena** na podlagi Uredbe (ES) št. 258/97 **in ki sodijo na področje uporabe te uredbe v skladu s členi 2 in 3**, v ta seznam Skupnosti, vključno s po potrebi vsemi obstoječimi pogoji odobritve.

Člen 24

Prehodni ukrepi

Kakršna koli zahteva za dajanje na trg novega živila ki jo predloži država članica na podlagi člena 4 Uredbe (ES) št. 258/97 **in za katero poročilo o začetni presoji na podlagi člena 6(3) navedene uredbe ni bilo posredovano Komisiji** pred ... (**), se šteje za zahtevek na podlagi te uredbe. **Druge zahteve, predložene v skladu s členi 3(4), 4 in 5 Uredbe (ES) št. 258/97 pred ... (**), se obravnavajo v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 258/97.**

I

Člen 25

Spremembe Uredbe (ES) št. 1331/2008

Uredba (ES) št. 1331/2008 se spremeni:

(1) Naslov se nadomesti z naslednjim:

„Uredba (ES) št. 1331/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o vzpostavitvi enotnega postopka odobritve za aditive za živila, živilske encime in arome za živila“

(2) V členu 1 odstavek 1 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„1. Ta uredba določa skupen postopek za oceno in odobritev (v nadaljnjem besedilu ‚enotni postopek‘) aditivov za živila, živilskih encimov, arom za živila in virov arom za živila, ki se uporabljajo ali so namenjeni za uporabo v ali na živilih (v nadaljnjem besedilu ‚snovi ali proizvodi‘), ki prispeva k prostemu pretoku teh snovi v Skupnosti in za zagotavljanje visoke ravni varovanja zdravja ljudi in interesov potrošnikov.“

(3) V členu 1 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Enotni postopek določa ureditev postopkov za posodobitev seznamov snovi in proizvodov, katerih trženje je odobreno v Skupnosti v skladu z Uredbo (ES) št. 1333/2008, Uredbo (ES) št. 1332/2008, Uredbo (ES) št. 1334/2008 in Uredbo (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o novih živilih (v nadaljnjem besedilu ‚sektorska živilska zakonodaja‘).“

(*) Šest mesecev po datumu začetku veljavnosti te uredbe.

(**) Šest mesecev po datumu objave te uredbe.

Sreda, 25. marca 2009

(4) V členu 1 odstavek 3, členu 2 odstavka 1 in 2, členu 9 odstavek 2, členu 12 odstavek 1 in členu 13 se beseda „snov“ ali „snovi“ nadomestijo s „snov ali proizvod“ ali „snovi ali proizvodi“.

(5) Naslov člena 2 se nadomesti z naslednjim:

„Seznam Skupnosti snovi ali proizvodov“.

(6) Členu 4 se doda naslednji odstavek:

„3. Za posodobitev različnih seznamov Skupnosti, reguliranih pod različnimi sektorskimi živilskimi zakonodajami se lahko predloži en sam zahtevek v zvezi s snovjo ali proizvodom, kolikor je zahtevek v skladu z zahtevami vsake sektorske živilske zakonodaje.“

(7) Naslednji stavek se vstavi na začetku člena 6, odstavek 1:

„V primeru znanstvenih razlogov za pomisleke glede varnosti, se od vložnika zahtevka zahtevajo dodatne informacije glede ocene tveganja.“

Člen 26

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od ... (*).

Člen 23 pa se uporablja od ... (**).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ||

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

(*) Šest mesecev po datumu objave te uredbe.

(**) Datum začetka veljavnosti te uredbe.

Sreda, 25. marca 2009

Snovi, ki tanjšajo ozonski plašč (prenovitev) *I**

P6_TA(2009)0172

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (prenovitev) (KOM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD))

(2010/C 117 E/47)

(Postopek soodločanja – prenovitev)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2008)0505),
 - ob upoštevanju člena 251(2) ter členov 133 in 175(1) Pogodbe ES, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C6-0297/2008),
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za pravne zadeve z dne 17. decembra 2008, naslovljenega na Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane v skladu s členom 80a(3) Poslovnika,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora za pravne zadeve o predlagani pravni podlagi,
 - ob upoštevanju členov 88, 51 in 35 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane in mnenja Odbora za pravne zadeve (A6-0045/2009),
- A. ker po mnenju posvetovalne delovne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije predlog ne predvideva bistvenih sprememb, razen tistih, ki so v njem opredeljene kot take, in ker je ta predlog, kar zadeva kodifikacijo nespremenjenih določb prejšnjih obstoječih besedil skupaj z njihovimi spremembami, zgolj kodifikacija obstoječih besedil brez vsebinskih sprememb,
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil prilagojen v skladu s predlogi posvetovalne delovne skupine pravnih služb Parlamenta, Sveta in Komisije in kakor je spremenjen v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ UL C 77, 28.3.2002, str. 1.

Sreda, 25. marca 2009

P6_TC1-COD(2008)0165

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 25. marca 2009 z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (prenovitev)

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta iz prve obravnave enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (ES) št. 1005/2009.)

Sporazum o gospodarskem partnerstvu med ES in državami Cariforum ***

P6_TA(2009)0183

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma o gospodarskem partnerstvu med državami CARIFORUM na eni strani in Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani (5211/2009 – KOM(2008)0156 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC))

(2010/C 117 E/48)

(Postopek privolitve)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma o gospodarskem partnerstvu med državami CARIFORUM na eni strani in Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani (KOM(2008)0156),
 - ob upoštevanju Sporazuma o gospodarskem partnerstvu med državami CARIFORUM na eni ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani (5211/2009),
 - ob upoštevanju zahteve za privolitev, ki jo je predložil Svet v skladu s členi 57(2), 133(1) in (5) in 181 v povezavi z drugim pododstavkom člena 300(3) Pogodbe ES (C6-0054/2009),
 - ob upoštevanju členov 75 in 83(7) svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za mednarodno trgovino in mnenja Odbora za razvoj (A6-0117/2009),
1. daje privolitev k sklenitvi sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in držav Cariforum.

Sreda, 25. marca 2009

Vmesni sporazum o gospodarskem partnerstvu med ES in Slonokoščeno obalo

P6_TA(2009)0184

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Sklepa Sveta o sklenitvi Vmesnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Slonokoščeno obalo na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani (5535/2009 – KOM(2008)0439 – C6-0064/2009 – 2008/0136(AVC))

(2010/C 117 E/49)

(Postopek privolitve)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Sklepa Sveta (KOM(2008)0439),
 - ob upoštevanju Vmesnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Slonokoščeno obalo na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani (5535/2009),
 - ob upoštevanju prošnje Sveta za privolitev Parlamenta na podlagi členov 133 in 181 v povezavi z drugim pododstavkom člena 300(3) Pogodbe ES (C6-0064/2009),
 - ob upoštevanju členov 75 in 83(7) svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za mednarodno trgovino in mnenja Odbora za razvoj (A6-0144/2009),
1. daje privolitev k sklenitvi Sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter Slonokoščeni obali.

Četrtek, 26. marca 2009

Razdeljevanje hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti (sprememba Uredbe o enotni SUT) *

P6_TA(2009)0188

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o predlogu Uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1290/2005 o financiranju skupne kmetijske politike in Uredbe (ES) št. 1234/2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) v zvezi z razdeljevanjem hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti (KOM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS))

(2010/C 117 E/50)

(Postopek posvetovanja)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Svetu (KOM(2008)0563),
 - ob upoštevanju člena 37 Pogodbe ES, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C6-0353/2008),
 - ob upoštevanju člena 51 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja in mnenja Odbora za regionalni razvoj (A6-0091/2009),
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil spremenjen;
 2. poziva Komisijo, naj ustrezno spremeni svoj predlog, na podlagi člena 250(2) Pogodbe ES;
 3. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če namerava odstopati od besedila, ki ga je Parlament odobril;
 4. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava bistveno spremeniti predlog Komisije;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 1

Predlog uredbe – akt o spremembi

Uvodna izjava 1

(1) Uredba Sveta (EGS) št. 3730/87 z dne 10. decembra 1987 o splošnih pravilih za dobavo hrane iz intervencijskih zalog imenovanim organizacijam za razdeljevanje najbolj ogroženim osebam v Skupnosti, pozneje razveljavljena in vključena v Uredbo Sveta (ES) št. 1234/2007, je več kot dve desetletji zagotavljala zanesljiv vir hrane za razdeljevanje najbolj ogroženim osebam v Skupnosti.

(1) Uredba Sveta (EGS) št. 3730/87 z dne 10. decembra 1987 o splošnih pravilih za dobavo hrane iz intervencijskih zalog imenovanim organizacijam za razdeljevanje najbolj ogroženim osebam v Skupnosti, pozneje razveljavljena in vključena v Uredbo Sveta (ES) št. 1234/2007, je več kot dve desetletji zagotavljala zanesljiv vir hrane za razdeljevanje najbolj ogroženim osebam v Skupnosti **ter pozitivno prispevala h koheziji regij EU z zmanjševanjem gospodarskih in socialnih razlik med neenako razvitimi regijami.**

Četrtek, 26. marca 2009

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 2**Predlog uredbe – akt o spremembi****Uvodna izjava 2**

(2) Cilji skupne kmetijske politike (SKP), kot so opredeljeni v členu 33(1) Pogodbe, vključujejo stabilizacijo trgov in zagotavljanje, da je preskrba potrošnikom dostopna po primernih cenah. Vsa ta leta se je z načrti razdeljevanja hrane, ki so se izvajali na podlagi programa, uspešno podpiralo doseganje obeh ciljev, načrti pa so se z zmanjšanjem negotovosti preskrbe s hrano najbolj ogroženih oseb v Skupnosti izkazali za bistveno orodje zagotavljanja splošne razpoložljivosti hrane v Skupnosti ob hkratnem zmanjšanju intervencijskih zalog.

(2) Cilji skupne kmetijske politike (SKP), kot so opredeljeni v členu 33(1) Pogodbe, vključujejo stabilizacijo trgov in zagotavljanje, da je preskrba potrošnikom dostopna po primernih cenah. Vsa ta leta se je z načrti razdeljevanja hrane, ki so se izvajali na podlagi programa, uspešno podpiralo doseganje obeh ciljev, načrti pa so se z zmanjšanjem negotovosti preskrbe s hrano najbolj ogroženih oseb v Skupnosti izkazali za bistveno orodje zagotavljanja splošne razpoložljivosti hrane v Skupnosti ob hkratnem zmanjšanju intervencijskih zalog. **Novi program Skupnosti razdeljevanja hrane najbolj ogroženemu prebivalstvu bi moral še naprej zagotavljati spoštovanje ciljev SKP in prispevati k doseganju kohezijskih ciljev, in sicer z zagotavljanjem uravnoveženega, usklajenega in trajnostnega razvoja.**

Sprememba 3**Predlog uredbe – akt o spremembi****Uvodna izjava 5**

(5) Sedanji program razdeljevanja hrane se zanaša na razdeljevanje proizvodov iz intervencijskih zalog Skupnosti, začasno dopoljenih z nakupi na trgu. Vendar so **zaporedne reforme SKP in ugoden razvoj proizvodnih cen povzročili postopno zmanjšanje intervencijskih zalog ter tudi razpona** razpoložljivih proizvodov. Posledično bi morali nakupi na trgu postati stalen vir dobave v okviru programa kot dopolnilo intervencijskim zalogam, kadar ustrezne intervencijske zaloge niso voljo.

(5) Sedanji program razdeljevanja hrane se zanaša na razdeljevanje proizvodov iz intervencijskih zalog Skupnosti, začasno dopoljenih z nakupi na trgu. Vendar so **čedalje večje napetosti na svetovnem trgu kmetijskih surovin ter postopna ukinitve ukrepov za usmerjanje proizvodnje in za shranjevanje v sklopu zaporednih reform SKP omajale zadostno prehransko samopreskrbo Unije z vidika kakovosti in raznolikosti** razpoložljivih proizvodov, **zmanjšala pa se je tudi njena zmogljivost odzivanja na prehranske potrebe najbolj ogroženih državljanov ali na svetovne prehranske krize oziroma krize zaradi špekulacij. Vseeno pa EU ne more v enem dnevu zaključiti programa v teku.** Posledično bi morali nakupi na trgu postati stalen vir dobave v okviru programa kot dopolnilo intervencijskim zalogam, kadar ustrezne intervencijske zaloge niso voljo. **Nakupi na trgu bi morali potekati na konkurenčen način, pri čemer pa se spodbuja nakup proizvodov Skupnosti.**

Sprememba 4**Predlog uredbe – akt o spremembi****Uvodna izjava 6**

(6) Program Skupnosti ne more biti edini odgovor na naraščajoče potrebe po pomoči v hrani v Skupnosti. Nacionalne politike, ki jih izvajajo javne uprave, in mobilizacija civilne družbe so prav tako nujne za zagotavljanje varnosti preskrbe s hrano najbolj ogroženih. Vendar bi bil lahko program Skupnosti z močnim kohezijskim elementom model za distribucijo

(6) Program Skupnosti ne more biti edini odgovor na naraščajoče potrebe po pomoči v hrani v Skupnosti. Nacionalne politike, ki jih izvajajo javne uprave, in mobilizacija civilne družbe so prav tako nujne za zagotavljanje varnosti preskrbe s hrano najbolj ogroženih. Vendar bi bil lahko program Skupnosti z močnim kohezijskim elementom model za distribucijo

Četrtek, 26. marca 2009

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

hrane najbolj ogroženim, pripomogel bi k ustvarjanju sinergij ter spodbudil javne in zasebne pobude, namenjene povečanju varstva preskrbe s hrano ljudi v stiski. Poleg tega lahko glede na geografsko razpršenost razpoložljivih intervencijskih zalog v državah članicah program prispeva tudi k najboljšemu izkoriščanju teh zalog. Program Skupnosti torej ne bi smel vplivati na kakršne koli nacionalne ukrepe.

hrane najbolj ogroženim, **zlasti v manj razvitih regijah**, pripomogel bi k ustvarjanju sinergij ter spodbudil javne in zasebne pobude, namenjene povečanju varstva preskrbe s hrano ljudi v stiski. Poleg tega lahko glede na geografsko razpršenost razpoložljivih intervencijskih zalog v državah članicah program prispeva tudi k najboljšemu izkoriščanju teh zalog. Program Skupnosti torej ne bi smel vplivati na kakršne koli nacionalne ukrepe.

Sprememba 5

Predlog uredbe – akt o spremembi Uvodna izjava 7

(7) *Da se zagotovi poln izkoristek kohezijske razsežnosti programa Skupnosti in se okrepijo tako ustvarjene sinergije ter se zagotovi ustrezno načrtovanje, je treba pripraviti določbe za države članice glede sofinanciranja programa razdeljevanja hrane. Določiti je treba najvišje stopnje sofinanciranja Skupnosti in finančni prispevek Skupnosti dodati na seznam ukrepov, ki so upravičeni do financiranja iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in so navedeni v členu 3(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005. V prvih letih uporabe revidiranega programa je treba uporabiti višje stopnje sofinanciranja, da se zagotovi nadaljevanje velikega dotoka razpoložljivih sredstev, ter postopno uvajati sofinanciranje, da se omogoči nemoten prehod in izogne tveganju opustitve programa zaradi morebitnega pomanjkanja sredstev.*

črtano

Sprememba 7

Predlog uredbe – akt o spremembi Uvodna izjava 9

(9) Izkušnje kažejo, da so zaželenne nekatere izboljšave pri upravljanju programa, zlasti za zagotavljanje dolgoročne usmeritve državam članicam in imenovanim organizacijam prek večletnih načrtov. Komisija mora zato vzpostaviti triletna načrta za izvajanje programa na podlagi zahtevkov držav članic, ki se bodo sporočili Komisiji, in drugih informacij, za katere Komisija meni, da so ustrezne. Države članice morajo svoje zahteve glede prehrabnih proizvodov za razdeljevanje na podlagi katerega koli triletnega načrta utemeljiti v svojih nacionalnih programih **razdeljevanja hrane** ter ob tem določiti svoje cilje in prednostne naloge glede razdeljevanja hrane najbolj ogroženim. Komisija mora opredeliti objektivno metodologijo za dodeljevanje razpoložljivih sredstev.

(9) Izkušnje kažejo, da so zaželenne nekatere izboljšave pri upravljanju programa, zlasti za zagotavljanje dolgoročne usmeritve državam članicam in imenovanim organizacijam prek večletnih načrtov. Komisija mora zato vzpostaviti triletna načrta za izvajanje programa na podlagi zahtevkov držav članic, ki se bodo sporočili Komisiji, in drugih informacij, za katere Komisija meni, da so ustrezne. Države članice morajo svoje zahteve glede prehrabnih proizvodov za razdeljevanje na podlagi katerega koli triletnega načrta utemeljiti v svojih nacionalnih programih **pomoči v hrani** ter ob tem določiti svoje cilje in prednostne naloge glede razdeljevanja hrane najbolj ogroženim. Komisija mora opredeliti objektivno metodologijo za dodeljevanje razpoložljivih sredstev. **Države članice lahko v izjemnih primerih, ko je število ogroženih višje od predvidenega, Komisijo pozovejo k pregledu načrtov.**

Četrtek, 26. marca 2009

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 8**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 2 – točka 1**

Uredba (ES) št. 1234/2007

Člen 27 – odstavek 1

1. Proizvodi iz intervencijskih zalog se dajo na voljo ali se prehrabni proizvodi kupijo na trgu, da jih lahko najbolj ogroženim osebam v Skupnosti razdelijo organizacije, ki jih imenujejo države članice.

1. Proizvodi iz intervencijskih zalog se dajo na voljo ali se prehrabni proizvodi **s poreklom v Skupnosti** kupijo na trgu, **pri čemer bi morali imeti prednost lokalno proizvedeni sveži prehrabni proizvodi**, da jih lahko najbolj ogroženim osebam v Skupnosti razdelijo organizacije, ki jih imenujejo države članice.

Prehrabni proizvodi se kupijo na trgu samo, kadar intervencijske zaloge, ki so primerne za program razdeljevanja hrane, niso na voljo.

Prehrabni proizvodi **s poreklom v Skupnosti** se kupijo na trgu samo, kadar intervencijske zaloge, ki so primerne za program razdeljevanja hrane, niso na voljo.

Sprememba 9**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 2 – točka 1**

Uredba (ES) št. 1234/2007

Člen 27 – odstavek 2

2. Države članice, ki želijo sodelovati v programu, sporočijo Komisiji nacionalne programe **razdeljevanja**, ki vsebujejo zahtevke za količine prehrabnih proizvodov za razdeljevanje v triletnem obdobju ter druge ustrezne informacije.

2. Države članice, ki želijo sodelovati v programu, sporočijo Komisiji nacionalne programe **pomoči v hrani**, ki vsebujejo **podrobnosti o njihovih glavnih značilnostih in ciljih, zadevne organizacije**, zahtevke za količine prehrabnih proizvodov za razdeljevanje v triletnem obdobju ter druge ustrezne informacije.

Sprememba 10**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 2 – točka 1**

Uredba (ES) št. 1234/2007

Člen 27 – odstavek 3 – pododstavek 2

V triletnem načrtu morajo biti določeni letni zneski, ki jih Skupnost dodeli posamezni državi članici, **ter najmanjši letni finančni prispevki držav članic, ki jih** določi Komisija v skladu z metodologijo, ki se določi v izvedbenih pravilih, sprejetih v skladu s členom 43(g). Razdelitve za drugo in tretje leto programa so okvirne. Države članice, ki sodelujejo v programu, vsako leto potrdijo zahtevke iz odstavka 2. Na podlagi teh potrditev Komisija vsako naslednje leto določi dokončno razdelitev na podlagi razpoložljivih odobrenih proračunskih sredstev.

V triletnem načrtu morajo biti določeni letni zneski, ki jih Skupnost dodeli posamezni državi članici, določi **pa jih** Komisija v skladu z metodologijo, ki se določi v izvedbenih pravilih, sprejetih v skladu s členom 43(g). Razdelitve za drugo in tretje leto programa so okvirne. Države članice, ki sodelujejo v programu, vsako leto potrdijo zahtevke iz odstavka 2. Na podlagi teh potrditev Komisija vsako naslednje leto določi dokončno razdelitev na podlagi razpoložljivih odobrenih proračunskih sredstev.

Četrtek, 26. marca 2009

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 11**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 2 – točka 1**

Uredba (ES) št. 1234/2007

Člen 27 – odstavek 4 – pododstavek 3a (novo)

Te organizacije na razdelilnih mestih postavijo informacijsko tablo, oziroma na mobilnih delilnih mestih obesijo samolepilen plakat, s katerim se opozarja, da so prejemniki iz programa Skupnosti pomoči v hrani. Na ta način se prejemnike obvesti, da prejemaajo podporo Skupnosti.

Sprememba 12**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 2 – točka 1**

Uredba (ES) št. 1234/2007

Člen 27 – odstavek 5 – točka b

(b) **pravočasno** obveščajo Komisijo o razvoju dogodkov, ki vplivajo na izvajanje programov razdeljevanja hrane.

(b) obveščajo Komisijo o razvoju dogodkov, ki vplivajo na izvajanje programov razdeljevanja hrane.

Sprememba 13**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 2 – točka 1**

Uredba (ES) št. 1234/2007

Člen 27 – odstavek 6 – pododstavek 1 – točka b

(b) stroški prehrambnih proizvodov, kupljenih na trgu.

(b) stroški prehrambnih proizvodov, kupljenih na trgu **po konkurenčnem postopku**.

Sprememba 14**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 2 – točka 1**

Uredba (ES) št. 1234/2007

Člen 27 – odstavek 6 – pododstavek 2 – točka b

(b) stroški prevoza prehrambnih proizvodov in upravni stroški imenovanih organizacij, ki so neposredno povezane z izvajanjem programa.

(b) stroški prevoza **in skladiščenja** prehrambnih proizvodov in upravni stroški imenovanih organizacij, ki so neposredno povezane z izvajanjem programa.

Sprememba 15**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 2 – točka 1**

Uredba (ES) št. 1234/2007

Člen 27 – odstavek 6 a (novo)

6a. Države članice za celotne stroške prevoza in skladiščenja ter upravne stroške (vključno s stroški za komunikacijo) po potrebi ob upoštevanju krajevnih posebnosti določijo zgornjo mejo, ki ustreza določenemu odstotku kupljenih ali zamenjanih proizvodov. Države članice razdelijo finančna sredstva na te tri postavke. V tem okviru neporabljena sredstva se lahko namenijo za nakup prehrambnih proizvodov.

Četrtek, 26. marca 2009

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 16**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 2 – točka 1**

Uredba (ES) št. 1234/2007

Člen 27 – odstavek 7 – pododstavek 1

7. Skupnost **sofinancira** upravičene stroške v okviru programa. 7. Skupnost **financira** upravičene stroške v okviru programa.

Sprememba 17**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 2 – točka 1**

Uredba (ES) št. 1234/2007

Člen 27 – odstavek 7 – pododstavek 2 – uvodni del

Stopnja sofinanciranja Skupnosti ne presega:**črtano****Sprememba 18****Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 2 – točka 1**

Uredba (ES) št. 1234/2007

Člen 27 – odstavek 7 – pododstavek 2 – točka a

(a) za triletni načrt, ki se začne 1. januarja 2010, 75 % upravičenih stroškov ali 85 % upravičenih stroškov v državah članicah, ki so upravičene do financiranja iz Kohezijskega sklada za obdobje 2007–2013, kakor so navedene v Prilogi I k Odločbi Komisije 2006/596/ES*;

črtano**Sprememba 19****Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 2 – točka 1**

Uredba (ES) št. 1234/2007

Člen 27 – odstavek 7 – pododstavek 2 – točka b

(b) za naslednje triletno načrte 50 % upravičenih stroškov ali 75 % upravičenih stroškov v državah članicah, ki so v določenem letu upravičene do financiranja iz Kohezijskega sklada, kakor so navedene v Prilogi I k Odločbi 2006/596/ES in nadaljnjih odločbah.

črtano**Sprememba 20****Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 2 – točka 3**

Uredba (ES) št. 1234/2007

Člen 184 – točka 9

„(9) najpozneje **pred 31. decembrom 2012** Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi programa razdeljevanja hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti iz člena 27, skupaj z vsemi ustreznimi predlogi.“

„(9) najpozneje **do 31. decembra 2011** Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi programa razdeljevanja hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti iz člena 27, skupaj s **predlogom o nadaljevanju programa po sedanjem finančnem obdobju in z vsemi drugimi** ustreznimi predlogi, ki so potrebni.“

2010/C 117 E/17	Sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/Cariforum Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Sporazumu o gospodarskem partnerstvu med državami Cariforuma na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani	101
2010/C 117 E/18	Vmesni sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/Slonokoščena obala Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Vmesnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Slonokoščeno obalo na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani	106
2010/C 117 E/19	Vmesni sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/Gana Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Vmesnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Gano na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani	112
2010/C 117 E/20	Začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/pacifiške države Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o začasnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu med pacifiškimi državami na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani	118
2010/C 117 E/21	Začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/države SADC Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Začasnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu med državami SADC, ki izvajajo SGP, na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani	124
2010/C 117 E/22	Sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/vzhodno- in južnoafriške države Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Začasnem sporazumu o vzpostavitvi okvira za sporazum o gospodarskem partnerstvu med vzhodno- in južnoafriškimi državami na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi	129
2010/C 117 E/23	Sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/partnerske države Vzhodnoafriške skupnosti Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Sporazumu o vzpostavitvi okvira za sporazum o gospodarskem partnerstvu med partnerskimi državami Vzhodnoafriške skupnosti na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani	135
2010/C 117 E/24	Vmesni sporazum o gospodarskem partnerstvu ES/Srednja Afrika Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o Vmesnem sporazumu o gospodarskem partnerstvu med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Srednjo Afriko na drugi strani	141
2010/C 117 E/25	Letni poročili Evropske investicijske banke in Evropske banke za obnovo in razvoj za leto 2007 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o letnih poročilih Evropske investicijske banke in Evropske banke za obnovo in razvoj za leto 2007 (2008/2155(INI))	147
2010/C 117 E/26	Prihodnost avtomobilske industrije Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o prihodnosti avtomobilske industrije	157
Četrtek, 26. marca 2009		
2010/C 117 E/27	Bela knjiga o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil ES Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o Beli knjigi o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil ES (2008/2154(INI))	161

2010/C 117 E/28	Sporazum o prosti trgovini EU/Indija Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o sporazumu o prosti trgovini med EU in Indijo (2008/2135(INI))	166
2010/C 117 E/29	Družbena odgovornost podizvajalskih podjetij v proizvodni verigi Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o družbeni odgovornosti podizvajalskih podjetij v proizvodni verigi (2008/2249(INI))	176
2010/C 117 E/30	Cene hrane v Evropi Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o cenah hrane v Evropi (2008/2175(INI))	180
2010/C 117 E/31	Vpliv obsežne urbanizacije v Španiji na osebne pravice evropskih državljanov, okolje in uporabo prava EU Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o vplivu obsežne urbanizacije v Španiji na osebne pravice evropskih državljanov, okolje in uporabo prava EU, na podlagi prejetih peticij (2008/2248(INI))	189
2010/C 117 E/32	Stanje čezatlantskih odnosov po volitvah v ZDA Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o stanju čezatlantskih odnosov po volitvah v Združenih državah Amerike (2008/2199(INI))	198
2010/C 117 E/33	Okrepitev varnosti in temeljnih svoboščin na internetu Priporočilo Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 Svetu o okreplitvi varnosti in temeljnih svoboščin na internetu (2008/2160(INI))	206
2010/C 117 E/34	Strategija EU za boljše razstavljanje ladij Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o strategiji EU za boljše razstavljanje ladij	214

III Pripravljalni akti

Evropski parlament

Torek, 24. marca 2009

2010/C 117 E/35	Sporazum ES/Nepal o nekaterih vidikih zračnega prevoza * Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o predlogu Sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in vlado Nepala o nekaterih vidikih zračnega prevoza (KOM(2008)0041 – C6-0041/2009 – 2008/0017(CNS))	217
2010/C 117 E/36	Kmetijski ali gozdarski traktorji na kolesih (kodificirano besedilo) ***I Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določenih sestavnih delih in značilnostih kmetijskih ali gozdarskih traktorjev na kolesih (kodificirano besedilo) (KOM(2008)0690 – C6-0414/2008 – 2008/0213(COD))	218
2010/C 117 E/37	Sistem oprostitev carin v Skupnosti (kodificirano besedilo) * Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o predlogu Uredbe Sveta o sistemu oprostitve carin v Skupnosti (kodificirano besedilo) (KOM(2008)0842 – C6-0019/2009 – 2008/0235(CNS))	219

2010/C 117 E/38	Zbiranje statističnih informacij s strani Evropske centralne banke *	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o priporočilu za Uredbo Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 2533/98 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke (13411/2008 – C6-0351/2008 – 2008/0807(CNS))	220
2010/C 117 E/39	Kozmetični izdelki (prenovitev) ***I	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o kozmetičnih izdelkih (prenovitev) (KOM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD))	223
	P6_TC1-COD(2008)0035	
	Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 24. marca 2009 z namenom sprejetja Uredbe (ES) št./2009 Evropskega parlamenta in Sveta o kozmetičnih izdelkih (prenovitev)	224
	PRILOGA	224
2010/C 117 E/40	Dajanje biocidnih pripravkov v promet ***I	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 98/8/ES o dajanju biocidnih pripravkov v promet glede podaljšanja nekaterih rokov (KOM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD))	225
	P6_TC1-COD(2008)0188	
	Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 24. marca 2009 z namenom sprejetja Direktive 2009/.../ES Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 98/8/ES o dajanju biocidnih pripravkov v promet glede podaljšanja nekaterih rokov	225
2010/C 117 E/41	Struktura in stopnja trošarine, ki velja za predelani tobak *	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o predlogu Direktive Sveta o spremembi direktiv 92/79/EGS, 92/80/EGS in 95/59/ES o strukturi in stopnji trošarine, ki velja za predelani tobak (KOM(2008)0459 – C6-0311/2008 – 2008/0150(CNS))	226
Sreda, 25. marca 2009		
2010/C 117 E/42	Skupna konzularna navodila: biometrični podatki in vloge za izdajo vizuma ***II	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o skupnem stališču Sveta z namenom sprejetja uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Skupnih konzularnih navodil o vizumih za diplomatska in konzularna predstavništva glede uvedbe biometričnih podatkov, vključno z določbami o organizaciji sprejema in obravnavanja vlog za izdajo vizuma (5329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD))	232
2010/C 117 E/43	Jamstvo Skupnosti Evropski investicijski banki ***I	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o odobritvi jamstva Skupnosti Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za posojila za projekte zunaj Skupnosti (KOM(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD))	233
	P6_TC1-COD(2008)0268	
	Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 25. marca 2009 z namenom sprejetja Sklepa 2009/.../ES Evropskega parlamenta in Sveta o odobritvi jamstva Skupnosti Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za posojila za projekte zunaj Skupnosti	233

2010/C 117 E/44	Delovanje in trajnost evropskega letalskega sistema ***I Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembah uredb (ES) št. 549/2004, (ES) št. 550/2004, (ES) št. 551/2004 in (ES) št. 552/2004 z namenom izboljšanja delovanja in trajnosti evropskega letalskega sistema (KOM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD))	234
	P6_TC1-COD(2008)0127 Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 25. marca 2009 z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi uredb (ES) št. 549/2004, (ES) št. 550/2004, (ES) št. 551/2004 in (ES) št. 552/2004 z namenom izboljšanja delovanja in trajnosti evropskega letalskega sistema	234
2010/C 117 E/45	Letališča, upravljanje zračnega prometa in navigacijske službe zračnega prometa ***I Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 216/2008 v zvezi z letališči, upravljanjem zračnega prometa in navigacijskimi službami zračnega prometa ter o razveljavitvi Direktive Sveta 2006/23/ES (KOM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD))	235
	P6_TC1-COD(2008)0128 Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 25. marca 2009 z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 216/2008 v zvezi z aerodromi, upravljanjem zračnega prometa in navigacijskimi službami zračnega prometa ter o razveljavitvi Direktive 2006/23/ES	235
2010/C 117 E/46	Nova živila ***I Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o novih živilih in spremembi Uredbe (ES) št. XXX/XXXX [enotni postopek] (KOM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD))	236
	Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 25. marca 2009 z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta o novih živilih, spremembi Uredbe (ES) št. 1331/2008 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97	236
2010/C 117 E/47	Snovi, ki tanjšajo ozonski plašč (prenovitev) ***I Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (prenovitev) (KOM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD))	255
	P6_TC1-COD(2008)0165 Stališče Evropskega parlamenta sprejeto na prvi obravnavi dne 25. marca 2009 z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (prenovitev)	256
2010/C 117 E/48	Sporazum o gospodarskem partnerstvu med ES in državami Cariforum *** Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma o gospodarskem partnerstvu med državami CARIFORUM na eni strani in Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani (5211/2009 – KOM(2008)0156 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC))	256
2010/C 117 E/49	Vmesni sporazum o gospodarskem partnerstvu med ES in Slonokoščeno obalo *** Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2009 o predlogu Sklepa Sveta o sklenitvi Vmesnega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Slonokoščeno obalo na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani (5535/2009 – KOM(2008)0439 – C6-0064/2009 – 2008/0136(AVC))	257

Četrtek, 26. marca 2009

2010/C 117 E/50

Razdeljevanje hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti (sprememba Uredbe o enotni SUT) *

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2009 o predlogu Uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1290/2005 o financiranju skupne kmetijske politike in Uredbe (ES) št. 1234/2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) v zvezi z razdeljevanjem hrane najbolj ogroženim osebam v Skupnosti (KOM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)) 258

Uporabljeni znaki

- * Posvetovalni postopek
- **I Postopek sodelovanja: prva obravnava
- **II Postopek sodelovanja: druga obravnava
- *** Postopek privolitve
- ***I Postopek soodločanja: prva obravnava
- ***II Postopek soodločanja: druga obravnava
- ***III Postopek soodločanja: tretja obravnava

(Vrsto postopka določa pravna podlaga, ki jo predlaga Komisija)

Politične spremembe: krepki ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol ■ pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

Popravki in prilagoditve tehničnih služb: navadni ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol || pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

